

Onsdag den 30. maj 2012 (D)

1

Kl. 09:01

90. møde

Onsdag den 30. maj 2012 kl. 9.00

Dagsorden

1) Forespørgsel nr. F 41:

Forespørgsel til statsministeren om den indenrigs- og udenrigspolitiske situation.

Af Ellen Trane Nørby (V), Magnus Heunicke (S), Pia Kjærsgaard (DF), Marianne Jelved (RV), Jesper Petersen (SF), Per Clausen (EL), Simon Emil Ammitzbøll (LA), Benedikte Kiær (KF), Sara Olsvig (IA), Doris Jakobsen (SIU), Edmund Joensen (SP) og Sjúrdur Skaale (JF).

(Anmeldelse 16.05.2012. Fremme 22.05.2012).

Kl. 09:00

Formanden:

Mødet er åbnet.

Det eneste punkt på dagsordenen er:

1) Forespørgsel nr. F 41:

Forespørgsel til statsministeren om den indenrigs- og udenrigspolitiske situation:

Hvad kan statsministeren oplyse om den indenrigs- og udenrigspolitiske situation?

Af Ellen Trane Nørby (V), Magnus Heunicke (S), Pia Kjærsgaard (DF), Marianne Jelved (RV), Jesper Petersen (SF), Per Clausen (EL), Simon Emil Ammitzbøll (LA), Benedikte Kiær (KF), Sara Olsvig (IA), Doris Jakobsen (SIU), Edmund Joensen (SP) og Sjúrdur Skaale (JF).

(Anmeldelse 16.05.2012. Fremme 22.05.2012).

Kl. 09:00

Begrundelse

Formanden:

Jeg gør opmærksom på, at der vil blive stemt om eventuelle forslag til vedtagelse inden mødets afslutning.

Først skulle jeg egentlig give ordet til fru Ellen Trane Nørby til begrundelse af forespørgslen, men jeg ser ikke fru Ellen Trane Nørby ... Nu kommer fru Ellen Trane Nørby. Værsgo – til begrundelse.

(Ordfører for forespørgerne)

Ellen Trane Nørby (V):

Med forespørgslen i dag markerer vi, at endnu et folketingsår nærmer sig sin afslutning. Det er derfor fornuftigt, at vi i dag – præcis som vi gør det hvert år – gør status over folketingsåret, der går på hæld.

Jeg skal derfor på vegne af forespørgerne anmode statsministeren om at give en redegørelse for den indenrigs- og udenrigspolitiske situation i Danmark.

Kl. 09:01

Formanden:

Jeg giver herefter ordet til statsministeren til besvarelse af forespørgslen.

Kl. 09:02

Besvarelse

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Danmark skal i arbejde, og vi skal alle sammen være med. Hvorfor er det så vigtigt? Det er sådan set enkelt nok. Når vi er flere, der arbejder, er fællesskabet stærkere. Når vi arbejder mere, bliver vi rigere. Og når vi er rigere, har vi bedre råd til det samfund, vi ønsker. Derfor skal vi i fællesskab gøre en ekstra indsats. Det kræver handling. Det kræver hårdt arbejde. Det kræver tæt samarbejde. Men vi kan gøre det, for vi har gjort det før i Danmark i tider, som var mere vanskelige, end de er i dag.

Når Danmark kom videre efter krisen i 1930'erne, skyldtes det netop vores evne til at samarbejde. I en tid, hvor totalitære kræfter havde frit spil i andre lande, satte danske politikere sig sammen på tværs af ideologiske skel. De mødtes i en lejlighed på Østerbro og indgik forlig. Kanslergadeforliget satte skub i økonomien og arbejdspladserne på en socialt retfærdig måde. Og når Danmark fik trukket sig op efter anden verdenskrig og skabte et unikt velfærdssamfund, så skyldes det vores samlede arbejdsindsats. Vi blev bedre uddannet. Vi brugte ny teknologi. Og kvinderne kom ud på arbejdsmarkedet. Gennem historien har vi reageret på kriser på samme måde og ved at stå sammen, ved at træffe svære beslutninger, ved at flytte Danmark.

Det skal vi gøre igen. For det er ikke en mulighed at stå stille. Vi kan ikke gøre tingene i morgen, på samme måde som vi gjorde dem i dag. Vi skal alle sammen yde det, vi kan, til fællesskabet.

Regeringen har fra første dag sagt åbent og ærligt til danskerne, at vi kommer til at træffe svære beslutninger. Da krisen ramte Danmark, var vi ikke ordentlig forberedt. Vores indtjening faldt mere, end den gjorde i andre lande. Vi tabte titusindvis af arbejdspladser. Og vi kan ikke bare sætte os ned og vente på, at konjunkturerne vender. Vi må ikke tro, at arbejdspladserne kommer retur af sig selv. For vi har tre store udfordringer, der rækker ud over den aktuelle krise.

Den første udfordring er vores skrantende konkurrenceevne. I årene op til krisen løb økonomien løbsk. Der blev skabt en boble på boligmarkedet. Priserne steg og steg. Det kom selvfølgelig nogle til gavn, så længe det varede, men det var en stakket glæde. Sådan er det med bobler. Økonomien blev overophedet, virksomhedernes omkostninger steg mere end produktiviteten, vores konkurrenceevne blev forværret med 20 pct. i 00'erne. Det hæmmer vores muligheder i dag. Derfor er der brug for store reformer. Den dårlige konkurrenceevne er vores første udfordring.

Den anden udfordring er arbejdsstyrken. I starten af 00'erne var der fire personer i arbejdsstyrken for hver folkepensionist. Frem mod 2020 vil der kun være tre personer i arbejdsstyrken for hver folkepensionist. Derfor skal vi arbejde mere.

Den tredje udfordring er at sikre en sund offentlig økonomi, samtidig med at vi skaber plads til at udvikle velfærden og investere i fremtiden. Derfor skal vi finde finansiering til hver krone, vi bruger.

Vi har store udfordringer, og derfor er de beslutninger, vi træffer i dag, vigtige. Vores valg i dag bestemmer, hvilket samfund vi får, ikke bare i det forjættede år 2020, men også for de kommende generationer. Jeg oplever, at danskerne er parate til at træffe svære valg og tage den ekstra tørn, der skal til for at få Danmark i arbejde. Forårets overenskomster viser, at mange er parate. Og jeg kan sige med sikkerhed: Regeringen er parat.

Kl. 09:06

Vi har netop fremlagt en skattereform. Overskriften for skattereformen er den samme som for alle vores andre reformer: Danmark i arbejde. Regeringens beslutninger handler om én ting: Vi skal arbejde os til et rigere Danmark, og derfor skal virksomhederne have gode vilkår. Vi skal give virksomhederne mulighed for ekstra afskrivninger for investeringer i maskiner, og det skal gælde resten af i år og hele næste år. Det vil give ekstra investeringer i milliardklassen, og det vil betyde flere danske arbejdspladser. Og så skal det være slut med den iværksætterskat, som den tidligere regering indførte. Det er en skat, der hæmmer virkelysten, og det er det modsatte, der er brug for i dag. Vores iværksættere er det vækstlag, som nye succeser skal vokse ud af. Regeringens skatteudspil giver erhvervslivet bedre vilkår for at skabe arbejdspladser.

Vi vil også belønne danskernes arbejdsindsats og flid. For hvem sørger for, at der er varer i butikkerne, at vi bliver passet, når vi er syge, og at hele vores hverdag fungerer? Og hvem sælger grønne løsninger til Korea og enzymer til Indien og tjener penge hjem til vores land? Det gør alle de danskere, der hver eneste dag står op og går på arbejde. Derfor skal der være en større gevinst ved at arbejde.

Regeringen vil øge beskæftigelsesfradraget – næsten til dobbelt størrelse. Det vil gavne mennesker med helt almindelige indkomster, f.eks. industriarbejdere, SOSU-hjælper, frisører, og vi vil give et ekstra fradrag til de enlige forsørgere; en enlig mor eller en enlig far får dermed ikke fordoblet, men tredoblet sit beskæftigelsesfradrag. Det giver større gevinst ved at komme i arbejde, så færre sidder fast i et liv uden arbejde.

Vi vil også rykke grænsen for topskat op. Færre håndværkere, klinikassistenter og skolelærere skal bremses af skattegrænser, når de overvejer, om de er parat til at tage et par timers ekstra arbejde.

Regeringens samlede udspil til en skattereform vil give en almindelig familie med to børn over 7.000 kr. mere om året. Og finansieringen er på plads. Når vi giver penge ét sted, så finder vi dem et andet sted. Vi giver ikke skattelettelser, som vi ikke har råd til. Skattereformen vil øge beskæftigelsen med det, der svarer til næsten 15.000 flere i arbejde.

Her er der nogle, som spørger: Hvorfor skal en håndværker arbejde mere, når der samtidig er andre håndværkere, der går ledige? Hvorfor skal en sekretær tage en ekstra tørn, når der står arbejdsløse sekretærer klar til at tage over? Der er to svar på det spørgsmål. Mit første svar handler om i dag, for selvfølgelig skal vi her og nu gøre,

hvad vi kan, for at der bliver arbejde til de ledige håndværkere og sekretærer og alle andre. Det gør vi med en kickstart – ved at sætte gang i renovering af boliger, med investeringer i infrastruktur og med ekstra afskrivninger på de investeringer, som er en del af skattereformen. Mit andet svar er, at vi også bliver nødt til at se længere frem, for det nytter ikke noget, at vi først løser problemerne, når de er der. Så kortsynede må vi ikke være. Vi ved, at når de store årgange når pensionsalderen, bliver de afløst af små årgange af unge. Det er en kendsgerning, og hvis vi ikke handler i dag, vil vi mangle arbejdskraft i morgen, og det vil bremse vores muligheder, når opsving kommer igen. Derfor skal vi i Danmark arbejde mere.

For 25 år siden blev der indgået en trepartsaftale, den såkaldte fælleserklæring. Det var en fremsynet aftale, en aftale, som fejrede jobfest i stedet for lønfest, en aftale, som også støbte fundamentet til et af verdens mest robuste og omfattende pensionssystemer. Nu er det vores tur. Nu skal vores generation af faglige ledere, arbejdsgivere og folkevalgte leve op til vores ansvar. Vi skal støbe fundamentet til flere arbejdspladser og bedre uddannelser. I sidste uge satte regeringen gang i trepartsforhandlingerne med arbejdsmarkedets parter. Helt konkret er det målet at øge arbejdsindsatsen med det, der svarer til 20.000 arbejdspladser frem til 2020. Det er rammen om forhandlingerne.

Kl. 09:12

Hvordan skal vi nå det mål? Det bliver nødvendigt, at danskerne arbejder mere, for kun på den måde kan vi finde penge til de ting, vi gerne vil i vores samfund; til at de, der ikke fik så meget uddannelse, kan få mere uddannelse; til at de ledige kan få en bedre hjælp til at komme i arbejde; til at flere unge kan få en praktikplads og gøre deres erhvervsuddannelse færdig. For ingen gruppe er hårdere ramt end netop de unge, og det skal vi selvfølgelig gøre noget ved. De unge skal have en chance for at uddanne sig, passe et arbejde og vise, hvad de kan. Regeringen har fremlagt en ungepakke, som indgår i trepartsforhandlingerne.

Noget af det, vi forhandler om i trepartsforhandlingerne, vil kræve nye love her i Folketinget, og nogle af de temaer, vi vil tage op, er omfattet af politiske aftaler. Det vil regeringen naturligvis respektere. Men jeg forventer også, at Folketinget tager godt imod en aftale mellem vigtige aktører i vores samfund, for det er vores fælles opgave at bringe Danmark videre. Skattereform og trepartsaftale er to vigtige skridt i den række af reformer, som skal sætte gang i Danmark.

Regeringen har også fremlagt et udspil til en reform af førtidspension og fleksjob, og vi vil fremlægge en reform af kontanthjælpsområdet. Vi vil fremlægge en reform, der skal få de unge til at blive hurtigere færdig med uddannelsen, og rækken af reformer er skridt på vejen til at nå de mål, vi har sat os i regeringens meget ambitiøse 2020-plan – »Danmark i arbejde«.

Regeringen er ikke kun optaget af at få tallene i statens regnskab til at stemme på en bundlinje, der ligger 8 år ude i fremtiden. Vi vil meget mere end det. Vi vil også bygge Danmark op. For det første vil vi skabe grundlag for en solid vækst og gode arbejdspladser, især i den private sektor. Det er vores mål, at den samlede beskæftigelse frem mod 2020 skal vokse med det, der svarer til 180.000 flere i arbejde. For det andet vil vi styrke de offentlige finanser, så vi kan udvikle vores velfærd, satse på uddannelse og investere i fremtiden.

Lad mig nævne nogle vigtige eksempler: Regeringen vil investere i sundhed. Det vil vi gøre med flere penge til behandling af flere ældre, med telemedicin, som giver patienterne mindre besvær, lægerne større effektivitet og i det hele taget giver ordet stuegang en ny betydning. Regeringen vil et grønt Danmark, et Danmark, hvor kul er skiftet ud med vind, og hvor danske virksomheder har del i det voksende globale marked og skaber grønne arbejdspladser og ny eksport. Vi har indgået en energiaftale, der er bredere, grønnere og mere perspektivrig end nogen sinde før i Danmarks historie. Vi har

også indgået en bred trafikafale, en aftale, der giver et løft på 1 mia. kr. om året til bedre og billigere kollektiv trafik. Regeringen vil satse på uddannelser. Uddannelse er og bliver de unges bedste forsikring på et arbejdsmarked, hvor kravene bare vokser og vokser. Vi skal have alle med, og vi skal starte med børnene. Jeg har stor respekt for alle de lærere, der hver eneste dag gør et godt stykke arbejde med at give vores børn lærelyst og lærdom – alle vores børn, også den dreng eller pige, der har det svært. Men når hver sjette barn går ud af skolen uden at have fået de helt basale færdigheder i læsning og matematik, er det ikke godt nok, og det skal vi gøre bedre sammen. Regeringen har opstillet det mål, at alle børn skal blive dygtigere til dansk og matematik. Det vil indgå i det folkeskoleudspil, vi vil lægge frem til efteråret. Vi vil lægge vægt på en bred opbakning, blandt skoleledere, lærere, forældre og elever og også her i Folketinget.

Mit budskab er, at det er muligt at bevare og udvikle det Danmark, vi holder af, men kun, hvis vi arbejder hårdt for det. Alle danskere må yde deres på forskellig vis, og vi får alle sammen noget igen. Den almindelige lønmodtager skal arbejde mere, men får til gengæld skattelettelse, der kan mærkes i familiens økonomi.

Kl. 09:17

De unge skal tage en uddannelse, og de skal gøre den hurtigere færdig. De får til gengæld en uddannelse betalt af fællesskabet og en hverdag at stå op til. De ældre, den generation, som har ydet deres med 40 timers arbejdsuge og 3 ugers ferie, og som ikke kom med på arbejdsmarkedspensionerne, får forbedret deres pension og får en større ældrecheck. Det er en del af vores skattereform. Danmarks virksomheder skal skabe nye arbejdspladser og skaffe praktikpladser til de unge. De får til gengæld medarbejdere med bedre kompetencer. Og vi får alle sammen et trygt og et solidarisk Danmark.

Vi skal træffe svære beslutninger, og vi skal hele tiden huske på, hvorfor vi gør det. Vi gør det for vores fælles velfærd. Det er den røde tråd i regeringens arbejde.

Vi har siddet i regering i snart 8 måneder, og vi har nået meget. Vi holder hånden under danske arbejdspladser med en kickstart, der skaber aktivitet i år og til næste år. Vi styrker lånefinansiering til vores virksomheder med ny kapital i milliardklassen. Før kunne en ufaglært ledig ikke få et truckcertifikat eller et buskørekort uden at betale for det selv. Nu har vi afskaffet prisloftet på selvvalgt uddannelse, for bedre uddannelse giver større chance for at få et arbejde. Alle, der arbejder i Danmark, skal overholde danske regler. Vi bekæmper social dumping.

Vores børn skal have en tryk start på livet. Vi har skaffet penge til flere voksne i vuggestuer og børnehaver. Vi sikrer 3.000 ekstra skolepraktikpladser i år. Det er dobbelt så mange som sidste år. Barn nummer tre eller fire er ikke mindre værd end barn nummer et og to. Vi har fjernet loftet over børnechecken. Vi sikrer flere penge til de kommuner, der har de største problemer at kæmpe med og flest udsatte børn. Vi er en regering, som ønsker at behandle alle ordentligt – også børn, der er kommet ud ad et lidt forkert spor. Og et af vores første lovforslag hævdede den kriminelle lavalder fra 14 til 15 år.

Vi har også indført en ny balance i udlændingepolitikken. Ikke med nysprog som starthjælp og udlændingesservice, men med ny handling. Vi tror ikke på, at mennesker skal have en særlig lav konstanthjælp, fordi de kommer fra et andet land. Om to uger vil de første bøsser og lesbiske kunne blive viet i en kirke. Det er det moderne Danmark. Alle barnløse skal have mulighed for behandling, ikke kun dem, der selv kan betale. Vi er en regering, som vil samarbejde med vores naboer. Vi vil ikke gemme os bag grænsebomme.

Vi har sat en ny retning for Danmark, og jeg vil gerne i dag takke Enhedslisten for et godt og konstruktivt samarbejde om mange vigtige resultater. Jeg vil også godt understrege, at vi er en regering, som ønsker at samarbejde bredt. Jeg vil derfor også benytte lejligheden til at takke alle partier her i Folketinget. I har alle været med i aftaler

om et eller flere af de resultater, jeg har nævnt. Det skal I have tak for.

Nu er vi så gået i gang med de næste skridt: skattereform, trepartsforhandlinger, reformer af førtidspension og fleksjob. Her rækker regeringen også hånden ud til samarbejde, for tænk på, hvad vi kan nå sammen. Reformerne vil øge arbejdsindsatsen, de vil give penge til velfærd og uddannelse. Men formålet er også større end den direkte effekt. Formålet er også at skabe tillid, at skabe en fælles tro på fremtiden. Tænk på det Danmark, der er inden for vores rækkevidde, et Danmark, hvor virksomhederne investerer igen, så der kommer nye arbejdspladser, hvor forbrugere igen bruger penge, fordi de tror på fremtiden, et Danmark, hvor alle nyder godt af ny fremgang, et Danmark i arbejde.

Kl. 09:22

I EU er udfordringen også at træffe vigtige beslutninger for at sikre fællesskabet. Man kan møde det synspunkt, at Europa skal vælge mellem økonomisk ansvarlighed på den ene side og vækst på den anden side. Men har gældskrisen i Europa ikke netop vist, at en uansvarlig økonomisk politik er den største trussel mod vækst og arbejdspladser og dermed mod de mennesker, som har mest brug for fællesskabet? Heldigvis er den europæiske debat langt mere nuanceret.

Der findes ingen lette løsninger, som vil betyde, at de unge kommer i arbejde med et snu tag. Vi kan ikke med et trylleslag få hjulene til at snurre igen i Europa. Vi kan ikke skabe vækst i Europa fra den ene dag til den anden. Det er et langt, sejt træk, og vi må sætte ind på flere fronter samtidig, for tingene hænger sammen.

For det første skal alle EU-lande bevare fokus på at få styr på deres økonomi og sikre sunde offentlige finanser. For det andet skal landene gennemføre de nødvendige nationale reformer af f.eks. deres arbejdsmarkeder. For det tredje skal vi være bedre til at udnytte vores fælles vækstmuligheder i EU. Det har været det danske formandskabs tilgang fra dag et.

Danmark har nu haft formandskabet for EU i 5 måneder. Det er 5 måneder, hvor der er truffet vigtige beslutninger for både at få styr på økonomien og få gang i vækst og arbejdspladser. Vi har vedtaget en finanspagt, som var helt nødvendig for at genoprette tilliden til europæisk økonomi, og det er en afgørende forudsætning for ny vækst. Den finansielle regulering er blevet styrket, så vi dæmper op for, at spekulation igen kan føre til nye kriser. Og på topmødet for en uge siden fik det danske formandskab et stærkt mandat til at forsætte arbejdet med en samlet vækstpakke. Jeg vil fremhæve tre vigtige områder i vækstpakken:

For det første skal vi have fokus på, hvordan vi kan styrke beskæftigelsen. Vi skal bl.a. udnytte strukturfondsmidlerne bedre, de skal målrettes initiativer, som skaber arbejdspladser.

For det andet skal vi have mere ud af EU's finansiering til projekter og virksomheder. Vi har aftalt et forsøg med projektobligationer, som skal sikre penge til ny infrastruktur, og vi vil også forbedre Den Europæiske Investeringsbanks muligheder for at yde lån til de små og mellemstore virksomheder.

For det tredje skal vi fjerne de barrierer, der i dag forhindrer, at vi får fuldt udbytte af det indre marked. Det indre marked er EU's vækstmotor. Det har givet store fordele for europæiske virksomheder og forbrugere. Men vi kan høste endnu større gevinster.

Vi har allerede indgået en aftale, som vil betyde meget lavere mobilpriser, og vi er tæt på at være i mål med en række andre initiativer: standardiseringspakke, forslag om det indre marked for venture kapital og det europæiske patent. Selv om man måske nok burde kunne finde nogle mere mundrette overskrifter til de her direktiver, er det forslag, som vil styrke væksten.

Det er regeringens ambition, at hele det arbejde kan munde ud i, at vi på topmødet i juni kan vedtage en samlet vækstpakke for Europa. Hvis det lykkes, kan vi se tilbage på et dansk formandskab, hvor

der er taget vigtige beslutninger for at møde Europas dobbelte udfordring: at sikre tillid til den økonomiske politik og at skabe ny vækst og arbejdspladser.

Danmark er et lille land, men vi tager et stort ansvar i verden. I januar måned havde jeg igen muligheden for at møde danske soldater, politifolk, rådgivere, læger og sygeplejersker i Afghanistan, og jeg blev igen imponeret over deres store engagement. De ved, at deres opgave er farlig, men de viger ikke tilbage. Jeg vil her i dag sende en hilsen til de udsendte i Afghanistan: I gør en vigtig og modig indsats. Jeg ved, at Folketingets brede opbakning betyder utroligt meget for vores udsendte.

Kl. 09:27

Under mit besøg i januar talte jeg med to afghanske kvinder – den ene var parlamentariker, den anden var leder af en organisation, der rådgiver om kvinders rettigheder. Den ene af kvinderne fortalte om sin datter, som aldrig havde prøvet at leve under Talebans regime. Datteren havde aldrig oplevet det helvede, det var at være kvinde under Taleban. Og det skulle hun heller aldrig opleve. Kvindernes budskab var, at det afghanske folk ikke vil tillade, at Taleban får fodfæste igen. Men selvfølgelig sad frygten dem i kroppen.

Mødet med de to kvinder den januar dag i det sneklædte Kabul var for mig en påmindelse om, hvorfor vi er i Afghanistan. Vi er der for at forhindre, at landet igen bliver et helle for terrorister. Vi er der for at give mødre og døtre tro på, at de kan leve et liv i frihed. Og det er de kvinder, jeg tænker på, når Danmark tredobler bidraget til finansieringen af de afghanske sikkerhedsstyrker. Det er de kvinder, jeg tænker på, når Danmark øger udviklingsbistanden til Afghanistan frem mod 2017.

Vi arbejder hen imod NATO's mål: at afghanerne i 2014 overtager ansvaret for egen sikkerhed. I de kommende år skifter vores indsats gradvis fra kamp til træning og bistand. Vi finder en ny balance. Men vi vender ikke afghanerne ryggen. Den nye balance kendetegner hele regeringens udenrigspolitik. Vi er parate. Vi er parate til at deltage i de skarpe militære opgaver, når det er nødvendigt. Der er stor international anerkendelse for vores indsats i Afghanistan, i Libyen og vores kamp mod pirateri ud for Afrikas Horn. Det oplevede jeg senest, da jeg var til NATO-topmødet for godt en uge siden. Der er stor anerkendelse af Danmarks indsats. Men vi ønsker samtidig at styrke den mere langsigtede indsats og om muligt forbygge de voldelige konflikter. Derfor har regeringen øget udviklingsbistanden. Derfor er fremme af menneskerettigheder et vigtigt element i vores nye strategi for udviklingsbistanden. Og derfor bakker vi op om frihed og demokrati, f.eks. gennem en øget indsats i Nordafrika og Mellemøsten. Danmark tager et ansvar for fred og demokrati i verden, et ansvar, der rækker ud over vores størrelse, et ansvar, der støttes af et bredt samarbejde i Folketinget. Det kan vi alle sammen være stolte af.

Vi kan også være stolte af vores samarbejde i rigsfællesskabet. Samarbejdet mellem Danmark, Grønland og Færøerne bygger på langt mere end love og regler. Det bygger på en fælles historie. Det bygger på fællesskab mellem mennesker, på bånd mellem familier, på stærke venskaber.

Lad mig komme med nogle aktuelle eksempler på, at rigsfællesskabet har vist sit værd. Senest har Grønlands landsstyre med regeringens medvirken forhandlet en fornyelse af fiskeriaftalen med EU på plads. Og hensynet til Færøerne og rigsfællesskabet vejede tungt, da regeringen i april måned besluttede at undlade at stemme, når EU vil give mulighed for sanktioner over for lande, som de vurderer ikke fisker bæredygtigt. Det er en sag, som har meget stor betydning for Færøerne.

Jeg vil benytte lejligheden til at takke det færøske landsstyre for den gode og tætte dialog, som vi har haft hele vejen igennem. Og jeg glæder mig meget til rigsmødet i Grønland til sommer, hvor jeg skal mødes med landsstyreformanden og lagmanden.

Kl. 09:31

Jeg vil slutte af med at understrege, at regeringen vil bringe Danmark ud af krisen med vores solidariske velfærdssamfund i behold. Det mål kan vi kun nå, hvis alle yder det, vi kan – og lidt til. Når vi ser ud over Danmarks grænser, er Europa stadig hårdt ramt af krisen, og jeg er ikke i tvivl om, at de lande, som formår at træffe de svære og nødvendige beslutninger nu, også vil være de lande, der kommer godt ud på den anden side af krisen. Danmark har muligheden for at være et af de lande. Den mulighed skal vi gribe, som vi har gjort det før i vores historie. Jeg vil opfordre til, at vi her i Folketinget rækker ud efter det, der samler os. Jeg vil opfordre til et bredt og fordomsfrit samarbejde om de nødvendige beslutninger, og jeg vil opfordre til, at vi når resultater sammen. Det har Danmark brug for.

Kl. 09:33

Formanden:

Tak til statsministeren for besvarelsen af forespørgslen.

Vi går så over til forhandlingen, og den første er fru Ellen Trane Nørby som ordfører for Venstre.

Kl. 09:33

Forhandling

(Ordfører for forespørgerne)

Ellen Trane Nørby (V):

Det er en stor fordel at begå de fejl, man kan lære af, ret tidligt. Sådan sagde Winston Churchill, og man kan jo håbe på, at det er et udsagn, som regeringen vil tage til sig her, hvor vi nærmer os folketingsårets afslutning. For hvad fik danskerne? De fik utælleligt mange løftebrud, koks i betalingsringen og en Carinadebat, som har sat en tyk streg under, at regeringen har gjort det mere attraktivt at være på overførselsindkomst. Virksomhederne fik en femdobling af NO_x-afgiften, en ekstraskat på generationsskifter, højere sukkerafgifter og en tidligere planøkonom til at styre biksen, alt sammen Roundup for væksten og noget, der koster danskerne jobbene.

Regeringsskysset er rettet imod syltede agurker, rødbeder og chokolade, og danskerne skal nu betale mere for helt almindelige dagligvarer. Skattestoppet er afløst af et skattehop, og regningen lyder indtil videre på 6 mia. kr., som danske familier og danske arbejdspladser skal betale. Punges ud skal der nu også for forsikringer, børn, biler og boliger. Ja, selv svigerfars hjælp til køkkenombygningen beskattes. Hvis der findes en sygdom, som hedder skattechok, har den kollektivt ramt danskernes tegneböge, og det i en sådan grad, at det er blevet en epidemi.

Den såkaldte kickstart har især fundet sted i grænsebutikkerne syd for grænsen, og skatteministeren svarer, at regeringen ikke er bekymret for grænsehandelens niveau. Tyskerne og ejerne af grænsebutikkerne smiler hele vejen hen til banken. Måske sundhedseffekten, som regeringen taler om, skal findes, ved at danskerne nu får mere motion ved at skubbe deres tungt læssede indkøbsvogne i grænsebutikkerne. Så jo, man må håbe på, at regeringen lærer af sine fejl og det hurtigt – om ikke for egen skyld her, hvor en sjettedel af regeringstiden er gået, så for Danmark og danskernes skyld.

Hvis regeringen havde erkendt, at et europamesterskab i høje skatter og afgifter ikke gavner den danske konkurrenceevne, havde de i går muligheden for at lave om på det. Der præsenterede regeringen et skatteudspil med en grundlæggende mangel på forståelse af de problemer, Danmark bakser med. Status efter 8 måneders sejlads med Vestager og Thornings dobbeltsculler med Søvnald som letmatros er nemlig, at regeringen har skubbet 5.000 mennesker varigt ud af arbejdsudbuddet, at deres skatte- og afgiftspolitik betyder, at den almindelige arbejderfamilie får 3.400 kr. mindre til rådighed, at beskæftigelsen er faldet med 4.500 personer, som regeringen ellers lovede ville få et job, når deres kickstart kom i gang. Spørgsmålet er

derfor, om regeringen har modet til ikke bare at erkende sine mange fejl, men også det politiske mod til fremover at gøre det rette og nødvendige for Danmarks skyld.

I Venstre er vi klar. Vi er et reformparti i regering, og vi er et reformparti i opposition. Vi viger ikke fra ansvaret for danskerne og Danmarks bedste, blot fordi vi her et par år har indtaget oppositionens del af Folketingssalen. I modsætning til SF og S, der i oppositionen krævede et højere offentligt forbrug, proklamerede velfærdsmassakre og flygtede fra ansvaret, når de svære beslutninger skulle træffes, tager vi ansvar. Det er præcis i opposition, at troværdige og ansvarlige partier skilles fra fodnotepartierne, som er villige til at sige hvad som helst og love hvad som helst for at få magten.

Det er her, skillelinjen mellem de partier, der har noget på hjertet og drives af et politisk projekt, er i forhold til dem, der siger et for at opnå magten og dernæst løber fra alle løfterne, makulerer deres politik og efterfølgende designer et nyt projekt i et krampagtigt forsøg på at holde fast på nøglerne til Statsministeriet. Regeringens zigzagkurs har nået et niveau, hvor man kunne håbe på, at ministrenes dyrt betalte spindoktorer vil udstyre dem med en GPS, så de kan finde en politisk vej. Regeringens holdninger har nemlig ofte holdt i så få dage eller så få timer som høringsfristen på deres lovforslag.

Nej, ingen er fejlfri, heller ikke os, men vi er ikke argumentresistente, og derfor ved vi også, at der er veje, man skal afholde sig fra, hvis man vil det bedste for Danmark. Tag fedtafgiften, et finansieringselement i 2009-skattereformen. Fedtafgiften gavner ikke danske virksomheder, alligevel fortsætter regeringen som et hold sprinterhunde ud ad den samme vej.

Kl. 09:38

Danmark har et europamesterskab i at have de højeste skatter, punktafgifter og energiafgifter, og spillefladen er i dag en helt anden, end den var før valget. Regeringen har taget 6 mia. kr. fra danskerne og afskaffet skattestoppet. Derfor er tiden moden til at give danskerne deres penge tilbage.

Hvis Venstre skal lave en skattereform med regeringen, skal det være en skattereform med perspektiv, en ambitiøs skattereform eller ingen. Der er intet perspektiv i at tage pengene op af én lomme for siden at lægge dem ned i en anden. Det gavner ikke Danmark, det skaber højst lommeuld, ikke gang i hjulene, ikke bedre konkurrencevilkår og ikke flere job.

Vi satte os sidste forår i spidsen for den reformalliance bestående af Dansk Folkeparti og De Radikale, som sammen med VK-regeringen aftalte en tilbagetrækningsreform, der var nødvendig for at sikre dansk økonomi. Derfor glæder det os også, at Socialdemokraterne og SF efter valget har tilsluttet sig efterlønsreformen og senest også VK-regeringens forslag om en moderat vækst i det offentlige på 0,8 pct. Med 2020-planen har regeringen selv peget på, at der er 13 mia. kr., som kan bruges til at understøtte væksten og konkurrenceevnen i Danmark, hvis de ansvarlige reformer vel at mærke følges af målrettede vækstinitiativer og private investeringer frem for ukontrolleret voksevækst i en offentlig sektor, som allerede i dag er blandt verdens største.

Når regeringen beder danskerne om at arbejde mere, mens arbejdsløsheden fortsat er høj, skal vi som politikere sikre, at der er job til dem. Det gør vi ikke med det skatteudspil, som regeringen er kommet med. Det gør vi gennem en ambitiøs skattereform, som sænker skatten på arbejde for så vel manden på produktionsgulvet som kemiingeniøren i kitlen og virksomheden, der gerne vil udvide produktionen i Danmark og ansætte flere. Hvis regeringen vitterlig mener, at den vil diskutere reformer, der kan øge det danske arbejdsudbud, styrke de offentlige finanser og sænke skatten på arbejde, så er vi klar til at bruge den historiske mulighed, som er opstået nu, hvor SF og S har kastet dele af den skattesocialisme fra 12-minutters-planen over bord, som de ellers gik til valg på.

Men selvfølgelig har vi nogle krav. De penge, vi kan frigive gennem reformer og besparelser, vil vi være med til at bestemme over. Dem skal regeringen ikke solde op sammen med Enhedslisten på overforbrug. Pengene skal investeres fornuftigt.

Vi skabte i 2006 globaliseringspuljen. Fra 2001 til 2011 brugte vi over 18 mia. kr. mere på forskning og uddannelse, fordi vi ved, at målrettede investeringer i forskning og unges uddannelse betaler sig. Hvad var den nyvalgte regerings første gerning? Jo, det var at skære 419 mio. kr. fra budgettet i investeringer til viden. Det må ikke gentage sig, og derfor vil vi gerne være med til at skabe en ny globaliseringspulje, når den eksisterende løber ud med udgangen af 2012. Vil regeringen?

I Venstre tager vi ansvar for Danmark. Det gælder, hvad enten vi er i regering eller i opposition. Det er derfor, vi har givet regeringen et bredt mandat til en dansk tilslutning til EU's finanspagt, det er derfor, vi har bakket aktivt op om dansk deltagelse i fælles NATO-projekter, det er derfor, vi har deltaget i en lang række delaftaler i forbindelse med finansloven, og det var derfor, vi tog medansvar for en bredt forankret energiaftale, som både er billigere og bedre end den, regeringen havde lagt op til. Det er derfor, vi deltager i forhandlingerne om en reform af førtidspensionen og fleksjob.

For i Venstre lytter vi til danskerne. Vi lytter til deres bekymringer, men gør statsministeren det? Lytter statsministeren? I statsministerens øjne er alting jo perfekt, alting er historisk, eller også kommer der en god løsning i morgen. Men i stedet for den højstemte retorik skulle statsministeren og hendes ministerhold bevæge sig ud bag de tykke mure og lytte til, hvordan den reelle virkelighed er på en fabrik i Aalborg, på et gartneri på Fyn eller hos den butiksansatte, som netop er blevet fyret, fordi salget er flyttet til grænsebutikkerne. Historisk er noget først, når man har modet til at gøre det nødvendige og ikke bare taler om det.

Venstre har modet og evnerne til at lave de nødvendige reformer med et bredt flertal, men har statsministeren? Perfekt er politik sjældent, men troværdigt er det først, når man kan stole på de løfter, politikkerne giver. Troværdig er statsministeren ikke, men man kan dog håbe på, at hun har lært af de fejl, hun har begået siden valget, ikke for hendes egen skyld, men for Danmarks skyld.

Jeg skal på vegne af Venstre, Dansk Folkeparti og Det Konservative Folkeparti læse følgende forslag til vedtagelse op:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget konstaterer, at Danmark har fået en regering, som har gjort det dyrere at være dansker og som har gjort det dyrere at drive virksomhed samt forringet tilskyndelsen til at tage et arbejde ved at afskaffe starthjælpen og kontanthjælpsloftet. Beklageligvis er arbejdsudbuddet blevet reduceret varigt med 5000 personer.

Skattestoppet har regeringen afskaffet, og indtil videre har regeringen hævet skatter og afgifter med 6 mia. kr., som danske familier og virksomheder skal betale. Mange af skatterne og afgifterne vender den tunge ende nedad, og på trods af en stigende grænsehandel fortsætter regeringens skatteudspil med at hæve afgifterne.

Det er den forkerte retning for Danmark i en tid, hvor vores konkurrenceevne er presset, og hvor væksten er lav.

Løsningen på Danmarks problemer er en ansvarlig økonomisk politik, som igennem blandt andet reformer forbedrer rammevilkårene for danske arbejdspladser, sikrer råderummet i familiernes økonomi og løfter kvaliteten af velfærdens kerneydelser.«
(Forslag til vedtagelse nr. V 70).

Kl. 09:44

Formanden:

Det af fru Ellen Trane Nørby oplæste forslag til vedtagelse fra tre partier vil selvfølgelig indgå i de videre forhandlinger.

Jeg har noteret følgende til korte bemærkninger: Magnus Heunicke, Sofie Carsten Nielsen, Jesper Petersen, Per Clausen, Nadeem Farooq, Ole Birk Olesen, Thomas Jensen, Maja Panduro og Joachim B. Olsen. Vi når ikke alle, men vi ser, hvor langt vi når. Magnus Heunicke for en kort bemærkning.

Kl. 09:44

Magnus Heunicke (S):

Tak. Nu fik vi så en tale fra Venstre, og vi lytter altid meget nøje efter, fordi det er meget småt, hvad der kommer af konkrete ting fra Venstre. Noget, der virkelig kunne kvalificere debatten, var, hvis Venstre kom med et reelt politisk oplæg, et forslag til at betale regningen, et forslag til, hvordan vores skattesystem skal se ud, et forslag til, hvad velfærdsvæksten skal være fremover. Så derfor er mit spørgsmål fuldstændig klart: Kommer der noget fra Venstre i dag? Kan vi få noget fra Venstre, som er et svar på de udfordringer, vi står over for, eller er det hele bare taktik og spin? Et konkret spørgsmål er jo: Hvad skal væksten være i den offentlige sektor fremover?

Kl. 09:45

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 09:45

Ellen Trane Nørby (V):

Jeg kan jo høre på hr. Magnus Heunicke's spørgsmål, at hr. Magnus Heunicke overhovedet ikke har lyttet til indholdet af min tale, og derfor gentager jeg gerne. VK-regeringen lavede en 2020-plan, hvor væksten i det offentlige lå på en realvækst på 0,8 pct. Det nævnte jeg også i min tale. Det er det, vi ønsker det skal være fremover, og det glæder os sådan set, at regeringen også har tilsluttet sig den ambition, for det betyder jo også, at for det rum på op til 13 mia. kr., som regeringen selv har peget på i sin 2020-plan, kan vi forhandle om, hvad de skal bruges til, og der er vi meget konkrete. Vi mener, at de skal bruges til at sænke skatten på arbejde på tre steder, altså ved at forbedre beskæftigelsesfradraget markant, ved at hæve topskattegrænsen og ved at lave en erhvervsskattepakke, så vi kan sænke skatten på vores danske virksomheder, så de kan ansætte flere. Det tror vi sådan set skaber vækst og beskæftigelse i Danmark. Det er det, vi hører, når vi er rundt i landet, det er det, der er behov for, i modsætning til den her kickstart, som mest af alt har kickstartet grænsehandelsbutikkernes omsætning, og hvor vi jo i går kunne se, at antallet af danske sodavand og øl, der bliver købt syd for grænsen, nu er steget voldsomt.

Kl. 09:46

Formanden:

Hr. Magnus Heunicke.

Kl. 09:46

Magnus Heunicke (S):

Så er der jo ikke kun ét, så er der to problemer, for når Venstre nu siger, at det stadig væk er deres 2020-plan, der holder, så har Venstre ikke svaret på, hvad man vil gøre ved det hul, som er der, det hul, som er der, fordi konjunkturerne ikke er blevet bedre, siden Venstre fremlagde sin 2020-plan. Der er for det første et hul. Og for det andet siger Venstre, at man fastholder sin plan om, at den offentlige sektor skal vokse med 0,8 pct. for at sikre, at der er penge nok til ældrepleje, sundhed osv. Den vækstprocent er vi enige i, men det kan ikke lade sig gøre, hvis Venstre samtidig siger, at man vil tage 5

mia. kr. fra den offentlige sektor og sprede ud til skattelettelser til de rigeste. Så tager man jo penge fra de ældre, fra sygehusene, fra børneoplysningen. Så er der jo to gigantiske huller, og det er derfor, at Folketinget spørger Venstre: Kan vi få et svar fra Venstre på, om der kommer en plan fra Venstre i dag? Lad os få en plan, der er gennemregnet, som har et svar på, om der er huller i Venstres politik, og hvordan man vil finansiere skattelettelserne.

Kl. 09:47

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 09:47

Ellen Trane Nørby (V):

Hvis hr. Magnus Heunicke havde læst det konvergensprogram, som regeringen selv har lagt frem, eller den 2020-plan, som regeringen selv har lagt frem, ville hr. Magnus Heunicke vide, at der ikke er noget hul. Den tilbagetrækningsreform, som VK-regeringen aftalte sammen med Det Radikale Venstre og Dansk Folkeparti betyder, at hvis vi gik på ferie i morgen og holdt ferie frem til 2020, ville der stadig væk være mulighed for at kunne have en offentlig realvækst på 0,6 pct. Det er det, der står sort på hvidt i regeringens eget konvergensprogram. Derfor er der ikke noget hul. Det, vi diskuterer nu, er, hvordan vi i fællesskab kan skabe de reformer, der sikrer, at vi får 9 mia. kr. ekstra, sådan at vi ikke bare kan have en realvækst på 0,6 pct., men på 0,8 pct.

Kl. 09:48

Formanden:

Så er det fru Sofie Carsten Nielsen for en kort bemærkning.

Kl. 09:48

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Jeg skulle lige have noget lyd. Tak. Mener Venstre og fru Ellen Trane Nørby, at de 2 mia. kr., som regeringen afsætter til at opfylde målsætningen om at få 60 pct. i uddannelse – som jeg kan forstå på en debatudveksling at Venstre og fru Ellen Trane Nørby er helt enige i – så i stedet skal gå til skattelettelser?

Kl. 09:48

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 09:48

Ellen Trane Nørby (V):

Det er jo sådan, at regeringen i sin 2020-plan har spillet ud med, at man skal spare 2 mia. kr. på uddannelsesområdet, og samtidig skal man så investere 2 mia. kr. på uddannelsesområdet. Det betyder, at de 10.000 ekstra studiepladser, som regeringen gerne vil have skal komme, skal findes inden for det nuværende budget.

Som jeg sagde i min ordførertale – og som Venstre flere gange har indikeret – så vil vi gerne være med til, at vi i fællesskab skaber reformer, så vi kan sikre et provenu, som kan gøre, at vi kan investere ekstra i forskning og uddannelse. Det er sådan set derfor, at vi har foreslået regeringen, at vi i fællesskab skaber en ny globaliseringspulje, når den globaliseringspulje, som vi har nu, løber ud ved årsskiftet.

Kl. 09:49

Formanden:

Fru Sofie Carsten Nielsen.

Kl. 09:49

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Fru Ellen Trane Nørby svarede jo sådan set ikke på mit spørgsmål, men jeg vil gå videre til det næste. Kan fru Ellen Trane Nørby så be-

kræfte, at VK-regeringen indgik en aftale om, at forskningsudgifterne maksimalt skulle udgøre 1 pct. af BNP, mens denne regering siger, at 1 pct. er et gulv for forskningsudgifterne, samt at den her regering lagde 300 mio. kr. yderligere til forskningen i forhold til det finanslovsudspil, som den daværende VK-regering havde fremlagt?

Kl. 09:50

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 09:50

Ellen Trane Nørby (V):

Jamen jeg kan bekræfte, at den nuværende regering fra 2011 til 2012 sparer 419 mio. kr. på forskning. Det er jo det, der er resultatet. Det har ministeren for forskning også bekræftet over for Folketinget adskillige gange.

Så spørger ordføreren lidt til, hvordan vores ambitioner er på forsknings- og uddannelsesområdet, og der kan jeg sige, at vores ambitioner er store. Fra 2001 til 2011 brugte vi 18 mia. kr. mere på uddannelse og forskning. Det gjorde vi jo netop, fordi vi ved, at det betaler sig at investere målrettet i uddannelse og forskning. Derfor er vi også enige i regeringens målsætning om, at nu, hvor vi har opnået, at 54 pct. af en årgang får en videregående uddannelse, er det klogt at sætte et mål, der hedder 60 pct. Så det er vi sådan set enige i, og vi har også peget på, at man forhåbentlig i fællesskab gennem reformer kan sikre flere penge til målet at investere på det her område.

Kl. 09:51

Formanden:

Hr. Jesper Petersen for en kort bemærkning.

Kl. 09:51

Jesper Petersen (SF):

Jeg kan forstå på fru Ellen Trane Nørbys svar til hr. Magnus Heunicke for lidt siden, at når der spørges om, hvad Venstres plan egentlig er, så træder man ligesom tilbage, og løsningsforslaget er, at vi bare alle sammen skal lægge os op i hængekøjen. Der er jo ikke kommet noget. Der kommer ikke en sammenhængende plan. Så henviser man til en gammel 2020-plan, som er – undskyld udtrykket – so last year, og hvor der er et hul på 7 mia. kr. Hvis vi går næsten helt præcis et år tilbage, kan vi se, at daværende statsminister hr. Lars Løkke Rasmussen sagde, at man ikke kunne forestille sig, at der kunne findes flere penge til skattelettelser de næste 3-4 år. Det sagde han dengang – den 24. maj sidste år – til dagbladet Børsen.

Nu flyder det åbenbart med milliarder af kroner, man bare kan dele ud til ekstra skattelettelser, uden at Venstre ret konkret vil sige, hvordan det skal finansieres, og om man så vil være med til de reformer, som regeringen har lagt frem. Kan vi ikke snart få bare en eller anden form for sammenhængende bud på, hvad Venstre vil med de ting, vi har gennemført, hvor man er imod finansieringen, og med den skatteaftale, der kommer nu? Skal der komme nye skattelettelser, altså ikke med omlægninger, men med reelle, som man kalder det, skattelettelser, før man kan være med til at lave aftaler på det punkt?

Kl. 09:52

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 09:52

Ellen Trane Nørby (V):

Jeg ved godt, at det for SF og hr. Jesper Petersen er gammeldags at have den samme politik og stå ved den samme politik efter et valg som før et valg. Jeg ved godt, at det forekommer helt, helt forkert for SF, at man faktisk kan mene det samme. I Venstre står vi ved den

ambition, som vi lagde frem i vores 2020-plan, om, at realvæksten i det offentlige skal være på 0,8 pct. Det mener vi er stort nok til at kunne håndtere de udfordringer, der kommer, i takt med at man får en større del af befolkningen, der går pension, og en mindre del af befolkningen, der er klar til at træde ind på arbejdsmarkedet.

Så spørger hr. Jesper Petersen: Hvad er forskellen fra sidste år? Jo, det synes jeg egentlig jeg sagde meget klart i min tale, men jeg vil meget gerne gentage det. Den mest markante forskel siden sidste år, hvor vi lagde vores 2020-plan frem, er, at regeringen har afskaffet skattestoppet, og at regeringen oven på skattestoppet har lavet et skattehop, hvor man har opkrævet 6 mia. kr. i ekstra skatter og afgifter fra danskerne og fra danske virksomheder og dermed har forringet konkurrenceevnen og muligheden for at skabe danske job.

Det er derfor, vi siger, at nu er tiden moden til at sørge for, at danskerne får nogle af de her penge tilbage. Hvis de skal kunne købe de samme varer og skal kunne investere i nyt produktionsapparat, så nytter det ikke noget, at regeringen bare beslaglægger pengene og bruger dem herindefra sammen med Enhedslisten.

Kl. 09:53

Formanden:

Hr. Jesper Petersen.

Kl. 09:53

Jesper Petersen (SF):

Det nærmeste, vi kommer en eller anden form for svar her – jeg kan i øvrigt godt forstå, at hr. Lars Løkke Rasmussen forlod salen under fru Ellen Trane Nørbys svar, for det kan jo være lidt ærgerligt at skulle stå til ansvar for gamle citater i Børsen, man løber fra, så hurtigt som en hest kan rende – er, at vi trods alt får frem, at Venstre mener, at der skal være en vækst på 0,8 pct. i det offentlige forbrug. Der var jo for det første et hul på 7 mia. kr., før man kunne leve op til den, og nu er man så – i alle de udmeldinger, der kommer om skattereformen – gået i gang med at bruge af penge, der skulle komme fra omprioriteringer i den offentlige sektor. Man er begyndt at bruge penge fra den offentlige sektor til at give skattelettelser. Ergo kommer man under de 0,8 pct. Man har lavet en kæmpe regnefejl i den der servietudmelding, man kom med i går i mangel af en plan. Den synes jeg man skulle se at få rettet, inden det bliver for pinligt.

Det bliver jo bare understreget af, at jeg her står med en kronik af gruppeformand hr. Kristian Jensen og fru Ellen Trane Nørby selv, der skabte vild panik om, om man overhovedet ville de 0,8 pct. vækst i den offentlige sektor.

Der er vi nået frem til nu, men man er alligevel allerede begyndt at bruge de penge, der skulle være gået til velfærd, til skattelettelser. Jeg synes simpelt hen ikke, det hænger sammen. Kom nu med en plan, inden dagen er omme. Det ville gøre det hele meget sjovere.

Kl. 09:55

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 09:55

Ellen Trane Nørby (V):

Jeg kan godt høre, at livet er hårdt i regeringen, så sur man er nødt til at være, og så meget man har behov for at skælde ud, men det må regeringspartierne selv finde ud af.

Jeg kan høre, at hr. Jesper Petersen, ligesom hr. Magnus Heunicke, heller ikke har læst regeringens egen 2020-plan, hvor der jo sort på hvidt står, at der ikke er noget hul. Der er ikke noget hul. Hvis alle folketingsmedlemmer gik på ferie i morgen og holdt ferie frem til år 2020, ville der stadig væk være mulighed for at kunne have en offentlig realvækst på 0,6 pct.

Så taler hr. Jesper Petersen om, at der er nogle af de beslutninger, som vi traf sidste år med et flertal, som ikke længere eksisterer, som

ikke nåede at blive implementeret. Det er jo fuldstændig korrekt, men hvis flertallet herinde var et andet, ville vi jo gennemføre de aftaler, som vi lavede sidste år.

Derfor kan hr. Jesper Petersen forsøge at kaste om sig med nok så mange tal, men det eneste, der står tilbage, er jo, at hr. Jesper Petersen løber fra det, som regeringen selv har skrevet i sin 2020-plan, nemlig at der gennem reformer kan sikres 13 mia. kr., som partierne bag reformerne så efterfølgende kan finde ud af hvordan skal udmøntes. De 9 mia. kr. op til de 0,8 pct. har vi alle sammen forpligtet os til at vi kommer til at levere. Det, vi taler om nu, er det, der ligger over 0,8 pct. Og der må man så vælge, om man vil bruge dem til offentligt overforbrug, eller om man vil bruge dem til at sænke skatten på arbejde for. Og der tror vi, at der er langt mere perspektiv i at sænke skatten på arbejde, så man kan få skabt nogle arbejdspladser i Danmark.

Kl. 09:56

Formanden:

Hr. Per Clausen for en kort bemærkning.

Kl. 09:56

Per Clausen (EL):

Jeg må indrømme, at jeg næsten tror, at jeg allerede er stået af. Det skyldes nok de mange tal. Så derfor har jeg to enkle spørgsmål.

Er det rigtigt forstået, vil jeg spørge fru Ellen Trane Nørby, at Venstre mener, at man godt kan levere den vækst på 0,8 pct., som regeringen siger man skal have i den offentlige sektor, og samtidig få råd til milliarder i skattelettelser? Det vil jeg gerne have svar på, for giver det jo helt uanede muligheder for de forhandlinger, Enhedslisten skal føre med regeringen fremadrettet.

Det andet, jeg godt vil spørge fru Ellen Trane Nørby om, er: Er det rigtigt forstået, at fru Ellen Trane Nørby mener, at det er af afgørende betydning for arbejdsløsheden i Danmark, at nogle tusinde mennesker ikke længere lever i fattigdom? Altså, har det, at nogle tusinde mennesker ikke længere lever i fattigdom, nogen som helst betydning for, at der er 150.000 arbejdsløse i dag, eller har det ikke?

Kl. 09:57

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 09:57

Ellen Trane Nørby (V):

Svaret på det første spørgsmål er ja. Man kan godt have et offentligt realforbrug på 0,8 pct. og samtidig have en ambitiøs plan om at give nogle af pengene, som regeringen har opkrævet i ekstra skatter og afgifter, tilbage til danskerne, så de i stedet for kan bruges til at give familierne et større råderum og kan bruges til, at virksomhederne kan ansætte flere.

Siden statsministeren satte sig i statsministerstolen, har jeg sådan gået og samlet tal sammen fra aviserne, hver gang der er blevet fyret danskere fra danske virksomheder. 7.650 mennesker er blevet fyret, siden statsministeren satte sig i statsministerstolen. Det er bare de fyrringer i den private sektor, der er blevet omtalt i aviserne. Det er derfor, vi siger, at det er på tide, at man laver en ambitiøs erhvervsskattepakke, så man får sænket omkostningerne for det danske erhvervsliv, så de faktisk har råd til at ansætte flere, så de har råd til at producere i Danmark.

Mener vi, at det skal kunne betale sig at arbejde? Ja, det gør vi. Vi er dybt bekymrede over, at regeringen har hævet overførselsindkomsterne, sådan at man har skubbet 5.000 mennesker ud og mindsket arbejdsudbuddet med 5.000, fordi der ikke længere er en økonomisk gevinst ved at tage et arbejde.

Kl. 09:58

Formanden:

Hr. Per Clausen.

Kl. 09:58

Per Clausen (EL):

Jeg er ikke sikker på, at jeg helt forstod, hvor pengene skulle komme fra, men det må vi bore lidt mere i.

Jeg vil godt spørge fru Ellen Trane Nørby, om det er rigtigt forstået, at hun mener, at de 5.000 eller lidt flere end 5.000 mennesker, som tidligere levede i fattigdom, har fået et dårligere eller bedre liv af, at vi har afskaffet fattigdomsydelserne.

Jeg vil også godt gentage mit spørgsmål til fru Ellen Trane Nørby: Tror hun, at der havde været en eneste mere i arbejde i dag, hvis vi ikke havde afskaffet fattigdomsydelserne?

Så vil jeg bare sige til fru Ellen Trane Nørby, at jeg nok skal lade være med at gennemgå, hvordan arbejdsløshedstillene udviklede sig, og hvor mange der blev fyret i den private sektor, da hr. Lars Løkke Rasmussen var statsminister.

Kl. 09:59

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 09:59

Ellen Trane Nørby (V):

Jeg ved godt, at både hr. Per Clausen og mange af regeringspartiernes ordførere turnerer rundt med, at faldet i beskæftigelsen i Danmark, for den blev selvfølgelig ramt, da krisen ramte Danmark, skulle være udtryk for et isoleret dansk problem. Der kan jeg sige, at hvis man går ind og kigger i statistikkerne, kan man se, at den hastighed, som Danmark tabte arbejdspladser med i 2009 og 2010, er fuldstændig tilsvarende den hastighed, som de øvrige europæiske lande tabte arbejdspladser med.

Jeg håber heller ikke, at hr. Per Clausen mener, at det var den tidligere VK-regerings skyld, at Danmark blev ramt af en økonomisk finanskrise, som ramte hele verden, men lad nu det ligge.

Hr. Per Clausen spørger til, om de 5.000 mennesker, der er blevet skubbet ud og ikke er en del af arbejdsudbuddet, ville have haft et arbejde. De ville i hvert fald have haft et økonomisk incitament til at tage et arbejde. Og det er jo i høj grad det, der er skillelinjen. Tror man, at det skal være sådan, at det kan betale sig at gå på arbejde, eller tror man det ikke? Det er så egentlig der, hvor man kan sige noget positivt om de nye takter, vi hører fra regeringen, nemlig at den nu også vil være med til at hæve beskæftigelsesfradraget, så der reelt set kommer et økonomisk incitament.

Det vil vi meget gerne være med til, for det er jo et beskæftigelsesfradrag, som vi i sin tid indførte, så der netop var en økonomisk gulerod ved at gå ud og tage et arbejde. På det tidspunkt var S og SF imod, men det glæder os da, at de nu er kommet på bedre tanker. Jeg ved ikke helt, hvor Enhedslisten er i den diskussion.

Kl. 10:00

Formanden:

Hr. Nadeem Farooq for en kort bemærkning.

Kl. 10:00

Nadeem Farooq (RV):

Venstre har en lang historie bag sig, og Venstre er også Danmarks største parti. Jeg vil også sige, at Venstre er begavet med rigtig mange dygtige politikere, der mestrer det politiske håndværks kunst, alt sammen er uomtvisteligt.

Men der er ét spørgsmål, der trænger sig på hos mig, hvis jeg sådan ser lidt bort fra ordførerens lange salgstale, og det er: Når det

kommer til stykket, hvad vil Venstre? Jeg kan godt se, som SF's politiske ordfører, hr. Jesper Petersen, også var inde på, at der er nogle gode takter i det, som Venstre diskler op med her, men når det kommer til stykket, hvor meget vil Venstre, hvor meget tør Venstre, og hvad vil Venstre?

Kl. 10:01

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 10:01

Ellen Trane Nørby (V):

Det var jo et dejligt, bredt og åbent spørgsmål. Venstre har sådan set en politik på alle områder, men vi kan kigge på de store linjer, som i høj grad er dem, vi diskuterer i dag.

Hvad vil Venstre på skatteområdet? Ja, vi vil gerne sænke skatten på arbejde for dem, for hvem vi gerne vil sikre at der er en økonomisk gevinst ved at træde ind på arbejdsmarkedet, ved at forbedre beskæftigelsesfradraget markant. Vi vil gerne hæve topskattegrænsen, sådan at der også er en gevinst for dem, der gør en ekstra indsats, og fordi vi også mener, at det ikke kan passe, at skolelærere, metalarbejdere og slagteriarbejdere skal betale topskat. Det var ikke sådan, topskatten var tænkt, og derfor har vi et meget klart bud på, hvordan man kan hæve topskattegrænsen. Den sidste ting, vi på skatteområdet gerne vil gøre noget ved, er erhvervsskatten. Det er, fordi vi ikke tror på, at man kan skabe job til de danskere, der i dag er arbejdsløse, hvis man ikke også giver nogle bedre vækstbetingelser for de danske virksomheder og skaber nogle bedre konkurrencevilkår.

Men det, vi ikke vil, er at gå den vej, som Det Radikale Venstre har valgt at gå sammen med SF og S, hvor man siden regeringsskiftet har sat skatter og afgifter op med over 6 mia. kr. med den følge, at grænsehandelen er steget voldsomt. Det tror vi ikke gavner.

Kl. 10:02

Formanden:

Hr. Nadeem Farooq.

Kl. 10:02

Nadeem Farooq (RV):

Det lyder jo meget godt alt sammen, man skulle næsten tro, at Venstres ordfører havde fået en slags hukommelsestab, for gennem VK-regeringens levetid på 10 år var Venstre med til at overbevise også De Konservative om at hæve skatter og afgifter 287 gange, og alene erhvervslivet måtte holde for over 200 gange. Er det sådan at forstå, at Venstre nu tager afstand fra den skattepolitik, som Venstre førte sammen med De Konservative i de 10 år? Eller er det et nybrud? For hvis man ser på, at Venstre har været med til at lave en skatteomlægning, som vi også ønsker, burde vi jo kunne gå sammen.

Kl. 10:03

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:03

Ellen Trane Nørby (V):

Jo, men hvis vi nu skal have sådan lidt historik med, sænkede vi skatten for 51,9 mia. kr., mens vi sad i regering. Havde vi på det tidspunkt haft et SF og S, som ikke bare råbte og skreg om øget offentligt forbrug, og som krævede, at skattelettelserne skulle ruller tilbage, så tror jeg da egentlig godt, at vi i fællesskab kunne have gjort det endnu bedre, men sådan var virkeligheden jo ikke. Vi afskaffede mellemskatten, vi indførte beskæftigelsesfradraget, vi udvidede beskæftigelsesfradraget, vi sænkede selskabsskatten, og vi hævdede grænsen for topskattebetaling. Vi tog en lang række initiativer, som var nogle af de største, siden man indførte indkomstskatten i Dan-

mark, og det gjorde vi jo netop, fordi vi mener, det er nødvendigt, hvis man skal sikre danske konkurrencevilkår.

Nu vil Det Radikale Venstre så høre, om vi vil være med på at lave en skatteomlægning. Men det er jo ikke nogen skatteomlægning, som starter fra nul. Det er en skatteomlægning, som kommer oven på, at regeringen har afskaffet skattestoppet og hævet skatter og afgifter med over 6 mia. kr., hævet dem på en lang række punktafgifter, som rammer vores grænsehandel, og som har kostet arbejdspladser på alt fra marmeladefabrikker til chokoladefabrikker. Så nej, det mener vi ikke der er perspektiv i.

Kl. 10:04

Formanden:

Hr. Ole Birk Olesen for en kort bemærkning.

Kl. 10:04

Ole Birk Olesen (LA):

Fru Ellen Trane Nørby nævner delvis korrekt, at regeringen har forøget skatter og afgifter i Danmark med 6,5 mia. kr. Det er delvis korrekt, fordi fru Ellen Trane Nørby glemmer de 3,5 mia. kr., som Venstre selv var med til at gøre det dyrere for danskerne med, de 3,5 mia. kr. fra energiforliget, så vi altså i alt er oppe på 10 mia. kr., som denne regering delvis i samarbejde med Venstre har gjort det dyrere at være dansker.

Jeg vil sige i forhold til den her skattereform, som vi er blevet indbudt til forhandlinger om, og som Liberal Alliance med glæde kommer til forhandlinger om, at vi kommer med en målsætning om, at skattereformen ikke skal gøre det dyrere at være dansker for nogen, at der ikke er nogen, der skal komme ud efter skattereformen og opleve, at man betaler mere i skat sammenlagt, end man gjorde inden skattereformen, så jeg vil spørge fremadrettet: Går Venstre til skattereformforhandlinger med den samme ambition om, at ingen mennesker i Danmark skal komme ud af skattereformen med en højere skatteregning end inden skattereformen?

Kl. 10:06

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:06

Ellen Trane Nørby (V):

Jeg må jo kunne forstå det sådan, at det er det, Liberal Alliance går til forhandlingerne med. Vi går til forhandlingerne med et ønske om at sænke skatten markant. Vi har peget på tre områder, hvor vi ønsker at sænke skatten: Beskæftigelsesfradraget skal øges markant, så det kan betale sig at tage et arbejde; topskattegrænsen skal hæves; og vi vil gerne lave en erhvervselskabspakke, som gør det mere attraktivt for virksomhederne at investere i Danmark, og som gør det muligt for dem at udvide produktionen og ansætte flere. Så vi har et ønske om at sænke skatten på arbejde. Hvordan det fuldstændig flugter i forhold til Liberal Alliances sætning, skal jeg ikke kunne stå og sige heroppe, men jeg oplever sådan set, at vi ønsker at trække Danmark i den samme retning, nemlig en retning, som er helt anderledes end det, regeringen har præsenteret indtil videre, hvor de har hævet skatter og afgifter.

Så spørger hr. Ole Birk Olesen til den energiaftale, som Venstre har indgået sammen med regeringen, sammen med Dansk Folkeparti og sammen med Enhedslisten og Det Konservative Folkeparti, og den flugter jo meget godt med det, vi selv gik til valg på. Vi gik til valg på et energiudspil, der kostede 3,6 mia. kr. Det sagde vi åbent og ærligt til danskerne før valget. Det, der var vores mål i energiforhandlingerne, var at sørge for, at det ikke blev unødigt dyrt, og det var også derfor, vi fik sikret, at energiaftalen blev over 2 mia. kr. billigere end det, regeringen ellers havde lagt op til.

Formanden:

Hr. Ole Birk Olesen.

Ole Birk Olesen (LA):

Nu spurgte jeg sådan set ikke til energiforliget, der konstaterede jeg bare. Men nu, hvor fru Ellen Trane Nørby gerne vil tale om det, vil jeg sige, at Venstre jo også gik til valg på skattestoppet, og skattestoppet tilsagde, at hvis man hævdede afgifter og skatter af hensyn til miljøet, skulle man sænke tilsvarende andre steder. Og Venstre fik jo ikke igennem energiforliget, at skatter og afgifter skulle sænkes tilsvarende andre steder, så jeg vil nu sige, at det var et klokkeklart løftebrud.

Det, jeg spurgte til, var, om Venstre, når de går ind til de her skattereformforhandlinger, hvor vi jo ved at regeringen vil omlægge en masse skatter og afgifter, så siger, at hvis Venstre skal støtte en kommende skattereform, skal en sådan omlægning ikke resultere i, at der er danskere, som kommer til at betale mere i skat efter reformen, end de gjorde inden reformen. Det er et klokkeklart spørgsmål, og det burde være muligt at svare på det.

Formanden:

Ordføreren.

Ellen Trane Nørby (V):

Det svarede jeg sådan set også på første gang, og jeg vil gerne forsøge at svare igen. Det kan være, mit svar ikke tilfredsstiller hr. Ole Birk Olesen.

Jeg kan forstå, at det er den sætning, som Liberal Alliance går til skatteforhandlinger med. Vi har sat nogle klare prioriteringer op, og jeg kan ikke heroppe fra talerstolen gennemskue, om det er fuldstændig identisk med det, vi har sagt, når vi siger, at vi gerne vil have sænket skatten på arbejde markant ved at hæve beskæftigelsesfradraget, ved at hæve topskattegrænsen og ved at lave en erhvervselskabspakke. Men det, vi går ind til forhandlingerne med, er selvfølgelig et ønske om at styrke den danske konkurrenceevne, give folk et økonomisk incitament til at gøre en ekstra indsats og sørge for, at der er de arbejdspladser til rådighed, der skal være, for at vi kan få flere danskere ud på arbejdsmarkedet.

Når hr. Ole Birk Olesen nævner energiaftalen, vil jeg også tillade mig at sige, at hvis vi havde ageret ligesom Liberal Alliance og bare var blevet væk fra forhandlingerne eller havde meldt os ud allerede på den første dag, så havde konsekvensen for danskerne jo været, at de havde skullet betale langt over 2 mia. kr. mere i ekstra energifgifter. Der var vores vurdering, at det var bedre at gøre det billigere og virkelig bide os fast i bordkanten i stedet for bare at gå fra forhandlingerne.

Formanden:

Hr. Thomas Jensen for en kort bemærkning.

Thomas Jensen (S):

Ja, det er jo tydeligt, at Venstres ordfører har en meget, meget kort hukommelse. At hæve skatter og afgifter med 10 mia. kr. i den korte tid, han sad i statsministerstolen, var, hvad hr. Lars Løkke Rasmussen gjorde. Han hævdede skatter og afgifter 137 gange i alt, heraf 104 gange for erhvervslivet, og for en typisk LO-familie førte det til skatte- og afgiftsstigninger på 6.000 kr. Jeg synes nu nok, at det er sådan nogle tal, vi skal prøve at få nævnt her i dag, nu når fru Ellen

Kl. 10:07 Trane Nørby står og harcellerer sådan over den siddende regering. Vi må faktisk prøve at rydde op efter hr. Lars Løkke Rasmussen.

Kl. 10:07

Hvad er det så for en oprydning, som Venstre kan tilbyde? Der er kommet sådan en 2-minutters YouTubevideo der, og det skulle så være et skatteudspil. Hvad man kan konstatere, når man har set den video, er i hvert fald én ting: At en ekstra øget indsats i regneundervisningen i folkeskolen nok også var noget, Venstre kunne have godt af, for Venstre bruger pengene to gange. På den ene side vil man give skattelettelse for 13 mia. kr., og på den anden side påstår man, at man kan opretholde velfærden i den offentlige sektor. Faktum er bare, at man skærer ned med 5 mia. kr. i den offentlige sektor, hvis man skal give den skattelettelse på 13 mia. kr. Kan Venstre ikke forklare fra talerstolen i dag, hvor der skal skæres ned fra den 1. januar 2013?

Kl. 10:10

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:10

Ellen Trane Nørby (V):

Jo, jeg ved godt, at hr. Thomas Jensen turnerer rundt med og godt kan lide at komme med sådan et budskab, hvor han nævner alle de områder, hvor tingene steg efter 2009-skatteomlægningen, som var en skatteomlægning, men faktum er jo, at det var en meget ambitiøs skatteomlægning, som sænkede skatten på arbejde markant. Man kan jo så sige, at netop fordi 2009-skatteomlægningen var en skatteomlægning og ikke en ufinansieret skattesænkning, som hr. Thomas Jensen ellers også nogle gange skruer sig op til at sige at den var, ved vi også, at efter at regeringen så har afskaffet skattestoppet og hævet skatter og afgifter med over 6 mia. kr., er tiden ikke længere til, at man kan lave skatteomlægninger.

Det er derfor, vi har peget på, at hvis vi skal deltage i en skattereform, skal den have et perspektiv, være ambitiøs, og så nytter det ikke noget, at man bare omfordeler fra den ene lomme til den anden lomme. Det er jo det udgangspunkt, vi går ind til forhandlingerne med.

I forhold til det økonomiske og det med hukommelsen vil jeg sige, at det jo ikke er længere siden end i går, at de økonomiske vismænd udsendte en rapport, som faktisk viser, at dansk økonomi overordnet set er sund, at de initiativer, vi tog, mens vi sad i regering, har været med til at stabilisere dansk økonomi. Danmarks Statistik har udsendt en opgørelse, som viser, at dansk økonomi i dag er stærkere, end den var for 10 år siden og 20 år siden og 30 år siden.

Kl. 10:11

Formanden:

Hr. Thomas Jensen.

Kl. 10:12

Thomas Jensen (S):

Jeg fik jo ikke rigtig noget svar på mit spørgsmål: Hvor er det, Venstre vil skære ned pr. 1. januar 2013, når man vil gennemføre de her skattelettelse på 13 mia. kr.? Det er jo soleklart, at der med den plan, 2020-planen, som regeringen har lagt frem, vil blive skabt et råderum til at lave nogle forbedringer både for uddannelserne og i den offentlige sektor, men der bliver også nogle penge, som man flytter rundt i den offentlige sektor. Man tager populært sagt fra de borgerliges bureaukrati og giver til f.eks. nogle bedre børnehaver i den offentlige sektor. Men det er jo de penge, som Venstre nu vil skære ned på, fjerne fra danskerne og på den måde også sikre, at vi får en dårligere velfærd.

Så mit spørgsmål er til Venstre igen: Kan man ikke bare være ærlige og fra talerstolen i dag sige, hvor det er, der skal skæres ned i den offentlige sektor fra den 1. januar 2013?

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 10:12 at det var nogle fupberegninger, man havde lavet. Så det overlader vi trygt til dem.

Ellen Trane Nørby (V):

Jeg kan godt forstå, det er meget ubehageligt at være socialdemokrat, når man før valget sagde til danskerne, at man ville bruge 21 mia. kr. ekstra på øget velfærd, og at man ville have en realvækst i det offentlige på 1,4 pct., og at man så nu har lagt en 2020-plan frem, hvori man er enig med VK-regeringens tidligere målsætning om at have en realvækst på 0,8 pct. Derfor er det selvfølgelig sådan lidt let så at forsøge at lave en eller anden taldiskussion om de græfer, som regeringen har fremlagt i sin egen 2020-plan, hvoraf det klart og tydeligt fremgår, at der ud over væksten på de 0,8 pct. ligger 13 mia. kr. Dem vil vi gerne være med til at frembringe gennem reformer. Spørgsmålet er, om regeringen vil være med, eller om man bare vil forsøge at gøre det her til en kompliceret taldiskussion.

Kl. 10:13

Formanden:

Vi kan nå en ekstra kort bemærkning fra fru Maja Panduro, især hvis både spørger og svarer ikke udnytter hele taletiden.

Kl. 10:13

Maja Panduro (S):

Jeg kan godt forstå, at Venstres ordfører kan have lidt svært ved at svare på spørgsmålet, og at man måske helst ikke vil, for det er en ret pinlig regnefejl, man har fået lavet på den der servietskatteudmelding, som man kom med. Men den regnefejl bliver altså ikke mindre pinlig af, at man prøver på at dække over den eller prøve på at tale udenom. Jeg tror faktisk, at måden, man ligesom skal imødegå det her på for Venstre, er at sige, o.k., der var en smutter, vi kommer med et rigtigt udspil. Det andet var en joke.

Jeg kan forstå, at ordførerens egen partiformand oven i købet har en smule svært ved at gennemskue det. Han siger den 26. maj til Berlingeren: Det er noget meget teknisk noget, og det bliver jo ekstra teknisk: Min skatteordfører sagde, at Venstre bruger pengene to gange, men i virkeligheden bruger Venstre jo pengene tre gange. Ud over at Venstre vil bruge de 13 mia. kr. på skattelettelser, som jeg kan forstå på ordføreren at man fastholder, vil man stadig væk bruge 5 mia. kr., som vi bruger inden for den offentlige sektor i planen. De er jo med i de 13 mia. kr., man vil bruge på skattelettelser, men man fastholder altså, at der skal være en vækst på de 0,8 pct. i den offentlige sektor. Derforuden har ordføreren sammen med sin gruppeformand jo selv skrevet i en kronik, at man kan bruge de her effektiviseringer i den offentlige sektor til bedre uddannelse, bedre sundhed.

Jeg skal bare høre, hvor det der pengetræ er, og hvad det er for magiske regnemaskiner, man har i Venstre. Er det ikke på tide, at man erkender, at det var en smutter, og kommer med den rigtige plan? Vi vil faktisk rigtig gerne høre den.

Kl. 10:15

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 10:15

Ellen Trane Nørby (V):

Alt det der med spændende regnemaskiner overlader vi trygt til Socialdemokraterne og SF med alle de der fairplaner, »Fair Forandring«, »En Fair Løsning«, og hvad det ellers var, man gik til valg på, og som lige pludselig smuldrede fuldstændig. Den nuværende finansminister har jo selv om planerne skrevet i et svar til Folketinget,

Hvis vi nu skal tage de penge, der ligger, er det jo sådan, at hvis vi gik på ferie i morgen, ville der frem til 2020 være råd til at bruge 0,6 pct. på øget realvækst i den offentlige sektor. Så har vi alle sammen herinde fra Venstres side og fra regeringens side, må vi forstå, når vi læser deres 2020-plan, en ambition om, at vi skal have en vækst på 0,8 pct. og ikke 0,6. Det kræver 9 mia. kr. Hvordan skal de 9 mia. kr. investeres? Vi har peget på, at vi gerne vil være med til at målrette det sundhed og uddannelse. Det kræver, at vi i fællesskab laver nogle reformer. Det har vi også sagt vi er klar til. Oven på de 0,8 pct. peger regeringen selv på, at der er 13 mia. kr.

Når statsministeren i sin tale i dag lægger vægt på, at offentlig service ikke kun er et spørgsmål om, hvor mange penge vi bruger, men netop om, hvordan vi bruger dem, og at vi f.eks. gennem telemedicin, gennem moderniseringer faktisk kan få meget mere for pengene, forstår jeg egentlig ikke, at der er den negative holdning fra samtlige Socialdemokraternes spillere. Lige pludselig vil man nu ikke gøre noget for at få ekstra ud af vores fælles velfærdskroner.

Kl. 10:16

Formanden:

Fru Maja Panduro.

Kl. 10:16

Maja Panduro (S):

Det vil vi jo rigtig gerne, og det er præcis det, vi lægger op til, nemlig at man skal bruge 5 mia. kr. på det inden for 2020-planen. Det er så de 5 mia. kr., som Venstre nu vil bruge på skattelettelser. Det er jo fair nok, det er en holdning, man kan have. Der er oven i købet adskillige af Venstres oppositionskammerater, som er utrolig enige i det. Hr. Ole Birk Olesen var på før.

Men det ændrer ikke ved, at når de 9 mia. kr., vi skal bruge på vores vækst, og som vi er enige om skal være på 0,8 pct., er blevet reduceret med de 5 mia. kr., som Venstres ordfører gerne vil bruge på skattelettelser, er der kun 4 mia. kr. tilbage.

Så synes jeg bare, Venstre skylder et svar til danskerne. De 5 mia. kr., som vi nu ikke længere har til at kunne lade den offentlige sektor vokse en lille smule, hvor skal de komme fra? Hvem er det, der skal fyres, hvem er det, der skal have en dårligere service, en dårligere behandling, en dårligere undervisning? Jeg synes egentlig, det mindste, man kunne gøre, var at svare på det.

Kl. 10:17

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:17

Ellen Trane Nørby (V):

Jeg tror efterhånden, at de, der prøver at følge med i den her debat, er blevet koblet af for lang tid siden. Desværre, kan man sige. Jeg tror egentlig, at den her diskussion om tal er en teknisk diskussion, som egentlig er et forsøg fra Socialdemokraternes side på at dække over de politiske forskelle, der er. I stedet for, at vi forsøger at tage den en gang til, henviser jeg til regeringens 2020-plan. Jeg mener, det er på side 28, at man kan se de her fine bokse, hvor man kan se, at ud over de 9 mia. kr., er de 5 mia. kr. noget helt andet, fordi de 9 mia. kr. kommer fra nogle reformer et andet sted. Men lad os tage det et andet sted.

Jeg synes, at det, der står tilbage, er, at der er en fundamental forskel på politikken. Socialdemokraterne og regeringen har gennemført skattestigninger for over 6 mia. kr., som rammer danske familier og virksomheder. Man har afskaffet skattestoppet. Det synes vi er den forkerte politik.

Vi ønsker at sikre, at de penge kommer tilbage til danskerne, tilbage til danske virksomheder, så vi kan skabe job, så vi kan sørge for, at de arbejdsløse, der er i dag, kan komme ud på arbejdsmarkedet, så vi kan sørge for, at danske virksomheder kan konkurrere med udlandet. Det er der, forskellen ligger. Vi må desværre sige, at det, der står tilbage efter 8 måneder med en ny statsminister, er, at der er 5.000 mennesker, der er skubbet ud af arbejdsudbuddet, og det er blevet dyrere at være dansker.

Kl. 10:18

Formanden:

Så siger jeg tak til Venstres ordfører. Og så er det hr. Magnus Heunicke som socialdemokratisk ordfører.

Kl. 10:18

(Ordfører)

Magnus Heunicke (S):

Vi er i en ny tid, vi er i en ny politisk virkelighed. Det taktiske, det rent partistrategiske, spinkrigen må vige. Nu skal der arbejdes, nu skal der samarbejdes, og fællesskabet skal vise sit værd. For vi står jo ved en korsvej, og det er nu, vi skal måles på vores resultater og kendes på vores værdier.

Der er kun os selv, danskerne, der sammen kan få os ud af krisen. Det er de danskere, der hver dag knokler på deres arbejdspladser, de flittige elever og lærere i klasseværelserne og dem, der giver en ekstra hånd til frivilligt arbejde. Og så er der også dem, som ikke har noget arbejde at stå op til, men som bruger hele dagen på at skrive ansøgninger, gå til samtaler og løbe folk på dørene for at finde et – de arbejdsløse, jobjægerne, som vi skal have med ind på arbejdsmarkedet, med ind at trække i fællesskabet, trække Danmark fri af krisen.

Det vigtigste mål for os Socialdemokrater er at skabe, bevare og sikre arbejdspladser i Danmark. Derfor laver vi en kickstart af dansk økonomi, der sætter gang i renoveringen af nedslidte skoler og almene boliger. Derfor laver vi energiaftaler, der sætter gang i investeringer i energirenovering, og bygger vindmøller. Og derfor har vi nu fremlagt en skattereform, der giver virksomhederne et rygstød til at foretage investeringer og skabe arbejdspladser.

I alt skaber regeringen næste år 19.500 arbejdspladser. Det er ikke nok til at hente alle dem hjem, som vi mistede under den tidligere statsminister. I hr. Lars Løkke Rasmussens regeringstid tabte Danmark nemlig hver eneste dag 130 arbejdspladser i den private sektor – et minus på 130 job om dagen. Så er man ikke på vej ud af krisen, så skaber man en krise.

Derfor skal der nu gang i hjulene igen. Regeringens målrettede satsning på danske arbejdspladser i produktion, i bygge og anlæg, i iværksætterbeti betyder, at vi hver dag næste år får skabt 50 nye arbejdspladser. Det er et langt, sejt træk, og det er vores vej ud af krisen.

Vi har nu fremlagt vores bud på, hvordan Danmark kommer videre: en ambitiøs 2020-plan, der viser udfordringen og mulighederne; et oplæg til en trepartsafale, der vil skabe et klogere, rigere og mere konkurrencedygtigt Danmark; og senest en skattereform. Det er ikke en rødvinreform, men en rugbrødsreform – en reform, der giver ekstra trækraft til den rugbrødsmotor, der holder samfundet kørende, nemlig de helt almindelige hårdtarbejdende lønmodtagere. En typisk LO-familie med to børn vil med vores reform få 7.500 kr. ekstra med hjem af at arbejde. 250.000 danskere slipper for at betale topskat. Det har jo aldrig været meningen, at metalarbejdere og skolelærere med almindelige, gode indtægter skal have i topskatten, og det slipper de for nu. Og for de enlige mødre og enlige fædre bliver beskæftigelsesfradraget tredoblet, så de får mere ud af at gå på arbejde og kan se frem til 500 kr. ekstra på kontoen hver måned. Og så er det ikke nogen tilfældighed, at de grupper, der har mindst, får mest ud af vores skattereform. Det gælder folkepensionister uden anden

indtægt end grundbeløbet, der får et løft på 5.000 kr. om året. Og det gælder førtidspensionisterne, der nu får mulighed for at komme over på den nye ordning; det er jo kun rimeligt.

Men det er med skattereformen som med alle andre dele af regeringens politik, at den først og sidst skaber arbejdspladser. Vores job- og investeringspræmie til virksomhederne vil give et økonomisk rygstød til at lave investeringer i produktion i det private erhvervsliv. Derfor er det den rigtige reform på det rigtige tidspunkt. Den skaber arbejdspladser, og den letter skatten på arbejde for lav- og mellemindkomsterne. Forhandlingerne begyndte som bekendt i går, og jeg håber på en bred aftale.

Vejen ud af krisen er jo lagt med reformprogrammet. Vi har styrket vores velfærdssamfund, og vi indhenter de tabte arbejdspladser dag for dag. Det er regeringens resultater.

Kl. 10:23

Hvad har oppositionens partier så bedrevet? Hvad med det største oppositionsparti, Venstre, har det brugt tiden på parlamentarisk arbejde? Tja, Venstre har præsteret at komme med i alt ét selvstændigt forslag til folketingsbeslutning her i salen og været medforlagsstiller på ti. Jeg har talt dem, det tager ikke så lang tid. Sjovt nok er det helt præcis samme aktivitetsniveau, som partiet Fokus lagde for dagen i sidste folketingssamling. Der er bare den forskel, at Fokus som bekendt havde et enkelt medlem af Folketinget; Venstre har 47.

Hvad handlede det ene forslag, som er dumpet ud af hængeskøjlen derovre, så om? Handlede det om at rette op på underskuddet, som Venstre efterlod? Nej. Handlede det om at skabe nye arbejdspladser til danskerne for at erstatte dem, vi mistede? Heller ikke. Handlede det om deres egen løn og pension? Bingo! Da resten af Folketingets partier begyndte at ændre på eftervederlaget, fordi vi egentlig ikke synes, at danske skatteborgere skal betale høje eftervederlag til folk, der tjener rigeligt ved siden af, vågnede Venstre op; som Højer Danske i Kronborgs kasematter rejste den sovende mand sig pludselig og råbte: I holder fingrene fra vores eftervederlag! Så kom der endelig et forslag fra Venstre om at sylte det hele i en kommission. Og det er det hele – det er to streger under facit på Venstres folketingsår.

Rent parlamentarisk er de i Venstre nærmest gået i stå, de har nedlagt arbejdet. Har de så brugt tiden på at samle oppositionen? Nej, det er lidt svært at se, hvad de kan blive enige omovre i den blå blok. Økonomisk vækst? De Konservative vil have nulvækst i det offentlige, Liberal Alliance vil have minusvækst, og Dansk Folkeparti vil have flere penge til sundhed. Retspolitik og udlændingepolitik? Liberal Alliance har støttet vores opgør med den politik, som var kommet ud af balance under de sidste år med VKO – og tak for det – mens Konservative og Dansk Folkeparti er uenige om, om man skal forsvare den gamle VKO-politik. Skat? DF kan ikke se behovet for en skattereform, De Konservative vil have store skattelettelser, men bliver overtrumfet af Liberal Alliance, der næsten hver dag møder op med nye ufinansierede lettelse i milliardklassen. Så det er svært at pege på bare ét konkret område, hvor oppositionen har en fælles politik.

Det går muligvis fint for hr. Lars Løkke Rasmussen som partileder, men at samle oppositionen kan man ikke beskyldes ham for at have brugt sin tid på. Så må de i Venstre jo have brugt deres tid ved regnemaskinen for at udvikle deres egen politik. De efterlod et hul på 85 mia. kr. i deres 2020-plan, og det hænger jo ikke sammen. Derfor må spørgsmålet i dag være: Hvornår kommer Venstre med en samlet plan for dansk økonomi, en plan for udviklingen af velfærd og uddannelse, en plan, der betaler regningen og skaber arbejdspladser? Fredag var der endelig nyt fra den front. 2 minutters video fik vi på internettet og 250 ord på en hjemmeside. På de 2 minutter stod hr. Lars Løkke Rasmussen og brugte penge fra reformer, der ikke er gennemført endnu, brugte penge på skattelettelser, som er reserveret til uddannelse og sundhed, og foreslog nye skattelettelser til de aller-

rigeste danskere. Så er det jo, at vi kender Venstre igen. De allerrigeste skal have mere, så må vi skære på velfærd, vi må skære på skoler, på ældrepleje, på sygehuse og børnepasning. Det har vi prøvet i 10 år – 10 forspildte år. Lad os komme videre.

En ting kan vi blive enige om: Der er faktisk en mulighed nu, en mulighed for at vise danskerne, at deres folkestyre virker, når det gælder, en mulighed for at løfte os sammen ud af krisen, for at sætte kurs mod et stærkt, grønt og mere solidarisk Danmark i 2020. I det land, Danmark år 2020, er der til den tid sikkert nogle på partiernes landsmøder, der tænker tilbage på de afgørende år i den nyere danmarkshistorie og spørger: Kan I huske? Kan I huske, hvordan der blev ryddet op efter det spildte årti med boligbobler, ufinansierede skattelettelser og gigantiske underskud? Kan I huske, da vi løftede i flok og skabte arbejdspladser og uddannelser igen? Og kan I huske, hvem der var med til at tage ansvar, og hvem der af taktiske grunde placerede sig i hængekøjen?

Mens store dele af Europa kæmper midt i krisen, har vi lagt vejen ud af krisen. Vi gør det ved at arbejde skulder ved skulder, ved at løfte i flok, ved i fællesskab at trække Danmark fri af arbejdsløshed, boligbobler og underskud. Det forventer danskerne af os – og de forventer noget særligt af os 179 mennesker herinde i Folketinget. Vi må lægge taktikken til side og finde hinanden, finde løsninger, finde arbejdspladser. Derfor inviterer Socialdemokraterne alle Folketingets partier uden undtagelse til at være med til at løfte den opgave. Vi har chancen for at vise, at vi kan skabe et Danmark sammen, der har frihed for alle, et stærkt fællesskab og ubrydelig solidaritet med samfundets svageste, en nation, der er bomstærk i konkurrencen, et samfund, hvor der er brug for alle, og hvor alle bidrager til fællesskabet, og et samfund, hvor man kan sætte børn i verden, få hjælp til at få børn, blive ramt af sygdom, have et handicap, blive arbejdsløs eller være helt almindelig folkepensionist – alt sammen i tryk forvisning om, at vi er her for hinanden.

Kl. 10:28

Så skal jeg læse et forslag til vedtagelse op på vegne af partierne S, RV, SF og EL, og det lyder:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget konstaterer, at regeringen siden sin tiltrædelse har lagt en ny kurs for Danmark. Der er gennemført en økonomisk kickstart, som skaber tusindvis af arbejdspladser. De særlig lave ydelser i kontanthjælpssystemet er afskaffet. Der er sat målrettet ind mod social dumping på arbejdsmarkedet. Der kommer mere personale i daginstitutionerne. Erhvervsuddannelserne og de gymnasiale uddannelser er styrket. Der er vedtaget en ambitiøs energiaftale, som både skaber arbejdspladser og støber fundamentet til en fremtid uden kul, olie og gas. Der er skabt en ny balance i Danmarks integrations- og udlændingepolitik. Solidariteten mellem fattige og rige kommuner er blevet styrket. Den vanskelige internationale økonomiske situation påvirker fortsat Danmark. Der er derfor behov for at fortsætte en ansvarlig økonomisk politik med fokus på at skabe arbejdspladser på både kort og lang sigt. Folketinget opfordrer på den baggrund regeringen til at fortsætte sit arbejde med at skabe et rigere, dygtigere, grønnere og mere solidarisk Danmark.«
(Forslag til vedtagelse nr. V 71).

Kl. 10:30

Formanden:

Det af hr. Magnus Heunicke oplæste forslag til vedtagelse fra fire partier indgår naturligvis i de videre forhandlinger.

Så er der en del medlemmer, der har bedt om korte bemærkninger. Jeg nævner lige, hvem det er. Ellen Trane Nørby, Pia Kjærsgaard, Simon Emil Ammitzbøll, Benedikte Kiær, Per Clausen, Søren Espersen, Birgitte Josefsen, Gitte Lillelund Bech, Hans Kristian Skibby, Joachim B. Olsen, Tina Nedergaard, Tom Behnke, Martin

Henriksen, Jacob Jensen, Martin Geertsen, Ole Birk Olesen, Mike Legarth og Mette Bock.

Vi kan af gode grunde ikke nå alle, men jeg vil tilstræbe, at vi når de første otte af de nævnte, ligesom vi havde otte i forrige ordførermgang.

Først er det fru Ellen Trane Nørby for en kort bemærkning.

Kl. 10:30

Ellen Trane Nørby (V):

Tak. Det er jo sådan set bemærkelsesværdigt, at hr. Magnus Heunicke bruger sin taletid i dag på at forholde sig til beslutningsforslag og diskussioner herinde i salen. Vi andre bruger vores tid på at forholde os til den arbejdsløshed, der er ude i samfundet, nemlig at beskæftigelsen er faldet med 4.500, siden regeringen trådte til. Og så siger hr. Magnus Heunicke, at der skal være tryghed for den arbejdsløse og for kontanthjælpsmodtageren og for pensionisten i det socialdemokratiske regerede Danmark. Det er jo meget sjovt, når vi så samtidig kan høre Enhedslisten sige, at man stjæler 3 mia. kr. fra netop folkepensionisten, kontanthjælpsmodtageren og dagpenge-modtageren. Så der er ligesom altid ikke sammenhæng i det.

Men mens hr. Magnus Heunicke åbenbart har brugt sin tid på at tælle op, hvordan beslutningsforslag er blevet diskuteret herinde i salen, så har jeg talt op, hvor mange danskere der er blevet fyret på danske virksomheder, siden statsministeren satte sig i stolen: 7.650. Hvordan harmonerer det med, at den kickstart, som hr. Magnus Heunicke lige har stået og talt om, har skabt, jeg ved ikke hvor mange arbejdspladser i Danmark?

Kl. 10:32

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:32

Magnus Heunicke (S):

Jeg hørte godt Venstres ordfører her fra talerstolen lige før også nævne, at hun åbenbart har den hobby at klippe ud fra aviserne, når der sker dårlige ting på det danske arbejdsmarked; når folk oplever at få en fyreseddel. Det synes jeg lidt er en bizar hobby, selv om jeg anerkender, at vi selvfølgelig har forskellige interesser. Vi er mere optaget af at skabe arbejdspladser. Det er det, vi er optaget af.

Når regeringens politik næste år skaber 19.500 arbejdspladser i Danmark, så er det en følge af en kombination af vores skattereform, som giver et investeringsvindue til private virksomheder, vores kickstart, som fremrykker offentlige investeringer, og vores fremrykning af investeringer i boligrenoveringer i de almene boliger. Og fremover kan vi se at der kommer endnu flere job i den grønne omstilling af samfundet. Det er vores vej ud af krisen, og jeg synes, det er meget vigtigere at skabe arbejdspladser end at tælle dem op, man mister.

Kl. 10:33

Formanden:

Fru Ellen Trane Nørby.

Kl. 10:33

Ellen Trane Nørby (V):

Det kan godt være, at hr. Magnus Heunicke tror, at arbejdspladser bliver skabt, fordi man taler om dem, og at fordi man siger kickstart, kickstart, kickstart, kommer der en masse arbejdspladser. Men den virkelighed, som danskerne møder, er jo en helt anden. Det er, at grænsebutikkerne blomstrer, fordi de skatte- og afgiftsstigninger, som regeringen har gennemført, har gjort det mere attraktivt at køre ned syd for grænsen og gøre sine indkøb dernede. Det har trukket arbejdspladser ud af Danmark. Og når hr. Magnus Heunicke siger, at det er bizart at interessere sig for de danskere, der har mistet jobbet,

er det så ikke en lille smule arrogant, altså at man synes, det er bizart, at vi er nogle, der bekymrer os for de mange danskere, der har mistet jobbet, siden statsministeren satte sig i stolen, siden september måned? 7.650. Det er bare de mennesker, hvis job er blevet omtalt i aviserne i forbindelse med fyringsrunder. Dertil kommer mange andre. Beskæftigelsen er faldet med 4.500. Og hr. Magnus Heunicke nævner så, at det skulle gå godt i byggeriet, fordi byggeriet er blevet omfattet af kickstarten. Nu står jeg med et telegram, der lige er kommet i dag, og det viser, at optimismen og indikatorerne for byggeriet er dalende og faldende. Kan hr. Magnus Heunicke pege på bare et sted i Danmark, hvor den såkaldte kickstart har skabt et job?

Kl. 10:34

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 10:34

Magnus Heunicke (S):

Da partiet Venstre sidst havde regeringsmagten før sidste valg formåede den statsminister, som hed hr. Lars Løkke Rasmussen – han hedder det jo stadig væk, man han er ikke længere statsminister – hver eneste dag at tabe 130 arbejdspladser i den private sektor. Det kan være lidt ubekvemt at høre. Det er en sandhed, som ikke er rar at høre, men det er jo det, der er sandheden. 130 arbejdspladser i den private sektor. Næste år skaber vi med vores politik 50 arbejdspladser hver dag. Det er ikke helt hurtigt nok. Vi ville da ønske, at vi kunne gøre det endnu hurtigere, så vi lynhurtigt kunne rette op på de tidligere fejl, der blev begået af den tidligere regering. Det kan vi ikke nå, men det er et langt, sejt træk, hvor vi dag for dag skaber arbejdspladser, gør Danmark rigere, ruster Danmark til fremtiden.

Kl. 10:35

Formanden:

Fru Pia Kjærsgaard for en kort bemærkning.

Kl. 10:35

Pia Kjærsgaard (DF):

Tak. Jeg vil godt gå ind i nogle enkeltheder i den her skattereform – jeg kommer tilbage til mange andre ting, når jeg skal op og holde min ordførertale – for der er altså temmelig mange absurditeter. Jeg vil godt forholde mig til to af dem her, som jeg godt vil bede ordføreren om at svare lidt mere konkret på end det, der står i oplægget fra regeringen.

For det første rammer man folkepensionisterne. Det havde jeg aldrig nogen sinde forestillet mig at S og SF ville gøre. Og landets nuværende statsminister svarede jo også helt klart i Altingets spørgerunde op til valget, at hun var helt uenig i det, hvis man nogen sinde skulle røre ved folkepensionens grundbeløb – blandt mange andre ting, som statsministeren også var helt uenig i, og som alligevel nu står i det her forslag til skattereform. Jeg synes, det er så problematisk, at en rød regering begynder at røre ved folkepensionens grundbeløb, altså en rettighed, som man har i det her land og fortsat bør have. Nu kender jeg svaret, der vil blive givet, nemlig at man så forhøjer ældrechecken – fremragende, det er jo Dansk Folkepartis barn, så det er godt, at den her regering går videre med det. Men det bliver altså til en almisse i stedet for en rettighed, som det ellers har været hidtil.

Kl. 10:36

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 10:36

Magnus Heunicke (S):

Det har intet – intet – med almisser at gøre, at vi nu siger, at vi giver et løft til de folkepensionister, som har allermindst. De får et løft på 5.000 kr. om året. Jeg synes, det er uforskammet at kalde det almisser. Nej, det er et velfortjent løft til mennesker, som har knoklet på arbejdsmarkedet, og som har bygget det her samfund op. Nu er man blevet ældre og har ikke haft råd til at spare op til sin alderdom, og så får man et løft af det nye flertal, af den nye regering. Det synes jeg er fremragende, og det skuffer mig faktisk helt vildt og overrasker mig også dybt, at fru Pia Kjærsgaard nu raser imod, at vi løfter de folkepensionister, som har mindst. Det tror jeg da kommer bag på rigtig mange, også mange folkepensionister.

Kl. 10:37

Formanden:

Fru Pia Kjærsgaard.

Kl. 10:37

Pia Kjærsgaard (DF):

Altså, folkepensionens grundbeløb bliver beskåret med 13.600 kr., og det er jo fuldstændig absurd. Det var det, jeg spurgte om. Jeg nævnte netop ældrechecken, og det synes jeg er fint, men rettigheden forsvinder, og det var det, jeg forholdt mig til. Og jeg må bede hr. Magnus Heunicke om at lade være med at spille skuespil, for det er næsten ikke til at bære eller holde ud at se på det skuespil, der foregår deroppe, den der kunstige selvretfærdighed, som bliver oppisket.

En anden ting er børnechecken, hvor jeg også så, at den nuværende statsminister var helt grundlæggende imod, at der skulle ske noget med børnechecken. Det har Dansk Folkeparti jo foreslået mange gange, for der er altså velhavende mennesker. Og når man skal ud at spare for at give noget til nogle andre, når der skal ske nogle omlægninger, kigger man på børnechecken til de allermest velhavende. Det, der jo bare er problemet, og som står meget tydeligt i Ekstra Bladet i dag, hvor regeringens førende minister på området er nævnt som et eksempel, er, at man bare kan lade sig skille eller lade være med at blive gift. Det er altså igen et angreb på ægteskabet, et angreb på en grundlæggende institution: Man kan spare; hvis man ikke er gift, får man stadig væk børnechecken, efter hvem der tjener mindst, men man kan ikke få den, hvis man er gift. Det er da totalt tåbeligt! Hvad vil regeringen gøre ved det? Det kan simpelt hen ikke forsvares.

Kl. 10:38

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:38

Magnus Heunicke (S):

Jeg er først nødt til at rette en misforståelse hos fru Pia Kjærsgaard. Jeg gør mig ingen ambitioner om at slå fru Pia Kjærsgaard i disciplinen selvretfærdighed fra Folketingets talerstol, slet ikke.

Derudover vil jeg om børnechecken sige, at jeg synes, det er sund fornuft. Og jeg kan se – der er lige lavet en gallupundersøgelse i dag – at danskerne også bakker massivt op om, at vi siger, at de allerigeste danskere ikke behøver at få en børnecheck, for for dem er det ligegyldigt, og lad os da i stedet for prioritere. Det, der skete under VKO, var, at man sagde:

Lad os skære i børnechecken, men lad os skære hos dem, der har flest børn. De har åbenbart penge nok, så dem skærer vi hos.

Det syntes vi var uretfærdigt, så den beskæring annullerede vi. Vi siger i stedet for: Lad os da i stedet skære hos dem, der har flest penge.

Det, fru Pia Kjærsgaard så i dag står og siger, om, at det er et angreb på ægteskabet, er ærligt talt svært at tage seriøst. Skulle man så seriøst forestille sig, at et ægtepar, hvor ægtefællerne tjener et par millioner kroner hver – så højt skal man jo op, før man mister børnepengene – skulle sige til hinanden: Nå, vi lader os skille proforma, for vi vil godt fortsætte med at få en børnecheck, som er 1 promille af indtægten. Jeg synes, det er at tale ned til den danske ægteskabs-tradition og til det bånd, som binder mænd og kvinder i Danmark. Og det synes jeg ikke vi skal være med til.

Kl. 10:39

Formanden:

Hr. Simon Emil Ammitzbøll for en kort bemærkning.

Kl. 10:39

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Hr. Magnus Heunicke er bekymret over, at oppositionen ikke skulle have en fælles politik. Der må man så til gengæld rose regeringen for at have fået en fælles politik. Jeg lagde mærke til, hvordan ordføreren kiggede ned på økonomi- og videnskabsministeren og på den radikale gruppeformand, for det er jo i det spændingsfelt, regeringens politik bliver udformet. Nok om det.

Lad os se lidt på den skattereform, som man er så stolt af. Den tidligere regering indførte en midlertidig særskat for pensionister. Det har jeg forstået den nuværende regering har tænkt sig at gøre til et fast princip. Ikke alene pensionister, men alle mennesker, som er fyldt 65 år, skal have særlig høje skatter. Så kan det da ikke blive mere usympatisk! Det er jo aldersfascisme af værste skuffe, at man siger, at folk i en bestemt aldersklasse skal betale en højere skat end andre. Jeg forstår simpelt hen ikke, hvad det er, man bilder sig ind. De mennesker, som tager ansvar, og som sparer op, skal straffes, dem, der ikke vil spare op, dem, der ødsler bort, skal belønnes. Jeg vil spørge hr. Magnus Heunicke: Hvad er meningen?

Kl. 10:41

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:41

Magnus Heunicke (S):

Meningen kan jo være svær at forstå, hvis man kommer fra et parti, som kun har skattelettelser og gunstigere forhold for de allermest velstillede som sit hovedmål, sit hovedprincip. Vi andre, der står på den anden side i det politiske spektrum – jeg tror også, det gælder langt de fleste danskere – siger: Lad os fordele pengene lidt klogere, lad os fordele pengene på en måde, så de allermest velstillede ikke bliver ekstra tilgodeset nu her. Det er på tide, at vi nu løfter i flok, det er på tide, vi alle sammen giver den en ekstra skalle for at skabe arbejdspladser, for at sikre, at vi har et samfund, der hænger sammen. Derfor har vi lavet en skattereform, som skaber arbejdspladser, derfor har vi lavet en skattereform, som kommer lav- og mellemindkomstgrupperne til gavn. Jeg ved godt, at man ikke bryder sig om det i Liberal Alliance: Man kigger på højindkomstgrupperne, men vi kigger på lav- og mellemindkomstgrupperne, og det er nok det, forskellen mellem os i dansk politik består af.

Kl. 10:42

Formanden:

Hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 10:42

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Lad os fordele pengene lidt bedre, siger den socialdemokratiske ordfører. Det er så derfor, man har pålagt nye skatter og afgifter på tobak, vin, øl, chokolade, is, sodavand, biler, reklamer, varme og el, si-

den man fik magten. For op imod 10 mia. kr. nye skatter og afgifter har man fundet på på de første 8 måneder. Med lidt hovedregning bliver det til 60 mia. kr. på 4 år, og det er jo skræmmende nok i sig selv. Så vil man lette lidt nu, man har vel fået dårlig samvittighed. Men der bliver jo ikke svaret på det spørgsmål, som jeg stiller. Hvad er det, der gør, at regeringen foreslår det aldersfascistiske forslag, der handler om, at der skal være særlig høje skatter for folk, der er fyldt 65 år? Hvad er det, man har imod, at folk tager ansvar for deres egen tilværelse, for sig og sine, sparer op i stedet for at ligge samfundet til last? Hvorfor skal man straffes med en særskat på grund af det? Hvad er det, man har imod ældre mennesker? Jeg forstår simpelt hen ikke, hvor den idé er opstået – eller det gør jeg, for jeg tror, at det er damen foran mig og hendes parti, der har fundet på det. Det er hende lidt til højre og ikke den anden. (*Munterhed, da Simon Emil Ammitzbøll peger på Marianne Jelved*).

Kl. 10:43

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:43

Magnus Heunicke (S):

Tak. Vi prioriterer, at de dårligst stillede pensionister nu skal have en tiltrængt, velfortjent lettelse. Det er dem, der virkelig har fortjent at få en ekstra hånd her, og de får en målrettet lettelse på 5.000 kr. Vi står gerne ved, vi står stolt ved den politik, der handler om, at de dårligst stillede pensionister, også førtidspensionisterne, kan regne med, at vi selvfølgelig også har fokus på dem, når vi ændrer på skattesystemet. Det kan lade sig gøre at nå det mål, vi satte, nemlig at give 5.000 kr. til de dårligst stillede folkepensionister – dem, der kun har grundbeløbet.

Det er jo bare ikke sådan, at man kan gøre det, samtidig med at man giver skattelettelser, samtidig med at man bare smider pengene ud. Det kan kun lade sig gøre, hvis man sikrer, at pengene også kommer ind, og derfor er vores skattereform fuldt finansieret. Det er derfor, vi siger, at vinderen af den her skattereform ikke er de højst lønnede, som Liberal Alliance ville ønske det var, nej, for det er ikke Liberal Alliance, der har magten, vinderen af den her skattereform er de hårdtarbejdende danskere, det er lav- og mellemindkomstgrupperne.

Kl. 10:44

Formanden:

Fru Benedikte Kiær for en kort bemærkning.

Kl. 10:44

Benedikte Kiær (KF):

Jeg synes ikke, at ordføreren giver hr. Simon Emil Ammitzbøll et særlig klart svar på det her område. Vi fra Konservative er jo ret godt tilfredse med, at regeringen nu endelig begynder at tale om, at det kunne være en god idé at kigge på topskatten. Socialdemokraterne har jo ikke hidtil været særlig glade for at tale om topskat, så det er da positivt og et skridt i den rigtige retning, at Socialdemokraterne gerne vil hæve topskattegrænsen. Jeg kan simpelt hen ikke forstå ordførerens svar til hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Ordføreren siger, at alle skal løfte i flok, det gælder bare ikke dem over 67 år, som stadig væk gerne vil være på arbejdsmarkedet, og som tjener mere end andre i forhold til topskattegrænsen, for nu skal de lige pludselig opleve, at topskattegrænsen bliver sat ned for dem, fordi de fylder 67 år. Jeg kan ikke se det for mig. Det virker totalt absurd, særlig når vi kan se, at vi bliver sundere og sundere og lever længere. Der er måske nogle, der gerne vil blive på arbejdsmarkedet, de vil ikke fratæde et job, når de bliver 67, men det vil jo egentlig være ret tåbeligt af dem, for så bliver de ramt af en højere skat, da de bliver diskrimineret i forhold til topskattegrænsen. Kan

ordføreren ikke forklare det lidt mere tydeligt, for jeg synes ikke, det går fremgår særlig klart? Det er jo ikke sådan, at alle går på pension, når de bliver 67 år.

Kl. 10:45

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:46

Magnus Heunicke (S):

Det udspil til en skattereform, som vi har lagt frem, håber vi også, at De Konservative vil være med til at forhandle om, da vi synes, der har været nogle positive signaler fra De Konservative, som vi selvfølgelig har noteret os, og i vores udspil siger vi: Lad os primært lette skatten for lav- og mellemindkomstgrupperne. Det er det, vi primært har fokus på. Lad os primært lette skatten for dem. Og så siger vi: Hvad så med vores pensionister? Jo, der mener vi at dem, der har mindst, skal have mest. Det er vores forslag. De af vores pensionister, der har mindst, skal have mest. Sådan synes vi, det er retfærdigt at skrue skattesystemet sammen. Selvfølgelig kan vi forhandle, og selvfølgelig indgår det i drøftelserne med også De Konservative, men det er vores udgangspunkt, og det får man ikke mig som socialdemokrat til at skamme mig over. Tværtimod er jeg stolt over det synspunkt, at dem, der har mindst, skal have det lidt bedre i Danmark.

Kl. 10:46

Formanden:

Fru Benedikte Kiær.

Kl. 10:47

Benedikte Kiær (KF):

Jeg synes ikke, at ordføreren kan svare særlig klart på det her spørgsmål. Hvis man er 67 år og stadig væk gerne vil være på arbejdsmarkedet, men man tjener, sådan så man kommer til at blive ramt af topskattegrænsen, fordi man lige pludselig oplever, at den bliver sat ned, kan ordføreren så ikke forklare, hvordan det kan være, at når man rammer aldersgrænsen på 67 år, skal man lige pludselig til at betale mere i skat, end hvis man er 66 år, fordi topskattegrænsen bliver sat ned. Kan ordføreren ikke forklare, hvorfor den her aldersdiskrimination nu skal træde ind i vores skattelovgivning? Det virker jo absurd, at nogle, der gerne vil være på arbejdsmarkedet, egentlig er nødt til at gå ned i tid eller et eller andet for ikke at skulle blive ramt hårdere af skatten. Kan ordføreren ikke forklare det, for det er ikke alle, der går på pension, når de bliver 67? Der er nogle, der gerne vil blive på arbejdsmarkedet, men hvorfor skal de diskrimineres af, at deres topskat er højere end andres?

Kl. 10:47

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:47

Magnus Heunicke (S):

Jeg kan fuldstændig afvise, at der skulle være nogen form for diskrimination i det her forslag. Nej, tværtimod. Det, vi gør, er, at vi vælger nogle grupper og siger, at de her grupper skal vi give ekstra trækraft, det skal kunne betale sig mere at arbejde for dem, som er i lav- og mellemindkomstgrupperne i Danmark. Det er dem, som vi mener det i højere grad skal kunne betale sig for at arbejde. Så kan man godt som konservativ eller som Venstremand eller som Liberal Alliance-medlem mene, at det ikke skal være dem, det skal være dem, der har de højeste indtægter. Det kan godt være, at det skal være sådan, og at man mener det. Det er ikke vores holdning. Vi mener, at skatten skal lattes på arbejdsindkomster for lav- og mellemind-

komstgrupperne. Det er det valg, vi har truffet i vores skattereform, og så lad os forhandle ud fra det.

Så kan jeg forstå, at der er andre forslag og ønsker om at lette i toppen andre steder. Lad os se på det. Jeg siger bare, at vi er nødt til at reservere penge til, at vi skal have råd til sygehuse, ældrepleje, skoler, børnepasning også fremover.

Kl. 10:48

Formanden:

Hr. Per Clausen for en kort bemærkning.

Kl. 10:49

Per Clausen (EL):

Jeg siger, at jeg er meget taknemlig for de unge menneskers store bekymring for os ældre velhavende mænds liv i fremtiden. Det er jeg sådan set meget taknemlig for. Jeg vil dog sige, at jeg altid har fundet det med at betale topskat som en særlig god del af min tilværelse, for så var jeg i en periode, hvor jeg havde rigtig mange penge. Der er andre perioder, hvor jeg haft mere brug for bekymringen, vil jeg sige.

Men så har jeg bare et enkelt spørgsmål til hr. Magnus Heunicke, og det er i en lidt anden boldgade. Hvornår blev det socialdemokratiske politik, at dagpengemodtagere og kontanthjælpsmodtagere skulle have færre penge til forbrug? For det er jo konsekvensen af det skattereformforslag, som regeringen har lagt frem, nemlig at næste år vil kontanthjælpsmodtagere og dagpengemodtagere og førtidspensionister have, hvad der svarer til forbrugsmuligheder, der er 2.000 kr. mindre. Der vil så gå ca. 10 år, så vil de have nogenlunde de samme forbrugsmuligheder som i dag. Jeg vil bare høre fra hr. Magnus Heunicke: Hvornår blev det socialdemokratiske politik?

Kl. 10:50

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:50

Magnus Heunicke (S):

I vores forslag til skattereform har hr. Per Clausen helt ret. Det har også konsekvenser for folk på dagpenge. Lad os f.eks. tage den gruppe. Folk på dagpenge har de næste 10 år i vores forslag præcis samme penge til forbrug. Det vil sige, at når prisen på 1 l mælk stiger, når prisen på en pakke rugbrød stiger, får de flere indtægter. Det giver faktisk for dagpengegruppen 43.000 kr. mere i 2022, når alt er fuldt indfaset med vores forslag i forhold til i dag. Det er lidt mere, end prisudviklingen vil stige, og det vil sige, at indkøbskurven i Netto, eller hvor man køber ind, kan blive fyldt i samme grad, som den kan i dag, faktisk lidt mere, når priserne stiger. Vi har lagt os fast på, at den regulering er den fornuftige i den nuværende situation.

Kl. 10:50

Formanden:

Hr. Per Clausen.

Kl. 10:50

Per Clausen (EL):

Næste år er der 2.000 kr. mindre til forbrug til præcis arbejdsløse og kontanthjælpsmodtagere, og så synes jeg, at hr. Magnus Heunicke, som jo er en forholdsvis ung mand, skulle tage en snak med sin far eller andre ældre medlemmer af familien og spørge om, hvad konsekvenserne er, hvis man i rigtig, rigtig mange år bare beholder det samme forbrug, mens resten af befolkningens forbrug stiger. Så vil jeg bare spørge hr. Magnus Heunicke: Hvordan kan det være, at da den tidligere regering ville gennemføre det her i 2 år, mente hr. Henrik Sass Larsen, der dengang var politisk ordfører og nu er gruppeformand og vel stadig har noget indflydelse i kraft af det, at den her

grove, uforskammede forringelse så skulle rulles tilbage? Nu er det bare blevet socialdemokratisk politik at indføre det, fordi man skal bruge nogle penge til skattelettelser til højtlønnede. Det kan da godt virke en smule mærkeligt.

Kl. 10:51

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 10:51

Magnus Heunicke (S):

Det, VK-regeringen foreslog, og som, så vidt jeg forstår, blev taget af bordet undervejs i forhandlingerne med Dansk Folkeparti før valget, var jo en fastfrysning af overførselsindkomsterne målt i kroner. Det er noget helt andet, vi foreslår. Vi foreslår, at overførslerne skal stige, i takt med at priserne stiger. Der har vi forskellen. Den anden ting er jo så med dagpenge og kontanthjælp, at vores plan jo faktisk er, at vi skal have mennesker i arbejde. Vores plan er at skabe arbejdspladser. Det handlede en del af min tale også om, og det er det, som er vores plan, og det er det, Danmark har brug for, og derfor er det, at de mennesker, som er på kontanthjælp, på dagpenge, kan være sikre på, at de har en regering, som knokler for at give dem arbejde, den nødvendige uddannelse, og de kan regne med, at når priserne stiger i deres supermarked på almindelige dagligvarer, så stiger deres overførsler i samme takt, faktisk endda lidt mere. Det er socialt retfærdig og fornuftig politik.

Kl. 10:52

Formanden:

Hr. Søren Espersen for en kort bemærkning.

Kl. 10:52

Søren Espersen (DF):

Mens man fra regeringens side laver alle mulige forsøg på besparelser rundtomkring – det er selvfølgelig sympatisk – og i stor stil skærer ned over for pensionisterne og laver et attentat på folkepensionen, hvilket heller ikke er så sympatisk, så er der ét område, der sådan er fredhelligt, og hvor alting stiger, og det er området, der har med udlændinge at gøre. Der er ingen smalle steder. Jeg sad og regnede ud, at i alt vil regeringen give ca. 1,5 mia. kr. ekstra, dels til ulandsbistand, dels til udlændinge her i Danmark. Ulandsbistanden forhøjes med 834 mio. kr. over en 2-årig periode, man afskaffer starthjælpen herhjemme, det er 350 mio. kr., man afskaffer pointsystemet, det er 210 mio. kr., og så lukker man asylansøgere ud i samfundet, og det koster samfundet 200 mio. kr. I alt er det 1,5 mia. kr. Hvordan kan man forklare det for folkepensionister, som nu skal se et attentat mod deres pension, og for kommende folkepensionister?

Kl. 10:53

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:53

Magnus Heunicke (S):

Jeg tror, man skal være fra Dansk Folkeparti får at kunne lave en så syret beregning af samfundets udgifter – altså, at slå de fuldstændig vidt forskellige grupper sammen til en samlet udgiftspost på statens budgetter giver jo på ingen måde mening.

Når det drejer sig om vores politik i forhold til integration, i forhold til hvordan vi behandler de mennesker, der kommer til landet, så er vi stolte over og glade for, at vi nu har genoprettet balancen. Vi synes, det gik over gevind i de sidste år under VKO-flertallet, og derfor er vi glade for, at vi har genoprettet balancen. Og vi er også glade for, at det er lykkedes med et flertal til venstre i Folketingssalen, men faktisk også med et parti til højre i salen, nemlig Liberal

Alliance. Så vi er glade for, at det er lykkedes. Og hvis flertallet skulle skifte i dansk politik igen, hvad er det så, Dansk Folkeparti vil kræve at få ud af det her, når man ikke har VKO-blokken længere?

Kl. 10:55

Formanden:

Hr. Søren Espersen.

Kl. 10:55

Søren Espersen (DF):

Ordføreren siger, at det ingen mening giver. Jeg tror, det giver masser af mening for almindelige mennesker, der pludselig ser en hel masse ændret i deres pensionisttilværelse, fordi der nu er forøvet et attentat mod folkepensionen – noget, som altid var, ja, faktisk fredhelligt blandt os alle herinde i Folketingssalen og har været det i mange år. Det tager af alle partier nu Socialdemokratiet fat på at ændre. Men samtidig kan man altså åbne kasserne for udlændinge, for ulandsbistand, hvor vi pumper penge af sted i nogle systemer, og ingen aner, hvor pengene ender, og sådan er det også herhjemme i forhold til udlændinge.

Jeg tror, det er svært at forklare socialdemokratiske kernevælgere – det er godt, jeg ikke skal ud at gøre det, det lader jeg hr. Magnus Heunicke om – hvordan det kan være, at man blæser på de danske pensionister, mens kasserne står åbne for alting, bare det er noget med udlændinge.

Kl. 10:56

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:56

Magnus Heunicke (S):

Jamen det, som Dansk Folkeparti nu fremfører, er jo heller ikke rigtigt. At man blæser på danske pensionister og udfører et attentat på deres indkomst – det er det, der blev sagt nu her – er Dansk Folkepartis retorik, den måde, de italesætter det på, at vi giver 5.000 kr. ekstra til de folkepensionister, som har mindst. Hvis Dansk Folkeparti synes, at det er almisser, som fru Pia Kjærsgaard sagde at det var, og at det er at blæse på de folkepensionister, som har mindst, sådan som hr. Søren Espersen sagde, og et attentat mod dem at give dem 5.000 kr. mere, så tror jeg faktisk, at vi er nået til det punkt, hvor Dansk Folkepartis kontakt til, hvad man tænker som almindelig folkepensionist, er bristet. For jeg tror, man tænker: Det var på tide; det var godt, og vi synes, det er velfortjent; det luner i kassen, og det betyder, at vores hverdag kan hænge bedre sammen.

Kl. 10:57

Formanden:

Fru Birgitte Josefsen for en kort bemærkning.

Kl. 10:57

Birgitte Josefsen (V):

Nu er det jo ikke nogen hemmelighed, at jeg har nået en alder, hvor jeg nærmer mig pensionsalderen – det tror jeg også kan ses på min hårfarve – og der kan jeg sige, at man i min generation er meget optaget af det skatteudspil, der er kommet fra regeringen. Så jeg vil sådan set gerne have hr. Magnus Heunicke til at bekræfte, at der er en lavere topskattegrænse, når man rammer pensionsalderen, og have ham til at forklare, hvorfor der er det.

Kl. 10:57

Formanden:

Ordføreren.

- Kl. 10:57
- Magnus Heunicke (S):**
Jeg ved godt, at man i Venstres folketingsgruppe er ekstremt optaget af sine egne pensionsvilkår – det har jeg også redegjort for i min tale – det har været det, som Venstre virkelig har fokuseret på i det her folketingsår, nemlig: Hvad har jeg, når jeg som folketingsmedlem går på pension? Og det er også det, som fru Birgitte Josefsen nu spørger om, når hun fremsætter det med, at hun selv nærmer sig en pensionsalder, altså hvad hun så har. Jeg kan ikke redegøre for, hvordan det er i forhold til Folketingets medlemmers pensionsalder, men jeg kan bare sige, at vi har ændret reglerne for at få eftervederlag, for det synes vi er fornuftigt, og det gør vi, selv om Venstre ikke er med til det. For vi synes kun, det er rimeligt at sige til danskerne, at folketingsmedlemmerne selvfølgelig også skal holde for. Det kan godt være, at man i Venstre synes, at det bør vi ikke gøre, og at vi skal gøre noget helt andet, men det synes jeg altså vi er nødt til at gøre.
- Kl. 10:58
- Formanden:**
Fru Birgitte Josefsen.
- Kl. 10:58
- Birgitte Josefsen (V):**
Nu er det ikke så meget min egen situation, jeg er optaget af, for jeg skal nok klare mig, men det er mere min generations situation, jeg er optaget af. Jeg vil sige til hr. Magnus Heunicke, at hån, nedladenhed og sur arrogance ikke er noget, der tiltaler danskerne, så det synes jeg hr. Magnus Heunicke skal tænke på. Men jeg vil gerne have hr. Magnus Heunicke til at bekræfte, at der med det udspil, der ligger fra regeringen, så er en lavere topskattegrænse, når man rammer pensionsalderen. Kan vi få et helt konkret svar på det? Er der en lavere topskattegrænse, når man rammer pensionsalderen?
- Kl. 10:59
- Formanden:**
Ordføreren.
- Kl. 10:59
- Magnus Heunicke (S):**
Svaret her er jo, vil jeg sige til fru Birgitte Josefsen, at vi prioriterer lav- og mellemindkomstgrupperne i den arbejdsdygtige alder, det er dem, som vi prioriterer i forbindelse med det at få en skattelettelse, og det betyder selvfølgelig, at der er andre grupper, de mest velstillede pensionister, der ikke får en sådan lettelse. Der er det rigtigt, at de pensionister, der er ekstremt velstillede, ikke får denne lettelse. Og hvorfor får de den ikke? Det gør de ikke, fordi det er sådan, at lav- og mellemindkomstgrupperne prioriteres. Det er sådan set det, der er det enkle svar på det spørgsmål, som åbenbart er et, som Venstre er meget interesseret i, nemlig hvad der sker for de allermest velstillede pensionister. Det, der sker, er, at de med vores forslag ikke får nogen skattelettelser. Hvorfor gør de ikke det? Det gør de ikke, fordi vi prioriterer anderledes. Så simpelt er det.
- Kl. 10:59
- Formanden:**
Der er tid til endnu en kort bemærkning. Jeg forstår, at hr. Lars Løkke Rasmussen gerne vil have den.
- Kl. 11:00
- Lars Løkke Rasmussen (V):**
Jeg må sige, at jeg oprigtigt er noget rystet over det manglende kendskab til regeringens eget udspil. Der har i tre omgange været spørgsmål til det her, og ordføreren forsøger at snakke det hen til at høre til Folketingets eftervederlag. Altså det, regeringen foreslår, er,
- at man skal løfte topskattegrænsen for at give et stærkere incitament til at gå på arbejde. Så er der forslag om, at dette løft af topskattegrænsen så ikke gælder, hvis man rammer pensionsalderen, dvs. at hvis man, efter at have ramt pensionsalderen som 67-årig eller 68-årig, går på arbejde og tjener penge i samme omfang som en yngre kollega, så skal man betale mere i skat af den indkomst, end den yngre kollega skal. Det er sådan set bare det, vi beder ordføreren om at forholde sig til. Vil ordføreren ikke forklare, hvad rimeligheden er i, at en 68-årig, der går på arbejde og tjener præcis lige så mange penge som en 64-årig, som regeringen vil give en skattelettelse, skal betale mere i skat af den samme indkomst? Det må man da kunne forklare. Det er jo skandaløst, at vi skal inviteres til forhandlinger med partier, der ikke engang kender deres eget forslag.
- Kl. 11:01
- Formanden:**
Ordføreren.
- Kl. 11:01
- Magnus Heunicke (S):**
Jeg tror, hr. Lars Løkke Rasmussen var optaget af at bede om ordet, da jeg svarede fru Birgitte Josefsen i anden runde. Nu kan jeg så svare igen til hr. Lars Løkke Rasmussen: Vi letter 250.000 danskere for at betale topskat, fordi vi flytter grænsen. Hvad betyder det? Jo, det betyder, at der ikke er ubegrænsede kæmpe megaskattelettelser til de allerrigeste, hverken til de rigeste pensionister eller andre, og det betyder, at vi flytter grænsen. Hvad betyder det så for dem, der oplever det her? Dem, der oplever det her, er folk i den arbejdsdygtige alder. Når man bliver folkepensionist, og hvis man har en indtægt, der er over topskattegrænsen i dag, så vil man fremover stadig væk skulle betale topskat. Så det vil sige, at vores ændring ikke er en ændring, der omfatter ældre pensionister. De mest velstillede får ikke gavn af topskattelettelsen. Det er vores politik. Hvorfor? Fordi vi prioriterer at give en lettelse til lav- og mellemindkomstgrupperne, for det er dem, vi har fokus på. Hr. Lars Løkke Rasmussen har måske fokus på nogle andre. Det er også fint og godt, så er vi bare politisk uenige.
- Kl. 11:02
- Formanden:**
Hr. Lars Løkke Rasmussen.
- Kl. 11:02
- Lars Løkke Rasmussen (V):**
Jeg vil da gerne kvittere for, at hr. Magnus Heunicke nu har forstået forslaget og hermed kan redegøre for det. Nu beder vi om at få en begrundelse for det. Der må jo være en grund til, at regeringen hæver topskattegrænsen. Det må være, fordi man synes, det er rimeligt, at folk skal betale noget mindre i skat af en højere indkomst. Så er det bare, vi stilfærdigt spørger, hvorfor det synspunkt så gælder, når en 63-årig tjener en sum penge, men ikke en 68-årig, der tjener en tilsvarende sum penge? Hvad er ligesom forklaringen på, at vi nu i skatteloven skal indføre aldersdiskrimination, hvor to mennesker i fuldstændig samme situation, to kollegaer, en 68-årig og 63-årig, skal betale forskellig skat af den samme indkomst? Det er det, vi beder om at få en politisk forklaring på.
- Kl. 11:03
- Formanden:**
Ordføreren.
- Kl. 11:03
- Magnus Heunicke (S):**
I vores skattereform gør vi mere end at skabe arbejdspladser, vi gør også det, at vi løfter arbejdsudbuddet med næsten 15.000 personer. Hvorfor gør vi det? Fordi Danmark har behov for at få mere muskel-

kraft i arbejdsstyrken. Og så handler den her debat altså om, hvem vi så skal tilgodesee her, hvem kan vi få med, hvem kan opleve den her skattelettelse? Vi fokuserer på lav- og mellemindkomstgrupperne, på LO-familien, på de enlige forsørgere. Venstre fokuserer på de aller- rigeste pensionister. Når det gælder pensionister, siger vi: Lad os give 5.000 kr. til de pensionister, som har mindst. Venstre siger: Nej, lad os prioritere de pensionister, som har mest, som betaler topskat.

Derfor er grænsen vel egentlig meget fornuftig i dansk politik, nemlig: Vi har partiet Venstre, som ikke siger, hvor pengene kommer fra, men de siger, at der skal gives skattelettelser til dem, der har mest, og så har vi regeringspartierne, som siger: Lad os give skattelettelser, lad os bevare vores velfærd, og lettelserne skal gives til lav- og mellemindkomstgrupperne.

Kl. 11:04

Formanden:

Nu siger jeg tak til den socialdemokratiske ordfører. Og så er det fru Pia Kjærsgaard som ordfører for Dansk Folkeparti.

Kl. 11:04

(Ordfører)

Pia Kjærsgaard (DF):

Tak. Det kunne være, at man skulle begynde med at bede om lidt vand. Jeg kan se, at det er totalt drukket, efter at hr. Magnus Heunicke har været på talerstolen, og det forstår jeg sådan set godt. Man må være noget tør i halsen af at skulle prøve at forklare det her fuldstændig groteske, som hr. Magnus Heunicke og Socialdemokratiet og SF og R overhovedet ikke kan forklare. Det er jo helt langt ude.

Men ellers vil jeg sige, at det er sådan lidt besynderligt at holde afslutningsdebat på det her tidspunkt, for regeringen har jo så sent som i går lagt et forslag til en skattereform frem; resultatet af trepartsforhandlinger udestår; og regeringen mangler at komme i havn med en reform af førtidspension og fleksjob og meget mere.

Der er faktisk færre sager, der er landet for regeringen, end der er sager, som stadig er oppe i luften. Det har jeg ikke været ude for før, må jeg sige, i mine efterhånden mange år i Folketinget. Jeg synes, det er lidt underligt, at vi står her og holder afslutningsdebat. Men pyt nu være med det. For vi er jo alle sammen parate til at gå videre med arbejdet. Sådan skal det være. Men det hedder en afslutningsdebat. Det skulle måske være en midtvejsdebat. Nå, nok om det.

Jamen som det er sagt, præsenterede regeringen i går en skattereform, som ifølge regeringen sænker skatten på arbejde. Regeringen kunne jo være begyndt med ikke at gennemføre en finanslov med Enhedslisten, der hævdede skatterne med 5-6 mia. kr. Regeringen siger også, at man vil forøge arbejdsudbuddet. Regeringen kunne jo have begyndt med ikke at sænke arbejdsudbuddet ved at gøre det mere attraktivt for indvandrere at ligge på sofaen end at tage et arbejde. Det var jo det, regeringen gjorde, da den afskaffede starthjælpen og dermed gjorde det mere attraktivt for udlændinge at søge til Danmark.

Regeringen siger, at danskerne har behov for en skattereform. Jeg tror faktisk, at danskerne har behov for tryghed, altså at vide, at det, de havde i går, har de også i dag. Regeringen gør det modsatte. Regeringen siger f.eks. til folkepensionisterne, at nu må de altså klare sig for mindre. 13.600 kr. mindre om året, for at være helt præcis. Folkepensionisterne får heller ikke glæde af forhøjelsen af beskæftigelsesfradraget, og vi har lige haft en lang diskussion om topskattelettelser, når man er over en vis alder, og det kunne regeringen som sagt ikke svare på. Folkepensionisterne får en lang næse. Det er, hvad folkepensionisterne får.

Vi hilser det selvfølgelig velkommen, at man har lavet sådan en lille forhøjelse i pensionstillægget. Man lovede godt nok 5.000 kr. under valgkampen. Det blev det ikke rigtig til. Man har også forhøjet ældrechecken, men det duer jo ikke, når man samtidig forringer

grundbeløbet. Det er altså en katastrofekurs, som regeringen er ude på.

Jeg tror ikke, at folkepensionisterne ligger den nye regerings hjerte særlig nær, men de folkepensionister, der lyttede til, hvad Socialdemokratiet og Socialistisk Folkeparti sagde i valgkampen, tror jeg er skuffede. 5.000 kr. mere i pensionstillæg, lød løftet. Det blev til 750 kr. for dem, der får pensionstillæg. De andre må slippe 13.600 kr. årligt.

Førtidspensionisterne kan så se frem til, at deres pension gradvis bliver udhulet, fordi pensionen stiger mindre end lønningerne på arbejdsmarkedet. Formålet skulle være at ansøre folk til at komme i arbejde. Men førtidspensionister er jo netop pensionister, fordi der ikke rigtig er mulighed for at komme tilbage til arbejdsmarkedet. Så jeg forstår simpelt hen ikke, at deres pension skal udhules.

Så er der boligejerne, som regeringen lægger op til at beskutte hårdere. Jeg tror, at det kommer især nye unge boligkøbere dyrt at stå. Unge boligkøbere vil ofte have høje renteudgifter, fordi de ikke kan låne til det meste af betalingen til deres bolig hos realkreditinstitutterne. Desuden er der jo meget store forskelle i landet på priserne på boliger. I hovedstadsområdet er priserne således generelt på trods af fald stadig højere, hvorfor lånene i boligerne også er højere. Jeg tror, det er gift for boligmarkedet at ændre mere ved rentefradragsretten i en situation, hvor boligmarkedet i forvejen er i knæ. Det vil sætte boligsalget helt i stå igen, og der bliver jo også i disse dage sagt, at det er det, der sker.

Så er der desværre en lang række afgiftsstigninger på bl.a. chokolade, elpærer, is, te og kaffe, øl og sodavand. Og man ser, hvordan grænsebutikkerne vokser og er i vækst, og hvordan arbejdskraften flytter syd for grænsen. Det skal ses i lyset af, at det netop er kommet frem, at hver tredje danske sodavand og hver tredje danske øl allerede hentes i grænsebutikkerne. Grænsehandelen resulterer umiddelbart i 5.000 job syd for grænsen. Syd for grænsen kan man glæde sig over udsigten til endnu flere job, for endnu flere danskere vil valfarte sydpå til Tyskland og søreme også over broen til Sverige for at købe dagligvarer, når regeringen hæver afgifterne. Med de her afgiftsstigninger på sukker, som blev vedtaget sammen med Enhedslisten, stiger en liter økologisk letmælksyoghurt f.eks. fra ca. 15 kr. til 25 kr. Rødbeder og syltede agurker stiger også. Der var en skatteminister, der sagde, at nu skulle det virkelig kunne betale sig for de hårdtarbejdende. Der er jo rigtig mange hårdtarbejdende i det her land, der står op og smører leverpostejmadderne. Jeg synes, det er så ærgerligt, at der ikke kan komme en rødbede på den leverpostejmad, for det har den almindelige familie desværre ikke råd til længere. Nu sender Fleggaard Discount såmænd tilbudsaviser helt til Helsingør for at få danskerne til at tage til Tyskland og købe ind.

Kl. 11:10

Der er selvfølgelig også positive elementer i forslaget. De er der. De er ikke så mange, men de er der. Dansk Folkeparti synes, det er fint, at børnechecken bliver ændret, så de mest velhavende familier i Danmark ikke bare pr. automatik får en skattefri børnecheck. Men vi har jo været inde på i debatten her, at det er urimeligt, for hvis man er samboende, men ikke gift, så kan man, hvis ikke man tjener over de 700.000 kr., stadig væk få børnechecken, men man kan ikke få den, hvis man er gift. Det ligner altså ikke noget. Og det er i hvert fald bare en af de ting, som regeringen seriøst må overveje. Det skal de simpelt hen ændre, hvis de overhovedet skal gøre sig nogen forhåbninger om at komme igennem med noget som helst.

Så vil man gerne øge arbejdsudbuddet i Danmark. Det kan man jo ved at genindføre starthjælpen, som har haft en rigtig god effekt i forhold til at få indvandrere hurtigt ud på arbejdsmarkedet. Et andet sted var ved at afskaffe greencardordningen. Den betyder, at på papiret højt uddannede udlændinge kommer til Danmark, tager ufaglært beskæftigelse og dermed udkonkurrerer danske lønmodtagere, som

vi i stedet for skal betale dagpenge eller kontanthjælp til. Det er altså en dårlig forretning for Danmark.

Man kunne også rulle lempelserne af udlændingeloven tilbage. Det er en rigtig dårlig idé at give udlændinge, der melder sig som asylsøgere i Danmark, en smutvej ud på arbejdsmarkedet. Det er også en rigtig dårlig idé at påføre det danske samfund flere udgifter til flere familiesammenføringer, fordi regeringen har afskaffet pointsystemet, sænket garantistillelsen og generelt sænket kravene for familiesammenføring. Det kommer til at betyde, at der kommer langt flere udlændinge til Danmark, som er vanskelige og mange af dem desværre umulige at få integreret i Danmark med deraf følgende udgifter til arbejdsmarkedsindsats, sprogundervisning og passiv forsørgelse. Mange kommer ud i kriminalitet osv.

Regeringens lempelser af udlændingepolitikken bliver dyr for Danmark økonomisk, men så sandelig også kulturelt. Økonomiske fejlgreb kan man rette op på. Et fejlgreb, der for altid forandrer befolkningens sammensætning i dette land, er derimod uoprettelig. Så sent som i går blev to somaliere i ly af det store fokus på regeringens skattereform anholdt og sigtet for at planlægge et terrorangreb i Danmark. Det var to, der vel at mærke havde fået dansk statsborgerskab. I april 2012 blev tre andre mænd varetægtsfængslet, også mistænkt for terror. Disse arrestationer er efterhånden så almindelige, at vi næsten ikke lægger mærke til det længere. Joh, det bliver da beskrevet i medierne, men er det egentlig noget, som vi er i den rædsel over, den harnisk over, den vrede over, den angst over, som vi egentlig burde være? Jeg tror det desværre næppe. Regeringen er ikke optaget af det, ligesom regeringen ikke er optaget af, at de udlændinge, der kommer til Danmark, rent faktisk kan bidrage med noget positivt til vores land. Nej, regeringen er tværtimod optaget af at fortsætte med at lempe udlændingepolitikken.

Som jeg indledte med at sige, så kom vi alt for sent i arbejdstøjet i Folketinget på grund af regeringens sendrægtighed efter valget. Der er gået 8 måneder, hvor der har været en utrolig dårlig stemning i regeringen internt og hos det parlamentariske grundlag. Der har også været en dårlig stemning i det danske folk i forhold til, hvordan den her regering agerer. Og nu holder vi altså afslutningsdebat midt i vadededet. Vi må se, hvad fremtiden bringer.

Vi går naturligvis i Dansk Folkeparti konstruktivt ind i arbejdet, som selvfølgelig hverken kan ses isoleret fra udlændingepolitikken i bred forstand eller fra socialpolitikken. Her er Dansk Folkeparti jo, som alle ved, kendt for at værne om samfundets dårligst stillede. Jeg tror, det bliver spændende. I Dansk Folkeparti sidder vi sådan lidt på sidelinjen i forhold til, hvad vi gjorde før. Vi iagttager nogle ting, som ikke er kønne at iagttage, og vi bemærker jo også stemningen hos danskerne. Den er ikke sådan umiddelbar med den her nye røde regering. Det kan man så glæde sig over. Det er skidt for Danmark, men til gengæld lover det godt for det kommende folketingsvalg.

Kl. 11:14

Formanden:

Jeg har noteret Ane Halsboe-Larsen, Jonas Dahl, Sofie Carsten Nielsen, Per Clausen, Mette Bock, Ole Hækkerup, Jesper Petersen og Karin Gaardsted for korte bemærkninger. Det skulle være det, vi kan nå. Der kommer vist flere ind nu, men det ved jeg så ikke om vi når. Men først er det fru Ane Halsboe-Larsen.

Kl. 11:15

Ane Halsboe-Larsen (S):

Tak for det. Fru Pia Kjærsgaard bruger en, synes jeg, overraskende stor del af sin taletid på at tale om vandglasset, og om hvorvidt det er en afslutningsdebat eller en midtvejsdebat, i stedet for at komme til sagen. Og da minutterne var gået, og ordførerens tale endelig var begyndt at omhandle noget, der havde substans, så gik anklagerne mod regeringen på, at vi burde afskaffe greencardordningen, som styrker Danmarks erhvervsliv, og at vi gjorde det nemmere for folk at blive

familiesammenført med deres børn, hvilket jeg sådan set synes er utrolig sympatisk, og som jeg er glad for at vi har gennemført.

Jeg er overrasket over, at fru Pia Kjærsgaard ikke i stedet for bruger sin taletid på det problem, der på dette område i mine øjne faktisk er det allerstørste i vores land, nemlig at vi har så utrolig mange mennesker, der arbejder i Danmark uden at gøre det på danske løn- og arbejdsvilkår; at vi får arbejdskraft hertil, som ikke er registreret, som ikke arbejder efter reglerne, og som bliver udnyttet af arbejdsgivere og private på villavejene nord for København, som ikke vil betale den løn, en arbejder er værd i Danmark.

Det problem har vokset sig stort i de sidste 10 år. I 8 måneder har vi gjort mere, end fru Pia Kjærsgaard har været med til at gøre i 10 år. Hvad skyldes det?

Kl. 11:16

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:16

Pia Kjærsgaard (DF):

Det skyldes jo sådan set, at bl.a. Socialdemokratiet og desværre også en lang række andre partier åbnede op for østeuropæisk arbejdskraft. Det er sådan set svaret. Altså, det er jo derfor, vi har de problemer nu; det er derfor, vi er nødt til at skride ind over for social dumping; det er derfor, vi er nødt til at gøre noget ved folk, der underbyder dansk arbejdskraft. Og netop set i lyset af, at der er så mange danske arbejdere, der går arbejdsløse, er det jo fuldstændig absurd, at de bliver udkonkurreret af østeuropæisk arbejdskraft.

Men svaret er, at årsagen er, at Socialdemokratiet, SF, Det Radikale Venstre og desværre også Venstre og De Konservative jo kom og sagde, at vi nu skulle have østeuropæisk arbejdskraft. Vi advarede og sagde: Lad os få en overgangsordning og fortsætte med den, før vi begynder at lukke østeuropæisk arbejdskraft ind. Det, der sker i øjeblikket, er fuldstændig grotesk. Så ordføreren har da ret i, at det er absurd, men årsagen ligger i hvert fald ikke hos Dansk Folkeparti.

Kl. 11:17

Formanden:

Fru Ane Halsboe-Larsen.

Kl. 11:17

Ane Halsboe-Larsen (S):

Det glæder mig, at vi er enige om problemets omfang. Derfor undrer det mig så selvfølgelig også bare, at fru Pia Kjærsgaard og resten af Dansk Folkeparti har brugt 10 år på at fremsætte det ene beslutningsforslag efter det andet, har siddet til det ene møde med finansministeren efter det andet, har rejst problemstillinger om alt mellem og jord, lige fra kamphunde til burkaer, men at ikke et eneste beslutningsforslag har handlet om østeuropæisk arbejdskraft, social dumping og den store udfordring, vi står over for.

Dansk Folkeparti var imod østtaftalen; jeg mener, at det frie marked skaber arbejdspladser, og jeg mener, at der er enormt mange beviser for, at det skaber arbejdspladser og vækst i hele Europa, og det har vi brug for.

Men jeg synes, det ville klæde Dansk Folkeparti, at man i stedet for at sætte sig tilbage med armene over kors, pege fingre og være sure over, at der engang i tidernes morgen blev taget en beslutning, man ikke var ikke enig i, så rent faktisk var med til at løse problemerne. Hver gang vi, siden regeringen overtog, har forslået tiltag mod social dumping – det kan være mere kontrol; det kan være, at vi vil sikre den danske transportbranche; det kan være rigtig mange ting – har fru Pia Kjærsgaard og Dansk Folkeparti været sure, peget fingre og ikke villet være med til noget som helst.

Jeg synes, det ville klæde Dansk Folkeparti at ændre stil og komme ind ved forhandlingsbordet og tage problemerne seriøst.

Kl. 11:19

Kl. 11:21

Formanden:
Ordføreren.

Pia Kjærsgaard (DF):

Det synes jeg i allerhøjeste grad også at vi har gjort. Nu er det jo sådan, at vi i Dansk Folkeparti igennem 10 år har siddet ved forhandlingsbordet sammen med en VK-regering, hvor vi bl.a. var med til at få gennemført, at man gjorde en indsats med hensyn til spørgsmålet om at sende børnechecken ud af landet. Det kan man desværre stadig væk gøre. Man kan sende den ud til polske arbejdere, der arbejder her, og hvis kone og børn stadig væk bor i Polen, men det er dog gradueret, i forhold til hvor lang tid de har været her. Der skal vi også rette os efter det store EU, som jo også bestemmer over os på det her punkt, så man kan ikke bare afskaffe det. Vi så meget gerne, at man afskaffede fradraget for dobbelt husførelse.

Men jeg må stadig væk sige, at uanset om det er sket i tidernes morgen – der er mange andre ting, der er sket i tidernes morgen, som vi stadig døjer med; jeg kan bare nævne udlændingeloven fra først i 1980'erne, som vi stadig væk døjer med, og som vi stadig væk diskuterer – kan man altså godt diskutere østeuropæisk arbejdskraft, som der blev åbnet op for for 10 år siden. Det manglede da bare, for det er et kæmpe problem.

Jeg ser, at regeringen her i finanslovforslaget også kommer med en indsats mod social dumping. Det er fint, og det er også noget af det, vi har rost, så lad os gå videre ad den vej, når nu det er, som det er. Men jeg så allerhelst, at danske arbejdspladser forblev på danske hænder, for der er masser af danske håndværkere, der gerne vil arbejde på villavejene oppe i Nordsjælland, i stedet for at det bliver gjort af østeuropæisk arbejdskraft.

Kl. 11:20

Formanden:

Hr. Jonas Dahl for en kort bemærkning.

Kl. 11:20

Jonas Dahl (SF):

Tak for det. Jeg undrer mig jo lidt over indledningen fra Dansk Folkepartis leder – at man nu snakker om afslutningsdebatten og så er på vej hjem i hængekøjen, for det er trods alt kun slutningen af maj. Det er vel lidt tidligt at gå på sommerferie. Så vil fru Pia Kjærsgaard ikke bare anerkende, at nu står vi faktisk over for nogle store politiske udfordringer? Det betyder selvfølgelig også, at vi bliver nødt til at arbejde, også selv om sommerferien i Folketinget måske tidligere startede allerede her den 5. juni. Jeg er i hvert fald glad for, at vi kan være i arbejdstøjet.

Men jeg vil også gerne diskutere det her med de fattigste pensionister, for det var det, fru Pia Kjærsgaard selv tog fat på. Det, som S og SF i øvrigt sagde inden valget, var jo, at de fattigste pensionister skulle løftes med 5.000 kr. Nu løfter vi så de fattigste pensionister med 5.250 kr. Så kan man måske diskutere, om det er opfyldelse af et valgløfte, hvis de får for meget, men det vil jeg så lade være op til de mere kreative i Dansk Folkeparti at arbejde videre på.

Men jeg vil gerne høre fru Pia Kjærsgaard, om ikke hun er enig i, at de fattigste pensionister nu faktisk får et markant løft, bl.a. med en forhøjelse af ældrechecken. Anerkender fru Pia Kjærsgaard ikke det?

Kl. 11:21

Formanden:
Ordføreren.

Pia Kjærsgaard (DF):

Absolut. Det har jeg gjort – det vil finansministeren kunne bevidne – inde i Finansministeriet i går. Jeg gjorde det over for journalisterne, inden jeg gik ind, og jeg gjorde det over for journalisterne, efter vi havde været derinde. Jeg tror også, der er en del medier, der har skrevet om det i dag, og jeg vil gerne stå her på Folketingets talerstol og sige, at jeg håber på, at det ikke er en hemmelighed – sådan som det en gang imellem kan være – at vi synes, det er en rigtig god idé.

Ældrechecken indførte Dansk Folkeparti. Der var ikke den store begejstring, hvis man lige erindrer det, fra S og SF's side dengang. Det er der så nu, og man kommer med en yderligere forhøjelse. Fint. Det synes vi er fremragende. Men det, man lovede i valgkampen, var 5.000 kr. i pensionstillæg til hver pensionist. Det var det, man lovede, og det er det, man har svigtet, plus at man har svigtet den retfærdighed, det er at have folkepensionens grundbeløb, og det synes jeg er dybt alvorligt. Det er jeg ret overbevist om at regeringen ikke kan komme igennem med. Jeg ved ikke rigtig, hvordan det er med Enhedslisten – jeg kan aldrig rigtig finde ud af Enhedslisten – men hvis regeringen vil igennem med noget som helst om den skattereform, så bliver det i hvert fald ikke med Dansk Folkeparti, hvis man fortsat vil svigte den almindelige folkepensionist i forhold til grundbeløbet.

Kl. 11:22

Formanden:

Hr. Jonas Dahl.

Kl. 11:22

Jonas Dahl (SF):

Det, der er det store spørgsmål, er jo selvfølgelig, hvordan man kan finde en finansiering, og jeg synes, det er fint, at fru Pia Kjærsgaard nu anerkender, at der faktisk er nogle positive elementer i det skatteoplæg, der kom fra regeringens side i går. Det er jeg sådan set glad for at få bekræftet her i dag. Det er klart, at der også er en stor udfordring med hensyn til finansieringen, det tror jeg vi alle sammen kan være med på, og jeg kan godt se, at fru Pia Kjærsgaard er lidt ked af at skulle tage hjem til hængekøjen i Gentofte og svinge benene op og se frem mod folkepensionen – og så se frem til, at hun måske skulle have lidt mere. Jeg synes bare, det er rimeligt, at de, der er de allerdårligst stillede, de fattigste pensionister, faktisk får et løft med det skatteoplæg, der nu kommer fra regeringen.

Med hensyn til social dumping var det, som fru Pia Kjærsgaard snakkede om med fru Ane Halsboe-Larsen, jo netop at lave en indsats mod social dumping, og der er tre rigtig gode initiativer i regeringens skatteoplæg. Anerkender fru Pia Kjærsgaard ikke, at der nu faktisk bliver sat ind i forhold til at sikre, at vi bl.a. begrænser rejsefradraget, og at vi rent faktisk får sat ind over for den sociale dumping, der er foregået? Anerkender fru Pia Kjærsgaard ikke, at der netop i forhold til at løfte de svageste pensionister, de dårligst stillede pensionister og det at sætte ind over for østarbejderne rent faktisk sker noget med den nye regering?

Kl. 11:24

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:24

Pia Kjærsgaard (DF):

Det har jeg jo lige gjort. Altså, det har jeg jo lige stået og sagt, og jeg vil da gerne gentage det. Det synes jeg er fint. Jeg synes, det er fint, at man forhøjer ældrechecken, rigtig fint. Jeg synes, det er udmærket, at der er nogle tiltag i skattereformen omkring social dumping. Vi vil gerne gå ind og se på det og være med, hvad det angår. Men jeg synes stadig væk, det er elendigt, dybt elendigt, at man udhuler

folkepensionisternes grundbeløb. Det er det, man gør, og man må jo bare erkende og sige, at sådan er det, og så kan man slå ud med armene og sige: Jamen vi kunne ikke finde pengene. Nå, og så gik det alligevel ud over pensionisterne. Man tager med den ene hånd og giver med den anden. I øvrigt kommer pensionisterne jo altså også til at betale de forøgede afgifter, som den nye regering har indført og vil indføre, hundrede procent sikkert. Jeg ved ikke, hvor mange af dem pensionister, der bor langt væk fra grænsen, der vil tage ned på den anden side af grænsen og handle. Men det er jo stadig væk det, den nye regering lægger op til, og det er det, der er så elendig.

Jeg må så lige sige, at jeg kan forstå på regeringen, at vi maks. skal arbejde til sankthans, ikke længere end til sankthans. Vi kan godt arbejde over grundlovsdag osv., men maks. til sankthans. Vi bliver gerne herinde, til vi er færdige, det har altid været Dansk Folkepartis princip. Jeg siger bare, at det, vi kalder det i dag, er en afslutningsdebat, og det har jeg altså lidt svært ved at forstå.

Kl. 11:25

Formanden:

Jeg skal måske lige skyde ind her, at der sådan set ikke er nogen, der har sagt, at vi ikke skal arbejde efter sankthans. Det er bestemt en mulighed. Det er altid en mulighed, hvis der er forslag at behandle.

Fru Sofie Carsten Nielsen.

Kl. 11:25

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Tak. Jeg vil også gerne kvittere for fru Pia Kjærsgaard og Dansk Folkepartis vilje til fortsat at udvikle vores fælles velfærdssamfund. Det synes jeg er rigtig godt at høre. Jeg vil så spørge, hvad Dansk Folkeparti vil i forhold til at investere i forskning og uddannelse. Hvordan vil Dansk Folkeparti investere i forskning og uddannelse?

Kl. 11:26

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:26

Pia Kjærsgaard (DF):

Jamen vi synes, det er fremragende, at man investerer i forskning og uddannelse. Jeg håber også, at der kommer noget ud af det i forhold til trepartsforhandlingerne, som jo er en del af det sådan lige p.t., og hvor der foregår en masse omkring ørerne på os. Jeg håber virkelig, at arbejdsmarkedets parter og senere regeringen kan finde ud af det. Det synes jeg ville være fremragende. Jeg kan jo så også bare – på lige fod med fru Ellen Trane Nørby – konstatere, at der rent faktisk er skåret ned under den her regering, og det synes jeg ikke er en specielt god idé. Det tror jeg heller ikke fru Sofie Carsten Nielsen synes.

Kl. 11:26

Formanden:

Fru Sofie Carsten Nielsen.

Kl. 11:26

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Jeg kan så spørge mere specifikt: Deler Dansk Folkeparti og fru Pia Kjærsgaard ligesom regeringen og Venstre det mål, at 60 pct. af en årgang skal have en videregående uddannelse, fordi vi har behov for flere i uddannelse? Deler Dansk Folkeparti det mål, og hvordan vil Dansk Folkeparti være med til at finansiere det mål?

Kl. 11:27

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:27

Pia Kjærsgaard (DF):

Naturligvis deler vi det mål. Jeg tror også, at vi har sagt adskillige gange, at uddannelse er en god ting. At det så ikke absolut behøver at være en akademisk uddannelse, vil jeg godt fremhæve lidt. Jeg synes, det er meget, meget fint, hvis man får en uddannelse, men der er mange former for uddannelse. Vi er nok blevet en hel del akademiseret i det her land, og jeg tror, at en del af det måske skyldes Det Radikale Venstre og Socialdemokratiet, som er blevet lidt et Djøfparti, som man ironisk kalder det. Der vil jeg godt fremhæve, at vi trænger til rigtig mange uddannelser i det her land, hvor rigtig mange skal ud på arbejdsmarkedet, og der skal vi ikke hele tiden favorisere dem, der er på et højere uddannelsesniveau. Vi ser jo, at der bliver sat penge af til det her, og det støtter vi i allerhøjeste grad, også hvis vi kan komme igennem med den skattereform. Og der er Dansk Folkeparti nok ikke – det har jeg også sagt offentligt – på det hold, der partout vil give flere skattelettelser, men på det hold, der vil investere i mere velfærd og mere uddannelse. Det synes vi er en god idé.

Kl. 11:28

Formanden:

Hr. Per Clausen for en kort bemærkning.

Kl. 11:28

Per Clausen (EL):

Jeg må nok sige til hr. Magnus Demnitz, nej hr. Magnus Heunicke, den andet er meget gammel, at han har tabt konkurrencen om at være den mest sure. Den tror jeg altså alligevel at han tabte. Det er trist, men sådan kan det gå. Men hr. Magnus Heunicke er en ung mand, han har mange år at øve sig i, så det kan måske blive bedre.

Jeg vil stille et enkelt spørgsmål til fru Pia Kjærsgaard. Jeg kan forstå, at Dansk Folkeparti er modstander af at forringe reguleringen af overførselsindkomsterne, og det er Enhedslisten jo også, så jeg kunne tænke mig at spørge fru Pia Kjærsgaard: Er det en modstand, man har tænkt sig at holde fast ved, og i givet fald hvor længe? Når jeg spørger om det, er det, fordi Dansk Folkeparti jo også i rigtig mange år var modstander af at forkorte dagpengeperioden. Men så en dag holdt man op med at være modstander af det, så derfor kunne det være rart nu at få en bekræftelse af, at Dansk Folkepartis modstand mod at forringe overførselsindkomsterne – reguleringen af dem – i hvert fald holder denne samling og gerne næste samling med.

Kl. 11:29

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:29

Pia Kjærsgaard (DF):

Jo, men det sagde jeg jo også. Altså, jeg undrer mig meget over, at man f.eks. ville have førtidspensionerne beskåret, for det er ikke nemt for en førtidspensionist at komme på arbejde, og sådan skal det jo heller ikke være, hvis man først er erkendt førtidspensionist. Og man må jo bare anerkende, at Dansk Folkeparti før har været inde i forhold til overførselsindkomsterne, da vi lavede forlig med den tidligere regering. Vi ønskede ikke, at der skulle fastfryses på det område overhovedet. Og så gik vi netop ind i ikke en dagpengebesparelse, som hr. Per Clausen udlægger det, men en forkortelse af dagpengeperioden, som ja, giver en besparelse, men det er bare en forkert udlægning. Det kan jeg jo bare konstatere at de partier, som hr. Per Clausen og Enhedslisten er parlamentarisk grundlag for, varmt har taget til sig. Det accepterer man.

Man råber vældig højt i medierne, nogle barske ord en gang imellem, synes jeg, og jeg tænker: Hold da op, det, der nu ryger fra Enhedslisten, skulle jeg da bare have sagt om en VK-regering, og så bare 8 måneder efter at de har dannet regering. Jeg kan bare konstatere, at de tiltag, som blev foretaget, var velkomne for S, SF og R, for man manglede penge i kassen.

Kl. 11:30

Formanden:

Hr. Per Clausen.

Kl. 11:30

Per Clausen (EL):

Der er en anden ting, fru Pia Kjærsgaard er endnu dygtigere til end hr. Magnus Heunicke, og det er til ikke at svare på spørgsmål. For jeg spurgte fru Pia Kjærsgaard, hvor lang tid Dansk Folkeparti ville fastholde sin modstand mod at forringe reguleringen af overførselsindkomsterne, og det er da et spørgsmål, som er rimelig enkelt at svare på. Gælder det denne samling ud, eller gælder det også næste samling? Og kan vi regne med, at det holder?

Kl. 11:30

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:30

Pia Kjærsgaard (DF):

Altså, til alt det der med surhed og dygtighed vil jeg sige, at jeg sådan generelt, tror jeg, er dygtigere end hr. Magnus Heunicke – altså bare sådan i egen selvforståelse. (*Munterhed*). Og jeg må så bare sige, at Enhedslisten jo har et kæmpe arbejde i øjeblikket. Det er Enhedslisten, der sidder som parlamentarisk grundlag for den regering, der sidder nu, og jeg har godt set og hørt, hvad fru Johanne Schmidt-Nielsen siger om overførselsindkomsterne. Jeg skal ikke stille spørgsmål, det skal jeg nok gøre på et passende tidspunkt, men det er Enhedslisten, der har arbejdet. Kommer vi for alvor ind i et arbejde med den her skattereform, er det da absolut noget, som vi aldrig nogen sinde selv ville have foreslået, noget, vi skal ind at arbejde med, det siger sig selv. Men den ligger hos Enhedslisten.

Kl. 11:31

Formanden:

Så er det fru Mette Bock for en kort bemærkning.

Kl. 11:31

Mette Bock (LA):

Tak for det. I søndags var det pinse, og jeg tror, der var mange af os, der højeste dannebrog på vores flagstang og så, hvordan det vajede stolt og flot imod en blå himmel. Dansk Folkeparti har fremsat et beslutningsforslag, som skal sidestille dannebrog med andre nationers flag i straffeloven, så offentlig forhånelse af dannebrog kan straffes med en bøde eller fængsel i op til 2 år. Og i den forbindelse vil jeg gerne spørge ordføreren, om hun kan oplyse, hvordan Dansk Folkeparti kan gå ind for at indskrænke ytringsfriheden, når det drejer sig om forhånelse af dannebrog, men jo samtidig krævede fuld ytringsfrihed i forbindelse med Muhammedtegningerne. Og mener ordføreren ikke, at ytringsfriheden bør gælde lige for alle?

Kl. 11:32

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:32

Pia Kjærsgaard (DF):

Ja, naturligvis. Det tror jeg man er helt klar over fra Liberal Alliances og andre partiers side. Men jeg bemærkede selvfølgelig, at en ra-

dikal, fru Zenia Stampe, havde meget travlt med omvendt at sidestille dannebrog med andre flag, så man ikke længere skulle søge, om man må hejse andre landes flag. Det var faktisk den debat, der gjorde, at vi fremsatte det beslutningsforslag, der bliver behandlet i den her uge i Folketingssalen. Det har intet at gøre med Muhammedtegninger eller ytringsfrihed eller noget som helst, det har noget at gøre med respekt for dannebrog. Det har noget at gøre med en respekt for vores flag, for vores land, for det danske folk, og det ved jeg godt at fru Mette Bock måske ikke helt forstår.

Jeg tillader mig at være polemisk, det hader jeg ellers når folk er på den her talerstol, men jeg tror faktisk, at det er alvor, nemlig at det er svært at forklare fru Mette Bock det her. Det er også svært at forklare Det Radikale Venstre det, men sådan er det nu engang for Dansk Folkeparti. Det skyldes simpelt hen respekt for vores flag, og det var derfor, vi fremsatte det forslag.

Kl. 11:33

Formanden:

Fru Mette Bock.

Kl. 11:33

Mette Bock (LA):

Til gengæld kan man i hvert fald sige, at det i den grad er udtryk for mangel på tillid til, at danskerne godt selv ved, hvad det er, der er væsentligt, hvilke værdier der skal bære vores samfund. Dansk Folkeparti ønsker jo tilsyneladende, at staten skal ind og regulere og beslutte, hvad det er, der er danske værdier, og hvordan de skal værnes. Et sådant samfund er jo ikke længere et frit samfund, og derfor må jeg sige, at et forslag som det, der kommer frem her, jo i den grad viser, hvor langt ud rigtig mange af de politiske partier i Danmark er kommet, når vi ikke længere har den grundlæggende tillid til vores folk.

Lige om lidt, den 5. juni, skal vi fejre vores grundlovsdag, og jeg er sikker på, at rigtig mange vil referere til, hvor frit et samfund vi har, og hvor god en grundlov vi fik dengang i 1849. Ja, sådan var intentionerne, men i dag bliver der jo reguleret på en måde, så den frihed, man kæmpede for dengang, i virkeligheden bør omsættes til en frihed ikke for en enevældig konge, men for en enevældig stat. Og jeg synes, at Dansk Folkeparti med et forslag som det her viser, hvor detaljeret man efterhånden ønsker at gå ud i reguleringen af det danske folk, fordi man ikke længere har tillid til, at vi faktisk også selv ved og selv kan bære.

Kl. 11:34

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:34

Pia Kjærsgaard (DF):

Nu har jeg jo fortalt fru Mette Bock, hvad årsagen var til, at vi fremsatte det forslag, og at der i øvrigt var en livlig debat, hvor andre partier – ikke Liberal Alliance, men andre partier – støttede os i, at man naturligvis ikke skal hejse andre landes flag på lige fod med dannebrog. Sådan må det være. Men jeg anerkender og synes, det er fint, og står bestemt vagt om, at Dansk Folkeparti skal stå vagt om de danske værdier og holde fast i kulturkampen.

Der skal reguleres på visse områder, ja, og jeg er ikke tilhænger af jungleloven eller slet ingen love, som Liberal Alliance er, overhovedet ikke. Der ligger Liberal Alliance og Dansk Folkeparti uendelig langt fra hinanden. Jeg ved, at Liberal Alliance også siger: Kom ind over grænsen, bare I kan betale selv. Man har overhovedet ikke nogen tanker om de kulturelle eller sociale aspekter, der også ligger i det, så der er vi bare forskellige, og det er faktisk derfor, vi sidder her og står her i det her Folketing. Jeg er egentlig rigtig glad for spørgsmålet. Jeg synes, det er et supergodt spørgsmål, fordi det jo

giver mig anledning til at sige, at vi er et parti, som vil værne om kulturkampen, bevare de danske værdier, og det er det, vi gør aktivt hver evig eneste dag.

Kl. 11:36

Formanden:

Hr. Ole Hækkerup for en kort bemærkning.

Kl. 11:36

Ole Hækkerup (S):

Tak. Man skal nok være forsigtig med at give sig selv karakterer, og jeg kan levende forestille mig, at hr. Magnus Heunicke ville have lavet en lidt anden karakterbedømmelse, hvis nogen sammenlignede den med fru Pia Kjærsgaards. Jeg tror faktisk, at de fleste mennesker i det her land ville forvente, at vi beskæftigede os noget mere med det politiske indhold.

Hvis vi så sammenligner det, fru Pia Kjærsgaard sagde i sin ordførertale, med det, hr. Magnus Heunicke sagde i sin ordførertale, er der i hvert fald en afgørende forskel, som springer i øjnene med det samme, nemlig spørgsmålet om arbejdsløsheden. Jeg lyttede nøje efter det, fru Pia Kjærsgaard sagde, og jeg kunne ikke høre noget, der handlede om, hvad det var, Dansk Folkeparti ville gøre for at bekæmpe den alt for høje arbejdsløshed.

Så kan man sige, at det da i grunden er mærkeligt, for det må da være åbenlyst for de fleste, at netop arbejdsløsheden i de her år er Danmarks mest afgørende problem. Derfor var jeg sådan set glad for, at hr. Magnus Heunicke brugte en stor del af sin taletid på netop det. Det kunne så være, at det havde gjort, at min karakterbedømmelse af hr. Magnus Heunicke's ordførertale over fru Pia Kjærsgaards ordførertale havde været lidt anderledes end fru Pia Kjærsgaards egen bedømmelse.

Det, jeg gerne vil hen til, er følgende spørgsmål: Vi vil gerne gøre noget mere for at få flere i arbejde, så hvad skal der til for at få Dansk Folkeparti ind i kampen? Hvad er det, der skal gøre, at vi kan få Dansk Folkepartis mandater med på en politik, der skal sørge for at sætte flere i arbejde?

Kl. 11:37

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:37

Pia Kjærsgaard (DF):

Det kunne f.eks. være, at man droppede nogle af de afgifter, som regeringen påtænker, f.eks. sukkerafgiften, hvor virksomhederne vridder sig, fordi den kommer til at koste arbejdspladser – det er fuldstændig uhammet. Det synes jeg ville være en rigtig god begyndelse, hvis man gjorde det. Altså, den nye sukkerafgift kan koste 1.000 produktionsjob, altså virkelig koste rigtig, rigtig mange job i den private sektor.

Virksomhederne har det utrolig dårligt med det. Jeg ved, at alle politikere, og jeg tror specielt politikere i regeringspartierne, får rigtig mange henvendelser om det her, altså om en ny afgift på sukker i madvarer, hvor det er så tilfældigt, som det er, og hvor man ikke kan finde ud af, om den sunde yoghurt også skal belægges med afgifter – og der er altså også sukker i alt lige fra æbler osv. til rødbeder og asier og marmelade, og hvad ved jeg.

Der kunne man begynde, for man ved, at det koster arbejdspladser. Det er da grotesk i en tid, hvor vi får flere og flere arbejdsløse.

Kl. 11:38

Formanden:

Hr. Ole Hækkerup.

Ole Hækkerup (S):

Man må sige, at nogle af de ting, VKO virkelig havde succes med at indføre, og som skadede antallet af arbejdspladser i Danmark, lige præcis er noget af det, vi er i gang med at få ryddet op i. Jeg nævner frit efter hukommelsen multimedieskatten og iværksætterskatten.

Det var jo lige præcis noget af det, der skadede antallet af job i Danmark, og som den nye regering er gået i gang med at rydde op i.

Så må man sige, uanset hvad fru Pia Kjærsgaard i øvrigt anfører, at hvis man eksempelvis kigger på udspillet til skattereformen, er beskæftigelseseffekten positiv. Der er simpelt hen flere folk, der kommer i arbejde, hvis man gennemfører skattereformen, end hvis man lader være med at gennemføre skattereformen.

Så derfor vil jeg gerne vende tilbage til mit spørgsmål. Hvad er det, vi skal gøre for at få Dansk Folkeparti ind i kampen for, at der bliver skabt flere arbejdspladser i Danmark; for at der bliver ført en økonomisk politik, som betyder, at der er flere mennesker, der har et arbejde at stå op til om morgenen? Det er jo lige præcis det, vi har brug for, at partier som Dansk Folkeparti kommer ind i kampen, i stedet for at regeringen skal slås alene med det.

Det var derfor, jeg startede med at være lidt skuffet i forbindelse med min sammenligning mellem fru Pia Kjærsgaards ordførertale og hr. Magnus Heunicke's ordførertale, fordi arbejdsløsheden ikke blev nævnt med et ord i fru Pia Kjærsgaards ordførertale, og jeg prøvede at lytte nøje efter.

Kl. 11:39

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:39

Pia Kjærsgaard (DF):

Hr. Ole Hækkerup spørger, hvad de skal gøre. Man skal tage alvorligt, hvad vi sagde i går til finansministeren inde bag de lukkede døre i Finansministeriets mødelokale. Man skal tage alvorligt, hvad jeg står og siger her i dag i min ordførertale.

Så må jeg sige med hensyn til multimedieskatten, at der kan jeg faktisk huske, at Socialdemokratiet, da den blev indført, ville fordoble den, for nu har jeg en ret god hukommelse. Har jeg ret? vil jeg spørge hr. Ole Hækkerup. Jeg tror, at det endda var hr. Ole Hækkerup, der ville det. Socialdemokraterne ville i hvert fald fordoble den, indtil man fandt ud af, at det var en hamrende upopulær skat, hvad jeg sådan set godt forstår. Så fandt man ud af i valgkampen og før valgkampen, at den bare skulle fjernes, for der fandt man ud af, at det ikke lige var det, man skulle. Men Socialdemokraterne ville fordoble den. Altså, man er på slingrekurs, hvad det angår. Jeg føler bare lige anledning til at sige det.

Så vil jeg sige i forhold til, hvad man ellers kan gøre, at jeg har talt om grænsehandel, altså om arbejdspladser, der flytter ned på den anden side af grænsen. Hold op med det! Vi taber flere arbejdspladser på det end dem, vi får med andre initiativer, som jeg erkender kan ligge i regeringens skatteplan. Vi kommer til at tabe på det, hvis man fortsætter ud ad den vej, så der er masser af ting, man kan gøre for at få Dansk Folkeparti med.

Kl. 11:40

Formanden:

Hr. Jesper Petersen for en kort bemærkning.

Kl. 11:40

Jesper Petersen (SF):

Jeg vil starte med at sige, at jeg synes, at det er meget fint, at fru Pia Kjærsgaard faktisk endda udpeger nogle punkter i det forslag, der er kommet til en skattereform, som fru Pia Kjærsgaard er enig i, f.eks.

tiltagene mod social dumping, og jeg fornemmer også en ros til det, der trods alt sker for at løfte økonomien for de fattigste pensionister. Det synes jeg man skal notere sig.

Så har jeg bare sådan et faktuel spørgsmål, for der har været kritik af det her med reguleringsmekanismen. Hvis man nu forestillede sig, at man lavede det tiltag, at man i nogle år undlod at opregulere personfradraget i takt med den økonomiske udvikling, hvis man nu undlod at opregulere personfradraget i et par år, hvilke konsekvenser ville det så få for den almindelige folkepensionist? Ville den almindelige folkepensionist få færre penge i forhold til udviklingen i samfundet, hvis man lod være med at opregulere personfradraget og dermed øgede skatten? Ville man så få færre penge som pensionist, førtidspensionist og dagpengemodtager og andet? Kan fru Pia Kjærsgaard opklare det for mig?

Kl. 11:42

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 11:42

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg tror altså, at jeg skal have spørgsmålet gentaget, for jeg forstår ikke helt hr. Jesper Petersens spørgsmål. Altså, det, vi snakker om nu, er jo det, der ligger i regeringens forslag, nemlig at man vil udhule folkepensionen i forhold til, hvordan den ellers har været. Jeg forstår altså ikke rigtig, om det skal give flere penge eller færre penge. Jeg er lidt usikker på det.

Hvis hr. Jesper Petersen kommer med nye forslag, som ikke er inkluderet i den her skattereform, synes jeg, at han først og fremmest skal diskutere det med det parlamentariske grundlag Enhedslisten og se, hvor langt han kan komme.

Kl. 11:42

Formanden:
Hr. Jesper Petersen.

Kl. 11:42

Jesper Petersen (SF):

Nej, det var sådan set ikke noget forslag. Det var bare en sammenligning, jeg ville ud i. Og jeg er egentlig lidt bekymret over, at fru Pia Kjærsgaard ikke forstår spørgsmålet, fordi lige præcis den metode med at undlade i nogle år at regulere personfradraget, sådan som det er aftalt i skattelovgivningen at det skal ske hvert år, anvendte den gamle regering sammen med Dansk Folkeparti i genopretningspakken.

Egentlig er det sådan, at personfradraget skal stige en smule hvert år. Den mekanisme satte man i stå for at finansiere genopretningspakken og for at begynde at lukke hullet efter de skattelettelser, man havde været med til at give. Så det er ikke noget forslag, jeg kommer med. Det er det, fru Pia Kjærsgaard selv har været med til at gøre. Den metode valgte man, da man lod være med at regulere nogle ting, og det havde konsekvenser, bl.a. for pensionisterne, dagpengemodtagerne, kontanthjælpsmodtagerne og også alle andre, også lønmodtagerne, der ikke fik reguleret deres personfradrag.

Mit spørgsmål er: Hvad er konsekvensen, når man gør det? Og uden at lægge fru Pia Kjærsgaard ord i munden, er der ikke andet svar, end at folk får færre penge næste år og året efter, end de ville have fået, hvis man havde reguleret det fradrag, sådan som aftalen indebærer.

Det suspendede man. Det var fru Pia Kjærsgaard med til. Og jeg synes bare, at man skal stå ved, at det er den politik, man selv har været med til at føre under den gamle regering, så vi ligesom har rene linjer at starte debatten på om, hvad det egentlig er, regeringen har foreslået.

Kl. 11:44

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 11:44

Pia Kjærsgaard (DF):

Lad mig først sige, at vi jo absolut fik den forrige regering til at lade være med at fastfryse overførselsindkomsterne. Det er vi enige om.

Så har jeg et godt råd til hr. Jesper Petersen og andre. Jeg hørte meget under valgkampen, specielt fra statsministeren, fru Helle Thorning-Schmidt, at nu var det os, der havde vagten, som der blev sagt. Jeg kan bare sige til den nye regering, S, R og SF. Det er jer, der har vagten nu. At sige, hvad gjorde I selv? og dengang I gjorde det og det, og det med de ufinansierede skattelettelser – den tid, hvor man kan sige det, er snart ved at være forpasset.

Må jeg lige minde hr. Jesper Petersen om, at det, man gør i det her forslag til en skattereform, er nøjagtig – *nøjagtig* – det samme, som Dansk Folkeparti og den forrige regering gjorde i forhold til den omlægning, hvor vi kom med skattelettelserne først, og så kom omlægningen senere. Hvad blev der råbt efter os? Ufinansierede skattelettelser. Bare vent, det samme vil overgå dem, hvis altså vi er lige så krakilske, som oppositionen var før og under valgkampen.

Kl. 11:45

Formanden:

Sidste korte bemærkning går til fru Karin Gaardsted.

Kl. 11:45

Karin Gaardsted (S):

Tak for det. Først vil jeg lige tilbyde mig som næsten neutral opmand, hvis det er sådan, at man skal have afgjort, hvem der er bedst til ordførertalerne.

Så til mit spørgsmål: Venstre vil gerne give skattelettelser på 13 mia. kr., hvoraf de 4 mia. kr. skulle stamme fra pengene fra trepartsaftalen. Nu er det sådan, at DF er i et meget tæt samarbejde med Venstre. Derfor vil jeg gerne vide, om det er noget, Dansk Folkeparti er enig i. Vil Dansk Folkeparti gerne bruge 13 mia. kr. fra regeringens reformer, herunder trepartsaftalen, til skattelettelser?

Kl. 11:46

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 11:46

Pia Kjærsgaard (DF):

Nej, det vil vi ikke. Altså, vi synes ikke, at vi vil kradse pengene ind på reformer for nogle, der får mindre, og bruge dem til skattelettelser. Og vi aftalte med den forrige regering, at det overskud, der kunne blive frem til år 2020, skulle bruges på mere velfærd, mere sundhed. Og det står Dansk Folkeparti stadig væk fast på.

Kl. 11:46

Formanden:

Fru Karin Gaardsted.

Kl. 11:46

Karin Gaardsted (S):

Det er jeg selvfølgelig rigtig glad for at høre. Og det er også sådan, som fru Pia Kjærsgaard nævner, at hun netop har en aftale med Venstre om, at pengene skal gå til vækst i sundhed, uddannelse og sociale forbedringer og ikke til skattelettelser og derfor ikke er enig med Venstre i, at pengene skal bruges til de skattelettelser, som Venstre taler for.

Nu er det så, jeg siger, at jeg ikke helt ved, hvor jeg har oppositionen henne. For hvor er jeres enighed? Det står mildest talt lidt uk-

lart for mig med al den uenighed om helt centrale spørgsmål, der hersker her. Kan fru Pia Kjærsgaard hjælpe mig lidt mere på vej?

Kl. 11:47

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 11:47

Pia Kjærsgaard (DF):

Det kan jeg godt. Jamen der er da uenigheder. Vi er fire forskellige partier. Sådan er det. Og den uenighed skal der da være. Vi er ikke i regering.

Altså, jeg kunne jo komme med et modsvar. Jeg ryster sådan lidt på hovedet og skal nok lade være med at være alt for barsk, men hvor er enigheden internt i regeringen? Hvor er enigheden med det parlamentariske grundlag? Det er da den side af salen, der har et kæmpeproblem i øjeblikket, og som har haft det i 8 måneder, og det vil formentlig fortsætte.

Jeg kan altså slet, slet ikke se, at den uenighed, der er i forbindelse med forskellige politiske programpunkter imellem Venstre, Dansk Folkeparti, Liberal Alliance og De Konservative, er noget problem overhovedet. Vi skal da markere forskelligheder. Vi skal da markere vores politik.

Det er egentlig derfor, jeg synes, at den her periode, hvor vi sidder i opposition, er fin. Det er fint nok. Lad bare den røde fløj få lov at prøve, så man kan se, hvor svært det er. Altså, jeg synes jo, at det er fremragende at markere forskelligheder og en ærlig politik. Sådan skal det da være.

Det er også derfor, jeg svarer, som jeg gør: Nej, det er ikke det, Dansk Folkeparti vil, Venstre vil noget andet, og det tror jeg også at De Konservative og Liberal Alliance vil. Der er vi altså forskellige, men vi har jo altså haft 10 år, hvor vi har vist, at vi kunne nå hinanden i adskillige sager, og hvor vi egentlig havde en ret god stemning, og hvor vi lavede nogle gode aftaler og klarede tingene ganske godt, når vi selv skal sige det, mens jeg i den grad synes, at dem, der sidder på magten nu, misser det.

Kl. 11:48

Formanden:

Tak til Dansk Folkepartis ordfører. Vi kan, inden vi går til frokostpause, nå endnu en ordførtale. Det er fru Marianne Jelved som radikal ordfører.

Kl. 11:48

(Ordfører)

Marianne Jelved (RV):

Tak. Vi står over for tre store udfordringer og har gjort det i nogen tid. Det er de udfordringer, som også præger de løsninger, som regeringen kommer med. Den første store udfordring er konkurrenceevnen, som blev forringet med 20 pct. i 00'erne. Det førte bl.a. til et tab på 190.000 arbejdspladser i den private sektor, da krisen satte ind. Vi står også over for en demografisk udvikling, som det hedder teknisk, hvor befolkningssammensætningen ændrer sig: Vi får 225.000 flere pensionister frem til 2020, og vi får en reduktion af arbejdsstyrken i størrelsesordenen i hvert fald 60.000 personer. Og så står vi med en tredje udfordring, som også er gevaldig stor, nemlig problemet med at få holdbarhed i økonomien, fordi vi har et meget stort underskud.

Affødt af tidligere debatter vil jeg gerne pege på, at fra 1. kvartal 2008 til 3. kvartal 2010 faldt beskæftigelsen i Danmark med 5,2 pct. Kun kriseøkonomierne i Sydeuropa havde et højere fald i beskæftigelsen. Eurostat har i samme periode dokumenteret, at ledigheden i Danmark steg med 4 procentpoint. Kun i Irland og Sydeuropa var det værre end hos os. Så kan vi tage Sverige og Tyskland, der er vores nærmeste naboer. De har bedre tal på alle centrale parametre som vækst, BNP, beskæftigelse, ledighed og eksport. Så det er rigtigt, at

Danmark har klaret sig relativt dårligere, end sammenlignelige lande i Europa gjorde det under finanskrisen.

Hvorfor det? Det er, fordi der blev ført en lempelig og letsindig økonomisk politik i 00'erne. Skattestoppet på ejendomsværdiskatten bidrog til boligboblen og overophedning i byggesektoren. Den lempelige finanspolitik i 2006 og 2007 bidrog til en overophedning af dansk økonomi. Den daværende regering valgte at overhøre alle advarsler og proklamerede, at lærebøgerne i økonomi skulle skrives om. Som bekendt gik det grueligt galt, selv om lærebøgerne ikke behøvede at blive skrevet om. VK-regeringen forsøgte reformdagsordenen i så høj grad, at Danmarks potentielle vækst halter bagud i forhold til lande, vi plejer at sammenligne os med. OECD skønner således, at Danmarks potentielle vækst i perioden 2012-2017 vil ligge på linje med væksten i kriseramte økonomier i Sydeuropa. Det er ikke godt, men det er en handske, som den nye regering har samlet op, og med godt humør endda.

2020-planen har jo nogle målsætninger, som er meget centrale for de udfordringer, vi står over for. Beskæftigelsen skal øges med 180.000 personer, arbejdsstyrken udvides med 60.000 personer frem mod 2020. Den økonomiske vækst skal løftes til 2 ¼ pct. årligt. Det sikrer bl.a., at vi har råd til at tage ordentlig hånd om børn og ældre. Vi vil også i 2020-planen have, at der er balance på de offentlige finanser i 2020 og det årlige råderum vil være forøget med 7 mia. kr. Det er penge, som f.eks. kan bruges til investeringer i børnehaver, folkeskole og sundhedsvæsen. Vi har også planer om inden for den ramme, der er, at oprette 10.000 nye uddannelsespladser frem mod 2020.

Så er der kommet en skattereform. Det er jo også et bidrag til at nå de målsætninger, som vi har for 2020-planen. I skattereformen gør vi faktisk noget, der er ganske klogt, og som jeg synes oppositionen har svært ved at få øje på, men jeg hjælper dem gerne. Det er jo rigtigt, at vi fjernede fattigdomsydelserne. Vi fik kritik for det, fordi vi dermed øgede ledigheden, fordi der så ikke var så mange, der ville komme i arbejde, jævnfør den måde, vi regner på. Men det tilgodeser vi jo med skattereformen, hvilket vi også sagde på det tidspunkt vi ville gøre. Vi gør det ved at fordoble beskæftigelsesfradraget og tredoble beskæftigelsesfradraget for enlige forsørgere. Vi øger i øvrigt topskattegrænsen, så alle får glæde af at arbejde mere.

Kl. 11:53

De mennesker, som ikke kan forbedre deres råderum ved at arbejde mere, nemlig førtidspensionister og folkepensionister, får så løftet deres rådighedsbeløb via skattereformen og den prioritering, der er der, ved at de, der er på førtidspension efter den gamle ordning, frivilligt kan vælge overgang til den nye ordning, der skulle give en del førtidspensionister bedre vilkår. Ældrecheckens beløb øges, og pensionstillægget øges. Det gøres bl.a. ved at prioritere en omlægning af folkepensionen ved at reducere grundbeløbet og øge pensionstillægget for at tilgode de pensionister, der har mindst til rådighed. Så det er faktisk en meget social og perspektivrig omlægning. Jeg ville ønske, at fru Pia Kjærsgaard kunne se det positive i det, for jeg sætter faktisk pris på fru Pia Kjærsgaards opfattelse af disse ting. Nu er fru Pia Kjærsgaard desværre gået, men det er der ikke noget at gøre ved.

Yderligere har vi en investeringsstrategi i skattereformen, som er meget central, for det er en investeringsstrategi, som skal være med til at skabe nye arbejdspladser, så det ikke kun er arbejdsudbuddet, der bliver øget, men så der også bliver flere arbejdspladser. Iværksætterskatten afskaffes – det var en dårlig idé, V og K fik – og vi får et større skattefradrag for investeringer i maskiner og inventar indtil udgangen af 2013. Alt sammen skal bidrage til, at vi får flere i arbejde og skaffer flere arbejdspladser.

Endvidere har vi en grøn reform, som ikke har noget at gøre med de aktuelle ting, men som jeg alligevel vil nævne, for der vises, at Danmarks eksport af energiteknologi i 2011 steg med 18 pct. og nu

udgør 10,5 pct. af den samlede eksport. Det er faktisk temmelig godt gjort med den grønne omstilling, der er i gang. Den grønne omstilling skal fortsat vokse via den energiaftale, der er lavet tidligere i år, og OECD har udpeget energi og miljø og velfærd som globale vækstområder. Det er vi enige i. Den nye evaluering af 38 lande placerer Danmark på førstepladsen som det land, der i forhold til størrelsen af økonomien har det største potentiale for at skabe nye virksomheder og forretninger ud af grøn innovation over de næste 10 år. Det er en meget central prioritering også for regeringen.

Endelig skal jeg runde af her med at sige, at Enhedslisten er et meget, meget godt parlamentarisk grundlag. Det kan godt være, at nogle synes, det lyder underligt med den debat, der i øvrigt har været, og de diskussioner, der er i offentligheden. Men der er det rimelig gode i samarbejdet mellem Enhedslisten og regeringspartierne, at der er åbenhed om tingene, og vi går ikke og skjuler tingene, så de ligger og bobler, men vi siger de ting, vi mener. Men vi har også vist, og det håber jeg er starten på et rigtig godt samarbejde, at vi har kunnet finde hinanden, når det har været nødvendigt. Begge parter har været indstillet på at finde de kompromiser og været pragmatiske i et vist omfang med respekt for hinandens grundlag og for de prioriteringer, vi hver især har. Det er meget, meget centralt, og jeg håber, vi kan udvikle det samarbejde.

Jeg vil gerne opfordre de øvrige partier i Folketinget til også at samarbejde bredt. Vi er færdige med at have flertal, når regeringen spiller ud med deres forslag. Så er der ikke automatisk et flertal for det, hvilket der var under VKO-regimet. Derfor er det en anden situation at være i, og derfor er det oplagt en appel til alle partier om at bidrage med det, man nu kan, har lyst til og vilje til for at få resultater, der skal løfte det hele for Danmark som helhed.

Så er det bare ærgerligt, at der stadig væk kæmpes, som om det er et billede af virkeligheden, der er kamppladsen. Det er ærgerligt, når Venstres ordfører står her på talerstolen i dag og siger, at den nye regering har sparet 419 mio. kr. på forskning fra 2011 til 2012. Det er jo på en måde sandt, og på en måde er det ikke sandt. Det er den der tvetydighed, der er så forbasket dårlig, når vi skal have klarhed i diskussionerne og involveringen af rigtig mange mennesker også uden for Christiansborg i den politisk debat og prioriteringsdiskussion.

Sagen er jo, at Venstre og Konservative lavede et finanslovforslag, hvori der stod, at der skal spares 719 mio. kr. på forskning fra 2011 til 2012. Den nye regering sikrer så, at der kommer 300 mio. kr. mere til forskning, så der kun spares 419 mio. kr., hvilket er det, V og K og Dansk Folkeparti bl.a. har sagt. I genopretningsspakken vedrørende 2012 og 2013 er der sparet 950 mio. kr. Det er jo ikke noget, der har med finansloven at gøre. Det er følgerne af genopretningsspakken.

Derfor vil jeg bare sige til Venstre: Godt ord igen, men vi vil gerne have rene linjer og have en fair diskussion, i stedet for at der skabes billeder af virkeligheden, som ikke har noget med virkeligheden at gøre. Hvis vi bliver ved med det, er det umuligt at fange hinanden og give hinanden hænderne og få nogle aftaler igennem, som er til glæde for hele Danmarks befolkning.

Nu har Venstre også et ansvar. Venstre er i opposition, og Venstre er i opposition til en mindretalsregering. Derfor er Venstres ansvar meget større, end det har været før. Venstre er det største oppositionsparti og derfor på en måde dem, der går i forvejen eller skal tage ledelsen i oppositionen. Derfor er det en appel til, at vi får en fair diskussion af de reelle vilkår og problemer, vi er i. Så skal vi nok også løse opgaverne for Danmark i fællesskab. Og det vil Danmark have rigtig stor gavn og glæde af.

Kl. 11:58

Formanden:

Om et øjeblik bliver der ringet til pause, men jeg kan oplyse, at jeg har noteret følgende til korte bemærkninger efter pausen: Tina Ne-

dergaard, Pia Kjærsgaard, Simon Emil Ammitzbøll, Benedikte Kiær, Per Clausen, Joachim B. Olsen, Gitte Lillelund Bech og Peter Skaarup. Det var otte. Så er der nogle, der i hvert fald ikke nås: Det er Merete Riisager, Flemming Damgaard Larsen, Jakob Ellemann-Jensen og Mike Legarth.

Jeg skal her udsætte mødet. Mødet genoptages kl. 13.00. Mødet er udsat. (Kl. 11:59).

Kl. 13:00

Meddelelser fra formanden

Første næstformand (Bertel Haarder):
Mødet er åbnet.

Der i dag følgende anmeldelse:

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Lovforslag nr. L 192 (Forslag til lov om ændring af afskrivningsloven). (Forhøjelse af afskrivningsgrundlaget for investeringer i nye driftsmidler)).

Titlen på den anmeldte sag vil fremgå af www.folketingstidende.dk (jf. ovenfor).

Erhvervs- og vækstministeren (Ole Sohn) har meddelt mig, at han ønsker i henhold til forretningsordenens § 19, stk. 4, at give Folketinget en skriftlig

Redegørelse om Danmarks Digitale Vækst i 2012. (Redegørelse nr. R 17).

Eksemplarer vil blive omdelt, og redegørelsen vil ligeledes fremgå af www.folketingstidende.dk.

Redegørelsen vil komme til forhandling tirsdag den 12. juni 2012.

Erhvervs- og vækstministeren (Ole Sohn) har meddelt, at han ønsker i henhold til forretningsordenens § 19, stk. 4, at give Folketinget en skriftlig

Redegørelse om erhvervslivet og reguleringen 2011. (Redegørelse nr. R 16).

Eksemplarer vil blive omdelt, og redegørelsen vil fremgå af www.folketingstidende.dk.

Det eneste punkt på dagsordenen er:

1) Forespørgsel nr. F 41:

Forespørgsel til statsministeren om den indenrigs- og udenrigs-politiske situation:

Hvad kan statsministeren oplyse om den indenrigs- og udenrigs-politiske situation?

Af Ellen Trane Nørby (V), Magnus Heunicke (S), Pia Kjærsgaard (DF), Marianne Jelved (RV), Jesper Petersen (SF), Per Clausen (EL), Simon Emil Ammitzbøll (LA), Benedikte Kiær (KF), Sara Ol-

svig (IA), Doris Jakobsen (SIU), Edmund Joensen (SP) og Sjúrdur Skaale (JF).

(Anmeldelse 16.05.2012. Fremme 22.05.2012).

Kl. 13:01

Forhandling

Første næstformand (Bertel Haarder):

Vi har før frokostpausen hørt den radikale ordfører, fru Marianne Jelved, og der er en række medlemmer, der har bedt om korte bemærkninger. Jeg remser dem op: Tina Nedergaard, Pia Kjærsgaard, Simon Emil Ammitzbøll, Benedikte Kiær, Per Clausen, Joachim B. Olsen, Gitte Lillelund Bech, Peter Skaarup, Merete Riisager, Flemming Damgaard Larsen, Mike Legarth og Jakob Ellemann-Jensen. De vil ikke alle kunne få ordet, men vi vil prøve, at så mange som muligt får det.

Jeg begynder med at give ordet til fru Tina Nedergaard for en kort bemærkning.

Kl. 13:02

Tina Nedergaard (V):

Tak for det, og tak til ordføreren. Det er sådan lidt morsomt at lade sig underholde af fru Marianne Jelved, når hun fortæller, at Venstre tegner billeder af virkeligheden, som intet har med virkeligheden at gøre, hvorefter hun selv benægter, at forskningsbevillingerne, de offentlige forskningsbevillinger, er faldet med 419 mio. kr., siden VKO havde flertallet i 2011, på den finanslov, som de røde partier har lavet sammen for 2012. Det er en kendsgerning, at der er sparet 419 mio. kr., og det er meget ærligt og ordentligt bekræftet af uddannelsesministeren i et svar til Folketinget.

Mit ærinde er imidlertid et andet, og det er, at det er jo en radikal specialitet at tale om det brede samarbejde, etikken og moralen på Christiansborg, og at vi skal række hænderne frem på kryds og tværs og få det bedst mulige ud af det. Og det er derfor, jeg rejser det her, for det har været et chok for mig at opleve, at den radikale minister vælger at skrotte et så vigtigt forlig som forliget om udligning mellem kommunerne, som er så afgørende for den enkelte kommunes mulighed for at virke. Så jeg har faktisk to spørgsmål til ordføreren:

Det ene er: Hvordan i alverden kan en radikal minister finde på at bryde et forlig på den utiltalende måde? Og det andet spørgsmål er: Hvordan kan det være, at man kan pege på i hvert fald fire meget dårligt stillede nordjyske kommuner, som skal levere til denne udligning? Jeg nævner: Læsø Kommune, Jammerbugt Kommune, Morsø Kommune og Mariagerfjord Kommune. Altså, hvordan kan en radikal minister finde på at bryde et forlig? Og hvordan kan man oven i købet finde på at tage fra nogle af de kommuner, som ministeren selv konstaterer ikke er velstående?

Kl. 13:04

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 13:04

Marianne Jelved (RV):

Jeg må først starte med fru Tina Nedergaards indledning, hvor fru Tina Nedergaard understreger, at der blev sparet 419 mio. kr. – det var netop, hvad jeg sagde. Jeg sagde: Det er jo sandt. Men alligevel er det jo ikke helt sandt, for de 419 mio. kr. var en del af den finanslov, som den nye regering byggede oven på. Derfor er det jo rigtigt, at der blev sparet på forskningen, men det blev gjort i VK's finanslovsforslag for 2012 og blev modereret med 300 mio. kr. af den nye regering.

Det er ministerens vurdering, at det forlig om udligningsreformen var brudt, fordi der var sket ændringer i udligningsreformen i 2009 –

tror jeg – om noget, der var puttet ind i den, som De Radikale ikke havde været med til. De nordjyske kommuner skal jeg overhovedet ikke kunne gøre rede for, for der er lavet en udligningsreform, der har nogle parametre, og de parametre udløser altså enten tilskud eller at man skal betale – sådan er det. Det er det, udligningsordninger består i.

Kl. 13:05

Første næstformand (Bertel Haarder):

Fru Tina Nedergaard.

Kl. 13:05

Tina Nedergaard (V):

Jamen så kan det undre en anelse, hvorfor ministeren i sin invitation til netop de partier, der var med i det gamle forlig – Dansk Folkeparti, Venstre og Det Konservative Folkeparti – understreger, at det er forligspartierne, hun indkaldte. Der er simpelt hen ikke nogen god forklaring. Og det er ærgerligt, for i hvert fald nogle partier i Folketinget havde tiltro til, at Det Radikale Venstre ville arbejde for et bredt samarbejde; men regeringen må jo så arbejde på at genetablere tilliden til de tre partier, der blev smidt ud af forliget her i foråret.

Men det ændrer ikke på, at selve det forlig, den aftale, man så indgik med Enhedslisten, rent faktisk tager penge fra nogle kommuner, som økonomi- og indenrigsministeren selv nævner ikke er velstående kommuner. Jeg nævner igen, at det er nordjyske kommuner, som fru Marianne Jelved udmærket kender: Det er Læsø Kommune, Jammerbugt Kommune, Morsø Kommune, Mariagerfjord Kommune, og jeg kunne også for god ordens skyld nævne Thisted Kommune. De skal alle sammen aflevere penge, til trods for at de ikke har et overgennemsnitligt serviceniveau.

Kl. 13:06

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 13:06

Marianne Jelved (RV):

Der må være nogle parametre, som gør, at de ikke slår ud i forhold til dem. Det kan være sociale parametre af en eller anden art, det kan være andre parametre, som jeg ikke kender – det er ikke mit område som sådan. Men det er jo parametre, som afgør, hvor meget man skal betale, eller hvor meget man skal modtage. Den retfærdighed er jo aldrig rigtig, men det er så godt, man kan gøre det, når man har valgt at udligne mellem kommunerne.

Kl. 13:06

Første næstformand (Bertel Haarder):

Den næste for en kort bemærkning er fru Pia Kjærsgaard.

Kl. 13:06

Pia Kjærsgaard (DF):

Tak. Socialdemokratiet og Socialistisk Folkeparti har jo i den grad efter septembervalget sidste år berettiget stået for skud på grund af adskillige løftebrud. Der har De Radikale ikke været så sårbare, fordi fru Margrethe Vestager i de mange debatter, vi havde op til valget, jo bare holdt mund, når de to partier, som hun ville danne regering med efter valget, udstødte løfter til højre og venstre. Hun udtalte sig ikke om det, men har bare stået og tænkt: Det bliver ikke til noget, hvis jeg skal sidde med omkring bordet oppe i det høje tårn. Der var så også mange ting, der ikke blev til noget.

Men der er dog en ting, som jeg har gået og undret mig lidt over. Skatteordføreren, hr. Nadeem Farooq, har til Nordjyske den 14. januar sagt, at man ikke ville røre ved boligskatterne overhovedet i denne valgperiode og heller ikke ville smugle dem ind ad bagdøren i næste valgperiode. Der må vi jo bare konstatere, at det har Det Radi-

kale Venstre gjort i det forslag, der ligger til en skattereform. Det synes jeg bare at jeg ville konfrontere fru Marianne Jelved med. Jeg fatter simpelt hen ikke, at vi også her kan opleve, at man har sagt noget, som man er løbet fra, desværre.

Kl. 13:08

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 13:08

Marianne Jelved (RV):

Fru Pia Kjærsgaard tager desværre helt fejl. Jeg vil så nødig korrigere fru Pia Kjærsgaard, som plejer at have styr på alting. Vi har i Det Radikale Venstre før valget sagt ganske klart, at vi efter den valgperiode, vi er i nu, gerne ville opsigte, at man ikke kan røre ved boligudgifterne og boligbeskatningen. Så vi opsigte det faktisk med virkning fra næste valgperiode.

Kl. 13:08

Første næstformand (Bertel Haarder):
Pia Kjærsgaard.

Kl. 13:08

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg skal bare citere hr. Nadeem Farooq fra den 14. januar: »Vi har aftalt, at vi ikke rører ved boligskat eller rentefradrag i denne periode«. Det sagde han til Nordjyske. Han understregede, at en øget boligbeskatning heller ikke vil blive ført ind ad bagdøren i næste valgperiode.

Kl. 13:08

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 13:08

Marianne Jelved (RV):

Det bliver den heller ikke. Den er ikke ført ind ad nogen bagdør. Der er en fortsættelse af den rentefradragsreduktion, som VKO har gennemført, og som implementeres over ret mange år, og først når det er færdigt, kommer den nye reduktion. Det er med et langt varsel. Nøjagtig ligesom fru Pia Kjærsgaard gik til valg på, at efterlønnen var ændret, men fru Pia Kjærsgaard argumenterede med, at det kunne vælgerne tage stilling til ved det valg, der kom.

Kl. 13:09

Første næstformand (Bertel Haarder):
Den næste for en kort bemærkning er hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 13:09

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg vil ikke gå ind i den diskussion, som ordføreren havde med fru Pia Kjærsgaard, som jo i virkeligheden handler om, at det for en del unge mennesker bliver sværere at bo i deres hus. Jeg vil gå i den anden ende af aldersskalaen, nemlig til de ældre. Jeg spurgte jo den socialdemokratiske politiske ordfører om, hvorfor man ønsker, der skal være særlig høje skatter, alt efter hvilken alder man har. Hr. Magnus Heunicke ønskede ikke at svare, og derfor håber jeg, at Det Radikale Venstres ordfører ønsker at give et svar på spørgsmålet: Hvorfor er det, at man indfører et aldersdiskriminerende skattesystem, hvor ældre mennesker har højere skatter end andre, og er det et princip, man vil udbrede til andre dele af skattesystemet?

Kl. 13:10

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Marianne Jelved (RV):

Med forbehold for, at jeg ikke ved, hvilken slags diskussion der har pågået internt i regeringen som begrundelse for den beslutning, der ligger nu, vil jeg gerne komme med den begrundelse, jeg giver det, og som gør, at jeg stemmer for det.

Jeg må sige, at jeg jo er en af dem, der kender smerten, hvis man kan kalde det det – i anførselstegn – og jeg ved jo, at jeg arbejder og jeg har en arbejdsindkomst, men jeg betaler ikke ATP. Jeg kan også oplyse, at jeg har opsat folkepension, og det vil sige, at jeg faktisk på et tidspunkt, når jeg holder op med at arbejde, får en anelig større folkepension, end jeg ellers ville have fået, hvis jeg havde taget den fra 65 år. Det er i hvert fald to begrundelser, som jeg synes at man skal have med i sine overvejelser.

En tredje begrundelse er, at jeg vedstår mig, at rigtig meget af den opsparing, jeg har på forskellig vis i hus og sommerhus og øvrig opsparing, jo bl.a. er grundlagt på et tidspunkt, hvor vi havde en rentefradragsværdi på 73 pct., en inflation på 12 pct., hvilket betyder, at rigtig mange skatteborgere har været med til at finansiere min families opsparing. Det er så ændret igennem skattereformer fra 1980'erne over 1990'erne og også ændringer i 00'erne. Derfor er der jo meget ulige vilkår for opsparingsmulighederne imellem den generation, jeg tilhører, og den generation, hr. Simon Emil Ammitzbøll tilhører.

Kl. 13:11

Første næstformand (Bertel Haarder):
Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 13:11

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg synes, at det er interessant, at fru Marianne Jelved siger, at hun selv føler smerten – var det sådan, der blev sagt – eller i hvert fald selv vil blive ramt af det her, og som så mange andre gange i min tilværelse vil jeg gerne gøre det godt for fru Marianne Jelved, og derfor, ikke kun derfor, men også derfor, kunne jeg godt tænke mig at få måske en lidt skarpere begrundelse for, hvorfor man tager det, for jeg synes ikke, at det er for meget at kalde det sådan, aldersfascistiske træk at sige, at når man er over en vis alder, skal man betale en særlig høj skat. Man behøver ikke at tænke særlig lang tid over det for at kunne høre, hvor urimeligt det egentlig er.

Nogle af de mennesker, der rammer, er jo ikke så voldsomt rige, som retorikken måske gerne vil give udtryk for. Det vil være sådan, at for fru Marianne Jelved, som sidder her lige lidt til højre for mig, vil der være en højere beskatning end for mig. Det viser jo med al ønskelig tydelighed, hvor uretfærdigt det er. Kan ordføreren ikke forstå, at der sidder rigtig mange mennesker over 65 og måske også dem, der nærmer sig, og er bekymrede for, at den her regering vil flå dem i særlig grad, ramme dem særlig hårdt alene på grund af deres alder.

Jeg troede faktisk, at Det Radikale Venstre havde den utrolig smukke tanke, at det at fylde et bestemt antal år ikke er en social begivenhed. Det er det så heller ikke længere. Nu er det åbenbart en omvendt social begivenhed, der gør, at man kan yde et ekstra skattebidrag. Det synes jeg er meget urimeligt, må jeg sige.

Kl. 13:13

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 13:13

Marianne Jelved (RV):

Nu vil jeg godt understrege meget klart, at hr. Simon Emil Ammitzbøll udtaler sig på en måde, som om det her gælder alle, der er blevet 65 år. Det gælder nogle, som har en særlig høj indkomst, og det gæl-

der for dem, der har en indkomst, der er over 409.000 kr., tror jeg. Det er lige over 400.000 kr., så langt, langt de fleste folkepensionister går fri af det her og bliver ikke behandlet på den måde, som hr. Simon Emil Ammitzbøll taler om. Det vil jeg bare gerne understrege. Det er altså særlig velhavende pensionister, som har en særlig høj opsparing ved siden af folkepensionen.

Kl. 13:14

Første næstformand (Bertel Haarder):

Den næste med en kort bemærkning er fru Benedikte Kiær.

Kl. 13:14

Benedikte Kiær (KF):

Ja, hr. Simon Emil Ammitzbøll er jo ikke den eneste, der undrer sig. For jeg undrer mig også meget over, at Det Radikale Venstre nu lige pludselig går ind for aldersdiskrimination, altså at topskattegrænsen, når man er 68 år, falder til 409.000 kr., i stedet for at den var 467.000 kr., som den ville være, hvis man var 66 år. Vi taler om, at mennesker bliver sundere og sundere, og at de bliver på arbejdsmarkedet i længere og længere tid, men når man er over 67 år, gælder der så åbenbart andre standarder.

Der er en anden ting i forbindelse med det her skatteudspil og det, som Det Radikale Venstre siger, der også undrer mig, og det er det, der er med hensyn til det gamle forlig, som der er i forhold til folkepensionen. Der ville jeg egentlig gerne høre ordføreren, hvordan det kan være, at De Radikale også her indfører nye standarder. Fru Marianne Jelved har selv som radikal leder i 2000 udtalt, at garantien, i forhold til der ikke skulle ændres noget ved folkepensionen, skulle holde frem til 2045, men nu lyder der nye toner fra De Radikale, altså at der egentlig ikke er tale om, at det er noget rigtigt forlig. Jeg vil gerne bede om en forklaring fra den radikale ordfører: Hvordan kan det være, at der lige pludselig ikke er tale om et egentligt, reelt forlig?

Kl. 13:15

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 13:15

Marianne Jelved (RV):

Folkepensionen eksisterer jo stadig væk. Det vil stadig væk være sådan, at der er et grundbeløb og en tillægspension, og med hensyn til sidstnævnte vil den stadig væk være indkomsthængig. Det, der sker nu, er, at man giver nogle skattelettelser, som gør, at alle i det danske samfund vil få glæde af det. De, der er særlig svagt stillede, vil også få glæde af en særlig forøgelse af folkepensionens pensions-tillæg og af grundbeløbet. Jeg har meget svært ved at se, at man så vil kunne sige, at folkepensionen er blevet ødelagt, eller at den er væk, eller at det, der var ideen med folkepensionen, er væk. Det er den ikke. Det er stadig væk sådan, at den er et fattigdomsværn for alle, og at man vil kunne bygge sin arbejdsmarkedspension og sin privatpension op oven på den. Men man ændrer det, der er vægtningen imellem grundbeløbet og pensionstillægget, og det er noget, som vi igennem længere tid har talt for. I stedet for at det er sådan, at man har en ældrecheck, ville vi hellere lave om på det, sådan at en større del bliver indkomsthængig. Det er så blevet lavet både i forbindelse med ældrechecken og i forbindelse med den differentiering, som jeg lige har beskrevet.

Kl. 13:16

Første næstformand (Bertel Haarder):

Fru Benedikte Kiær.

Kl. 13:16

Benedikte Kiær (KF):

Jeg forstår ikke rigtig fru Marianne Jelveds svar, når det er sådan, at der i aftalen fra efteråret 2000 ordret står: »... uanset udviklingen i flertalsforholdene kan der ikke uden enighed mellem aftalepartierne gennemføres forringelser af folkepensionens grundbeløb og pensionstillæg«. Det, der ligger i det her skatteudspil, er jo netop, at der vil ske en forringelse af grundbeløbet; det kan man vist ikke løbe fra. Så jeg vil egentlig høre den radikale ordfører, nu har jeg ikke fået svar på det, om det skal være sådan, at man her følger den tradition, der gælder med hensyn til forlig, altså at man først kan vedtage det her og – rettere sagt – at det kan træde i kraft efter et kommende folketingsvalg. For jeg kan da ikke forestille mig, at Det Radikale Venstre igen vil løbe fra noget, der er et klokkeklart forlig.

Kl. 13:17

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 13:17

Marianne Jelved (RV):

Samlet set er det sådan, at det er grundbeløbet, der bliver reduceret, og at det er pensionstillægget, der bliver forøget. Så det er jo et fortolkningsspørgsmål, altså om man kan fortolke den tekst, som fru Benedikte Kiær lige læste op, på den ene eller på den anden måde. Samlet set eksisterer folkepensionen stadig, og den har stadig væk den funktion, de funktioner, som den hele tiden har haft. Vægtningen er skiftet fra grundbeløbet til pensionstillægget. Mere er der ikke at sige om det.

Kl. 13:18

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Per Clausen for en kort bemærkning.

Kl. 13:18

Per Clausen (EL):

Jeg synes, det var udmærket, at fru Marianne Jelved fik præciseret, at de pensionister, som stadig kommer til at betale topskat, er velhavende. Det betyder, at dem, der så slipper for at betale topskat, og som ikke er pensionister, også er velhavende. Det betyder så også, at f.eks. alle de førtidspensionister, som er på den nye ordning, skal acceptere forringelse i deres økonomi, forringelse i deres forbrugsmuligheder i de kommende år, fordi pengene skal bruges til skattelettelser til de velhavende. Det er jo det, det betyder. Jeg vil bare spørge fru Marianne Jelved, om hun synes, det er rimeligt. Når jeg tager førtidspensionisterne, er det, fordi vi her ikke taler om arbejdsudbud og den slags.

Omkring behovet for at øge arbejdsuddet vil jeg godt spørge fru Marianne Jelved om noget. Når det nu viser sig, at de tal, man har baseret sin politik på, er forkerte, altså at der er mere arbejdskraft til rådighed i 2020, end man havde beregnet, og når forskningschefen i DREAM, som jeg ved er nogle økonomer, som man i Det Radikale Venstre lytter meget til, siger, at det måske ikke er helt rigtigt at fastholde det samme fokus på at øge arbejdsuddet, når tallene viser sig at være anderledes, kan det så ikke godt give anledning til overvejelse i Det Radikale Venstre om, hvorvidt man behøver at gennemføre den meget hårdhændede behandling af de arbejdsløse og kontanthjælpsmodtagere, som man lægger op til i den her skatterreform?

Kl. 13:19

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 13:19

Marianne Jelved (RV):

Førtidspensionister, der får lov til at gå fra den gamle ordning til den nye ordning, og dem, der allerede er på den nye ordning, får stadig væk en regulering af deres førtidspension fremefter. De får den ikke i det omfang, som den har været før, men de får stadig væk en regulering fremadrettet. Det synes jeg ikke er galt. I forvejen synes jeg vi har gjort, hvad vi kunne for at give de økonomisk dårligst stillede en håndsækning igennem den skattereform, vi behandler og diskuterer her.

Om arbejdsudbuddet har jeg noteret mig, at der er flere, der mener, at vi sådan set har arbejdsudbuddet på plads nu. Og der vil jeg bare advare imod, at man på grund af ændrede statistiske oplysninger, som ikke giver ret store udslag, når det kommer til stykket, ændrer hele vores politik på det her område. Det er fuldstændig klart, at jo flere, der arbejder i Danmark, jo mere indkomst har vi, jo flere indtægter har vi, og jo bedre har vi frihed til at indrette vores velfærdssamfund. Derfor er det faktisk, uanset alt andet, en fordel, at der er flere, der arbejder i Danmark. Når flere arbejder, er der flere, der er med i det fællesskab, der bidrager til fællesskabet, og det vil alle i virkeligheden gerne kunne. Så derfor handler det også om at skabe mulighed for nye arbejdspladser. Det vil jeg gerne understrege. Det ligger også i det, regeringen har lagt frem.

Kl. 13:20

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Per Clausen.

Kl. 13:20

Per Clausen (EL):

Fru Marianne Jelved har jo ret i, at det er en stor fordel både for den enkelte og for samfundet, hvis der er flere, der kommer i arbejde. Helt enig! Men fru Marianne Jelved ved jo også udmærket godt, at den automatiske sammenhæng, som nogle indimellem lader som om der er, mellem at øge arbejdsudbuddet og at få flere i arbejde ikke findes, den eksisterer ikke. Det betyder jo ikke, at man ikke godt kan komme i situationer, hvor det er vigtigt at få flere mennesker til at arbejde mere, fordi der er et behov for det, et behov for den arbejdskraft. Men i en situation, hvor man har 160.000 arbejdsløse, er det lidt vanskeligt at sige, at det er mangel på arbejdskraft, der er det akutte, det vigtige hovedproblem. Jeg synes sådan set, at fru Marianne Jelved skulle forholde sig til den virkelighed, som også økonomer nu begynder at forholde sig til.

Det andet er bare at sige til fru Marianne Jelved, at det at sætte menneskers indtægt i stå, forstået på den måde, at de beholder den samme levestandard, gør jo, at de mennesker, hvis ellers regeringens egne forudsigelser om, hvordan økonomien udvikler sig de kommende år, bliver rigtig, bliver relativt rigtig fattige. Nu kan man diskutere det med nogle af de øvrige folketingsmedlemmer, for de kan ikke erindre så langt tilbage, men fru Marianne Jelved ved jo udmærket godt, at hvis man i f.eks. 20 år ikke har nogen udvikling i sine forbrugsmuligheder, så ender man altså med at være fattig.

Kl. 13:22

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 13:22

Marianne Jelved (RV):

Der står ikke nogen steder i de forslag, hele skattereformpakken, regeringen har lagt frem, at det her varer i 20 år. Det varer i en mere begrænset periode. Jeg kan ikke huske, om det er til 2017, eller hvad det er. Men i hvert fald er det jo ikke noget, der varer evigt, for på et eller andet tidspunkt tager vi det selvfølgelig op igen. Men i forbindelse

med det med arbejdsudbuddet vil jeg godt understrege, at det faktisk er en erfaring, en empirisk erfaring, at der med arbejdsudbud følger beskæftigelse. Jeg må henvise til hr. Claus Hjort Frederiksen udgivelse fra hans finansministertid, reformdagsordenen, april 2011, kapitel 4. Der er faktisk et meget interessant kapitel, hvor man kan læse og se eksempler fra hele verden om, at arbejdsudbudsudviklingen følges af beskæftigelsesudviklingen – også i Danmark. Danmark har jo en langt, langt højere beskæftigelse i dag, end vi havde efter anden verdenskrig. Der er faktisk 800.000 flere i beskæftigelse til trods for ny teknologi, til trods for alle mulige effektiviseringsmuligheder. Så der sker noget, når effekten af beskæftigelsen begynder at vokse; højere aktivitet – dermed mere beskæftigelse.

Kl. 13:23

Første næstformand (Bertel Haarder):

Den næste med en kort bemærkning er fru Ellen Trane Nørby.

Kl. 13:23

Ellen Trane Nørby (V):

Tak. Jeg vil egentlig gerne følge op på det, hr. Per Clausen spørger ind til, nemlig arbejdsudbuddet. Fru Marianne Jelved har jo lige stået og givet en lektion i, at det er vigtigt, at man har et højt arbejdsudbud, for at man kan have en høj beskæftigelse. Hvordan harmonerer det med, at fru Marianne Jelveds parti, Det Radikale Venstre, deltager i en regering, hvor man i de sidste 8 måneder varigt har skadet arbejdsudbuddet i Danmark med 5.000 personer, og hvor beskæftigelsen i samme periode er faldet med 4.500 personer? Altså, fru Marianne Jelved må jo finde ud af, hvad det er, hun vil svare. Det kan jo ikke passe, at den radikale politik, selv om den er radikal, kan rumme, at man kan give et svar til Enhedslisten og et andet svar til den anden side af Folketingssalen. Så radikal kan man vel ikke være.

Kl. 13:24

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 13:24

Marianne Jelved (RV):

Nej, men den helt almindelige sammenhæng vil jeg gerne med nemhed gøre rede for her fra talerstolen. Regeringen valgte at skaffe 5 mia. kr. til at fjerne fattigdomsydelser og andre ting med i forbindelse med finansloven 2012. Det var med fuldstændig åbne øjne. Vi vidste godt, at det reducerede arbejdsudbuddet. Derfor har vi jo gjort det, at vi med 2020-planen og skattereformen vil øge arbejdsudbuddet til endnu mere end det, der står i regeringsgrundlaget. Så der er taget højde for det, fru Ellen Trane Nørby spørger ind til. Der er kompenseret for reduktionen i arbejdsudbuddet som en effekt af det, der skete omkring finansloven 2012. Det er imødegået med 2020-planen og skattereformen, og vi når mere end det arbejdsudbud, som vi havde forudset i vores regeringsgrundlag.

Kl. 13:25

Første næstformand (Bertel Haarder):

Fru Ellen Trane Nørby.

Kl. 13:25

Ellen Trane Nørby (V):

Det virker lidt, som om fru Marianne Jelved nu også har tiltaget sig evnen til at skaffe job ved bare at tale om job, og så kommer de. Det er jo lidt det, vi har hørt hele dagen i dag fra hr. Magnus Heunicke og fra statsministerens side. Det er bare, at siger man kickstart ofte nok, kommer der nogle job ude i den virkelige verden. Det er desværre bare ikke sådan, tingene hænger sammen, og det, danskerne har oplevet, er, at beskæftigelsen er faldet med 4.500, og det har Det

Radikale Venstre lagt stemmer til. Men det fik vi jo så også bekræftet med det svar, fru Marianne Jelved gav.

Så vil jeg egentlig gerne følge op på det, som både fru Pia Kjærsgaard, hr. Simon Emil Ammitzbøll og fru Benedikte Kiær spurgte ind til, nemlig folkepensionen og det forhold, at Det Radikale Venstre nu går ind for aldersdiskrimination. Fru Marianne Jelved sagde, at det er så få seniorer, der er aktive ude på arbejdsmarkedet, og at det derfor ikke var noget, der ligesom spillede en økonomisk rolle, men hvis det forholder sig sådan, er det jo symbolpolitik, det, der ligger i regeringens skattereform.

Hvis det forholder sig på den måde, som fremgik af fru Marianne Jelveds svar til fru Benedikte Kiær, så drejer det her sig jo om meget få seniorer, som er aktive ude på arbejdsmarkedet, så er det her jo ren symbolpolitik, så er det jo, mere fordi man politisk går ind for aldersdiskrimination, end fordi man har et økonomisk argument. Derfor vil jeg blot høre Det Radikale Venstre, som normalt plejer at være et parti, der går ind for, at folk bliver behandlet lige: Hvordan kan Det Radikale Venstre gå ind for aldersdiskrimination på den her måde, som det ligger i skattereformen?

Kl. 13:26

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 13:26

Marianne Jelved (RV):

Jeg sagde ikke, at der er få seniorer på arbejdsmarkedet, og det kan dokumenteres, fordi alt, hvad der bliver sagt herfra, jo bliver skrevet ned. Jeg har ikke sagt således, for det har jeg ingen viden om.

Jeg har argumenteret for, hvorfor jeg mener, det er rimeligt at gøre det, som regeringen gør. Det kan jo dokumenteres efterfølgende. Der vil jeg gerne understrege de opsparingsvilkår, der har været for mig og min generation, og det vil sige for dem, der i dag er folkepensionister og har en høj pension. Det er dem, jeg taler om. Jeg taler ikke om dem, der kun har deres folkepension og en lav pension. Der synes jeg der er rimelighed i, at de bidrager til at finansiere, at vi kan få et større arbejdsudbud, at vi kan få mindre skat på arbejde for dem, der er yngre, og for den sags skyld også for dem, der er ældre, men jeg synes altså, det er ganske rimeligt, for mine opsparingsforhold har været helt anderledes fordelagtige end dem, som nutidens unge mennesker har.

Kl. 13:27

Første næstformand (Bertel Haarder):
Den sidste for en kort bemærkning er hr. Peter Skaarup.

Kl. 13:27

Peter Skaarup (DF):

Man må jo rose Det Radikale Venstre og herunder selvfølgelig også ordføreren, fru Marianne Jelved, i dag, fordi det er lykkedes De Radikale at komme igennem med så forholdsvis mange ting i forbindelse med regeringsdeltagelsen fra Det Radikale Venstres side. I dag har De Radikale f.eks. presset så hårdt på for at få et udspil til en skattereform, at vi faktisk næsten kun diskuterer det her i Folketingsalen i dag i forbindelse med de spørgerunder, der nu er. Det må jo egentlig være godt for regeringen, for der er rigtig mange ting, der er gået skævt, og som går skævt i øjeblikket, som vi så måske ikke får diskuteret så meget.

Men jeg kunne så godt tænke mig at spørge til noget af det, jeg synes er gået helt fuldstændig skævt, og hvor regeringen også har et problem. I øjeblikket oplever man på asylcentrene en større tilstrømning, end vi har set tidligere. Der er flere afviste asylansøgere, altså nogle, der ikke kan få asyl via de kanaler, der nu er for at få det, og som venter på at få afklaret deres sag med henblik på at komme hjem. Hvad vil Det Radikale Venstre gøre ved det? Er det en ønske-

lig udvikling? For man har jo gennemført en slappere udlændingepolitik, end i hvert fald Socialdemokraterne og SF gik til valg på. Og hvad vil De Radikale i øvrigt foreslå vi gør ved det? For hvis vi bare lader slå til, får vi jo tidligere tiders uansvarlige udlændingepolitik her i landet. Det er vi godt på vej til.

Kl. 13:29

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 13:29

Marianne Jelved (RV):

Jeg er sådan set imponeret af, at hr. Peter Skaarup mener, at de lovændringer, der er ved at blive vedtaget og lige er blevet vedtaget, allerede har den store effekt, som hr. Peter Skaarup beskriver. Det kan jo stort set ikke lade sig gøre. Vi har overhovedet ikke ændret ved asylreglerne. Vi har ændret ved starthjælpen, og det er først ved at træde i kraft her i foråret. Det har jo ikke haft den effekt, at der sidder endnu flere asylansøgere, endnu flere afviste asylansøgere, på centrene, end der gjorde for et halvt år siden. Det hænger ikke sammen med det, regeringen har lavet af lovgivning, som er vedtaget her.

Kl. 13:29

Første næstformand (Bertel Haarder):
Peter Skaarup.

Kl. 13:29

Peter Skaarup (DF):

Det er rigtigt, at en af de ting, man har ændret, er, at man har afskaffet starthjælpen. Det vil sige, at man fra dag et, når man kommer til Danmark, kan få adgang til højere sociale ydelser end i mange af de lande, vi sammenligner os med, fordi man altså kan få kontanthjælp. Det er i øvrigt noget, der virker fuldstændig imod Det Radikale Venstres politik, for det gør, at arbejdsudbuddet bliver mindre, fordi der er flere, der så ikke går ud på arbejdsmarkedet, fordi de jo nu kan få en højere ydelse ved bare at være derhjemme.

Men når det så er sagt, er der grund til at diskutere det her, for det er vel ikke en ønskelig udvikling, at der ikke er styr på tingene, når det gælder udlændingepolitikken. Hvis vi kigger tilbage på det, der skete i 2002, da man strammede udlændingeloven, tror jeg godt, at fru Marianne Jelved kan huske, at det, der skete allerede ved udsigten til, at der kom en række stramninger, da den borgerlige regering trådte til, var, at mennesker i mindre grad søgte til Danmark som asylsøgere. Menneskesmuglerne fandt simpelt hen ud af, at der var nogle andre ruter, de skulle benytte sig af, end lige den, der gik til Danmark. Det er jo det, man kan risikere sker nu, fordi der er så dårlig kontrol ved grænsen, fordi Det Radikale Venstre i øvrigt har været med til at afskaffe den grænsekontrol, som Dansk Folkeparti fik indført sammen med den tidligere regering.

Kl. 13:31

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 13:31

Marianne Jelved (RV):

Altså, hr. Peter Skaarup bliver nødt til at lytte til, hvad der bliver sagt. Ellers kan vi jo ikke tale sammen. Man får ikke kontanthjælp fra dag et, man kommer ind i Danmark og søger asyl. Det er der jo ikke nogen der gør. Det får man ikke. Man kan få kontanthjælp, hvis man er blevet anerkendt som flygtning, og der går faktisk noget tid, inden man er igennem den proces. Så det er jo ikke rigtigt, at der er sket den ændring, at man kan få kontanthjælp fra dag et, man kommer ind over landets grænser. Der er ikke noget, der er gået skævt på

det område. Det udvikler sig fuldstændig stille og roligt, og der er ikke noget, der kommer til at skabe store pukler på det område. Der er ingen ændringer af den karakter. Der bliver ikke ændret ved asylreglerne, der er ikke nogen planer om det, så det skal nok gå.

For regeringen er der ikke mange ting, der går skævt. For regeringen er der rigtig mange ting, der går den rigtige vej. Vi har ikke talt så meget om trepartsforhandlingerne, men jeg vil gerne slutte med at sige, at det jo er en af de ting, som virkelig kan skabe historie i Danmark, og som har gjort det før, og som er udtryk for en rigtig dansk arbejdsmarkedsmæssig og politisk kurs og kultur, så vi skal glæde os over, at der er rigtig mange ting, der trækker i den rigtige retning, og så samarbejde om dem. Så mit budskab til hr. Peter Skaarup skal være at gøre det.

Kl. 13:32

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til den radikale ordfører. Vi nåede kun syv spørgsmål, fordi alle var enige om at overskride taletiden.

Så er det Socialistisk Folkepartis ordfører, hr. Jesper Petersen.

Kl. 13:32

(Ordfører)

Jesper Petersen (SF):

Tak for det. Forandringens vinde blæser over Danmark. Efter 10 år med en politisk ledelse af Danmark, der talte til det lille, det selvcentrerede og det småtskårne i os alle sammen, har vi nu en regering, der taler til det store i danskerne, hvor solidaritet, fællesskab, bæredygtighed og en vilje til at skabe et bedre samfund trods svære økonomiske tider er de bærende værdier. Det har kunnet aflæses i en ny kurs for Danmark gennem regeringens politik i de første 8 måneder.

SF er stolte af for første gang at være en del af en regering og af at tage ansvaret på os i en vanskelig tid. Imens ligger hr. Lars Løkke Rasmussen solidt i hængekøjen og overvejer, hvornår han næste gang skal lade omverdenen høre fra sig via Facebook, og lader os andre om at løse de problemer og lukke de huller i kassen, hans regering efterlod. Hængekøjestilen, visnepolitikken og det ensidige fokus på skattelettelser får næsten Venstre til at minde om en dansk udgave af Tea Party-bevægelsen. I går dukkede han så op med en rigtig fysisk, gammeldags analog udtalelse om skattereformen. Førhen flyttede hr. Lars Løkke Rasmussen fra almindelige danskeres lommer til bankdirektørernes lommer. Nu er det efter SF's mening almindelige lønmodtagere tur til at opleve en fremgang, hvis regeringen kan få et flertal hjem for skattereformen, men mere om den senere.

Regeringen er i gang med at træffe dristige og vigtige beslutninger, der skal modernisere og forny vores samfund. Vi skal tænke langsigtet og skabe en samfundsmodel med ny miljømæssig, social og økonomisk bæredygtighed. Der skal være styr på økonomien. Der skal ikke være flere ufinansierede skattelettelser, og vi skal skabe job, grøn omstilling og fornyet fremgang i årene, der kommer. Danmark skal blive dygtigere, grønnere og mere solidarisk.

Vi vil ikke i Danmark nøjes med at prøve at skabe balance og leve det, som hr. Lars Løkke Rasmussen aldrig formåede, nemlig orden i økonomien og to streger under facit. Det er ikke derfor, SF gik i regering. Vi er ikke i regering for at drifte, men for at skabe forandring og konkrete forbedringer for de mennesker, som slider på danske arbejdspladser, som er så uheldige at være blevet syge eller arbejdsløse, og som knokler på skolebænken. Og vi er i regering for at sætte alt ind på at skabe job til de alt for mange arbejdsløse, der så en krise i den finansielle sektor vælte korthuset og tage deres job med sig i en voldsom økonomisk tsunami.

Regeringen har sat gang i en stribe reformer. Når 2020 bliver nu tid og ikke bare er nogle tabeller og grafer på et stykke papir, kan vi se tilbage på regeringsskiftet i 2011 med vished om, at her tog Danmark et vigtigt sporskifte. Vi vil sammen med Socialdemokraterne

og De Radikale bygge videre på fællesskabet i vores tid ved magten, modernisere vores samfund og stå sammen gennem krisen.

Det er store udfordringer, vi står over for. Alt for mange danskere er uden arbejde, ungdomsarbejdsløsheden er fordoblet, siden krisen satte ind, så der nu er cirka 50.000 unge uden job – de unge, som eksstatsministerens søn aldrig havde hørt om, er der nu 50.000 af – og vi har mistet 190.000 private arbejdspladser på få år. Det svarer til, at Danmark mistede over 100 job hver dag i den periode, hr. Lars Løkke Rasmussen var statsminister – også om søndagen. Samtidig er Danmark rutsjet baglæns, når det handler om uddannelse, produktivitet og graden af beskæftigelse, og uligheden er vokset på en række punkter. De udfordringer skal regeringen løse, så vores samfundsmodel igen bliver bæredygtig.

Vi er optaget af at få styr på økonomien, og der er ikke plads til store armbevægelser i den offentlige sektor i de kommende år, men vi kan og vil ikke ensidigt spare os gennem krisen. Vi skal arbejde, reformere og dygtiggøre os for at løse vanskelighederne. Danmark skal i arbejde. Når alle 2020-planens reformer er på plads, lukker vi hullet i økonomien, skaber rum til en moderat vækst i den offentlige sektor og derudover et råderum til at investere i nye job, i mere uddannelse, i bedre sundhed, i grønne investeringer og i at skabe ny vækst.

Højrefløjten klattede et historisk opsving væk i en farlig cocktail af slap budgetkontrol og ufinansierede skattelettelser. Og i sin korte tid i opposition er det nu også lykkedes oppositionens leder, eksstatsministeren, at love danskerne reelle skattelettelser for ikke mindre end 13 mia. kr. uden at kunne pege på, hvor pengene konkret skal komme fra, og om man overhovedet er villig til at lave de reformer, der skal til, og uden at forklare, hvorfor det er så galt at ville lave skatteomlægninger, som man sådan set selv gjorde ad flere omgange. Fejltagelser af den kaliber med den farlige cocktail af slap budgetkontrol og ufinansierede skattelettelser kommer en regering med deltagelse af SF ikke til at gentage. Det er tværtimod en vigtig socialistisk dyd at sørge for en bæredygtig samfundsøkonomi.

Kl. 13:37

Gratis lægehjælp, gratis uddannelse og et solidt socialt sikkerhedsnet er kernen i vores velfærdssamfund, den selv samme kerne, som VKO-partierne lige så langsomt gnavede løs af med indførelsen af private sundhedsforsikringer, mislykket uddannelsespolitik og fattigdomsydelser så lave, at det fastholdt mennesker i fattigdom. Alt det har vi allerede gjort op med. Det er slut med overbetaling af privathospitalerne, og hvis private klinikker i dag laver grumme fejloperationer, skal det ikke længere bare være det offentlige, der hænger på regningen.

Men trods fremskridtene på en række områder er der desværre stadig alt for mange mennesker, som er parkeret på perronen, mens toget suser forbi. Tag nu de 6.000 danskere, som har været på konthjælp i mere end 10 år i træk. Det kan vi ikke være bekendt, og det er ikke godt nok, at en af de bedste pejlinger på, hvor langt et menneske kommer i uddannelsessystemet, er at se på, hvilken uddannelse forældrene har. Det er en mangel på social bæredygtighed, som SF og andre kræfter, der kæmper for reelt lige muligheder, ikke kan være tilfredse med.

Naturen, miljøet og klimaet er uerstattelige værdier, vi skal passe på, for vores egen skyld og for vore børns. Vi har brug for en ny, grøn og bæredygtig vækst, og dem, der hævder, at der er en modsætning mellem miljøhensyn og arbejdspladser, tager fejl. Hvis vi opfører os klogt i Danmark, kan grøn politik blive en helt afgørende fordel for dansk erhvervsliv. Vi kan blive foregangsland i en global grøn omstilling. SF er særlig stolte af det brede energiforlig, som viser vejen frem mod den dag, hvor Danmarks energiforsyning er uafhængig af fossile brændsler, og som i mellemtiden skaber tusindvis af nye, grønne job, når havvindmølleparkerne skal etableres og alle energieffektiviseringerne foretages.

Meget af debatten i dag har kredset om det udspil til skattereform, som regeringen lagde frem i går, rugbrødsreformen, en fuldt finansieret omlægning af skatten, hvor vi har lige så meget råd til velfærd efter reformen som før reformen. Ingenting er ufinansieret. Ad åre kommer der faktisk en pæn samfundsgevinst, som kan bruges til at skabe job og nye investeringer, der bringer vores samfund fremad. Det er noget helt nyt og spændende, nærmest eksotisk, efter VKO's skæve og ofte ufinansierede skattepolitik. Rugbrødsreformen sætter gang i hjulene og skaber flere job. Investeringsvinduet til danske virksomheder, der vil føre til investeringer på 15-20 mia. kr. i danske virksomheders produktionsapparat, får tusinder i arbejde allerede næste år.

Almindelige lønmodtageres lønudvikling er ikke noget at prale af for tiden. Der er indgået meget ansvarlige overenskomster fra danske lønmodtageres side, og nu viser deres organisationer sig også villige til at give den et ekstra nøk på arbejdsmarkedet via de trepartsforhandlinger, der er i gang. Regeringen ønsker omvendt at give almindelige lønmodtagere, HK'eren og SOSU-assistenten, metalarbejderne og folkeskolelæreren, industriarbejderne og sygeplejersken, mere ud af deres slid på jobbet. Det synes vi er god skattepolitik. Vi foreslår også et løft på godt 5.000 kr. til de folkepensionister, som har mindst at leve for. Til gengæld må bankerne bidrage lidt mere til fællesskabet. Stigningen i overførselsindkomsterne bliver på cirka 21 pct. i stedet for 27 pct. det næste årti. De mest velstillede forældre får en mindre børnecheck, og rentefradraget på de store renteudgifter skal, jo i direkte forlængelse af, hvad den gamle regering besluttede, aftrappes yderligere over en årrække.

Vi har med det et udspil til skattereform, der sådan set er fikst og færdigt. Partiegoistiske og taktiske hensyn kommer forhåbentlig ikke til at ødelægge chancen for at lave en bred reform. Nogle partier har markeret sig med skarpe holdninger til dele af udspillet, men ikke uden at de samme partier også har rost andre dele af udspillet. At Venstre både regner forkert i deres argumenter og nu mener, at der alligevel er råd til skattelettelse, trods det, at de mente det modsatte i valgkampen, er interessant nok, men mest interessant er det, at ingen på forhånd melder fra. Det giver mig håb om, at vi kan finde en god løsning og allerhelst et bredt forlig. Det vil tjene danskerne bedst, og det vil være et solidt bidrag til missionen om et dygtigere, grønnere og mere solidarisk Danmark, det Danmark, regeringen har sat kursen imod.

Kl. 13:42

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er ønsket om korte bemærkninger fra Ellen Trane Nørby, Pia Kjærsgaard, Per Clausen, Joachim B. Olsen, Mike Legarth, Flemming Damgaard Larsen, Merete Riisager, Benedikte Kiær, Jakob Ellemann-Jensen, Tina Nedergaard, Birgitte Josefsen og Gitte Lillelund Bech.

Vi begynder med fru Ellen Trane Nørby.

Kl. 13:42

Ellen Trane Nørby (V):

Tak. Jeg kan nogle gange godt blive imponeret over, hvor upåvirket man kan være fra SF's og SF's ordførers side, når man omtaler nogle af de politikområder, hvor man i forhold til før valget har ændret hundrede og firs grader på politikken. Men det må jo være en rigtig god evne at have, altså det der med i forhold til løftebrud at være ligeglad med det og bare glide hen over det, som om det er helt naturligt, at danskerne ikke længere skal kunne stole på politikerne.

Men lad os kigge på reformen, som ordføreren kalder rugbrødsreformen – der er andre, der kalder den skilsmisserformen, fordi den jo favoriserer folk, der ikke er gift, eller folk, der lader sig skille. I skilsmisserformen indgår der en ændring af rentefradraget, sådan at de boligejere, som i forvejen er presset, nu bliver presset endnu mere i forhold til deres økonomi. Men det er jo ikke noget løfte, som SF

kun gav før valget, det er også et løfte, som SF har givet efter valget, altså at man ikke ville røre rentefradraget. Skatteministeren sagde den 18. januar:

Regeringens linje er klokkeklar i det her spørgsmål: Vi piller ikke ved boligskatte eller rentefradraget.

Hvad er det, der er sket siden januar, siden SF også på det her område nu løber fra løfter over for danskerne, over for de danske boligejere? Og hvorfor er det lige, at danskerne i dag skulle stole på det, hr. Jesper Petersen står og siger? For hidtil har man jo ikke kunnet stole på det, SF har sagt, hverken her i salen eller uden for salen.

Kl. 13:43

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 13:43

Jesper Petersen (SF):

Pladen sidder jo lidt fast i samme rille. Men jeg vil sige, at vi med hensyn til skattereformen har syntes, at det var et rimeligt finansieringsbidrag, at dem, der har været i stand til at tage de allerstørste lån og har så store renteudgifter, at de som par har over 100.000 kr. i renteudgifter, bidrager med noget til den skattereform; de får sandsynligvis også noget ud af det i form af skattelettelse. Men der bidrager man med finansiering til den skattereform, der altså løfter lav- og mellemindkomstgrupperne og de fattigste pensionister og sætter gang i hjulene.

Vi har i regeringsgrundlaget gjort klart, at vi ikke vil ændre på rentefradraget eller ejendomsværdiskatten i indeværende valgperiode, og det gør vi heller ikke. Der er lagt op til, at det starter senere, i næste valgperiode, og det ligger fuldstændig i forlængelse af, hvad den gamle regering gjorde, nemlig at man justerede rentefradraget på de her meget store renteomkostninger, og det er det, vi skruer en smule mere på. Men redskabet er ikke fru Ellen Trane Nørby ubekendt, for man har sådan set selv indført det i skattereformen fra 2009.

Kl. 13:45

Første næstformand (Bertel Haarder):
Fru Ellen Trane Nørby.

Kl. 13:45

Ellen Trane Nørby (V):

Tak. Forskellen er jo så bare, at for det første lavede vi andre initiativer, som kompenserede for det, for det andet havde vi et skattestop, og for det tredje satte vi ikke skatter og afgifter op med over 6 mia. kr., sådan som regeringen allerede har gjort det i de første 8 måneder af dens levetid, sådan at en helt almindelig arbejderfamilie i dag skal betale 3.400 kr. mere.

Men lad os holde os til boligejerne, som nu heller ikke længere kan stole på det, SF siger, hverken det, de sagde før valget, eller det, de sagde efter valget. For det citat, jeg læste op før af skatteministeren, er tilbage fra januar måned, hvor skatteministeren sagde:

Regeringens linje er klokkeklar i det her spørgsmål: Vi piller ikke ved boligskatte eller rentefradraget.

Så siger hr. Jesper Petersen, at det her kun rammer dem, som er rigtig rige og har store lån. Men er sandheden ikke, sådan som der også er flere aktører, der har været ude at sige, at det her lige præcis rammer de unge familier, som købte hus, dengang boligpriserne var på det allerhøjeste, og som i dag er teknisk insolvente og sidder hårdt i det? Rammer det ikke lige præcis førstegangskøberne og de unge boligejere, som i forvejen har en presset økonomi? Hvordan i alverden kan SF være bekendt, at man vil udhule økonomien for de unge familier endnu mere på det her område, på trods af at man både før og efter valget lovede, at det ville man ikke røre ved?

Kl. 13:46

Kl. 13:49

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 13:46

Jesper Petersen (SF):

Først er det i forhold til tryghed sådan, at fremgangsmåden jo er den, at vi siger, at ejendomsværdiskatten ændrer vi ikke ved, og det loft, der er lavet over, hvordan grundskylden kan reguleres i kommunerne, hvilket jo altså også berører boligejerne, ændrer vi ikke ved. Det redskab, som Venstre og de andre partier bag den sidste skattereform fandt på med at justere rentefradraget for de store renteomkostninger, justerer vi så lidt mere. Hvis det er sådan, at det først og fremmest er unge, nærmest svage boligejere, der kommer til at blive berørt af det her, hvorfor var det så ikke også en kæmpe katastrofe for dem, da Venstre indførte det? Det var jo Venstre, der gjorde det på det tidspunkt, hvor boligpriserne for alvor raslede ned, efter at finanskrisen satte ind. Det var det, der skete. Det justerer vi en smule ned på.

Til sidst – nu er der ikke så meget af taletiden tilbage – må jeg så bare bede Venstre om snart at justere på det der regnestykke med, at en almindelig lønmodtagerfamilie har tabt 3.400 kr., for det, der sker med skattereformen, er, at de vinder omkring 7.500 kr., og så må man i gang med minusstykkerne og begynde at fortælle om den gode gevinst, der er for LO-familien med den skattereform. Og det håber jeg at vi måske kan være sammen om på et tidspunkt, når vi er færdige med at forhandle en skattereform. Det ville være ønskeligt.

Kl. 13:47

Første næstformand (Bertel Haarder):
Fru Pia Kjærsgaard.

Kl. 13:47

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg vil godt høre, hvordan hr. Jesper Petersen og Socialistisk Folkeparti har det med at forringe de økonomiske vilkår for arbejdsløse, kontanthjælpsmodtagere, dagpengemodtagere og førtidspensionister.

Kl. 13:47

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 13:47

Jesper Petersen (SF):

Skattereformen, som jo er den, fru Pia Kjærsgaard henviser til, handler først og sidst om at skabe job. Vi har ikke en forventning om, at man skal være arbejdsløs, eller at man skal være på kontanthjælp eller dagpenge i 10 år. Det synes vi er at svigte. Derfor har vi jo sat en række initiativer i gang for at skabe flere job. Vi tror sådan set, at det, de arbejdsløse mest af alt vil, er at have arbejde, og det mener vi at vi har et politisk ansvar for at sørge for at gøre noget ved, og det gør vi med en række initiativer, også i skattereformen med det her afskrivningsvindue. Så det er hovedudfordringen.

Med hensyn til pensionister og SU-modtagere, så bliver SU-modtagerne simpelt hen ikke berørt af det, og de pensionister, der har færrest penge til sig selv, giver vi jo et økonomisk løft. Det ville jeg egentlig mene var noget, som også Dansk Folkeparti ville være med til at gøre noget ved. De pensionister, der har den mindste indkomst, får faktisk et løft på lidt over 5.000 kr. som følge af den reform, vi har spillet ud med, og jeg håber da, at Dansk Folkeparti vil dukke op og diskutere det i forhandlingerne om den her reform, for det vil være et rigtig godt fremskridt for dem.

Første næstformand (Bertel Haarder):
Pia Kjærsgaard.

Kl. 13:49

Pia Kjærsgaard (DF):

Det var et meget, meget enkelt spørgsmål. Så skal jeg spørge: Hvordan har hr. Jesper Petersen, Socialistisk Folkeparti, det med, at regeringens parlamentariske grundlag, fru Johanne Schmidt-Nielsen, kalder regeringen for klaphatte, kvajpander, og at man stjæler med arme og ben fra dagpengemodtagere, førtidspensionister, kontanthjælpsmodtagere og arbejdsløse? Det må da være hårdt.

Kl. 13:49

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 13:49

Jesper Petersen (SF):

Det tager jeg nu ret stille og roligt, og som der også bliver råbt, er ordet kvaj endnu ikke indgået i sprogbrugen. Det kan det selvfølgelig komme til, det er rigtig nok. Man må jo vælge sin måde at udtrykke sig på, som man vil. Jeg synes, at det, der i praksis står tilbage, er, at vi har et rigtig godt samarbejde med Enhedslisten. Vi har gennemført en finanslov med mange vigtige fremskridt. Energiforliget er de også med i. Vi har en vigtig trafikftale, hvor vi jo også har kunnet mødes med Dansk Folkeparti om at forbedre den kollektive trafik. Så knubbede ord hører vist med til politik, og det kender fru Pia Kjærsgaard jo alt til – både til at modtage og levere dem. Så jeg lever, ligesom hun gør det, ganske godt med det.

Hvad det forrige spørgsmål angår, må jeg bare vende tilbage til den replik, som jeg havde til fru Pia Kjærsgaard, da hun var ordfører. Og jeg kan jo replicere – helt uden at sige noget om det økonomiske løft, som SU-modtagere eller pensionister får – at det sådan set var fru Pia Kjærsgaard selv, der undlod at justere personfradraget i adskillige år, og det ramte dem økonomisk. Det var for at få en plan til at hænge sammen i den gamle borgerlige regering. Det var ikke kønt, men det var det, Dansk Folkeparti gjorde.

Kl. 13:50

Første næstformand (Bertel Haarder):
Hr. Per Clausen.

Kl. 13:50

Per Clausen (EL):

Før valget, da dagpengeperioden blev halveret og optjeningsperioden fordoblet, kan jeg huske, at hr. Jesper Petersen var meget vred på den daværende regering, fordi den lod de arbejdsløse betale. Som bekendt er der ikke blevet rettet op de skader, de er der stadig væk. Alligevel synes hr. Jesper Petersen og SF nu, at det nærmest er rimeligt at forringe reguleringen af overførselsindkomsterne, sådan at en kontanthjælpsmodtager eller en arbejdsløs næste år får 2.000 kr. mindre til forbrug og først i 2020 kommer op på at have det samme til forbrug, som man har i dag, og i hvert fald går i stå i forhold til den almindelige velfærdsudvikling i det her samfund de næste 10 år. Synes hr. Jesper Petersen, at det er rimeligt, og at det er rimeligt at bruge de penge til at give skattelettelser til de personer, som fru Marianne Jelved meget præcist beskrev som velhavende?

Kl. 13:51

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 13:51

Jesper Petersen (SF):

Jeg har jo lige før svaret, hvordan mekanismen er, og at der her indgår et væsentligt bidrag til at finansiere en skattereform med en stribe forbedringer. Hvis vi bare skal have proportionerne på plads, vil jeg sige, at når det drejer sig om kontanthjælpen, vil den jo efter skat være 41 kr. mindre om måneden i 2022, end den er i dag. Det er bare for at få proportionerne på plads.

Så siger vi, at det, der er hovedudfordringen, sådan set ikke er at se på det, som om det her er en statisk gruppe af arbejdsløse. Tværtimod er hovedudfordringen jo at skaffe dem et arbejde, og det bidrager den her reform faktisk til på en lang række punkter, og det synes jeg da må være vores hovedopgave at levere. Jeg vil sige til Enhedslisten som til andre, at vi jo meget gerne vil forhandle med Enhedslisten om en skattereform, at vi meget gerne vil have en bred reform, og jeg synes faktisk, at det, vi har lagt frem, på så mange punkter bør tiltale så mange partier, at det burde kunne lade sig gøre.

Kl. 13:52

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Per Clausen.

Kl. 13:52

Per Clausen (EL):

Hr. Jesper Petersen ved jo udmærket godt, at det er rigtigt, at kontanthjælpsmodtagere, arbejdsløse og den store gruppe af førtidspensionister, som er på den nye ordning, næste år får omkring 2.000 kr. – for nogles vedkommende lidt mere, for nogles vedkommende lidt mindre – mindre til forbrug, og det er jo, fordi man skal tage udgangspunkt i, hvad pengene er værd. Hr. Jesper Petersen ved også godt, at hvis man tager udgangspunkt i, hvad pengene er værd, så er en arbejdsløs i 2022 gået glip af 1.000 kr. om måneden.

Uanset at hr. Jesper Petersen har ret i, at folk skal i arbejde, og uanset at vi sammen med regeringen gør meget for at skabe arbejdspladser, så må hr. Jesper Petersen erkende, at der også i 2022 – ifølge regeringens egne fremskrivninger – findes arbejdsløse mennesker i det her land. Det er altså de arbejdsløse mennesker, som skal betale for skattelettelser til det, som fru Marianne Jelved på vanlig radikal, forsigtig vis kaldte velhavende mennesker.

Kl. 13:53

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 13:53

Jesper Petersen (SF):

Det her element i skattereformen muliggør jo altså også, at man kan give førtidspensionister på den gamle ordning muligheden for at komme over på den nye ordning. Det er der rigtig mange af de førtidspensionister, der vil have en meget stor gevinst ved. Det var sådan set også noget, som SF lovede i sin tid i 2002, da man lavede den reform, nemlig at den mulighed ville vi slås for de fik. Det får de med den her ordning. Og vi får mulighed for at give de fattigste pensionister – de pensionister, der har mindst til sig selv – et økonomisk løft på godt 5.000 kr. i form af en højere ældrecheck, højere pensionstillæg.

De elementer sammen med alt det andet, der sker i skattereformen, hænger selvfølgelig sammen i et stort og samlet hele, og jeg synes, at den reform er rigtig god; den bringer Danmark fremad, skaber job, gang i hjulene og er en rimelig måde at lave en skattereform på.

Kl. 13:54

Første næstformand (Bertel Haarder):

Så er det hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 13:54

Joachim B. Olsen (LA):

Jeg vil bare gerne bede ordføreren om at svare på, hvorfor det er en god idé at inflationsregulere overførselsindkomsterne.

Kl. 13:54

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 13:54

Jesper Petersen (SF):

I en tid, hvor lønmodtagere har vist endda meget stor tilbageholdenhed – som jeg omtalte, er der indgået meget ansvarlige overenskomster – så kan der faktisk også være tilfælde, hvor overførselsindkomsterne vil stige mere end reallønnen; der bliver et reallønsfald næste år. Der er det ikke urimeligt at sige, at man også kommer til at have en mindre justering af overførselsindkomsterne. Mange af dem får et større økonomisk løft – SU-modtagere er friholdt – men der er altså nogle, som, hvis man forestillede sig, at de var arbejdsløse og på kontanthjælp de næste 10 år, hvad jeg ikke håber for nogen at de skal være, så ikke vil få en lige så stor en stigning, som de ellers ville have fået. Men sagen er jo, at man kommer til at følge prisudviklingen – man kommer til at kunne købe lige så meget rugbrød og mælk, og der er lagt op til, at det skal være et af elementerne i den skattereform frem til 2022.

Forhåbentlig skal vi ikke opleve det samme som med dem, man svigtede for 10 år siden, da man ikke gjorde nok for at få dem i arbejde, og som derfor mange år efter stadig væk er uden for arbejdsmarkedet. Derfor er regeringen optaget af at skabe job.

Kl. 13:56

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 13:56

Joachim B. Olsen (LA):

Jeg synes bare, at det er sjovt at høre en folkesocialist stå at sige sådan nogle ting på talerstolen. Hvem havde troet det – at man skulle se en folkesocialist stå på talerstolen og tale om inflationsregulering af overførselsindkomsterne? Det er jo fantastisk!

Altså, man gik til valg på en plan om, at der skulle være 115.000 flere topskatteydere i Danmark. Nu skal der være 250.000 færre. Det er jo mageløst. Er ordføreren klar over, at det her med inflationsregulering var den tredje af de ti teser, som bl.a. hr. Søren Pind fremlagde, og som nu bliver gennemført af en S-ledet regering? Det er da morsomt! Jeg kan godt nok forstå, hvis der sidder nogle vælgere derude og overhovedet ikke kan finde ud af, hvad Socialistisk Folkeparti er for et parti.

Men altså, tillykke! Regeringen gennemfører Liberal Alliances politik på det her område. Thumbs up! Det er godt gået.

Kl. 13:57

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 13:57

Jesper Petersen (SF):

Jeg er ikke sikker på, at rosen er så velment. Jeg er ikke lige så stærk i de ti teser, som hr. Joachim B. Olsen er, men jeg er så stærk i, hvordan hr. Søren Pind normalt tænker, at jeg godt tør udstede en

garanti for, at man ikke kan få den skattereform, som vi har lagt frem, til at rime på de ti liberale teser.

Heri ligger der, at det er lav- og mellemindkomstgrupperne, der skal have den store gevinst; det er i fuldstændig modsætning til den måde, den tidligere regering lavede skattepolitik på. Vi vil give de svageste pensionister et økonomisk løft – det er det, vi gør. Bankerne skal bidrage mere. De boligejere, der har kunnet tage de helt store lån, kommer til at bidrage mere, ligesom også de mest velstillede pensionister.

På den måde er der en social balance i den skattereform, som ligger milevidt fra, både hvordan den tidligere regering lavede skattepolitik, og hvad hr. Søren Pind skrev i sine teser i sin tid.

Kl. 13:58

Første næstformand (Bertel Haarder):

Så er det hr. Mike Legarth.

Kl. 13:58

Mike Legarth (KF):

Først vil jeg rose hr. Jesper Petersen for at sætte dagsordenen om lavere skatter og nødvendigheden af det. Det er vi helt enige i, men underholdningsværdien er høj, for hr. Jesper Petersen har jo været ordfører de seneste 2-3 år, hvor jeg bl.a. har været skatteordfører, og hvor hr. Jesper Petersen har tordnet imod ethvert forslag om at ændre på topskatten, ethvert forslag om at minimere det offentlige udgiftstryk og den offentlige sektors størrelse. Så det er store ord, når hr. Jesper Petersen i dag siger – og jeg citerer – at han og regeringen taler til det store i danskerne. Hr. Jesper Petersen siger: Vi skal ud af hængekøjen, vi skal væk fra visnepolitik. Det er jo præcis det, som SF, Socialistisk Folkeparti, har stået for i alle de år, og man har ikke kunnet ændre på det. Så er man kommet i regering, har begået en masse løftebrud, og nu står man så og argumenterer for det stik modsatte uden at blive rød i kinderne. Meget besynderligt.

Men det, jeg vil spørge om her indledningsvis, er: Man har to personer, hvoraf den ene fylder pensionsåret; de har fuldstændig samme formueforhold, de har samme arbejde, og den ene møder så pensionsalderen på 68 år og får ikke del i topskattelettelsen. Hvor er det store i den tænkning?

Kl. 13:59

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 13:59

Jesper Petersen (SF):

Hvis ellers finansieringen er i orden, er det ikke et fremmed synspunkt for SF gerne at ville fritage metalarbejdere, sygeplejersker og skolelærere for at betale topskat. Det er en skat, som bør betales af velstillede danskere, og er finansieringen i orden – og det mener vi den er i skattereformen – så er det ikke fremmed politik for SF. Det er sådan set også et budskab, jeg selv tidligere har været ude med som skatteordfører. Det er et af dem, hr. Mike Legarth åbenbart har glemt.

I forhold til det med pensionisterne skal man jo også huske på, at det er sådan, at hvis man er pensionist og stadig væk kan arbejde, så har man også det incitament til at gøre det, at man kan flytte sin folkepension til senere. Man kan få udsat pension til senere, hvis man er i arbejde, og det er jo en måde så at fordele sine indtægter på, der kan give en nogle ret store fordele. Derfor har man som arbejdsduelig pensionist oppe i 68-års-alderen – dem, der er af dem – faktisk stadig væk et incitament til at gøre en ekstra indsats. Men vi synes, det er retfærdigt som led i den her skattereform, at meget velstillede pensionister, der har meget store indtægter, ikke begunstiges af en lavere topskattegrænse. Det er for danskere på arbejdsmarkedet. Det er det, den her reform handler om, nemlig at der skal være lavere

skat på arbejde, og i den her sammenhæng, at helt almindelige lønmodtagere i langt mindre grad skal rammes af topskatten.

Kl. 14:01

Første næstformand (Bertel Haarder):

Mike Legarth.

Kl. 14:01

Mike Legarth (KF):

Da hr. Jesper Petersen og Socialistisk Folkeparti skulle kommentere på vores skattepolitik, var det rødvinreform og champagnereform. Nu skal hr. Jesper Petersen omtale sin egen reform, og så bliver det til en rugbrødsreform. Den må være bagt på en meget sur dej, hvis der skal være nogen sandhed i det.

Men dagen i dag handler om, at vi nu indfører lavere beskatning. Den overordnede dagsorden er glimrende. Man beskyldte os Konservative for at være tonedøve, men vi kunne alligevel høre græsset gro, for nu taler vi om det, der er rigtigt, nemlig at sænke skatterne.

Men det er noget andet, jeg vil spørge hr. Jesper Petersen om her i anden runde. Vi har nu i dag fået en klar tilkendegivelse fra det socialistiske bagland om, at man helst vil lave en skattereform med Enhedslisten. Hvad synes hr. Jesper Petersen?

Kl. 14:01

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 14:01

Jesper Petersen (SF):

Nu er surdej jo en nødvendighed for at lave et ordentligt rugbrød. Det skal jo til. Det er en rugbrødsreform, fordi det er de dårligst stillede pensionister og lav- og mellemindkomsterne, der får gevinsten af den. Det er en rugbrødsreform. Den sætter gang i arbejde. Der er flere, der får brug for at skulle stå op om morgenen og smøre madpakken, f.eks. rugbrød, til at tage med på det arbejde, de forhåbentlig får som led i bl.a. den her skattereform.

Så inden hr. Mike Legarth får omfavnet alt for meget, vil jeg bare sige, at det, der jo er den udmeldte politik fra De Konservative, er, at man vil fjerne topskatten. Der er altså meget, meget langt fra at fjerne topskatten fuldstændig og give en massiv skattelettelse til de mest velstillede danskere i vores samfund og så til den her reform, som faktisk betyder, at dem, der ville få gavn af den form for skattelettelse, i mange tilfælde kommer til at bidrage noget mere til den ny skattereform. Så der er meget stor forskel. Og vi forhandler herinde med de partier, der gerne vil forhandle om skattereformen, og det er selvfølgelig noget, der foregår her. Sådan er det.

Kl. 14:03

Første næstformand (Bertel Haarder):

Fru Tina Nedergaard.

Kl. 14:03

Tina Nedergaard (V):

Tak. I forlængelse af hr. Joachim B. Olsens ganske interessante indlæg, hvortil hr. Petersen kommenterer, at han ikke tænker helt identisk med hr. Søren Pind og derfor heller ikke er helt enig med hr. Søren Pind, kan jeg i hvert fald sige, at SF i dag jo i hvert fald er mere enig med hr. Søren Pind, end daværende statsminister Anders Fogh Rasmussen var. Det kan så give lidt stof til eftertanke hos SF'erne.

I forbindelse med den del af debatten, som hr. Jesper Petersen har stået for her, må jeg ærligt sige, at det, der som kollega, som politiker, som borger er underligt, er, at jeg slet ikke kan genfinde det SF, som jeg har været kollega til igennem en halv snes år. Det må jeg bare ærligt indrømme. Jeg kan ikke genkende partiet i debatformen, jeg kan ikke genkende partiet i dets argumenter, og det kan jeg jo

bl.a. ikke, fordi jeg i 10 år har været en blandt mange Venstrefolk, som har forsvaret og forklaret og udlagt VK-regeringens politik.

Når man ser på det, der fremlægges fra regeringens side i dag i forhold til unge og voksne på overførselsindkomster, må man sige, at det var en overordentlig solidarisk regering, vi havde før. Det, der jo lægges op til – det kan godt være, det også skal ende med det, det forholder jeg mig ikke til – er rent faktisk at reducere muligheden for i nogle af de dårligst stillede familier i Danmark at kunne sende barnet, den unge til sport. Jeg har som argument imod VK-regeringens meget mere solidariske politik meget ofte hørt, at VK skærer så meget ind til benet, at unge mennesker ikke kan deltage i de aktiviteter, de andre kan, og at de ikke kan få den iPad eller telefon, som andre børn kan, fordi forsørgeren er på overførselsindkomst. Jeg kan simpelt hen ikke genkende SF, men jeg synes, det er et tappert forsøg, hr. Jesper Petersen gør for at genfinde sig selv. Men jeg mangler stadig en forklaring: Hvorfor ønsker SF denne skattereform?

Kl. 14:05

Første næstformand (Bertel Haarder):

Det var 2 minutter og ikke 1 minut.

Ordføreren.

Kl. 14:05

Jesper Petersen (SF):

Hvorfor vi ønsker skattereformen? Det synes jeg jeg har forsøgt at sige et par gange. Vi synes, det er godt, hvis lav- og mellemindkomstgrupperne nu kan være dem, der oplever en fremgang. Der er udvist stor ansvarlighed, og der er faktisk reallønssald næste år med de overenskomster, der er indgået. Hvis de grupper kan opleve en fremgang, en større belønning ved deres slid på arbejdsmarkedet, er det fint.

Vi vil ikke lave samme fuldstændig pilskæve skattepolitik, som den gamle regering gjorde, hvor de helt store vindere var dem i toppen på grund af massive skattelettelser. Det, der var i bunden, blev langt hen ad vejen spist af den genopretningspakke, man så lavede med Dansk Folkeparti, og af, at man som før omtalt undlod at regulere personfradraget i nogle år. Den model gentager vi simpelt hen ikke. Vi vil lave en helt anden skattepolitik end den, den borgerlige regering lægger op til.

Vi har talt meget for, at de fattigste pensionister skulle have mere, vi har talt meget for, at beskæftigelsesfradraget skulle øges, vi har et gammelt forslag om, at er finansieringen i orden, er det rigtigt at forhøje topskattegrænsen. Alle de ting bliver gennemført med den her reform, og det er klassisk SF-politik. Man må kvittere for det raffinerede forsøg, fru Tina Nedergaard gør på at gøre livet surt for mig, og man kan godt høre, at hun har været her nogle år. Jeg har det strålende, og jeg har det pragtfuldt med at fremlægge en skattereform, der ser ud som den her.

Kl. 14:06

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tina Nedergaard.

Kl. 14:06

Tina Nedergaard (V):

Jeg vil sige, at jeg som kollega til hr. Jesper Petersen til min glæde så, at han genfandt formen, da han skulle kritisere VK-regeringen; der er det jo et stof, som man virkelig kan. Der er der f.eks. rødvinnsreformen, som man i regeringen, i flertallet har besluttet sig for ikke at rulle tilbage. Det er jo så hult, som det overhovedet kan være. Man har stort set brugt alle de år, man har været i opposition til VK-regeringen herinde, på at kritisere de ting, som vi foretog os økonomisk. Men man har jo ikke rullet dem tilbage. Ergo må man medgive, at det, vi gjorde, var rigtigt. Men det, jeg forholder mig til, er sådan set ikke VK-regeringens politik, det er desværre historie, nu er

der en anden regering, der sidder med et flertal, støttet af Enhedslisten og socialisterne, og så er det, jeg interesseret spørger ind til:

Hvad er det, der gør, at SF kan pege på, at det vil være sådan, at en person, der er på overførselsindkomst, netto vil komme til at skulle bidrage til reformen, ikke kun i kraft af en sænket stigning i overførselsindkomsterne, men jo også i form af, at det er dem, der på grund af afgifterne på fødevarer procentuelt vil blive ramt hårdest?

Kl. 14:07

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 14:07

Jesper Petersen (SF):

Der blev i forbindelse med finansloven, hvor vi forhøjede en række afgifter, også lavet en forhøjelse af den grønne check. Og de penge, som vi fik ind ved at forhøje disse afgifter, blev f.eks. brugt til at fjerne de særlig lave fattigdomsydelser, som den gamle regering stod for, de blev brugt til at sikre mere uddannelse for vores unge, sikre mere efteruddannelse for dem, der er på arbejdsmarkedet, og som har brug for at blive opkvalificeret, de blev brugt til at sætte ind mod social dumping, hvor den gamle regering havde svigtet, og de blev brugt til at få mindre brugerbetaling i sundhedsvæsenet, som var noget af det, der gjorde livet sværere for dem, der ikke har råd til at betale selv. Det var det, vi brugte de penge til, samtidig med at det er noget, der sundhedsmæssigt har en forebyggende effekt. Så det har jeg det – igen – aldeles strålende med.

Så vi laver nu en justering af den skattepolitiske virkelighed, der ligger, efter at vi har overtaget regeringsmagten, og det er altså en justering, der betyder, at lav- og mellemindkomstgrupperne vil opleve en fremgang. Der er andre blandt overførselsindkomstmodtagerne, der kommer til at skulle bidrage. De svageste pensionister bliver løftet, SU-modtagerne bliver friholdt, de førtidspensionister, der er på den gamle ordning, kan komme over på den ny ordning. Ja, så er det sådan, at der vil være en stigning i dagpengene og kontanthjælpen, der er mindre, end den ellers ville have været, men det er dog fortsat en stigning; der er det nogle mennesker, som vi hellere vil sikre får et arbejde.

Kl. 14:09

Første næstformand (Bertel Haarder):

Sidste korte bemærkning er fra fru Karina Adsbøl.

Kl. 14:09

Karina Adsbøl (DF):

Nu har vi hørt ordføreren tale meget om vinde, der blæser. Der vil jeg nu nærmere kalde det for et meget grimt uvejr med både hagl og torden.

Inden valget sagde SF, at de ville have billigere kollektiv trafik, og det er jo ikke meget, vi har set til det. Det kan være, at de får lidt nu som et plaster på såret for at skippe deres betalingsring. Det interessante er at høre ordføreren om, hvor meget ordføreren mener SF har gjort kål på sin egen politik, for efterhånden er der jo ikke ret meget SF-politik tilbage. Det er jo ikke kun her i Folketingssalen, vi mener det, for det kan vi jo se på meningsmålingerne og hos befolkningen. Så det kunne jeg godt tænke mig at spørge ordføreren om.

Kl. 14:09

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 14:09

Jesper Petersen (SF):

Hvad angår kollektiv trafik, så synes jeg jo ikke, at man fra Dansk Folkepartis side skal undervurdere egne resultater. Jeg synes, det er

godt, at vi har kunnet lave en aftale, også med Dansk Folkeparti, om at forbedre den kollektive trafik med 1 mia. kr. Det er jo et klart fremskridt i forhold til den gamle regerings tid, og det er også noget af det, som SF gerne har villet. Betalingsringen er en metode. Vi er ikke færdige med at løse det, som den skulle, nemlig gøre op med trængslen i København og få mindre luftforurening. Det bliver der nedsat en kommission til at arbejde med. Men investeringer i den kollektive trafik, lavere priser på udvalgte områder, jamen det forhandler vi om lige nu bl.a. sammen med Dansk Folkeparti. Vi forhandler om, hvordan det skal gøres. Så også på det punkt kan vi jo se os selv fuldstændig i øjnene.

Så opremsede jeg før en lang smøre om, hvad der egentlig skete bare med den første finanslov. Og der bliver hele tiden lagt nye ting til. Vi er i SF meget glade for at være i regering og tage ansvaret på os, selv om det er en vanskelig økonomisk tid. Men der er alt det, vi har stået for allerede nu, med bl.a. uddannelse, jobskabelse, en ny miljøpolitik, energiforliget, en mere rimelig rets- og indvandrerpolitik, jamen altså, listen er jo lang. Der er sat en ny kurs, og vi er meget glade for at stå ved roret for den sammen med vores gode partnere.

Kl. 14:11

Første næstformand (Bertel Haarder):
Karina Adsbøl.

Kl. 14:11

Karina Adsbøl (DF):

Listen over løftebrud er også lang. Men ved svaret på det næste spørgsmål vil jeg gerne have mig frabedt at høre om, hvad andre har gjort, og hvad vi gør i Dansk Folkeparti, og hvad den tidligere »VKO-regering« har gjort. Men jeg vil bare høre, hvad SF gør og ikke gør.

Det, jeg godt kunne tænke mig at høre om, drejer sig om fleksjobbere og førtidspensionister. Mener ordføreren, at de hører til samfundets svageste? Og hvis ordføreren mener det, så vil jeg gerne spørge ordføreren, om han har god samvittighed over at ville finansiere skattelettelser igennem førtids- og fleksjobreformen.

Så er der det med arbejdspladser. Vi har tidligere hørt, at man har skaffet så mange arbejdspladser, men har man modregnet alle dem, man også lukker på grund af alle de afgifter, man har øget, altså NO_x-afgifter og sukkerafgifter? Har man samtidig modregnet det?

Kl. 14:12

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 14:12

Jesper Petersen (SF):

Det korte svar på det sidste spørgsmål er ja. Det tænker vi selvfølgelig over. Vi er klar over, at det har konsekvenser, når man f.eks. forhøjer afgifterne, der giver en forebyggende effekt i Danmark og giver bedre sundhed. Det har selvfølgelig nogle konsekvenser for grænsehandelen. Det regner vi med og tager højde for. Og der er et punkt, hvor man kan komme for langt. Der er vi ikke. Så derfor har vi kunnet hæve de afgifter og bruge pengene rigtig fornuftigt. Så jeg er ked af, at jeg før kom til at bruge lidt af taletiden på at rose fru Karina Adsbøl. Det var sådan set det, jeg gjorde. Men man får altså et surt og bittert liv, hvis man ikke også tager imod det. Det synes jeg man skal gøre her, fordi vi jo sådan set har lavet en rigtig god aftale om den kollektive trafik, som vi er i gang med at udmønte.

Hvad angår fleksjobbere og førtidspensionister, er vi jo i gang med at lave en reform nu, der skal betyde, at flere får mulighed for at få et fleksjob, og som skal betyde, at færre ender permanent på førtidspension. Vi tror sådan set, at der er rigtig mange unge, som man kunne have gjort noget mere for. Man kunne have været bedre til at

sørge for, at de ikke havnede i mange år på førtidspension, men kunne blive en del af arbejdsmarkedet i stedet for med alt det, det giver til ens liv. Det er jo det, vi gerne vil sørge for med de reformer.

Kl. 14:13

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til SF's ordfører. Jeg ved, at flere havde bedt om ordet. De vil blive betænkt i næste omgang.

Nu skal vi først høre Enhedslistens ordfører, hr. Per Clausen.

Kl. 14:13

(Ordfører)

Per Clausen (EL):

Der kan godt være sådan nogen sidedebatter, som alligevel kan være interessante, f.eks. debatten om, hvad der kan være forklaringen på, at fru Pia Kjærsgaard på alle områder er en bedre politiker end hr. Magnus Heunicke. Jeg synes, at det giver anledning til en enkelt lille overvejelse, nemlig at Venstres politikere og andre borgerlige politikere flere gange har fremhævet det nye røde flertals gode evner til at skrabe penge op af borgernes lommer – der har været nævnt de der 3.400 kr., så vidt jeg har forstået – men jeg må sige, at også på det område var det gamle VKO-flertal jo betydelig dygtigere. Altså, en hel del af de penge, folk mangler i år, og som de kommer til at mangle næste år, stammer tilbage fra genopretningsaftalen, hvor man faktisk har truffet nogle beslutninger, som har kostet de samme mennesker, som man nu er så bekymret for, langt flere penge, end dette vil. Så også på det område må man altså sige, at VKO-flertallet var bedre, de var også bedre til at gennemføre lovgivning, som kostede almindelige mennesker penge. Jeg synes, at det er vigtigt at have med, for roses skal dem, der roses bør.

Ellers mener jeg selvfølgelig, at fru Pia Kjærsgaard godt kan have ret i, at det kan være lidt forvirrende at have en afslutningsdebat midt i det hele, for man kan snakke om det, der er sket, eller det, der vil ske, eller det, der truer med at ske. Umiddelbart vil jeg foreslå, at vi stopper Folketingets arbejde grundlovsdag, fordi så har vi nået alt det gode i løbet af samlingen, og så kan man ikke nå at lave de ulykker, man er i færd med at planlægge. Så det ville sådan set ikke være så dumt.

Men det er i hvert fald rigtigt, som statsministeren også var inde på i sin tale, at der er gennemført en række forbedringer i løbet af det sidste år, en række forbedringer, som indeholder markante brud med den politik, som VKO-flertallet førte. Det handler om kikkstarten, som skabte tusindvis af arbejdspladser, man afskaffede de særlig lave fattigdomsydelser, vi har gjort en målrettet indsats mod social dumping, der kommer mere personale i daginstitutionerne, erhvervsuddannelserne og de gymnasiale uddannelser er styrket, der er vedtaget en ambitiøs energiaftale, som både skaber arbejdspladser og støber fundamentet for en fremtid uden kul, olie og gas, der er taget initiativer, der tvinger de multinationale selskaber til at betale mere skat, der er gjort op med de værste sider i VKO-flertallets flygtninge- og udlændingepolitik, og solidariteten mellem fattige og rige kommuner er blevet styrket – der er jo det, at når man styrker solidariteten mellem rige og fattige, er det ikke altid sådan, at de rige er så glade for det, men alligevel kan man godt gøre det, det er vi i hvert fald indstillet på, også når det handler om kommuner.

Når det er lykkedes at få et nyt flertal ved sidste valg, som altså kunne gennemføre det her brud med VKO-flertallet, og når man kan nævne så mange gode ting, vil jeg bare sige, at så appellerer det jo i grunden til fortsættelse, præcis ligesom det jo var alle de her gode ting, som Socialdemokraterne og SF talte om den 1. maj, så hvis vi nu skal have noget at tale om den 1. maj næste år, er det måske klogt at lave nogle aftaler med Enhedslisten, ellers bliver 1. maj-talerne måske alt for korte.

Men når det er lykkedes at få gennemført de her ting, skyldes det jo ikke mindst, at rigtig, rigtig mange mennesker engagerede sig ak-

tivt i at få et nyt flertal, få en ny regering. Det var fagligt aktive, som diskuterede på arbejdspladserne, som opsøgte mennesker i boligområderne, og det var aktive i elev- og studenterbevægelsen; der var en lang række mennesker, som var aktive, fordi de havde en forventning om, at når vi fik en ny regering, kunne vi også få en helt anden politik.

Jeg vil nok sige, at når regeringen nu fremlægger forslag, hvor de arbejdsløse skal betale for skattelettelser til de rigeste danskere, hvor fleksjobbere og pensionister skal have forringet deres vilkår, hvor de arbejdende skal tvinges til at arbejde mere, mens op imod 200.000 arbejdsløse stadig holdes uden for arbejdspladserne, og hvor man i EU tilslutter sig en finanspagt, som underminerer demokratiet og i hvert fald lægger et meget stærkt pres på Danmark for at få os til at føre en højreorienteret nedskæringspolitik, er det ikke så meget det der med, om der er nogle løfter, man har svigtet, det drejer sig om, så er det mere det svigt, det er udtryk for over for de tusindvis af aktive, som sled og slæbte, ikke bare for at få en ny regering, men også for at få en helt anden politik, det drejer sig om.

Det har ført til mange frustrationer. Heldigvis kan vi se, at de frustrationer nu måske er ved at forandre sig, ændre sig til en aktiv politisk indsats, når f.eks. faglige tillidsrepræsentanter fra hele landet på fredag mødes i Horsens. Så må vi se, hvilke bud der kommer på, hvilken politik flertallet herinde i Folketinget burde føre, og hvad regeringen kunne gøre for i hvert fald at leve op til nogle af de forventninger, folk har.

Jeg må også sige, at forklaringerne på, hvorfor der skal føres en højreorienteret ulighedsskabende politik, ikke holder. Altså, der er dels det med den økonomiske krise og det store hul i statskassen – selvfølgelig er det rigtigt, at den borgerlige regering, det borgerlige flertal, gennemførte ufinansierede skattelettelser, det er rigtigt nok – men sådan set blev underskuddet på de offentlige finanser mindre i 2011, end man havde forventet. Og det ser ud til at blive mindre i 2012, end man regnede med. Jeg kender godt de der regnemaskiner, man har i Finansministeriet, og som regner ud, at uanset hvad der sker konkret, har det ingen betydning på den lange bane, men jeg tror nu alligevel, at de fleste mennesker har en eller anden opfattelse af, at virkeligheden må sætte sig nogle spor, også i de finansministerielle regnemaskiner.

Dels har vi også set, hvordan uligheden er vokset. Danmark gik faktisk under VKO-flertallet fra at være verdens mest lige land til at ligge på en tolvteplads, og det var altså vel at mærke i en situation, hvor uligheden bredte sig overalt i den vestlige verden. Der førte vi an i Danmark med at skabe øget ulighed, så man kan i grunden godt undre sig over, at Liberal Alliance ikke er lidt mere glad, for der var først 10 år, hvor de for alvor sejrede, og nu har SF oven i købet også overtaget en af hr. Søren Pinds teser. Så burde man jo have jubelstemning i den liberale telefonboks.

I en situation, hvor man kan se, at de 49 rigeste familier i Danmark er blevet over 30 mia. kr. rigere og nu har en formue på over 500 mia. kr., vil jeg sige, at det måske er lidt tidligt, at nogle Socialdemokrater begynder at tale om, at der ikke er mere at komme efter hos de rigeste danskere. Det kan godt være, at der stadig væk er en lille smule, som vi i hvert fald lige skal have samlet op, inden vi kaster os over kontanthjælpsmodtagerne.

Det er vel også sådan, at hvis man snakker om den truende mangel på arbejdskraft, har det vist sig, at de tal, som man har baseret sine forudsigelser på, måske nok har været rigtige, da man lavede forudsigelserne, men de er aldrig nogen sinde kommet til at stemme med virkeligheden, og det kommer de tilsyneladende heller ikke til i 2020. Det må vel være sådan, at hvis arbejdsstyrken rent faktisk bliver større i 2020, end den er i dag, i stedet for mindre, burde det vel også have nogle konsekvenser for, hvor stor en indsats man skal yde for at øge arbejdsudbuddet, hvor vigtigt det kan være.

Jeg mener sådan set, at hele snakken om at øge arbejdsudbuddet kun giver mening, hvis ideen er, at man skal have øget udbuddet af arbejdskraft så meget, at man kan få presset lønningerne. Det er også det, økonomerne siger, godt nok tit lidt langt nede i teksten, og der er de fleste journalister desværre holdt op med at læse – og også nogle politikere, har man indtryk af – men der kommer de til at skrive, at det her handler om at skabe øget arbejdsløshed for at få reallønnen til at falde. Det er sådan set det, det hele handler om, og det er måske også derfor, man skal overveje en lille smule, hvorfor Socialdemokraterne og SF er så optaget af at skabe en situation, hvor der er et stort overskud af arbejdskraft, så man på den måde kan presse løn- og arbejdsforhold nedad.

Vi synes, at man i stedet for at fokusere på at øge udbuddet af arbejdskraft skal fokusere på at skabe nye arbejdspladser og få de nuværende arbejdsløse i arbejde. Det kan gøres ved at skabe grønne job, etablere jobrotations- og orlovsordninger og ved at bruge de arbejdsløse skolelærere, pædagoger, sygeplejersker og SOSU-assistent til at skabe en bedre offentlig service. Det er muligt, at der findes nogle regnemaskiner, der kan gøre, at det giver en bedre økonomi at hjælpe de her mennesker ud i arbejdsløshed og til at leve af overførselsindkomster end til at skabe værdi ved deres arbejde som ansatte i den offentlige sektor. Jeg forstår ikke logikken. Det handler jo slet ikke om at skabe større gæld og nye arbejdspladser for lånte penge, men om at turde opkræve pengene hos de rigeste og i den finansielle sektor.

I virkeligheden er hovedudfordringen jo faktisk ikke mangel på penge eller mangel på arbejdskraft. Udfordringen er, hvordan vi skaber flere arbejdspladser og mere velfærd, men reducerer vores forbrug af jordens naturressourcer og vores forurening. For i virkeligheden er klimakrisen og den truende mangel på olie bare ét eksempel på, hvordan vores udnyttelse af naturen nærmer sig sin grænse. En offensiv politik for mere lighed sammen med en offensiv investering i omstilling til miljømæssigt bæredygtige produktionsformer kan skabe tusindvis af arbejdspladser her og nu og forberede Danmark på en fremtid, hvor naturressourcerne ikke længere findes i overflod, men er en mangelvare.

Det er sådan en politik, som er et moderne svar på kravet om at føre en ansvarlig, solidarisk politik, hvor vi giver plads til, at de fattige dele af verden kan udvikle sig socialt, økonomisk og demokratisk og vi også giver fremtidige generationer rimelige udfoldelsesmuligheder.

Det er det, som måske er en af de største svagheder, synes jeg, i regeringens økonomiske analyser og i regeringens økonomiske politik. Det, der er den rigtige udfordring, ressourcemangelen, forureningsproblemerne, er fraværende i de økonomiske analyser og også fraværende i den økonomiske politik. Efter at man så har hældt lidt grønt vand ud af ørerne på pressemøderne, kommer der lidt med om, at det også skal ind på den ene eller den anden måde. Men at løse den udfordring er jo netop det, der er kernen.

En målrettet anvendelse af de penge, man får ud af at fremrykke beskattningen af indbetalingerne på en kapitalpension, kunne være et vigtigt element i en sådan omstilling. Derfor er vi glade for, at regeringen nu går ind og lægger op til at gennemføre det, som Enhedslisten altid har sagt, nemlig at man skal beskatte de her penge ved indbetalingen. Det er fornuftigt. Og man kan selvfølgelig godt anvende de penge på andre jobskabende initiativer end dem, Enhedslisten foreslår, men det ændrer ingenting ved, vil jeg sige, at det er en fælles forpligtelse at få taget fat på den grønne omstilling for alvor, for uden den har Danmark og danskerne i virkeligheden en meget, meget dårlig fremtid, uanset om der skulle blive overskud eller mangel på arbejdskraft. Tak.

Kl. 14:23

Kl. 14:26

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er ønsket om korte bemærkninger fra Ellen Trane Nørby, Peter Skaarup, Mai Henriksen, Birgitte Josefsen, Mike Legarth og Karen Ellemann. Først fru Ellen Trane Nørby.

Kl. 14:23

Ellen Trane Nørby (V):

Tak. Hr. Per Clausen havde en vane med at stille mig to spørgsmål, så det vil jeg også forsøge at gøre den her gang i håb om, at jeg får svar på dem.

Vi har hørt meget om kickstarten i dag. Regeringspartierne lever med en opfattelse af, at de har skabt en masse job. Samtidig har vi set, at beskæftigelsen er faldet med 4.500 personer. Hr. Per Clausen plejer at være sådan en – faktisk i modsætning til regeringspartierne – der bevæger sig ud fra Christiansborg, så jeg vil høre, om hr. Per Clausen har set kickstarten og har talt med nogle af de mennesker, der efter sigende skulle være blevet ansat, fordi der er kommet den her kickstart, der har løst alle Danmarks problemer.

Så har jeg et andet spørgsmål, jeg gerne vil stille hr. Per Clausen. Nu har vi hørt hr. Jesper Petersen, der glat som en ål holdt en meget flot tale, og der blev næsten ikke blinket, når der blev talt om al den politik, hvor SF har ændret synspunkt, hvilket hr. Per Clausen og Enhedslisten også selv har peget på. Derfor vil jeg blot høre, om de øvrige danskere og vi her i Folketingssalen kan regne med, at Enhedslisten stadig væk er principfaste, og om vi kan regne med, at det står til troende, at Enhedslisten i går meldte ud, at man ikke vil stemme for en finanslov, hvis der ligger en skattereform som den, der ligger nu.

Kl. 14:25

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 14:25

Per Clausen (EL):

Først vil jeg sige, at jeg taler med rigtig mange mennesker. Jeg taler faktisk også indimellem med nogle, der er kommet i arbejde. Jeg snakker også med nogle, der stadig væk er arbejdsløse. De fleste af dem blev arbejdsløse under den tidligere regering. Min pointe er sådan set, at ganske vist er der kommet mennesker i arbejde på grund af kickstarten, og arbejdsløsheden ville have været større, hvis man ikke havde fået den, men det går alt for langsomt. I forhold til den almindelige økonomiske udvikling i Europa går det i særdeleshed for langsomt, fordi man jo i Europa fører en højreorienteret, borgerlig økonomisk politik, som hver eneste dag skaber nye arbejdsløse, også i Danmark. Så det er ikke så underligt, at det ikke går så godt, som det skulle, men vi arbejder på, at det gør det fremadrettet.

Enhedslisten er principfast, og derfor er vi også altid omhyggelige med, hvad vi siger. Det, vi siger, er, at hvis regeringen laver en skatteaftale med de borgerlige partier, som indbefatter en ødelæggelse af reguleringen af overførselsindkomsterne, har vi meget svært ved at forestille os, hvordan der efter det skal kunne laves en finanslov, som Enhedslisten er en del af. Det er selvfølgelig, fordi det at lave et sådant frontalangreb på overførselsindkomsterne for de økonomisk dårligst stillede danskere efter vores mening er en meget alvorlig sag.

Kl. 14:26

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ellen Trane Nørby.

Ellen Trane Nørby (V):

Tak. Der tales om det her med at have meget svært ved det. Det kunne være meget interessant at få at vide, hvordan det skal forstås, for jeg har hidtil opfattet det sådan, at Enhedslisten er meget principfaste. Nogle af de løfter og nogle af alle de principper, som SF og Socialdemokraterne er løbet fra, plejer Enhedslisten alligevel som en socialistisk bastion at holde i hævd. Derfor kunne det være meget interessant at få at vide, hvor lang elastikken er. Er den lige så lang som skatteministerens udtalelser om rentefradraget i januar, hvor det jo var klokkeklart, at der ikke kunne ske noget ved det, og nu sker der noget ved det igen? Eller er det her et håndfast princip for Enhedslisten, som man reelt set kan stole på, hvad enten det gælder de øvrige danskere eller dem, der sidder herinde?

Kl. 14:27

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 14:27

Per Clausen (EL):

Nu kan man altid stole på Enhedslisten. Det er derfor, som jeg siger, at vi er omhyggelige med, hvad vi siger, så vi ikke kommer til at love noget, vi ikke holder. Jeg vil bare sige, at det, som er Enhedslistens synspunkt, er, at det er en meget, meget alvorlig situation og meget, meget ødelæggende for vores samarbejde med regeringen, hvis den vælger f.eks. at lave en aftale med de borgerlige partier, der gør, at man skaber forringelse i vilkårene for fleksjob og førtidspension, og hvis man laver en skattereform, hvor man ødelægger reguleringen af overførselsindkomster. I den situation har jeg ikke umiddelbart fantasi til at forestille mig, hvordan man skulle skrue en finanslovaftale sammen, der reparerer på de skader i tilstrækkeligt omfang. Nu er min fantasi måske ikke så stor, men jeg har diskuteret det med andre, mere fantasifulde mennesker, og de har også lidt svært ved at se det.

Kl. 14:27

Første næstformand (Bertel Haarder):

Så er det hr. Peter Skaarup for en kort bemærkning.

Kl. 14:27

Peter Skaarup (DF):

Jeg vil godt følge op på det spørgsmål, som fru Ellen Trane Nørby stillede, om, hvor Enhedslisten egentlig står. Jeg synes, at det sidste, hr. Per Clausen sagde, kan tolkes som, at det vil være meget, meget ødelæggende for samarbejdet mellem regeringen og Enhedslisten, hvis regeringen indgår en skatteaftale med nogle af de borgerlige partier, hvor man regulerer i overførselsindkomsterne, som regeringen har foreslået. Det er jo noget, der vil gå ud over førtidspensionisterne og dagpengemodtagerne, som fru Johanne Schmidt-Nielsen klart har sagt gennem de seneste dage.

Men hvis nu man indgår en aftale med nogle af de borgerlige partier, der ikke lige indeholder det element, men indeholder resten af regeringens udspil til en skattereform, vil det så ikke være meget, meget ødelæggende for samarbejdet mellem regeringen og Enhedslisten, eller hvor står Enhedslisten så henne? Man har lagt meget mærke til, at Enhedslisten har haft en hel del imod lige præcis det med overførselsindkomsterne, men hvad med afgiftsstigningerne på kaffe, te, vand osv., der også vender den tunge ende nedad? Eller hvad med folkepensionisternes grundbeløb, som også får et skud foroven i regeringens skattereform? Er det o.k., eller hvordan skal man tolke det, Enhedslisten siger?

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 14:29

asociale, at vi siger, at de af den grund ikke må stige, og det snakker vi med regeringen om, når vi forsøger at lave en aftale med regeringen om de her ting.

Per Clausen (EL):

Jeg har to ting at sige til det. Nu har jeg jo tidligere i dag sagt, at hvad angår det med at gøre det dyrere at være dansker, så klarede Dansk Folkeparti det bedre sammen med Venstre og De Konservative, da man indgik genopretningsaftalen. Så lad os bare holde fast på det. Der er mange elementer i genopretningsaftalen, som vi gerne så rullet tilbage, hvis vi kunne få partierne i regeringen med på det. Det er det ene, jeg vil sige.

Det andet, jeg vil sige, er, at jeg da godt kan forstå, at hr. Peter Skaarup siger, at man springer det der med reguleringen af overførselsindkomsterne over, for der kan Dansk Folkeparti jo bare sige, at det er aftalestof, og at det går de ikke med til, og så bliver det ikke til noget. Så er det ude af verden. Det var lidt uklart ud fra det, fru Pia Kjærsgaard sagde, om man mente det, men det kunne man jo gøre.

Til allersidst vil jeg bare sige, at jeg tror, det vil være urimeligt at forlange af mig, at jeg skal kunne gøre rede for detaljerne i alle mulige tænkelige og utænkelige forlig, som den nuværende regering kunne indgå med borgerlige partier, og hvilke konsekvenser det ville få for vores samarbejde med regeringen. Så derfor holder jeg mig til de, kan man sige, meget alvorlige ting og siger, hvad vores holdning er der.

Kl. 14:29

Der er rigtig, rigtig mange problemer i det udspil, regeringen er kommet med på skatteområdet. Vi har kun taget det værste med i det, vi indtil nu har sagt meget om. Men på et af områderne har jeg jo en løsning til regeringen, for jeg forstår, at nogle borgerlige partier er vældig optaget af aldersdiskriminering, og jeg vil sige, at det problem kan man jo løse ved at fjerne topskattelettelserne for alle, for så forsvinder aldersdiskrimineringen jo over for de ældre, og så er der jo åbnet en god mulighed for at lave en aftale med de borgerlige partier, som vi måske oven i købet kan blive lidt gladede for end det, man ellers kunne finde på.

Kl. 14:32

Første næstformand (Bertel Haarder):
Fru Mai Henriksen for en kort bemærkning.

Kl. 14:32

Mai Henriksen (KF):

Det er dejligt med alle de gode råd.

Jeg tænker blot, at det må være mærkeligt at være regeringens støtteparti, for det eneste sådan store fingeraftryk hidtil har jo været finansloven, og Enhedslisten kan blot se til, at det ene store reformudspil efter det andet bliver lagt frem, alle sammen indeholdende elementer, som for Enhedslisten er uspiselige. Man kan f.eks. tage den skattereform, som jo netop er blevet fremlagt, og man kan også tage forslaget om førtidspension og fleksjob, hvor Enhedslisten jo knap nok blev inviteret inden for til forhandlingsbordet, og man kan også tage den varslede kontanthjælpsreform, som kommer her til efteråret. Det må alt andet lige føles tomt at levere så få resultater. Så hvor meget skal der til, for at hr. Per Clausen – som jo lige før betegnede samarbejdet med regeringen som værende muligt at ødelægge, hvis ikke der begyndte at komme flere resultater – siger, at det samarbejde kan blive ødelagt? Kan man sige, at hvis to ud af de tre ting, jeg lige nævnte, altså skattereform, førtidspension, fleksjob og kontanthjælpsreform, ikke kommer i hus, så er Enhedslisten villig til at sige, at så er det samarbejde nu endegyldigt ødelagt? Hvor langt skal vi?

Kl. 14:33

Første næstformand (Bertel Haarder):
Hr. Peter Skaarup.

Kl. 14:30

Peter Skaarup (DF):

Jamen altså, det var jo bare til at blive forvirret af. Jeg stillede et meget klart spørgsmål, og der kom ikke rigtig noget svar. Der var noget udenomssnak om noget med, hvad den gamle regering havde gjort engang og sådan noget, og jeg bliver lige nødt til at spørge igen.

Hvis nu man forestiller sig, at der bliver lavet en skattereformaf-tale, hvor lige præcis det der med overførselsindkomsterne, som netop er forligsstof – det er vi fuldstændig enige i fra Dansk Folkepartis side; udenrigsministeren, hr. Villy Søvndal, sagde i øvrigt også, da han var i opposition, at nogle ændringer, som man overvejede dengang, ikke kunne blive gennemført før et valg, fordi det var forligsstof – bliver taget ud, er det så o.k. at forringe grundbeløbet til folkepensionisterne? Er det o.k., at vi ud over de der 5-6 mia. kr., som Enhedslisten i øvrigt har været med til at pålægge danskerne at betale ekstra i afgifter, hvilket nu medfører en meget stor grænsehandel – det må vi ikke glemme – skal til at betale endnu mere i afgifter? Der er jo tale om, at man opererer med et pænt stort milliardbeløb i ekstra afgiftsstigninger, hvor man simpelt hen indekserer hele molevit-ten. Hvis det nu er med i en aftale, kan Enhedslisten så stadig væk acceptere regeringens finanslov?

Kl. 14:30

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 14:33

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 14:31

Per Clausen (EL):

Vi forholder os jo til indholdet af den politik, der bliver ført, og derfor er det indholdet af de aftaler, der bliver indgået, som for os er afgørende. Altså, jeg vil sige, at min oplevelse det sidste års tid ikke har været, at jeg har tilbragt tiden i en hængekøje og ikke har deltaget i forhandlinger. Jeg kan da huske, at der var noget med en udligningsreform, der var noget med en energiaftale, og der var noget omkring noget trafik, som godt nok blev til noget miskmask, men som vi jo var med til at redde til sidst. I grunden må vi vel et eller andet sted erkende – også når vi skal være ærlige over for regeringen – at Enhedslisten har lavet betydelig flere aftaler og betydelig mere lovgivning sammen med regeringen, end Det Konservative Folkeparti har. Det er rigtigt, at regeringen hele tiden snakker om de aftaler, den vil lave sammen med de borgerlige partier, men der er jo ikke mange af dem, der er blevet til noget indtil nu. Og den tid, der er gået, uden at det er sket, er jo i hvert fald gået godt.

Kl. 14:34

Per Clausen (EL):

Jeg prøvede at svare ærligt. Det kan jo godt betale sig. Jeg synes, og vi synes i grunden, at det er en rigtig fornuftig idé, at afgifter følger prisudviklingen, ligesom skatten følger lønudviklingen. Det synes vi sådan set er meget rimeligt. Vi ser ingen grund til, at alle kronebeløb i en afgift skal fastfrysnes. Så kan der være nogle afgifter, der er så

Kl. 14:31

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Mai Henriksen.

Kl. 14:34

Mai Henriksen (KF):

Så vil jeg gerne spørge på en anden måde, for når hverken fru Ellen Trane Nørby eller hr. Peter Skaarup ligesom er kommet igennem med spørgsmålet, vil jeg omformulere det. Jeg tror, de fleste er enige om, at bag regeringen ligger der en hel boulevard af knuste løfter, og intet tyder jo på, at det stopper. Jeg har også indtryk af, at Enhedslisten er blandt de skuffede, og at man måske også i Enhedslisten forventede sig mere af samarbejdet med regeringen. Så jeg skal bare sådan helt kort spørge: Hvilket løftebrud håber Enhedslisten bliver regeringens næste?

Kl. 14:35

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 14:35

Per Clausen (EL):

Det kunne være, at de f.eks. dropper det med topskattelettelserne, som jo står i regeringsgrundlaget. Det må de efter min opfattelse gerne droppe. Jeg kan give et lille katalog over, hvad der står i regeringsgrundlaget, og som det vil være en god idé ikke at føre ud i livet. Så det er sådan set ikke så vanskeligt. For os er det ikke det med løftebruddet, der er det afgørende – det må de selv klare med deres vælgere. Det, der er afgørende for os, er det politiske indhold, og jeg vil bare sige, at indtil nu er det altså sådan, at det meste af den politik, der er ført i det her Folketing i det her folketingsår, er sket i et samarbejde mellem regeringen og Enhedslisten. Og så snakker man meget om alle de ulykker, man vil lave i fremtiden, og det skælder vi i forvejen ud over for at advare imod, at man gør det. Men vi kan jo ikke straffe regeringen for noget, de ikke har gjort endnu.

Kl. 14:35

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Birgitte Josefsen for en kort bemærkning.

Kl. 14:35

Birgitte Josefsen (V):

Tak for det. Nu startede hr. Per Clausen med at rose, så jeg vil gerne rose tilbage, og selv om jeg ikke altid er politisk enig med hr. Per Clausen, betragter jeg hr. Per Clausen som en mand, man kan stole på, når man har indgået en aftale, og det er jo mere, end man i al almindelighed kan regne med i forhold til alle her i Folketingssalen. Så jeg vil godt teste hr. Per Clausen for, om man nu kan stole på det, hr. Per Clausen siger, for jeg har gået og gemt på et spørgsmål her i de sidste 8 måneder.

Da vi havde åbningsdebatten, udtalte hr. Per Clausen fra Folketingets talerstol, at såfremt regeringsgrundlaget kom til afstemning, ville han stemme imod, og jeg vil gerne høre, om hr. Per Clausen i dag står ved den udtalelse, efter at der er gået 8 måneder.

Kl. 14:36

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 14:36

Per Clausen (EL):

Altså, jeg har præcis samme opfattelse af regeringsgrundlaget, som jeg havde for 8 måneder siden, og den er, at det indeholder en lang række ting, Enhedslisten aldrig kunne drømme om at stemme for, og at det indeholder en lang række ting, som vi er glade for – lidt mere af det, vi er glade for, end af det, vi ikke kunne drømme om at stemme for. Så derfor er vores holdning til regeringsgrundlaget det samme, som den var dengang. Og jeg kan godt huske al den opstandelse, der var, da hr. Søren Pind var i gang med nærmest at foranstalte en

eller anden slags revolutionær stemning ude foran TV 2, som jo har et stort behov for at sende hele tiden. Det var det rene vrøvl, for regeringsgrundlaget kommer aldrig til afstemning, og det gik vist også op for Venstre, at det ville være for kompliceret at fremprovokere en afstemning om det. Men det var godt forsøgt og vældig muntert og sjovt, og vi mener præcis det samme, som vi mente for 8 måneder siden.

Kl. 14:37

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Birgitte Josefsen.

Kl. 14:37

Birgitte Josefsen (V):

Jamen nu kan det jo godt være, at vi vil gøre alt muligt for at finde ud af, hvordan man nu kan fremsætte en dagsorden, så man fik regeringsgrundlaget til afstemning. Så det kan vi jo lade komme an på en prøve. Men jeg synes så i forhold til de spørgsmål, der er stillet her i dag, at hr. Per Clausen har været knap så konkret i sine svar, som hr. Per Clausen var i åbningsdebatten, og nu vil jeg så godt høre: Hvilke konkrete elementer skal der komme på bordet i forhold til det skatteudspil, der ligger, for at Enhedslisten kan gå med i en aftale med regeringen?

Kl. 14:38

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 14:38

Per Clausen (EL):

Det skal være sådan, at det skatteudspil skal ændres på en sådan måde, at det også indeholder nogle forbedringer for de mennesker, der er på overførselsindkomster, og ikke forringelser, som der er lagt op til nu. Det er en af de ting, det skal indebære. Så skal vi sikre os, at nogle af de penge, som regeringen gerne vil bruge på at lette skatten for dem, fru Marianne Jelved meget præcist kaldte for velhavende mennesker, reduceres sådan, at dem, der er meget velhavende, i hvert fald ingen glæde får af det. Så skal vi skaffe nogle flere penge fra nogle af de rige danskere og fra den finansielle sektor osv. med henblik på at skabe mulighed for at lave skattelettelser til folk med lave indkomster, uden at det behøver at gå ud over andre med tilsvarende lave indkomster. 2 minutter eller 1 minut, vil jeg sige, giver ikke mulighed for at opremse alle de krav og ønsker, vi har til regeringen, i forhold til deres skatteudspil. Jeg er sikker på, at hvis de ikke allerede har fået en fyldestgørende liste over det, vil de snart få det. Jeg er ikke sikker på, at Venstre bliver orienteret om hele indholdet af det, men nogle enkelte elementer skal jeg nok lade lække.

Kl. 14:39

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 14:39

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg forstår godt, at hr. Per Clausen ikke kan gå ind i alle mulige forestillinger om, præcis hvordan et eventuelt forlig mellem regeringen og Enhedslisten bliver – altså, det ville være helt absurd at skulle svare på det spørgsmål. Men på det mere principielle plan kan man så forestille sig, at Enhedslisten kan deltage i et skatteforlig, der øger uligheden i Danmark? Det kunne være lidt interessant at høre.

Kl. 14:39

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

- Kl. 14:39
Per Clausen (EL):
Enhedslisten kan ikke støtte en aftale, der øger uligheden i Danmark.
- Kl. 14:39
Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Simon Emil Ammitzbøll.
- Kl. 14:39
Simon Emil Ammitzbøll (LA):
Det var sådan set også det svar, jeg forventede. Er det så målt på den traditionelle måde, altså at man ikke på Ginikoefficienten må kunne se, at uligheden øges? Sådan en aftale indgår Enhedslisten ikke med regeringen – er det korrekt forstået?
- Kl. 14:40
Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.
- Kl. 14:40
Per Clausen (EL):
Udgangspunktet er jo, at vi ved hjælp af nogle objektive kriterier skal kunne dokumentere, at der skabes mere lighed og ikke mere ulighed. Men lad mig bare sige, når nu hr. Simon Emil Ammitzbøll nævner Ginikoefficienten, at så tror jeg nok, at regeringen allerede er ved at regne sig frem til, at det udspil, den kommer med, næsten er godt nok i forhold til Ginikoefficienten, måske endda er godt nok. Så man skal altså ikke snyde os med nogle fiffige beregningsmetoder, vil jeg sige. Tit har jeg måttet indrømme herinde, at jeg jo ikke er økonom eller matematiker eller sådan noget, og så skal jeg heller ikke selv lave de modeller, vi regner det ud efter.
- Kl. 14:40
Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Mike Legarth for en kort bemærkning.
- Kl. 14:40
Mike Legarth (KF):
Jeg vil gerne spørge hr. Per Clausen: Når vi taler om en skattereform, som vi fra konservativ side synes er en rigtig dagsorden, kan hr. Per Clausen så medvirke, hvis uligheden øges?
- Kl. 14:41
Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.
- Kl. 14:41
Per Clausen (EL):
Altså, jeg forsøgte vist at sige det nogenlunde klart lige før, nemlig at Enhedslisten medvirker ikke i aftaler, der skaber øget ulighed i samfundet. Jeg er lidt ked af det, for det kan måske være det, der gør, at vi aldrig kan få lavet en skatteaftale med De Konservative, for jeg har indtryk af, at for De Konservative er det vigtigt, at uligheden øges. Sådan har vi det jo forskelligt, og derfor håber jeg også på, at regeringen kommer til fornuft og laver en aftale sammen med os.
- Kl. 14:41
Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Mike Legarth.
- Kl. 14:41
Mike Legarth (KF):
Næh, men det er bare meget rart, inden vi går ind til forhandlingerne, at få bekræftet de synspunkter, som vi troede vi kendte, for der er jo en helt ny dagsorden, hvor folk mener noget helt andet, end de gjorde tidligere. Det synes jeg også jeg har set lidt hos hr. Per Clausen – måske ikke hos selveste hr. Per Clausen, men i hvert fald hos hr. Frank Aaen.
- Kl. 14:39
Men lad mig så spørge til det eneste element, som jeg i hvert fald ved Enhedslisten har bekæmpet ved enhver given lejlighed, nemlig topskatten. Den skulle ikke sænkes, det ville være uretfærdigt og meget andet. Vil man i dag fra Enhedslistens side medvirke til at skabe de gode gevinster, der vil være ved at lette topskatten?
- Kl. 14:42
Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.
- Kl. 14:42
Per Clausen (EL):
Også det har jeg udtalt mig om rigtig, rigtig mange gange og efter nogles mening rigelig præcist. Men jeg skal bare sige til hr. Mike Legarth, at Enhedslisten godt kan medvirke til, at man f.eks. hæver topskattegrænsen, hvis det sker inden for en ramme, hvor aftalen skaber større lighed. Og det kan sådan set godt lade sig gøre. Men det er klart, at når man vil hæve den med 78.000 kr., som regeringen lægger op til i sit skatteudspil, så bliver det rigtig svært. Det er også derfor, jeg synes, man skulle prøve at fjerne noget af det aldersdiskriminering, som De Konservative er så optaget af, ved at sænke den der ambition om, hvor højt man skal hæve topskattegrænsen i regeringens udspil. Det ville være klogt af mange grunde.
- Kl. 14:42
Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Så er det fru Karen Ellemann.
- Kl. 14:42
Karen Ellemann (V):
Tak for det. Jeg vil fortsætte i topskattesporet, for hvad ville grænsen så være, hvis det var Enhedslisten, der skulle lave den her skattereform? Hvornår skulle man betale topskat?
- Kl. 14:43
Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.
- Kl. 14:43
Per Clausen (EL):
Enhedslisten har ikke noget ønske om at ændre på topskattegrænsen. Enhedslisten har et ønske om at indføre en hårdere beskatning af de mennesker, der tjener over ½ mio. kr., og dem, der tjener over 1 mio. kr. Vi gik til valgkamp på nogle klare synspunkter om, hvordan skat-tepolitikken skal se ud i Danmark. Vi må nok erkende, når vi ser på det politiske flertal her i Folketinget, at det bliver svært at komme igennem med det, og derfor kan det godt være, at vi bliver nødt til at acceptere, at topskattegrænsen sættes lidt op. Men så stiller vi krav om, at det skal ske i en sammenhæng, og at aftalen i øvrigt er en aftale, der skaber større lighed og ikke mindre lighed.
- Kl. 14:43
Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Karen Ellemann.
- Kl. 14:43
Karen Ellemann (V):
Nu startede hr. Per Clausen sin ordførelse med at tordne mod de rigeste mennesker i Danmark og sige, at de havde fået milliarder i skattelettelse. Jeg vil alligevel spørge hr. Per Clausen, hvordan han betragter det der med, om man giver eller man får skattelettelse. Altså, er vi ikke enige om, at de mennesker, der så har fået en skattelettelse, blot har fået lov til at beholde lidt mere af deres eget, men at

der altså samtidigt også er tale om en befolkningsgruppe, der giver utrolig meget i skat, altså betaler utrolig høje summer i skat?

Kl. 14:44

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 14:44

Per Clausen (EL):

Jeg tror, at når vi snakker om mennesker med høje indkomster i det her land, så er det meget varieret, hvor meget de betaler i skat. Det er også meget varieret, i hvor stor udstrækning de betaler alle udgifterne til deres privatliv selv eller har deres virksomhed til at gøre det. Så jeg tror, at vi skal lade være med at generalisere.

Men Enhedslistens grundopfattelse er den, at mennesker med høje indkomster skal betale en høj skat, fordi det er den måde, man opretholder lighed i samfundet og et højt velfærdsniveau på. Der er ingen grund til at lægge skjul på, at Enhedslisten synes, at det er rigtig, rigtig ulykkeligt for Danmark, at vi er gået fra at være det mest lige land i verden til at ryge ned på 12. pladsen, særligt i en situation, hvor uligheden er vokset rigtig meget i alle vestlige lande. Så det er faktisk en ret flot præstation set ud fra et borgerligt synspunkt at vinde den konkurrence og få os banket ned på en 12. plads.

Kl. 14:45

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Jens Henrik Thulesen Dahl for en kort bemærkning.

Kl. 14:45

Jens Henrik Thulesen Dahl (DF):

Tak. Nu har vi jo hørt hr. Per Clausen tordne mod både den ene side og den anden side. Det er, som om der ikke er den store forskel på, om det er den nye eller tidligere regering, der sidder. Vi ved også, at Enhedslisten ville have stemt imod regeringsgrundlaget, hvis det havde været en mulighed. Man siger, at det oplæg til skattereform, der er nu, ligger langt fra noget, der ville være rimeligt, og som man kunne støtte.

Jeg har et spørgsmål, i forbindelse med at der tilsyneladende er mange ting, der øger uligheden. Hvis de nu fortsætter med det og får en aftale om en skattereform, som Enhedslisten ikke kan gå med i, fordi uligheden øges, kan man så forestille sig, at man stadig væk kan gå ind og støtte en finanslov, der faktisk nødvendigvis må bygge på de aftaler, der er lavet hen over foråret af den art?

Kl. 14:46

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 14:46

Per Clausen (EL):

Jeg vil bare sige, at siden vi fik den nye regering og fik det nye flertal i Folketinget, er ligheden faktisk blevet øget. Konsekvensen af finanslovaftalen, som vi lavede med regeringen, var faktisk, at ligheden er blevet øget. Så det var faktisk et brud med 10 års VKO-politik, som skete der. Jeg sagde også indledningsvis i min tale, at det vist var et sted mellem 10 og 15 konkrete eksempler på lovgivning, vi har gennemført sammen med regeringen, og som er et brud med den politik, VKO har ført. Så vi har sådan set ikke svært ved at se forskel.

Så vil jeg sige, at vi, når vi kommer til finansloven, selvfølgelig vil vurdere, om finansloven er i stand til at sikre, at den udvikling, der går i retning af større lighed i Danmark, og som startede med finansloven sidste år, kan fortsætte. Det er af afgørende betydning.

Så er det selvfølgelig også af afgørende betydning, hvad disse aftaler med de borgerlige partier bliver til. De er jo ikke blevet indgået

endnu, så lad os nu se, om de nogen sinde bliver til noget. Jeg har indtryk af, at Venstre finder en hængekøje, hver gang slutresultatet nærmer sig, så lad os nu se, hvad det bliver til. Men pointen er bare, at det vil vi vurdere i dets helhed, når vi kommer til det.

Kl. 14:47

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Jens Henrik Thulesen Dahl.

Kl. 14:47

Jens Henrik Thulesen Dahl (DF):

Det, jeg hører ordføreren sige, er jo sådan set, at sidste gang med finansloven fik man lavet noget, som Enhedslisten syntes gik lidt i den rigtige retning. Når man så står med finansloven næste gang, er det så sådan, at man vil sige, at nu er der lavet en masse aftaler med den borgerlige side af salen, som man nok synes gik i den forkerte retning, men hvis man bare lige kan komme lidt i den rigtige retning igen i finansloven, er det sådan set nok for Enhedslisten? Så kan man sidde og være med til finansloven. De hjælper en lille smule, og ind imellem kan de trække i alle mulige retninger, uden at det har nogen som helst konsekvens for Enhedslistens støtte.

Kl. 14:47

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 14:47

Per Clausen (EL):

Altså, det er jo den samlede finanslov, som skal pege i den rigtige retning. Det vil sige, at jeg sådan set skal kompenseres for det skidt, der måtte blive lavet med de borgerlige partier, sådan på den generelle plan. Og så kan det oven i købet være, det er ret sandsynligt, at der er nogle grupper, som er blevet dårligt behandlet i de aftaler, Dansk Folkeparti har været med til at lave med regeringen. De grupper skal så have noget kompensation for det, så det kan blive meget, meget kompliceret og meget, meget indviklet.

Det er sådan set også derfor, jeg advarer regeringen mod at rode sig ud i for meget snavs, for man kan blive så snavset, at det er svært at blive gjort ren, uanset hvor håndfaste metoder man bruger. Det vil jeg godt advare imod. Det kan være farligt.

Kl. 14:48

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Der er ikke flere korte bemærkninger på min liste. Tak til hr. Per Clausen som ordfører. Hr. Simon Emil Ammitzbøll som ordfører for Liberal Alliance.

Kl. 14:48

(Ordfører)

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg ved ikke, om det er, fordi statsministeren skammer sig over den politik, der er blevet ført i de seneste 8 måneder, at hun har forladt salen, men det kunne jo i hvert fald være det, der var en helt naturlig forklaring på det. Det er sådan, at vi står over for den udfordring, at der er over 170.000 arbejdspladser, der er forsvundet ud af Danmark. Vi kan se, at der i de kommende år vil være endnu flere mennesker, der er uden for arbejdsmarkedet. Vi kan se, at der i årene, der kommer, fortsat vil være offentlige underskud. Vi kan se, at produktiviteten er svag. Vi kan se, at vi har en kæmpe offentlig sektor. Vi kan se, at vi har Europas højeste skattetryk. Ja, udfordringerne står i kø, og regeringen har gjort det værre. Det er nemlig sådan, at man har afskaffet kontanthjælpsloftet. Man har vedtaget nogle afgifter på el, på varme, på ejerskifte, på cigaretter, på vin, på øl, på chokolade, på slik, på is, på sodavand, på biler og på reklamer, og der er sikkert også noget, som jeg ikke lige har fået med her. Det er næsten 10

mia. kr. i nye skatter og afgifter, som man på kun 8 måneder har pålagt danskerne. Hvis det er noget, der fortsætter i alle de 4 år, så vil den samlede stigning være på op imod 60 mia. kr.

Hvorfor er det, at Liberal Alliance går så meget op i det med skatten? Hvorfor er det, at vi går så meget op i det med, at folk skal have lov til at beholde lidt flere af deres surt optjente kroner? Er det bare, fordi vi er venner med de rige, at vi gør det? Nej, vi gør det, fordi vi er venner med dem, der er den ganske almindelige dansker. Det er dem, som vi gerne vil give friheden til at kunne forfølge deres drømme, som vi gerne vil give friheden til at kunne skabe deres egen tilværelse, friheden til selv at bestemme, friheden til at stræbe efter deres egen lykke, sådan som det også står i den amerikanske uafhængighedserklæring. Det er altså nogle enorme udfordringer, Danmark står over for. Og hvad er det så, regeringens svar på det er? Jo, man kratter lidt i overfladen hist og her; man flytter lidt rundt på nogle skatter, flytter dem fra et område til et andet.

Men der er jo i Danmark ikke nogen skat, der er for lav, den skat, der er for lav, findes ikke. Der er ingen grund til, at man sætter noget ned og lader noget andet stige. Regeringens initiativer er nemlig ikke noget, der rykker. Vi kan tage dem enkeltvis og se på dem. Man kan tage den reform af førtidspensioner og af fleksjob, som diskuteres i øjeblikket, og hvor Liberal Alliance håber meget på at vi kommer med i en aftale. Men sandheden er jo, at der her kun er tale om noget, der vil øge arbejdsudbuddet med nogle ganske få tusinde personer, ja, det er nærmest det samme antal som det antal, hvormed arbejdsudbuddet blev mindsket, da man i et bredt flertal her i Folketinget, altså alle partier på nær Liberal Alliance og Dansk Folkeparti, vedtog loven om erstatningsferie. Vi kan også tage og se på det, som regeringen gerne vil have skal være det, der er temaet for dagens debat, nemlig skatten.

Regeringen har fremlagt en skattereform, og der anerkender vi, at der, hvad angår cirka en tredjedel af den skade, der er sket i forbindelse med det, man i løbet af de første 8 måneder har udrettet, så er er tale om, at man gør det godt igen; der er dog lidt, som man ruller tilbage. Men der er i skattereformen nogle elementer, som vi, for nu at sige det mildt, i Liberal Alliance er meget skeptiske over for. Det er sådan, at man vil lave en særlig topskattegrænse for ældre mennesker. Der indføres et helt nyt princip om, at man gerne må diskriminere folk på baggrund af deres alder. Der er en slags skat for dem, der er under 67-68 år, eller hvor meget det nu er, det når at blive, inden det er fuldt indfaset, og så er der en anden slags skat for dem, der er under denne alder. Jeg er sikker på, at det, hvis det var en privat virksomhed, der gjorde det samme, så ville være sådan, at de røde medlemmer af Folketingets Ligestillingsudvalg ville stå i kø for at klage over, at man på denne måde diskriminerede. Men det er ikke kun diskriminerende, det er faktisk også konkurrenceforvridende.

Nu ved jeg ikke, om regeringen har fantasi til at forestille sig det, men der findes faktisk mennesker, som har egen virksomhed.

Kl. 14:53

Der kan f.eks. være en, der har egen virksomhed, og som er 66 år, og der kan være en anden, der har egen virksomhed, og som er 69 år, men der vil det være sådan, at ham, der er 69, vil komme til at skulle betale en højere skat end hende, der er 66. Det vil jo dermed ikke være den samme konkurrencesituation, som han vil stå i, når han skal udbyde sine varer, og når han skal handle. Han bliver stillet dårligere. Det er dermed både diskriminerende og konkurrenceforvridende, og det er, for nu at sige det på godt dansk, dødsdømt uretfærdigt. Det er da uretfærdigt, at man siger, at nogle af de mennesker, som tjener godt – for det er der jo også mange af dem der gør – og som altså enten arbejder eller har sparet op, nu skal straffes for, at de tager vare på sig selv og på deres medmennesker. Det er altså noget, de skal straffes for. Uha, hvor skulle de skamme sig i den regering!

Men det er ikke kun de ældre, der skal rammes, næh, nej, det er også nogle af de unge boligejere, som sidder med det, som skatteministeren kalder de allerstørste lån – det lyder nærmest, som om det dermed også er dem, der har allerflest penge, og at de bare kan betale for den ændring i rentefradraget, som regeringen foreslår. Men så nemt er det jo desværre ikke for de familier, der ender med at måtte flytte fra deres bolig. Endelig er der også en klassiker, altså det, man nærmest kan kalde en Helle Thorning, hvis man må sige sådan? (*Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen)*: Det må man ikke). Men så må man kalde det en statsminister med skrue, nemlig afgiftsskruen. For det vil være sådan, at afgiftshelvedet endnu en gang kommer til at køre derudad, når det er, at man vil sørge for at ophæve skatstopet på den del.

Når det er sagt, vil jeg sige, at vi jo i Liberal Alliance er fremkommelige mennesker. Vi vil sådan set gerne tage imod den fremstrakte hånd, der er med hensyn til at forhandle om en skattereform. For vi har et håb om, at der er noget, der kan gøres bedre, at det vil kunne trækkes i den rigtige retning, og at vi måske kan få enderne til at mødes. Regeringen har jo kun 80 mandater bag sig, så der er vel nogen, som de skal mødes med, hvis de vil ændre på skattesystemet her i landet.

Der var også noget helt andet, som man kunne gøre; man kunne i regeringen tage en dyb indånding, man kunne vise mod og gøre det rigtige: Man kunne fjerne topskatten, man kunne halvere selskabsskatten, man kunne have 40.000 færre ansatte i den offentlige sektor, man kunne forbedre produktiviteten og forbedre konkurrenceevnen i det her land og sørge for, at vi igen ville kunne kravle op på listen over verdens rigeste lande, i stedet for at vi fortsætter ad det spor, som vi i Danmark i mere end to årtier har kørt ad, hvor vi set i et internationalt perspektiv i virkeligheden bare er blevet et land, der er blevet mere og mere træt og slidt. Den her regering er jo af vælgerne allerede blevet dømt som en løftebrudsregering. Der synes jeg jo på det lange stræk at der er god grund til at sige tak for løftebruddet, for det var blevet meget, meget værre, hvis man havde gennemført den politik, som S og SF gik til valg på.

Men når det nu alligevel er sådan, at man er kendt for at være en løftebrudsregering, så kunne man jo gøre det fuldt ud; man kunne simpelt hen gøre det, så det er gennemført, og gøre det rigtige, i stedet for at man bare kratter i overfladen. Jeg er helt sikker på, at både Venstre, Konservative og Liberal Alliance ville have umådelig svært ved ikke at støtte regeringen, hvis det var sådan, at den førte en fuldtonefornuftig politik. Vi har i det her land nogle muligheder, og det kræver kun 90 mandater at gøre Danmark til et bedre sted. Vi skal turde drømme om at gøre Danmark til et helt andet samfund, altså til et samfund, hvor vi belønner den flittige, til et samfund, hvor det kan betale sig at arbejde, til et samfund, hvor den, der tager sig af sig selv og af sin familie, bliver belønnet og ikke bliver straffet.

Sådan et land kan gøres både rigere og friere, og det vil dermed kunne sørge for, at vi hver især kan leve et liv, der leves efter egne ønsker, og ikke efter, hvad der er politikernes ønsker.

Kl. 14:58

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Der er en række korte bemærkninger. Først er det hr. John Dyrby Paulsen.

Kl. 14:58

John Dyrby Paulsen (S):

Tak. Man bliver måske sådan lidt trist til mode, når man hører hr. Simon Emil Ammitzbølls indlæg, for hr. Simon Emil Ammitzbøll vælger jo sådan meget selektivt at tage nogle enkelte ting ud, men ikke det der med, at udlandet har meget stor tillid til dansk økonomi. Renten er siden folketingsvalget faldet yderligere og i perioder nu også kommet under den tyske rente, så den der meget store tillid fra udlandets side til dansk økonomisk politik er jo blevet styrket gen-

nem de seneste måneder. Det synes jeg trods alt også at Liberal Alliance må glæde sig over.

Kl. 15:01

Må jeg så ikke også kvittere for den udmelding, der er kommet fra Liberal Alliance i dag, om, at man går ind i forhandlingsforløbet. Det var også sådan, jeg hørte ordføreren sige det, og det vil jeg meget gerne kvittere for. Men det undrer mig lidt, at Liberal Alliance siger, at nu kan de godt gå ind i et samarbejde med Det Konservative Folkeparti. Det er ikke, fordi der er noget i vejen med at samarbejde med Det Konservative Folkeparti, men kunne Liberal Alliance ikke forklare, hvorfor det ikke er Venstre, som Liberal Alliance gerne vil samarbejde med, men Det Konservative Folkeparti? Hvad er der i virkeligheden i vejen med Venstre?

Kl. 14:59

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 14:59

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg tror, det ville blive for meget, hvis jeg lavede en sammenlignende analyse mellem Liberal Alliances og Venstres partiprogrammer for at finde frem til, hvad vi så syntes var i vejen med dem, og hvad de måtte synes var i vejen med os. Men der er sådan set ikke særlig meget i vejen med Venstre. Vi elsker Venstre. Vi elsker dem så meget, at vi har tænkt os at placere dem på regeringsbænkene efter næste valg, hvis vi får mulighed for det. Så jeg kan fuldstændig berolige hr. John Dyrby Paulsen med, at vi har et glimrende forhold til Venstre.

Når det er sagt, tror jeg, at spørgsmålet handler om noget helt andet, nemlig at Liberal Alliance jo desværre ikke har 10 mandater, for så kunne vi være selvstændigt interessante, og det er så den alliance, vi har kunnet se med De Konservative. Hvis man lægger 9 og 8 sammen, giver det 17, og det er mere end 10, og dermed møder man ikke døde øjne hos ministre, man skal forhandle med.

Kl. 15:00

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. John Dyrby Paulsen.

Kl. 15:00

John Dyrby Paulsen (S):

Tak for det. Jeg ved nu ikke, om jeg blev specielt beroliget af, at Liberal Alliance ligefrem elsker Venstre, og jeg ved heller ikke, om Liberal Alliance har tænkt nærmere over mandatsammensætningen. Det er jo sådan, at hvis man tager Liberal Alliances mandater og lægger dem sammen med Venstres mandater, kommer man vist også lige over 10. Det er jo derfor, vi undrer os og spørger: Hvad er det nu, der er sket mellem Liberal Alliance og Venstre?

Det er fair nok, at Liberal Alliance gerne vil se Venstre som et regeringsbærende parti, men det er da underligt, at man så ikke vil lave en skattereform med Venstre. Er det i virkeligheden på grund af det, som Venstre indtil nu har fremlagt som forslag til skattereform. Man skal være meget, meget positivt stemt over for Venstre for at kunne kalde det en reform. Altså, det er 250 ord på en hjemmeside og så en YouTubevideo på 2 minutter med hr. Lars Løkke Rasmussen, hvor han stort set ikke siger andet end noget med skat og betydelige skattelettelser, der i øvrigt ikke er finansieret endnu, og heller ikke siger noget om, hvornår danskerne i givet fald skal have dem. Hvad er det, der er i vejen med det, Venstre har sagt om skat indtil nu, som gør, at Liberal Alliance i virkeligheden ikke vil forhandle sammen med Venstre, når man ser på regeringens skattereform?

Kl. 15:01

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Nogle mennesker forstiller sig og gør sig klogere, end de er. Det kan man ikke beskyldte hr. John Dyrby Paulsen for, for jeg synes, spørgsmålet med al ønskelig tydelighed viser – jeg kender jo hr. John Dyrby Paulsen godt – at han er meget klogere, end hvad det spørgsmål umiddelbart afslører. Derfor har jeg heller ikke tænkt mig at gå ind i den fuldstændig fortænkte situation. Sagen er den, at jeg ikke har tænkt mig og stå her og være medie for en diskussion mellem Socialdemokratiet og Venstre. Den sag må partierne klare selv.

Kl. 15:02

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Jesper Petersen for en kort bemærkning.

Kl. 15:02

Jesper Petersen (SF):

Jeg forstår på hr. Simon Emil Ammitzbøll, at man nærmest er på vej til at indlede en eller anden form for hed affære med Venstre, og at man gerne så dem tilbage ved magten efter valget. Jeg forstår også, at det f.eks. er en noget anderledes skattepolitik, der nu bliver lagt op til, end den, der blev ført før, men der må være en større sympati for den anden vej.

Men så er der alligevel ret store uoverensstemmelser, for efter lang tids roden rundt i det har jeg forstået på Venstre, at de i hvert fald i ord siger, at de gerne vil have en vækst i den offentlige sektor på 0,8 pct.; en behersket vækst, men det er alligevel det, den skal være på. Som jeg forstår Liberal Alliance, vil man skære ned med 150 mia. kr. – 40.000 offentligt ansatte – og vil nærmest have en negativ økonomisk vækst i den offentlige sektor over de kommende år. Der forekommer mig bare, trods den hede kærlighedsaffære, at være en ret stor forskel på de ønsker, der er inden for det liberalistiske spektrum. Kan hr. Simon Emil Ammitzbøll ikke bekræfte, at der i kærlighedsaffæren vil indgå en form for kompromis om, at der skal være en lavere vækst i den offentlige sektor, hvis Liberal Alliance skal være med i ægtesengen?

Kl. 15:03

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 15:03

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg kom til at tænke på tidligere statsminister Poul Nyrup Rasmussen, der engang i en stor politisk debat sagde: Jeg hører forkerte tal. Det hørte jeg også her fra hr. Jesper Petersen. Og igen er der det med forstillelsen, for hr. Jesper Petersen ved det udmærket. Det er sådan, at Liberal Alliance foreslår at fjerne 40.000 stillinger i den offentlige ved naturlig afgang. Det kan sagtens lade sig gøre. Det ved vi allerede fra nogle af landets dygtigste kommuner. Det er sådan, at vi gik til valg på en samlet reformplan med besparelser på lidt over 70 mia. kr., men det kan da godt være, at vi bliver mere dristige frem mod næste valg. Det vil jeg bestemt ikke afvise.

Kl. 15:04

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Jesper Petersen.

Kl. 15:04

Jesper Petersen (SF):

Svaret på selve spørgsmålet er så, at det jo er forskelligt fra det, Venstre går og siger. Der er en ret tydelig forskel. Jeg synes, det er utrolig svært at blive klog på, hvad der egentlig ligger i det, de borgerlige partier mener nu om dage. Venstre mener ikke rigtig noget, men er vel nu blevet enig med sig selv om, at de vil have den der

vækst på 0,8 pct., Liberal Alliance vil gerne have en mindre vækst og De Konservative en vækst på 0,0 pct. Man er overhovedet ikke enig om det, men hvis man skal blive enig, må det jo forudsætte og ligesom give sig selv, at der bliver en mindre vækst i den offentlige sektor, at der altså skal være mindre velfærd, for at der kan gives flere skattelettelser.

Vi har forgæves forsøgt i måneder at finde ud af, hvad det er, de højreorienterede partier gerne vil sammen, men hvis det kunne være bare en form for delkonklusion for de næste 3 år, før der skal være valg igen, ville vi jo være nået så langt; at der altså skal være mindre vækst i den offentlige sektor, for at der kan gives flere skattelettelser. Er det korrekt forstået?

Kl. 15:05

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 15:05

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Fremlæggelsen af Venstres og De Konservatives målsætninger for den offentlige sektor var, så vidt jeg kan vurdere, korrekt. I forhold til Liberal Alliance er det rigtigt, at vi ønsker en mindre offentlig sektor. Vi abonnerer ikke på synspunktet om, at flere penge giver mere velfærd og glattere borgere. Sådan er det. Vi ønsker, at borgerne skal kunne beholde flere af deres egne penge. Det synes vi er mere retfærdigt. Vi synes, at det er moralsk korrekt, og vi tror i øvrigt også, at det vil skabe et mere effektivt samfund.

Jeg beklager, at jeg faktisk ikke i første omgang svarede på spørgsmålet, for hvis der er noget, jeg ikke kan holde ud, er det politikere, der står heroppe og ikke vil svare på spørgsmålene, så det skal jeg virkelig beklage. Jeg ynder at svare på de spørgsmål, jeg bliver stillet.

Så skal jeg endelig bare bemærke, at den forvirring, der åbenbart har bredt sig i SF, jo heldigvis ikke breder sig i den danske befolkning, for det virker som om, at der er noget, danskerne er enige om – i hvert fald flertallet – er det, at de ønsker at stemme løftebryderregeringen væk fra bænken og etablere en ny borgerlig regering, der er afhængig af Liberal Alliances mandater. Vi håber, at det også bliver sådan ved valget. Vi glæder os ikke for tidligt. Vi begår ikke hybris, men vi arbejder på at fastholde denne klare tendens, der nu har været i 8 måneder.

Kl. 15:06

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Nadeem Farooq for en kort bemærkning.

Kl. 15:06

Nadeem Farooq (RV):

Jeg noterede mig hr. Simon Emil Ammitzbølls åbenlyse og utilsørgede kærlighedserklæring til Venstre lige før. Det blev jeg lidt inspireret af, men jeg vil så nøjes med at sige, at jeg holder meget af hr. Simon Emil Ammitzbøll, for jeg ved, at Liberal Alliances ordfører taler meget direkte, det er straight talk deroppefra, og det kan jeg godt lide. Og efter at have set Liberal Alliances kære leders, hr. Anders Samuelsen, statusopdatering på Facebook her forleden, hvor han kalder Radikale for rendyrkede socialister, fordi Radikale vil forvalte nogle af borgernes penge – jeg kan forstå, at det nærmest er tyveri – kunne jeg godt tænke mig at spørge hr. Simon Emil Ammitzbøll, som jeg holder meget af: Vil det så betyde, at det er tyveri, hvis man også forvalter 30 pct. af borgernes penge? Er det så sådan, at Liberal Alliance også er socialister i en eller anden forstand? Altså, hvor meget skal skattetrykket så ned med? Det kunne jeg godt tænke mig et ærligt svar på.

Kl. 15:08

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 15:08

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Det er lige før, at man står heroppe og rødmer. Jeg holder nu også meget af hr. Nadeem Farooq og synes også, at den radikale skatteordfører tit udtrykker både kloge og sympatiske synspunkter.

Til spørgsmålet, om jeg betragter mig selv og Liberal Alliance som socialister, må jeg jo nok gå direkte til bekendelse og svare: Nej, det gør jeg ikke, og jeg betragter sådan set heller ikke hr. Nadeem Farooq som socialist. Jeg vil sige det på den måde, at vi er i en situation, hvor vi, hvis der var 90 mandater, der ville tage færre af danskernes penge, kunne gå imod mindre socialisme og mere frihed. Det kunne Det Radikale Venstre jo også medvirke til. Det Radikale Venstre har indtil nu medvirket til at øge skatter og afgifter med op mod 10 mia. kr. Nu vil man så give en 3-4 af dem tilbage igen og synes så, at man laver store lettelser. Og det er måske der, hvor vi bare siger, at man snyder lidt i regnestykket, for når man så er helt færdig, har man jo stadig taget mere, end man har givet. Og det er det, der måske kommer som en tyv om natten.

Kl. 15:09

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Nadeem Farooq.

Kl. 15:09

Nadeem Farooq (RV):

For os er det ikke et mål i sig selv at få et lavere skattetryk. Det handler om at gennemføre den skattepolitik, som styrker dansk økonomi, og som booster jobskabelsen. Men så er det, jeg spørger Liberal Alliance: Hvor meget vil man så have det ned på? Altså, er det 40 pct., er det 30 pct.? Kunne vi ikke få et klart svar på, hvad Liberal Alliances endemål er? Det tror jeg rigtig mange her i salen gerne vil vide, for det bliver jo et eller andet med at slå de andre i hovedet med, at de er socialister, at de er det ene og det andet, men hvad vil Liberal Alliance? Hvad er endemålet? Jeg vil gerne have et meget klart svar.

Kl. 15:10

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 15:10

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Det klare svar er, at hvis man er liberal, er man ikke utopist, og derfor er der ikke noget endemål for en liberal politik. Det giver ikke nogen mening at stille det spørgsmål. Jeg går heller ikke ud fra, at der er et endemål for Det Radikale Venstres politik, som vel et eller andet sted, hvis man graver dybt nok, også er inspireret af liberale principper. Så det er jo sådan set det korte og simple svar.

Så vil jeg bare sige, at jeg synes, hr. Nadeem Farooq meget tydeligt ridser uenigheden op. For Liberal Alliance er det et klart ønske, at vi skal have et lavere skattetryk i det her land. Folk skal betale skat, og der er ikke én skat, som vi synes er for lav. Det kan godt være, at Det Radikale Venstre vågner op hver eneste dag og tænker, at de unge og de gamle, og hvem ved jeg, lige skal have lov til at betale lidt mere. Sådan har vi det bare ikke, og det er så åbenbart en reel politisk uenighed, og det skal der også være plads til.

Kl. 15:11

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Christian Juhl for en kort bemærkning.

Kl. 15:11

Kl. 15:14

Christian Juhl (EL):

Jeg vil gerne lidt tilbage til debatten om velfærdssamfundet. Jeg har forstået, at selv moderate liberale økonomer erkender, at de samfund med mindst ulighed er dem, der er de mest produktive – det er de rigeste samfund, og det er de frieste samfund.

Hvordan kan det så være, at ordføreren har lyst, at vi i Danmark som et af de rigeste og mest frie og mest produktive lande skal til at eksperimentere med at lave et liberalt samfund, hvor vi sætter det over styr?

Kl. 15:11

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 15:11

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg hørte ikke spørgerens kilde til den påstand.

Kl. 15:11

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Christian Juhl har mulighed for at uddybe.

Kl. 15:11

Christian Juhl (EL):

Jamen hvis ikke ordføreren vil svare, må jeg prøve på en anden måde.

Jeg tog på en studietur i en uges tid. Og egentlig blev jeg lidt inspireret af at høre hr. Simon Emil Ammitzbølls begejstring for USA. Der forstår jeg så, at man er nødt til at sætte en masse mennesker i fængsel for at dyrke friheden. Men da det jo ikke efter min mening er det mest frie eller liberale samfund i verden, tog jeg videre til et land, der hedder Colombia. Og der skal jeg lige love for, at der var liberalisme. Der er stort set ingen regler. Mennesker kan nærmest leve, ligesom de selv vil. Så er der så nogle, der lever efter en anden model, nemlig den, at man lejer – hvad hedder de? – sådan nogle paramilitære grupper for at kunne styre fagforeninger og den slags.

Kunne man få et bud på, hvad Liberal Alliance ville gøre for at styre et samfund, hvor man havde en fuldstændig liberal tankegang, og hvor de stærkeste kunne bestemme det, de ville, og bruge de magtmidler, de ville?

Kl. 15:13

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 15:13

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg synes, at spørgsmålet hviler på to helt klare misforståelser.

For det første er det jo sådan, at man på den yderste venstrefløj tror, at man er nødt til at have et idealsamfund et andet sted på kloden for at være et politisk parti. Jeg ved godt, at man har været meget talt af den tanke, at der var steder i Asien og Østeuropa, hvorom man kunne sige: Der gør de det virkelig godt, det vil vi også! Sådan har vi det ikke. Vi har ikke et samfund, hvorom vi kan sige: Det er det land, og vi vil gøre ligesom dem. Så det er en fejlslutning.

For det andet synes jeg, at der er en misforståelse af, hvad begrebet frihed egentlig går ud på. Frihed handler jo om frihed fra overgreb, frihed fra tvang. Hvis der er noget parti, der går ind for foreningsfrihed, fagforeningsfrihed, er det da Liberal Alliance. Det er jo ikke os, der er allieret med en fagbevægelse, der med alle midler prøver at presse virksomhedsejere til at have overenskomst med bestemte fagbevægelser. Det kunne vi aldrig drømme om, vi går nemlig ind for egentlig foreningsfrihed.

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Trine Bramsen for en kort bemærkning.

Kl. 15:14

Trine Bramsen (S):

Jeg vil gerne starte med at takke ordføreren for det gode samarbejde, vi har haft, på store dele af udlændinge- og integrationsområdet de seneste måneder. Man kan vælge mellem to strategier her i livet:

Man kan sætte sig ned og være muggen over, at man ikke helt kan få sin vilje, eller man kan søge dialogen og forhandlingerne. Selvfølgelig kan man også vælge at lægge sig i hængekøjen og måske kombinere det med at være muggen, men jeg vil i hvert fald gerne kvittere for, at Liberal Alliance har valgt den her samarbejdende tilgang til udlændinge- og integrationsområdet. Derfor vil jeg også høre Liberal Alliances ordfører om, hvorvidt man påtænker at fortsætte denne samarbejdende tilgang til det parlamentariske arbejde, når det kommer til skattereformen. Liberal Alliance har jo i dag meldt ud, at de er villige til at danse pardans med Konservative, og derfor vil jeg gerne høre ordføreren, om Liberal Alliance gør sig overvejelser om at udvide dansen til også at omfatte dans med eksempelvis regeringen og indgåelse af et forlig på det her område, og om han i så fald har forventninger til dansens indhold.

Kl. 15:15

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 15:15

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Hvis man bliver budt op til dans af en charmerende dansepartner, skal man overveje det, men man skal jo altid tænke over, om der ligger mere bag det. Jeg vil sige det på den måde, at Liberal Alliance har den tilgang til dansk politik, at hvis vi mener, vi kan trække politikken mere i vores retning, så vil vi gerne lave aftaler. Hvis ikke vi kan se et perspektiv, hvis regeringen sidder med armene over kors og sagt med spørgerens ord er muggen, er der ikke mulighed for at lave en aftale, og så er det så det, vi må erkende. Men jeg er da glad for, at regeringen er kommet ud af hængekøjen på skatteområdet. Man har jo ligget der i 8 måneder og ikke vidst, hvad man ville, men nu ved man, hvad man vil, og det skaber grundlag for, at der kan forhandles. Men som jeg også antydede i min tale, synes vi, at hverken de unge boligere eller de ældre danskere skal gøres til ofre for den her skattereform. Så der er en del, der skal forhandles.

Kl. 15:16

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Trine Bramsen.

Kl. 15:16

Trine Bramsen (S):

Ja, om ikke andet kan man vist påstå, at hr. Simon Emil Ammitzbøll i hvert fald danser rundt om den varme grød. Jeg vil gerne spørge til vækstraterne i det offentlige forbrug, for jeg har jo i de seneste måneder lagt mærke til, at Liberal Alliance vil have en vækstrate på -1 pct., at De Konservative vil have en nulvækst, og at Venstre og vistnok også DF vil have en vækst på 0,8 pct. En vækstrate på 0,8 pct. udelukker jo reelle skattelettelser, så jeg kunne godt tænke mig at høre, om Liberal Alliance, nu hvor de har erklæret deres kærlighed til Venstre, kan tænkes at skrive under på et regeringsgrundlag i fremtiden, som udelukker reelle skattelettelser og fastlægger væksten i det offentlige forbrug på 0,8 pct.

- Kl. 15:17 Kl. 15:19
- Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):**
Ordføreren.
- Kl. 15:17
- Simon Emil Ammitzbøll (LA):**
Jeg glæder mig over, at en socialdemokratisk spørger allerede er inde på, hvad der skal ske efter næste valg, hvor der kommer en borgerlig regering. Det er jo det, der ligger i spørgsmålet, siden interessen er så klar allerede under et år inde i valgperioden. Jeg vil sige det på den måde, at vi jo ikke for nuværende har sagt noget som helst om, at vi ønsker at gå i regering. Vi har sagt, at vi ønsker at være støtteparti for en borgerlig regering, så vi kan trække den i en mere liberal retning. Jeg tror i virkeligheden, at det gode ved forholdet mellem Venstre og Liberal Alliance er, at der i enhver Venstremand banker et liberalt hjerte, som jo bare venter på, at der skal komme nogen og trække Venstre i en mere liberal retning. Så jeg tror, at Venstrefolk glæder sig, hver gang det går godt for os, for så kan de føre mere af den politik, som de fleste af dem har lyst til at føre.
- Kl. 15:18
- Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):**
Fru Lisbeth Bech Poulsen for en kort bemærkning.
- Kl. 15:18
- Lisbeth Bech Poulsen (SF):**
Jeg har et helt konkret spørgsmål til ordføreren, hvis ordføreren er klar. Er det Liberal Alliances officielle politik, at når en minister sikrer ekstra penge til udsatte børnefamilier i Danmark, skal man have kaffen galt i halsen?
- Kl. 15:18
- Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):**
Ordføreren.
- Kl. 15:18
- Simon Emil Ammitzbøll (LA):**
Det er det, man kalder et avanceret spørgsmål. Jeg ved ikke, om SF har officielle politikker for, hvilke ministre der skal have kaffen galt i halsen. Det har vi sådan set ikke i Liberal Alliance.
- Kl. 15:18
- Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):**
Fru Lisbeth Bech Poulsen.
- Kl. 15:18
- Lisbeth Bech Poulsen (SF):**
Ja, det er lidt avanceret, og det kommer fra ordførerens kollega, socialordføreren for Liberal Alliance, som jeg her citerer:
»Så har alle de ineffektive og i forvejen møg forkælede snylterkommuner fået endnu flere penge! Håber du får Caffè latten galt i halsen, Margrethe!«.
- Jeg regner med, at socialordføreren hentyder til vores økonomi- og indenrigsminister, men jeg er bare meget interesseret i at høre, om det er Liberal Alliances officielle politik.
- Man må regne med, at ordføreren repræsenterer Liberal Alliances politik på det her område, så derudover vil jeg også gerne høre, lige præcis hvilke kommuner i Danmark der er de her snylterkommuner og møgforkælede kommuner – og det er selvfølgelig i forbindelse med udligningsreformen.
- Kl. 15:19
- Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):**
Ordføreren.
- Simon Emil Ammitzbøll (LA):**
Jeg vil sige tre ting: For det første kan jeg oplyse det ærede medlem om, at Liberal Alliances socialordfører hedder fru Thyra Frank og ikke står bag den pågældende udtalelse. For det andet vil jeg bare gentage det, jeg sagde i første runde, på en anden måde. I Liberal Alliance synes vi, der er grænser for politik, og derfor har vi ikke en politik for ministres indtagelse af kaffe. For det tredje er det Liberal Alliances ønske, at man skulle få mindre, men mere gennemskuelig udligning, vil jeg sige, hvis der også var en indholdsmæssig interesse i, hvad vores politik er.
- Kl. 15:20
- Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):**
Hr. Simon Kollerup.
- Kl. 15:20
- Simon Kollerup (S):**
Som nyvalgt her i Tinget kan jeg jo godt mærke de hede kærlighedsaffærer herinde – kærligheden svirrer rundt i luften. Man kunne jo overveje i Præsidiet, om det skal være tilgængeligt for alle aldersgrupper at følge med på tv derude. Men så længe de følger med, synes jeg da, at vi skal holde ordføreren lidt op på det, som ordføreren sagde om at gøre en dyd ud af at svare på spørgsmål. Så jeg tror, at jeg sammen med dem, der sidder derude og følger med i debatten, vil prøve at finde ud af lidt om, hvad Liberal Alliances politik egentlig er. Og abstraktionsniveauet skal ikke blive for højt, så jeg tror, vi holder det simpelt, vi holder det til to spørgsmål.
- Jeg forstår, når jeg læser den offentlige debat, at Dansk Folkeparti og Venstre vistnok vil have en vækst i det offentlige på 0,8 pct. Jeg forstår, at Konservative vil have en vækst på 0 pct., altså nulvækst. Kan ordføreren som svar på mit første spørgsmål bekræfte, at ordføreren vil have en vækst på -0,1 pct. i det offentlige? Og kan ordføreren for det andet bekræfte, at partiet ønsker maksimum 40 pct. i skat, noget, som ifølge Skatteministeriet koster 30 mia. kr. i provenutab, jævnfør et svar fra den 15. marts 2011?
- Kl. 15:21
- Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):**
Ordføreren.
- Kl. 15:21
- Simon Emil Ammitzbøll (LA):**
For det første vil jeg til det første spørgsmål svare: Vi ønsker en større reduktion i den offentlige sektor, end spørgeren umiddelbart antyder, ikke 0,1 pct., men 1,0 pct., så vend lige om på tallene og vær med i den virkelige, konkrete debat.
- Det har jeg i øvrigt også svaret de tre andre spillere på nuværende tidspunkt, og derfor vil jeg bare sige, at lige meget hvor mange gange jeg i løbet af de næste par minutter bliver spurgt om, hvordan vi ønsker at den offentlige sektor skal udvikle sig, vil jeg svare det samme. Det ændrer sig ikke, jeg beklager.
- For det andet ønsker Liberal Alliance, at folk skal betale maksimum 40 pct. i skat af arbejde, og det betyder jo selvfølgelig, at alle faktisk får en lettelse af det, men det er jo ikke sådan forstået, at der er nogle, der skal betale mere. Hvis man betaler mindre i dag, betaler man stadig mindre, for det er maksimum 40 pct.; det er selvfølgelig vigtigt at holde sig for øje.
- Kl. 15:22
- Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):**
Hr. Simon Kollerup.

Kl. 15:22

Simon Kollerup (S):

Det var da første gang, vi fik svaret på, hvad det offentlige forbrug skal falde med, nemlig med 1,0 pct. og der er jo en himmelvid forskel på det og så det, den, man *elsker* og gerne vil have i statsministerkontoret, nemlig formanden for Venstre, vil have det skal være.

Nu indledte ordføreren så også med at sige, at man er venner med ganske almindelige danskere, det indgik i ordførerens tale. Derfor synes jeg da, at vi sammen med borgerne, der sidder og følger med derude, skal prøve at finde ud af, hvad der så sker, hvis man gennemfører ordførerens og Liberal Alliances politik.

Hvad sker der, hvis vi sænker marginals-katten til 40 pct.? Det koster 30 mia. kr. i tabt provenu til statskassen. Og hvis vi reducerer det offentlige forbrug med 1,0 pct., skal der fyres ude i kommunerne. Og ordføreren kan kalde det naturlig afgang, eller hvad han vil, men hvor skal kommunerne – Tønder, Ærø, Bornholm og Frederikshavn kommuner, hvor Liberal Alliance sidder i byrådene – ud at spare? Er det i børnehaverne, er det på folkeskolerne, eller er det i ældreplejen? Hvor skal den lavere vækst i det offentlige ramme hende for borgerne og de venner, som man mener man har i de helt almindelige danskere?

Kl. 15:23

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 15:23

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Sikke mange ting man skal forholde sig til på én gang.

For det første: Der er ikke nogen, der skal fyres på grund af Liberal Alliances politik. Jeg har set, at man bliver fyret på grund af regeringens politik, og det er noget helt andet, men det skal man altså ikke på grund af vores politik.

For det andet: Hvad er det, det gavner helt almindelige danskere? Det skaber over 200.000 nye arbejdspladser. Det er gennemregnet af uafhængige økonomer fra DREAM-gruppen, den, Socialdemokraterne ikke troede på før valget og selv bruger efter valget.

For det tredje: Vi stoler på fuldt kommunalt selvstyre. Derfor vil vi lade folk på Ærø, i Tønder og de 96 andre kommuner selv finde ud af, hvor det er, de vil spare og effektivisere i deres kommune.

Men lad mig tage et eksempel og sige, at der findes masser af steder i den offentlige sektor, hvor man, hvis man bare gør det lige så godt som de bedste ti kommuner i landet, kan samle penge op. Gør man det lige så godt som i de ti bedste kommuner i landet, ligger millionerne, for ikke at sige milliarderne, bare og venter på at blive samlet op.

Kl. 15:24

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere korte bemærkninger. Den næste ordfører er fru Benedikte Kiær fra Det Konservative Folkeparti.

Kl. 15:25

(Ordfører)

Benedikte Kiær (KF):

Jeg har set frem til denne afslutningsdebat, både fordi den giver os mulighed for at diskutere de store spørgsmål om, hvad vi vil med Danmark, og også fordi debatten måske kunne kaste noget lys over det hamskifte, de tre regeringspartier har foretaget siden afslutningsdebatten i 2011. Men efter at have hørt debatten i dag, mener jeg ikke, at der er kommet mere klarhed og ærlighed over det skifte, regeringspartierne har foretaget, tværtimod.

I dag kan jeg høre, at der er langt fra de svar, regeringspartierne gav for 1 år siden, og det, der er sket de seneste 8 måneder. I sin tale

sidste år sagde statsminister Helle Thorning-Schmidt, at »der er en anden vej for Danmark. Socialdemokraterne og SF har fremlagt den mest gennemarbejdede økonomiske plan, en opposition nogen sinde har fremlagt.«

Vi kender alle den berømte gennemarbejdede plan »Fair Løsning 2020«, som ramte skraldespanden, lige så snart den sidste stemme var talt op, og tak for det. Som finansminister Bjarne Corydon har måttet svare Folketinget, var det en plan, der var underfinansieret med mellem 22 og 39 mia. kr.

Det bør derfor ikke komme som nogen overraskelse for regeringen, at den i folkemunde hedder løftebrudsregeringen. Der var nemlig lovet meget billigere offentlig transport, en boligpakke til de trængte boligejere, ventetiden på skadestuerne måtte maksimalt være på 30 minutter, og sådan kunne jeg blive ved i det uendelige. Bundlinjen er, at denne regering i den grad har begået løftebrud i et omfang, der ikke tidligere er set.

Også efterlønsreformen er gennemført, trods at Socialdemokraterne og Socialistisk Folkeparti sagde, at de ville sløjfe den. Til gengæld røres der ikke ved dagpengeperioden, på samme måde som vi heller ikke fik millionærskatten eller en betalingsring. De løftebrud er vi i Det Konservative Folkeparti naturligvis ikke kede af. Var »Fair Løsning 2020« blevet gennemført, havde det været gift for dansk økonomi på både kort og lang sigt. Men der må rigtig mange vælgere, der føler sig godt gammeldags taget ved næsen, men det er naturligvis en sag for regeringen og de vælgere, der har stemt på den.

Men der er også sket nogle enkelte løftebrud, som vi ærgrer os meget over. På side 37 i »Fair Løsning 2020« står der:

»Socialdemokraterne og SF vil ikke medvirke til at øge boligskatterne eller til at forringe rentefradraget. Der skal ikke skabes usikkerhed om de danske boligejeres økonomi.«

Det løfte er man nu løbet fra med regeringens forslag til skattereform. Men man vil jo ikke gennemføre det i denne valgperiode, vil det sikkert lyde, men tallet 2020 er jo ikke for sjov føjet til titlen »Fair Løsning 2020«, så der er tale om endnu et løftebrud, som skaber yderligere usikkerhed, hvilket det bundfrosne boligmarked bestemt ikke har brug for.

Et løfte har regeringen dog holdt, nemlig at det vil blive dyrere at være dansker. For en helt almindelig LO-familie i eget hus drejer det sig om godt 3.400 kr., som familien har mindre til rådighed om året på grund af regeringens finanslovaftale med Enhedslisten. Når de faste udgifter således er betalt, har man færre penge tilbage til sig selv og familien. I en tid, hvor vi har brug for vækst, er det ikke vejen frem, tværtimod.

Men det er ikke kun den arbejdende dansker, det er blevet dyrere for. Også virksomhederne har kunnet mærke, at vi har fået en ny regering. Vi har brug for, at virksomhederne skaber nye job, men det kræver bedre rammevilkår og ikke en femdobling af NO_x-afgiften, eller at grænsehandelen øges på grund af de øgede afgifter. Det koster omsætning, og det rykker arbejdspladser syd for grænsen.

Regeringen har selv sagt, at den vil reformere sig ud af krisen, og flere gange har regeringen selv kaldt sig for en reformregering. Stort set alle tiltag og udspil får tilhæftet betegnelsen reform. Men når vi taler om de egentlige reformer – dem, der virkelig batter noget – tager regeringen i den grad tilløb. Her godt 8 måneder efter at regeringen trådte til, har vi set forslag til en reform af førtidspension og fleksjob, en reform, der er skrevet på blåt genbrugspapir, dog iblandt nogle røde tidsler. Og i går fik vi så det længe ventede – eller frygtede – forslag til skattereform.

Hos os er der ingen tvivl om, at vi har brug for reformer, og her efter 8 måneder med en rød regering kan vi blot konstatere, at udfordringen er blevet større på grund af ekstra skatter og afgifter for godt 6 mia. kr., et arbejdsudbud, der effektivt er reduceret med 5.000 personer, og en politik, der sender arbejdspladser ud af landet.

Kl. 15:30

Nej, det, Danmark derimod har brug for, er, at vi holder det offentlige forbrug i ro nogle år, at vi har et lavere skattetryk, og at rammevilkårene for erhvervslivet bliver forbedret. Det vil give os nogle flere muskler i den internationale konkurrence og dermed vækst, nye job, færre på overførselsindkomst og tryghed for den enkelte. Vi har i dag verdens største offentlige forbrug, og der er på ingen måde behov for at øge det endnu mere, for det giver mindre plads til det private initiativ og vækst i den private sektor. Derfor er regeringens plan ikke vejen frem.

Vi er ganske vist tilfredse med, at regeringen nu vil følge den konservative tankegang om, at færre skal betale topskat, men regeringens skattereform er for uambitiøs, og på flere områder er vi lodret imod finansieringen. Vi har ikke brug for, at regeringen med sin skattereform vil øge beskatningen af de i forvejen hårdt trængte boligejere, eller at det bliver endnu dyrere at købe ind i de danske supermarkeder. Vi har heller ikke brug for, at regeringen med sin skattereform gør det mindre attraktivt at spare op til sin alderdom, ligesom det er hamrende uretfærdigt, at blot fordi man når pensionsalderen, så rammes man af en lavere topskattegrænse, og at man dermed skal betale en højere skat. Det er og bliver usympatisk, ligesom det er diskriminerende.

Det kommer naturligvis ikke som nogen overraskelse, at Socialdemokraterne og SF kan komme med sådan et forslag, men til gengæld er jeg overrasket over, at De Radikale er med i en skattereform, der indfører diskrimination og øger marginalskatten. Det må siges at være nye toner. Vi mener derimod, at der er brug for at sænke det samlede skattetryk, ligesom marginalskatten bør sænkes. En skattereform bør også holde fokus på, hvordan vi skaber bedre vilkår for de private virksomheder, så de kan skabe nogle flere job. Det vil sætte gang i økonomien igen. Vi mener ligeledes, at danskerne bør beholde flere af deres hårdt tjente penge. En skattereform må heller ikke skabe yderligere utryghed for boligejerne, og så vil vi gerne beholde boligjobordningen, faktisk egentlig gerne forbedre den, da vi her har en hjælpende hånd til den travle familie, ligesom ordningen er et effektivt redskab til at bekæmpe sort arbejde.

Nu har jeg talt meget om økonomi, men der er også andre værdier, der i den grad er kommet i søgelyset. Regeringen vil blande sig i familiernes dagligdag ved at bestemme, hvordan barselorloven skal fordeles mellem mor og far. Regeringen har kastet sin interesse på de private daginstitutioner, som den mener er et uvæsen, som staten skal nedkæmpe. Konsekvensen er færre muligheder for den enkelte familie til selv at bestemme, hvordan børnene skal passes. Regeringen vil med skattelovgivning i hånden vade ind på vores private ejendom, ligesom regeringen med sit forslag om randzoner lader hånt om den private ejendomsret. Og regeringen vil sammen med sit støtteparti og LA gøre op med den obligatoriske kanonliste i folkeskolen. Og sådan kunne jeg blive ved med at opremse angreb på borgerlige værdier og angreb på vores mulighed for selv at kunne vælge, hvordan vi vil indrette vores liv. Listen er lang, og det fortæller, at det ikke kun er, når det gælder økonomien, at der er brug for, at vi borgerlige kommer på barrikaderne. Der er nemlig sat gang i en ny værdikamp på flere fronter.

Kl. 15:33

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til den konservative ordfører. Der er en række korte bemærkninger, først fra hr. Torben Hansen.

Kl. 15:33

Torben Hansen (S):

Tak, og tak til den konservative ordfører for talen. Det, den så bare var blottet for, var sådan set, hvad De Konservative egentlig selv mener. Det, man kan konstatere, er, at det var en lang oplistning af alt, hvad man mente var dårligt ved alle mulige andre. Men jeg synes

da, at det ville klæde Folketingets mindste parti også at komme med nogle politiske udmeldinger.

Men jeg kan jo se, at den konservative ordfører i går bl.a. sagde, at besparelserne på børnechecken for de højtlojnedede, der også ligger i den her skattereform, som regeringen har fremlagt, var helt absurd. Og det står jo i skærende kontrast til det, ordførerens egen formand rent faktisk sagde i et interview i BT den 31. december 2011, nemlig at der nu også var plads til, at man skulle til at kigge på børnechecken i forhold til de høje indkomster.

Så det der med hamskifte og uærlighed, som ordføreren sagde i starten, er vel ligesom det med, at når man peger på alle mulige andre, peger man også på sig selv, og det må virkelig være tydeligt i den her situation. Så det korte af det lange er: Hvad mener eksempelvis Det Konservative Folkeparti på det punkt?

Kl. 15:34

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 15:34

Benedikte Kiær (KF):

Jeg synes jo selvfølgelig, det er ærgerligt, at hr. Torben Hansen ikke har hørt, hvad jeg egentlig sagde i min ordførertale. Jeg kom faktisk med en række politiske udmeldinger om, hvad Det Konservative Folkeparti havde af holdninger i forhold til en skattereform. Der kom jeg faktisk med en perlerække af de ting, som vi mener bør være med i en skattereform.

Når nu hr. Torben Hansen nævner det her med børnepengene, vil jeg sige: Ja, jeg var ude i dag – det var så ikke i går – at sige, at jeg synes, at det forslag, der ligger, er absurd, fordi det bedre kan betale sig for et par at lade sig skille end at blive ved med at være gift. Og desuden må jeg bare oplyse hr. Torben Hansen om, at der altså også har været en udmelding fra partiet om børnechecken, hvor vi faktisk har sagt, at vi mener, at den bør omlægges til et fradrag, i stedet for at man begynder at lave en indtægtsgraduering. Og det har vi faktisk været ude med efter den her såkaldte artikel fra BT, som hr. Torben Jensen nævner.

Kl. 15:35

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Torben Hansen hedder han.

Kl. 15:35

Torben Hansen (S):

Tak. Det med navne falder selvfølgelig ikke i mit lod, men i formandens lod, men på det politiske plan bliver jeg nødt til at korrigere den konservative ordfører og sige, at der altså var meget langt mellem snapsene i den tale, når man ser på, hvad Det Konservative Folkeparti selv vil, men det kan der jo så tages bestik af bagefter.

Så fik vi også lige den der med, at det også er helt forfærdeligt, og at nu sejler alting syd for grænsen, væksten sker dernede, og folk tager derned osv. Punkt 1 må man konstatere, at de tal, der lige kom nogle frem om øl, sodavand og andre ting, og om, at der er nogle voldsomme stigninger i grænsehandelen, sådan set er fra 2010 og 2011, og meget kan man give os ansvaret for, men det her kan vi i hvert fald ikke tage ansvaret for. Punkt 2 vil jeg da også gerne henvise til, at fru Lene Espersen som økonomiminister ved præsentationen af forårspakken den 17. februar 2009 netop sagde:

»Og derfor er det nødvendigt, at vi bruger afgifter til at sørge for forebyggende, at vi får et sundere samfund. Derfor lægger vi op til at indføre en forhøjelse af afgifterne på en lang række varer. Det er is, chokolade, sukkerholdige sodavand, og derudover bliver afgiften på tobak også sat væsentligt op. Det, mener jeg, er sund fornuft.«

Er det ikke endnu et udtryk for, at det der med hamskiftet, som vi andre bliver beskyldt for, er noget, der trives i allerbedste velgående

i Det Konservative Folkeparti? En ting er, når man er i regering, noget andet er, når man står på talerstolen og bare, havde jeg nær sagt, kritiserer andre uden at komme med bud på egen politik.

Kl. 15:37

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 15:37

Benedikte Kiær (KF):

Så må jeg lige nævne nogle af de ting for hr. Torben Hansen, som jeg fremhævede i min tale, om, hvad vi ser der skal ske i en kommende skatterreform. Vi synes, at den skulle være langt mere ambitiøs end den, regeringen har fremlagt. Vi mener, at det offentlige forbrug egentlig bør holdes i ro i nogle år. Det er da en politisk udmelding. Vi synes egentlig, at det samlede skattetryk bør sænkes. Det er da i høj grad også en politisk udmelding. Vi synes egentlig, at vi bør se på rammevilkårene, herunder også erhvervsbeskatningen af vores erhvervsliv. Det er jo også en politisk udmelding. Så det at sige, at der ikke var politiske udmeldinger i min ordførertale, er vist ikke helt korrekt.

Med hensyn til det her med afgifterne: Jeg vil da gerne erkende, at vi på nogle områder er kommet med nogle afgiftsstigninger, men vi har jo ikke bare givet den fuldstændig gas, for vi ved jo også godt, hvis vi f.eks. tager tobak – det har regeringen jo også måttet erkende i forhold til de udmeldinger, der kom, da regeringen var i opposition – at man jo ikke bare kan lade priserne stige, for man bliver også nødt til at forholde sig til grænsehandelen. Derfor lod vi jo ikke bare tobakspriserne stige uhæmmet, men vi tog faktisk højde for, hvor det optimale punkt var med hensyn til, hvad afgiften kunne være på, så vi ikke fik en øget grænsehandel. Regeringen har jo selv måttet erkende, efter at den som tidligere oppositionspartier fik regeringsmagten, at den ikke kunne gennemføre den afgiftsstigning, den egentlig gerne ville.

Kl. 15:38

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak. Hr. Nadeem Farooq for en kort bemærkning.

Kl. 15:38

Nadeem Farooq (RV):

Tak. Jeg er jo helt på det rene med, at når en regering fremlægger et udspil til reform, vil oppositionen bruge lejligheden til rituelt at kritisere og gå hårdt til det. Sådan er det. Det er spillereglerne, og det kan jeg godt forstå.

Men hvis vi så forsøger at gå lidt bag om det og se på løsningerne, vil De Konservatives ordfører så ikke anerkende, at de takter, vi slår an med, nemlig at vi giver nogle skattelettelser og finansierer dem ved en omlægning, hvor vi hæver andre skatter og afgifter, er lidt analoge med, hvad den tidligere regering selv gjorde med sin forårspakke 2.0, og altså er den samme måde at gøre det på? Og vil De Konservative, med den erfaring, de også har med at lave den slags skattereformer, måske gå mere positivt med i det, end den tidligere regering har gjort?

Så mit spørgsmål er: Når man skræller al den her oppositionskritik lidt væk, kunne De Konservative så ikke gå med på det udspil, vi har lagt frem? Selvfølgelig kan der være nogle ting, vi kan snakke om, men ser det, vi har lagt frem, ikke ret godt ud?

Kl. 15:39

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Benedikte Kiær (KF):

Jo, vi har da selvfølgelig også sagt, at vi meget gerne går til forhandlingsbordet, fordi vi mener, at der er en række tidsler i det forslag, der ligger fra regeringens side, som vi meget gerne vil luge ud.

Vi har så også sagt, at vi egentlig også ønsker reelle skattelettelser, fordi vi mener, at Danmark har brug for reelle skattelettelser. Det vil simpelt hen øge vores konkurrencekraft, særlig når regeringen har hævet skatter og afgifter med, hvad der svarer til godt 6 mia. kr., hvilket vi i den grad kan se går hårdt ud over de danske arbejdspladser. Så derfor mener vi egentlig, at Danmark har brug for reelle skattelettelser, og jeg kan, efter at have overhørt det pressemøde, der var i går, forstå, at man også åbner lidt op for det. Det synes jeg egentlig er ganske interessant, og det er vi da selvfølgelig interesserede i at høre nærmere om.

Kl. 15:40

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Nadeem Farooq.

Kl. 15:40

Nadeem Farooq (RV):

Jo, jo, og vi kan blive kritiseret for at have sat skatter og afgifter op med 5 mia. kr. Den tidligere regering hævdede skatterne 287 gange og var også med til at berige danskerne med multimedieskat og iværksætterskat, og jeg skal komme efter dig – for nu at bruge det udtryk. Men kan man ikke godt se, at vi skal lægge fortiden lidt bag os og se på, om vi ikke fremadrettet kunne lave en fornuftig skattereform med fokus på jobskabelse og på vækst? Hvis vi sammen kan løfte Danmark ud af krisen tidligere, vil vi jo nå rigtig langt, og der kan Konservative virkelig bidrage og gøre sig gældende. Der tænker jeg, om ikke vi i stedet for at slå hinanden i hovedet med, hvad vi har gjort tidligere osv., skulle se fremad og mødes.

Kl. 15:41

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Der er meget uro, så hvis man lige kan dæmpe sig en lille smule, vil det også gøre det bedre for talerne heroppe.

Ordføreren.

Kl. 15:41

Benedikte Kiær (KF):

Nu mener vi jo også, at det er meget vigtigt, at man lærer af fortiden. Der har vi jo også været ude at sige, at der er nogle af de skatter og afgifter, som VK-regeringen har indført, som vi bestemt ikke er stolte af, og som vi nok heller ikke mener burde være blevet indført. Ordføreren nævner selv iværksætterskatten, men der er også en række punktafgifter og udligningsskatten, som vi ikke er glade for. Det har vi lært af, og det har vi så også fokus på fremadrettet.

Det, vi også blot fremhæver, og det, som vi mener er meget vigtigt i den situation, vi står i i dag – det er en ny tid – er, at vi bliver nødt til at se på det samlede skattetryk, hvis vi skal sørge for, at vi virkelig kan øge konkurrencekraften i Danmark. For vi må bare erkende, at vi, når vi sammenligner os med andre, har en rekord, som jeg ikke mener vi bør være stolte af, og den er, at vi er europamestre i at have det højeste skattetryk. Det går ikke, hvis man skal kunne stå stærkt i konkurrencen med andre lande.

Kl. 15:42

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Annette Vilhelmsen for en kort bemærkning.

Kl. 15:42

Kl. 15:45

Annette Vilhelmsen (SF):

Tak for den her redegørelse. Det, jeg lige har lyst til at spørge lidt til, er de offentlige udgifter. For fru Benedikte Kiær nævnte, at de er meget høje, og vi har jo også i 10 år kigget på, at de har været rigtig, rigtig høje. Det, der så kan undre, er f.eks., hvorfor det så alligevel ikke er gået godt med vores folkeskole, hvorfor for mange elever forlader den uden at have opnået, hvad de ville. Det leder så hen til det med de offentlige udgifter. Jeg har forstået det sådan, at Konservative egentlig ønsker at fjerne topskatten helt og ønsker at have en vækst i det offentlige på 0,0 pct. For min forståelses skyld har jeg simpelt hen brug for at finde ud af, hvordan der skal blive råd til bedre skoler, bedre sundhedsvæsen, bedre infrastruktur med det her regnestykke.

Kl. 15:43

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 15:43

Benedikte Kiær (KF):

Det mener vi faktisk sagtens kan lade sig gøre. Nu er det jo så ikke nogen decideret stor nyhed, at Det Konservative Folkeparti gerne vil af med topskatten. Vi var sådan set også ude at sige i 2008, at vi egentlig gerne så, at topskatten blev afviklet, også fordi vi ved, at det er en ekstremt effektiv måde at øge arbejdsudbuddet på, og at det også er en rigtig billig måde at øge arbejdsudbuddet på. Så vi mener faktisk, at det ville være rigtig godt for dansk økonomi, hvis vi fik fjernet topskatten, da det virkelig ville sætte gang i aktiviteten.

Med hensyn til det offentlige forbrug mener vi faktisk, at det i den situation, Danmark står i nu og i årene frem, ville være godt at holde det offentlige forbrug i ro i nogle år. Vi vil gerne gå ind og prioritere, også hvordan de penge, der bliver udløst med de reformer, der så bliver aftalt hen over årene, kan bruges, men bare automatisk at have en vækst på 0,8 pct. mener vi sådan set ikke der er brug for. Vi så gerne, at det offentlige forbrug blev holdt i ro, og vi mener faktisk godt, at det kan lade sig gøre. Hvis vi bare ser tilbage til Nyrup-tiden, kan vi sige, at det sådan set kan være, at vi ender på det samme niveau, som da Nyrup Rasmussen sad som statsminister.

Kl. 15:44

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Annette Vilhelmsen.

Kl. 15:44

Annette Vilhelmsen (SF):

Det er jo også godt med de gode hensigter. Jeg kan forstå, at De Konservative ved, hvordan det skal være, men jeg spurgte faktisk til, hvor pengene skulle komme fra. Jeg har simpelt hen brug for at vide, hvor De Konservative ser løftet til folkeskolen, så vi får elever, der kan meget mere. Det er næsten 20 pct., der i dag forlader folkeskolen uden at have de mest grundlæggende færdigheder, og det er trods alt sket, mens V og K har siddet med regeringsmagten. Jeg mangler simpelt hen svar på: Hvis topskatten skal helt væk, hvis væksten skal holdes på nul, hvor skal økonomien så komme fra til at forbedre det velfærdssamfund, som jeg forstår De Konservative også ønsker?

Kl. 15:45

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.**Benedikte Kiær (KF):**

For det første vil jeg lige sige, at VK-regeringen også lagde frem, at vi sådan set meget gerne vil gå ind og styrke folkeskolen. Så vi er jo meget enige med regeringen i, at der skal kigges på det område.

For det andet mener jeg faktisk, at det sagtens kan lade sig gøre at øge effektiviteten i den offentlige sektor. Det er faktisk noget regeringen selv peger på i sin 2020-plan, altså at der faktisk godt kan opnås et råderum ved yderligere effektiviseringer. Det, som regeringen sådan set ikke har peget så meget på i sin 2020-plan, er, at man egentlig også godt kan gå ind og arbejde mere effektivt med udbud.

Derudover vil jeg faktisk mene, at hvis vi går ind og laver en offensiv vækststrategi og virkelig sørger for, at der kommer gang i væksten, vil bruttonationalproduktet stige, og så vil man jo alt anden lige få mere ud af den samlede samfundskage, for x-antal procent af en større økonomi og et større BNP giver et større afkast og dermed også flere penge, som kan bruges i det offentlige og dermed til offentligt forbrug. Så det hænger faktisk sammen.

Kl. 15:46

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Annette Lind for en kort bemærkning.

Kl. 15:46

Annette Lind (S):

Jeg har jo noteret mig, at De Konservative og Venstre er uenige om, hvor meget der skal spares i den offentlige sektor. Fru Benedikte Kiær sagde før, at det offentlige forbrug skal holdes i ro, og at det jo betyder nulvækst, men der, hvor jeg kommer fra i Vestjylland, ved man godt, at nulvækst faktisk betyder minusvækst. Så man skal i hvert fald lidt længere ud på landet for at snyde dem.

Men det betyder så reelt, De Konservative vil spare på de her velfærdsydelser. Jeg vil gerne spørge ordføreren om, hvad der skal spares på. Er det på folkeskoleeleverne? Er det på lukkedage, eller hvor er det, at man skal spare i den offentlige sektor?

Kl. 15:47

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 15:47

Benedikte Kiær (KF):

Nu er det jo sådan, at Venstre og Konservative er forskellige partier. Der er mange ting, vi er enige om, men der er også nogle områder, hvor man kan se at der er forskelle, og hvor man kan se at der er nuancer.

Derudover vil jeg sige, at nulvækst faktisk ikke er minusvækst. For hvad angår nulvækst, skal man faktisk sikre sig, at der sker en PL-regulering, en pris- og lønregulering, sådan at man har den samme størrelse i morgen, som man har i dag. Så det er jo sådan set ikke minusvækst.

Så er der også det, jeg egentlig fremhævede før over for den anden spørger, nemlig at som regeringen selv påpeger, er det muligt at effektivisere den offentlige sektor. Det er muligt at få mere ud af de penge, vi har i dag. Vi har verdens største offentlige sektor, vi har verdens højeste offentlige forbrug, så det bør da være muligt at sørge for, at vi kan få noget mere ud af de penge, som vi bruger i den offentlige sektor. Det mener jeg faktisk er muligt.

Kl. 15:48

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Annette Lind.

Kl. 15:48

Annette Lind (S):

Jeg er helt sikker på, at hvis man spørger ude i kommunerne, hvad de tænker om nulvækst, så vil de sige, at de tænker, at det er minusvækst. Jeg vil gerne lige følge op på ordførerens egen partifælles, hr. Mike Legarths, udsagn. Han er i Berlingske i april måned citeret for at sige:

»Vi har store økonomiske udfordringer og det vil være at stikke blå i øjnene på vælgere, at sige at vi har råd til mere end nulvækst. Vi må fortælle befolkningen sandheden.«

Jeg vil gerne høre fra ordføreren her, hvad der er sandheden. Er det kommunerne, der skal have regningen?

Kl. 15:48

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 15:48

Benedikte Kiær (KF):

Der var vist et sammensurium af forskellige budskaber i det spørgsmål, som måske ikke lige kan nå sammen, i forhold til hvad det er, spørgeren egentlig vil spørge om. Jeg kunne egentlig ikke helt se det, i forhold til hvad hr. Mike Legarth sagde, i forhold til hvad nulvækst betyder, og i forhold til hvad kommunerne så har af opgaver.

I forhold til hvad hr. Mike Legarth sagde, ja, så er vi bare i en situation, hvor vi bliver nødt til at sørge for, at vi står stærkere, når vi sammenligner os med andre. Der bliver vi bare nødt til at erkende, at det at have verdens største offentlige sektor og at have verdens højeste offentlige forbrug ikke er det bedste, når man virkelig skal prøve at klare sig godt i den internationale konkurrence. Vi kan jo bare tage og kigge over sundet og se på, hvad man har gjort i Sverige, og hvordan det går i dag. Jeg tror ikke, det er så farligt at prøve at gøre nogle af de samme øvelser, som man f.eks. har gjort i Sverige, og jeg mener ikke, at Sverige er et uland, når det gælder velfærd. Jeg mener faktisk, at vi sagtens kan kigge over sundet og lære af nogle af de gode erfaringer, man har gjort sig i Sverige.

Kl. 15:49

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Liv Holm Andersen for en kort bemærkning.

Kl. 15:49

Liv Holm Andersen (RV):

Tak for det. Jeg vil gerne bruge mit spørgsmål til ordføreren på at få klarhed over noget, der i hvert fald for mig fortsat er en gåde. For selv efter et meget langt og grundigt forhandlingsforløb har det lige som ikke rigtig været muligt at få noget substantielt politisk ud af Det Konservative Folkeparti, med hensyn til hvorfor man ikke ønsker at medvirke til en ændring af den kommunale udligning, som sikrer en udligning, der i højere grad baserer sig på kommunernes faktuelle udgifter.

I samme åndedrag vil jeg egentlig gerne spørge, om man ikke fra Det Konservative Folkepartis side måske har fortrudt, at man ikke ønsker at være med, for det kan man jo stadig væk nå at lave om, eftersom vi har førstebehandlingen i morgen.

Kl. 15:50

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 15:50

Benedikte Kiær (KF):

Jeg kan berolige spørgeren med, at vi ikke har fortrudt. Vi synes, det er rigtig ærgerligt, at man fra regeringens side har brudt et forlig. Det er et klokkeklart forligsbrud, og det synes vi er rigtig ærgerligt.

Så synes vi egentlig, det er lidt ærgerligt, at man i forhandlingerne ikke har villet lytte til, hvad Det Konservative Folkeparti har sagt om udligning. Vi mener egentlig også, at man bør se på, hvad sammenlignelige familier har til rådighed, når de faste udgifter er betalt. Det synes vi faktisk er rigtig ærgerligt, for der er altså stor forskel på, hvad familierne har til rådighed, når de faste udgifter er betalt. Og vi taler vel at mærke om nogle sammenlignelige familier.

Så mener vi egentlig også, at den reform, eller hvad man nu vil kalde den justering, som regeringen har lagt frem, rammer vilkårligt og rammer hamrende uretfærdigt. For hvis man ser på, hvad det er for nogle kommuner, der skal betale mere, kan man se, at der overhovedet ikke er nogen rød tråd i det. Det er ret forvirrende, når nogle kommuner faktisk har rigtig svært ved at få tingene til at hænge sammen og så alligevel skal til at betale yderligere ekstra i udligning. Det er der mange borgere der ikke kan forstå.

Kl. 15:51

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Liv Holm Andersen.

Kl. 15:51

Liv Holm Andersen (RV):

Det er jo interessant, at det første, Det Konservative Folkeparti vælger at hive fat i, når man spørger ind til det substantielt politiske, er noget Christiansborgfnidder, men lad mig så forholde mig til det andet, som ordføreren jo påpeger. Der må jeg bare sige, at jeg ikke tror, at der er nogen, der har givet udtryk for, at de ændringer, vi laver af udligningssystemet, gør udligningssystemet perfekt. Men det gør det trods alt bedre, og det har man jo finansieringsudvalgets ord for, som er et udvalg, der er nedsat af VK-regeringen. Så jeg vil egentlig bare høre, om ikke ordføreren finder, at det arbejde, der er lavet i finansieringsudvalget, er vigtigt, altså at vi med udligningssystemet kommer noget nærmere det, der rammer udgifterne rigtigt, og om man ikke anerkender det arbejde, som finansieringsudvalget har lagt for dagen.

Kl. 15:52

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 15:52

Benedikte Kiær (KF):

Jeg er fuldstændig uenig med spørgeren i, at man har gjort udligningen mellem kommunerne og dermed også mellem borgerne bedre med den her ændring, den her justering. Jeg bor selv i en kommune, hvor der virkelig bliver gået til makronerne for at få enderne til at mødes; hvor man i den grad er blevet ramt hårdt af den økonomiske krise, og hvor der er rigtig mange, der har mistet deres arbejde. De kæmper i byrådet for at få økonomien til at holde, og de skal i gang med at finde 65 mio. kr., og nu har de fået en ekstraregning oveni fra regeringen på 29 mio. kr., hvilket man så absolut ikke kan forstå i den by, hvor jeg bor, og hvor borgerne tænker: Vi er da ikke rige, vi har da ikke en så stor overflod af penge, at vi bare kan sende dem ud af kommunen. Man kan overhovedet ikke forstå, hvad regeringen mener med, at det er rimeligt, at man skal betale flere penge, når man faktisk har rigtig svært ved at få enderne til at mødes, fordi man er blevet ramt hårdt af krisen.

Kl. 15:53

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Leif Lahn Jensen.

Kl. 15:53

Leif Lahn Jensen (S):

Jeg er nødt til at spørge ind til det der fantastiske og meget spændende citat af hr. Mike Legarth tilbage fra den 11. april, hvor han siger:

»Vi har store økonomiske udfordringer og det vil være at stikke blå i øjnene på vælgere, at sige at vi har råd til mere end nulvækst. Vi må fortælle befolkningen sandheden.«

Så er mit spørgsmål til ordføreren ganske enkelt: Er ordføreren enig med hr. Mike Legarth i, at Venstre netop stikker blå i øjnene på og ikke fortæller sandheden til vælgerne, når de ønsker en vækst på 0,8 pct.?

Kl. 15:54

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.**Benedikte Kiær (KF):**

Nu vil jeg forholde mig til, hvad Det Konservative Folkeparti har af politik, og jeg vil afholde mig fra at gå ind og lave en vurdering af, hvorvidt det betyder det ene eller det andet. Man må sige, at vi har forskellige holdninger, ja, vi er i den borgerlige lejr, men vi har forskellige holdninger. Venstre vil gerne have en vækst i det offentlige forbrug på 0,8 pct. Vi mener ikke, det er hensigtsmæssigt, og ser egentlig hellere, at vi går ind og styrker den danske konkurrencekraft, sådan at vi kan få skabt mere vækst, få skabt flere job, få styrket det private initiativ og dermed også få sikret mere tryghed for den enkelte.

Det mener vi er den rette medicin, og så er der nogle andre, der mener noget andet. Sådan er det med partierne, altså at vi har forskellige holdninger, men derfor behøver man jo ikke just at blive utroværdig. Det er vores holdning, og det er den, vi har lagt frem.

Kl. 15:54

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Leif Lahn Jensen.

Kl. 15:54

Leif Lahn Jensen (S):

Jamen så holder vi os til, hvad Konservative mener eller mente. For dengang Konservative var i regering, ville de have en vækststigning på 0,8 pct., og 1½-2 mia. kr. skulle bruges til sundhed. Dengang ville Konservative have 0,8 pct. i vækst. Så holder vi os til Konservative. Konservative var enige med den daværende statsminister. Man havde sat to streger under facit. Hører jeg så en konservativ ordfører sige, at Det Konservative Folkeparti dengang ikke fortalte sandheden til vælgerne, så vi faktisk ikke kan stole på det, De Konservative sagde dengang?

Kl. 15:55

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 15:55

Benedikte Kiær (KF):

Nu er det jo sådan, at verden ikke har stået stille, siden den tidligere regering, VK-regeringen, kom med sin 2020-plan. Der er faktisk sket rigtig meget siden da. Det burde hr. Leif Lahn Jensen egentlig være meget bevidst om. F.eks. har regeringen været inde at sørge for at reducere arbejdsudbuddet med 5.000 personer. Regeringen har også gennemført nye skatter og øgede afgifter for godt 6 mia. kr. Alt det er med til at forringe den danske konkurrencekraft og dermed også forværre den situation, som vi er i. Derfor er vi i en anden tid nu i forhold til, hvordan det så ud, dengang den tidligere regering lagde sin plan frem.

Så burde spørgeren jo være meget bevidst om, at når man sidder i en regering, hvor der er flere partier med, så mødes man og bliver enige om den politik, man lægger frem. Det er jo ikke sådan, at den ene bare kan få alt igennem. Man mødes og sørger for, at man er enige om den politik, der bliver lagt frem, og det er det, man arbejder efter. Men der er godt nok sket meget, siden vi kom med 2020-planen.

Kl. 15:56

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Jens Joel.

Kl. 15:56

Jens Joel (S):

Nu er der jo hen over weekenden gået ren overbudspolitik i de borgerliges skattelettelserforslag. Der bliver talt meget om vækst og jobskabelse og alt muligt. Der er ikke grænser for, hvad vi skal sænke af skatter. Og alt, hvad den nuværende regering har gjort, er helt forfærdeligt.

Men kan fru Benedikte Kiær bekræfte, at piben havde den anden lyd, da man selv sad i regering? Og kan fru Benedikte Kiær bekræfte, at den LO-familie, som vi nu beskyldes for at have hævet skatten for, alene i år som følge af genopretningspakken får en ekstra skattebetaling på 4.500 kr.?

Kl. 15:57

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 15:57

Benedikte Kiær (KF):

Jeg kan bekræfte over for spørgeren, at den politik, man har ført i VK-regeringens tid, faktisk har betydet massive lettelser i skatten for den her berømte LO-familie. Hvis vi ser på den samlede skattepolitik fra VK-regeringen i 2010 og den samlede besparelse i 2010, ja, så var den for den her berømte LO-familie, hvad der svarer til 38.000 kr. om året. Det er noget, der fremgår af SKATs hjemmeside.

Kl. 15:57

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Jens Joel.

Kl. 15:57

Jens Joel (S):

Skal jeg forstå det sådan, at fru Benedikte Kiær ikke mener, at det svar, der er kommet fra Skatteministeriet, og som er oversendt til Folketinget, er retvisende, og at man derfor afviser, at der har været den her stigning på omkring 4.500 kr. for LO-familien? Benægter fru Benedikte Kiær SKATs oplysninger?

Kl. 15:58

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 15:58

Benedikte Kiær (KF):

Nej, det gør jeg sådan set ikke. Jeg prøver bare at sætte det ind i en sammenhæng for spørgeren. For spørgeren lader det fremstå, som om det eneste, VK-regeringen er skyld i, er den her stigning som følge af genopretningspakken. Vi var ude at erkende åbent og ærligt med genopretningspakken, at vi alle sammen bliver nødt til at betale, for det så rigtig skidt ud på det tidspunkt. Vi var alle sammen – os og alle de lande, vi plejer at sammenligne os med – ramt hårdt af den internationale krise. Det, jeg blot forsøger over for spørgeren, er at udvide spørgerens horisont til mere end genopretningspakken. Jeg kommer faktisk med en serviceoplysning til spørgeren ved at gå til-

bage til 2001 og så se på, hvor meget den samlede besparelse svarer til i 2010. Det er godt 38.000 kr. for den berømte LO-familie. Og så kan man trække det fra, som spørgeren selv nævner, nemlig beløbet i svaret fra SKAT. Så må man se, om det er i plus eller i minus. Jeg vil mene, at det er et stort plus.

Kl. 15:59

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Der er ikke flere korte bemærkninger, så tak til fru Benedikte Kiær som ordfører for De Konservative. Så er det fru Sara Olsvig fra IA.

Kl. 15:59

(Ordfører)

Sara Olsvig (IA):

Tak. Så er der næsten gået et helt folketingsår. Det har været en stor oplevelse fyldt med udfordringer og spændende stunder at være en del af det her arbejde. Året har været mit første som parlamentariker. Skiftet fra et forholdsvis normalt liv som nyuddannet hjemme i Grønland til at stå her langt hjemmefra og varetage den grønlandske befolknings interesser i et dybest set fremmed parlament har været stort på mange måder.

Situationen er ny, ikke kun for mig personligt, men også for Inuit Ataqatigiit. Vi danner nu sammen med en række andre partier parlamentarisk grundlag for regeringen. Jeg er stadig stolt af at være med til at trække det danske folkestyre mod venstre. I har fortsat vores mandats støtte.

Der er dog nogle enkelte ting, som har undret mig, og jeg vil her nævne en af dem. På trods af, at Inuit Ataqatigiits mandat som bekendt sammen med de resterende to røde nordatlantiske mandater kan betragtes som de afgørende mandater for denne regering, er jeg ikke en eneste gang blevet inviteret til samtale hos regeringens finansminister. Derfor har jeg nu selv bedt om et møde med finansministeren og håber, at han vil tage godt imod dette ønske.

Gennem samlingen har forskellige sager og områder sat præg på mit arbejde. Særligt justitsområdet, som jeg stadig vil sige har været noget forsømt politisk og parlamentarisk gennem mange år, har fyldt meget. Efterhånden som jeg har mødt flere og flere involverede aktører på området og har set og hørt om forholdene på de grønlandske anstalter, har jeg fået en stadig større fornemmelse af, hvor stor en udfordring vi står over for, både her i Folketinget og så sandelig også derhjemme. Det er et område, jeg ikke kommer til at slippe foreløbig, og jeg vil bidrage mit, til at forholdene bliver markant forbedret i årene, som kommer. Samtidig vil jeg rose justitsministeren for allerede tidligt i denne valgperiode at have igangsat et udredningsarbejde på området. Dog mener jeg, at vi allerede nu ved nok om mange af problemerne på anstalterne, til at nødvendige tiltag kan foretages. Jeg er også glad for, at justitsministeren ved samrådet i Grønlandsudvalget i går om anstalterne i Grønland understregede, at kapacitetssituationen på anstalterne diskuteres i forbindelse med finanslovforhandlingerne.

Et andet område, som har præget mine aktiviteter i de forgangne måneder, er det arktiske. Også her står rigsfællesskabet over for spændende udfordringer. Fokus på Arktis er øget, både i verden omkring os og her i Folketinget. I begyndelsen af maj holdt Inuit Ataqatigiit Folketingimi en velbesøgt konference om råstofferne i Arktis og de udenrigspolitiske udfordringer, de medfører. Fællessalen var fyldt med fagfolk, studerende og ambassadefolk, mens en hel del folketingsmedlemmer fra begge sider af det politiske landskab lyttede med og deltog i debatterne.

På konferencen konkretiserede eksperter, hvilke udenrigspolitiske udfordringer vi i fællesskab står over for, i takt med at vi i Grønland udvikler råstofsektoren. Vist er der uenigheder internt i Grønland, alt andet ville være underligt, men tilfælles har vi på tværs af partierne et ønske om og et ansvar for at udvikle sektoren ansvarligt og fornuftigt. Ved konferencen om råstofferne her på Christiansborg

fik vi et direkte indblik i nogle af de indenrigspolitiske udfordringer, vi i Grønland står over for, da vi havde næstformanden for Inatsisartuts erhvervsudvalg med via skype på storskærm. Som jeg sagde ved mine afsluttende bemærkninger efter en lang og spændende dag fyldt med ny viden og nye perspektiver, er listen over udfordringer lang. Ansvar er stort, og det ansvar møder vi og tager alvorligt i Grønland.

Samtidig stod det klart efter konferencen, at der er et fælles ansvar, som skal varetages i fællesskab af vores to nationer, og det er udenrigs- og sikkerhedspolitikken. Jeg er rigtig glad for, at de danske politikere, som deltog i debatten på konferencen, klart vedkendte sig, at Grønland har selvbestemmelse på råstofområdet, også selv om der er udenrigspolitiske følgevirkninger. Som det så klart blev sagt, har vi et gensidigt ansvar for at involvere hinanden, når vi begiver os ud i udenrigspolitikken, og ikke sætte en stopper for hinanden.

I Inuit Ataqatigiit har vi for nylig igen taget stilling til nogle af de centrale udfordringer på råstofområdet, og vi har klart meddelt, at vi ikke accepterer social dumping. Vores holdning er, at det er de involverede parter på arbejdsmarkedet, som skal fastsætte løn- og ansættelsesforhold. Desuden vil vi styrke miljøvurderingsdelen af erhvervsprojekterne, og vi vil have en større uafhængighed i forhold til oplysnings- og høringsprocesserne. Der er ingen tvivl om, at en af de største udfordringer ved udviklingen i Grønland er, at vi er et folk på kun 57.000 individer, som står over for store multinationale selskaber og internationale aktører på et verdensmarked for råstoffer, som ikke just er kendt for at være den mest gennemsigtige industri.

Tilbage til Danmark og nogle af de andre sager, som har sat sit præg på mit politiske arbejde:

Kl. 16:04

Nordatlanten har et særligt forhold til EU. I Grønland giver det sig bl.a. udtryk på sælskindsområdet. Nu mærker færingerne EU's intolerance på en lidt anden måde – her vedrørende makrellerne. Situationen har for mig endnu en gang vist, at EU er god for dem, der er med, og i og for sig også en god idé for dem, men bare ikke for os. Vi har dog gode partnerskabsaftaler med EU, og dem ønsker vi selvfølgelig fortsat. Der er bare en skævhed, som vi ikke rigtig kommer ud over.

Under en høring om finanspagten afholdt her på Borgen i foråret, spurgte jeg de to eksperter, som sad i panelet, hvordan finanspagten ville påvirke os, som befinder os i periferien af EU. Den ene svarede, at han intet vidste om Grønlands økonomi, den anden, at vi skulle skynde os at finde olie, for finanspagten ville trække os med ned økonomisk. Det var vel to på hver sin måde intetsigende bemærkninger i situationen, men samtidig også to meget sigende bemærkninger om forholdet mellem Grønland og EU.

Jeg har herved også kunnet betragte og med stolthed konstatere, at Naalakkersuisut derhjemme fører en ansvarlig og fornuftig politik, både økonomisk og på andre måder. Inatsisartut har netop afsluttet deres forårssamling, en forårssamling præget af store emner og store debatter. Forude venter en efterårssamling, hvor endnu større debatter og emner tages op. Samtidig går vi netop nu ind i et valgår, hvor vi kan være sikre på at se de politiske partier trække stregerne endnu tydeligere op i sandet. Senest om cirka et år afholdes der valg i Grønland. Det bliver efter min mening et af de mest spændende valg i Grønlands historie.

I Inuit Ataqatigiit har vi arbejdet sagligt, alvorligt og med realiteterne i fokus, både her i Folketinget, i Inatsisartut og i Naalakkersuisut. Jeg vil gerne takke alle jer, som lytter, som forstår, og som engagerer sig i grønlandske forhold. Det er altså noget af en udfordring at være en enmandshær blandt 178 andre medlemmer. Heldigvis har jeg kunnet finde gode partnerskaber både blandt mine nordatlantiske kolleger og blandt alle jer danske medlemmer fra både den ene og

den anden side. Vigtigst for Inuit Ataqatigiit har det været at sikre os en politisk uafhængighed i arbejdet her, og den har vi klart opnået.

I præamblen til selvstyreloven står der følgende:

»... loven bygger på et ønske om at fremme ligeværdighed og gensidig respekt i partnerskabet mellem Danmark og Grønland, og at loven i overensstemmelse hermed bygger på en overenskomst mellem Grønlands landsstyre« – Naalakkersuisut – »og den danske regering som ligeværdige parter.«

Netop disse ord har efter min mening altafgørende betydning for forholdet mellem vores to nationer og for forholdet i rigsfællesskabet. For mig betyder ordlyden i præambelen, at udgangspunktet ikke er ligeværdigt, men selvstyreloven er en ramme, inden for hvilken vi i fællesskab nu har mulighed for at gøre forholdet mere ligeværdigt og blive lige værdige partnere. I mine øjne er der lidt vej endnu dertil. Som grønlandsk folketingsmedlem tænker jeg selvsagt meget på retorikken, der bruges om vores indbyrdes forhold, og jeg har lagt mærke til, at der nogle gange af kolleger henvises til forholdet mellem Grønland og Danmark – eller til forholdet mellem Færøerne og Danmark for den sags skyld – som et lillebror-storebror-forhold.

Det er en retorik, jeg ikke er enig i. Vi har nået en tid, hvor vi bør være ude over denne retorik. Vi bør kunne se hinanden i øjnene som lige værdige, sådan som selvstyreloven foreskriver. Det er et af de mål, der har drevet mig til dette Ting som repræsentant for mit land. Derfor er jeg også rigtig glad for at se, hvor stor interesse der er blandt de forskellige folketingsudvalg og medlemmer for at tage til Grønland og opleve vores forhold på nært hold. Jeg er også glad for at høre, at både statsministeren og andre ministre planlægger at besøge Grønland i den kommende tid. Vi vil byde jer hjerteligt velkommen.

Til efteråret, når vi vender tilbage, håber jeg, at vi i fællesskab kan tage fat på flere af de sager, som præger det grønlandsk-danske forhold, og hvis udfald mærkes blandt grønlændere både her i Danmark og i Grønland. Lige nu står de sociale projekter, som De fire Grønlandske Huse i Danmark administrerer, på usikker grund – det, på trods af at mange her i Folketinget har udtrykt, at arbejdet for socialt udsatte grønlændere i Danmark skal sikres.

I disse dage raser også debatten om DIIS' nye rapport om det påståede dobbeltspil. Jeg har læst rapporten. Det er en grundig og god rapport, som lever op til det opdrag, DIIS fik. Jeg kan dog selvfølgelig ikke undgå at agere på de klare ubesvarede spørgsmål, som rapporten blotlægger. Jeg vil hermed opfordre den grønlandske og den danske regering til sammen med den amerikanske regering at nå til fælles forståelse om den fremadrettede amerikanske garanti om disse forhold.

Jeg ser frem til det kommende år og glæder mig over at være blevet disse erfaringer rigere – som menneske og som politiker. Qujanaq.

Kl. 16:09

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Gitte Lillelund Bech for en kort bemærkning.

Kl. 16:09

Gitte Lillelund Bech (V):

Nu kom fru Sara Olsvig selv ind på CIA-rapporten her til slut i sin ordførertale, og jeg vil sådan set spørge fru Sara Olsvig om, hvorvidt fru Sara Olsvig er tilfreds med den DIIS-udredning, der rent faktisk ligger om CIA-flyvningerne. Jeg har i hvert fald noteret mig tidligere, at IA varmt bakkede op om det, da udenrigsministeren var i op-position og ønskede en undersøgelseskommission til at se på CIA-flyvningerne. Da var IA jo en varm støtte til – dengang kaldte vi ham hr. Villy Søvndal – den nuværende udenrigsminister. Derfor kunne jeg jo godt forstå, hvis man måske fra Grønlands side og fra IA's side var lidt skuffet over, at det endte med at blive en DIIS-udredning. Så jeg vil gerne spørge fru Sara Olsvig om, hvad IA's helt

klare holdning er til den DIIS-udredning, der ligger nu. Er den god nok?

Kl. 16:10

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 16:10

Sara Olsvig (IA):

Tak. Som jeg lige har sagt i mit ordførerindlæg, synes jeg, at rapporten er rigtig god og grundig og den lever op til det opdrag, DIIS fik. Det opdrag var så ikke særlig stort, og vi vidste også, da opdraget blev givet, at det ikke ville give os svar på mange af de spørgsmål, vi havde. Det blev også tilkendegivet fra DIIS' side. Jeg synes, at når man læser rapporten, ser man, at der står nogle meget, meget klare ubesvarede spørgsmål tilbage. Det er der selvfølgelig rigtig mange af os fra Grønland, inklusive IA, som har lyst til at få svar på. Hvordan de svar præcist skal gives, og om de overhovedet nogen sinde kan gives, kan jeg ikke komme nærmere ind på.

Kl. 16:10

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Gitte Lillelund Bech.

Kl. 16:10

Gitte Lillelund Bech (V):

Forventer fru Sara Olsvig at følge op på alle de ubesvarede spørgsmål, som IA og fru Sara Olsvig har, og i så fald hvorledes vil man følge op på de ubesvarede spørgsmål? Der er jo masser af muligheder for at udspørge udenrigsministeren, så jeg vil høre, om man forventer en opfølgning. Jeg kan nemlig også godt huske, at da opdraget blevet givet til DIIS, var IA og fru Sara Olsvig meget kritiske over for, at det var et meget, meget lille opdrag, DIIS fik. Så jeg vil bare spørge til, hvordan opfølgningen bliver i forhold til de ubesvarede spørgsmål, som rapporten helt klart rejser.

Kl. 16:11

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 16:11

Sara Olsvig (IA):

Tak. Som parlamentarikere har vi jo heldigvis nogle redskaber, og der vil jeg gøre brug af et af de redskaber, som vi kan gøre brug af, nemlig at stille spørgsmål i Udenrigspolitisk Nævn til besvarelse der.

Kl. 16:11

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Herefter er det hr. Edmund Joensen som ordfører.

Kl. 16:12

(Ordfører)

Edmund Joensen (SP):

Vi behandler statsministerens redegørelse om den indenrigs- og udenrigspolitiske situation. I den forbindelse bør vi se på forholdet mellem Færøerne og Danmark. Rigsfællesskabet er vores fællesnævner, og stemningen om vores fællesskab er god. I redegørelsen i dag siger statsministeren, at vi kan være stolte af vores samarbejde i rigsfællesskabet. Her er jeg ikke helt enig. Vi døjer nemlig med sager, som vi godt kunne undvære. Den såkaldte makrelstrid i Nordatlanten deler vandene, Færøerne bliver sidestillet med udlandet i visse henseender, og der er problemer med bloktilskuddet til Færøerne.

Lad os først se nærmere på sagen om tilskud. I to omgange har regeringen og landsstyret forhandlet om tilskuddets størrelse. For første gang i nyere tid kunne parterne ikke rejse sig fra forhandlingsbordet med en løsning, der tilgodeser begge parter. Regeringen vil

ikke imødekomme landsstyrets ønske om at justere tilskuddet fremover. Pristalsreguleringen blev dog genindført, og det vil jeg gerne kvittere for. Man kunne have løst sagen f.eks. med en køreplan for, hvordan tilskuddet gradvis kunne justeres op til normalt niveau. Det er kun rimeligt efter hele 10 års fastfrysning og reduktion af tilskuddet. For 10 år siden lyttede regeringen til et republikansk landsstyre om at beskære og fastfryse bloktilskuddet. Nu, 10 år senere, vil regeringen ikke lytte til et nyt ønske fra et nyt landsstyre med en anden politik. Regeringens holdning er uforståelig.

Hvorfor er der i det hele taget et bloktilskud? Det er, fordi Danmark og Færøerne i fællesskab løfter nogle velfærdsområder på Færøerne. Vi finansierer fællesområderne sammen. Det drejer sig bl.a. om sundhedsvæsen, særforsorg og pensioner. Det er alle vigtige velfærdsområder. Man bør lægge mærke til, at disse områder ikke er overtaget af Færøernes hjemmestyre. Historisk set har Danmark og Færøerne delt udgifterne til fællesområderne nogenlunde jævnt imellem sig.

10 års fastfrysning og reduktion af bloktilskuddet betyder dog, at Færøerne nu bærer en uforholdsmæssig stor del af udgifterne til fællesområderne. Lad os tage sundhedsvæsenet som eksempel. I 2002 afholdt Færøerne 49 pct. af de samlede udgifter til sundhedsvæsenet. Nu finansierer Færøerne 63 pct. af sundhedsudgifterne. Jeg må sige, at regeringen har en forpligtelse til at indgå en aftale med landsstyret, så finansieringen kan blive fordelt efter hensigten. Det drejer sig om velfærd, det drejer sig om, hvordan vi løfter i fællesskab, det drejer sig om vores samarbejde.

Til efteråret forhandles der igen om bloktilskuddets størrelse. Her må Danmark og Færøerne enes om en mere rimelig måde at løfte fælles opgaver på. Jeg vil gerne høre, om statsministeren er indstillet på at finde et kompromis i sagen.

Kl. 16:16

Så er der makrelkonflikten. Som bekendt er der uenighed om fangstrettigheder. Færøerne og Island står på den ene side, og Norge og EU står på den anden side. På Færøerne har man selvfølgelig en forventning om, at Danmark kan påvirke EU, selv om Danmark har EU-formandskabet. Der må jeg desværre konstatere at regeringen har været passiv. For 2 uger siden blev Færøerne og Norge enige om at løfte forhandlingerne op på politisk niveau, og det er positivt. Men hvad havde regeringen gjort for at få EU ind på samme forhandlingsspor? Så vidt vides har regeringen ikke foretaget sig noget som helst siden samrådet med fødevarerministeren i Europaudvalget den 20. april 2012.

EU har bebudet en boykot af Færøerne til efteråret. Hvis det kommer så vidt, at Danmark og Færøerne kommer til at stå på hver sin side af en boykot, får vi nye problemer i fællesskabet. Dette er tilfældet, selv om makrelstriden i grunden intet har med rigsfællesskabet at gøre.

Her til sidst vil jeg udtrykke bekymring for, at færinger, der flytter til Danmark fra Færøerne, nu skal optjene ret til flere sociale ydelser. Hvorfor? Jo, det er, fordi de har boet på Færøerne. Færøerne sidestilles med udlandet i dette tilfælde. Det er uheldigt. En respekteret jurist på Færøerne påpeger, at der er tale om brud på hjemmestyrelovens § 10. Der foreligger desuden en landsretsdom, der tilsiger, at denne praksis er ulovlig. Derfor bør den ikke finde sted.

I rigsfællesskabet løser vi fælles udfordringer i al fordragelighed. Det bør vi også gøre i de uheldige sager, altså de sager, som ligger og venter på de rigtige løsninger. Tak.

Kl. 16:19

Anden næstformand (Søren Espersen):

Mange tak til ordføreren. Herefter er det hr. Sjúrdur Skaale som ordfører.

(Ordfører)

Sjúrdur Skaale (JF):

Tak for det. Jeg vil ligesom fru Sara Olsvig benytte lejligheden til at gøre status for tiden siden mit uventede valg til denne forsamling.

Den rolle, jeg fik ved valget den 15. september, var på forhånd ret udefineret. Hvad gør man egentlig som færing i Folketinget? Hvilken rolle skal de nordatlantiske mandater spille i det danske folkestyre? Der er ikke foreskrevet nogen regler, og der er ingen faste traditioner. Hver enkelt må hver gang definere sin egen rolle. Formelt juridisk står vi fra det nordatlantiske helt lige med alle andre medlemmer, men reelt politisk er både vores udgangspunkt, vores forudsætninger og vores opgaver meget anderledes.

Vi er valgt på et helt andet grundlag end Tingets andre medlemmer, og når vores bedrifter på valgdagen skal bedømmes af vælgerne, har vores stillingtagen til de emner, som dagligt diskuteres her i salen, minimal betydning. Det kan få uheldige konsekvenser. Den situation kan jo sagtens tænkes, at de fire fra det nordatlantiske kan tippe Folketingets balance, så mindretallet af de danske politikere får regeringsmagten, mens flertallet ender i opposition. Hvis den nuværende opposition f.eks. ved sidste folketingsvalg havde fået et mandat mere, end de fik, og et mandat mere end den nuværende regering, ville de alligevel have tabt magten på grund af os tre fra det nordatlantiske, som støtter fru Helle Thorning-Schmidts tropper. Omvendt ville fru Helle Thorning-Schmidt have tabt i Folketinget, selv om hun vandt i Danmark, hvis vi tre havde støttet hr. Lars Løkke Rasmussen.

Vi fire fra det nordatlantiske udgør altså et potentielt problem for det danske folkestyre, som hurtigt kan blive aktuelt. Ud over de 175 danske MF'ere er der ved hvert folketingsvalg fire ukendte faktorer, når valgets regnestykke skal gøres op. Der er fire løse missiler, hvis retning de danske vælgere ikke kan bestemme. På den anden side kan vi fire ikke undgå at vælge side og dermed være med til at bestemme noget, som vi ikke er valgt til at bestemme, nemlig den politiske retning i Danmark. I et parlament er der jo ingen, der kan være neutral. Jeg tæller selv med, hver gang der stemmes, gennem en clearingaftale med regeringen, men ud over det blander jeg mig ikke i debatten om rent danske anliggender. Jeg tror, det ville være ilde set både på Færøerne og i Danmark.

Jeg beskæftiger mig kun med sager, der direkte vedrører Færøerne, eller som findes i grænselandet mellem Danmark og Færøerne. Det betyder ikke, at jeg ikke har nok at lave. Det er nok få, der har et så vidt spektrum af opgaver som vi, der er vores eget parti. Ud over de daglige gøremål, hvor henvendelser fra borgere jo fylder meget, har vi på mit kontor i de sidste 7 måneder arbejdet med omkring 15 forskellige sager, hvoraf mange er løst helt tilfredsstillende og andre er godt på vej. Jeg vil gerne takke de respektive ministre for deres velvillighed i de mange forskellige sager, som jeg har bragt til deres bord.

Men der er som bekendt en sag, som både internt her i huset og offentligt har fyldt mere end nogen anden. Det er den såkaldte – here we go again – makrelkrig, hvor Danmark som en del af EU og Færøerne er endt som modparter. Selv om det har været ganske svært for begge parter, så synes jeg, at vi har haft en god dialog om den, og jeg synes også, at regeringens politiske linje er til at leve med. Der er nogle, der på forskellige måder har forsøgt at tale konflikten op. I Danmark bliver den af EU-modstandere brugt i den generelle kritik af forholdet mellem Danmark og EU, og på Færøerne indgår den fra visse sider i den generelle kritik af forholdet mellem Danmark og Færøerne. Danmark tager ikke nok hensyn til færøske interesser i denne for færøsk økonomi så vitale sag, lyder kritikken.

Men hvis man forsøger at se objektivt på det, er konflikten en utilsigtet konsekvens af, at forholdet mellem Danmark og Færøerne er præcis således, som man har ønsket det fra færøsk side. Færøerne

fik i 1972 det valg at stå uden for EF og har siden gradvist overtaget den del af Danmarks Riges udenrigspolitik, som handler om Færøernes fiskeriaftaler med andre lande, bl.a. EU og dermed Danmark. At vi nu er endt på hver sin side af bordet i en konflikt, er altså et resultat af færingerne egne ønsker og egne valg. Det må vi tage ansvaret for, og derfor vil jeg ikke kræve, at Danmark fuldstændig betingelsesløst kæmper imod sine egne partnere i EU.

Kl. 16:24

På den anden side har Danmark stadig væk et overordnet udenrigspolitisk ansvar for Færøerne. Det er i København, at suveræniteten over Færøerne ligger, og med det følger nogle forpligtelser. Det er jo Danmark, der repræsenterer Færøerne i de internationale organer – først og fremmest FN og WTO – der skal beskytte Færøerne, hvis EU indfører sanktioner, der er ulovlige. Og EU går jo langt i denne sag, rigtig langt – så langt, at det er helt ude på kanten af, hvad international lov tillader. EU bruger den magt, der ligger i dens størrelse, til at gøre sig selv til en domstol, som gennem sanktioner kan straffe dem, som efter EU's egen subjektive vurdering ikke opfører sig ordentligt.

EU's eget fiskeri, som jo har været alt andet end bæredygtigt – og, når det gælder makrellen, i enkelte tilfælde direkte kriminelt – kan ikke blive dømt af denne nye, i gåseøjne, domstol i Bruxelles. Det må Danmark på vegne af Færøerne forholde sig til, og det gør man. Vi har jo haft mange møder og megen dialog om sagen, lige som regeringen også har været i kontakt med landsstyret om sagen, og jeg synes, at den politiske kurs, der er kommet ud af det, er tilfredsstillende: at Danmark som udgangspunkt ikke vil stemme ja til indførelsen af sanktionsinstrumentet; at man vil kræve, at det, der eventuelt iværksættes, er proportionalt og i overensstemmelse med internationale vedtagelser; samt at man på vegne af Færøerne er rede til at forelægge sagen for WTO og EU-Domstolen. Det kan jeg ikke være utilfreds med. Jeg synes, regeringen foreløbig har fundet en fornuftig balancegang mellem EU og Færøerne.

Men sagen er ikke slut endnu. Vi har, for at bruge Churchills ord, kun set enden på begyndelsen. Danmark alene kan ikke bestemme, hvad EU gør, men hvad regeringen er villig til at gøre for at sikre den omtalte proportionalitet og lovlighed, kan få stor betydning for mange ting. Rigsfællesskabet kommer først rigtig på prøve, når og hvis sanktioner iværksættes, så jeg håber, at dialogen og balancegangen kan fortsætte i tiden, der kommer.

Jeg er lige kommet tilbage fra orlov efter 5 inspirerende uger i Boston i USA. Jeg boede i Beals Street, gaden, hvor J.F. Kennedy blev født. Han sagde i en tale, at sandhedens største fjende mange gange ikke er den bevidste og uærlige løgn, men den vedvarende, overbevisende og urealistiske myte – myten, der giver os den behagelige og komfortable følelse, det er at have en mening uden det besvær, som det giver at reflektere over tingene. Det er svært at få øje på de af ens egne meninger, der bygger på myter; det er nemmere at se fænomenet hos andre. Og en sejlivet myte blandt danske politikere og embedsmænd – det synes jeg det er – er, at Danmark er en enhedsstat, at rigsfællesskabet er en konstruktion, som er bygget med den danske grundlov som manual. Det er i denne manual, vi kan læse os frem til, hvad rigsfællesskabet er for en størrelse, og det er denne manual, grundloven, der foreskriver, hvorledes forholdet mellem Danmark, Færøerne og Grønland kan udvikles fremover. Det er en myte, der giver et forenklet billede af rigsfællesskabet, og som forklarer virkeligheden uden refleksionens og realitetens besvær.

Men det er urealistisk, at vi nu står med en udenrigspolitisk konflikt, der er kørt rimelig meget op, og som kan få ret alvorlige konsekvenser, og hvor Danmark er fanget mellem hensynet til EU og hensynet til en del af rigsfællesskabet. Det burde være med til at aflive myten om, at grundloven er den optik, som rigsfællesskabet skal ses igennem. Hvis grundloven i alle tilfælde skulle tages for pålydende,

skulle sådan en udenrigspolitisk konflikt mellem Færøerne og Danmark jo slet ikke kunne opstå.

Som statsministeren sagde i morges, bygger samarbejdet mellem Danmark, Grønland og Færøerne på langt mere end love og regler, og hvis samarbejdet skal kunne udvikles optimalt, bør dette også gælde for selve rigsfællesskabets grundlæggende konstruktion. I forhold til det europæiske samarbejde står Færøerne helt ude i periferien. Behovet for, at vi i eget navn finder en bedre plads, vil vokse. I den forbindelse må vi passe på, at en rigoristisk fortolkning af grundloven ikke bliver en hindring for gode politiske løsninger. Så hvis den aktuelle konflikt kunne føre til en mere åben debat om rigsfællesskabets fremtid, der ikke tager udgangspunkt i en fundamentalistisk opfattelse af grundlovens bogstav, men en pragmatisk forståelse for virkelighedens ønsker og behov, er der i hvert fald kommet noget godt ud af det.

Til sidst vil jeg takke for samarbejdet hidtil med regeringspartierne, specielt Socialdemokratiet. Det har været fint, der er kommet meget godt ud af det, og jeg er overbevist om, at der kommer mange flere gode resultater i de næste 3 ½ år. Tak for det.

Kl. 16:29

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Ellen Trane Nørby.

Kl. 16:29

Ellen Trane Nørby (V):

Tak, og tak for redegørelsen – ikke kun til ordføreren, men også til hans kollega – for forholdene på Færøerne.

Jeg vil egentlig gerne spørge lidt ind til det forhold, som ordføreren også selv nævnte i sin tale, netop den parlamentariske situation i Danmark og det forhold, at tre af de nordatlantiske mandater sådan set er afgørende for, hvem der er statsminister i Danmark. Der kørte jo en debat tilbage i marts måned om makrelkvoterne, og ordføreren nævner dem også selv her i dag. Tilbage i marts måned var det en anden retorik, der kom fra Færøerne. Der lød det, at man var klar til at vælte statsministeren, hvis statsministeren ikke leverede bedre makrelkvoter. Er det fortsat tilfældet, og er ordføreren tilfreds med de resultater, der er nået hidtil, og hvor er målstregen for, hvornår man skal måle, om ordføreren stadig væk har tillid til statsministeren og regeringens ageren i den her sag?

Kl. 16:30

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 16:30

Sjúrður Skaale (JF):

Konflikten om den her makrelkrise, som den kaldes, er ikke mellem Danmark og Færøerne, men mellem Færøerne og EU, som Danmark er en del af. Det er fuldstændig misforstået, hvis spørgeren mener, at det er statsministeren, der giver Færøerne kvoter. Det er en forhandling mellem landsstyret på Færøerne og en forhandlingskomité, som repræsenterer EU.

Jeg har aldrig sagt, at jeg er rede til at vælte regeringen. Jeg har sagt i valgkampen, at hvis regeringen fuldstændig betingelsesløst følger EU's linje i den her sag, kunne jeg ikke støtte regeringen. Det har jeg sagt i valgkampen, og det står jeg ved. Hvis regeringen fuldstændig betingelsesløst havde fulgt Europa-Kommissionens linje i den her sag, ville det være fuldstændig umuligt for mig politisk at støtte regeringen, fordi så ville jeg jo støtte sanktioner af Færøerne på et helt vitalt område, sanktioner, som kan ramme så hårdt, at den færøske økonomi smelter sammen på 2 uger. Det vil jeg politisk slet ikke kunne leve med, det er fuldstændig umuligt. Men det er lige det, som Danmark ikke gør, og det er det, som jeg er tilfreds med, når man siger, at man ikke stemmer for det her instrument. Selv om

man har formandskabet og har en speciel forpligtelse, stemmer man ikke for det og er rede til på vegne af Færøerne at føre sagen ind for WTO og ind for EU-Domstolen og sikre, at der er proportionalitet og lovlighed i det, der foregår. Det er tilfredsstillende for mig.

Kl. 16:31

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Ellen Trane Nørby.

Kl. 16:31

Ellen Trane Nørby (V):

Tak. Jeg er fuldstændig opmærksom på, at diskussionen jo er en diskussion mellem Færøerne og EU. Nu er det jo sådan, at den danske statsminister lige nu er formand for EU, og som jeg fornemmede diskussionen tilbage i marts måned, handlede det jo i høj grad også om, hvordan Danmark agerede i det her spørgsmål, og ikke kun om, hvordan det samlede EU agerede. Vi har jo haft en lignende diskussion om sælfangst og andre ting, og derfor er det jo lidt interessant at vide, hvornår det er, at regeringen skal måles på, om regeringen har gjort nok for at kæmpe for Færøernes fiskekvoter i EU-sammenhænge. Det var egentlig sådan set det, jeg forsøgte at få kortlagt. Hvornår er det så, at vi skal afgøre, om regeringen i ordførerens øjne har gjort nok for Færøerne, eller om det netop skal have parlamentariske konsekvenser?

Kl. 16:32

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 16:32

Sjúrður Skaale (JF):

Jeg har sagt, at min støtte til regeringen ikke er betingelsesløs, og det burde vel ikke være en revolutionerende udtalelse, fordi der er ikke én politiker, der støtter regeringen, der gør det betingelsesløst. Alle kræver et eller andet til gengæld. Jeg har sagt, at hvis regeringen betingelsesløst havde fulgt Kommissionens linje i den her sag, ville det være meget svært, for ikke at sige umuligt, for mig at støtte regeringen. Det har den ikke gjort. Smertetærskelen er, om den stemmer ja eller ikke stemmer ja, og den stemmer ikke ja til det her. Den undlader at stemme og har samtidig meddelt, at den er rede til på vegne af Færøerne at føre sagen ind for WTO og ind for EU-Domstolen, og at den nede i Bruxelles vil sikre og kræve, at det, der sker, er proportionalt. Det, der er foreslået, er ikke proportionalt. Man ønsker en total boykot af Færøerne, som svarer til de sanktioner, man indsætter mod Iran eller Syrien og den slags. Det er fuldstændig ude af proportioner, og derfor er jeg tilfreds med det, som regeringen har gjort hidtil.

Kl. 16:33

Anden næstformand (Søren Espersen):
Der er ikke flere korte bemærkninger, tak til ordføreren. Statsministeren.

Kl. 16:33

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Tak for debatten indtil nu. Den har været præget af, at vi står midt i nogle svære og nogle vigtige beslutninger. Når jeg sådan lytter til Folketingets partier, synes jeg jo ikke, det lyder som en afslutningsdebat. Det lyder ikke, som om der er nogen partier, som er på vej på ferie sådan lige her og nu. Alle er i arbejdstøjet; alle er klar over, at situationen er alvorlig; alle deltager i debatten om, hvordan Danmark bedst kommer ud af krisen. Og set i det lys må man jo være godt tilfreds med dagens debat. For det er netop den debat, som jeg også rejste i min nytårstale med det klare budskab, at vi går en svær tid i møde. De fede år ligger bag os, vi skal nu forberede os på nogle magre år. Og det er netop den udfordring, som regeringen tager fat

på i vores 2020-plan, »Danmark i arbejde«. Her har vi opstillet det mål, at den samlede beskæftigelse frem mod år 2020 skal vokse med det, der svarer til 180.000 flere i arbejde, og det er netop målet med de reformer, som regeringen har lagt frem.

Alle vores reformer, alt det, vi gør, har et altoverskyggende mål: at sikre Danmark økonomisk fremgang og flere arbejdspladser. Jeg vil understrege, at vi er en regering, som i løbet af det forløbne år har indgået aftaler og gennemført lovgivning med alle partier i Folketinget. Vi har et bredt flertal bag budgetloven, bag energiaftalen, og vi har her i Folketinget vedtaget en lang række love med brede flertal. Vi sigter også efter brede flertal i forhold til vores omfattende reformprogram. Regeringens reformer omfatter et skatteudspil, som vil sikre, at almindelige lønmodtagere får mere ud af at arbejde. Vi har sat gang i trepartsforhandlinger med arbejdsmarkedets parter, vi har fremlagt et udspil til reform af førtidspension og fleksjob, og vi vil fremlægge en reform af kontanthjælpsområdet. Vi vil fremlægge en reform, der skal få de unge til at blive hurtigere færdig med deres uddannelse.

Ja, det er mange beslutninger. Det er også svære beslutninger, og der er ingen tvivl: Det kræver noget af os alle sammen. Men vi får også alle sammen noget igen. Vi får et trygt og et solidarisk samfund. Jeg oplever, at danskerne er parate til at træffe de svære valg. De er parate til at tage den ekstra tørn, der skal til for at få Danmark i arbejde. Forårets overenskomster viser, at mange er klar over, at vi er i krise, og viser, at mange er parate til at handle derefter. Jeg kan sige med sikkerhed: Regeringen er parat, og jeg vil opfordre Folketingets partier til også at være det.

Debatten i dag har, som man også kunne forestille sig, handlet meget om regeringens udspil til en skattereform. Det er selvfølgelig et emne, som optager befolkningen og dermed også alle Folketingets partier. Hos Enhedslisten hører jeg flere ting. Jeg hæfter mig ved, at Enhedslisten også mener, at almindelige lønmodtagere skal betale mindre i skat, og også er villige til at se på, om topskattegrænsen kan hæves.

Jeg kan forstå på Venstre, at vinduerne nu er vidt åbne, og at der så skal luftes ordentligt ud. Det er et frisk synspunkt, og det er helt fair, at man ønsker en grundig og en god udluftning af de kontorer, som man selv havde ansvaret for i 10 år. Jeg deler synspunktet til fulde, men jeg har også lidt svært ved at genkende det billede af tingenes tilstand under den tidligere regering, som Venstre nu er ved at tegne. Var det virkelig sådan, at der ikke var én boligejer, ikke én marmeladefabrikant, ikke én gartner, der fik det ringere under hr. Lars Løkke Rasmussens regering? Det er, som om Venstre helt har glemt, at de forringede rentefradraget, at de brød skattestoppet, at de indførte nye afgifter, fedtafgiften – for bare at nævne en.

Kl. 16:39

På Dansk Folkeparti kan jeg forstå, at man ønsker en skattereform med en fair profil, især i forhold til folkepensionisterne. Her kan jeg sige til fru Pia Kjærsgaard, at hun er kommet til den rette, for folkepensionisterne ligger også regeringen nær, og regeringens skat-testop vil netop give noget ekstra til lige præcis den generation, der har ydet deres, med 40 timers arbejdsuge, 3 ugers ferie, og som ikke kom med på arbejdsmarkedspensionerne. Det er jo knoklegenerationen, vi snakker om her. De får netop forbedret deres pension og får en større ældrecheck. Og til fru Pia Kjærsgaard kan jeg sige, at nu har Dansk Folkeparti chancen – chancen for at være med i en skattereform, der letter skatten for helt almindelige lønmodtagere, uden samtidig at skulle sluge skattelettelser til bankdirektører på flere hundrede tusinde kroner.

Jeg husker fra min barndom et gammelt, borgerligt slogan, som sagde: Op med humøret, og ned med skatten. Og derfor forstår jeg heller ikke helt, at glæden over regeringens skattereform egentlig ikke er større hos De Konservative. For regeringen lægger op til reelle skattelettelser: 250.000 lønmodtagere bliver løftet ud af den topskat-

tegrænse, som VK-regeringen indførte for bare 3 år siden, og det kunne måske godt fremkalde et lille smil, bare et lille et – lidt har også ret.

Der er i hvert fald nogle, der har formået at bevare det gode humør, og det er Liberal Alliance; det vil jeg gerne kvittere for.

Meget af debatten her har jo fokuseret på det, som man ikke kan lide ved regeringens skattereform, og sådan er det jo med folketingsdebatter, men jeg vil godt knytte nogle kommentarer til de mere specifikke bemærkninger, der har været her i debatten. Men inden jeg gør det, vil jeg også nævne, at jeg har noteret mig, at der er en del områder, hvor Folketingets partier og regeringen måske alligevel ikke er så langt fra hinanden.

Jeg har bidt mærke i, at mange partier er enige i, at 250.000 danskere slipper for topskat og får nedsat skatten på den sidst tjente krone med 14 procentpoint. Det er der mange der synes er godt. Jeg har også noteret mig, at der ikke har lydt kritik af, at 130.000 enlige forsørgere får en tredobling af deres jobfradrag, som betyder, at en enlig med barn får næsten 9.000 kr. mere om året. Der synes heller ikke at være modstand mod, at det danske samfund vil opleve en øget beskæftigelse svarende til næsten 15.000 flere i arbejde, eller at de offentlige finanser vil blive styrket med et 3 mia. kr. Det reformudspil, som regeringen har lagt frem, vil give betydelige lettelser for en lang række familier, for enlige forsørgere, for pensionister med de laveste indkomster, og det vil gøre hele det danske samfund rigere. Den linje er mange enige i. Så jeg tror, man godt kan sige og konstatere efter debatten i dag, at der er en betydelig interesse for de lempelser, som regeringen foreslår.

Det er så, når vi kommer til finansieringen, at jeg hører lidt negative udtryk. Ord som tidsler og andre ting bliver nævnt. Og det er selvfølgelig klart, at det er betydelig lettere at blive enige om at lette skatten end at finde finansieringen til det, men finansieringen skal naturligvis være i orden. Skattelettelser skal være fuldt finansieret, sådan må det være. Og derfor har jeg også siddet og lyttet spændt efter, hvilke alternative finansieringsforslag der ville komme frem her i dag. Hvad jeg hørte, var, at Venstre vil have en skatteletelse på 13 mia. kr. Men hvordan skal de 13 mia. kr. så finansieres? Jeg skal starte med at sige, at jeg selvfølgelig er meget glad for Venstres tilfald om, at de vil være med til at finde penge til en årlig vækst i det offentlige forbrug på 0,8 pct. Er det så Venstres egen diskrete måde at få sagt på, at regningen jo så ikke var betalt? Det gjorde ikke glæden mindre hos mig.

Kl. 16:43

Men jeg må også sige, at den glæde blev afløst af en vis forundring, for Venstre vil finansiere skattelettelser med effektiviseringer af den offentlige sektor på 5 mia. kr. Det hænger ikke sammen. Først siger man, at den offentlige velfærd skal tilføres flere penge for at nå op på en vækst på 0,8 pct., men så vil Venstre tage 5 mia. kr. fra velfærden og bruge dem på skattelettelser, så resultatet kan ikke længe være 0,8 pct., men 0,8 pct. minus 5 mia. kr. Det hænger altså slet ikke sammen. Men jeg begynder så også at forstå, hvorfor Venstre taler så meget om at flytte penge fra den ene lomme til den anden, for det er tydeligvis en kunst, som man mestrer til fulde. Jeg er imponeret.

Landets folkepensionister, som måske også har siddet og kigget med i dag, kan nok efter debatten i dag være noget usikre på, hvad effekten af regeringens skatteudspil bliver for dem selv. Faktum er, at 260.000 folkepensionister vil få gavn af, at vi vil forhøje ældrechecken med op til 4.500 kr. Det gælder netop for de pensionister, som har de laveste indkomster og de mindste formuer. Ca. 850.000 folkepensionister vil få forhøjet deres pensionstillæg med 750 kr., når reformen er fuldt indfaset.

Så er der selvfølgelig også en gruppe af pensionister, som vil få mindre i pension. Det er folkepensionister, som har store ekstraind-

komster. Men der er altså en stor gruppe på 850.000 personer, som vil få forhøjet deres pensionstillæg.

Så har flere spurgt, hvorfor den hævede topskattegrænse ikke skal omfatte mennesker, der har nået pensionsalderen. Svaret til det er egentlig ganske enkelt. Svaret er, at vi i regeringen med vores skattereform vil skabe vækst og flere arbejdspladser. Derfor øger vi beskæftigelsesfradraget, og derfor forhøjer vi indkomstgrænsen for topskat. Vi har simpelt hen rettet vores reform mod lønmodtagerne fra lav- og mellemindkomstgrupperne. Ved ikke at forhøje topskattegrænsen for personer over folkepensionsalderen, sparer vi ganske enkelt nogle penge. Dem kan vi så bruge på yderligere at hæve topskattegrænsen for personer i de mest erhvervsaktive aldersgrupper. Det medvirker så til at sikre et større arbejdsudbud, flere i arbejde og også til en social balancering med den finansiering, vi har lagt op til.

Det skal også siges – det tror jeg er vigtigt at få sagt på en dag som i dag – at personer over folkepensionsalderen stadig vil få forhøjet deres topskattegrænse fra i dag 389.000 kr. til 409.000 kr. i 2014. Det er jo så den tidligere regerings ændringer, som de får glæde af. Man må jo så sige, at det, der var gældende og godt nok for den tidligere regering, også er godt nok for denne regering.

Venstre og andre har harceleret meget over, at der laves nogle regler særligt rettet mod pensionister. Jeg skal bare i al stilfærdighed minde om, at det ikke er fremmed for Venstre at lave love, der er særligt rettet mod pensionister. En del af forårspakke 2.0 var en særskat på pensioner, nemlig den såkaldte udligningskat. Udlignings-skatten var en særlig skat på store pensionsudbetalinger over 362.800 kr., som blev indført sidste år. Dvs. pensionsudbetalinger, der ligger lige under topskattegrænsen.

Regeringens skattereform er socialt afbalanceret. De lempelser, vi foreslår, er først og fremmest for lønmodtagere i lav- og mellemindkomstgrupperne. Det drejer sig om håndværkere, klinikassistenter, skolelærere osv. Som nævnt vil en enlig forsørger med et barn få næsten 9.000 kr. mere til rådighed om året. Vi giver også som nævnt forbedringer til førtidspensionister og folkepensionister, som har de laveste indkomster. De vil ganske enkelt få flere penge mellem hænderne.

Kl. 16:48

Finansieringen af reformen er også socialt afbalanceret. Vi aftrapper børnechecken for familier med meget høje indkomster. Vi øger beskatningen på arbejdsgiverbetalt fri bil, og familier med meget store renteudgifter, som jo typisk er blandt de velstillede familier, vil kunne trække mindre fra i skat. I den her skattereform er fokus jo netop på at lette skatten på arbejde, samtidig med at alle yder deres til finansieringen.

Jeg vil også gerne understrege, at den mindre stigning i indkomstoverførslerne, som vi har lagt op til, ikke betyder, at f.eks. ledige på dagpenge eller kontanthjælp får mindre, end de gør i dag. Man kan nogle gange få det indtryk, når man lytter til debatten, men det er ikke tilfældet. Den afdæmpede regulering betyder, at overførselsindkomsterne i gennemsnit over perioden fra 2013 til 2022 bevarer deres købekraft.

Når vi er gået ind i den diskussion, og når vi går ind på det her med at have en mindre stigning i overførselsindkomsterne, skal det jo ses i lyset af den nuværende situation, hvor vi haft en stor tilbageholdenhed i lønstigningerne, og derfor har vi udsigt til, at overførselsindkomsterne de kommende år vil stige mere end lønningerne. Jeg er ikke i tvivl, og regeringen er ikke i tvivl. Lige præcis lønmodtagernes løntilbageholdenhed taler for, at også overførselsindkomsterne udvikler sig mere afdæmpet i de kommende år.

Men vi skal også huske på, at vi samtidig foreslår, at lønmodtagerne yder deres bidrag med en lidt længere arbejdstid. Det er det, vi laver i trepartsforhandlingerne.

Først og fremmest – og det er det vigtigste af det hele – forbedrer reformen muligheden for at komme i arbejde. Det er og bliver det vigtigste for dem, der står uden for arbejdsmarkedet.

Jeg skal også erindre om, at regeringen og Enhedslisten som bekendt har afskaffet fattigdomsydelserne. Det vil sige, at de, med de allerlaveste indkomster, har fået flere penge. Det var et vigtigt skridt, som regeringen tog sammen med Enhedslisten.

Flere af ordførerne har i den offentlige debat og også her i dag, særlig fra den borgerlige side, haft nogle ret knubbede ord om vores forslag om at begrænse fradraget for de store renteudgifter. Her vil jeg også i al fredsommelighed minde om, hvordan det var. Vores forslag ligger i klar forlængelse af den reduktion af rentefradraget, som VK-regeringen selv gennemførte. Det var endda, mens man sagde, at man havde et skattestop. VK-regeringen nedsatte med forårspakke 2.0 rentefradraget fra ca. 34 pct. til ca. 26 pct. Det sker fra 2012 til 2019. Jeg har lidt svært ved at forstå, at hvis det er sådan, at lige præcis de her ændringer af rentefradraget, reduktionen af rentefradraget, på ingen måde er skadelige for boligmarkedet, de er lige de rigtige, de 8 procentpoint, som den tidligere regering forringede rentefradraget med, er fine, men når vi foreslår 5 procentpoint fra 2017, er det lige præcis det, der får boligmarkedet til at tippe. Jeg synes ikke, det hænger sammen.

Kl. 16:53

Jeg synes, det er vigtigt at minde boligejerne om, at når de til næste år får et lavere rentefradrag end i år, skyldes det VK-regeringens beslutninger. Jeg kan simpelt hen ikke lade være med at citere, hvad hr. Lars Løkke Rasmussen sagde i forbindelse med forårspakke 2.0, fordi det er så rigtigt. Og jeg citerer:

»Der er 2,1 millioner boligejere, så man kan ikke lave en skattereform, der ikke påvirker boligejere. Det afgørende er, at ganske almindelige boligejere kommer pænt ud af det. Men det skal vurderes i sammenhæng, også for boligejere. Regnestykket skal gå op i den sidste ende, når man har set på både indkomstskat, grønne afgifter og rentefradrag. Det er jo ikke sådan, at man er lønmodtager om dagen og boligejer om natten.«

Sådan sagde den daværende finansminister og nuværende formand for Venstre, og det er jo egentlig ganske rigtigt. Husk så også på, at vi først begynder indfasningen af vores reduktion af rentefradraget om 5 år, i 2017. Samtidig siger vi klart, at vi fastholder skattestoppet for ejendomsværdiskatten. På den måde skaber vi klarhed over skattevilkårene for ejerboliger mange år frem i tiden, og det vil i sig selv skabe tryghed og ro på boligmarkedet. Og husk så på, at vi samtidig letter skatten for de 3 millioner danskere, der er i arbejde, og dermed også for langt de fleste boligejere.

Fru Ellen Trane Nørby kritiserede regeringen for at have afskaffet skattestoppet. Til det er der vel kun at sige, at det er svært at afskaffe noget, der ikke findes længere. Det svarer til at blive anklaget for at have slået en død mand ihjel. VK-regeringen sagde godt nok, at der var et skattestop, men det var jo kun ord, for reelt brød VK-regeringen skattestoppet flere gange. Med skattereformen i forårspakke 2.0 øgede VK skatter og afgifter med op mod 30 mia. kr. Det er vel et afgørende brud på skattestoppets princip om, at ingen skat eller afgift må sættes op. Og med genopretningsaftalen fra foråret 2010 blev skatterne hævet med 8 mia. kr. Det er dermed flere år siden, skattestoppet reelt blev begravet. Men her er den så igen: Den tidligere regering synes, at egne brud med skattestoppet er helt fine og o.k., men når den nuværende regering går samme vej, er det helt galt. Det er Venstres logik. Jeg synes ikke, det hænger sammen.

Nu skal vi jo så til at forhandle skattereform, og vi er faktisk gået i gang. Her bliver der rig lejlighed til at drøfte de enkelte forslag til lempelser og forslag til finansiering, og det bliver uden tvivl også et emne, hvad det øgede råderum i dansk økonomi kan bruges til. Det er allerede et emne. For regeringen er det vigtigt, at den øgede vækst, som reformer kan give i det danske samfund, også vil gøre os

bedre i stand til at investere i det, vi gerne vil have mere af; investere i vores velfærd; investere i fremtiden, herunder uddannelse til vores børn og unge; og samtidig sikre bedre balance i den offentlige økonomi. Jeg er derfor ret glad for, at Venstre i dag har tilkendegivet, at man gerne ser, at midler fra reformerne kan bruges til at investere i mere uddannelse og forskning.

Som jeg startede med at sige, er der er ting, der samler, og ting, der skiller. Regeringen ønsker en så bred aftale som muligt om en skattereform. De seneste mange år er skattereformer desværre blevet vedtaget med snævre flertal, og det er ikke det, regeringen sigter efter. Store reformer bør så vidt muligt hvile på et bredt fundament i Folketinget.

Det er lige præcis i den ånd, vi også er gået i gang med at diskutere i trepartsforhandlingerne. Det er forhandlinger, som skal lede frem til en trepartsaftale, som skal styrke Danmarks svækkede konkurrenceevne, sikre et helt nødvendigt løft i arbejdsindsatsen og skabe plads i den offentlige økonomi til investeringer i fremtiden. Også her er der brug for at gå fordomsfrit til værks og finde praktiske løsninger, der bringer Danmark videre. Jeg forventer, at noget af det, vi forhandler om i trepartsforhandlingerne, vil kræve inddragelse af Folketinget, og jeg håber selvfølgelig også, at Folketinget vil tage godt imod en aftale mellem vigtige aktører i vores samfund.

Kl. 16:58

Til sidst har jeg nogle kommentarer til indlæggene fra kollegaerne fra Grønland og Færøerne. Først og fremmest vil jeg sige tak til fru Sara Olsvig for hendes indlæg. Jeg sætter stor pris på de gode råd om, hvem det er, der skal tages en samtale med; det er noget, jeg nok skal give videre. Jeg vil også godt sige tak for kvitteringen for udredningen vedrørende anstalterne; det skal jeg bringe videre til justitsministeren, og jeg skal også bringe de ting, som fru Sara Olsvig fik sagt her i dag, bl.a. med hensyn til kapaciteten, videre.

Det blev fra fru Sara Olsvigs side også nævnt, at man ønsker at gøre noget i forhold til de grønlandske huse i Danmark og dermed løfte og hjælpe de mennesker af grønlandsk herkomst, der befinder sig i Danmark. Det synes vi også er en god idé, og det er noget, som jeg egentlig tror at samtlige satspuljepartier er optaget af at vi får taget hul på i vores satspuljeforhandlinger til efteråret.

Jeg vil også sige tak for kvitteringen vedrørende DIIS-rapporten; jeg synes, det er en meget vigtig melding, der dér kommer.

Fru Sara Olsvig bragte også det her med udvindingen af råstoffer og sjældne jordarter på bane. Der er, som fru Sara Olsvig siger, ingen tvivl om, at udvindingen af minerale råstoffer, og herunder de sjældne jordarter, kan bidrage betydeligt til ny vækst og beskæftigelse i Grønland. Men det er, som fru Sara Olsvig bringer op, også vigtigt, at man tager hensyn til den sociale side af det, og at man tager hensyn til, at det grønlandske samfund er et lille samfund.

Selvstyret har jo overtaget den lovgivende og den administrative kompetence på hele det her område i Grønland, og det er en god ting. Jeg vil i forhold til spørgsmålet om en eventuelt kommende udvinding af sjældne jordarter og de spørgsmål, der vil rejse sig forbindelse med det, også bare sige, at der her er en løbende dialog mellem landsstyret og regeringen, som vi er meget tilfredse med, og også tak for det.

Over for hr. Edmund Joensen, som også tog ordet i dag, vil jeg for det første takke for, at man siger, at der er et godt samarbejde, men at det kan forbedres; det er noget, som jeg altid er enig i. Hr. Edmund Joensen var lidt ærgerlig over, at vi ikke kunne gå længere i forhold til bloktilskuddene. Jeg synes jo egentlig, det var en fornuftig løsning, vi fandt, hvor vi pristalsregulerer fremadrettet, og hvor vi har en aftale om, at vi igen tager spørgsmålet op i efteråret i forbindelse med drøftelsen om bloktilskuddene. Så kan man spørge: Skulle vi have gjort mere? Skulle vi have reguleret med tilbagevirkende kraft? Det var en diskussion, som vi havde. Men vi har jo i

hvert fald nu en aftale om, at vi fremadrettet diskuterer det her, og det ser jeg meget frem til.

Både hr. Edmund Joensen og hr. Sjúrdur Skaale har rejst sagen om makreller. Til hr. Sjúrdur Skaale vil jeg gerne sige meget tydeligt, at jeg takker for de nuancerede synspunkter, der blev givet udtryk for fra Folketingets talerstol, og også for, at der kvitteres for det samarbejde, vi har haft. Jeg synes, at det med makrellsagen er en svær sag, og det tror jeg er noget som man både har syntes på Færøerne og i Danmark. Men jeg synes egentlig også, at regeringen har fundet en fornuftig løsning i forhold til EU, som vi vurderer er den bedste mulige i den givne situation. Lad os gøre det helt klart: Et dansk nej ville ikke ændre ved, at det forslag, der var om sanktioner, ville blive vedtaget. Det ville bare afskære os fra fremadrettet at have indflydelse på hele det her spørgsmål. Lad os også gøre os det helt klart, at det er sådan, at den løsning, der skal findes i forbindelse med makrellerne, er en, der skal findes ved forhandlingsbordet. Den skal ikke findes med sanktionsinstrumenter osv., men ved forhandlingsbordet, og der håber jeg også at den vil blive fundet. Og her vil det, som hr. Sjúrdur Skaale også sagde, være Færøerne og ikke Danmark, der fører ordet; sådan er det jo blevet, og sådan tror jeg egentlig at alle er enige i at det skal være.

Når hr. Edmund Joensen så fremfører det synspunkt, at han er skuffet over, at Danmark ikke har bidraget mere til forhandlingerne, må jeg sige, at det jo er en konsekvens af den ordning, vi har om, at det er Færøerne, der er ansvarlig for at forhandle det her på plads. Så hvis vi kan bidrage, og hvis det færøske landsstyre ønsker, at vi kan bidrage, så er vi selvsagt positive over for det, men det er i udgangspunktet sådan, at vi har en ordning, som sikrer, at det er Færøerne, som skal forhandle det her, og det tror jeg egentlig også at man langt ind i det færøske samfund er godt tilfredse med.

Men jeg er glad for, at alle de nordatlantiske ordførere har kvitteret for, at det samarbejde, vi i rigsfællesskabet har, er mere end bare love og regler; det er også et samarbejde mellem venner, mellem familie, mellem folk, der står hinanden nær, og det skal vi selvfølgelig fremadrettet udbygge.

Kl. 17:03

Jeg glæder mig meget til at deltage i vores rigsmøde her til sommer – det er jo også der, hvor vi tager den slags diskussioner op.

Jeg skal slutte – formanden kigger også på mig – med igen at takke alle for en god debat indtil nu. Jeg er sikker på, at den fortsætter i nogle timer endnu.

Kl. 17:04

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak. Der er selvfølgelig en række korte bemærkninger. Jeg har lige skrevet den rækkefølge ned, som jeg har tænkt mig at tage dem i.

Jeg vil så sige i øvrigt, at jeg har tænkt mig at køre dem igennem i den 1½ time, der er sat af til bemærkninger til statsministeren, og så tager vi middagspausen bagefter.

Rækkefølgen bliver: Lars Løkke Rasmussen, Pia Kjærsgaard, Per Clausen, Simon Emil Ammitzbøll, Lars Barfoed, Ellen Trane Nørby, Inger Støjberg, Benedikte Kiær, Tina Nedergaard, Bent Bøgsted, Johanne Schmidt-Nielsen, Mads Rørvig, Gitte Lillelund Bech, Martin Henriksen, Joachim B. Olsen, Torsten Schack Pedersen, Karina Adsbøl, Sophie Løhde, Preben Bang Henriksen, Peter Skaarup, Esben Lunde Larsen, Stine Brix, Mike Legarth, Thomas Danielsen, Hans Christian Schmidt, Jan E. Jørgensen, Birgitte Josefsen, Karsten Lauritzen, Peter Juel Jensen, Erling Bonnesen, Anni Matthiesen og Louise Schack Elholm. Men vi når altså ikke dem alle sammen. Det kan jeg lige så godt sige. Hr. Lars Løkke Rasmussen.

Kl. 17:05

Lars Løkke Rasmussen (V):

Tak for det. Det her er jo så en afslutningsdebat, og som sådan har den jo været god. Statsministeren ridser på polemisk facon nogle

fronter op, og vi kunne så stoppe her og markere afslutningen på et folketingsår, hvor skatterne er steget med 6 mia. kr. – 3.400 kr. for en almindelig LO-familie – afgiftsstigninger målrettet dele af dansk erhverv, der har kickstartet grænsehandelen syd for den dansk-tyske grænse.

Hvis jeg forstår statsministeren ret, har statsministeren en ambition om, at det her i virkeligheden ikke er en afslutningsdebat, men sådan set er starten på den politiske sæson. Nu skal der laves skattereform, nu skal skatten sættes ned. Statsministeren siger, at forhandlingerne er gået gang. Det er de mig bekendt ikke. Vi har brug for at få afklaret, om der er basis for, at forhandlingerne kan gå i gang. Vi deler ambitionen om at sætte skatten ned, men ikke bare på overfladen. Hvis danskerne skal arbejde mere, skal det kunne betale sig at arbejde. Hvis flere danskere skal arbejde, skal der være et arbejde til dem.

Det er baggrunden for, at Venstre klart har tilkendegivet, at en skattereform, som alene er en omlægning, ikke har noget perspektiv. Og derfor skal jeg bare stille det helt simple spørgsmål, nemlig om statsministeren er indstillet på, at de besparelser fra regeringens besparelseskatalog, 2020-planen, på i alt 22 mia. kr., som ikke skal bruges for at holde en vækst på 0,8 pct. i den offentlige sektor, kan indgå i drøftelserne og i finansieringen af en skattereform.

Kl. 17:06

Anden næstformand (Søren Espersen):

Statsministeren.

Kl. 17:06

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Først og fremmest skal jeg sige, at det, vi har lagt op til, jo er en egentlig nedsættelse af skatten. Der tages jo elementer ude fra skattesystemet, og derfor er det ikke bare en omlægning, som man under at sige fra V og K's side. Det er jo en egentlig skattenedsættelse. Det håber jeg egentlig også at man vil kvittere for fra Venstres side.

Så til det, der vedrører forhandlingerne: Så vidt jeg så, gik man jo i går ud af døren ovre på stengangen, og jeg opfatter sådan set, at man er gået i gang med tilløbet til de her forhandlinger.

Jeg må jo ikke stille spørgsmål fra Folketingets talerstol, men jeg vil så prøve at udlede noget af det, hr. Lars Løkke Rasmussen sagde. Skal det her forstås sådan, at Venstre nu har fundet ud af at trække 5 mia. kr. fra 13 mia. kr. og ikke længere er optaget af at give 13 mia. kr. i skatteletelse, men sådan set har fundet ud af, at vi er nede på 8 mia. kr. i skatteletelse?

Kl. 17:07

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Lars Løkke Rasmussen.

Kl. 17:07

Lars Løkke Rasmussen (V):

Vi stillede i går et spørgsmål til regeringen – vi har jo ikke haft mulighed for at være i tæt dialog med regeringen, før regeringen kom med sit forslag – og svaret på det spørgsmål vil være bestemmende for, om Venstre ønsker at opstarte forhandlinger med regeringen. Regeringen bestemmer jo selv, om den har lyst til at forhandle med Venstre.

Spørgsmålet, som jeg egentlig forventer et klart svar på, er i al sin enkelhed: Regeringen har fremlagt et besparelseskatalog, 2020-planen, med forslag til besparelser i den offentlige sektor, hvor noget er transferering og noget er forbrug, på i alt 22 mia. kr. Der skal som udgangspunkt bruges 9 mia. kr. – efter de seneste tal, der i dag er kommet frem fra Finansministeriet, måske kun 8 mia. kr., men lad det nu være – for at holde en vækstprocent på 0,8 i den offentlige sektor. Spørgsmålet går på, om regeringen er indstillet på, at alle eller dele af de milliarder, som kan frigøres, hvis man forfølger regeringens besparelseskatalog, kan bruges til reelt at sætte skatten ned.

Er regeringen ikke det, bliver jeg nødt til at sige, at så har det ingen interesse. Der er intet perspektiv i blot at flytte penge fra den ene lomme til den anden lomme. Efter vi har fået en regering, der har gjort det 3.400 kr. dyrere at være LO-familie, som har hævet skatter og afgifter med 6 mia. kr., som har presset 5.000 mennesker ud af arbejdsmarkedet, skal vi gøre det anderledes. Jeg forstår, at statsministeren har en ambition om, at dette ikke skal være en afslutningsdebat, men starten på en helt ny måde at gøre tingene på. Det vil vi meget gerne, hvis regeringen er indstillet på at forhandle skattereformer med reelle skattelettelser hentet fra de reformmilliarder, som regeringen selv har bragt i forslag.

Kl. 17:09

Anden næstformand (Søren Espersen):
Statsministeren.

Kl. 17:09

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg skal for det første gentage, at jeg tror, Venstre har lavet en regnefejl, for i går kom man og sagde, at man vil have skattelettelser for 13 mia. kr. og samtidig have en udvikling i det offentlige forbrug på 0,8 pct. De to ting kan ikke lade sig gøre på samme tid, for så tager man jo 5 mia. kr., som egentlig er omprioriteringer i den offentlige sektor, og vil bruge dem til skattelettelser, og så er man nødt til at trække de 5 mia. kr. fra de 0,8 pct. Så Venstre har lavet en regnefejl, men fred være med det.

Det, der også spørges om, er: Er regeringen villig til at forhandle om, hvad det råderum, som man skaber i fællesskab gennem reformer, skal bruges til, og er regeringen villig til at diskutere, om det beløb skal øremærkes til de partier, der skaffer midlerne? Til det har vi jo helt fra starten sagt meget klart: Vi er en mindretalsregering, vi indgår gerne i forhandlinger, og hvis det er et af Venstres krav, må vi jo lytte til det.

Kl. 17:10

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Pia Kjærsgaard for en kort bemærkning.

Kl. 17:10

Pia Kjærsgaard (DF):

Ja, jeg vil bevæge mig lidt ned i nogle enkeltheder i alt det her, vi har diskuteret i dag. Jeg tror, som også statsministeren var inde på, at rigtig mange af dem, der sidder og følger den her debat, er vores folkepensionister. Jeg vil egentlig ikke tale om det som et krav eller noget som helst; jeg synes bare, jeg har lyst til sige til statsministeren og regeringen i det hele taget, at jeg i forhold til den her skattereform synes, at man meget, meget kraftigt – uden diskussion, egentlig uden forhandling – burde overveje at revurdere de tiltag, der er i forhold til folkepensionister.

Vi kvitterer selvfølgelig for, at vores barn, ældrechecken, er blevet forhøjet. Det er godt. Det er da også godt, at der er kommet 750 kr. i pensionstillæg, selv om man så havde lovet 5.000 – altså, det er måske sådan lidt skævt, men pyt nu med det. Men så synes jeg altså, at det er væsentligt endnu en gang at sige, at det, der er omkring folkepensionens grundbeløb, er en eklatant fejltagelse. Det duer simpelt hen ikke. Så det er bare min anmodning og mit spørgsmål til statsministeren – ikke noget krav, ikke noget om forhandling: Tag det af bordet!

Kl. 17:11

Anden næstformand (Søren Espersen):
Statsministeren.

Kl. 17:11

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg er faktisk lidt forundret over, at fru Pia Kjærsgaard, som jo siger, at hun kæmper folkepensionisterne sag, ikke mere klart og entydigt kvitterer for de her tiltag i forhold til pensionisterne. Det er mig en total gåde, at man ikke vil træde skridtet frem, ind til forhandlingsbordet og sikre forholdene for 850.000 folkepensionister, for de bliver jo netop ikke berørt af nogen af de ændringer, som vi i øvrigt foreslår for dem, der modtager overførselsindkomster. Jeg synes, det er en gåde, at fru Pia Kjærsgaard ikke siger top, det vil man gerne være med til, når vi foreslår, at 260.000 folkepensionister vil få gavn af, at vi forhøjer ældrechecken med for nogle op til 4.500 kr.

Når vi foreslår, at 850.000 folkepensionister skal have forhøjet deres pensionstillæg med 750 kr., når reformen er fuldt indfasat, hvorfor siger fru Pia Kjærsgaard så ikke ja tak til det? Jeg forstår det ikke.

Kl. 17:13

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Pia Kjærsgaard.

Kl. 17:13

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg bliver nødt til at sige til statsministeren, at statsministeren ikke har råd til at være aggressiv, og det synes jeg at statsministeren er nu. En smule mere ydmyghed ville klæde statsministeren i den situation, som regeringen har bragt sig selv i. (*Munterhed*). Jeg synes, det er fantastisk, at man kan grine af det her. Altså, jeg tror, at når der er gået et par dage, kan det være, at smilene ikke er så brede.

Jeg vil bare sige til statsministeren, at man ikke skal begynde at sige, at jeg har sagt nogle andre ting, end det, jeg lige har stået og sagt. Jeg har kvitteret for forhøjelsen af Dansk Folkepartis ældrecheck.

Det, jeg siger til statsministeren, er: Tag det med grundbeløbet for folkepensionisterne af bordet. Det duer ikke.

Så vil jeg godt høre statsministerens forklaring igen på, hvorfor i alverden pensionister, der arbejder, ikke får den der berømte topskattelettelser, som man giver andre. Jeg forstod simpelt hen ikke det svar, som statsministeren forsøgte at give, og de andre ordførere, der har været på talerstolen, er sluppet lige så dårligt fra det, som statsministeren gjorde. Det hænger ikke sammen, det er ikke til at forklare. Tag det alvorligt, vil jeg sige til statsministeren.

Kl. 17:14

Anden næstformand (Søren Espersen):
Statsministeren.

Kl. 17:14

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Fru Pia Kjærsgaard kan være helt forsikret om, at jeg tager det alvorligt. Jeg kan simpelt hen ikke lade være med at komme med et enkelt familietypeeksempel, for jeg tror også, at når man sidder derude og hører debatten, kan det være vanskeligt at forstå, hvad der egentlig tales om: En enlig folkepensionist, der bor i en ejerbolig og har supplerende privatpension på under 300.000 kr., vil jo faktisk vinde med det her forslag. Og så er det, jeg har svært ved forstå, at Dansk Folkeparti ikke er mere positive over for det. Vi hjælper 850.000 folkepensionister på en fornuftig måde, selvfølgelig afhængig af deres indkomstforhold. Sådan vil det jo også være. Det er jo en god ting at gå ind til forhandlingsbordet og sikre de folkepensionister. Hvis man ikke gør det, må man jo også forklare de folkepensionister, hvorfor man ikke vil være med til det.

I forhold til det her med, at vi ikke ændrer topskattegrænsen for dem, som er ældre og på pension, hænger det jo netop sammen med,

at vi har prioriteret at få 250.000 danskere flyttet ned under topskattegrænsen og vil bruge finansieringen maksimalt der. Det er det, der giver det største arbejdsudbud; det er det, der giver flest arbejdspladser.

Kl. 17:15

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Per Clausen for en kort bemærkning.

Kl. 17:15

Per Clausen (EL):

Jeg kan love statsministeren, at vi i Enhedslisten ikke vil stille krav, når vi ikke er sikre på, at pengene er der, og at vi heller ikke vil bruge meget energi på at forsvare de mest velhavende pensionisters interesser. Hvis det går rigtig godt, vil vi heller ikke bruge meget energi på at korrigere statsministerens fremtoning og måde at tale på, men jeg vil godt stille hende et konkret spørgsmål. Det er, om statsministeren mener, at det er rimeligt, at de arbejdsløse i det her land først rammes, ved at dagpengeperioden bliver halveret og optjeningsperioden bliver fordoblet. Det fik man gjort under den gamle regering. Man har så fået en ny regering, ny og anden politik, de gamle forringelser bliver ved med at være der, og så udsættes man for, at man i 2013 kan konstatere, hvis man er kontanthjælpsmodtager, førtidspensionist eller arbejdsløs, at man går ned i købekraft med 2.000 kr. Først i 2020 har man samme købekraft som i dag, og helt frem til 2022 må man bare konstatere, at hvis der skulle komme en velfærdsstigning i vores land, så går den fuldstændig hen over hovedet på de arbejdsløse. Det synes jeg ikke er rimeligt, og jeg kan heller ikke se, at det skulle være socialdemokratisk politik.

Kl. 17:16

Anden næstformand (Søren Espersen):
Statsministeren.

Kl. 17:16

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg er helt enig med hr. Per Clausen og Enhedslisten i, at det selvfølgelig er de arbejdsløse, som har betalt en enormt høj pris for denne krise. Særlig de unge, som ikke kan komme ud på arbejdsmarkedet, betaler en meget høj pris, og på sigt er det også vores samfund, der betaler for det, hvis de unge ikke kan komme ud og være en del af samfundet. Det er også derfor, at det altid vil være en socialdemokratisk ledet regerings fremmeste mål at sikre, at vi skaber arbejdspladser, og fra dag et har vi arbejdet på at skabe arbejdspladser. Lad mig bare give nogle få eksempler.

Vi har sat gang i kickstarten. Det har vi jo gjort sammen med Enhedslisten. Det sagde vi før valget. Det gjorde vi efter valget. I forhold til den her skattereform er vi parate til at beskutte bankerne noget mere og bruge pengene til at afskaffe den iværksætterskat med, som erhvervslivet har tordnet imod, og vi vil også godt indføre et investeringsvindue til virksomhederne, så de her og nu får et tilskud til at komme i gang med at investere i maskiner, et produktionsapparat, som skal sikre flere arbejdspladser. Så mit svar til hr. Per Clausen er selvfølgelig, at det, vi skal gøre for både kontanthjælpsmodtagere og dagpengemodtagere, er at arbejde hver eneste dag og utrætteligt på at skabe arbejdspladser i Danmark.

Kl. 17:18

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Per Clausen.

Kl. 17:18

Per Clausen (EL):

Jeg anerkender, og det gør Enhedslisten også, at der er positive elementer i det udspil, der kommer, og et af de positive elementer er, at

man faktisk trækker nogle penge ud fra f.eks. kapitalpension og fra bankerne og bruger dem til at skabe arbejdspladser. Vi kan diskutere udformningen af den måde, man så vil skaffe arbejdspladser på, men selve intentionen og ideen og holdningen og den måde at føre politik på er vi helt enige i, og jeg er også enig i, at det udgør en afgørende forskel på den nuværende regering i forhold til den tidligere. Ingen tvivl om det. Men det ændrer jo ikke noget ved, at der også i 2022 vil findes arbejdsløse i det her land, det fremgår meget tydeligt af regeringens egne fremskrivninger.

Det, som bare er fuldstændig ubegribeligt for mig, er, at man tager penge fra arbejdsløse, kontanthjælpsmodtagere og førtidspensionister og i virkeligheden bruger de penge til at lave de skattelettelser, der åbenbart skal gøre Venstre glad. Når nu statsministeren ser, hvor lidt glæde det skaber hos Venstre, ville det så ikke være en idé at skabe lidt glæde i Enhedslisten og blandt de arbejdsløse i stedet for?

Kl. 17:19

Anden næstformand (Søren Espersen):
Statsministeren.

Kl. 17:19

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg synes ikke, at det er fair at tale om, at man tager noget fra nogen, når det, man lægger op til, er at have en mindre regulering af overførselsindkomsterne, fordi for den arbejdsløse eller for kontanthjælpsmodtagere, der sidder derude, må det jo forstås sådan, at det, de har næste år, er mindre end det, de har i år – og sådan er det jo langtfra, hvis man følger regeringens forslag.

Vi lægger netop op til, at hver eneste kontanthjælpsmodtager og hver eneste dagpengemodtager hvert eneste år skal reguleres i deres overførselsindkomst, så de bevarer deres købekraft. Det vil sige, at det, de kunne købe i går og i dag, kan de også købe til næste år. Det er jo det, der er hele pointen. Men vi er jo også nødt til at tage bestik af, at vi har nogle lønmodtagere i det her land, som har været ekstremt ansvarlige og sådan set har været meget tilbageholdende med at kræve lønstigninger, og hvis vi ikke gør det, som regeringen lægger op til nu, vil vi have en situation over de kommende år – altså bare de år, vi står over for her – hvor dem, der er på overførselsindkomst, vil få en højere stigning i deres overførselsindkomst end dem, der er på arbejdsmarkedet. Det synes jeg også er svært at forsvare, og derfor skal vi selvfølgelig finde en rimelig balance. Det synes vi at vi har gjort.

Kl. 17:20

Anden næstformand (Søren Espersen):

Jeg skal bede alle om at overholde taletiderne, så der kan komme flere til.

Hr. Simon Emil Ammitzbøll for en kort bemærkning.

Kl. 17:20

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

(Problemer med mikrofonen). *(Kommentar fra salen: Vi kan ikke lukke munden på dig).* Nej, man kan ikke lukke munden på Liberal Alliance – de prøver.

Vi har jo læst regeringens skatteudspil, og vi bemærker, at man vil ændre på opbygningen af folkepensionen, sådan at det ikke i samme grad kan betale sig at spare op til egen pension, og at man derudover vil lave en særligt høj skat for dem over en vis alder i forhold til dem under en vis alder.

Jeg forstår simpelt hen ikke, at en statsminister, som er gået til valg på ordet fair, som taler om, at ting skal være fair, og som fører kampagner på, at tingene skal være fair, kan være så unfair over for nogle af de mennesker, som i god tro enten arbejder, har sparet op eller vil spare op, altså tage ansvar, at de mennesker, som er flittige,

arbejdsomme og dygtige, skal straffes. Jeg vil spørge statsministeren: Hvor er den dybere retfærdighed i det?

Kl. 17:25

Kl. 17:22

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Lars Barfoed for en kort bemærkning.

Kl. 17:25

Anden næstformand (Søren Espersen):
Statsministeren.

Kl. 17:22

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Ord er jo på mange måder taknemlige, og hr. Simon Emil Ammitzbøll får det til at lyde, som om vi lægger en særskat på de 65-årige. Det gør vi jo ikke. Vi giver en stor lettelse til dem, der er under 65 og er på arbejdsmarkedet. Hvordan kan det blive en særskat for de 65-årige, at vi giver en stor lettelse til de 250.000 danskere, som ryger ind i topskatten? Det at give en lettelse til nogle er da ikke en særskat til nogle andre.

Jeg skal gøre det helt åbent og ærligt. Det er rigtigt, at regeringen har prioriteret at få så mange som muligt – så mange, det nu kunne lade sig gøre – ud af topskatten. Det er blevet til 250.000. Det koster nogle penge, og derfor har vi prioriteret, at det skal gælde for den her gruppe og ikke for dem, der er over 65 år.

Når det så er sagt, vil jeg også minde om, at lige præcis den her gruppe jo stadig får forhøjet topskattegrænsen over de næste år fra 389.000 kr. til 409.000 kr. Så der er jo stadig en forhøjelse af topskattegrænsen, og det kan vel næppe kaldes en særskat for de lidt ældre medborgere.

Kl. 17:23

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 17:23

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Hvis nogle skal betale mere i skat end nogle andre og det eneste kriterium er alderen, så er der en særskat for folk over en bestemt alder, lige meget hvordan statsministeren vender tingene. Men ord er taknemlige, som statsministeren selv udtrykker det, og jeg tror, at statsministeren bliver grund til, at ingen politiker fremover kan bruge ordet fair, uden at vælgerne trækker på smilebåndet, for det er jo bare et kodeord for, at man ikke vil holde det løfte, man giver.

Lad os så tage den anden del af uretfærdigheden over for pensionisterne. Man ændrer jo på folkepensionens grundbeløb, man sætter det ned til gengæld for at hæve tillæggene. Igen straffer man dem, der sparer op til egen pension. Det vil sige, at dem, der er ansvarlige for deres egen livssituation, dem, der efter al sandsynlighed i forvejen har betalt de fleste skatteindtægter, dem, som har taget ansvar for deres eget liv, straffer regeringen. Hvorfor skal disse mennesker ikke – på neosocialdemokratisk – behandles fair?

Kl. 17:24

Anden næstformand (Søren Espersen):
Statsministeren.

Kl. 17:24

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg synes, det er væsentligt, at vi hele tiden diskuterer vores velfærdssamfund, og det, vi gerne vil med den her skattereform, er at sikre, at vi giver lige præcis de mennesker, som sådan set havde de lange arbejdsuger på 40 timer, havde 3 ugers ferie, ikke havde så meget barsel, som den her generation, og ikke fik sparet så meget op til deres egen pension, en håndsrekning. Det er derfor, at vi foreslår de her ændringer, for vi vil sikre, at dem, som ikke har så meget, får en håndsrekning.

Lars Barfoed (KF):

Altså, jeg synes, det er ærgerligt, at statsministeren slet ikke vil tage en seriøs dialog om de elementer, der ligger i regeringens eget skattereformforslag. Jeg ville egentlig have spurgt om noget andet, men jeg kan ikke lade være med at følge op på det, hr. Simon Emil Ammitzbøll netop sagde, for jeg synes, statsministeren slipper for let her.

Altså, vi burde kunne blive enige om, at vi har brug for at udvikle det her samfund, så det kan betale sig at spare op; så vi belønner dem, der er ordentlige, gør en ekstra indsats, yder noget for sig selv og for Danmark, klarer sig selv og sparer op til en pension, som de kan klare sig for, når de bliver gamle.

Derfor vil jeg bare spørge til det, der ligger i forslaget til skattereform: Er det ikke rigtigt, at hvis man er over folkepensionsalderen, gælder der andre topskatte regler end for andre, således at man kommer ud for, at man skal betale mere i skat, hvis man er ældre og opnår en folkepensionsalder? Pludselig skal man betale mere i skat, hvis man har sparet godt op til en god pension. Er det ikke rigtigt, og er det ikke at straffe folk, der har sparet op og gjort en indsats?

Kl. 17:26

Anden næstformand (Søren Espersen):
Statsministeren.

Kl. 17:26

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Hr. Lars Barfoed får det til at lyde, som om regeringen indfører en ny skat for en gruppe. Det gør vi ikke; de skal betale det samme i skat, som de hele tiden har gjort, bortset fra at vi altså får forhøjet topskattegrænsen, sådan som den tidligere regering selv har lagt op til.

Det vil altså sige, at der for folk over 65 år er præcis de samme skatteforhold, som den tidligere regering har lagt op til. Hvis det var godt nok for den tidligere regering, er det også godt nok for denne regering. Ud over det har vi så bare valgt en særlig gruppe, nemlig dem i den erhvervsaktive alder, om hvem vi siger: Dem vil vi gerne løfte ud af topskatten. Vi har valgt at prioritere, at de 250.000 danskere, der rammer topskatten, skal løftes ud. Det skal finansieres; det koster nogle penge.

Så der er altså ikke tale om en særskat på de lidt ældre medborgere. De får præcis den samme skattesats, som VK har givet dem, da VK sad i regering. Vi gør bare tingene bedre for de helt almindelige lønmodtagere med små indkomster og mellemindkomster, som knokler hver eneste dag. Det er dem, der får en skattelettelse. Det gør jo ikke situationen værre for dem, der er over 65 år.

Kl. 17:27

Formanden:

Hr. Lars Barfoed.

Kl. 17:27

Lars Barfoed (KF):

Nu brugte jeg ikke ordet særskat, selv om man godt kunne kalde det sådan. Men jeg kunne ligesom fornemme, at statsministeren ikke bryder sig om det ord. Så prøvede jeg at sige det på en anden måde. Og jeg må bare konstatere – for statsministeren vil åbenbart ikke indrømme, jeg havde nær sagt fra en åben talerstol, at det bliver sådan – at opnår man folkepensionsalderen og har man sparet op til en god pension, skal man pludselig betale mere i skat, fordi man har nå-

et en bestemt alder. Jeg kalder det for aldersdiskrimination, og jeg vil egentlig få undersøgt, om det overhovedet er i overensstemmelse med diskriminationslovgivningen at gøre noget den retning.

Jeg kan garantere statsministeren, at hvis Det Konservative Folkeparti skal lave aftaler med regeringen om skattereform, bliver det her noget, vi skal diskutere og lave om på, for det går simpelt hen ikke. Statsministeren sagde jo i sin tale: Når vi giver penge et sted, finder vi dem et andet sted. Man kunne lige så godt vende det om og sige: Når vi finder penge et sted, bruger vi dem et andet sted. Altså, det er, som om regeringen kun vil finde på finansieringselementer, som har at gøre med listige ekstra skatter på nogle grupper af befolkningen i stedet for at tage en dialog om det og se, om ikke vi kan finde nogle steder at spare penge.

Så mit sidste spørgsmål til statsministeren skal være: Kunne vi ikke, når vi skal forhandle skattereform, overveje, om der måske var nogle steder, vi kunne spare på de offentlige budgetter i det land i verden, der har den største offentlige sektor, så vi kan få flere reelle skattelettelser, i stedet for at vi nærmest siger, at de, som sparer i skat, bare skal betale pengene på en anden måde?

Kl. 17:29

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 17:29

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg skal minde De Konservative om, at det umuligt kan være fremmed for De Konservative at have lovgivning særlig rettet mod pensionister. For man havde jo selv i forårspakke 2,0 en særskat på pensioner, nemlig den såkaldte udligningsskat. Det var en særlig udligningsskat, som kun gjaldt pensionister, og der har hr. Lars Barfoed siddet henede som minister og trykket glad på knappen.

Nu skal jeg ikke kloge mig på skattesystemet, men jeg tror nok, der er andre områder, hvor man har forskellige skattesatser afhængigt af folks aldersgruppe. Jeg tror, personfradraget er lavere for dem, der er under 18 år osv. Så jeg tror ikke, det er første gang, man har gjort den slags, og jeg synes, det klinger en lille smule hult, at man glad stemte for en udligningsskat, men kalder det her en eller en form for ekstraskat eller særskat. Dem, der er over 65 år, får præcis den samme skattesats, som de havde fået med en VK-regering. Det er vel ikke en særskat?

Kl. 17:30

Formanden:

Fru Ellen Trane Nørby for en kort bemærkning.

Kl. 17:30

Ellen Trane Nørby (V):

Tak. Jeg vil stille et forhåbentlig meget simpelt spørgsmål til statsministeren, nemlig om statsministeren kan oplyse mig om, om SU, EU-bidrag, børnecheck er transferering eller offentligt forbrug.

Kl. 17:30

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 17:30

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg tror, fru Ellen Trane Nørby skal stille et skriftligt spørgsmål. Det tør jeg ikke begive mig ind på.

Kl. 17:30

Formanden:

Fru Ellen Trane Nørby.

Kl. 17:30

Ellen Trane Nørby (V):

Det er jeg meget ked af at statsministeren ikke kan svare på, for det er jo dybest set det, vi har prøvet at sige til statsministeren, nemlig at pengene jo ikke er mærket. De 13 mia. kr., vi har peget på, er omkring 1½ pct. af det samlede offentlige budget. Noget af det dækker jo over offentligt forbrug, noget dækker over transferering. Nogle af de penge, som statsministeren selv har anvist i 2020-planen, de 22 mia. kr., er jo ikke noget, der påvirker 0,8-procentsmålsætningen, fordi det er transferering og ikke offentligt forbrug. Og derfor er det meget interessant, at det, statsministeren har gjort hidtil i den her debat, har været at gøre det til en teknisk debat i stedet for at forholde sig til den politiske invitation, som vi er kommet med fra Venstres side, hvor vi har opfordret statsministeren til at lave en ambitiøs og perspektivrig, historisk skattereform, nu hvor SF og S har ændret skattepolitikken hundrede og firs grader.

Derfor vil jeg blot høre statsministeren: Er reformmilliarderne i spil? Ikke noget med de 0,8 pct., de bliver ikke berørt, hvis vi taler om transfereringstingene udenfor. Er reformmilliarderne i spil? Tør statsministeren?

Kl. 17:31

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 17:31

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Som jeg også sagde før, er det klart, at dem, der går ind til forhandlingsbordet og er med til at reformere det danske samfund og skaffe ikke bare holdbarhed, men også ekstra milliarder til det danske samfund, selvfølgelig også kan gøre gældende – det synes jeg er naturligt, jeg forstår i hvert fald godt synspunktet – at de vil have indflydelse på, hvorledes de midler anvendes. Det har jeg ingen problemer med at forstå. Men jeg synes samtidig også, at Venstre skylder en forklaring på, hvordan man, når man beder om skattelettelser for 13 mia. kr., hvoraf 5 mia. kr. er omprioriteringer i den offentlige sektor, så samtidig kan fastholde de 0,8 i vækstprocent. Det svar har vi ikke fået. Jeg synes, vi mangler et svar.

Kl. 17:32

Formanden:

Fru Inger Støjberg for en kort bemærkning.

Kl. 17:32

Inger Støjberg (V):

Statsministeren sagde i går på pressemødet, at det særlige ved regeringens skattereform er, at den ifølge statsministeren øger deltagelsen på arbejdsmarkedet modsat VK-regeringens skattereformer. Så i den forbindelse vil jeg gerne spørge statsministeren om, hvor meget regeringens skattereform øger deltagelsen på arbejdsmarkedet, og om, hvor meget VK-regeringens skattereformer øgede deltagelsen på arbejdsmarkedet.

Kl. 17:33

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 17:33

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Tak for spørgsmålet. Det er nemlig sådan, at den måde, man indretter en skattereform på, jo også betyder noget for, om den indebærer, at flere folk deltager på arbejdsmarkedet, eller om man bare arbejder flere timer. Vi synes jo selv rigtig godt om vores skattereform, bl.a. fordi deltagelsen er så høj. Man taler om en deltagelsesfrekvens på arbejdsmarkedet. Deltagelsesfrekvensen for vores skattereform er

10.000, og hvis jeg ikke husker meget galt, er det 15 gange så meget som den skattereform, som VK vedtog. Det er jo egentlig ganske pænt, for det betyder, at man flytter folk fra overførselsindkomst ind på arbejdsmarkedet, og det er lige præcis det, Danmark har brug for.

Kl. 17:33

Formanden:

Fru Inger Støjberg.

Kl. 17:34

Inger Støjberg (V):

Vi er jo tydeligvis i den situation, at statsministeren ikke besidder evnen til at svare på helt centrale spørgsmål, spørgsmål, som statsministeren jo ellers selv også påpeger er centrale. Det har været spørgsmål fra fru Pia Kjærsgaard om forringede betingelser for folkepensionister. Det har været spørgsmål fra fru Ellen Trane Nørby. Det har også været mit eget spørgsmål om, hvor meget beskæftigelsen bliver øget via skattereformerne, både VK's skattereform og regeringens skattereform. Statsministeren stod i går på et pressemøde og fremhævede, at den her skattereform var væsentlig anderledes end VK-regeringens.

Nu er der jo kommet nye debatregler her i Folketinget og det betyder jo, at man som minister kan gå op og svare på et spørgsmål. Det betyder også, at selv om det er statsministeren, der står på talerstolen, kan man anmode en anden minister om at komme op og svare på spørgsmål. Derfor vil jeg gerne anmode finansministeren om at gå op og svare på det her spørgsmål om skattereformen: Hvor meget øges beskæftigelsen via den skattereform, som regeringen har lagt frem, og hvordan så det ud i VK-regeringens tid med de skattereformer, som vi lagde frem?

Kl. 17:35

Formanden:

Så er det statsministeren.

Kl. 17:35

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Nu er fru Inger Støjberg lidt vred på mig over, at jeg ikke svarer på spørgsmålet, men det var måske fru Inger Støjberg, som ikke stillede et præcist nok spørgsmål, eller også svarede jeg bare for præcist, for fru Inger Støjberg spurgte: Hvor stor bliver deltagelsen på arbejdsmarkedet sammenlignet med det, man selv gennemførte? Og det var lige præcis det, jeg svarede på, for en af de gode ting ved vores skattereform er netop, at man øger deltagelsesfrekvensen på arbejdsmarkedet i modsætning til VK's skattereform.

Kl. 17:35

Formanden:

Fru Benedikte Kiær for en kort bemærkning.

Kl. 17:35

Benedikte Kiær (KF):

Jeg kan forstå, at statsministeren undrer sig over, hvorfor De Konservative ikke er mere glade for det skatteudspil, der er kommet fra regeringen. Vi har jo fået oplysninger om nogle af godbidderne først, og jeg kvitterede også i min ordførertale for, at regeringen har kigget på f.eks. det med topskatten og også beskæftigelsesfradraget, sådan at man letter skatten på arbejde.

Hvis jeg skal fremhæve nogle af de tidsler – eller en af dem – som er i oplægget, så er der det med at øge marginalsatten for bestemte grupper. Jeg vil egentlig gerne have, at statsministeren, hvis statsministeren kan, forklarer mig logikken i, at et ægtepar, som tjener over en vis sum penge, skal opleve, at børnechecken bliver indtægtsgraderet, hvorimod et andet par, som ikke har giftet sig, men er samlevende og som faktisk tjener det samme, går ram forbi. Hvad

er egentlig logikken i det? Det virker jo hamrende ulogisk og meget uretfærdigt.

Kl. 17:36

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 17:37

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg vil først takke ordføreren for, at hun har læst skattereformforslaget så grundigt, og det mener jeg, for det er jo dér, man finder den slags ting. Jeg er meget enig i, at hvis det teknisk kunne lade sig gøre, burde man også have ugifte par med i den her opgørelse, men som jeg har forstået fra Skatteministeriet, er det meget vanskeligt teknisk at gøre det her, og derfor har vi ikke kunnet tage det med. Det er et fair spørgsmål, og det her er svaret.

Kl. 17:37

Formanden:

Fru Benedikte Kiær.

Kl. 17:37

Benedikte Kiær (KF):

Jeg siger tak for svaret. Men når man kigger i det her udspil til en skatteaftale, så fremgår det på side 53 netop af det her forslag om en indtægtsgradering af børnechecken, at det sker, efter at man også har kigget på tilbageløb og ændret adfærd, for det vil jo også betyde, at der er nogle, der vil arbejde mindre. Det fremgår af udspillet. Men når alt er gjort op, vil den virkning, som det egentlig har på de offentlige finanser, jo kun svare til 120 mio. kr., og vi taler om, at vi har et samlet udspil her, som skal lette skatten for over 14 mia. kr. Er det så egentlig ikke et symbolforslag, vi har at gøre med her, og er det egentlig ikke på sin plads, når man heller ikke kan forklare, hvorfor der er forskel på gifte og samlevende, at trække det af bordet?

Kl. 17:38

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 17:38

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg må sige, at jeg er lidt forundret over, at ordføreren lige præcis går ned i det her spørgsmål, for som jeg har forstået De Konservative igennem ganske lang tid, så har man egentlig været optaget af, at de mest velhavende i vores samfund, og vi taler altså om ret høje indkomster, langsomt skal have nedgraderet børnechecken. Jeg tror egentlig, det har været noget, De Konservative har sagt. Jeg kan tage fejl, men jeg har forstået De Konservative sådan, at det egentlig var noget, de var optaget af.

Jeg anerkender, at det havde været bedre, hvis man havde kunnet gøre det her for alle par. Det har jeg forstået er teknisk vanskeligt, men jeg må også sige, at jeg egentlig tror, der i den danske befolkning i hvert fald er en vis forståelse for, at ja, vi skal have børnechecken, og det skal ikke være sådan, at hvis man så ønsker at yde en ekstra arbejdsindsats, må man sidde og vurdere, om børnechecken falder bort. Men jeg tror nu egentlig godt, at det for den indkomstgruppe, vi har lagt det ud for her, vil være et nogenlunde rimeligt tiltag. Det er en indkomstgruppe, som måske ikke engang lægger så meget mærke til, om børnechecken kommer ind, og det er derfor, at vi har lagt snittet der, hvor vi har lagt det.

Kl. 17:39

Formanden:

Fru Tina Nedergaard for en kort bemærkning.

Kl. 17:39

Tina Nedergaard (V):

Tak. Nu tilkommer det normalt ikke Tingets medlemmer at efterspørge en reaktion fra formanden, men jeg vil gøre en undtagelse og håber på forståelse herfor. For det er jo faktisk sådan, at debatreglerne er ændret, således at man kan bede om at få en ressortminister op, for så vidt man har et spørgsmål, der retter sig specifikt mod det område, og det var det, fru Inger Støjberg benyttede sig af.

Men dialogen med statsministeren optager mig naturligvis mere her ved afslutningsdebatten. Jeg oplever en statsminister, som i sin retorik er meget optaget af, hvad der sker med vores unge og med vores ledige. Jeg kunne helt ærligt godt tænke mig at teste, om statsministeren egentlig følger op på tingene, om hun er klar over, hvordan situationen er. Derfor vil jeg helt konkret gerne spørge til: Ved statsministeren, hvordan udviklingen har været i praktikpladstallet, siden statsministeren blev statsminister? Og ved statsministeren, hvilken effekt der har været af den såkaldte kickstart, som statsministeren taler meget om, i det danske samfund i form af nye arbejdspladser på nuværende tidspunkt? Det er snart et halvt år siden, finansloven blev vedtaget. Altså, jeg spørger efter to tal, to tendenser: antallet af praktikpladser og effekten på antallet af arbejdspladser af finansloven for 2012. Tak.

Kl. 17:41

Formanden:

Må jeg lige bryde ind her sådan for god ordens skyld og sige, at de regler, vi har vedtaget, og som også er omdelt, siger, at hvis en minister ønsker at få ordet, kan vedkommende bede om det. Det er ikke sådan, at man kan kræve det.

Statsministeren.

Kl. 17:41

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Kickstarten er noget af det, som vi har lagt vægt på helt fra starten, for kunsten i den økonomiske situation, vi har her og nu, er jo at finde en balance mellem, at man på den ene side bringer orden i budgetterne og på den anden side også sætter gang i dansk økonomi. Derfor var noget af det første, vi gjorde sammen med Enhedslisten, netop at træffe beslutning om en egentlig kickstart for dansk økonomi. Kickstarten skaber det, der svarer til mellem 7.000 og 8.000 arbejdspladser i år og det samme næste år. Der er ingen tvivl om, at en kickstart er noget af det, Danmark har brug for.

Ud over det har vi så også en lang række andre tiltag. Vi har jo vores energiaftale, som vi har lavet sammen, og som også skaber nye arbejdspladser. Der er tiltagene her i skattereformen, som også vil skabe nye arbejdspladser og større arbejdsudbud. Så på den måde er der faktisk efterhånden en del tiltag, som gør, at vi kan sige, at vi har sat skub i dansk økonomi. Det er også rigtigt, at dansk økonomi har været langsommere om at komme op i gear, end man forudså for bare 1 eller 2 år siden, på grund af de internationale konjunkturer, men der er ingen tvivl om, at kickstarten holder hånden under beskæftigelsen.

Kl. 17:42

Formanden:

Fru Tina Nedergaard.

Kl. 17:42

Tina Nedergaard (V):

Jeg forstår simpelt hen ikke, at statsministeren kan tale med en sådan sikkerhed og sige, at der ingen tvivl er, når hun tydeligvis ikke ved det. Altså, statsministeren giver her udtryk for, at hun netop ikke ved, hvordan udviklingen har været i antallet af praktikpladser, siden statsministeren blev statsminister, og at hun faktisk heller ikke ved,

hvilken effekt finansloven for 2012 har haft på antallet af ledige og beskæftigede i det danske samfund, i perioden fra statsministeren blev statsminister til dags dato.

Der er rent faktisk gået et betragteligt antal måneder, og jeg tror, at både de ledige på daværende tidspunkt, dem i beskæftigelse, men med frygt for at blive ledige, unge uden praktikplads, unge, der har søgt ind på erhvervsuddannelserne m.v., faktisk er interesseret i og optaget af, at deres statsminister følger udviklingen, og om hun ved, at hendes politik virker, at regeringens politik virker, eller om man bare tror, at den vil virke på sigt – for der er himmelvid forskel på de ting.

Kl. 17:43

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 17:43

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg tror ikke, at der er nogen af de unge, som søger en praktikplads, og som kigger på vores finanslov og ser, at vi har skaffet 3.000 ekstra praktikpladser, er i tvivl om, at det er det, de har brug for. De har jo brug for at få noget at bestille, og de har brug for de praktikpladser, ligesom de har brug for den kickstart, som utvivlsomt sætter gang i dansk økonomi.

Det er rigtigt, at vi er i en meget vanskelig tid. Vi overtog en økonomi, som ikke var i topform. Bl.a. var vores konkurrenceevne og vores produktivitet bestemt ikke i topform. 175.000 job i den private sektor er forsvundet ud af Danmark. Det er en kæmpestor opgave, og jeg kunne egentlig ikke drømme om at sige, at alt det var den tidligere regerings skyld. Noget af det var, ja, men ikke det hele.

Så vi står i en meget vanskelig tid, og konjunkturerne retter sig langsommere, end vi egentlig havde håbet på, men vi prøver jo at gøre noget. Derfor kickstarten, derfor vækstinitiativerne i vores skattereform, derfor hjælpen til små og mellemstore virksomheder, derfor hjælpen til at få flere praktikpladser. Det er alt sammen noget, der har fokus på at sætte gang i Danmark og fokus på netop de unge.

Kl. 17:45

Formanden:

Hr. Bent Bøgsted for en kort bemærkning.

Kl. 17:45

Bent Bøgsted (DF):

Tak, hr. formand. Det, jeg gerne vil spørge statsministeren om, er de her reguleringer af kontanthjælps- og dagpengesatserne. Hvis jeg har forstået det rigtigt, er det sådan, at de skal pristalsreguleres. Mange ting spiller ind på pristallet. Det er bl.a. olieprisen og forskelligt andet, det er ikke kun prisen på dagligvarer. Men de afgifter, regeringen har indført, er på dagligvarerne, og dermed får kontanthjælpsmodtagere og dagpengemodtagere en meget stor stigning i prisen på de varer, de skal købe i dagligdagen. Hvis de så skal have en pristalsregulering, der ligger lavere end lønstigningen, vil det sige, at de får mindre at købe dagligvarer og madvarer for til familien, end de ellers ville have fået.

Var det så ikke bedre at have beholdt loftet over kontanthjælpen og lade være med at lægge de afgifter på? Man giver med den ene hånd og tager dobbelt med den anden hånd. Det er det, der kommer til at ske med det, som regeringen vil gøre nu.

Kl. 17:46

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 17:46

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg må sige, at jeg ikke er helt enig med hr. Bent Bøgsted i den analyse, der lægges for dagen her. Det første, jeg vil sige, er angående starthjælps- og kontanthjælpsloftet. Det, vi ønskede, da vi fjernede de ydelser, var at sikre, at der ikke skulle være fattige mennesker i Danmark, primært fattige børn.

Men vi har så også en anden udfordring, vi skal løse. Den udfordring handler om, at når lønmodtagerne har været særdeles tilbageholdende med at kræve mere i løn, ville vi stå i den situation i de næste par år, at overførselsindkomsterne sådan set ville stige mere end den løn, der ville komme lønmodtagerne til gode. Det synes vi er et problem, som under alle omstændigheder bør tackles af politikerne. Altså, lønmodtagernes løntilbageholdenhed bør tackles af os, når vi tager beslutninger.

Derfor foreslår vi, at mennesker, der er på overførselsindkomst, fremover får en udvikling i overførselsindkomstens størrelse, der følger udviklingen i prisniveauet. Det vil sige, at de får råd til de samme ting næste år, som de har råd til i dag. Det er fair, og det er en ordentlig måde gøre det på. Det er et led i den her idé med, at det skal kunne betale sig for flere mennesker at gå på arbejde.

Kl. 17:47

Formanden:

Hr. Bent Bøgsted.

Kl. 17:47

Bent Bøgsted (DF):

Skal det forstås sådan, at de stigninger, de vil få, vil leve op til de stigninger, der er på madvarerne? Vi har hørt eksempler på, at prisen på 1 l yoghurt med de afgifter, der er lagt på, vil stige fra 15 kr. til 24 kr. Det er bare et eksempel, når vi kigger på, hvordan sukkerafgiften påvirker priserne på madvarer.

Vil det sige, at statsministeren her vil garantere, at der ikke er en eneste kontanthjælpsmodtager eller dagpengemodtager, der får mindre at købe madvarer for, når der bliver pristalsreguleret? Altså, de har det samme at gøre godt med, uanset de afgiftsstigninger der bliver lagt på? Så vil de om 1 år kunne købe de samme varer som i dag, er det sådan, det skal forstås? Så kan man gå ind at kigge på, hvordan de forskellige afgifter påvirker priserne på madvarer. Jeg tror nok, at dagpengemodtagere og kontanthjælpsmodtagere er ligeglade med pristalsregulering. De kigger på, hvilke prisstigninger der er i butikkerne. Det ville være rart at få den garanti fra statsministeren om, at der ikke vil være nogen, der har mindre at købe madvarer for om 1 år i forhold til i dag.

Kl. 17:49

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 17:49

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

For den enkelte afhænger det meget af, hvordan de sammensætter deres forbrug. Hvordan forbruget er sammensat, tør jeg ikke at gå ind i for alle danskere på overførselsindkomst. Men jeg synes, det er vigtigt at finde den rette balance mellem nogle lønmodtagere, der har været tilbageholdende med at kræve mere i løn, og dem, der er på overførselsindkomst, så vi samtidig siger til dem, at det betyder, at deres overførselsindkomster ikke længere bliver reguleret med pris- og lønudviklingen, men bare med prisudviklingen. Der vil altså hvert år, år for år, være en regulering. Man får mere, end man gjorde året forinden, fordi der reguleres med prisudviklingen.

Jeg synes, det er en fair måde at gøre det på, fordi vi også har det hensyn at tage, at lønmodtagerne har været tilbageholdende med at

kræve mere i løn, og at vi stadig skal sikre, at det kan svare sig at påtage sig et arbejde i Danmark. Det er de to hensyn, vi står med her, og jeg synes egentlig, det er lykkedes meget godt at få dem gennemført i regeringens udspil til en skattereform.

Kl. 17:50

Formanden:

Fru Johanne Schmidt-Nielsen for en kort bemærkning.

Kl. 17:50

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Hr. Per Clausen spurgte statsministeren om, hvad rimeligheden er i, at man tager 3 mia. kr. fra førtidspensionisterne og fra de mennesker, der er ramt af arbejdsløshed, for bl.a. at hæve topskattegrænsen. Til det svarede statsministeren bl.a., at mange lønmodtagere jo oplever en nedgang i reallønnen, og at det derfor også er fair at tage fra de arbejdsløse og fra førtidspensionisterne. Jeg vil bare lige bede statsministeren om at bekræfte, at den nedgang i reallønnen, som lønmodtagerne oplever nu, kommer de arbejdsløse og førtidspensionisterne til at opleve om 2 år, fordi reguleringen af overførselsindkomsterne er 2 år forsinkede. Det er bare lige for at få det bekræftet.

Så til spørgsmålet: Jeg kan forstå, at argumentet for at tage de her 3 mia. kr. fra bl.a. førtidspensionisterne er, at det skal kunne betale sig at arbejde. Det argument forstår jeg simpelt hen ikke, for man får jo netop en førtidspension, fordi man ikke er i stand til at arbejde. Kan statsministeren forklare, hvordan det giver mening, at der tages fra førtidspensionisterne for at motivere dem til at arbejde, når nu de ikke kan arbejde?

Kl. 17:51

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 17:51

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

For det første vil jeg godt bekræfte det, fru Johanne Schmidt-Nielsen siger om overførselsindkomsterne, for de reguleres jo. Jeg synes bare stadig, at det for os alle sammen er værd at tage med, at vi i de næste 2 år ville se en situation, hvor lønmodtagerne var tilbageholdende, med hensyn til hvad de får, og at vi derved over de næste par år ville få en større regulering af overførselsindkomsterne end den, som mennesker på arbejdsmarkedet ville få. Og i en tid, hvor vi virkelig har brug for, at vi arbejder mere, at vi alle sammen er derude, er jeg ikke sikker på, at det er den rigtige måde at gøre det på. Derfor regeringens forslag.

I forhold til det her med førtidspensionen må man jo også klart og tydeligt sige, at vi i Danmark har en tradition for, at førtidspensionen lægger sig op af dagpengesystemet. Derfor er man nødt til at have et andet godt tilbud til førtidspensionisterne, og det er jo, at de af vores førtidspensionister, der har mindst – altså de førtidspensionister, der er på gammel ordning – nu får et klokkeklart tilbud om at kunne vælge at komme over på ny ordning. Det er et godt tilbud. Det er ligesom det, vi siger til folkepensionisterne, nemlig at de folkepensionister, der har mindst, vil vi gerne give et ekstra bidrag.

Det er klart, at det her er nogle svære balancer, og det er også klart, at hvis vi kunne give til alle, ville vi gøre det. Men vi står i en situation, hvor vi har en krise. Vi skal ud på den anden side af krisen, og der har vi altså prioriteret, at det nu er de helt almindelige lønmodtagere med helt almindelige lønninger, der nu skal have en skattelettelse. Det vil jeg gerne stå på mål for. Det er klart, at det skal finansieres, og vi gør det så på den her måde.

Kl. 17:53

Formanden:

Fru Johanne Schmidt-Nielsen.

Kl. 17:53

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Men kære statsminister, de helt almindelige lønmodtagere med helt almindelige lønninger kan også få en fyreseddel. Det er der faktisk mange af dem, der har oplevet på grund af krisen. Derfor er det meget relevant at spørge regeringen og en socialdemokratisk statsminister: Hvordan kan det dog nogen sinde blive rimeligt, at de, der skal finansiere, at topskattegrænsen hæves med næsten 80.000 kr., er dem, der fik en fyreseddel? Jeg tror, at hårdtarbejdende for tiden er et af de mest populære ord i dansk politik, og det er jo hårdtarbejdende lønmodtagere, som har været hårdtarbejdende hele deres liv og har betalt deres skat, men som så har fået en fyreseddel eller er blevet ramt af sygdom, og som derfor er blevet tvunget på førtidspension.

Derfor vil jeg gerne igen spørge til førtidspensionisterne. Hvordan giver det på nogen måde mening at ville motivere førtidspensionister, der netop ikke kan arbejde, til at arbejde mere? Det andet spørgsmål er: Hvad er rimeligheden i, at den arbejdsløse og førtidspensionisten skal betale, for at topskattegrænsen hæves med 80.000 kr.?

Kl. 17:54

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 17:54

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg opfatter det ikke sådan, at det er det, vi gør. Jeg opfatter det sådan, at det lige så godt kunne være sænkningen af rentefradraget, der betaler en del af topskattelettelsen, eller andre af de forhøjede skatter, vi lægger frem her. Så jeg synes, det er svært bare at lave det kryds, som fru Johanne Schmidt-Nielsen gør her.

Jeg opfatter det sådan, at det, vi er i gang med nu, er at skabe arbejdspladser i Danmark. Og jeg tror, at det, de arbejdsløse er mest optagede af, er at få et arbejde. Vi er på mange måder i gang med at skabe arbejdspladser i Danmark. Vi har vores kickstart, vi har vores energiaftale, og vi har vores boligforbedringer, som kommer her i den kommende tid. Vi har også vores afskaffelse af iværksætterskatten, og vi har det her investeringsvindue til virksomheder, hvis de gerne vil investere i maskiner. Det er alt sammen tiltag, som vil sætte gang i Danmark og sikre, at vi skaber arbejdspladser i Danmark. Jeg er helt overbevist om, at hvis man spørger de arbejdsløse om, hvad de helst vil have, er det nye arbejdspladser, for alle mennesker vil gerne ind og være med i det arbejdsfællesskab, som er så vigtigt i Danmark.

Kl. 17:55

Formanden:

Hr. Mads Rørvig, kort bemærkning.

Kl. 17:56

Mads Rørvig (V):

Statsministeren sagde i sin tale, at regeringen har et mål, et sigte for øje i alle de initiativer, man tager, nemlig at skabe økonomisk vækst og arbejdspladser i Danmark. Hvordan hænger det sammen med, at man indfører en afgift på kaffe, en NO_x-afgift og en afgift på lagen i glas med asier? Præcis hvor meget vækst skaber det i Danmark? Nu kan statsministeren jo selv bestemme, om hun vil svare med relative eller absolutte tal for dansk økonomi, men hvor meget vækst er det med til at skabe, og hvor mange arbejdspladser er det med til at bibeholde inden for rigets grænser?

Kl. 17:56

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 17:56

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Skat er jo altid et redskab til at regulere ting, som man gerne vil have mindre af. Det er rigtigt, at den nye regering i forhold til også den tidligere regering har lagt skat på ting, vi gerne vil have mindre af: Det er tobakken, det er noget alkohol. Lad os tage eksemplet med alkoholsodavand. Der har vi sagt klart og tydeligt, at vi gerne vil have, at den afgift, der er på det, følger med prisudviklingen.

Jeg må forstå på Venstre og Konservative, at de er lodret imod det. Jeg har ikke fået svar på det, får det nok heller ikke i dag, men betyder det, at man, hvis man vinder et valg i morgen og kommer til magten, med det samme vil beslutte sig for, at man langsomt vil udhule afgiften på f.eks. alkoholsodavand? Jeg spørger bare om et specifikt emne, for jeg synes, det er vigtigt at holde fast i, at det at lægge afgifter på noget jo også er at sige til folk, at det her vil vi gerne have at man køber mindre af, fordi det ikke forbedrer vores sundhedstilstand, snarere tværtimod. Det var fuldstændig samme argumentation, der blev anvendt af den tidligere regering, da man opfandt f.eks. fedtafgiften, og det er samme argumentation, som vi anvender nu.

Kl. 17:58

Formanden:

Hr. Mads Rørvig.

Kl. 17:58

Mads Rørvig (V):

Man lægger afgifter på noget, fordi man vil have folk til at købe mindre af det for at forbedre folkesundheden. Jeg ved ikke, hvad statsministeren gør af lagen fra et glas med asier, men selv om man betaler afgift af det, ville jeg stadig hælde det ud eller smide det ud i hvert fald.

Jeg fik ikke svar på mit spørgsmål til statsministeren, nemlig hvor meget de her initiativer betyder for dansk økonomi. Hvad betyder det for væksten enten i absolutte tal eller relative tal, at man lægger afgift på kaffe, på lagen i glas med asier og på forskellige andre ting, sukkervareprodukter? Nu har vi oplevet, at statsministeren ikke kan svare på forskellige ting, men så vil jeg opfordre statsministeren eller økonomiministeren eller finansministeren til at gå op og svare på det med de her tal, for jeg synes, at vi i sådan en afslutningsdebat ligesom også fortjener at få svar og få de tal, der også gælder dansk økonomi, når statsministeren betoner det i den grad, som statsministeren gør.

Kl. 17:59

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 17:59

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Der er jo ingen tvivl om, at man lægger afgifter på noget for at skabe indtægter til samfundet. Det var jo fuldstændig det samme, V og K gjorde i sin tid. De lagde også afgifter på – faktisk flere, end vi har fundet på – for at skabe indtægter til samfundet eller lave en skatteomlægning. Det er *fuldstændig* det samme.

Man tager sig jo til hovedet: Hvorfor er det bedre, når V og K laver en fedtafgift, end når vi laver en sukkerafgift? Målsætningen er jo fuldstændig den samme.

Formanden:

Fru Gitte Lillelund Bech for en kort bemærkning.

Kl. 17:59

en betydning for grænsehandelen, og det er også derfor, at vi er ret optaget af, at de mest grænsehandelsfølsomme varer faktisk undtages fra den afgiftsforhøjelse, vi nu lægger op til. For selvfølgelig har det en vis betydning.

Kl. 17:59

Kl. 18:02

Gitte Lillelund Bech (V):

Nu er det sådan, at vi er nogle, der interesserer os lidt for grænsehandel. Det synes jeg også statsministeren skulle gøre. Så jeg har et helt konkret spørgsmål, som jeg håber kan give et helt konkret svar, nemlig: Hvor mange job i detailhandelen mister vi i Danmark på baggrund af de afgiftsforhøjelser, som regeringen indførte med finansloven 2012? Jeg skal bare have et enkelt tal, vil jeg sige til statsministeren.

Kl. 18:00

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 18:00

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg tror, det er vigtigt at huske på, at den tidligere regering i 2010 og 2011 indførte adskillige afgiftsforhøjelser, som forventes at have en negativ afsmitning på grænsehandelen. Nu er der nogle, der siger, at vi har en øget grænsehandel. Det må vi jo diskutere om vi har. Men lad os bare sige, at der er en øget grænsehandel. Kan man så udelukkende sige, at det kommer efter den 1. januar 2012, hvor vores afgiftsstigninger er trådt i kraft, eller kunne det også godt have noget at gøre med de afgiftsstigninger, som den tidligere regering har lagt ind? F.eks. blev der i forårspakke 2.0 og serviceeftersyn af forårspakke 2.0 indført afgiftsforhøjelser – det var jo så VK-regeringen, der gjorde det – på chokolade og is med 25 pct. og på cigaretter og tobak svarende til i alt 5 kr. pr. pakke. Og jeg kunne blive ved. Kan VK entydigt sige, at hvis der er en stigning i grænsehandelen, så har det kun noget med den nye regering at gøre, eller kunne det skyldes de store afgiftsforhøjelser, som man selv stod for?

Kl. 18:01

Formanden:

Fru Gitte Lillelund Bech.

Kl. 18:01

Gitte Lillelund Bech (V):

Så kunne jeg jo sådan set spørge finansministeren, om ikke finansministeren kan bekræfte, at man rent faktisk godt entydigt kan sige, hvilken beskæftigelseeffekt de afgifter, som S-R-SF-regeringen har lagt på, har. For det har vi sådan set et svar på, vil jeg sige til statsministeren. Det betyder, at man rent faktisk godt kan sige, hvad den entydige effekt er. Nu synes jeg, det er interessant ved en afslutningsdebat, at man finder ud af, om statsministeren faktisk ved, hvad effekten er af sin egen politik. Så jeg spørger bare igen: Hvad har effekten været præcist af de afgiftsforhøjelser, som statsministeren har gennemført med finanslov 2012? Hvor mange job mister man i detailhandelen? Jeg beder statsministeren om et enkelt tal.

Kl. 18:02

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 18:02

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg har godt hørt, at man er meget optaget af det her med, at vi har kickstartet grænsehandelen. Jeg er bare nødt til at svare klart og tydeligt, at før vi kom til, var der en anden regering, og den regering indførte fedtafgift og indførte øgede afgifter på cigaretter og tobak og tobaksvarer og sodavand og chokolade og is. Det har selvfølgelig

Formanden:

Hr. Martin Henriksen for en kort bemærkning.

Kl. 18:02

Martin Henriksen (DF):

Tak. Nu har man jo hørt mange spørgsmål om og svar på, hvordan regeringen vil sikre, at lavindkomstgrupperne i Danmark fortsat kan have en købekraft i forhold til dagligvarer. Man kan forestille sig, hvor travlt ministrene får, når de skal køre i pendulfart med danskere ned over den dansk-tyske grænse for at få dem ned og handle. Det kan også være, de kan finde en god aftale i forhold til at lease en bil, nu de er der.

Det, jeg egentlig vil stille et spørgsmål om, er udlændingepolitikken. Statsministeren sagde i sin åbningstale, sin første tale som statsminister i Folketinget, at man skulle stille rimelige krav til udlændinge. Det var vigtigt, at man stillede krav om arbejde og uddannelse, og det var vigtigt, at man stillede krav om at lære det danske sprog. Så vil jeg bare høre, om ikke statsministeren kan bekræfte, at regeringen har fremsat et lovforslag, som lemper kravene til udlændinges dansk kundskaber, bl.a. i forhold til permanent opholdstilladelse.

Kl. 18:03

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 18:03

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Det er fuldstændig rigtigt, som ordføreren siger, at vi har fundet en ny balance i udlændingepolitikken, hvor vi bl.a. stiller nogle andre krav til mennesker, der kommer hertil, også i forhold til deres dansk kundskaber. Som vi så det, var kravene blevet for høje. Dansk 3, som jeg tror det hedder, er et ret højt niveau, og vi vurderede, at dansk 2 sådan set er tilstrækkeligt. Så det er fuldstændig rigtigt, at vi har skabt en ny balance i udlændingepolitikken.

Kl. 18:04

Formanden:

Hr. Martin Henriksen.

Kl. 18:04

Martin Henriksen (DF):

Men i forhold til permanent opholdstilladelse sænker man det til et lavere niveau end dansk 2. I dag er kravet dansk 2 i forhold til permanent opholdstilladelse, men nu sænker regeringen det til dansk 1, som er endnu lavere. Det betyder jo, at udlændinge, som efter de nye regler kan få permanent opholdstilladelse i Danmark, hvor det næste skridt jo er at blive danske statsborger, vil have vanskeligere ved at komme ind på arbejdsmarkedet, simpelt hen fordi de ikke er så gode til dansk. På den måde skyder regeringen integrationen fuldstændig i smadder! Hvordan hænger det sammen med, at statsministeren ved åbningsdebatten sagde, at det handler om at stille rimelige krav, at det handler om at stille krav om, at de kan det danske sprog, når man samtidig fremsætter lovforslag i Folketinget, hvor man sænker kravene til udlændinges dansk kundskaber? Kan statsministeren ikke se, at det ikke hænger helt sammen?

Kl. 18:04

Formanden:

Statsministeren.

- Kl. 18:04
Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):
 Noget af det, vi er meget optaget af, er at stille de krav, der skal til, for at man har lettere adgang til det danske arbejdsmarked og i det hele taget blive en integreret del af det danske samfund. Det er derfor, vi fra starten har sagt, at vi ikke ønskede det pointsystem, som man havde fået opbygget med VKO. Vi ville tværtimod indføre en ny regel, som sikrer, at man fra starten, når man kommer til Danmark, lærer dansk, fordi det danske sprog er hele nøglen til at blive integreret på det danske arbejdsmarked. Så jeg skal ikke kunne føre statistik om det, men jeg vil vove den forsigtige påstand, at vi faktisk får lagt mere vægt på, at man fra starten skal tilegne sig det danske sprog, end man gjorde tidligere. Vi stiller krav, som er rimelige til de mennesker, som kommer til Danmark, og som ikke frivilligt vælger at bosætte sig i Danmark.
- Kl. 18:05
Formanden:
 Hr. Joachim B. Olsen.
- Kl. 18:05
Joachim B. Olsen (LA):
 Regeringen har to mål omkring den økonomiske politik i Danmark. Det ene mål går på, at der skal være ligevægt på den offentlige saldo i 2020, og det er den målsætning, man prøver at nå med 2020-planen. Det er derfor, man øger arbejdsudbuddet med 60.000. Så har regeringen et andet mål, og det er, at finanspolitikken i Danmark altid skal være holdbar – positiv holdbarhed på lang sigt. Det vil sige også efter 2020. Sikrer den 2020-plan, der er lagt frem – efter statsministerens opfattelse – det mål om langsigtet, positiv holdbarhed på de offentlige finanser?
- Kl. 18:06
Formanden:
 Statsministeren.
- Kl. 18:06
Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):
 Det er rigtigt, at vi laver vores planer i 5- og 10-års-perspektiver, og vi har netop lagt vores 2020-plan frem, som sikrer, at der er balance på de offentlige budgetter, at der både er holdbarhed og strukturel balance, og det er meget, meget afgørende. Nu er vi så oven i købet også i færd med at få vedtaget en budgetlov, som yderligere vil skærpe de balancer, som skal være i vores offentlige økonomi. Det er en god ting, for vi har jo netop set, hvor skadeligt det er, hvis ikke man har styr på de offentlige budgetter. Det er også rigtigt, at der efter 2020 er nogle nye udfordringer, og det bliver bl.a. beskrevet i den seneste vismandsrapport, og dem skal man jo også på et tidspunkt tage stilling til. Som jeg forstår vismændene, anbefaler de sådan set, at man ikke går for hårdt til værks i forhold til at løse den udfordring, som ligger efter 2020. Men ja, der er også udfordringer efter 2020.
- Kl. 18:07
Formanden:
 Hr. Joachim B. Olsen.
- Kl. 18:07
Joachim B. Olsen (LA):
 Jeg tror også, at vismændene vil være enige i, at det, hvis man først begynder at møde den udfordring i 2020, er for sent, for det er der, udfordringen rammer Danmark – og det er en kolossal udfordring. Der er underskud på de offentlige finanser, så langt øjet rækker. Så en ansvarlig regering vil lave reformer, der møder den udfordring i tide. Mit spørgsmål er derfor: Vil den her regering, hvis den har et mål om at løse den her udfordring, fremlægge yderligere reformer, som øger arbejdsudbuddet yderligere? DA har lavet en analyse, som siger, at man, hvis man skal løse den her udfordring, skal øge arbejdsudbuddet med 80.000 oven i de 60.000, som regeringen har lagt reformer frem for. Det er en kolossal udfordring. Vil der komme yderligere reformforslag, som imødegår den enorme udfordring, Danmark står over for efter 2020?
- Kl. 18:08
Formanden:
 Statsministeren.
- Kl. 18:08
Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):
 Vi har koncentreret os om at lægge reformforslag frem, som skal løse de udfordringer, vi står med frem til 2020. Men der er jo heller ikke nogen tvivl om, at Danmark, hvis vi får gennemført de her reformer, står bedre rustet i 2020, end vi ellers ville have gjort. Derfor skal man også være varsom med at bruge alle reformpengene i skattelettelser, når det, vi i virkeligheden burde bruge nogle af reformpengene på, var at geare Danmark til fremtidens udfordringer, altså det at blive bedre uddannet, sikre, at børnene kan det, de skal i skolen osv. osv. Så vi lægger et omfattende reformprogram frem. Jeg skal spare hr. Joachim B. Olsen for at gennemgå det igen, men det er et stort og omfattende reformprogram. Når ordføreren så spørger, om vi kan forestille os flere reformer end dem, vi har lagt frem, så må jeg svare: Ja, vi er en reformregering, og hvis vi sidder længe nok, kan jeg ikke udelukke, at der også kommer yderligere reformer.
- Kl. 18:09
Formanden:
 Hr. Torsten Schack Pedersen for en kort bemærkning.
- Kl. 18:09
Torsten Schack Pedersen (V):
 For bare lige at foregribe statsministerens svar vil jeg sige, at hvis jeg husker nogenlunde korrekt, så var Venstre med til at indføre indkomstskatten i 1903. Og det betyder ikke, at statsministeren, hvis statsministeren og regeringen nu vil foreslå, at man øger indkomstskatten, så kan sige: Ahr, men det er jo bare i forlængelse af det, Venstre historisk har gjort. Det er bare lige, for at vi har den begravet.
- Jeg kunne godt tænke mig at vide, hvad statsministeren mener grænsehandelen må stige med, før den er for stor, før den koster for mange arbejdspladser. Hvor meget må grænsehandelen stige?
- Kl. 18:10
Formanden:
 Statsministeren.
- Kl. 18:10
Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):
 Jeg vil sige, som jeg også sagde før, at det er vanskeligt at sætte tal på, men man skal selvfølgelig være meget varsom med, hvad man gør i forhold til grænsehandelen, og der er også nogle varer, som er mere følsomme over for grænsehandel end andre varer. Det er derfor, vi helt specifikt har undtaget de mest grænsehandelsfølsomme varer fra vores skatteoplæg. Det gælder spiritus, og det gælder tobaksvarer, som friholdes for regulering, fordi de er meget grænsehandelsfølsomme.
- Men det er jo også rigtigt, at vi skal finde en balance mellem at beskutte det, vi vil have mindre af, og få flere indtægter til vores samfund og grænsehandelen. Den balance går jeg ud fra at den tidligere regering syntes den fandt, da den introducerede nye afgifter,

bl.a. fedtafgiften, og den balance mener jeg også at den nuværende regering har fundet.

Kl. 18:11

Formanden:

Hr. Torsten Schack Pedersen.

Kl. 18:11

Torsten Schack Pedersen (V):

Nu tager statsministeren så fejl, med hensyn til hvad der er de mest grænsehandelsfølsomme varer. Det er ikke spiritus eller tobak, det er øl og sodavand, og de er ikke undtaget. Se, det er jo ret centralt, og det er særlig centralt, når vi forleden kunne læse, at SKAT må indrømme, at mængden af solgte øl og sodavand syd for grænsen nok er dobbelt så stor, som de havde antaget. Den er endnu større, end de havde antaget. Det giver åbenbart ikke anledning til, at man så vurderer sine tal.

Vi kan heller ikke få statsministeren til at bekræfte, hvor mange danske arbejdspladser der mistes i detailhandelen, men noget tyder jo på, at udviklingen er meget voldsommere. Og hvis man ser på omsætningstallene for øl og sodavand i Danmark siden nytår, ja, så er det for øl faldet med 9½ pct. og for læskedrikke med 6,7 pct. Jeg skal bare høre: Hvor meget skal salget falde, før statsministeren er bekymret for, at det er øl og sodavand, der er det mest grænsehandelsfølsomme, og ikke spiritus og cigaretter?

Kl. 18:12

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 18:12

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Vi har forsøgt at friholde nogle af de varegrupper, som er meget følsomme i forhold til grænsehandel, for det er klart, at når man laver afgiftsforhøjelser, må man selvfølgelig også skele til, hvad det betyder for grænsehandelen. Jeg går ud fra, at det gjorde den tidligere regering også, da de forhøjede adskillige afgifter, på chokolade, is, cigaretter, tobak, sodavand osv. Jeg går ud fra, at man også i den tidligere regering skelede til grænsehandelen. Man var i hvert fald god til at forhøje afgifterne, og jeg går ud fra, at man kiggede på grænsehandelen. Det gør vi også, og det er netop derfor, at vi har taget cigaretter og spiritus ud af reguleringen.

Men jeg er også nødt til at forstå Venstres synspunkt på det her område. Mener Venstre virkelig, at i forhold til sådan noget som alkoholsodavand, som jo er et marked, der har appel til vores unge i Danmark, skal man lige så langsomt over de næste 10 år bare gøre alkosodavandene billigere og billigere? For det er jo det, der vil ske, hvis man ikke år for år regulerer afgifterne i takt med prisudviklingen. Hvad mener Venstre egentlig? Skal sådan noget som alkosodavand eller cigaretter bare blive billigere og billigere over de næste mange, mange år? Det må være konsekvensen af ministerens synspunkt.

Kl. 18:14

Formanden:

Fru Karina Adsbøl for en kort bemærkning.

Kl. 18:14

Karina Adsbøl (DF):

Ministeren snakkede i sin tidligere tale om en boble. Jeg ser det bilde for mig, at regeringen står i den boble, og der er tryk og godt og ingen fare på færde, så længe den holder. Det interessante er så hvor længe. Jeg håber, det er et spørgsmål om tid, inden boblen brister, for det virker, som om regeringen er fuldstændig uden realitetsans. Hver gang ministeren taler i det offentlige rum, siger ministe-

ren, at regeringen er kommet godt fra start. Hvis regeringen vitterlig mener, at den er kommet godt fra start ved at holde befolkningen for nar med utallige brudte løfter, ja, så er det jo lige før, den fortjener en narhat.

Der har jo været utallige løftebrud. Jeg kan citere fra ministerens udtalelse før valget, som var, at der var to ting, der klokkeklart ville blive til noget; den ene var hjælpepakken til boligmarkedet, og den anden var betalingsringen. Så var det jo lidt spændende i går på pressemødet, hvor der var en kvik journalist, som spurgte, om ministeren kunne være sød at genopfriske for vælgerne, hvad det var for to klokkeklare løfter, ministeren kom med i valgkampen. Endnu en gang kunne ministeren ikke svare, men så kan jeg jo spørge ministeren klokkeklart i dette forum, om ministeren kan bekræfte, at der er to klokkeklare løftebrud.

Kl. 18:15

Formanden:

Tak. Værsgo til statsministeren.

Kl. 18:15

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Nej, det kan jeg ikke bekræfte; det er jeg faktisk ikke enig med fru Karina Adsbøl i. Jeg synes jo, at det er meget klart, hvad vi har sagt i forhold til boligbeskatningen. Vi har sagt, at den ikke bliver ændret i den her valgperiode, det står også i vores regeringsgrundlag. Og jeg skal bare minde om, at den ændring af rentefradraget, som vi lægger op til, starter i 2017, og at den i øvrigt i procentpoint er mindre end den ændring af rentefradraget, som den tidligere regering og Dansk Folkeparti lagde op til at synes var helt fin.

Kl. 18:16

Formanden:

Fru Karina Adsbøl.

Kl. 18:16

Karina Adsbøl (DF):

Nu lagde vi ikke op til nogen boligpakke. Vi ville gerne have forøget fradragsordningen i forbindelse med boligjobordningen, og det er jo så en anden side af sagen. Og ministeren svarer stadig væk ikke, hun vil sikkert ikke erkende de løftebrud, hun begår. Nå, så må jeg spørge ministeren om en anden ting: Mener ministeren, at fleksjobbere og førtidspensionister hører til samfundets svageste? Og hvis ministeren mener det, vil jeg gerne spørge ministeren, om hun har god samvittighed over at ville finansiere skattelettelser igennem førtidspensions- og fleksjobreformen.

Kl. 18:16

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 18:16

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

En af de ting, vi lægger op til i vores skattereformforslag, er netop, at de dårligst stillede førtidspensionister skal have nogle bedre muligheder. Det vil sige, at de førtidspensionister, som er på gammel ordning, nu for første gang får mulighed for at vælge, om de vil være på den nye ordning. Jeg havde egentlig håbet på, at Dansk Folkeparti ville synes, det var rigtig spændende at være med til, for der er ingen tvivl om, at for de førtidspensionister, der sidder derude og får det konkrete tilbud, er det faktisk en stor ændring at komme fra gammel ordning til ny ordning. For nogle af dem vil det være en stor økonomisk ændring at komme fra gammel ordning til ny ordning. Så jo, vi er optaget af de dårligst stillede folkepensionister, det er derfor, vi gør noget særligt for dem, og vi er optaget af førtidspensionisterne.

Dem, der er dårligst stillede, får et konkret tilbud om at komme over på ny ordning.

Kl. 18:17

Formanden:

Fru Sophie Løhde for en kort bemærkning.

Kl. 18:17

Sophie Løhde (V):

Jeg står her med regeringens 2020-plan, og jeg kan se, at statsministeren også har den deroppe på pulten. Så kan man jo slå op og følge med, for der fremgår det, at man gerne vil have fokus på en målretning af sundhedsydelse i forhold til at overveje prioriteringen af forskellige former for offentlige behandlinger. Her nævner man så bl.a. brystforstørrende operationer og henviser til Sverige, hvor det offentlige f.eks. ikke længere tilbyder en række gratis ydelser, der ikke direkte retter sig mod borgernes sundhed.

Så jeg vil bare spørge statsministeren: Hvilke brystforstørrende operationer skal danskerne selv betale for i fremtiden som konsekvens af regeringens 2020-plan? Det står at læse på side 79, vil jeg sige, hvis man skal følge med.

Kl. 18:18

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 18:18

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg skal ikke gøre mig til ekspert på området, men jeg synes, princippet om, at man på visse områder skal betale selv, er en god ting. På andre områder er vi jo gået helt i den modsatte retning; der har vi f.eks. sagt, at det at være ufrivilligt barnløs ikke er noget, man skal slås med selv. Det skal ikke være sådan, at dem, der kan få hjælp til behandling mod barnløshed, kun er dem, der har råd til det, og derfor giver vi nu ufrivilligt barnløse mulighed for at få hjælp uanset pengepungens størrelse. Det mener jeg er den helt rigtige prioritering i sundhedsvæsenet. Hvis det så også kræver en diskussion i forhold til brystforstørrelser, synes jeg det er en vigtig diskussion.

Kl. 18:19

Formanden:

Fru Sophie Løhde.

Kl. 18:19

Sophie Løhde (V):

Jeg synes, det er kendtegnende, at hver gang vi har spurgt om noget i dag, der bare sådan grænser op til det konkrete, får vi et eller andet svar oppe i skyerne. Her forholder jeg mig direkte til den 2020-plan, som jeg må formode at statsministeren selv har læst. Igen kan jeg oplyse, at det står på side 79, så kan man jo slå op. Der står, at man vil overveje at indføre brugerbetaling på brystforstørrende operationer. Så virker det sådan set lidt underligt, at statsministeren ikke kan svare på, hvad det så er for nogle danskere, der fremover skal betale for det.

Men måske virker det snarere som en afsløring af, at statsministeren ikke rigtig har føling med, hvad der foregår ude i den virkelige verden. For det underlige er jo, at brystforstørrende operationer er noget, patienterne som hovedregel selv betaler for i forvejen. Det troede jeg egentlig at statsministeren godt var klar over, for det ville man være, hvis man havde bare sådan en all round føling med sundhedsvæsenet.

For der er en gruppe, der stort set er den eneste, der er tilbage i det danske sundhedsvæsen, som ikke selv betaler for brystforstørrende operationer, og hvem er det? Det er kvinder, der har fået fjernet brystet efter en brystkræftoperation. Er det de kvinder, der fremover

skal betale selv for at få en operation med en brystrekonstruktion, eller har regeringen lavet en så fejlbehæftet 2020-plan, at man ikke har nogen som helst føling med, hvad der er af tilbud inden for det offentlige sundhedsvæsen?

Kl. 18:20

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 18:20

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg tror, vi har nogenlunde føling med, hvad der foregår i det offentlige sundhedsvæsen. Den debat, vi har rejst her, er en væsentlig debat, og vi vil selvfølgelig ikke afskære kvinder, som f.eks. har mistet et bryst ved en kræftsygdom, fra også at få operationer, som afhjælper det.

Så jeg tror, det er vigtigt at tage en diskussion om det her i et afmålt toneleje og have en prioriteringsdiskussion i vores sundhedsvæsen. Det er væsentligt at have den diskussion. Vi har foretaget en prioritering, og som et eksempel vil jeg bare nævne de ufrivilligt barnløse, hvor vi har sagt, at behandling mod det er en ydelse, som man skal have hjælp til af samfundet, uanset pengepungens størrelse.

Kl. 18:21

Formanden:

Hr. Preben Bang Henriksen for en kort bemærkning.

Kl. 18:21

Preben Bang Henriksen (V):

Piller man efter statsministerens opfattelse ved rentefradraget, når man nedsætter det med 5 pct.? Når jeg spørger, er det, fordi skatteministeren til Deadline her for under 5 måneder siden udtalte:

»Regeringens linje er klokkeklar på det her spørgsmål. Vi piller ikke ved boligskatterne eller rentefradraget.«

Så vil jeg gerne høre, om statsministeren mener, at man piller ved rentefradraget, når det sættes ned med 5 pct. Det kan der svares ja eller nej på.

Kl. 18:21

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 18:21

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Når man går ind og ændrer rentefradraget, som vi har lagt op til, piller man selvfølgelig ved rentefradraget, præcis som den forrige regering gjorde det uden at advare nogen. Uden at lade et valg passere imellem ændrede man, forringede man rentefradraget med 8 procentpoint. Det vil boligejerne mærke allerede til næste år. Når de får et mindre fradrag for deres renteudgifter, er det på grund af den tidligere regering. Det, vi har sagt, er, at vi ikke ændrer nogen boligskatter i denne valgperiode. Vælgerne får derved mulighed for at tage stilling til det, fordi vi først indfører det ændrede rentefradrag fra 2017. De 8 procentpoint, som borgerne vil mærke, ændring i rentefradraget, de næste år, skyldes udelukkende den tidligere regering.

Kl. 18:22

Formanden:

Hr. Preben Bang Henriksen.

Kl. 18:22

Preben Bang Henriksen (V):

Tak for et klart svar, i hvert fald i indledningen. Der blev sagt fra statsministerens side, at man selvfølgelig piller ved rentefradraget, altså stik i modsætning til, hvad skatteministeren klart og tydeligt udtalte for 5 måneder siden. Det her kan vi jo konstatere bare er en

fortsættelse af de løftebrud, som vi har haft hele vejen igennem på boligpolitikens område. Det begyndte med en boligpakke, som statsministeren lovede, og det blev ikke til noget. Det er nu foreløbig kulmineret med rentefradraget her, som så nedsættes. Jeg spørger derfor her statsministeren: Kan statsministeren garantere, at man ikke yderligere hæver boligskatte i Danmark i regeringens tid?

Kl. 18:23

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 18:23

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Det, som er så besynderligt ved hele den her diskussion om rentefradrag, er, at det var helt fint, da VK gjorde det. Det var helt fint at ændre på rentefradraget. Det sker allerede fra næste år. Så vil man opleve, hvis man er boligejer, at man får et mindre fradrag for sine renteudgifter. Det var noget, den tidligere regering besluttede uden at have et valg imellem. Med løfter om, at man ikke ville gøre noget ved boligskatte, besluttede man det. 8 procentpoint ændrede man rentefradraget med uden først at spørge vælgerne. Det synes jeg er interessant. Vi har så sagt, at det fortsætter vi fra 2017. Der ændrer vi også rentefradraget. Det vil jeg gerne stå på mål for både i forhold til det, vi har sagt før valget, og det, vi har besluttet i vores regeringsgrundlag, for der står ganske tydeligt, at boligskatte ikke bliver ændret i denne valgperiode. Medmindre noget bliver lavet markant om, ligger 2017 uden for denne valgperiode.

Kl. 18:24

Formanden:

Hr. Peter Skaarup for en kort bemærkning.

Kl. 18:24

Peter Skaarup (DF):

Det er jo sådan, at de skrevne regler er en vigtig del af det politiske liv. Der er så også nogle uskrevne regler, og der er en af de uskrevne regler jo, at man respekterer de aftaler, der er indgået, og at man respekterer de forlig, der er indgået. For ikke så lang tid siden var vi i Dansk Folkeparti meget kede af, at regeringen valgte ikke at respektere det forlig, der blev indgået omkring udligningsordningerne. Man indgik en aftale med Enhedslisten, selv om der faktisk var et forlig på området. Nu står vi jo så med en skattereform og et udspil fra regeringen, der indeholder en hel del områder, der relaterer sig til nogle ting, som der er blevet indgået forlig om med andre partier.

Jeg kunne godt tænke mig at spørge statsministeren, om statsministeren vil respektere de forlig, der er omkring overførselsindkomsterne, for der er jo et forlig på det område. Og vil regeringen respektere de forlig, der er, når det gælder folkepensionens grundbeløb? For på dette område er der også et forlig. Kan vi regne med, at regeringen respekterer de forlig, der er indgået?

Kl. 18:25

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 18:25

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Regeringen vil selvfølgelig respektere de forlig, der er indgået.

Kl. 18:25

Formanden:

Hr. Peter Skaarup.

Peter Skaarup (DF):

Jamen det var så ikke noget, man gjorde i forhold til det, der var med hensyn til udligningen; da respekterede man ikke det forlig, der var. Nu var der så to ting, som jeg nævnte, og som jeg ikke rigtig syntes statsministeren svarede på. Er statsministeren enig i, at der i det udspil til en skattereform, som regeringen er kommet med, er noget, der berører et område, hvor der er et forlig, nemlig i forhold til overførselsindkomsterne, altså det med, at man vil stille førtidspensionisterne ringere end andre grupper, fordi man vil lave denne regulering mindre, end det er aftalt i Folketinget? Og så er der spørgsmålet omkring folkepensionens grundbeløb, hvor der jo også er et forlig med andre partier i Folketinget. Vil man respektere det? Altså, vil man vente med det til efter næste valg, hvis det er sådan, at de samme partier ikke er med i en aftale omkring den skattereform, som regeringen har lagt frem? Dette er jo nogle spørgsmål, som er meget klare, og som jeg også forventer at man fra regeringens side kan svare på her i dag. For det er noget, der er en vigtig del af de uskrevne regler, der er for Folketingets arbejde.

Kl. 18:27

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 18:27

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Det, der er med hensyn til forligene, er jo nogle af de uskrevne regler, vi har her på Christiansborg. Hr. Peter Skaarup nævner selv udligningsområdet som et af de områder, hvor der var et forlig. Det kan man jo så diskutere. Vi har vurderet, at eftersom den tidligere regering ændrede på et element i udligningsaftalen, nemlig det, der vedrørte beskæftigelsen, så var der ikke et forlig på det område. Vi inviterede dem, som tidligere havde taget en beslutning om det her spørgsmål, men De Radikale blev faktisk udelukket fra den ændring på udligningsområdet, der vedrørte beskæftigelsen. Så derfor kan vi altid diskutere, om der på de forskellige områder er et forlig. Men jeg kan ikke sige det mere klart, end jeg gjorde før, nemlig at regeringen selvfølgelig vil respektere de forlig, der er.

Forligene er en vigtig del af den måde, vi arbejder på på Christiansborg.

Kl. 18:27

Formanden:

Hr. Esben Lunde Larsen, en kort bemærkning.

Kl. 18:28

Esben Lunde Larsen (V):

Tak for det. Jeg skal spørge statsministeren om, hvad statsministeren forstår ved begrebet bræmmer, og hvad statsministeren vil sikre i kompensation til de berørte?

Kl. 18:28

Formanden:

Begrebet bræmmer? (*Statsministeren* (Helle Thorning-Schmidt): Bræmmer?) Bræmmer? Var det det, der var spørgsmålet? Ja.

Kl. 18:28

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg vil stadig sige, at jeg er nødt til at få klargjort spørgsmålet.

Kl. 18:28

Formanden:

Hr. Esben Lunde Larsen igen.

Kl. 18:28

Kl. 18:31

Esben Lunde Larsen (V):

Statsministerens egen regering har en lov om bræmmer. Det kan også defineres som randzoner.

Kl. 18:28

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg må indrømme, at jeg ikke kendte det begreb, men begrebet randzoner kender jeg til gengæld.

Det er rigtig nok, at vi for det fælles bedste gerne vil have mere adgang til naturen i Danmark, og at vi også godt vil sikre rent drikkevand i Danmark. Derfor har vi lagt en lovgivning frem om randzoner.

Jeg er lidt ærgerlig over, at vi ikke kunne få flere med på det her forslag, for det er jo dybest set et forslag, som sikrer, at der er mere adgang til naturen for flere danskere. Det er en god ting, og det er selvfølgelig en del af den grønne udvikling, vi også gerne ser for Danmark.

Kl. 18:29

Formanden:

Hr. Esben Lunde Larsen.

Kl. 18:29

Esben Lunde Larsen (V):

Tak for det. Nu spurgte jeg faktisk også statsministeren, hvad statsministeren vil kompensere med. Det kan statsministeren så måske svare på i anden omgang.

Men det overrasker mig lidt, at statsministeren ikke ved, hvad bræmmer er. Nu kom der så klarhed over det, da jeg nævnte ordet randzoner, men bræmmer har jo været et almindeligt begreb i den danske miljølovgivning i særdeles mange år. Det er måske, fordi statsministeren har en tendens til at bevæge sig mest på de bonede gulve, at hun ikke vidste det, men det skal jeg så ikke kloge mig på.

Men til statsministerens svar om det med at få flere med vil jeg spørge, om det så ikke overrasker statsministeren, at der faktisk ikke er flere af Folketingets partier, der vil med. Jeg tænker på den harske kritik, som Advokatrådet, som Realkreditrådet, som mange andre har rejst af regeringens politik på det her område, ikke mindst af det problem, at statsministeren med den lovgivning, der blev gennemført, hiver rigtig, rigtig mange penge ud af det danske landbrugs konkurrenceevne og dermed også af eksportdelen?

Kl. 18:30

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 18:30

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg er fuldstændig klar over, at dansk landbrug har det ganske svært. Det er også derfor, regeringen har taget initiativ til en finansiel lånefacilitet til netop landbruget, som kan afhjælpe nogle af de udfordringer, man står over for. For selvfølgelig er det vigtigt, at nogle af de sunde landbrug, vi har, får en hjælpende hånd, og det kan de få med de her tiltag.

Men vi er jo også nødt til at kigge på naturen. Og jeg synes, at det er en god ting, at man i respekt for vores vand, som er så vigtigt for Danmark, men også i respekt for adgangen til naturen nu går ind og diskuterer de her randzoner. Det er vigtigt for os alle sammen, at vi har adgang til naturen, og det er det, regeringen sætter stor pris på.

Kl. 18:31

Formanden:

Vi kan nå én kort bemærkning til, og den er til fru Stine Brix, værsgo.

Stine Brix (EL):

Tak for det. Der var jeg heldig.

Statsministeren sagde her til eftermiddag i debatten, at det, som dagpengemodtageren og kontanthjælpsmodtageren og førtidspensionisten kan købe i dag, kan de også købe til næste år. Men det er jo ikke korrekt, for købekraften falder næste år for de her grupper, ifølge dagbladet Information i dag med 2.000 kr. for hver enkelt.

Så jeg vil gerne høre statsministeren: Er det rigtigt forstået, at regeringens udspil til en skattereform faktisk betyder, at købekraften falder det næste år og faktisk helt frem mod 2020 vil være lavere, end den er i dag, og at det vil sige, at dagpengemodtageren og kontanthjælpsmodtageren og førtidspensionisten kan putte mindre rugbrød i deres kurve næste år og helt frem til 2020, end de kan i år?

Kl. 18:32

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 18:32

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Den måde, vi foreslår at man udvikler overførselsindkomsterne på, er ved, at man hvert eneste år får mere, end man fik året før. Helt frem mod år 2022 får man mere, end man fik det foregående år, fordi vi ønsker, at overførselsindkomsterne skal udvikle sig med priserne i Danmark. Det betyder, at det rugbrød, man har råd til i dag, vil man også have råd til næste år, fordi der selvfølgelig skal være en udvikling i overførselsindkomsterne.

Det er rigtigt, at de ikke får så høj en udvikling, som man ellers havde tiltænkt, de får en mindre udvikling. Men det er ganske enkelt ikke rigtigt, hvis Enhedslisten fremstiller det, som om man stjæler fra nogen, eller som om nogen har mindre til rådighed, for de pågældende vil stadig væk bevare deres købekraft fremadrettet.

Kl. 18:33

Formanden:

Fru Stine Brix.

Kl. 18:33

Stine Brix (EL):

Men pointen er jo netop, at det gør man ikke til næste år. Når man ser det over et langt forløb frem til 2022, ja, så vil købekraften være bevaret. Men til næste år vil der være et fald i reallønnen eller -indtægten på 1 pct. ifølge regeringens plan. Så har man jo ikke den samme købekraft til næste år, som man har i dag. Så kan man jo ikke putte den samme mængde rugbrød eller det samme antal letmælkskartoner i kurven næste år, som man kan i dag. Er det ikke korrekt forstået?

Kl. 18:33

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 18:33

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Man er nødt til at se det her i et samlet billede helt frem mod år 2022. Og det, vi siger, er, at vi ikke vil forringe købekraften for dem, som er på overførselsindkomst. Det vil sige, at de sådan set i den her tidsperiode har råd til det samme, som de har i dag. Og det må være det, der er det vigtige.

Når de, der er på arbejdsmarkedet, er gået forrest og har været tilbageholdende med det, de har krævet i lønningsposen, må det egentlig også afspejles her og nu hos dem, som er på overførselsindkomster, for der er et eller andet mærkeligt og på sin vis uforklarligt i, at

man har en overførselsindkomst, som kommer til at stige mere end lønniveauerne for dem, der er på arbejdsmarkedet.

Det er en ubalance, som vi nu forsøger at afhjælpe med det her forslag. Og jeg synes godt, at man kan stå på mål for, at man overhovedet ikke forringer nogens købekraft frem mod år 2022.

Kl. 18:34

Formanden:

Nu siger jeg tak til statsministeren. Så har vi brugt den halvanden time, der var afsat.

Jeg skal her udsætte mødet. Mødet genoptages præcis kl. 19.35.

Mødet er udsat. (Kl. 18:34).

Kl. 19:37

Forhandling

Den fg. formand (Karen J. Klint):

[Mødet er genoptaget]. (Lydudfald).

Kl. 19:38

Ellen Trane Nørby (V):

Nu tror jeg, at der er lyd på. Er der ikke det?

Kl. 19:38

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ja, der er lyd på, værsgo. Vi starter på en frisk med minuturet.

Kl. 19:38

(Ordfører for forespørgerne)

Ellen Trane Nørby (V):

Vi spoler lige tilbage. Men det er jo heller ikke, fordi vi er gået glip af så meget i dag til vores såkaldte afslutningsdebat, som nok mest af alt er en åbningsdebat, fordi det jo reelt set først er i sidste uge, at regeringen har lagt sit første eget rigtige udspil frem. 8 måneder er der gået, siden regeringen steg ned fra det berømte sorte tårn, og befolkningen kunne se, at den boulevard, der går langs tårnhotellet, var blevet brolagt med bristede løfter og svigtede forventninger.

Jeg må sige i dag, at jeg har været imponeret – stor ros til regeringspartierne ordførere, særlig dem fra Socialdemokraterne og SF. At man kan stå heroppe på talerstolen og lade, som om det, man mener nu, har man altid ment! Selv da hr. Joachim B. Olsen spurgte til de liberale teser, fortrak man ikke en mine. Man svarede, som om det var noget, man altid havde ment. Jeg må også give ros. Jeg er imponeret over den måde, hvorpå man kan vende hundrede og firs grader og så lade, som om at det har man altid ment.

Men løftebrudslisten er jo enorm, nok også så lang, at statsministeren nogle gange bliver sur, når man nævner et brudt løfte til. Og nej, det, jeg vil nævne nu, er ikke et løfte, som statsministeren har givet før valget. Det er løfte, som statsministeren gav efter valget. Den 26. december 2011 sagde statsministeren til Ekstra Bladet: Regeringen har ingen planer om at ændre, hvem der får børnecheck eller folkepension. Med skatteudspillet må man sige, at det løfte så heller ikke blev til noget. Eller skatteministeren, som til DR den 18. januar sagde: Regeringens linje er klokkeklar på det her spørgsmål. Vi piller ikke ved boligskatterne eller rentefradraget. Den garanti og det løfte holder så åbenbart heller ikke længere.

Regeringens omgang med løfter og garantier er vel efterhånden som hyrdedrengens brug af ulven kommer i historien om Peter og ulven. Der er ikke længere nogen, der tror på regeringens garantier. Der er ikke længere nogen, der kommer og redder fårene.

Socialdemokraternes politiske ordfører, hr. Magnus Heunicke, sagde: Vi er i en ny tid i en ny politisk virkelighed. Ja, det må jeg søreme give ham ret i. Vi er i en helt ny politisk virkelighed, hvor

flertallet ikke længere vil give danskerne en garanti for, at skattefar ikke kommer midt om natten og kræver endnu et hug i pengepungen. Mere end 6 mia. kr. i ekstra skatter og afgifter er det blevet til, siden regeringen trådte til for 8 måneder siden. En helt almindelig arbejderfamilie har i dag 3.400 kr. mindre til rådighed, fordi regeringen åbenbart ikke har nogle stopknapper for skatter og afgifter.

Vi er i en helt ny politisk virkelighed, hvor regeringen har gjort det mere attraktivt at være på overførselsindkomst, og hvor regeringen har skubbet 5.000 personer varigt ud af arbejdsudbuddet. Vi er i en helt ny virkelighed, hvor statsministeren tror, at der bliver skabt job, bare hun siger kickstart. Men det kan jeg sige at der ikke gør. Det her er ikke Danmarks Radios tv-serie »Borgen«. Der er ikke nogen, som kommer og fjerner en kulisser. Det gør der ikke. Ude i den virkelige verden er det ikke sådan, at tingene sker, bare fordi man taler om dem herinde på Christiansborg.

Så oplevede jeg også, at statsministeren bladrede rigtig meget rundt i sine papirer, da hun fik stillet spørgsmål, og jeg må nok bare til beklagelse konstatere, at det ikke altid var sådan, at hun fandt svar, der matchede de spørgsmål, der blev stillet. Det bekræfter mig egentlig i, at jeg synes, at statsministeren skulle løfte blikket og kigge ud i verden omkring sig. Kig derud, hvor kickstarten ikke er blevet til de job, som statsministeren har lovet. Kig derud, hvor folk mister deres job, de butiksansatte, fordi grænsehandelen vokser, produktionsmedarbejderne, fordi regeringen har femdoblet NO_x-afgiften, eller de 1.200 mennesker, der frygter en fyreseddel, fordi statsministeren vil lave en sukkerafgift. Jeg ved godt, at statsministeren ikke bryder sig om at høre det, men verden ser altså anderledes ud end det, der står i det, statsministeren læser op fra sine papirer.

Efter debatten i dag må man også bare konstatere, at regeringen nok desværre ikke er enig med Venstre i, at hvis vi skal løse Danmarks udfordringer, kræver det, at vi gennemfører en perspektivrig og ambitiøs skattereform, en skattereform, hvor vi giver danskerne og danske virksomheder deres penge tilbage. Hvis vi siger til danskerne, at de skal arbejde mere, er vi også nødt til at styrke danske arbejdspladser konkurrenceevne, så de kan skabe flere job til danskerne. Vi skaber ikke flere job til danskerne og styrker den danske konkurrenceevne ved at hæve en afgift for så at sænke den anden.

Vi har flere gange i dag spurgt regeringen, om regeringen er klar til at gennemføre en perspektivrig skattereform, hvor vi giver reelle skattelettelser til dem i bunden, dem, der gør en ekstra indsats, og til vores virksomheder, som gerne skulle have mulighed for at skabe job. Jeg har stadig væk ikke fået et svar, men jeg håber på, at jeg kan få et svar her i anden runde om, hvorvidt regeringen er klar til at sætte reformmilliarderne i spil, så vi kan se en skattereform i en sammenhæng og ikke bare som et isoleret initiativ.

Kl. 19:43

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren, der ramte tiden meget præcist.

Der er foreløbig fem indtegnet til korte bemærkninger, og den første er hr. Magnus Heunicke. Værsgo.

Kl. 19:43

Magnus Heunicke (S):

Tak for det. Det var så anden runde med Venstres ordfører, og igen lyttede vi jo meget nøje, for det er så sjældent, vi hører Venstre komme med en reel politik. Vi hørte om et nyt skatteudspil, som blev nævnt i den lidt over 2 minutter lange You Tube-video med Venstres formand her i fredags, og så vidt jeg forstod ordføreren, skulle det simpelt hen være et nyt skatteudspil, som Venstre har lavet eller vil lave eller har tanker om at ville lave, og som bl.a. skulle indeholde en ny toptopskat, tror jeg udtrykket var, altså et nyt regime fra topskattesystemet. Nu har vi haft debatten hele dagen lang, og vi har haft nogle dage til at kigge på Venstres udspil, men der er ikke rigtig kommet mere frem om det, og ved indgangen til forhandlingerne sy-

nes jeg det ville være rigtig fint, hvis Venstre kunne løfte sløret for, hvad der så er Venstres skattepolitik. Kan vi ikke bare få lidt at vide om, hvad det er for nogle planer, som ligger, eller som man tænker på at lave i det her nye skatteudspil, som Venstre taler om?

Kl. 19:44

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo til ordføreren.

Kl. 19:44

Ellen Trane Nørby (V):

Jeg vil gerne gentage det, jeg har sagt flere gange i løbet af i dag om, hvad det er, Venstre ser som perspektiver for en skattereform. For vi ser faktisk en historisk mulighed i, at SF og S nu er vendt hundrede og firs grader, når det drejer sig om skat. Før valget skulle skattelettelser rulles tilbage. Det, vi har oplevet efter valget, er, at man har sat skatter og afgifter op med 6 mia. kr., og nu vil man så måske noget andet. Og der er vi jo så kommet med et udspil, hvor vi siger, at den her skattereform skal være perspektivrig.

Vi har peget på, at 13 mia. kr., som er det, regeringen også selv peger på i sin 2020-plan, kunne man bruge til reelt at sænke skatten på arbejde. Vi har peget på tre områder, hvor vi ønsker at sænke skatten på arbejde. Vi ønsker at hæve beskæftigelsesfradraget markant, så det kan betale sig at gøre en ekstra indsats, så det kan betale sig for dem, der i dag står uden for arbejdsmarkedet, altså at de også får en økonomisk gevinst ud af at tage et job. Vi har sagt, vi skal have lavet en erhvervselskabspakke, hvormed vi sikrer, at vores virksomheder får bedre rammevilkår og bedre mulighed for at skabe job til danskerne. Og så vil vi gerne have hævet grænsen for topskat, sådan at det kun er dem, der tjener allermest, der rammes, ikke kemiingeniøren på Novo, ikke den ledende sygeplejerske på Rigets kræftafdeling, men dem, der virkelig tjener mange penge, og ikke den helt almindelige dansker. Der mener vi ikke, der er perspektiver nok i det udspil, som regeringen er kommet med.

Kl. 19:45

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Magnus Heunicke for anden korte bemærkning.

Kl. 19:45

Magnus Heunicke (S):

Vi fik altså det, ordføreren kaldte perspektiver. Det er nogle perspektiver, vi hører her, og det er glimrende med perspektiver, men det, vi godt vil have, er jo nogle beløb, nogle procenter, nogle matematiske udregninger af, hvordan det her skal hænge sammen. Hvad er det for en ny topskatgrænse? Hvad er topskatprocenten? Hvad er det for nogle modeller, man taler om, når hr. Lars Løkke Rasmussen taler om et helt nyt skattesystem i YouTubevideoer på 2½ minut? Der er da er rigtig mange, der godt kunne tænke sig at vide, hvad det er for noget. Det er jo ikke kun mig, der spørger om det. Det er også landets førende økonomiske eksperter, som siger: Hvordan vil Venstre finansiere det? Hvad er det, Venstre vil finansiere?

Lige nu, mens vi taler, har Detektor, som faktatjekker politikere, undersøgt, om der er et hul, eller der ikke er et hul, og de siger, at jo, der er søreme et hul i Venstres regnestykke. Der mangler mindst 5 mia. kr. Så vi aner ikke, hvad pengene skal gå til, vi aner ikke, hvor pengene skal komme fra. Kan ordføreren ikke godt bare gøre os lidt klogere på, hvad det er for en politik, ordføreren er sendt i byen med af Venstre?

Kl. 19:47

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo til ordføreren.

Kl. 19:47

Ellen Trane Nørby (V):

Altså, det ville jo være befriende, hvis vi efter en hel debat i dag, hvor regeringen har sagt, det er en mindretalsregering og gerne vil invitere til et bredt samarbejde, kunne sige: Fint, vi vil godt gribe den historiske mulighed, der ligger. Men vi vil gerne være sikre på to ting: Hvis vi skal deltage i en skattereform, skal den være ambitiøs og perspektivrig. Så skal det ikke bare være en skatteomlægning, hvor vi flytter fra den ene lomme til anden lomme. Derfor har vi peget på de 13 mia. kr., der ligger i regeringens egen 2020-plan, og sagt, at når regeringen kan finde dem ud over den vækstramme, som vi er enige om på 0,8 pct., må det jo også være, fordi den erkender, at der kan findes penge i det danske offentlige budget, som vi kan bruge til at sænke skatten på arbejde med – altså vel at mærke ikke sænke skatten på arbejde oven på et skattestop og en tid med nul ekstra skatter og afgifter, men oven på, at regeringen har brudt skattestoppet og sat skatter og afgifter op med 6 mia. kr.

Må jeg minde om, at det er regeringen, der er kommet med et skatteudspil, og derfor ville ville det jo også være befriende, hvis regeringen i dag ville svare på, om den reelt set har nogen ønsker om at se den her skattereform i en sammenhæng og bringe reformmølliarterne i spil, eller om det kun skal være en lille omlægning.

Kl. 19:48

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Den næste for en kort bemærkning er hr. Jonas Dahl, SF, værsgo.

Kl. 19:48

Jonas Dahl (SF):

Det er dog lidt interessant med de 2½ minut, som det åbenbart tog at lave Venstre skatteudspil i fredags. Jeg vil sige, at man måske godt kunne have brugt 12 minutter på det, for så havde der i hvert fald været 9½ minut til at forklare, hvor pengene skulle komme fra. Men jeg vil sige, at de 9½ minut kunne det være vi skulle overveje at forære til Venstre, for det ville gøre det lidt nemmere i forhold til debatten. Men i dag har vi så set, som hr. Magnus Heunicke også var inde på, at nu er de der 2½ minut blevet skilt ad, og nu mangler man så 5 mia. kr., som man ikke kan redegøre for hvor skal komme fra. Og man kan ikke, selv i Venstre, bruge pengene to gange, som man nu er i gang med.

Så har vi slet ikke været inde på de 2 mia. kr., som regeringen har sat af til uddannelse, og som Venstre nu gerne vil give til skattelettelser. Og så vil jeg bare gerne spørge ganske simpelt: Kan hr. Ellen Trane, fru Ellen Trane Nørby – kønsskifteoperationer er trods alt ikke blevet en del af det endnu – bekræfte, at Venstre ikke længere går ind for 60-procents-målsætningen? For det er jo det, de sidste 2 mia. kr. faktisk skulle bruges til, nemlig et uddannelsesløft, et løft til vores uddannelse og forskning. Så går Venstre ikke længere ind for 60-procents-målsætningen? Det hørte vi jo ellers for nogle få måneder siden at Venstre gjorde. Kan fru Ellen Trane Nørby ikke redegøre for det?

Kl. 19:49

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 19:49

Ellen Trane Nørby (V):

Jeg ved godt, at både Socialdemokraternes og SF's ordførere i dag meget gerne vil gøre det her til sådan en teknisk diskussion, hvor perspektiverne forsvinder. Det forsøger man jo at gøre for egentlig at få fokus væk fra, at man har et meget, meget stort problem, at regeringen ikke ønsker at svare på, om man kan se den her skattereform som et samlet hele, eller om man skal se den isoleret. For det, rege-

ringen med sit udspil har lagt op til, er jo skatteomlægning, hvor man flytter fra den ene lomme til den anden lomme.

Det, vi har sagt der er behov for, er, at vi sænker skatten markant på arbejde. Vi synes, at der efter de skader, der er blevet forøvet af regeringen, siden den trådte til for 8 måneder siden, hvor den har sat skatter og afgifter op med 6 mia. kr., hvor den har forringet incitamentet til at tage et arbejde, hvor 4.500 mennesker er faldet ud af beskæftigelsessystemet, skal ske noget perspektivrigt, som faktisk sikrer, at der er flere danskere, der kan komme i arbejde, at vores virksomheder kan udvide produktionen. Der har vi peget på de 13 mia. kr., som regeringen også selv peger på i sin 2020-plan. Og pengene er jo ikke mærket. Det er jo ikke sådan, at fordi regeringen i sit udspil har sat pengene med en farve et sted, skal de for tid og evighed stå der.

Vi er jo fortsat i gang med at diskutere de her reformer, og vi er også i gang med at diskutere, hvad provenuet, f.eks. fra en førtidspensions- og en fleksjobreform, så skal gå til. Det er vi jo fortsat ikke nået til enighed om overhovedet. Og der har vi peget på, det gjorde jeg også i min tale tidligere i dag, at de penge jo passende kunne gå ind i en ny globaliseringspulje, sådan at vi i fællesskab kan satse på uddannelse og forskning, ligesom vi gjorde massivt fra 2001 til 2011.

Kl. 19:51

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Jonas Dahl for den anden korte bemærkning.

Kl. 19:51

Jonas Dahl (SF):

Jamen indledningsvis må jeg sige, at jeg er lidt skuffet over, at Venstres ordfører nu siger, at Venstre dybest set spiller med mærkede kort, for det er jo det, man gør. Regeringen lagde faktisk sit skatteudspil frem i fuld længde i går, i fuld offentlighed, og hvad Venstre angår, er det så 2½ minut på YouTube. Jeg ved ikke, om det er de 9½ minut, der gør det, men Venstres folketingsmedlemmer er jo heller ikke mødt så talstærkt op for at bakke op om det, og det kan måske også være, fordi minutterne er ved at rinde lidt ud for ordføreren.

Men jeg kunne bare godt tænke mig igen at vende tilbage til det her, for vi kan ikke få svar om de 5 mia. kr., som man mangler, og nu kunne vi så heller ikke få et svar om de 2 mia. kr. Vi kunne end ikke få et svar på, om Venstre fortsat bakker op om 60-procents-målsætningen, altså at 60 pct. af vores unge skal have en videregående uddannelse. Hvis Venstre også er ved at løbe fra det, synes jeg da, det er en interessant diskussion, men der er altså nu allerede åbenbart 7 mia. kr., som Venstre ikke kan redegøre for. Jeg synes ikke rigtig, det hænger sammen på de der 2½ minut, så jeg kunne godt tænke mig nu at få et svar fra fru Ellen Trane Nørby: Hvor skal pengene komme fra? Hvor vil man hente pengene? Hvem er det, der skal betale regningen? Er det på plejehjemmene, eller er det på skolerne?

Kl. 19:52

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 19:52

Ellen Trane Nørby (V):

Man kunne jo også forestille sig, at mange af Venstres gruppe-medlemmer har hørt den her debat i formiddag, at den nu blot bliver gentaget, og at de derfor heldigvis har bedre ting at give sig til, når hr. Jonas Dahl nu gør sig meget lystig over, hvor folk er, og hvor de ikke er.

Med hensyn til 60-procents-målsætningen har Venstre for lang tid siden sagt, at i dag er der 54 pct., der får en videregående uddannelse. Vi vil gerne være med til at kigge på, om man kan udvide det tal til 60 pct., men det skal jo ikke ske på bekostning af kvaliteten.

Det skal ikke være sådan, at man laver en pølsefabrik på vores universiteter, hvor man øger optaget med 10.000 uden overhovedet at anvise, hvordan det skal hænge sammen, og det er jo det, regeringen har gjort indtil videre.

I forhold til de 13 mia. kr. kan jeg bare sige, som jeg sagde før, at det jo er meget, meget tydeligt, at SF's og S' ordførere gerne vil gøre det her til en teknisk diskussion, som handler om alt andet end det, det reelt set bør handle om. Regeringen og Venstre er enige om, at vi skal have en offentlig velfærdsvækst på 0,8 pct. Derudover har regeringen peget på, at der kan findes et provenu efterfølgende. Vi er så uenige om, om det skal bruges til øget offentlig vækst i en af verdens største offentlige sektorer, eller om vi skal bruge det til at lave en perspektivrig skattereform, hvor vi sænker skatten på arbejde. Det er jo den debat, der er relevant, og det er der, hvor vi mangler at få et svar og en indikation fra regeringen på, hvorvidt man faktisk har ambitionerne til at lave en stor skattereform, nu hvor muligheden er der.

Kl. 19:53

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Den næste for en kort bemærkning er hr. Per Clausen, Enhedslisten, værsgo.

Kl. 19:54

Per Clausen (EL):

Jeg vil bare spørge fru Ellen Trane Nørby, om det skal forstås sådan bogstaveligt, når Venstres formand gav udtryk for, at Venstres krav til at gå ind i de her forhandlinger er, at der skal forhandles med udgangspunkt i, at der skal skaffes 13 mia. kr. til skattenedsættelser. Når jeg spørger til det, er det også for at vide en lille smule om, hvad vi er oppe imod, hvad vi skal matche, og hvor store overbudskrav vi kan stille. Lige nu lyder det i hvert fald til, at vi godt kan skrue godt op for kravene.

Kl. 19:54

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ordføreren.

Kl. 19:54

Ellen Trane Nørby (V):

Som jeg har noteret mig det, har Enhedslisten vist skruet rimeligt højt op for retorikken. Det må man jo selv vurdere. Vi står jo ikke og forhandler her på Folketingets talerstol. Vi har i dag prøvet at få en afklaring fra regeringen af, hvorvidt regeringen kan se mulighederne for at lave en skattereform, som bringer reformmilliarderne i spil; en skattereform, som ikke bare er isoleret til at være en skatteomlægning, men en skattereform, hvor vi ser på, hvordan vi kan skrue vores skattesystem sammen, sådan at det gør det mere attraktivt at arbejde, sådan at det gør det mere attraktivt for danske virksomheder at investere i produktionsjob i Danmark, fordi det forbedrer konkurrenceevnen. Det er jo sådan set det politiske spørgsmål, vi gerne vil have afklaret.

Hvorvidt den pris er høj eller lav, tror jeg at hr. Clausen må vurdere ud fra det, diskussionen har kørt på i dag, og også om det gør, at Enhedslisten kan hæve retorikken endnu højere op. Vi ønsker sådan set en bred aftale. Spørgsmålet er jo, om regeringen vil være med til at lave en perspektivrig aftale.

Kl. 19:55

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Per Clausen for den anden korte bemærkning.

Kl. 19:55

Per Clausen (EL):

Jeg vil bare gentage mit spørgsmål: Er det rigtigt forstået, at Venstre som udgangspunkt for gå ind i de her forhandlinger siger, at ud-

gangspunktet skal være skattnedsættelser for 13 mia. kr.? Det er det, Venstres formand i medierne er citeret for at sige, så det må jo passe. Men jeg vil da gerne have det bekræftet, for de ønsker, vi har haft til den her skattereform, har indtil nu været af et langt mindre omfang. Det vil jeg gerne sige. Så jeg vil da overveje, om vi ikke straks må holde et gruppemøde for at diskutere, om vi ikke skal skrue lidt op, for jeg mener, at Venstre nu ligesom har opmuntret os. Jeg går ud fra, at vi kan regne med, hvad Venstres formand siger, men da han er lidt svær at få fat i her inde i Folketingssalen, spørger jeg selvfølgelig fru Ellen Trane Nørby for at være sikker på, at jeg ikke har misforstået det.

Kl. 19:56

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo til ordføreren.

Kl. 19:56

Ellen Trane Nørby (V):

Som sagt må hr. Per Clausen jo selv vurdere, om han kan skrue prisen op, eller hvordan han vurderer det. Vi har klart og tydeligt sagt, at vi går til de her forhandlinger med et ønske om, at de reformmilliarder, som vi forhåbentlig i fællesskab kan skabe gennem reformer, kan vi bruge til at sænke skattetrykket i Danmark for vores virksomheder, så de kan skabe job, så de mennesker, der har mistet deres arbejde under krisen, kan komme ind på arbejdsmarkedet, og for de mennesker, der i dag står uden for arbejdsmarkedet og ikke har et økonomisk incitament for at gå ind på arbejdsmarkedet, og også for nogle af dem, vi gerne vil have til at gøre en ekstra indsats i det danske samfund. Det er kemiingeniøren eller sygeplejersken eller nogle af de mange andre danskere, som hver dag gør en stor indsats.

Det er vores indgang til forhandlingerne, og vi venter sådan set på et svar fra regeringen på, om regeringen ønsker at se den her skattereform i en sammenhæng eller bare at se den som en isoleret skatteomlægning.

Kl. 19:57

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Den næste til en kort bemærkning er hr. Benny Engelbrecht, Socialdemokraterne. Værsgo.

Kl. 19:57

Benny Engelbrecht (S):

Jeg vil godt spørge lidt mere ind til det hul, der er i Venstres skatteplan. Det er jo slået entydigt fast. Detektor har bekræftet det. Torben M. Andersen, tidligere overvismand, har også bekræftet, at der er et hul. Men vi er faktisk i tvivl om, hvor stort det her hul er. Er det på 5 mia. kr., eller er det på 7 mia. kr.? Grunden til, at jeg synes, det er vigtigt at spørge ind til det, er den udtalelse, som hr. Peter Christensen er kommet med tidligere i dag, hvor han siger, at økonomi- og indenrigsministeren må finde nogle flere penge til ekstra skattelettelser. Det er hans forklaring på, hvordan man finder de her penge. Så mit spørgsmål er altså relativt simpelt, nemlig: Tilslutter Venstre sig 60-procent-målsætningen, altså den målsætning, der er, om, at 60 pct. skal gennemføre en videregående uddannelse? Grunden til, at jeg spørger til det, er selvfølgelig, at det er afgørende for, om det er 5 mia. kr., der er som hul i Venstre skatteplan, eller om det er 7 mia. kr. Hvad er Venstres holdning til 60-procent-målsætningen?

Kl. 19:58

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo til ordføreren.

Kl. 19:58

Ellen Trane Nørby (V):

Det svarede jeg jo hr. Jonas Dahl meget klart og tydeligt på, men jeg kan så høre, at det kræver en gentagelse. I dag er der 54 pct., der er gået ind på en videregående uddannelse. Vi synes sådan set, det er fornuftigt, at man kan kigge på, om det skal være 60 pct., men det skal jo ikke gå ud over kvaliteten. Derfor er det jo nødvendigt, at man også diskuterer, hvordan vi så sikrer, at vores uddannelsessystem kan bære det. Vi skal ikke bare fokusere på et tal.

Så er der jo den her diskussion. Nu kan jeg forstå, at huldiskussionen i formiddags efter sigende skulle handle om 2020-planen. Jeg håber da på, at det, når vi nu har en anden huldiskussion her til aften, er, fordi regeringsordførerne nu har læst deres egen 2020-plan, hvori det jo klart og tydeligt fremgår, at der ikke er noget hul. Hvis vi gik på ferie i dag og holdt ferie frem til 2020, så ville der være 0,6 pct. at bruge, for det er blevet skabt gennem tilbagetrækningsreformen. Den huldiskussion har vi forhåbentlig fået parkeret. Så kan jeg forstå, at vi nu har en diskussion, sådan en fiktiv taldiskussion, fordi man ikke vil forholde sig til de politiske forskelle, som handler om, om der er noget, der påvirker det offentlige forbrug og dermed de 0,8 pct., og andet i det offentlige budget, som er transferering, f.eks. et EU-bidrag, f.eks. børnechecken, f.eks. SU, f.eks. udviklingsbistanden, som ikke påvirker de 0,8 pct. Den diskussion synes jeg egentlig man skal lade finansministeren tage inde bag dørene i forhandlingslokalet, og så må vi forhåbentlig få en politisk diskussion her i dag, hvor det mest interessante jo er: Vil regeringen spille reformmilliarderne ind i den skattereform, vi skal diskutere?

Kl. 19:59

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo, det er spørgeren til anden korte bemærkning.

Kl. 19:59

Benny Engelbrecht (S):

Det udsædvanlig lange minut, som ordføreren brugte her på at prøve at forklare det, kan jo egentlig koges ned til, at ja, der er et hul på 7 mia. kr., fordi Venstre så altså tilslutter sig 60-procent-målsætningen. Det er jo i hvert fald et klart og tydeligt svar, som vi får i dag. Så næste spørgsmål er naturligvis: Tilslutter Venstres politiske ordfører sig den holdning, som der er blevet givet udtryk for af hr. Peter Christensen, nemlig at når der er et hul på 7 mia. kr. i Venstres skatteplan, så er det, som hr. Peter Christensen formulerer det, økonomi- og indenrigsministeren, som må finde nogle flere penge? Er det sådan, at Venstres krav er, at regeringen skal lukke det hul, som Venstre har?

Kl. 20:00

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 20:00

Ellen Trane Nørby (V):

Jeg prøvede at være pædagogisk. Det kan godt være, at det tog mere end 1 minut, men jeg kunne høre, at det var forgæves. Der er ikke noget hul. Man kan godt finde penge, uden at det påvirker 0,8-procent-målsætningen. Der er forskelle i det offentlige budget på det, der påvirker det offentlige forbrug, og det, der ikke gør. De 13 mia. kr. udgør jo kun knap 1½ pct. Jeg ved godt, at det her åbenbart forekommer fuldstændig umuligt at forstå, men det dækker jo over, at Socialdemokraternes ordfører, hr. Benny Engelbrecht, også i det her tilfælde ikke ønsker at have en politisk diskussion. Man ønsker at gøre den her debat til en teknisk afkoblet diskussion. Det, der er det spændende spørgsmål, er jo, om statsministeren og regeringen vil være med til at lave en perspektivrig og ambitiøs skattereform, hvor

man sænker skatten på arbejde; hvor man hæver beskæftigelsesfradraget markant; hvor man sænker skatten på vores erhvervsliv, sådan at de kan konkurrere med udlandet og skabe arbejdspladser; hvor man sikrer, at kemiingeniøren eller den ledende sygeplejerske får en ekstra gevinst ved at gøre en ekstra indsats. Det er sådan set det, der er det politisk interessante spørgsmål, og jeg må bare sige, at der er rungende tavshed. I stedet for får vi en teknisk diskussion, som egentlig i høj grad vel mest er udtryk for, at man fra regeringens side ikke ønsker at lave et bredt politisk forlig om det her. Anderledes må man da ikke kunne forstå alle de negative kommentarer og surheden.

Kl. 20:01

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Den næste i spørgerækken er hr. Jesper Petersen, SF. Værsgo.

Kl. 20:02

Jesper Petersen (SF):

Jeg synes simpelt hen, at det her begynder at blive pinligt. Det sejler simpelt hen for Venstre. Der er ingen sammenhæng overhovedet i de ting, der kommer. Hver gang, man prøver på at gå det bare en smule på klingen med hensyn til, hvordan et eller andet servietregnestykke eller 2 minutter på YouTube hænger sammen, så siger de, at det er sådan en teknisk diskussion. Hvorfor forfladiger man den politiske diskussion til noget, der har med teknik at gøre? Når man kommer og siger, at man vil give skattelettelser for 13 mia. kr., så må man da forvente, at man bliver holdt op på, at det passer. Og det gør det ikke. Man kan ikke bruge de 5 milliarder, for så har man skrottet sin egen målsætning om udviklingen i det offentlige forbrug. Der er 2 mere, man ikke kan bruge, for så løber man fra målsætningen om at få uddannet vores unge, som vi ellers havde en idé om at Venstre stadig væk stod vagt om.

Det sejler fuldstændig. Jeg synes, det er pinligt. Men det er jo det, der sker, når man i 8 måneder gemmer sig, lægger sig i hængekøjen, fører Tea Party-politik. Så kommer man jo i problemer på et tidspunkt. Kan vi få at vide nu, om det her betyder, at Venstre ikke vil være med til at forhandle skattereform, hvis ikke trepartsaftale, hvis ikke integrationsreform, hvis ikke førtidspensionsreform ender med at føre til skattelettelser? Er det det, der ligger på bordet nu?

Kl. 20:03

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 20:03

Ellen Trane Nørby (V):

Man kan i hvert fald høre, at i de mange år, hvor SF lå i hængekøjen og ikke ville tage ansvar for noget som helst, har man så øvet sig på at lave retoriske begreber og sætte labels på alle mulige andre partier.

Vi beskæftiger os sådan set med seriøs politik og er bekymrede for danskernes hverdag. Den hverdag, de møder derude, er, at regeringen har afskaffet skattestoppet, det er, at regeringen har sat skatter og afgifter op med 6 mia. kr., at der er skubbet 4.500 mennesker ud af beskæftigelse. Det bekymrer os. Det bekymrer os, at konkurrenceevnen er presset, at grænsehandelen vokser. Det er derfor, vi siger, at når regeringen nu har sagt, at den er en mindretalsregering, og at den gerne vil forhandle om en skattereform, så siger vi: Lad os lave en ambitiøs og perspektivrig skattereform, som virkelig gør noget godt for væksten i Danmark. Hvad bliver vi mødt med? Sure miner og den ene beskyldning efter den anden om, at det sejler derudad. Er det den måde, vi skal samarbejde på? Er det indbegrebet af det nye samarbejdende folkestyre? Så tror jeg nok, at jeg havde nogle andre forventninger, dengang jeg hørte de flotte højstemte taler før valget.

Jeg synes ærlig talt, at det ville være konstruktivt for den her debat, hvis man prøvede at forholde sig til den politiske substans og ik-

ke gjorde debatten til en diskussion om en teknik, som jo ikke er relevant for det, der jo egentlig er det politiske spørgsmål: Vil eller vil regeringen ikke være med til at kigge på reformmilliarderne som en del af en perspektivrig skattereform?

Kl. 20:04

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Jesper Petersen for anden korte bemærkning.

Kl. 20:04

Jesper Petersen (SF):

Jamen jeg synes, det sejler, og når det gør det, vender man tilbage til den samme rille i pladen, hvor hvert eneste svar ender med, at man siger, at vi ikke skal gøre det her til en teknisk diskussion, og man spørger, hvad perspektiverne så er. Det kan jeg da godt fortælle: Vi har lagt en meget ambitiøs skattereform frem, som skaber flere job, tusindvis af job, giver lettelser til lav- og mellemindkomstgrupperne og løfter de fattigste pensionister – en meget ambitiøs skattereform. Og så har vi lavet en 2020-plan, og de penge, der kommer ud af de reformer, vi gennemfører, skal ikke bruges til nye skattelettelser. Man har sikkert alle mulige ideer, som f.eks. hr. Peter Christensens, der blev omtalt før, om, at topskatten skal lempes, og alt muligt, som den gamle regering selv foreslog i sin tid. Det er måske de forslag, der kommer igen. Vi får se, men vi ved det ikke, for Venstre lægger jo ikke noget frem.

Men vores perspektiv er, at de penge, vi kan skaffe – når vi er færdige med at lukke det hul, Venstre efterlod – vil vi bruge på uddannelse, på efteruddannelse, på at sørge for, at de ufaglærte, der ellers bliver tilovers om 10 år, faktisk har mulighed for igen at komme ind på arbejdsmarkedet, på at skabe nye job, på at investere i infrastruktur, i forskning, alt det, der bringer vores samfund fremad. Venstre er optaget af at bruge de penge, som lønmodtagerne vil lægge i form af mere arbejdstid, på skattelettelser til de rigeste. Det er perspektivet. Og lad nu være med at lade pladen gå i hak en gang til, men læg noget frem, som vi kan forholde os til.

Kl. 20:06

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 20:06

Ellen Trane Nørby (V):

Jeg kunne i hvert fald høre, at hr. Jesper Petersen spillede den samme plade en gang til. Men det, vi er optaget af, er at skabe arbejdspladser, at sørge for, at der er nogle rammevilkår, som gør, at danske virksomheder kan skabe flere arbejdspladser i Danmark. Vi er faktisk bekymrede for konkurrenceevnen, hvad enten det gælder de skatte- og afgiftsstigninger, som regeringen har lavet i forhold til NOx, en femdobling, eller sukkerafgifterne, afgifter på sodavand, konsumis, øl, en lang række produkter. Det betyder, at grænsehandelen er steget, og så betyder det, at det koster arbejdspladser herhjemme.

Da jeg gik herved til debatten i dag, vidste jeg, at regeringen havde lagt et skatteudspil frem og havde lagt op til, at nu skulle der være helt nye tider i dansk politik, vi skulle tale sammen, og der skulle være en god tone, og så havde jeg egentlig regnet med, at SF's og S' ordførere ville bruge deres tid i dag på at tale sig ind på oppositionen og prøve at kigge på, hvor mulighederne er. Men i stedet for har vi jo oplevet, at den ene ordfører efter den anden har gjort alt, hvad de kunne, for at sikre, at der ikke var noget grundlag for, at man overhovedet kunne nå sammen. For alt det, vi er enige om, f.eks. 0,8-procents-målsætningen, forskningsmålsætningen, målsætningen om, at flere skal i uddannelse, både de unge, som vi gerne vil have tager en uddannelse, og dem, som har behov for efteruddannelse, forsøger man at tale fra hinanden og gøre til sådan nogle stereotype tegnese-

riebilleder i stedet for at erkende, at der er vi enige. Men der er en politisk uenighed om, hvad der skal ske med skattereformen. Skal den være perspektivrig, eller skal det bare være en omlægning?

Kl. 20:07

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Den næste for en kort bemærkning er hr. Thomas Jensen, Socialdemokraterne. Værsgo.

Kl. 20:07

Thomas Jensen (S):

Jeg kan fuldstændig tilslutte mig hr. Jesper Petersens konstatering af, at det sejler hos Venstre. Det er jo sådan, at vi i dag har hørt, at De Konservative vil gå til Europa-Kommissionen med det her med, at vi har en topskattegrænse, som vi ikke flytter for pensionister, og vi har hørt hr. Lars Løkke Rasmussen gå ganske hårdt til os her i salen i dag. Men det er jo sådan, at det ikke er nyt, at man går ind og lægger sådan nogle grænser i skattelovgivningen i forhold til alder. Og lige nu behandler vi faktisk et forslag i Skatteudvalget og også her i Folketingssalen, der hedder L 170, hvor man går ind og giver en skattelettelse til pensionister, som godt vil give en hånd med i private hjem. Man giver faktisk en skattelettelse på 10.000 kr. Siden det er blevet fremsat, er der så nogle borgerlige politikere, som har ønsket at få det opdelt, sådan at man kunne stemme for den her skattelettelse til pensionister. Der er i øvrigt også en skattelettelse til 16-18-årige. Der er mit korte spørgsmål til fru Ellen Trane Nørby: Vil Venstre stemme for den her skattelettelse til de pensionister og de 16-18-årige?

Kl. 20:08

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 20:08

Ellen Trane Nørby (V):

Sådan som jeg husker det, er det en bagatelgrænse, i forhold til hvornår man skal beskattes af arbejde. Det er bl.a. også noget af det, der ligger i L 170, som var en del af den tidligere regerings oplæg, og som jo nu er blevet opdelt, fordi den nuværende regering har krydret det med en lang række andre forslag. Så hvis hr. Thomas Jensen siger på, om det kan legitimere, at regeringen nu har lavet et forslag i sit skatteudspil, der er aldersdiskriminerende, vil jeg sige, at jeg ikke synes, at tingene kan sammenlignes.

Kl. 20:09

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Thomas Jensen for anden korte bemærkning.

Kl. 20:09

Thomas Jensen (S):

Jeg vil bare fastslå, at det, der ligger i regeringens udspil til en skattereform, ikke på nogen måde er aldersdiskriminerende; det følger fuldstændig en tradition i dansk skattelovgivning, hvor man godt kan gå ind og lægge aldersgrænser. Og jeg synes også, det er at tale med to tunger, at fru Ellen Trane Nørby kan stå her i dag og sige, at man godt kan give skattelettelser til folkepensionister ud fra L 170, men at hun så vil bruge så kras en retorik, at hun kalder det andet for aldersdiskrimination. Og Konservative er gået så langt som til at kalde det aldersracisme.

Jeg synes, at det, der står tilbage i forbindelse med Venstres youtubeskatteudspil, er, at vi simpelt hen ikke ved, hvor vi har Venstre. Borgerne uden for de her vinduer, uden for Christiansborg, ved ikke, hvor Venstre er i skattepolitikken. Man søger efter nogle symbolske hår i suppen, sådan at man kan stå og kritisere regeringen. Jeg synes, det ville klæde det store oppositionsparti at komme ind til bordet og

se på, at f.eks. det her omkring topskattegrænsen for folkepensionister ligger fuldstændig i tråd med en tradition i dansk skattepolitik. Og jeg synes, det vil være rigtig, rigtig spændende at se, hvad Venstre så stemmer, når vi får det i Folketingssalen snart.

Vi kunne ikke få noget klart svar fra fru Ellen Trane Nørby i dag, men det må vi så vente på, til vi behandler L 170 senere i samlingen.

Kl. 20:10

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 20:10

Ellen Trane Nørby (V):

Det var mange ord til at konkludere noget, som bestemt ikke var det, jeg sagde. Men det er jo meget tydeligt, at Socialdemokraterne sådan tager ting ud af forskellige sammenhænge. Men nok om det.

Det, jeg synes står tilbage efter i dag, er jo netop, at vi har en regering, som man ikke kan stole på. Jeg læste heroppe nogle af de citater, der var fra både statsministeren og skatteministeren efter valget – altså ikke noget af løftebruddsdiskussionen om, hvad man sagde før valget, men citerer af, hvad man har sagt efter valget, og som man siden er løbet fra. I Venstre er vi meget klare i målet: Vi har grundlæggende den samme politik som den, vi gik til valg på, og som vi præsenterede ærligt for danskerne. Jeg ved godt, at det forekommer meget gammeldags for SF og S, at man faktisk kan stå ved sin politik, men det er vi nogle der gør.

Vi har en regering, der har hævet skatter og afgifter for 6 mia. kr., som har afskaffet skattestoppet, og som har gjort det dyrere for danske virksomheder og dyrere for danske familier at få hverdagen til at hænge sammen, og det er i lyset af det, at vi siger, at skal vi gå ind i en skattereform, skal det være en perspektivrig og ambitiøs skattereform, for den er nødt til at lappe på de problemer og ulyksaligheder, som regeringen har skabt de første 8 måneder af dens regeringstid.

Kl. 20:11

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Den næste i talerrækken er hr. Andreas Steenberg, Radikale Venstre.

Kl. 20:12

Andreas Steenberg (RV):

Vi fik jo faktisk en nyhed her efter mange timers debat, og det er Venstres helt nye forslag om en ny globaliseringsfond, som fru Ellen Trane Nørby præsenterede for et par minutter siden. Hvor mange penge har Venstre tænkt sig at putte i den her fond, og hvor skal de penge komme fra? De kan jo så ikke komme fra reformmilliarderne, for de skal jo bruges på skattelettelser. Så hvordan hænger det sammen? Penge kan jo kun bruges en gang.

Kl. 20:12

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 20:12

Ellen Trane Nørby (V):

Nu var det ikke nogen nyhed, så hvis der var nogle, der skulle have skrevet det ned som store overskrifter til forsiden, kan jeg sige, at vi jo også har diskuteret det i Berlingske for et par måneder siden, og det var noget, som jeg også nævnte i min første tale i den første runde. Det er sådan set en opfølgning på den globaliseringspulje, som vi skabte i 2006, hvor vi sørgede for, at vi i fællesskab kunne investere massivt i uddannelse og forskning. Den aftale udløber her i 2012, og så har vi foreslået, at man fornyer den pulje, bl.a. for nogle af de penge, som vi i fællesskab finder gennem reformer.

Det er jo sådan, at man kan sige, at ambitionerne sætter grænsen for, hvor mange ressourcer der kan blive til rådighed både til nye investeringer i uddannelse og forskning og til andre områder.

Kl. 20:13

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Andreas Steenberg for anden korte bemærkning.

Kl. 20:13

Andreas Steenberg (RV):

Men det hænger jo overhovedet ikke sammen. De milliarder, vi får ud af reformerne, har man jo sagt man vil bruge på skattelettelser. Så kan de jo ikke samtidig bruges på en globaliseringsfond. Det koster 2 mia. kr. at få uddannet flere, og hvis man så samtidig vil sikre mere forskning og mere brug af teknologi i undervisningen osv. osv., skal der endnu flere penge til. Og man kan jo ikke bruge dem flere gange. De her 13 mia. kr., man snakker om, kan jo ikke både bruges til skattelettelser og på en globaliseringsfond. Hvad vil ordførerens parti bruge de reformmilliarder til: skattelettelser eller uddannelse?

Kl. 20:13

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 20:13

Ellen Trane Nørby (V):

Jamen det lyder jo næsten ligesom SF og S, som før valget turnerede rundt med sådan et slogan: »Skattelettelser eller velfærd!« Nu kan vi så forstå, hvis vi skal bruge den radikale ordførers logik, at hvor de går ind for skattelettelser, må de åbenbart ikke gå ind for velfærd. Det er jo ikke sådan, tingene hænger sammen. Der er heldigvis mulighed for, at vi gennem reformer kan sikre et provenu, så vi kan forlænge en globaliseringspulje eller skabe en ny globaliseringspulje, hvor vi i fællesskab investerer målettet.

Vi har forpligtet os på, at vi skal nå op på en 0,8-procents-målsætning. Det kræver, at vi i fællesskab finder 9 milliarder eller 8 milliarder med det nye udspil, der er kommet fra Finansministeriet i dag, og det er der jo sådan set ikke noget nyt i. Vi er sådan set fra Venstres side meget interesserede i, at vi i fællesskab finder de penge, vi kan investere i forskning og uddannelse, for så kan vi nemlig fortsætte den strategiske satsning på uddannelse og forskning, som vi lavede fra 2001 og frem til 2011, hvor vi brugte mere end 18 mia. kr. mere på uddannelse og forskning, end man gjorde før 2001.

Kl. 20:14

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Den næste i ordførrækken er hr. Magnus Heunicke, Socialdemokraterne. Værsgo.

Kl. 20:15

(Ordfører)

Magnus Heunicke (S):

Jeg er glad for den her afslutningsdebat i Folketingssalen, for jeg var lidt skeptisk, da jeg fandt ud af, at vi skulle have to runder. Jeg tænkte, om nogen partier virkelig vil gå ind og skifte politik, komme med nye meldinger, vil nogen skifte holdning mellem de to runder. Der må jeg sige at min skepsis er blevet gjort til skamme. Der er jo kommet nye meldinger. Der er jo et tal, der er forsvundet fra debatten. Tallet 13 mia. er jo næsten blevet helt slettet af partiet Venstre. Der er jo sket det, at Venstre er i gang med at skifte strategi og politik.

I går lød det ultimative krav fra Venstres formand, hr. Lars Løkke Rasmussen, at man kun vil møde op til forhandlinger, hvis man får lov til at bruge 13 mia. kr. på ekstra skattelettelser. De 13 mia. kr. blev gentaget i morges af Venstres ordfører, mens landets økonomer undrede sig, mens Folketingets partier undrede sig. For vi har jo fået

dokumenteret nu, at der er et hul i Venstres plan på 5 mia. kr. Faktisk er hullet større, kan vi høre nu efter sidste runde, for løftet til uddannelserne på 2 mia. kr. mener Venstre også man skal finansiere, og så er hullet oppe på 7 mia. kr. Nu hørte vi så også, at der skal laves en ny globaliseringspulje med de penge, vi får fra reformer, og så bliver hullet jo endnu større.

Man skal ikke kun tage mine ord for det. I eftermiddags kom der to telegrammer. Det ene var fra Ritzau, og jeg citerer overskriften: »Økonomer tvivler på Løkkes regnestykke.« Og programmet Detektor, som lever af at faktatjekke politikere, skrev, at Venstre mangler 5 mia. kr. Det er nok derfor, vi har set Venstre her til eftermiddag og i aften være i færd med en manøvre, der lige så stille skal føre til, at det ultimative krav bliver pakket sammen igen. Det er næsten, som om man håber, at ingen rigtig har hørt det. Det synes jeg kun er fint, det er godt, det fortjener ros.

Venstres ultimative krav om skattelettelser på 13 mia. kr. blev opfundet på en Lars Løkke-video på internettet før weekenden. Jeg tror, det hedder live on tape, når man bare trykker optag og finder på undervejs. Sådan må det næsten have været, for der var jo ingen regnestykker bagved. I dag står det afpillet tilbage. End ikke Venstre selv vil nævne de 13 mia. kr. mere.

Der er også sket noget andet i dag. Et for et har partierne meldt sig ind i forhandlingerne om skattereformen. Et for et har de erklæret, at de er klar til forhandlinger. Det gælder naturligvis Enhedslisten. Det gælder også til højre i Folketingssalen. Jeg tror, at det er det, man kalder borgerlige stemmer, der arbejder. Det er fint. Men vi har jo også nogle borgerlige stemmer, der strejker. Vi kan jo endnu ikke få at vide her til aften, om Venstre overhovedet gider at møde op til de næste forhandlinger i Finansministeriet. Det skal vi have et svar på, inden vi slutter.

Hvad er der så sket i Venstre i dag? På Venstres hjemmeside har Venstres tidligere skatteminister hr. Peter Christensen været ude med noget, som jeg tror var et blogindlæg eller en pressemeddelelse, i hvert fald har han skrevet en nyhed på Venstres hjemmeside, hvor han kritiserer vores skatteudspil. Han synes, det simpelt hen er uambitiøst, og han siger, at regeringen med de samme penge, som de bruger på skattelettelser, altså 14 mia. kr., kunne have fjernet topskatten og lettet marginals-katten mærkbart for 725.000 danskere. I stedet smører regeringen et tyndt lag ud over danskerne i form af øget beskæftigelsesfradrag. Det er altså Venstres tidligere skatteminister hr. Peter Christensen, som skriver det på Venstres hjemmeside i dag.

Han er ærgerlig over, at regeringen prioriterer skattelettelserne til lav- og mellemindkomstgrupperne og siger, at man i stedet for kunne have fjernet topskatten. Vil Venstre virkelig det? Vil Venstre bede danskerne om at arbejde længere, bede de studerende om at studere hurtigere for at fjerne topskatten, vil Venstre bruge 14 mia. kr. på at give de bedst betalte bankdirektører skattelettelser på op til 1 mio. kr.? Og vil man så sige til LO-familien, at det bare var ærgerligt, venner, glem skattelettelserne? Og vil man sige til den enlige far eller enlige mor, at de kan skyde en hvid pind efter fordoblingen af beskæftigelsesfradraget, og sige til de pensionister, der har mindst, at de alligevel ikke får det velfortjente løft, som de var blevet stillet i udsigt?

Det er ikke den vej, vi vil. Det, Venstre hånligt omtaler som at smøre et tyndt lag ud over danskerne, er det, vi kalder et beskæftigelsesfradrag. Det betyder, at alle danskere i arbejde får glæde af reformen. Det er den rigtige vej at gå. Derfor vil jeg til sidst gentage min appel til alle Folketingets partier, også til det store oppositionsparti Venstre, om, at man skal melde sig ind i kampen og være med til at finde løsninger, skabe arbejdspladser, lave reformer.

Kl. 20:20

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Tak for det. Der er foreløbig syv indtegnede til korte bemærkninger, så det ser ud til at passe meget godt med den halve time, der er til korte bemærkninger. Den første er hr. Martin Henriksen, Dansk Folkeparti.

Kl. 20:20

Martin Henriksen (DF):
Tak. Jeg undrer mig lidt over, at hverken statsministeren eller regeringsordførerne, i det her tilfælde for Socialdemokratiet, har talt meget om udlændingepolitikken i dag. Det forstår jeg egentlig ikke, for regeringen er jo særdeles aktiv på udlændingeområdet. Man sænker kravet om danskundskaber i forbindelse med reglerne om permanent opholdstilladelse, man gør det vanskeligt at udvise kriminelle udlændinge, om man har sågar også tildelt dansk statsborgerskab til kriminelle udlændinge.

Jeg kunne egentlig godt tænke mig at vide, hvordan det kan være, at regeringen, herunder Socialdemokratiet, ikke praler med resultaterne på udlændingeområdet, for noget har man da nået.

Kl. 20:21

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo til ordføreren.

Kl. 20:21

Magnus Heunicke (S):
Det, vi har gjort på integrationsområdet, hvad er det? Det er at rette op på en politik, der var kommet ud af balance under de sidste år med VKO. Spørgeren kommer jo fra Dansk Folkeparti, og det var i de sidste år, at Dansk Folkepartis indflydelse på netop dette politikområde til lov til at tage overhånd efter vores smag. Derfor synes vi, at det var fornuftigt og påkrævet, at der kom et nyt flertal i Folketinget, oven i købet et bredt flertal. Der er der kommet nu.

Hvad gør det nye, brede flertal på det her område? Det gør det, at det genopretter balancen, så Danmark stadig væk har en fair, god, bundsolid udlændingepolitik, og så vi også behandler mennesker ordentligt. Det er vi stolte af. Det kan ordføreren spørge om mange gange. Vi er meget stolte af det. Vi synes, det er godt for Danmark, at vi har fået genoprettet den balance.

Kl. 20:22

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Spørgeren for anden korte bemærkning.

Kl. 20:22

Martin Henriksen (DF):
Jamen det var jo et meget klart svar. Jeg kvitterer for, at man fra Socialdemokratiets side er stolt af, at man gør det sværere at udvise kriminelle udlændinge, at man er stolt af at tildele statsborgerskab til kriminelle udlændinge, og at man er stolt af, at man har sænket kravene til danskundskaber hos udlændinge, som ønsker at få permanent opholdstilladelse. Det synes jeg var et meget klart svar. Men jeg forstår det godt nok ikke.

Kl. 20:22

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo til ordføreren.

Kl. 20:22

Magnus Heunicke (S):
Tak for det. Vi kan godt bruge dagen på at definere hinandens politik. Jeg skal nok lade være med at definere Dansk Folkepartis politik, og så synes jeg også, det ville være godt, hvis Dansk Folkeparti

lod være med at definere Socialdemokraternes politik, især når det drejer sig om spørgsmålet om integration.

Jeg synes, det ville være på sin plads, hvis Dansk Folkeparti holdt sig til deres sine forslag og erkendte, at VKO ikke længere har flertal i den her Folketingssal. I stedet for kunne man sige, at man så må fremføre sin egen politik og også acceptere, at der er et andet flertal, der vil en anden vej. Det er jo en markant anden vej. Det er en vej, som fik opbakning af befolkningen ved folketingsvalget. Det er jeg stolt over og glad for.

Kl. 20:23

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Den næste med korte bemærkninger er hr. Per Clausen, Enhedslisten.

Kl. 20:23

Per Clausen (EL):
Jeg synes jo, det er dejligt, at der sniger sig nogle realiteter ind i debatten. Det vil jeg også prøve på at få der til at gøre, og jeg vil bare spørge hr. Magnus Heunicke, om han ikke efterhånden er nået til den konklusion, at det ville være fornuftigt at tage afsæt i muligheden for at lave en aftale, hvor man nøjedes med at øge forskellen mellem lønindkomster og overførselsindkomster med 0,3 pct. om året. For det er jo sådan, det er nu. Forskellen bliver større og større år for år, og jeg mener faktisk, at der var en socialdemokratisk kongres, som vedtog, at det skulle man fjerne, sådan at overførselsindkomsterne fulgte lønindkomsterne. Men hvis vi kunne tage det udgangspunkt, at vi sagde, at det var sådan, det var nu, og at det ville blive ved med at være sådan i nogle år fremover, ville det så ikke være et langt, langt mere fornuftigt udgangspunkt for en diskussion og en forhandling om en skattereform end det, man har fra Venstres side med de fantasimilliarder, der ligger og ruller rundt?

Kl. 20:24

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Ordføreren, værsgo.

Kl. 20:24

Magnus Heunicke (S):
Når det drejer sig om overførselsindkomsterne, som er det, hr. Per Clausen hentyder til, vil jeg sige, at det for os er vigtigt at sikre, at købekraften set over en årrække ikke bliver udhulet. Og det bliver den netop ikke. Det er nemlig sådan, at hvis prisen på en liter mælk eller en pakke rugbrød i supermarkedet stiger, så stiger indtægten for f.eks. dagpengemodtagere tilsvarende, faktisk endda lidt mere. Hvorfor gør den det? Jo, det gør den, fordi det er fornuftigt. For man er ikke arbejdsløs for sjov – man knokler for at finde sig et arbejde. Så svaret til de mennesker, der er på dagpenge, er, at vi siger: Vi kæmper for at skaffe dig arbejde. Vi er i gang med at skaffe 19.500 arbejdspladser i den private sektor til næste år. Og den indkomst, som en overførselsindkomstmottager har, følger den prisudviklingen over de næste 10 år.

Kl. 20:25

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Hr. Per Clausen for den anden korte bemærkning.

Kl. 20:25

Per Clausen (EL):
Jeg har stadig væk ikke fået noget fornuftigt svar fra Socialdemokraterne på, hvorfor det er fornuftigt at øge forskellen mellem lønindkomster og den indkomst, som arbejdsløse, kontanthjælpsmodtagere og førtidspensionister har. Vi har allerede nu en ordning, der hvert eneste år øger den forskel. Og så vil jeg godt spørge hr. Magnus Heunicke: Hvad mener hr. Magnus Heunicke at de 120.000,

130.000, 140.000 mennesker, som til næste år er arbejdsløse, og som så får 2.000 kr. mindre i købekraft, end arbejdsløse har i år, vil kunne bruge det til, at hr. Magnus Heunicke har sørget for, at der er 15.000-20.000 af de arbejdsløse, der er kommet i arbejde? Det er da dejligt for de 15.000-20.000, der er kommet i arbejde, men hvad med de andre? Det betyder faktisk, at de ikke vil kunne købe det rugbrød og den mælk, som de kunne købe i år, men at de må købe noget mindre. Det vil sige, at hr. Magnus Heunicke medvirker til at gøre arbejdsløse, kontanthjælpsmodtagere og førtidspensionister fattigere næste år.

Kl. 20:26

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo til ordføreren.

Kl. 20:26

Magnus Heunicke (S):

Jo, men det er jo sådan, at når en nation skal ud af en krise – og det skal Danmark – så skal skabes arbejdspladser, men vi er også alle sammen nødt til at yde noget til den fælles kasse. Det er klart, at havde vi penge nok, så havde vi en anden situation, men den situation er vi jo bare ikke i. Man kan bare se på overenskomsterne på arbejdsmarkedet. Hvad er der sket der? Der er sket det, at man har indgået nogle historisk stramme overenskomster, nogle historisk ansvarlige overenskomster med en meget beskeden vækst i lønnen, så man faktisk vil opleve, at købekraften fremover ikke bliver styrket, tværtimod. I den situation er det kun rimeligt, kun fornuftigt og kun god logik at sige til overførselsindkomstmotagerne, at vi må følge op, at vi må vælge den samme vej. Og det er så det, vi gør.

Til dem, der modtager overførselsindkomster, f.eks. dagpenge-modtagerne, vil jeg sige, at stigningen for dagpengemodtagere fra i år til 2022 er på 43.000 kr. Så der er en stigning; man følger med prisstigningerne, endda lidt mere, og derfor er det god politik.

Kl. 20:27

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Den næste til korte bemærkninger er hr. Simon Emil Ammitzbøll fra Liberal Alliance.

Kl. 20:27

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Tak. Ordføreren glædede sig over, at der er to runder. Jeg må sige, at det gør jeg virkelig også, især på grund af hr. Magnus Heunicke, for hr. Magnus Heunicke ønskede øjensynligt ikke at svare på mine spørgsmål i første runde, og nu har jeg så lejlighed til at stille det samme spørgsmål for tredje gang, for nu har ordføreren jo haft lejlighed til at tænke over det. Der er gået små 10 timer, og det kunne være, at ordføreren havde tænkt over, hvad svaret var. Det, jeg gerne vil spørge om, er: Hvorfor? Hvorfor synes Socialdemokraterne, at folk over en bestemt alder skal betale en særlig høj strafskat i forhold til andre mennesker? Hvorfor er man gået ind på det her aldersfascistiske spor, hvor det er sådan, at bare fordi man har en bestemt fødselsattest, skal man betale mere i skat end andre? Det er diskriminerende, det er konkurrenceforvridende, det er uretfærdigt, og det rammer jo netop dem hårdest, der gerne vil gøre en ekstra indsats. Hvorfor? vil jeg gerne spørge hr. Magnus Heunicke.

Kl. 20:28

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 20:28

Magnus Heunicke (S):

Tak for spørgsmålet, vil jeg sige til hr. Simon Emil Ammitzbøll. Vores skattereform er målrettet til at få skabt arbejdspladser og give en

ekstra hånd til dem, der er på arbejdsmarkedet. Derfor prioriterer vi lav- og mellemindkomstgrupperne, og så siger vi, at det er dem, der er i den arbejdsdygtige alder, vi prioriterer vi; det er dem, der skal have skattelettelserne. Det er dem, der f.eks. både får lettelse i bunden og lettelse i topskatten – dem, der bliver fri for at betale topskat, fordi topskattegrænsen bliver hævet.

Så må man sige, at når det drejer sig om dem, der er over 67 år, så synes jeg, at det er glimrende med hver og en, der arbejder og har overskud, tid og mulighed for at fortsætte nogle år på arbejdsmarkedet. Men det er jo altså ikke den største procentdel af dem, der er over 67 år, der arbejder. Det er jo det, der er sagen, og derfor er vores valg at sige: Jamen så lad os prioritere dem, hvor vi får mest effekt på arbejdsmarkedet.

Kl. 20:29

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Spørgerens anden korte bemærkning.

Kl. 20:29

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jamen det er sådan en logik a la, at hvis man kun tæver tre børn, så er det i orden, for det er ikke så mange, det går ud over. Jeg synes, det er pinligt, vil jeg sige til hr. Magnus Heunicke. Nu har jeg spurgt tre gange, og hver gang har jeg fået det samme svar, hvor hr. Magnus Heunicke fortæller om alt det gode, man gerne vil gøre. Jeg har fattet det gode. Nu spørger jeg til det dårlige. Og jeg vil gerne have, at hr. Magnus Heunicke svarer på det her spørgsmål, for ellers sender vi tropperne op at spørge som privatister. Hvorfor – og kun det spørgsmål, ikke noget andet – hvorfor er det, at Socialdemokraterne mener, at folk over en bestemt alder skal betale en særlig strafskat, en højere skat end alle andre? Hvis hr. Magnus Heunicke har tid og statsministeren ikke optager opmærksomheden, vil jeg gerne sige, at det er sådan, at Socialdemokraterne vil lade nogle mennesker betale en særlig, højere skat. Jeg vil gerne høre om, ikke hvad pengene skal bruges til, men om, hvorfor det er, hr. Magnus Heunicke synes, det er retfærdigt, at de mennesker, der gerne vil yde en indsats, de mennesker, der gerne vil arbejde – netop det, vi har brug for at folk gør – skal straffes særligt. Forklaring udbedes venligst.

Kl. 20:30

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 20:30

Magnus Heunicke (S):

Der er overhovedet ikke tale om nogen form for strafskat. Der er tale om, at vores skattereform er fuldt finansieret. Nu skal jeg gøre mig umage med ikke at nævne de gode ting, der er i reformen, så det vil jeg prøve ikke at gøre, men de gode ting, som jeg ikke vil nævne nu, som vi gør i reformen, skal jo finansieres fuldt. Derfor ser vi på, hvor det er, vi kan finde penge til fuldt ud at finansiere de gode ting, jeg ikke vil nævne. Og hvor kan vi det? Det kan vi gøre her.

Det er svært at svare, når man ikke vil sige, hvad der er godt i det. Det er fornuftigt at gøre, fordi det er en lille procentdel af dem, der er over pensionsalderen, der fortsætter på arbejdsmarkedet. De, der gør det, synes jeg gør noget flot og fint, men det er en lille procentdel, og derfor er det fornuftigt. Hvis vi ikke gjorde det, ville vi have en situation, hvor det ville være folk med ekstra høje pensioner – de mest velstillede pensionister med ekstra høje pensionsopsparinger – som blev de store vindere af vores reform, og det er ikke dem, denne reform er designet til.

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Den næste i rækken af korte bemærkninger er fru Benedikte Kiær fra De Konservative. Værsgo.

Kl. 20:32

Benedikte Kiær (KF):

Ordføreren har flere gange – særlig i sin første runde – nævnt det med, at vi skal have nogle flere arbejdspladser og vi skal sikre flere job. Det kan jeg kun være enig i, men jeg vil egentlig gerne høre ordføreren, om det så er særlig klogt, særlig vist, at man begynder at lade afgifter på en lang række forbrugsvarer stige og stige. Man gav dem et ordentligt skrald her med finanslovaftalen med Enhedslisten, og med det her skatteudspil lader man dem også få lov til at stige.

Samtidig er der jo lige kommet oplysninger frem, som fortæller, at hver fjerde øl, som bliver drukket i Danmark, faktisk bliver hentet syd for grænsen. Og det er jo ikke kun øl, sodavand og slik, der kommer ned i vognen; det er også en spegepølse og batterier og alt muligt andet, når man alligevel er dernede. Det går ud over detailhandlen og omsætningen, og det giver tabte arbejdspladser. Vil ordføreren ikke forklare den store visdom i, at man lader afgifterne stige og stige, hvilket betyder, at der er færre job i detailhandelen, fordi omsætningen simpelt hen får en ordentlig en på sinkadusen?

Kl. 20:33

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Magnus Heunicke.

Kl. 20:33

Magnus Heunicke (S):

Tak. Jeg tror, jeg vil gøre det ved at hive et citat frem fra fru Lene Espersen, som jo er tidligere formand for ordførerens parti, nemlig De Konservative. Da hun begrundede forårspakke 2.0 for et par år siden, sagde hun følgende – og jeg citerer:

Derfor er det nødvendigt, at vi bruger afgifter til at sørge for forebyggelse – at vi får et sundere samfund. Derfor lægger vi op til at indføre en forhøjelse af afgifterne på en lang række varer. Det er is, chokolade og sukkerholdige sodavand, og derudover bliver afgiften på tobak også sat væsentligt op. Det mener jeg er sund fornuft. Citat slut.

Det var altså fru Lene Espersen fra De Konservative, som udtalte dette i forbindelse med forårspakke 2.0, og jeg siger det, fordi det jo er meget interessant. Ja, vi sætter nogle afgifter op – det har vi gjort gennem folketingsåret – på de varer, som er usunde. Er det nyt? Nej. Gjorde de andre det selv? Ja.

Hvad betyder det for grænsehandel? Det betyder jo altid noget, men så må man jo sige: Grænsehandelen var på ca. 12 mia. kr. under VK-regeringen. Skatteministeriet vurderer, at stigningen maksimalt vil være 1-13 mia. kr. Det er jo ikke det, der lukker arbejdspladser i Danmark.

Kl. 20:34

Første næstformand (Bertel Haarder):

Benedikte Kiær.

Kl. 20:34

Benedikte Kiær (KF):

Jeg bliver nødt til at sige til ordføreren, at det netop er kommet frem, at grænsehandelen er større, end man lige regnede med. Og så er det jo ikke sådan, at man, blot fordi man lader nogle afgifter stige på et tidspunkt, skal lade dem stige ubegrænset. Hvis ordføreren kan huske tilbage til den tid, så blev det faktisk også pointeret, at vi f.eks. ikke lod afgiften på tobaksvarer stige så meget, som nogle interesseorganisationer gerne ville have vi skulle gøre, fordi vi sagde, at ud

over at åbne op for mere grænsehandel ville det også betyde, at der kom mere illegalt salg af tobaksvarer. Og så vidt jeg husker, har regeringen egentlig også overtaget den politik, for man lod jo ikke cigaretter og andre tobaksvarer stige så meget, som man egentlig gerne ville, og som man har lagt frem i alle de her famøse planer, som man har lavet, og som hedder »Fair Løsning«, og hvad ved jeg.

Derfor er det jo sådan, at man kan lade ting stige til en vis grænse, men vi lever i et åbent samfund. Det er en global verden, og der er ikke ret langt ned til den tyske grænse, og der kommer flere og flere varer ned i den her vogn, og det bekymrer virkelig detailhandelen.

Derfor må jeg bare sige til ordføreren, at der kommer mere slik og mere sodavand, og det er jo ikke sådan, at man har et mindre forbrug, når det bliver hentet syd for grænsen. Hvor er visdommen i, at man bare lader det stige ubegrænset?

Kl. 20:36

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 20:36

Magnus Heunicke (S):

Tak for spørgsmålet. Jeg deler faktisk bekymringen over grænsehandel, og det er netop også, som ordføreren nævnte, en af grundene til, at vi skal være meget varsomme, at vi skal være meget nøjagtige, når vi lægger afgifter på usunde varer i Danmark, så vi ikke bare booster grænsehandelen. Det var det, som den tidligere regering valgte at gøre – som jeg citerede lige før – og det er også det, vi vælger at gøre. Men det er også et valg.

Tag en vare som f.eks. alkosodavand, altså sådan noget alkohol med en meget børnevenlig smag, teenagevenlig smag, hvor man ikke rigtig kan smage alkoholen, men bliver beruset af det. Når det gælder alkoholsodavand, siger vi: Lad os nu have en afgift, som følger prisudviklingen. Vi skal ikke forhøje afgiften, men følge prisudviklingen.

Vil Konservative virkelig have, at det skal være sådan, at alkosodavand gradvis skal blive billigere og billigere, således at når mit ældste barn, som i øjeblikket er 7 år, bliver 17 og 18 år, skal det være ekstra billigt at drikke alkosodavand og købe det i danske butikker? Det synes jeg faktisk er en dårlig udvikling. Lad os da sige, at det er fornuftigt med et vist niveau af afgifter.

Kl. 20:37

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 20:37

Karsten Lauritzen (V):

Jeg vil spørge den socialdemokratiske ordfører om noget, vi ikke har diskuteret så meget, nemlig udviklingsbistand. Det er jo sådan, at det står i regeringsgrundlaget, at man skal øge udviklingsbistanden til 1 pct. af BNI, og man har kastet håndøreren efter det i den finanslovaftale, der er lavet for 2012. Jeg vil høre ordføreren – for man skal jo indfri den her 1-procents-målsætning og det koster lidt penge – om ordføreren lige vil redegøre for, hvilken rolle udviklingsbistanden spiller i regeringens 2020-plan.

Kl. 20:37

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 20:37

Magnus Heunicke (S):

Der har netop været en debat her i Folketinget om udviklingsbistand, og så vidt jeg forstår, var partiet Venstre med til et forslag til vedta-

gelse med bred tilslutning, der fastlagde rammer og strategier for, hvad vi gør med dansk udviklingsbistand. Det er jo et område, som man sagtens kan bruge hele sit liv på at hade, men det har jeg ikke tænkt mig at gøre, for jeg synes, det er fornuftigt, glimrende og godt, at vi som et af de rige lande på kloden er med til at sikre stabilitet, er med til at give en hånd til dem, der ikke har så meget.

Jeg kan forstå, at man faktisk her i Folketinget blev enige på tværs over midten – langt de fleste partier i hvert fald – om en strategi for udviklingsbistanden. Så jeg synes da, det er et godt spørgsmål, som man kan gennemdebattere ved sådan nogle debatter, hvor man taler om strategier, og hvor man taler om indholdet af et temmelig komplekst spørgsmål.

Kl. 20:38

Første næstformand (Bertel Haarder):
Karsten Lauritzen.

Kl. 20:38

Karsten Lauritzen (V):

Det er jo vist det, man kalder aftenens længste ikkesvar. Den debat, som ordføreren henviser til, har ikke noget med, hvor meget man giver i udviklingsbistand, at gøre; det har den aldrig haft, og det ville ordføreren også vide, hvis ordføreren havde sat sig ind i det spørgsmål.

Hvis ordføreren havde sat sig ind i 2020-planen, hvilket jeg egentlig havde en antagelse om at han havde, men det er så ikke tilfældet, så ville ordføreren også let kunne sige: Udviklingsbistand står der ikke en millimeter om i 2020-planen, der er ikke sat en bøjlet 25-øre mere af til de fattige børn i Afrika. Det har vi det i Venstre o.k. med. Vi er ikke dem, der har lovet de 1 pct., vi har ikke skrevet regeringsgrundlaget.

Jeg kan egentlig også godt forstå, at regeringen nu på en lang række områder løber fra løfterne til danskerne, men jeg skal nu også forstå det, ordføreren svarer eller ikke svarer, som om man nu også løber fra løftet om flere penge i udviklingsbistand. Det er da mærkeligt at skrive i regeringsgrundlaget, at man vil øge udviklingsbistanden over en årrække til 1 pct., og så kaster man nogle håndører efter det i finansloven for 2012, men nævner i øvrigt ikke noget som helst om det i 2020-planen. Er det først efter 2020, at der skal gives flere penge til udviklingsbistand og løftet i regeringsgrundlaget om 1 pct. skal indfries?

Kl. 20:40

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 20:40

Magnus Heunicke (S):

Nu kom så det rigtige citat fra regeringsgrundlaget, nemlig at det er »over en årrække«. Det er rigtigt, at regeringen har et mål – et mål, som vi synes er rigtigt og godt – om, at vi på sigt skal øge ulandsbistanden i Danmark. Det synes vi er godt, og vi synes ikke, det er holdbart at skære ned på hjælpen til verdens fattigste. Det sker over en årrække, og det er det, der står i regeringsgrundlaget.

Målet er på sigt at nå derop igen, hvor Danmark var tidligere, og hvor andre lande også er på vej hen. Den udvikling vil vi kun støtte, den synes vi er god globalt set, og det er også godt, at Danmark er med på det hold af progressive lande, der gør det. Men det er også rigtigt, at det ikke er noget, som vi når i den her finanslov, og jeg tror heller ikke, at vi når det i næste finanslov. Men det kan vi så tage til åbningsdebatten eller finanslovdebatten; det kan være, at Venstre har fremsat forslag om det. Det lyder ikke sådan, men man kan være sikker på én ting: Vi arbejder fremad med de værdier, som vi har skrevet i vores regeringsgrundlag. Og hvad er det? Jamen det

er, at vi mener, at ulandsbistand er en god dansk værdi og i øvrigt altid har været det.

Kl. 20:40

Første næstformand (Bertel Haarder):
Fru Merete Riisager.

Kl. 20:41

Merete Riisager (LA):

Tak. Ordføreren taler i dag dedikeret om at skabe varige arbejdspladser, og han diskuterer – også med de tidligere regeringspartier – de her finjusteringer, som skal føre til et mindre antal arbejdspladser, der på ingen måde kan udfylde det store hul efter de ca. 200.000 arbejdspladser, som Danmark har tabt i løbet af finanskrisen.

Hvis man skal skabe varige arbejdspladser, er det jo sådan, at man bliver nødt til også at se ud over landets grænser og se på, hvad det er, der påvirker os udefra, og det har regeringen da også gjort i sin 2020-plan. Der er nemlig en forhåbning om 80.000 arbejdspladser, som skal komme af en genopretning af konjunkturer. Det vil sige, at vi sætter os ned og håber på, at det går bedre. Der er altså i 2020-planen ca. 60.000 arbejdspladser, som stammer fra regeringens initiativer, 40.000, der stammer fra den tidligere regerings initiativer, og så 80.000, som handler om håb for bedre vejr. Hvad er det, når man kigger ud i Europa, som afstedkommer denne positive tilgang?

Kl. 20:42

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 20:42

Magnus Heunicke (S):

Der tager fru Merete Riisager fuldstændig fejl. Der er intet, der har at gøre med at sidde og håbe, tværtimod. Det, vi gør, og det er det, som debatten i dag bl.a. handler om, er jo at sige: Kan vi gøre noget for at skabe ny optimisme, skabe gang i hjulene? Når vi laver en skattereform, er det jo for at skabe arbejdspladser, det er for at skabe ny optimisme, for at skabe gang i hjulene i Danmark.

Når vi kæmper som formandsland for EU, er det også for at få tjek på budgetterne, tjek på regnskaberne, skabe ny optimisme og gang i hjulene i Europa. Vores politik i Danmark og vores politik i Europa går fuldstændig hånd i hånd. Derfor ligger der i vores politik, at ja, vi skaber 19.500 arbejdspladser næste år, og det er vi hamrende stolte af her i Danmark. Der ligger også i det, at vi uddanner vores arbejdskraft, så vi bliver bedre og dygtigere fremover, så Danmark kan blive en vindnation, som netop får medvind på konjunkturerne.

Kl. 20:43

Første næstformand (Bertel Haarder):
Fru Merete Riisager.

Kl. 20:43

Merete Riisager (LA):

Så må ordføreren have mig meget undskyldt. Men jeg kunne stadig væk godt tænke mig en forklaring på, hvad der så menes, når der i 2020-planen står, at 80.000 job stammer fra en normalisering af konjunkturerne. Hvad menes der med det, hvis der ikke bare menes, at kurven ligesom skal rette sig op af sig selv, og der ikke er koblet nogen initiativer på? Når man læser det, kan man jo se, at der står, at 60.000 job stammer fra regeringens egne initiativer. Heraf lægger man 20.000 over til fagbevægelsen – det vil sige, at man tager 40.000 arbejdspladser på sig selv og lægger resten andre steder hen. Og så er der altså 80.000 arbejdspladser, som kommer fra en normalisering af konjunkturer. Hvad ligger der i det, hvis det ikke bare er håb om bedre vejr?

Kl. 20:44

Kl. 20:46

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 20:44

Magnus Heunicke (S):

Der ligger jo det, at vi tror på, at det gør en forskel, hvad vi beslutter. Det gør en forskel, hvad vi sætter i gang. Det gør en forskel, hvordan vi indretter vores samfund, og hvilken uddannelse vores arbejdskraft har. Det gør en forskel, hvordan vi bruger energipolitikken, hvordan vi satses på energipolitikken. Det gør en forskel for hele samfundsforsretningen. Og det smitter jo af, hvis mennesker får et arbejde, det smitter jo af, hvis der bliver tryghed om menneskers arbejdssituation. Hvordan smitter det af? Jo, det gør det, ved at man tør gå ud og bruge nogle penge, at private investorer tør gå ud og investere. Konkret har vi jo lige nu lagt op til at fjerne iværksætterskatten. Hvorfor har vi gjort det? Det har vi gjort, fordi det giver en konkret effekt, og fordi det skaber gang i hjulene og ny optimisme i hele samfundet. Det er de konjunkturer, vi taler om.

Kl. 20:44

Første næstformand (Bertel Haarder):

Vi kan nå en sidste kort bemærkning. Hr. Peter Juel Jensen.

Kl. 20:44

Peter Juel Jensen (V):

Tak. Og tak, fordi jeg kom på talerlisten den her gang – nu har jeg siddet og ventet meget tålmodigt.

Jeg vil gerne lige citere ordføreren, som i sin tale sagde: Alle danskere i arbejde vil få glæde af reformen. Og her til sidst sagde han i et svar til fru Merete Riisager: Når vi laver en skattereform, er det for at skabe arbejdspladser og få gang i hjulene.

Det er jo ikke rigtigt, for det ligger jo også i det udspil til skattereform, at man vil gå ind og reducere det såkaldte rejsefradrag, altså det fradrag, en person får for at rejse fra sin bopæl til sit arbejde. Og når man går ind og halverer det, er der jo rigtig mange danskere, for hvem det her ikke vil blive en gevinst, og for hvem det ikke vil kunne betale sig fortsat at passe et arbejde. Hvad mener ordføreren om det?

Kl. 20:45

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 20:45

Magnus Heunicke (S):

Initiativet, som er en del af den store skattereform, retter sig mod en ekstraordinær indsats for at bekæmpe social dumping. Det er et problem, som har fået lov til at vokse sig alt for stort på det danske arbejdsmarked og som betyder, at vi får billig, ofte østeuropæisk, arbejdskraft ind i Danmark.

Det var altså et skattesystem, som på forskellig vis begunstigede og tilskyndede til, at man gjorde det, at det var den rigtige måde at gøre det på; så kunne man både få meget lavere løn end under de danske overenskomster og samtidig få nogle skattebegunstigelser. Det går vi ind og stopper nu, og vi synes, det er på tide, at vi får det stoppet nu. Det er godt for arbejdsmarkedet, det er godt for de dansk uddannede håndværkere, og det er det rigtige at gøre. Og derfor er den samlede effekt af det forslag hamrende god for Danmark.

Kl. 20:46

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Peter Juel Jensen.

Peter Juel Jensen (V):

Jeg prøvede at give ordføreren en chance for at komme tilbage til virkeligheden, for fakta er jo, at rigtig mange danske håndværkere har stor glæde af det fradrag, at rigtig mange danske håndværkere kan rejse fra deres bopæl og arbejde et andet sted, pendle ud af kommunen og dermed være i beskæftigelse og betale skat og dermed være med til at bidrage til samfundskagen. Dem sender ordføreren nu hjem på dagpenge.

Kl. 20:47

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 20:47

Magnus Heunicke (S):

Jeg synes, det er en voldsom påstand, at vi sender folk hjem på dagpenge. Vi skaber næste år 19.500 arbejdspladser i hele Danmark i produktionsbranchen, i bygge- og anlægsbranchen. Rigtig meget håndværksuddannet arbejdskraft kommer ud og arbejder, og samtidig gør vi noget, som man med rette har efterspurgt, nemlig gør en ekstraordinær indsats mod social dumping. Det synes jeg i den grad manglede i den tidligere regerings politik, men lad os bare stoppe med at skælde ud over det og i stedet glæde os over det, vi gør. Så vi skaber arbejdspladser, og vi bekæmper social dumping – det er et fremragende element i vores skattereform.

Kl. 20:48

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til den socialdemokratiske ordfører. Så giver jeg ordet til Dansk Folkepartis ordfører, fru Pia Kjærsgaard.

Kl. 20:48

(Ordfører)

Pia Kjærsgaard (DF):

Tak. Jeg må altså være så ærlig at sige, at jeg har siddet og overvejet, om det var umagen værd at gå op i anden runde, for jeg synes godt nok, at det her kører noget i tomgang. Jeg synes ikke rigtig, at vi har fået svar på de mange, mange spørgsmål, som er stillet i løbet af dagen. Men så gør man selvfølgelig en indsats og tænker o.k., så går man herop igen, for det kunne jo være, at hvis regeringen blev presset, så skete der et eller andet. Man kan jo altid gøre et forsøg, og det fornemmer jeg sådan set også at Venstres ordfører, som var oppe som den første, gjorde her. Jeg tror også, at resten af oppositionens ordførere vil gøre det samme.

Jeg må sige til statsministeren, at jeg måske ikke synes, det var så imødekommende, hvad jeg hørte fra statsministerens side, hvis man gerne vil have et forlig i stand – og det er da helt klart min opfattelse, at det vil man gerne – om den skattereform, som vi nu står og diskuterer her ved en afslutningsdebat, hvilket jeg i sig selv synes er absurd. Vi skulle jo egentlig diskutere, hvad der er sket fra september, hvor vi havde folketingsvalget – i hvert fald fra oktober, hvor samlingen blev indledt – og så til nu. Det plejer at være det normale i en afslutningsdebat. Men sandheden er, at der faktisk ikke er sket noget som helst. Så er der så kommet sådan ikke andet end triste ting, synes jeg, hvor man har undret sig og tænkt, hvad der egentlig sker med den regering, der sidder, og dens parlamentariske grundlag osv. Der blev så fremlagt en skattereform i går, og det er så den, vi alle sammen koncentrerer os om. Det kan jeg egentlig godt føle mig lidt fanget af, på en måde lidt bondefanget. Men o.k., vi spiller alle sammen med på det.

Jeg vil alligevel godt gå over i lidt andre ting og sige til regeringen: Man vil gerne gøre noget godt for danskerne, som statsministeren har sagt i rum tid – efter at Dansk Folkeparti har sagt det danske

folk og danskerne i stedet for befolkningen og vælgerne, så siger man danskerne; det er også fornuftigt, for det er dem, det drejer sig om – så fatter jeg simpelt hen ikke, at man har rullet så mange ting tilbage, som den forrige regering sammen med Dansk Folkeparti havde lavet.

Jeg vil godt forholde mig lidt til udlændingepolitikken, som ingen andre end Dansk Folkeparti har haft lyst til at forholde sig til i den her debat. Man vil gerne have penge ind på budgettet. Hvorfor i alverden afskaffer man starthjælpen, som netto koster 350 mio. kr.? Jeg forstår det ganske enkelt ikke. Starthjælpen bevirker altså, at der er indvandrere, som hurtigere kommer i arbejde, end hvis de bare skulle ligge hjemme på sofaen uden at søge et arbejde. Jeg synes, det er besynderligt, at man faktisk har mindsket arbejdsudbuddet med den foranstaltning, for det er jo rent faktisk det, man har. Beskæftigelsesministeriet har tidligere beregnet sig frem til et mindsket arbejdsudbud på 2.500 personer. Det er jo ganske mange. Hvorfor afskaffer man pointsystemet, som også koster penge? Man har beregnet det til 210 mio. kr. Asylsøgerne ud af asylcentre koster 200 mio. kr., og sådan kunne man blive ved og ved. Ulandsbistanden er også berørt her i anden runde. De samlede udgifter til ulandsbistand og udlændinge i år er omkring 1 mia. kr. Jamen det er jo helt fantastisk, når man samtidig siger, at man gerne vil have penge ind på budgettet. Men der er desværre ikke nogen politikere, som rigtigt ønsker at diskutere den del af det. Og nu trænger jeg altså faktisk til vand. Tak.

Så er der den meget omtalte børnecheck, som jo har sejlet frem og tilbage. Altså børnechecken har man givet til alle uanset hvad, uanset indkomst, uanset hvor mange børn man har. Det fik vi reduceret til, at det var antallet af børn man skulle give til, for det er ikke ligegyldigt, om man har to eller tre børn, eller om man har syv eller otte børn. Det har regeringen så lavet om til, at nu kan alle stadig væk få, hvorefter regeringen igen er begyndt at tale om, at nu skal man lave andre reduktioner i børnechecken, som for os såmænd lyder fornuftigt nok. Men det, at man har genindført, at alle kan få en børnecheck, uanset hvor mange børn man har, vil betyde 260 mio. kr. i 2012, 310 mio. kr. i 2014 og 370 mio. kr. i 2015. Altså, når man råber op om, hvor pengene skal komme fra, hvorfor i alverden tager man så ikke fat på de her områder?

I stedet for pålægger man danskerne nye afgifter, og jeg vil stadig væk forholde mig til hele afgiftssystemet og grænsehandelen, som jeg ser bliver ret katastrofal. Altså den her sukkerafgift – jeg var også inde på det i min første ordførtale – påvirker rigtig mange arbejdspladser. De står på spil. Man kan ikke hele tiden tale om udbud af arbejdspladser og så samtidig nedlægge arbejdspladser, som man gør, når man pålægger nye afgifter, som vil øge grænsehandelen, som vil betyde flere arbejdspladser på den anden side af grænsen, men ikke i Danmark, og det er jo det, vi rigtig gerne vil have. Et glas marmelade vil stige fra 24 kr. til over 40 kr., og det er jo absurd, fuldstændig absurd.

Har jeg ikke mere taletid, formand? (*Første næstformand* (Bertel Haarder): Der er masser af spørgsmål, så ordføreren vil få rig lejlighed til at sige noget). Det er godt. Tak, tak.

Kl. 20:54

Første næstformand (Bertel Haarder):

Fru Anne Halsboe-Larsen har den første korte bemærkning.

Kl. 20:54

Ane Halsboe-Larsen (S):

Mange tak for det, formand. Fru Pia Kjærsgaard overvejede, om det var værd at stille sig på talerstolen endnu en gang i dag, og der må jeg sige, at jeg er rigtig glad for, at fru Pia Kjærsgaard valgte at tage ordet igen. For selv om mange dele af talen var gentagelser fra tidligere i dag, undrede jeg mig igen over, at man ikke valgte at fokusere på problemet med social dumping, men at ordføreren igen tog fat i

familiesammenføring for børn, starthjælp og alle de andre ting på udlændingeområdet i stedet for at fokusere på det problem, vi i virkeligheden står med.

Jeg håber, at fru Pia Kjærsgaard i den her omgang måske kan hjælpe mig lidt på vej ved at give nogle klare svar på, hvad det egentlig er, Dansk Folkeparti ser som løsninger på den udfordring på vores arbejdsmarked, at der er danskere, der ikke kan komme i arbejde, fordi vi møder unfair konkurrence fra østeuropæisk arbejdskraft, der får en alt for lav løn og er hyret af arbejdsgivere, der simpelt hen ikke spiller efter vores fælles regler.

Kl. 20:55

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 20:55

Pia Kjærsgaard (DF):

Det synes jeg da er meget enkelt. Det er at sige, at der ikke er mulighed for at arbejde i Danmark, og at vi skal søge nogle begrænsninger, sådan som mange andre lande også har gjort. Sydeuropæiske lande har søgt begrænsninger i forhold til EU, og det synes jeg også at vi skal gøre. Vi burde gøre det under vores formandskab, men der gør statsministeren ingen som helst ting. Østeuropæisk arbejdskraft er et enormt problem. Vi har tidligere angrebet fagbevægelsen for, at den er fuldstændig lad, hvad det angår, hvilket jeg simpelt hen ikke forstår. Nu kommer man så med nogle initiativer her i finansloven, som vi også siger er fine. Vi rakker jo ikke det hele ned. Vi siger, at det er fint.

Men det er grotesk, at man først er kommet op på mærkerne nu, hvor det er et kæmpe problem med østeuropæisk arbejdskraft. Det er ved at være for sent, men vi kan søge begrænsninger, hvis vi snakker med det store, almægtige EU om det. Det har flere sydeuropæiske lande gjort, og det er min opfordring til statsministeren, der endnu et stykke tid er formand for EU, at det bør man gøre, for Danmark har et problem. Det er fuldstændig korrekt, og det er da dejligt, at Socialdemokratiet har fået øjnene op for det. Jeg synes, det er fuldstændig urimeligt, at der er danske håndværkere, der går arbejdsløse, men at der florerer masser af østeuropæisk arbejdskraft rundt omkring i landet.

Kl. 20:56

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ane Halsboe-Larsen.

Kl. 20:56

Ane Halsboe-Larsen (S):

Jeg kan jo returnere det ved at sige, at jeg også er meget, meget glad for, at Dansk Folkeparti har fået øjnene op for problemerne og ikke mindst ligesom trækker hovedet ud af busken, hvorfra man har kritiseret noget, der skete for 10 år siden, og nu rent faktisk måske begynder at ville se på nogle konkrete tiltag i forhold til den situation, vi står i i dag. Fra dag et, og det kan jeg sige helt ærligt som mit partis ordfører på det her område, har det været en højt prioriteret opgave for regeringen at gøre noget ved, at vi taber skatteindtægter, arbejdspladser og kontrol med vores eget arbejdsmarked, fordi man i 10 år har set passivt til på det her område.

Dansk Folkeparti har i de sidste 10 år fremsat bunkevis af beslutningsforslag. Jeg tror, fru Pia Kjærsgaard vil give mig ret i, at Dansk Folkepartis indflydelse har været ganske markant, men alligevel har Dansk Folkeparti formået at styre fuldstændig udenom det her emne. Man har fokuseret på kamphunde, man har fokuseret på burkaer, og man har fokuseret på grænsebobme. Hvad med at tage det her problem seriøst? Hvad med at komme med konkrete ting, som ikke handler om noget, der foregik for 10 år siden, eller om at lukke grænserne og melde Danmark ud af Europa? Hvad med at melde sig

ind i kampen og sætte sig ved bordet, nu når vi endelig har fået en regering, der tager det her problem seriøst?

Kl. 21:01

Kl. 20:58

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 20:58

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg synes næsten, at fru Ane Halsboe-Larsen skal have lov til at tale. Fru Ane Halsboe-Larsen må såmænd godt få lidt af min taletid, for det, fru Ane Halsboe-Larsen siger, er jo fuldstændig rigtigt, så lad os bare få mere af det. Det synes jeg simpelt hen er fremragende. Bare på med vanten og pres det der store Socialdemokrati til at komme med nogle flere initiativer om det her. Jeg er glad for, at det er en mærkesag for fru Ane Halsboe-Larsen.

Jeg vil gerne supplere med at sige, at det jo ikke alene er arbejdet, der bliver taget fra danske håndværkere, det er ikke alene skatteindtægter, der ikke kommer her til landet, men tværtimod bliver sendt et andet sted hen, det har faktisk også noget med forbrug at gøre. Når østeuropæiske håndværkere er i Danmark, skaber det jo ikke et dansk forbrug, forbruget bliver sendt ud af landet. Der er masser af problemer, så det kan vi godt være fælles om.

Så er der en ting, jeg ikke vil give fru Ane Halsboe-Larsen ret i, nemlig det med grænsebommene, som man udtaler sig så negativt om. Det synes jeg er lodret forkert at gøre. Jeg tror ikke, Socialdemokratiet har de socialdemokratiske vælgere med sig, hvad det angår. Det er ikke det, jeg hører rundtomkring. Hvis vi nu havde, lad os kalde det grænsebomme, som aldrig har været på tale – man forestiller sig sådan nogle grænsebomme, der går ned, men det har aldrig nogen sinde været på tale; det er det værste vås – altså en kontrol ved grænsen, så kunne det jo være, at masser af illegal arbejdskraft ikke kom til Danmark, for det er jo også et problem. Det er jo ikke alene den såkaldte legale østeuropæiske arbejdskraft, men faktisk også den illegale, og det kunne en kontrol ved grænsen være med til at afhjælpe.

Kl. 20:59

Første næstformand (Bertel Haarder):

Jeg skylder at nævne, hvem der har bedt om ordet. Det har Søren Pind, Per Clausen, Rasmus Prehn, Joachim B. Olsen, Lotte Rod, Eigil Andersen, Julie Skovsby, Johanne Schmidt-Nielsen, Christian Juhl og Liv Holm Andersen. Jeg vil igen prøve at sørge for, at der kommer nogen til at spørge fra alle partier. Hr. Søren Pind.

Kl. 21:00

Søren Pind (V):

Jeg er ikke så vant til, at der er nogen, der stjæler rampelyset fra mig ved at stå foran mig. Jeg er i øvrigt altid glad for at se fru Pia Kjærsgaard på talerstolen, men jeg holder dog af at se hende i øjnene.

Det har været nævnt her i aften, og fru Pia Kjærsgaard var inde på det i sin tale, nemlig at regeringen har foretaget en række tilbage-rulninger af de gode initiativer, som blev foretaget i et samarbejde mellem den tidligere regering og Dansk Folkeparti på udlændingeområdet. I den sammenhæng har regeringen gjort det sværere at udvise kriminelle udlændinge fra Danmark, og man har spillet et dobbeltspil om det over for Europa-Kommissionen. I den sammenhæng har regeringen fremført den påstand, at jeg snød Dansk Folkeparti i de forhandlinger, der var. Må jeg spørge fru Pia Kjærsgaard: Føler fru Pia Kjærsgaard sig snydt af mig, eller føler fru Pia Kjærsgaard, at regeringen snyder den danske befolkning?

Kl. 21:01

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Pia Kjærsgaard (DF):

Altså, den ligger næsten lige for, men lad mig bare svare. Jeg føler sådan set, at regeringen snyder den danske befolkning, for det er jo rigtigt, som hr. Søren Pind siger, at regeringen har talt med to tunger. Justitsministeren mindede mig egentlig lidt om de imamer, som under Muhammedkrisen sagde en ting på arabisk i de arabiske lande og noget andet, når de kom til Danmark. Det er bestemt ikke i orden, afgjort ikke.

Jeg er rigtig glad for, at både Dansk Folkeparti og Venstre er gået videre med det, og jeg håber sådan set ikke, at sagen slutter her. Jeg synes, det ganske forkert, at man skriver en ting til EU og siger noget andet til danske folketingspolitikere. Det er nok noget, hvor man burde være lidt mere på dupperne og konfrontere ministeren med, om det er rigtigt på den måde at føre Folketinget bag lyset. Det er faktisk en ganske alvorlig sag, og det er justitsministeren, der har gjort det. Jeg er ked af, at ministeren ikke er til stede på nuværende tidspunkt, men han sidder måske et eller andet sted og hører mig og hr. Søren Pind. Jeg er ganske overbevist om, at han skriver sig det bag øret, og at sagen ikke er slut endnu.

Kl. 21:02

Første næstformand (Bertel Haarder):

Søren Pind.

Kl. 21:02

Søren Pind (V):

Den her ligger jo også lige til højrebænet. Jeg vil gerne kvittere for fru Pia Kjærsgaards klare svar og hendes konstatering af, at det er den nuværende regering, der har snydt den danske befolkning, og ikke mig, der har snydt Dansk Folkeparti. Det er jeg taknemlig for. Derfor tak til fru Pia Kjærsgaard for denne klare tilkendegivelse. Den er jeg glad for. Jeg glæder mig til at se fru Pia Kjærsgaard på talerstolen en anden gang, og så vil jeg håbe, at hr. Kim Andersen til den tid ikke står i vejen.

Kl. 21:02

Første næstformand (Bertel Haarder):

Jeg tror, at vi kan gå til den næste spørger, hr. Per Clausen.

Kl. 21:02

Per Clausen (EL):

Jeg vil da starte med at sige, at jeg er meget glad for, at Venstre er vendt tilbage til debatten, godt nok mest som støtteparti for Dansk Folkeparti, men man skal jo hele tiden vænne sig til nye roller, så det synes jeg er rigtig godt, tak for det.

Når jeg stiller et spørgsmål til fru Pia Kjærsgaard den her gang, er det, fordi jeg fik udtrykt mig alt for uklart, da jeg stillede spørgsmålet i første runde, så nu prøver jeg at gøre det klart. Jeg vil gerne spørge fru Pia Kjærsgaard, om Dansk Folkeparti kan stemme for en ændring af dagpengene, kontanthjælpen og førtidspensionen, der betyder, at reguleringen forringes i stil med det, regeringen har fremlagt i sit skatteudspil.

Kl. 21:03

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 21:03

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg kan ikke svare meget andet, end jeg gjorde i første runde, og det vil jeg godt forholde mig lidt til, for det havde jeg egentlig også skrevet op på mit papir her. Jeg nåede det bare ikke, inden de 5 minutter var slut.

Det er jo en fuldstændig mærkelig situation, at Enhedslisten sidder som parlamentarisk grundlag, og det, jeg har oplevet her i debatten i dag, er, at regeringen appellerer til alle mulige andre partier end sit parlamentariske grundlag. Regeringen burde da have sit parlamentariske grundlag på plads. Det er uprofessionelt, sådan som det er foregået, ganske uprofessionelt. Der må jeg så spørge statsministeren, som kommer op og svarer her på et tidspunkt: Hvad agter statsministeren at gøre med sit parlamentariske grundlag? Altså, det er jo fuldstændig gakkak rent ud sagt, at Enhedslisten på den måde fører sig frem.

Jeg føler, at det er meget naturligt i de sager, man gør det, men har man slet ingen indflydelse, kan man ikke gøre sin stilling gældende? For det er jo regeringen, der er parlamentarisk grundlag og ikke i den her omgang Dansk Folkeparti, og de er en del af skattereformen, som regeringen har lagt frem samlet, og hvor vi jo har været til en forhandling. Det er bestemt ikke noget, der, som det hedder i politikersprog, er groet i vores have, det omkring overførselsindkomsterne. Men jeg fornemmer, at Enhedslisten er meget opsat på det her. Lad os se, for det er jo Enhedslisten, der har serveretten, der har vagten, som der blev sagt under valgkampen, som skal finde ud af, hvad det egentlig er, man vil gøre.

Kl. 21:04

Første næstformand (Bertel Haarder):
Hr. Per Clausen.

Kl. 21:04

Per Clausen (EL):

Det er sådan set meget godt forsøgt at sige en masse, som jeg så skal forholde mig til. Nej, jeg tror, at jeg gentager spørgsmålet, for så kan vi enten få et svar eller få det gjort helt klart, at det ønsker fru Pia Kjærsgaard ikke at svare på.

Er det sådan, at Dansk Folkeparti er villig til at stemme for et forslag i Folketinget, der betyder, at overførselsindkomsterne og reguleringen af dem forringes i stil med det, regeringen har foreslået i sit skatteudspil, eller kan Dansk Folkeparti garantere, at det vil de ikke, og at Dansk Folkeparti vil stemme nej, hvis det kommer op i Folketingssalen?

Kl. 21:05

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 21:05

Pia Kjærsgaard (DF):

Skulle vi stille det i Folketinget? Altså, hvor er vi henne! Det er da fuldstændig ude i skoven. Det er da Enhedslisten, som må gøre et eller andet. Fru Johanne Schmidt-Nielsen sidder og peger og fortæller hr. Per Clausen, hvad han skal sige. Kom dog selv på banen. Det synes jeg da ville være en rigtig god idé. Det ville være vældig velegnet.

Kl. 21:05

Første næstformand (Bertel Haarder):
Hr. Eigil Andersen.

Kl. 21:05

Eigil Andersen (SF):

Tak. Det er som nævnt uacceptabelt, at vi har danske job, som bliver undermineret af udenlandske firmaer, som snyder med skat og moms og blæser på alle arbejdsmiljøregler osv. Der skete så det omkring den 1. maj, at Dansk Folkeparti forsøgte at gøre sig til helte med hensyn til kampen mod social dumping, men at Dansk Folkeparti skulle være helte på det område, betragter jeg som lige så troværdigt, som da det kom frem, at Nordkoreas Kim Jong-il slog verdensrekor-

den i golf med 11 gange hole-in-one, den allerførste gang han stod på en golfbane. Det, DF gjorde der, er lige så troværdigt.

Hvis man mente noget med, at man vil kæmpe mod social dumping, havde man formentlig gjort det, mens man havde magt, nemlig mens hr. Lars Løkke Rasmussen var statsminister. Det, der er sket nu, er, at der blevet bevilget penge til øget kontrol fra Arbejdstilsynet, politiet og SKAT. Ved den første razzia fandt man 80 firmaer, som man mistænker for at have svindlet med skat og moms i form af manglende betaling, man fandt 24, der fik straks påbud af Arbejdstilsynet, og man vil uddele 23 bøder for manglende tilmelding til RUT-registeret. Det er noget, der er sket under det nye flertal.

Hvad gjorde Dansk Folkeparti under hr. Lars Løkke Rasmussen for at modvirke denne sociale dumping?

Kl. 21:07

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 21:07

Pia Kjærsgaard (DF):

Nu er man jo ikke mere helt, end andre gør en til. Sådan er det jo altid.

Jeg er meget godt tilfreds med, at der bliver skredet ind over for det her, men problemet er jo, at jo længere tid der er gået, jo større er problemet blevet, og problemet er virkelig stort nu. Det er derfor, man er gået ind i alt det her med razziaer og dumping osv., og det synes jeg da er vældig, vældig godt, og jeg støtter da som sagt også det, regeringen lægger frem i finanslovsforslaget om social dumping.

Men lad være med at komme med den der »hvad gjorde Dansk Folkeparti?« Det er stadig væk regeringen – og jeg bruger betegnelsen den nuværende statsminister, tidligere oppositionsleder i valgkampen, fru Helle Thorning-Schmidt – der har vagten nu, så bare kom på banen. Vi skal nok støtte, hvor det er godt.

Kl. 21:08

Første næstformand (Bertel Haarder):
Eigil Andersen.

Kl. 21:08

Eigil Andersen (SF):

Det er jo sådan, at hvis man skal vurdere, hvad der foregår i det politiske liv, er det en meget givtig ting at sammenligne ord og handling. Dengang Dansk Folkeparti havde magt – det var dengang, hr. Lars Løkke Rasmussen var statsminister – gjorde man ingenting. Den nye skattereform, som vi har foreslået, indebærer yderligere tiltag imod social dumping. Der sker det, at udenlandske arbejderes rejsefradrag bliver nedsat fra 50.000 kr. til 25.000 kr., så det ikke længere er så attraktivt at arbejde i Danmark til en lav løn. Og der sker også det, at det bliver slået fast, at arbejdskraft, som udenlandske firmaer udlejer til danske firmaer, skal betale dansk skat og ikke betale lav skat til det land, de kommer fra, eller slet ingen skat.

Nu er der kommet gang i den under den nye regering, men hvad gjorde Dansk Folkeparti, mens man havde magt under hr. Lars Løkke Rasmussen?

Kl. 21:09

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 21:09

Pia Kjærsgaard (DF):

Jo, men hvad gjorde SF? Hvad gjorde Socialdemokratiet? Hvad gjorde Radikale Venstre? Hvad gjorde desværre også Venstre og Konservative? De tillod østeuropæisk arbejdskraft, og det er der, hele humlen ligger.

Men det, Dansk Folkeparti gjorde, var eksempelvis at være meget imod, og vi fik også igennem, at eksempelvis de her børnepenge, der blev sendt til Polen, blev begrænset. Det synes jeg da var en fremragende indsats. Jeg synes også, det ville være godt – og det er så et opdrag til regeringen, og vi vil også meget gerne stille forslaget – hvis man kunne stoppe det dobbelte husfradrag eller boligfradrag eksempelvis. Der er masser at gøre endnu, så lad os bare komme i gang, vil jeg sige til hr. Eigil Andersen. Vi er naturligvis med.

Men det egentlige problem er, at man har tilladt østeuropæisk arbejdskraft. Og uanset hvor meget man sætter ind over for social dumping, hvor meget man forsøger at legalisere det her, vil det altid være sådan, at østeuropæisk arbejdskraft kan underbyde dansk arbejdskraft. Sådan vil det være, så længe vi har østeuropæiske arbejdere i Danmark.

Kl. 21:10

Første næstformand (Bertel Haarder):
Så er det fru Lotte Rod.

Kl. 21:10

Lotte Rod (RV):

Fru Pia Kjærsgaard efterlyser, at vi er imødekomme. Det vil vi rigtig gerne være. Så derfor vil jeg gerne give fru Pia Kjærsgaard chancen for selv at være imødekomme. Derfor er mit spørgsmål: Er fru Pia Kjærsgaard og Dansk Folkeparti enige i at hæve grænsen for, hvornår man skal betale topskat?

Kl. 21:10

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 21:10

Pia Kjærsgaard (DF):

Man tager sådan lige et punkt i den her fremlagte skattereform og spørger så: Støtter Dansk Folkeparti det? Der er ingen tvivl om, hvor Dansk Folkeparti står. Vi synes, det er godt med beskæftigelsesfradraget. Det er faktisk noget, som vi har opfundet. Det synes vi er rigtig, rigtig godt. Men når man går ind og siger, at nu skal vi have topskattelettelse, og at vi tager det fra dem på overførselsindkomst, vi tager det fra pensionisterne, så er vi ikke med.

Kl. 21:11

Første næstformand (Bertel Haarder):
Lotte Rod.

Kl. 21:11

Lotte Rod (RV):

Jeg synes jo, det er glædeligt, hvis Dansk Folkeparti er enig i at gøre noget ved beskæftigelsesfradraget. Men når jeg også spørger til det her med grænsen for topskat, er det jo, fordi det er en af de ting, som virker. Derfor kunne jeg godt tænke mig at spørge lidt ind til, om fru Pia Kjærsgaard i det mindste anerkender, at det er en rigtig klog ting at gøre.

Kl. 21:11

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 21:11

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg ved ikke, hvor klog den ting er. Nu har vi jo været med i en skatteomlægning med den tidligere regering, hvor man også berørte topskatten. Jeg ved ikke lige absolut, hvor klogt det er, og hvor meget vi ønsker at gå ind i den debat. Vi har andre prioriteringer, som jeg synes er meget mere fornuftige. De ligger ikke til Det Radikale Venstre, men de burde ligge til Socialdemokratiet og Socialistisk Folke-

parti. Det er beskæftigelsesfradrag, og det er, at også nogle uden for arbejdsmarkedet får noget ud af det. Det er nok der, vores prioriteringer ligger.

Kl. 21:12

Første næstformand (Bertel Haarder):
Hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 21:12

Joachim B. Olsen (LA):

Jeg synes måske, at det er lige stort nok at tage æren for ligefrem at have opfundet beskæftigelsesfradraget. Det blev opfundet af Milton Friedman, nobelprismodtager i økonomi fra USA, og indført i USA i 1970'erne. Men lad det nu ligge.

Jeg kunne egentlig godt tænke mig at spørge – og det er altså ikke ment som et drillespørgsmål, det vil jeg godt lige understrege – om vi nogensinde ser en selvstændig plan fra Dansk Folkeparti, f.eks. en 2020-plan eller en økonomisk plan, der rækker længere ud i fremtiden, en plan, hvor Dansk Folkeparti kommer med nogle selvstændige bud på, hvordan vi løser de helt enorme udfordringer, dansk økonomi står over for, for der er underskud, så langt øjet rækker. Jeg spørger med oprigtig interesse, for jeg kunne virkelig godt tænke mig at se det. Jeg synes, det kunne være rigtig interessant.

Kl. 21:13

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 21:13

Pia Kjærsgaard (DF):

Det er jeg slet, slet ikke i tvivl om. Hr. Joachim B. Olsen er et sødt og oprigtigt og godt menneske, så jeg er slet ikke i tvivl om, at det er en oprigtig interesse, og at det ikke har noget med polemik at gøre.

Lad mig lige med hensyn til beskæftigelsesfradraget sige, at det kan godt være, Milton Friedman har opfundet det i USA, men så er det Dansk Folkeparti, der har opfundet det i Danmark. Sådan er det.

En selvstændig plan – jamen hvis det skal være efter Liberal Alliances model, er det jo meget nemt. Det er jo meget nemt bare at sige, at der skal fyres så og så mange offentligt ansatte, der skal være så og så mange, der ikke skal betale skat, ingen topskat osv. Det anerkender vi ikke, og vi respekterer det faktisk heller ikke særlig meget, må jeg så sige.

Jeg synes, det arbejde, vi har gjort igennem 10 år, er fint. Vi er i opposition, og det har vi sådan set været i 10 år, men vi er endnu mere i opposition nu – vi har jo endnu ikke været i regering, og så er man vel altid i opposition, og vi er i ekstra opposition nu. Men man skal aldrig nogen sinde, som jeg føler Liberal Alliance er, være i opposition til virkeligheden. Der bliver det altså besværligt.

Kl. 21:14

Første næstformand (Bertel Haarder):
Hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 21:14

Joachim B. Olsen (LA):

Jeg føler bestemt ikke, at vi er i opposition til virkeligheden. Det er også derfor, vi gjorde os den umage, at vi lod den plan, vi lagde frem, gennemregne af DREAM-gruppen, som jo er finansieret af Økonomi- og Indenrigsministeriet. Og den plan indeholdt i øvrigt ikke, at vi ville fyre 40.000 ansatte. Det var naturlig afgang over 10 år, fordi vi ligesom siger, at vi har verdens største offentlige sektor, og vi kan måske godt klare os med en lille smule mindre offentlig sektor i Danmark. Men lad nu det ligge.

Men jeg fik ikke rigtig noget svar: Altså, får vi nogen sinde en selvstændig plan fra Dansk Folkeparti, hvor Dansk Folkeparti kom-

mer med nogle bud på, hvordan man øger arbejdsudbuddet osv. for at møde de kæmpestore udfordringer, som Danmark står over for?

Kl. 21:15

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 21:15

Pia Kjærsgaard (DF):

Jo, jeg kan godt huske alt det der med naturlig afgang, og at det nok gik af sig selv, og sådan noget. Det mindes jeg fra fordums tid, og det gik jo slet, slet ikke. Det blev ikke nogen succes. Så jeg vil ikke anbefale, at Liberal Alliance, hvis de ønsker at blive et stort parti hen ad vejen, fortsætter ad den vej, men det er jo helt op til Liberal Alliance.

Jeg vil stadig væk fastholde, at det, vi har gjort igennem 10 år, og det, vi gør nu, tror jeg er vores mission, nemlig at vi siger, at det ikke nytter noget, at man begrænser arbejdsudbuddet ved de ting, som man har gjort i forhold til udlændingepolitikken, altså at man lader folk blive hjemme på sofaen, og at det ikke nytter noget, at man bliver ved med at pålægge afgifter og skatter, så der ikke er noget arbejdsudbud overhovedet, så arbejdspladserne forsvinder. Jeg tror ikke, det er vores mission som det parti, vi er nu, hvor vi ikke er i regering, og hvor vi ikke sidder sammen med nogen regeringspartier, at komme med en målrettet plan. Det har jeg set andre partier få stor fiasko med.

Altså, vi så det jo bare med S og SF under valgkampen. Hvad blev der af de 12 minutter og den fair løsning? Altså, nu vil man endnu mere end de 12 minutter. Man vil også afskaffe helligdage, hvilket jeg synes er en skandale og en katastrofe. Jeg synes, det er en rigtig dårlig idé, og der er andre ting. Nu har man tilsluttet sig tilbagetrækningsreformen, hvilket man sagde man ikke ville. Man vil også arbejde længere, og det er da synd for den SOSU-assistent og arbejder, som under valgkampen var noget af det mest nedslidte.

Det kunne jeg godt tale meget længe om, men lad mig give svaret klart: Jeg tror ikke, at man ligesom Liberal Alliance skal forsøge at komme med en plan, som ikke er gennemførlig – eller ligesom Socialdemokratiet for den sags skyld.

Kl. 21:16

Første næstformand (Bertel Haarder):
Fru Johanne Schmidt-Nielsen.

Kl. 21:16

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Kan Dansk Folkeparti stemme for en skattereform, hvor man har en lavere regulering af dagpengene, kontanthjælpen og førtidspensionen, end man har i dag?

Kl. 21:17

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 21:17

Pia Kjærsgaard (DF):

Det er et meget, meget enkelt spørgsmål, som jeg synes er for enkelt til, at man bare kan sige nej eller ja. Jeg har sagt til regeringen, at vi kommer, og at vi har nogle punkter, bl.a. det med overførselsindkomsterne, som vi synes er et forkert spørgsmål for regeringen at bevæge sig ind på, ganske forkert. Vi synes, at spørgsmålet om pensionisterne er ganske forkert. Vi synes, at spørgsmålet om rentefradragsretten er ganske forkert. Vi synes, at spørgsmålet om grænsehandelen er ganske forkert. Og man kunne egentlig isoleret stille alle de spørgsmål fra forskellige partier i Folketinget, som hver især har en interesse i dem. Nu har Enhedslisten, det har jeg bemærket, det

med overførselsindkomsterne, og der kunne være andre partier, de borgerlige, som havde det med rentefradragsretten, og de kunne sige til os: Kan Dansk Folkeparti være med til at reducere rentefradragsretten?

Altså, det er jo ikke realpolitik, vil jeg sige til fru Johanne Schmidt-Nielsen, hold nu op. Det, som fru Johanne Schmidt-Nielsen kommer med, er altså børnehavepolitik. Det, som er Enhedslistens lod, er, at det er Enhedslisten, der sidder som parlamentarisk grundlag, og det kan man ikke frasige sig, overhovedet ikke. Jeg synes, man slipper alt for nemt om ved det, og det tror jeg faktisk godt regeringen ved. Og jeg synes, regeringen skal tage mere fat på det.

Kl. 21:18

Første næstformand (Bertel Haarder):
Fru Johanne Schmidt-Nielsen.

Kl. 21:18

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Fru Pia Kjærsgaards evne til ikke at svare på spørgsmål er imponerende, men det er selvfølgelig også en politiker med mange, mange års erfaring. Jeg prøver igen, og grunden til, at jeg spørger, er jo, vil jeg sige til fru Pia Kjærsgaard, at det her med, om man skal tage penge fra den fyrede SOSU-assistent, om man skal tage penge fra førtidspensionisten, om man skal tage penge fra dagpengemodtageren, i meget høj grad er realpolitik for de mennesker, det går ud over. Så vil ordføreren ikke nok give et svar til den arbejdsløse, kontanthjælpsmodtageren, dagpengemodtageren, førtidspensionisten: Kan Dansk Folkeparti stemme for en skattereform, hvor man har en lavere regulering af dagpengene, kontanthjælpen og førtidspensionen?

Jeg vil sige til fru Pia Kjærsgaard, at jeg tror, der sidder en del førtidspensionister og en del arbejdsløse, som rigtig gerne vil have at vide, hvad Dansk Folkepartis holdning er, og om man vil stemme ja eller nej til en lavere regulering.

Kl. 21:19

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 21:19

Pia Kjærsgaard (DF):

Det er ikke en borgerlig regering med Dansk Folkeparti som parlamentarisk grundlag, som har fremsat det. Det er en socialdemokratisk-radikal-SF-regering, der har fremlagt det, og det er Enhedslisten, der er parlamentarisk grundlag. Jeg kunne på samme måde sige til Enhedslisten: Vil Enhedslisten stemme for en skattereform, som reducerer folkepensionisternes grundbeløb? Vil Enhedslisten stemme for en skattereform, som hæver afgifterne, hvilket i den grad går ud over de svage? Det har vi ikke hørt noget som helst om. Vi har kun hørt om overførselsindkomsterne, og man kunne jo få den mistanke, at Enhedslisten allerede har en aftale med regeringen om, at det er noget, Enhedslisten får, sådan som fru Johanne Schmidt-Nielsen spørger.

Kl. 21:20

Første næstformand (Bertel Haarder):

Vi kan lige nå 4 minutter til hr. Rasmus Prehn, men kun 1 minut ad gangen.

Kl. 21:20

Rasmus Prehn (S):

Jeg vil gerne kvittere for, at fru Pia Kjærsgaard orker at gå på talerstolen og gerne vil ytre sine synspunkter. Det, der undrer mig lidt, er, at fru Pia Kjærsgaard giver udtryk for, at der slet ikke er sket noget det sidste år, for nu er det kun en skattereform, vi taler om – der er

slet ikke sket noget, men samtidig bekymrer hun sig om alle dem, der er arbejdsløse.

Vil fru Pia Kjærsgaard slet ikke kvittere for, at vi har fået en ny regering, som har sat et helt anderledes fokus på beskæftigelsen, på flere arbejdspladser, på at lave en kickstart, der sætter gang i hjulene og skaber flere job, og på bedre uddannelsesmuligheder for de mange, som har brug for det for at få sig en plads på arbejdsmarkedet?

Kl. 21:21

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 21:21

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg må bare konstatere, at i de 8 måneder, der er gået siden folketingsvalget, er der tre ord, som jeg har hørt gå igen og igen, og som man næsten ikke længere kan holde ud at høre.

Det ene er kickstart. Jeg har ikke set meget til den kickstart, jeg har overhovedet ikke set de der arbejdspladser, tværtimod er der jo arbejdsløse hver evig eneste dag.

Det andet ord er knogle, og at nu skal vi give den en skalle. Alt så, det er floskler ud over alle grænser.

Det tredje og sidste er ordet hårdtarbejdende, som om ikke ret mange mennesker er hårdtarbejdende, men at det kun drejer sig om en speciel gruppe.

Det, jeg har oplevet i 8 måneder, er, at regeringen har været så pinlig i forhold til det, den er valgt på med det ene løftebrud efter det andet. Det har været grotesk at opleve. Og jeg vil faktisk gerne et eller andet sted som parlamentariker, som borger i det her land, selv om jeg ikke støtter den her regering, have en regering, om hvilken jeg kan sige: O.k. det er den, der er regering i Danmark i dag, og vi støtter den ikke, men vi har alligevel en vis respekt, fordi den gør nogle ting.

Det har jeg ikke på noget tidspunkt haft for den her regering. Det, vi har oplevet, har været så pinligt; en regering, der er i splid med sig selv og som ikke kan finde ud af tingene, og en regering, der er i splid med sit parlamentariske grundlag. Det er det, vi har oplevet. Og så har vi oplevet en regering, der sammen med sit parlamentariske grundlag har rullet ganske fornuftig ting tilbage, som den tidligere regering og Dansk Folkeparti har gennemført.

Det er det, jeg og rigtig mange borgere har oplevet gennem 8 måneder. Og det er derfor, regeringen står så elendigt, som den gør i dag. Den ville tabe stort, hvis der blev valg i morgen. Man kunne faktisk fristes til at opfordre statsministeren til, når hun går på talerstolen, at udskrive valg. Vi vil deltage med fuld styrke, og det ville være velgørende, og der er rigtig mange mennesker, der ønsker det.

Kl. 21:23

Første næstformand (Bertel Haarder):
Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 21:23

Rasmus Prehn (S):

Jeg skal da lige love for, at fru Pia Kjærsgaard får dampet noget af det vand bort, som hun i løbet af dagen har stået og indtaget på talerstolen. (*Munterhed*). Det var dog voldsomt og mageløst.

Men hvor er respekten for dem, der rent faktisk sidder derude og mangler et arbejde? Hvor er respekten henne for dem, som faktisk rigtig gerne vil have nogle af de uddannelsesstilbud, der nu bliver mulige, og for nogle af dem, der nu får mulighed for at få et job på den skole, der skal renoveres, eller på det jernbaneanlæg, der skal anlægges, eller på den vej, der skal anlægges?

Hvorfor kan Dansk Folkeparti ikke kvittere for, at der rent faktisk er sket noget på det her område, at der er kommet en regering, som

på en anden måde tager det med jobskabelse og nye arbejdspladser alvorligt?

Så kan der være noget med floskler og alt muligt andet, men her er der tale om at skabe *arbejdspladser*. Hvorfor kan fru Pia Kjærsgaard ikke kvittere for, at der er en regering, som faktisk knokler for det her, apropos de her ord, som fru Pia Kjærsgaard ikke var så meget for at tale om. Der sker rent faktisk noget på det her område. Man sætter en anden dagsorden. Man vil noget, så der er et job til dem, der desværre er arbejdsledige.

Kl. 21:24

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 21:24

Pia Kjærsgaard (DF):

Jamen jeg har ikke respekt for det, for jeg synes ikke, at der sker noget, jeg synes ikke, at man kan noget. Jeg har overhovedet ikke respekt for den her regering, jeg synes, at det er en elendig regering, jeg synes, at det er en dårlig regering, det vil jeg godt klart tilkendegive. Jamen jeg synes faktisk, at det er en skandale, for at sige det ligegyldigt. (*Latter fra salen*). Det er løftebrud på løftebrud, for man holder overhovedet ikke det, man har lovet.

Nu nævnte hr. Rasmus Prehn det med skolerne. Det er jo sådan set en kommunal opgave. Men hvad skete der? Hvem var det lige – var det Socialistisk Folkeparti – der lovede den ene kommune efter den anden millioner af kroner til renovering, sendte det målrettet ud til de forskellige lokalblade og fik kommunalbestyrelsesmedlemmerne til at promovere det i lokalaviserne? Intet er der sket. Det var 50 mio. kr., det var 72 mio. kr., det var 60 mio. kr., man lovede målet, og det ville virkelig ske, når den nye regering kom til.

Hvad er der sket? Overhovedet ikke spor. Jeg kan ikke bruge ord til noget som helst. Det eneste, jeg kan bruge, er handling, at der sker noget. Og sker der noget, kommer der gang i det, skal jeg nok vide at kvittere for det, sådan er det. Jeg tror desværre ikke det sker, men jeg håber det for Danmarks skyld.

Kl. 21:25

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til fru Pia Kjærsgaard. Så går vi til fru Marianne Jelved som ordfører for Det Radikale Venstre, og vi er i gang med anden ordførerrunde.

Kl. 21:25

(Ordfører)

Marianne Jelved (RV):

Tak. Det har jo sådan set været en rimelig forsonende afslutningsdebat. (*Latter fra salen*). Ja, ja, de kan være meget, meget anderledes end det, vi har oplevet i dag. Derfor har jeg tænkt mig sådan at koncentrere mig lidt om Venstre, og nu har jeg lige været henne at fedte for Venstres generaler, der sidder yderst på rækken, og har fået slik af dem, så nu er humøret rigtig godt. Og jeg har spurgt Venstre, som jo er opfinder af opsat folkepension, om, hvad jeg egentlig får ud af at få opsat folkepensionen. Det er slet ikke så dårligt. Det kan anbefales. Er det ikke efter 5 år, at man kan få en præmie på 35 pct. af folkepensionen? Det er sådan set en rigtig god investering at få den opsat og blive ved med at arbejde, uanset alt muligt andet.

Det sagde jeg bare for at opmuntre, for nu vil jeg så sige, at jeg jo har dyrket Venstre lidt, siden jeg sidst var på talerstolen, og fundet nogle rigtig gode citater fra Venstres formand. Og jeg mener det. I en video på www.venstre.dk den 25. maj 2012, og det er dog ikke så lang tid siden, siger hr. Lars Løkke Rasmussen – og jeg citerer:

Venstre har valgt side; vi vil en skattereform, der skaber arbejdspladser og holdbar vækst. Vi er klar, er regeringen det også? Så har vi en historisk mulighed for at lave en skattereform med perspektiv

for danskere og Danmark. Vi har slet ikke råd til at lade være. Citat slut.

Det kunne være sagt af mig. Det er et rigtig godt udspil, og hr. Lars Løkke Rasmussen fortsætter i samme video på www.venstre.dk den 25. maj 2012 – og jeg citerer:

Beskæftigelsesfradraget skal forbedres markant, så det bedre kan betale sig at arbejde. Topskatten skal ændres, så langt de fleste danske lønmodtagere slipper fri og får en lavere marginalskat. Og en ny erhvervsskattepakke skal sikre, at danske virksomheder igen kan skabe arbejdspladser og holdbar vækst. Citat slut.

Det ligner næsten strukturen i det skattereformforslag, regeringen lige har lagt frem. Der er faktisk noget at bygge på; der er nogle fælles takter i det her, som jeg synes er ganske interessante. Og så har jeg et lidt ældre citat fra hr. Lars Løkke Rasmussen, formand for Venstre. Det er fra Den Korte Avis den 29. januar 2012, og det er godt nok også nogle måneder siden, men dog alligevel ikke så lang tid siden – og jeg citerer:

»Så hvis vi sagde: »Vi vil kun være med, hvis I sænker skattebyrden«, ville vi næppe have udsigt til noget resultat. Det ønsker jeg ikke. En omlægning af skatten, der lemper skatten på arbejde, er i sig selv en god idé. Derfor vil vi afvente, at regeringen kommer med et udspil om det ...«. Citat slut.

Det er sådan set også et ganske godt citat. Det kan jeg bedre lide end noget af det, jeg har hørt i dag, om, at Venstre vil insistere på at få en skattelettelse, altså en skattebyrdesænkning i størrelsesordenen 13 mia. kr. Det er penge, som vi jo har helt andre planer med, nemlig at øge uddannelse og forskning og andre centrale ting ud over de 0,8 pct., som vi har reserveret til en stigning i det offentlige forbrug hen over de næste år.

Så derfor vil jeg med disse ord bare appellere til, at vi ikke taler os for langt væk fra hinanden, men at vi prøver at nå det, der pragmatisk er hensigtsmæssigt for Danmark, for det er faktisk det, det handler om. Det handler ikke så meget om partierne herinde, men om Danmark og danskernes muligheder i fremtiden.

Så vil jeg meget kort sige om trepartsforhandlingerne, at det jo er en tradition, som vi har haft, for uanset regeringsfarve har der været trepartsforhandlinger. Og det er også et godt udtryk for det samme, som jeg synes man kan sige om den økonomiske politik, der har været gældende gennem tiden med lidt forandringer undervejs, fordi der har været forskellige regeringer, siden Schlüterregeringerne startede i 1982. Trepartsforhandlingerne er også en del af den danske kultur og den danske tradition, og derfor ønsker jeg regeringen og arbejdsmarkedets parter, de andre parter, der skal være med i forbindelse med de trepartsforhandlinger, der skal gennemføres nu, held og lykke. Og jeg håber meget på Folketingets partiets bidrag til, at det også kan lykkes, og derfor har jeg fundet et citat igen fra hr. Lars Løkke Rasmussen, som siger følgende til BT den 25. maj 2012 – og jeg citerer:

»Vi medvirker meget gerne til at skaffe nogle friske milliarder, men vi har også det grundsynspunkt, at skaffer man dem, så skal de bruges til dels at gøre Danmark stærkere – altså uddannelse og forskning – og så ville det også være helt på sin plads, hvis nogle af pengene blev sendt tilbage til danskerne.« Citat slut.

Det er jo i virkeligheden også en meget afbalanceret udtalelse. De citater vil jeg altså gemme og erindre mig i den kommende tid, hvor vi skal forhandle store ting, som har afgørende indflydelse på vores fremtid. Man skal være opmærksom på, at man ikke ved, om chancen kommer igen på et andet tidspunkt, og det ville jo være ærgerligt, hvis man forspildte den.

Det sidste, jeg vil gøre, er at reklamere for dagens udgivelse, nemlig regeringens resultater, og jeg håber, der sidder en hel masse seere ude i landet, som ser den her titel: »Regeringens resultater – Folketingsåret 2011/12«. Og man bliver helt stakåndet, når man læser i den. Jeg vil bare anbefale, at man ser, hvad der faktisk er kom-

met ud af det arbejde, der er sket herinde, og som Folketinget som helhed har været med til. Det kan vi alle sammen være glade for og stolte af. Så med disse manende ord vil jeg ønske gode forhandlinger.

Kl. 21:31

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er ønske om korte bemærkninger fra hr. Flemming Damgaard Larsen, hr. Per Clausen, hr. Joachim B. Olsen, hr. Peter Skaarup og hr. Martin Geertsen. Først hr. Flemming Damgaard Larsen.

Kl. 21:31

Flemming Damgaard Larsen (V):

Tak for det. Socialdemokraternes gruppeformand, hr. Henrik Sass Larsen, har tidligere udtalt til Jyllands-Posten, at store bededag er skabt for at bede, og at Socialdemokraterne nok skal levere en løsning på, hvor pengene skal komme fra, men at rode med helligdage bliver altså for avanceret. Og der vil jeg godt spørge, om Det Radikale Venstre og Det Radikale Venstres ordfører er enig i det.

Kl. 21:32

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 21:32

Marianne Jelved (RV):

Jeg vil hellere sige, hvad Det Radikale Venstre mener. Vi mener, det er helt relevant, at man i forbindelse med trepartsforhandlingerne drøfter den type spørgsmål, og så afventer vi, hvad resultat der kommer der. Og vi er sikre på, at vi vil støtte det, man kan blive enige om i den kreds. Det er jo ikke os, der på nuværende tidspunkt skal træffe den beslutning.

Kl. 21:32

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Flemming Damgaard Larsen.

Kl. 21:32

Flemming Damgaard Larsen (V):

Jeg kan altså konstatere, at den radikale ordfører her er dybt uenig med den socialdemokratiske gruppeformand, så det må vi så se senere. Så vil jeg godt stille et andet spørgsmål. Det er således, at danskernes forbrug jo er beskåret, og det drejer sig om 3.400 kr. her i år, blot i år, for en ganske almindelig LO-familie. Den nuværende regering har sat skatter og afgifter op, og det rammer en ganske almindelig LO-familie med 3.400 kr., og de penge har man så mindre til disposition, mindre til forbrug. Mener ordføreren, at det forhold vil gøre, at vi får et større forbrug i den private sektor, således at vi får flere i arbejde eller færre i arbejde?

Kl. 21:33

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 21:33

Marianne Jelved (RV):

Man skal jo ikke se tingene uafhængigt af den helhed, de indgår i, og regeringen har fremlagt et skattereformforslag for ganske nylig, som, hvis det blev gennemført, som det er fremlagt, vil give en LO-familie 7.200 kr. eller 7.400 kr. – jeg kan ikke huske, om det er det ene eller det andet, men det er godt 7.000 kr. – til ekstra rådighed. Det er også på baggrund af den pakke, der er vedtaget i forbindelse med finansloven for 2012, og det er en regulær skattelettelse.

- Kl. 21:34 Kl. 21:36
- Første næstformand** (Bertel Haarder):
Hr. Per Clausen.
- Per Clausen** (EL):
Jeg synes, at det var dejligt, at fru Marianne Jelved har haft tid til at finde en masse gode citater fra Venstre. Det tror jeg kan være en spændende opgave, som vi alle sammen kan kaste os over, og efter i dag bliver det nok endnu mere spændende, tror jeg. Men jeg vil alligevel stille fru Marianne Jelved et enkelt, lidt kritisk spørgsmål. Jeg vil bare spørge fru Marianne Jelved om, hvordan hun mener, at det øger udbuddet af arbejdskraft, at man sørger for, at førtidspensionister, som er på den nye ordning, om 10 år har 12.000 kr. mindre, end de ville have haft, hvis man havde bevaret den nuværende regulering. Altså, hvordan det skulle gøre nogen som helst nytte i forhold til udbuddet af arbejdskraft, må jeg i hvert fald indrømme at jeg ikke forstår.
- Kl. 21:35 Kl. 21:37
- Første næstformand** (Bertel Haarder):
Ordføreren.
- Marianne Jelved** (RV):
Jeg mener heller ikke, at det har noget som helst at gøre med arbejdsudbuddet; sådan har jeg ikke opfattet det med ændringerne i reguleringen af førtidspensionisternes pension. Jeg mener ikke, det fremmer arbejdsudbuddet i den forstand. Det skaber en større afstand imellem dagpengeniveauet og lønniveauet inden for de år, det er lagt frem.
- Kl. 21:35 Kl. 21:38
- Første næstformand** (Bertel Haarder):
Hr. Per Clausen.
- Per Clausen** (EL):
Men hvad er så begrundelsen for, at førtidspensionister på den nye ordning er kommet med blandt dem, der *ikke* kan få regulering på de gamle vilkår? Mens folkepensionister får reguleret på de gamle vilkår, studerende får reguleret på de gamle vilkår, bliver førtidspensionister ramt af det her, og det må jeg indrømme at jeg så bare slet ikke forstår. Altså, hvad er begrundelsen for det? Var det, bare fordi man manglede nogle penge for at kunne hæve topskattegrænsen en lille smule mere, eller hvad er forklaringen?
- Kl. 21:36 Kl. 21:39
- Første næstformand** (Bertel Haarder):
Ordføreren.
- Kl. 21:36 Kl. 21:39
- Marianne Jelved** (RV):
Nu kan man jo ikke sige, hvilke penge der er gået til hvad. Det hele er jo lagt ned i en skål, om jeg så må sige, og disponeret derfra. Men i skattereformen har man valgt at sige, at kontanthjælp og dagpenge ikke er blivende ydelser, men midlertidige ydelser, for det handler om, at folk skal i arbejde igen, og derfor følger de ikke lønudviklingen, om jeg så må sige. Så det er forklaringen på det, og førtidspensionen er knyttet op på dagpengemaks.
- Kl. 21:36 Kl. 21:39
- Første næstformand** (Bertel Haarder):
Hr. Joachim B. Olsen.
- Joachim B. Olsen** (LA):
Regeringen har en målsætning om ligevægt på den offentlige saldo i 2020, og det er det, man prøver at løse med 2020-planen. Jeg værdsætter meget fru Marianne Jelveds ærlighed og hendes høje faglighed, så derfor vil jeg gerne have bekræftet, at hvis man skal nå regeringens andet mål om langsigtet positiv holdbarhed på de offentlige finanser, kræver det yderligere reformer af det danske samfund, altså yderligere reformer, hvor man øger arbejdsudbuddet endnu mere, end der er lagt op til i regeringens 2020-plan. Det er bare lige for at få italesat den krisebevidsthed, som jeg er af den opfattelse stadig væk mangler, i forhold til hvor udfordret det her samfund er på sigt og specielt efter 2020.
- Kl. 21:37 Kl. 21:38
- Første næstformand** (Bertel Haarder):
Ordføreren.
- Kl. 21:37 Kl. 21:38
- Marianne Jelved** (RV):
Jeg er fuldstændig enig med hr. Joachim B. Olsen i, at der er en problemstilling, som ikke er adresseret – hvis man kan bruge det udtryk – efter 2020. Men når vi laver den type fremskrivninger, planlægninger, som 2020-planen er udtryk for, er det jo for at have det, man kunne kalde et mellemlangt sigt, og inden vi når hen i nærheden af 2020, laver vi en opdatering, for så ved vi noget mere om den fremtid, som ligger efter 2020, end vi ved i dag. Så der vil jo hele tiden komme en justering.
- Kl. 21:38 Kl. 21:39
- Første næstformand** (Bertel Haarder):
Hr. Joachim B. Olsen.
- Kl. 21:38 Kl. 21:39
- Joachim B. Olsen** (LA):
Det synes jeg jo er et interessant svar og et rigtigt svar. Men det er bare for at få – hvad skal man sige – bekræftet, at skulle den her regering sidde frem til næste valg om 3 år, er det ganske sandsynligt, at man vil fremlægge yderligere reformer, der øger arbejdsudbuddet endnu mere, for at møde den kæmpe udfordring, der på sigt er i Danmark. Min pointe er lidt, at der ikke rigtig er flere lavthængende frugter at tage af. Altså, hvis man skal til at øge arbejdsudbuddet i det omfang, som det kræves for at nå og møde de udfordringer, der er efter 2020, så skal der ganske markante reformer til. Dansk Arbejdsgiverforening, som har regnet på det her ved hjælp af DREAM og tal fra Økonomiministeriet, siger, at arbejdsudbuddet skal øges med 80.000 oven i de 60.000, som regeringen har lagt op til. Det er en ganske markant udfordring, som det her Folketing altså skal tage ansvar for at møde.
- Kl. 21:39 Kl. 21:39
- Første næstformand** (Bertel Haarder):
Ordføreren.
- Kl. 21:39 Kl. 21:39
- Marianne Jelved** (RV):
Jeg er helt enig. Men jeg synes bare, at det er vigtigt at holde fast i, at vi laver den type planer, som vi styrer efter og arbejder efter. Vi gør det på mellemlang sigt, og vi justerer dem, inden vi når hen til deadline, om man så må sige, så vi får en 2025-plan på et tidspunkt, f.eks. i 2016 – hvad ved jeg – vi må se, hvordan tingene udvikler sig. Så ved vi mere. Det er svært at sige, hvad man skal gøre så langt ude i fremtiden. Selv om det ikke er lang tid, så er det alligevel langt for planlæggere og politikere at se 7 år frem i tiden. Og det er endnu sværere at se 10 år frem i tiden. Så for at have troværdighed omkring

det anbefaler vi, at vi fastholder den takt, vi plejer at gå i, uanset regeringens farve, for det er et godt arbejdsredskab.

Kl. 21:40

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Peter Skaarup.

Kl. 21:40

Peter Skaarup (DF):

Man må sige, at vi har talt meget om skattereformen under den her debat, men en af de ting, som ikke rigtig er blevet berørt, er spørgsmålet om grænsekontrol, EU og den slags ting, som har med det værdipolitiske område at gøre. Og dér er det jo en kendt sag, at Det Radikale Venstre nok nærmest trækker i modsat retning af, hvad Dansk Folkeparti gør.

De Radikale har jo så, i forbindelse med at folketingsvalget var overstået og der blev dannet en ny regering, sørget for – som en af fortalere – at fjerne den grænsekontrol, som Dansk Folkeparti havde fået gennemført sammen med den tidligere regering. Siden da er der jo sket det, at et af de lande, der var meget i oprør over den grænsekontrol, nemlig Tyskland, har foreslået sammen med Frankrig, at man skal få en stærkere grænsekontrol, vel at mærke mellem de indre grænser i EU.

Får det ikke selv en radikal – der jo har været meget imod grænsekontrol, har stølet på, at den var god nok, bare vi havde den ved de ydre grænser i EU – til så at tænke sig lidt om? Det at tyskerne nu selv har mange politibetjente beskæftiget, f.eks. ovre ved den tysk-polske grænse på grund af stor kriminalitet, får det ikke en radikal til at tænke: Her er der noget, vi måske skal genoverveje fra dansk side, når nu Tyskland og Frankrig vil gøre det?

Kl. 21:41

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 21:41

Marianne Jelved (RV):

Jeg vil afvente med spænding, om Tyskland eller Frankrig eller begge landene beder om at få Schengenaf-talen op til forhandling igen, for det er jo i givet fald den, der så skal ændres, hvis man skal imødekomme den type ønsker, som de har givet udtryk for. Det har de ikke gjort indtil nu, så det må vi afvente og se, og så må vi selvfølgelig forholde os til det på det tidspunkt.

Så vil jeg godt understrege, at Det Radikale Venstre ikke er imod kontrol af varer, mennesker, tjenesteydelser osv. hen over grænserne. Vi er interesseret i, at der er regler for, hvordan den slags færdsel skal foregå, og vi er interesseret i at samarbejde om at kontrollere dem, der vil snyde og bedrage i den type situationer. Vi tror bare ikke på, at det vil virke efter hensigten med den måde, som grænsekontrollen var etableret på, da Dansk Folkeparti, V og K lavede og implementerede aftalen.

Men vi er jo også for at øge toldernes antal og deres muligheder for at arbejde, men ikke med et skilderhus – undskyld udtrykket – midt på grænsen som en demonstration af, at der er en særlig kontrol her ved grænseovergangen, som gælder alle.

Kl. 21:43

Første næstformand (Bertel Haarder):

Peter Skaarup.

Kl. 21:43

Peter Skaarup (DF):

Nu ved jeg ikke, om den radikale ordfører er klar over – hvis man er for at øge antallet toldere – at det, der sker med det, som den radikale repræsentant her i dag lægger navn til, nemlig via en regering,

hvor Det Radikale Venstre er inkluderet, er, at man faktisk opererer med færre toldere, end den tidligere regering og Dansk Folkeparti ville have gjort, hvis man havde gennemført den grænsekontrol, vi nu havde planlagt. Så der bliver færre toldere, end der ville have været, hvis man havde gennemført den grænsekontrol.

Så må jeg jo spørge fru Marianne Jelved: På hvilken måde har man så tænkt sig den her kontrol, som jeg da synes det er positivt at fru Marianne Jelved snakker om at der skal være, skal foregå, altså når der er færre mennesker til at stå for den, end det var planen? Et eksempel er, at det i lufthavnen jo er sådan, at man kun stikprøvevis må kontrollere f.eks. fly fra Grækenland, fordi det jo er et Schengenland. Det betyder, at man forholdsvis sjældent kontrollerer de fly, der kommer derfra, men når man så gør det engang imellem, fanger man rigtig mange. Jeg har oplysninger om, at der kommer rigtig mange hertil med illegale rejsepapirer, altså som simpelt hen ikke har lovlig mulighed for at komme til Danmark, og at man fanger dem i forbindelse med de kontroller, i tocifret antal, hver gang man gør det.

Hvordan vil Det Radikale Venstre sikre, at vi, hvis man stadig væk gerne vil være medlem af Schengen, får en bedre kontrol af den slags ting? For det er jo det, der gør, at der i øjeblikket f.eks. er et pres i Center Sandholm fra flere flygtninge, altså det, at der ikke er en tilstrækkelig kontrol ved vores grænser.

Kl. 21:44

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 21:44

Marianne Jelved (RV):

Det tema er jeg slet ikke kompetent til at udtale mig konkret om, og jeg er fantastisk tryk ved den regering, jeg er medlem af, og sikker på, at de kompetente ministre, der har med den type sager at gøre, har styr på det. Et bedre svar kan jeg ikke give.

Kl. 21:45

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Martin Geertsen for en kort bemærkning.

Kl. 21:45

Martin Geertsen (V):

Tak for det. Jeg vil først udtrykke min fascination af den dobbelttydighed, der var i fru Marianne Jelveds tale om en potentiel skattereform. For på den ene side siger fru Marianne Jelved jo, at det ser ud, som om alting er endt i fryd og gammen under den her afslutningsdebat, og på den anden side har fru Marianne Jelved jo en slet skjult og noget underspillet trussel om, at hvis man ikke lægger stemmer til regeringens politik, så misser man en historisk begivenhed.

Det er jo for så vidt en ret fascinerende dobbelttydighed, og lige præcis i snitfladen mellem de to elementer kunne jeg godt tænke mig at spørge fru Marianne Jelved: Hvis man kigger ud over de 0,8 pct. – altså de her 9 mia. kr. – vil fru Marianne Jelved så som repræsentant for et ret afgørende regeringsparti være villig til at drøfte, om de penge kan anvendes til skattelettelse? Altså de midler og ressourcer, der ligger fra de 9 mia. kr. til de 22. mia. kr.

Kl. 21:46

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 21:46

Marianne Jelved (RV):

I den samlede skattereform er der jo i virkeligheden decidede skattelettelse. Og jeg svarer så rent retorisk, for det er jo ikke min opgave, men jeg svarer med et retorisk spørgsmål. Jeg betragter altså en

ganske almindelig LO-families forøgelse af sit rådighedsbeløb med godt 7.000 kr. som en regulær skattelettelse. Det er et øget rådighedsbeløb, der er til den familie, hvis skattereformen gennemføres, sådan som den er lagt frem. Og så havde jeg nær sagt: Hvad mere vil Venstre? Det er jo en skattelettelse.

Kl. 21:47

Første næstformand (Bertel Haarder):
Martin Geertsen.

Kl. 21:47

Martin Geertsen (V):

Jamen jeg spørger sådan set fru Marianne Jelved som repræsentant for et afgørende regeringsparti om, at hvis det er sådan, at man, som vi gør, mener, at alle eller en del af de reformmilliarder, der ligger ud over de 0,8 pct. og ud over de 9 mia. kr., – altså den vækst, vi er enige om – skal anvendes til skattelettelser, har vi så hermed allerede for nærværende afsluttet forhandlingerne?

Kl. 21:47

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 21:47

Marianne Jelved (RV):

Vi har ikke afsluttet noget, som ikke er begyndt endnu, håber jeg. Jeg mener, at det her er starten på et forløb, hvor der skal forhandles – også om en skattereform – med Folketings partier. Det er det, der er tanken. Så der er ikke afsluttet noget på nuværende tidspunkt, og jeg håber, at Venstre er ligeså åben, som jeg er.

Kl. 21:48

Første næstformand (Bertel Haarder):
Hr. Kristian Jensen.

Kl. 21:48

Kristian Jensen (V):

Nu var fru Marianne Jelved jo ovre ved Venstre for at få gode råd og noget af det slik, vi endnu har råd til at købe, inden sukkerafgifterne slår igennem. Men det råd, som fru Marianne Jelved fik med, var på spørgsmålet om opsat pension, som blev vedtaget i foråret 2004. Nu har vi i dag hørt en skarp kritik fra Det Radikale Venstre af Venstres forslag til, hvordan man f.eks. kunne aktivere reformmilliarderne omkring reelle skattelettelser i den skatteomlægning, som regeringen har foreslået. Jeg skal bare spørge, om fru Marianne Jelved efter denne rosede omtale, som fru Marianne Jelved har givet til forslaget omkring opsat pension her og nu, kan huske, hvad Det Radikale Venstre stemte til forslaget i 2004?

Kl. 21:48

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 21:48

Marianne Jelved (RV):

Det kan jeg sagtens. Jeg stemte imod.

Kl. 21:48

Første næstformand (Bertel Haarder):
Kristian Jensen.

Kl. 21:49

Kristian Jensen (V):

Det er rimelig godt husket (*Munterhed*). Bl.a. fordi vi var en stor del af Folketinget, der rent faktisk stemte for. Jeg vil bare spørge, om fru Marianne Jelved har fantasi til at forestille sig, at hun – når hun fort-

sætter sin lange parlamentariske karriere – om 7 år kan deltage i en debat herinde og på tilsvarende vis se, at de elementer, som Venstre har foreslået i dag, og som Det Radikale Venstre har været så hårde imod, alligevel var rigtige. At det alligevel var rigtigt at sætte skatten ned på arbejde, få reformmilliarderne ind, altså en historisk skattereform, som Venstre gerne vil være med til at tage ansvaret for, hvis regeringen ville have lidt større mod til at lave en ægte skattereform.

Kl. 21:49

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 21:49

Marianne Jelved (RV):

Spørgsmålet er, om det ikke er Venstre, der skal have mod til at gå ind og være med til at lave om på det, der eksisterer nu. Jeg skal gerne forklare, hvorfor vi stemte imod i 2004. Det var, fordi det kostede relativt mange penge at få et arbejdsudbud på 1.200, sådan som jeg husker det. Men det kan være, hr. Kristian Jensen kan korrigere mig angående det bagefter.

Under alle omstændigheder står vi nu i en forhandlingssituation. Det er temmelig alvorligt, for Danmark har brug for de reformer af forskellig karakter, der ligger. De kan laves på mange forskellige måder, og der er efter vores opfattelse ikke nogen, der har vetoret, men vi vil forvente, at regeringsbærende partier går ind og er med til at prøve at løse de her problemer, vi står over for. Det er ligesom i gamle dage, dengang vi var vant til mindretalsregeringer. Der kunne vi lave den slags ting. Det skulle vi gerne kunne igen.

Kl. 21:50

Første næstformand (Bertel Haarder):
Fru Ellen Trane Nørby.

Kl. 21:50

Ellen Trane Nørby (V):

Tak. Det Radikale Venstre plejer jo at være et skatteivrigt parti. Det er vel sådan, at Det Radikale Venstre – i hvert fald den tid, jeg har siddet i Folketinget – altid har brystet sig af at være dem, der var mest ambitiøse på skatten, bl.a. med det udspil, som man kom med i 2009. Jeg kan godt høre, at hr. Simon Emil Ammitzbøll, eller hvem det er, sidder og siger noget, men hvis vi nu forholder os til de partier, der er i regeringen i dag, så har jeg aldrig fra Det Radikale Venstre tidligere hørt den her forskrækkelse over for, at man faktisk sænkede skatten på arbejde, og at man faktisk også sænkede skatten for vores virksomheder.

Derfor vil jeg egentlig blot høre: Hvad er det, der gør, at der er kommet den her forskrækkelse over for, at man også kan finde flere finansieringselementer uden for skattesystemet til reelt at sænke skatten for danske virksomheder, så man kan styrke deres konkurrenceevne? For de 3 mia. kr., som fru Marianne Jelved har nævnt, opvejes jo mere end til fulde af femdoblingen af NO_x-afgiften og alle de øvrige skatter og afgifter på 6 mia. kr., som regeringen har gennemført indtil videre.

Kl. 21:51

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 21:51

Marianne Jelved (RV):

Vi er overhovedet ikke forskrækkede ved reformer, og vi er heller ikke forskrækkede ved at sænke skatten på arbejde. Det har vi faktisk talt om i relativt mange år. Men vi har bare insisteret på, at det skal være fornuftigt finansieret. Så kan vi diskutere, hvordan en fornuftig finansiering ser ud, det er vi selvfølgelig parate til, men vi har

lagt det frem, som vi mener er fornuftigt. Derfor er det at sige til det, at vi gerne ser på de forslag, oppositionspartierne kommer med. Vi afviser ikke noget på forhånd, men vi betinger os, at det ser seriøst og realistisk ud, og at vi ikke skaber huller i økonomien, som vi har at slås med p.t.

For en sikkerheds skyld skal jeg nævne, at det jo ikke er NOX'en og heller ikke sukkerafgiften, der er kommet i gang på nuværende tidspunkt. De er slet ikke implementeret. Noget af det, vi slås med lige nu, er jo de afgifter og ændringer, der bl.a. skete med fedtafgiften tidligere. Det har jeg overhovedet ikke nævnt noget om før nu, men de problemer er der jo ikke på grund af NOX- eller sukkerafgift, og jeg vil gerne igen minde om, at vi jo har kompenseret eller – i anførselsteg – rettet op på den kritik, som Venstre bl.a. er kommet med, af forringelse af arbejdsudbuddet pga. en afgiftspakke i forbindelse med finansloven. Det vedkender vi os fuldstændig, men vi har lagt et forslag til en skattereform frem, som mere end tilgodeser – hvad kan man sige – opvejning af det, der var negativ følge af 5-mia.-kr.s-afgiftsforhøjelsen.

Kl. 21:53

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ellen Trane Nørby.

Kl. 21:53

Ellen Trane Nørby (V):

Tak. Nu er det jo sådan, at der er en lang række punktafgifter, der faktisk er blevet hævet pr. 1. januar, bl.a. på sodavand, på øl og på en lang række andre grænsefølsomme produkter, hvor vi jo har set en meget, meget ekstrem stigning i det antal, der bliver købt syd for grænsen. De danske supermarkeder har oplevet et fald på 7 pct. på øl og vand og nogle af de slikprodukter, som regeringen har afgiftsbelagt, bare siden januar måned.

Så vil jeg egentlig godt nævne det, jeg også nævnte i min ordførertale om fedtafgiften. Jeg konstaterede sådan set, at ingen jo er fejlfri, og at fedtafgiften ikke har gjort noget godt for de danske virksomheder og produktionen på det her område. Men alligevel sætter regeringen fedtafgiften op. Det er jo det, man har lagt op til i det her skatteudspil, og det er der, hvor vi ikke rigtig kan genkende Det Radikale Venstre længere. For tidligere oplevede vi egentlig, at Det Radikale Venstre gik op i, hvordan vi skabte gode rammevilkår for dansk erhvervsliv, og der oplever vi nu, at de er blevet fedtet ind i regeringens politik, hvor man sådan set er lidt ligeglad med, hvordan konkurrencevilkårene ser ud.

Men jeg vil egentlig gerne spørge til det igen, for det er jo nogle helt andre toner, der lyder fra fru Marianne Jelved end dem, vi har hørt fra SF's og S' ordførere hele dagen, og de har blankt afvist, at man kunne kigge på de 13 mia. kr. Derfor vil jeg blot høre, om det skulle forstås sådan, at Det Radikale Venstre vil arbejde aktivt for, at regeringen godt vil kigge på de 13 mia. kr., på trods af at S' og SF's ordførere i dag har afvist det.

Kl. 21:55

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 21:55

Marianne Jelved (RV):

Vi arbejder ihærdigt internt i regeringen, det gør vi hele tiden. Om grænsehandelen vil jeg gerne sige, at sådan som tallene er oplyst for mig – det kan selvfølgelig være forkert, og så må vi korrigere det efterfølgende – var grænsehandelen beregnet af SKAT før regerings-skiftet til at være på 12 mia. kr., og nu er den på 13 mia. kr. Bryggeriforeningen har været ude med nogle nye tal, men det er tal på det, som Bryggeriforeningen sælger til grænsehandelsbutikker, og som købes af alle mulige andre end danskere. Selvfølgelig købes de varer

også af danskere, men også af nordmænd og svenskere og andre. Derfor kan man ikke bare bruge de tal fra Bryggeriforeningen.

Kl. 21:56

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til den radikale ordfører, og vi går til Socialistisk Folkepartis ordfører, hr. Jesper Petersen.

Kl. 21:56

(Ordfører)

Jesper Petersen (SF):

Det har jo været en interessant debat i dag, og mest af alt har der været en meget klar forskel på dem, der ligesom dukker op, har en plan, vil noget og har formuleret, hvad de har tænkt sig at gøre, og så dem, der har 2 minutter på YouTube. Det er sådan set rart at være blandt dem, der har noget at komme med, nemlig en ambitiøs 2020-plan, et udkast til en skattereform med markante lettelser af skatten på arbejdsfor helt almindelige lønmodtagere, og som kan tale om at have gennemført et meget ambitiøst energiforlig i den forgangne periode og sat en kickstart i værk, der skaber arbejdspladser, og som har gennemført en stribe forbedringer af uddannelse og efteruddannelse og på sundhedsområdet. Når vi på et tidspunkt er færdige med arbejdet her inden sommerferien, vil vi gå på ferie med en rigtig god fornemmelse af virkelig at have udrettet noget.

Det er jo så mere, end hvad man kan sige om Venstre, der i løbet af i dag også har måttet indrømme, at det der med de friske 13 mia. kr. var lige frisk nok. I gamle dage var der nogle, der blev beskyldt for, at deres plan handlede om fugle på taget. Hos Venstre er der hverken fugl eller tag i sigte. De har et enkelt skattekrav på en flosset serviet og en YouTubevideo, der varer 2 minutter. I løbet af dagen har det så vist sig, at de 5 mia. kr., der skulle komme fra moderne omprioriteringer, og som Venstre gerne ville bruge på skattelettelser, var en fejl. Dem kunne man jo så ikke bruge, hvis man skulle leve op til det at have en udvikling i den offentlige velfærd på 0,8 pct. De 2 mia. kr., der i vores 2020-plan skal bruges til at løfte vores uddannelser og til at leve op til de målsætninger, som vi egentlig troede vi delte med den borgerlige opposition, kan man vel så egentlig heller ikke bruge af, uden at det går galt. Ergo er vi et godt stykke nede.

Af det, der så er tilbage – og det er den politiske konflikt – vil vi bruge reformpenge på at investere i det, der bringer vores samfund fremad: til uddannelse, til efteruddannelse, vores ufaglærte, grøn omstilling, der gør, at vi bliver de bedste til at udnytte ressourcerne effektivt, infrastruktur, forskning, ja, alt det, der kan styrke den produktivitet, som under den tidligere regering gik fuldstændig skævt, og som man ikke fik fremmed, hvormed man svækkede vores konkurrenceevne. De samme penge, der skal gå til alt det for at fremtidssikre vores samfund, er Venstre stift fokuseret på at skulle bruge på nye skattelettelser. De er jo så ikke engang enige med hinanden i blokken herovre. Nogle vil have minusvækst, nogle vil have 0,0 pct. i vækst, og nogle vil helt af med topskatten. Enige er de overhovedet ikke. Hvis der så bare var en eller anden form for plan, man kunne tage udgangspunkt i at diskutere, ville det hele jo være meget nemmere, når vi holdt afslutningsdebat, men det er der ikke.

Jeg synes, der er et relevant spørgsmål at stille, når vi er ude over den diskussion om 2020-planen og reformpengene. Man er voldsomt kritisk over for de stigninger i afgifter, regeringen har lavet for at styrke folkesundheden, ændringerne i fradragstilfældet på ratepensionsopsparinger og afskaffelsen af skattefritagelsen for private sundhedsforsikringer. De penge, der kommer ind der, har vi jo så brugt til bedre efteruddannelse, flere praktikpladser, afskaffelse af fattigdomsydelserne og mindre brugerbetaling i sundhedsvæsenet. Man må så ligesom antage, at hvis Venstre skulle få magt, som de har agt, så ville de fjerne alt det igen. Indtil vi får et nej som svar på det spørgsmål, er det det, vi må antage. Vi hører ikke noget fra dem selv, men det er ligesom det, der må være den logiske slutning.

Er det så forfærdeligt med de afgifter, og er det helt urimeligt at sige, at de har en folkesundhedsmæssig effekt? Tag grænsehandelen. Den vurderedes at være på 12 mia. kr., mens den tidligere regering var ved magten, og Skatteministeriet vurderer, at den vokser med 1 mia. kr. til 13 mia. kr. med de afgiftsstigninger, der er lavet. Det er altså en stigning fra 12 til 13 mia. kr., og det skulle så vælte det hele. Argumentet om, at der faktisk er en meget stor sundhedseffekt af den form for afgifter – når man gør varer dyrere, bliver der et mindre forbrug af dem – bliver vi nærmest hånet for i dag.

Men jeg har gjort mig den ulejlighed at gå over i gemakkerne ved siden af og finde Folketingstidende og slå op i samlingen 2008-09 og finde førstebehandlingen af den sidste skattereform. Her vil den tidligere skatteminister, hr. Kristian Jensen – hvis han har tid til at lytte efter debatten i salen – idet det er en reform, manden selv står bag, være opmærksom på, hvordan argumenterne kører hele vejen ned igennem, nemlig at afgifterne har til formål at øge incitamenterne til mindre forbrug af usunde fødevarer med henblik på at styrke folkesundheden. Det er det, de går ud på. Det gør de også nu. Det er en glimrende idé, når vi gør det, synes vi selv, og det var faktisk også o.k., da den gamle regering gjorde det. De mente bare før valget, at det var godt, men når vi nu mener det, er det det mest åndssvage, de nogen sinde har hørt. Det er ikke spor troværdigt.

Der har også, synes jeg, været en god debat, som er opstået via spørgere, om det, der hedder social dumping, altså trykket på danske løn- og arbejdsvilkår og på danske lovlydige virksomheder fra østeuropæisk arbejdskraft, der ikke efterlever danske regler. Jeg vil bare spørge: Hvor mange beslutningsforslag var det, Dansk Folkeparti fremsatte de sidste 5 år om det emne? Sådant som jeg har fået oplyst, var det nul – ikke et eneste. Man gjorde ingen af de ting, som vi nu har tænkt os at gennemføre, og det håber jeg trods alt vi kan få en dialog om, når der skal forhandles skattereform, for vi tager ekstra fat på at gøre noget ved det problem. Jeg har forstået på debatten i dag, at der har vi en ven i Dansk Folkeparti, og det er jo også værd at notere sig på en dag, hvor der ellers kan falde mange knubbede ord.

Kl. 22:02

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er en del korte bemærkninger. Jeg læser dem lige op her i rækkefølge: Martin Geertsen, Peter Skaarup, Christian Juhl, Simon Emil Ammitzbøll, Benedikte Kiær, Jakob Ellemann-Jensen, Anni Mathiesen, Jens Henrik Thulesen Dahl, Birgitte Josefsen, Preben Bang Henriksen, Jan E. Jørgensen, Merete Riisager, Joachim B. Olsen og Esben Lunde Larsen. Den første er hr. Martin Geertsen.

Kl. 22:02

Martin Geertsen (V):

Jeg skal takke SF's ordfører, hr. Jesper Petersen, for en i virkeligheden ret præcis gengivelse af Venstres politik, for det er jo fuldstændig korrekt. For så vidt angår den del, der ligger ud over 0,8 pct. i regeringens 2020-plan, har vi sagt, at vi vil have de reformmilliarder op til de 22 mia. kr. i spil som reelle skattelettelser.

Jeg skal bare spørge SF's ordfører, om det er sådan, at hvis Venstre står fast på det krav i forhandlingerne, betyder det så, at vi ikke kan lave en aftale med regeringen om en skattereform.

Kl. 22:03

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 22:03

Jesper Petersen (SF):

Jeg synes, at det er meget uklogt af Venstre at komme med ultimative krav inden en så vigtig forhandling om en skattereform. Det synes jeg det er. Man afviser overhovedet at møde op til nye møder, hvis

man ikke på forhånd har fået sin vilje. Det er det, jeg i løbet af dagen har hørt udtalt af hr. Lars Løkke Rasmussen.

Vi stiller ikke nogen ultimative krav. Vi indbyder Venstre til nye diskussioner, men det, der er vores udspil, det, der er vores oplæg, er ikke at bruge de såkaldte reformmilliarder på nye skattelettelser. Det er tværtimod at investere i alt det, der bringer vores samfund fremad, som jeg nævnte før: uddannelse, efteruddannelse. Der er så mange danskere, der ikke fik en uddannelse, mens tid var, som nu sidder i huset uden rigtig at have mulighed for at gå på SU igen og tage en uddannelse. De bliver tilovers om få år på det arbejdsmarked, der vil være der. Dem vil vi da hjælpe. Det er åbenbart de penge, der skal bruges på skattelettelser i stedet for. Vi siger aldrig nej til en debat med Venstre, men stil ingen ultimative krav. Det vil jeg mene er uklogt, og find så lige ud af, hvor mange milliarder det egentlig drejer sig om, man roder altså noget rundt i det.

Kl. 22:04

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Martin Geertsen.

Kl. 22:04

Martin Geertsen (V):

Meget kort vil jeg spørge hr. Jesper Petersen: Kan en skatteaftale mellem regeringen og Venstre indeholde markante skattelettelser, for så vidt angår de reformmilliarder, der ligger ud over de 0,8 pct. – ja eller nej?

Kl. 22:04

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 22:04

Jesper Petersen (SF):

Der kan stilles mange spørgsmål, der jo allerbedst hører hjemme i et forhandlingslokale, og det lokale håber jeg så at Venstre vil møde op og være i. Jeg siger det så åbent, og den åbning har vi også hørt fra statsministeren, at vi godt vil diskutere det. Vi vil ikke på forhånd udelukke nogen. Jeg synes bare, at det er uklogt af Venstre at stille det ultimative krav.

Jeg synes også, det er uklogt ikke at have styr på, hvad det er for nogle penge, vi snakker om, inden man overhovedet går i gang med det. Altså, i løbet af dagen er det blevet færre og færre milliarder kroner, man faktisk kan pege på det handler om. Og så må det jo også være sådan, at de reformer, der tilvejebringer de penge, vi taler om her, der jo altså ikke bare kommer ud af den blå luft, men f.eks. ved, at danske lønmodtagere siger, at de godt vil bidrage lidt mere, for at det her samfund kan hænge sammen, og det er de penge, man vil inddrage og bruge til det, bestiller Venstre jo ikke andet end at forsøge at trække tæppet væk under og truer med at fjerne de opnåelser, der sker i sådan en aftale, fordi det står man da ikke selv på mål for. Jamen er de penge der overhovedet, eller er Venstre bare begyndt at bruge af dem, inden reformen overhovedet er lavet? Det giver jo mindelser om de ufinansierede skattelettelser i sin tid. Det kom der ikke noget godt ud af, det skal vi ikke gentage.

Kl. 22:06

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Peter Skaarup for en kort bemærkning.

Kl. 22:06

Peter Skaarup (DF):

Nu gentog hr. Jesper Petersen det, som også andre har hæftet sig ved, nemlig at Dansk Folkeparti ikke skulle have fremsat nogen beslutningsforslag om kontrol af østeuropæisk arbejdskraft. Det er jo nærmest lidt sjovt at høre repræsentanter for regeringspartierne be-

skyldte Dansk Folkeparti for ikke at have gjort en hel masse, når sandheden jo er den, at da de øst- og centraleuropæiske lande kom ind i EU, ønskede Dansk Folkeparti en 7-års-regel, der betød, at man ikke kunne få fuld adgang til det danske arbejdsmarked før efter 7 år. Det ville de nuværende regeringspartier sammen med den gamle regering ikke være med til, og derfor lavede man en østafstalekreds, og man regnede med, at man stille og roligt kunne kontrollere de her ting. Det mislykkedes. Det ved vi så i dag. Det mislykkedes for de partier, men Dansk Folkeparti var sat uden for indflydelse i det her spørgsmål.

Men det, jeg godt kunne tænke mig at spørge hr. Jesper Petersen om, er, om man, når man nu forringer grundbeløbet for folkepensionisterne, når man nu forringer vilkårene for at få overførselsindkomst for efterlønnere og førtidspensionister i forhold til andre grupper, så overholder de forlig og de aftaler, man har på de to områder? Er hr. Jesper Petersen enig i, at der er forlig på de to områder, hvor partierne skal tages i ed, eller hvordan?

Kl. 22:07

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 22:07

Jesper Petersen (SF):

Ja, det er vores helt klare overbevisning, at forligene er blevet overholdt. Vi synes, det er klogt og socialt retfærdigt at lave en skattereform, der samtidig indebærer, at man giver noget til de pensionister, der har mindst. Det redskab, der først og fremmest bliver brugt, er jo et, der ikke er ukendt for Dansk Folkeparti. Vi vil både øge pensionstillægget og øge ældrechecken, den supplerende pensionsydelse, på en måde, så de dårligst stillede pensionister får mere end 5.000 kr. om året. Det er altså en konkret effekt af den skattereform, der er lagt frem. Det håber vi også er i Dansk Folkepartis interesse.

Hr. Peter Skaarup har jo ordet om lidt og kan forhåbentlig nå at kvittere for det. Det ville sådan set også være positivt, hvis vi fik det ud af dagen i dag. Så kommer det ikke kun til at handle om østeuropæisk arbejdskraft, som er et område, hvor man synes, man kan gøre mere, og det får Dansk Folkeparti så chancen for at gøre nu, men det kommer også til at handle om de fattigste pensionister, så man kan give det tilsagn, at det vil man godt være med til at diskutere.

Kl. 22:08

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Peter Skaarup.

Kl. 22:08

Peter Skaarup (DF):

Der er ingen tvivl om, at vi selvfølgelig vil være konstruktive og resultatsøgende. Hvis vi kan nå nogle gode resultater på de to områder, hr. Jesper Petersen nævnte, er vi interesserede i det. Det siger sig selv.

Men det var egentlig ikke så meget det, jeg spurgte om. Hr. Jesper Petersen sagde, at det var klogt osv., men det, jeg spurgte om, var i virkeligheden, om de to aftaler, de to forlig, der ligger på de pågældende områder, kan blive brudt. Selv om man forbedrer ældrechecken, og det er vi glade for i Dansk Folkeparti, da det var vores opfindelse i sin tid, skærer man jo altså noget af grundbeløbet for folkepensionisterne som helhed. Det kan vi vel ikke være uenige om. Den her velerhvervede rettighed, som de fleste danskere vel har gået i sikker forvisning om at have, begynder man altså at skære i med det udspil, der ligger. Det er der forlig om, det er der aftale om. Vil SF sikre, vil regeringen sikre, at de partier, der står bag, involveres, så vi ikke kommer i den situation, at regeringen kan beskyldes for forligsbrud?

Kl. 22:10

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 22:10

Jesper Petersen (SF):

Som jeg sagde før, er det vores klare opfattelse, at de ting, vi har lagt frem, ligger fuldstændig som de skal i forbindelse med de traditioner, vi har for forlig i Folketinget. Der er ikke tale om nogen brud på forlig.

Jeg vil bare kvittere for Dansk Folkepartis udsagn om at være resultatsøgende. Det her ville være et område, hvor man faktisk kunne gøre rigtig meget for de fattigste pensionister. 850.000 pensionister vil have en gevinst ved det, vi gør her. Man må vel mene, at det også er noget, Dansk Folkeparti kan være med på. Men det er vores klare overbevisning, at der ikke er nogen forligsbrud i det, vi har lagt frem.

Kl. 22:10

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Christian Juhl for en kort bemærkning.

Kl. 22:10

Christian Juhl (EL):

Tak. En skattereform kan jo være en god ting, men jeg vil godt spørge ordføreren, om ikke det kan brænde noget i en socialists hjerte at tage penge fra arbejdsløse, kontanthjælpsmodtagere og pensionister og give dem til dem af os, der betaler topskat. Og så kunne jeg godt tænke mig at vide, hvor mange arbejdspladser det giver at hæve grænsen for topskat, og hvor mange arbejdspladser det giver at forringe reguleringen af ydelserne til arbejdsløse og kontanthjælpsmodtagere.

Kl. 22:11

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 22:11

Jesper Petersen (SF):

Man skal holde sig meget for øje, at det, der er en meget væsentlig pointe med det udspil til skattereform, vi er kommet med, og som simpelt hen gør, at udspillet hedder, som det gør, nemlig »Danmark i arbejde«, er, at den reform skal skabe job. Det handler ikke kun om udbudssiden, det handler også om efterspørgselsiden, så vi laver et investeringsvindue, der vil frigive 15-20 mia. kr. privat kapital de kommende år, vi afskaffer iværksætterskatten og får forventeligt også et øget forbrug som følge af de lettelser på arbejdsindkomst, der bliver givet. Og i kombination med det energiforlig, vi jo har lavet sammen med Enhedslisten, og den kickstart, vi har iværksat sammen med Enhedslisten, er det alt sammen noget, der skaber tusindvis af job næste år.

Det er jo det, der skal ske med dem, der er på dagpenge eller på kontanthjælp. Det skal de jo ikke blive ved med at være. De skal jo i arbejde, og det tror jeg gerne de vil.

Det, vi så gør de kommende år, er at gøre, så stigningen i dagpenge og kontanthjælp – for der er fortsat en stigning – vil være på 21 pct. de næste 10 år i stedet for 27 pct. Det er så det element i hele den samlede skattereform, der altså også gør, at vi kan gøre alle de gode ting, som jeg er sikker på at hr. Christian Juhl er enig i.

Kl. 22:12

Anden næstformand (Søren Espersen):

Jeg opfordre til, at man overholder taletiden, og det gælder alle parter.

Hr. Christian Juhl.

Kl. 22:12

Christian Juhl (EL):

Jamen det synes jeg også jeg gjorde. (*Munterhed*). Det er jo grupper, som har haft det store tab. F.eks. har de arbejdsløse fra 1994 til 2010 mistet mere end 40.000 kr. i forhold til lønstigningerne, fordi man har taget nogle af stigningstakterne. Nu indrømmer ordføreren jo også, at det vil ske igen.

Selv om det hedder »Danmark i arbejde«, må man jo spørge, om det ikke er en borgerlig tankegang og mangel på tillid til de arbejdsløse, at der skal være forskel, så stor en forskel, som der nu efterhånden bliver, for at få folk i arbejde? Jeg tror, folk gerne vil arbejde uanset det. Det vil i hvert fald alle dem, jeg kender fra min gamle fagforening.

Så er der det der argument med øget forbrug. Hvordan hænger det sammen? Hvis man tager reguleringen og forringer deres indtægter i forhold til i dag, hvis deres reguleringer altså bliver ringere, så har de et mindre forbrug, og det er vel lige så vigtigt, at de arbejdsløse bruger nogle penge, som at dem i arbejde bruger nogle penge, hvis vi skal have gang i tingene?

Kl. 22:13

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 22:13

Jesper Petersen (SF):

Ja, og pointen er jo så, at man kan købe lige så meget, som man kunne før, og forhåbentlig er der ikke den situation, at der om 10 år, som jo er det, det handler om her, er en stor del af dem, der i dag er uden for arbejdsmarkedet, som stadig væk vil være det.

Jeg er enig med hr. Christian Juhl i, at det er få undtagelser blandt dem, der er på kontanthjælp eller dagpenge – som er arbejdsløse – som ikke gerne vil have et arbejde. Det er det, de allerhelst vil. Det er jo også derfor, at den her skattereform og regeringens øvrige initiativer sigter på det, der er vores kernemål, nemlig at skabe flere job, så folk kan få det arbejde.

Så synes jeg bare heller ikke, at det står i modsætning til, at dem, der så faktisk tager det sure slid, på trods af at de er i en situation, hvor man ikke ville få ret meget ud af det økonomisk – vi har billet af den enlige mor, der jo bliver en meget stor vinder ved denne skattereform – faktisk økonomisk får en større gevinst ved at komme i arbejde. Det synes jeg er o.k.

Kl. 22:15

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Simon Emil Ammitzbøll for en kort bemærkning.

Kl. 22:15

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Tak. Hr. Jesper Petersen lagde ud med at sige, at der var dem, der havde en plan, der var dem, der havde en konkret politik, der var dem, der havde konkrete initiativer, og så var der de andre. Jeg går ud fra, at det var en ros til Liberal Alliance, så det vil jeg gerne kvittere for, for vi har jo haft en konkret plan, vi allerede fremlagde før valget, og det er sjovt nok den samme plan, vi også har efter valget. Så tak til hr. Jesper Petersen for de pæne ord! Når det så er sagt, vil jeg gerne stille et konkret spørgsmål. Før valget og for den sags skyld også efter valget talte man meget om de her fattigdomsydelser med en let patetisk stemmeføring osv. – uhh, de skulle afskaffes, og hvad ved jeg. Når man nu indfører en anden regulering af overførselsindkomsterne og samtidig lader afgifterne stige, hvor mange år skal der så gå, før Fattig-Carina og andre ikke har nogen gevinst ved afskaffelsen af kontanthjælpsloftet, før de andre ændringer bare har ædt det op på den anden måde?

Kl. 22:16

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 22:16

Jesper Petersen (SF):

Jeg ved godt, at Liberal Alliance har DREAM on-planen, der jo ikke har nogen gang på jord. Man vil af med 40.000 offentligt ansatte, skære, som jeg fik opklaret, 70 mia. kr., og den plan er vi bare ikke enig i – overhovedet ikke, det er en helt anden politik end den, vi gerne vil gennemføre. Den vil gå ud over de svageste i vores samfund, den vil mindske den form for velfærd, vi har bygget op, og den vil ødelægge vores unikke og gode velfærdssamfund. Den gamle regering førte en politik, der konsekvent holdt nogle mennesker i fattigdom, fordi man troede, det var det eneste, der kunne gøre, at de kom ind på arbejdsmarkedet, og at ville afskaffe det og mindske fattigdommen, også mindske fattigdommen blandt børn, synes jeg ikke er særlig patetisk. Jeg synes sådan set, det er voldsomt arrogant at kalde det patetisk af en, der har sit på det tørre. Vi lader ikke afgifterne stige med den her reform, vi sørger bare for, at de ikke bliver udhulet. Det er det, der sker med det her udspil til skattereform, der er nu.

Kl. 22:17

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 22:17

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Nu vidste jeg slet ikke, at hr. Jesper Petersen detaljeret var inde i min livssituation, men den må han så informere mig noget mere om bagefter. Det tager vi så der. Nu var det jo sådan tidligere i debatten, at jeg beklagede over for hr. Jesper Petersen, at jeg kom til ikke at svare på hans spørgsmål. Hr. Jesper Petersen kan så beklage over for mig, at han ikke besvarede mit. For jeg fik jo ikke svar på mit spørgsmål. Når det nu er sådan, at man laver en lavere regulering af overførselsindkomsterne, og når man samtidig lader en række afgifter stige, hvornår kommer vi så dertil, hvor de to ændringer æder gevinsten fra at fjerne kontanthjælpsloftet fra de mennesker, som SF så gerne igen med næsten grådkvalt stemme vil gøre sig til forsvarer af? Glem min flabede retorik, og svar på spørgsmålet, vil jeg sige til hr. Jesper Petersen.

Kl. 22:18

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 22:18

Jesper Petersen (SF):

Jeg synes, det er flabet, og jeg synes, det er arrogant. Jeg skal da prøve at svare, hvis jeg får lov til at tale ud. Jeg synes, det er flabet, og jeg synes, det er arrogant over for de mennesker, som vi prøver at løfte ud af fattigdom, at man på den måde som led i sådan en liberalistisk sekt bare ser ned på dem. Det synes jeg det er! Vi lader ikke nogen afgifter stige med den her reform, det, vi gør, er, at vi holder op med at lade dem udhule, det er det, der sker, og de skal nu følge prisudviklingen. De mest grænsehandelsfølsomme afgifter stiger ikke. Det er gennemtænkt. Spiritus, cigaretter, tobak stiger ikke. En række andre varer, der ellers ville blive udhulet af den gamle regerings skattestop, lader vi nu følge prisudviklingen, den samme prisudvikling, som forskellige overførselsindkomster skal følge – de stiger faktisk lidt mere end prisudviklingen. Derfor er der ikke bund i hr. Simon Emil Ammitzbølls spørgsmål. Jeg er ked af, at det kan forekomme, som om jeg ikke svarer på det, men det kunne jo også være, fordi man ikke har læst udspillet til skattereform rigtigt.

- Kl. 22:19 tager fat på det her, og at det bare har fået sådan et grønt tæppe over sig?
Kl. 22:22
- Anden næstformand** (Søren Espersen):
Fru Benedikte Kiær for en kort bemærkning.
- Kl. 22:19 **Anden næstformand** (Søren Espersen):
Ordføreren.
Kl. 22:22
- Benedikte Kiær** (KF):
Med hensyn til lige det der med, at der ikke er nogle afgifter, der stiger i skatteudspillet, må jeg bede ordføreren om at læse skatteudspillet igennem en gang til, for jeg vil lige tage fat på netop en af de afgifter, som faktisk stiger. Det er dieselbiler, hvor man vil lade afgiften stige. Det er pakket ind i noget grøn forklædning, men jeg vil egentlig gerne bede ordføreren om at forklare, hvad det er for en analyse, der ligger bag, og hvorfor det skulle være særlig miljøvenligt, at man lader den her afgift stige, for det er ligesom det, man giver udtryk for i skatteudspillet.
Nu ved jeg jo, at Socialistisk Folkeparti går meget op i miljøet, og det gør vi sådan set også, og derfor kan vi ikke rigtig fra konservativ side forstå, hvorfor man har det her faste blik på dieselbilerne.
Kl. 22:20
- Anden næstformand** (Søren Espersen):
Ordføreren.
Kl. 22:20
- Jesper Petersen** (SF):
Man skal selvfølgelig være meget præcis og sige, at det er punktafgifterne, som der var lagt op til løbende skulle blive udhulet med den tidligere regerings skattestop – det er dem, vi nu vil sørge for ikke bliver udhulet længere. Og så er der eksempler, f.eks. firmabiler, hvor skatteforholdene ændres, og altså også de her ting vedrørende dieselbiler, som fru Benedikte Kiær henviser til – det er gennemtænkt.
Det Økologiske Råd har også været ude at rose det her udspil til skattereform, der er kommet. De kunne godt tænke sig endnu mere, og det får de så, når vi laver en omlægning af registreringsafgiften. De grønne initiativer i energiforliget, ressourcestrategien fra Miljøministeriet og altså det her element i skattereformen roses altså af Det Økologiske Råd for at være et miljøfremskridt. Og hvis ikke fru Benedikte Kiær vil tage vores ord for det, kunne Det Økologiske Råds ord måske være nogle, hun ville stole på.
Kl. 22:21
- Anden næstformand** (Søren Espersen):
Fru Benedikte Kiær.
Kl. 22:21
- Benedikte Kiær** (KF):
Jeg spurgte sådan set til miljøeffekten, for vi ved jo godt, at dieselbiler har den fordel i forhold til benzinbiler, at de kan køre længere på literen. Og hvis man samtidig også har et partikelfilter på sådan en bil, er det faktisk meget bedre for miljøet, både i forhold til udledning af CO₂ og i forhold til partikelforurening, at man kører rundt i sådan en lille dyt.
Derfor kan jeg ikke forstå, hvorfor ordføreren ikke kan give mig en bedre forklaring på, hvorfor man egentlig mener, at det er en god idé at gå ind at lave den her øgning af afgiften, hvilket egentlig vil betyde, at der er færre, der vil købe en dieselbil. I Skatteministeriets egen rapport om registreringsafgiften bliver det faktisk fremhævet, at en større andel af dieselbiler – vel at mærke med et partikelfilter – faktisk har en gavnlige effekt på miljøet. Så det er faktisk den modsatte vej, man går.
Men kan ordføreren så måske ikke bare erkende, at det er, fordi man gerne vil finde noget ekstra til finansieringen, at man egentlig
- Jesper Petersen** (SF):
Vi mener da på nogle punkter, at det har været uforholdsmæssig gunstigt, men bare for at sige det igen: Det Økologiske Råd roser altså det udspil, der er kommet. Det synes jeg da vi skal tage som en meget stærk grøn anbefaling af, at der faktisk er et miljøfremskridt også på det her punkt. Så man vil gerne have mere.
Når vi er færdig med den gennemgang, der skal til, og det store forarbejde, der skal laves, vil vi også lave en reform af bilafgifterne. Der kan vi jo høre, at det også er noget, der ligger De Konservative på sinde, og jeg håber da, at det er noget, de vil være med til den tid.
Jeg ved godt, at det er et meget stort spørgsmål, der også optog den tidligere regering i mange år, uden at det kom i mål. Nu har man chancen – godt nok fra nogle andre pladser – men det skal ikke forhindre en i at gøre det, altså at være med til at lave en grøn omlægning af vores bilafgifter. Så det tilsagn i fru Benedikte Kiærs indlæg vil jeg skrive mig bag øret.
Kl. 22:23
- Anden næstformand** (Søren Espersen):
Hr. Jakob Ellemann-Jensen for en kort bemærkning.
Kl. 22:23
- Jakob Ellemann-Jensen** (V):
Tak for det. Der bliver talt om mange milliarder, og mange af dem er vanskelige at finde for regeringspartierne, så derfor vil jeg koncentrere mig om en helt specifik milliard, nemlig den ene milliard, som den tidligere regering – VK-regeringen – søgte at opnå i rabat på EU-budgettet. Det blev dengang omtalt på engelsk af den nuværende udenrigsminister som funny money – eller på dansk: fugle på taget – og den nuværende statsminister sagde: Jeg vil advare meget imod at medregne sådan en milliard i sin 2020-strategi, det vil være dybt uansvarligt.
Er ordføreren enig i sin formands betragtninger om, at det er funny money?
Kl. 22:23
- Anden næstformand** (Søren Espersen):
Ordføreren.
Kl. 22:23
- Jesper Petersen** (SF):
Vi har en formand for SF, der meget dygtig til engelsk og også ofte udtrykker sig på det, og han sagde f.eks.: funny money. Han begår sig også godt på andre sprog.
Vi har jo taget det med som forudsætning, at det blev vurderet som en mulighed at opnå den rabat, og de afklaringer af, om det kan lykkes, er ikke færdige på EU-niveau endnu. Vi sætter selvfølgelig næsen op efter at få den milliard ind i planen også. Det er et krav, vi fortsat gør gældende i diskussionerne på EU-niveau.
Kl. 22:24
- Anden næstformand** (Søren Espersen):
Hr. Jakob Ellemann-Jensen.

Kl. 22:24

Kl. 22:27

Jakob Ellemann-Jensen (V):

Jamen det er jo pudsigt, at man, mens man sad i opposition og havde en anden hat på, mente, at det her altså var fugle på taget, mens man nu, hvor man er kommet i regering, mener, at det er noget, man kan regne med i sin 2020-plan – eller også er det bare den del af den tidligere regerings 2020-plan, man har overtaget, som man ikke har fået fjernet det fra.

Mener ordføreren, at der er sket markante ændringer i forhandlingssituationen, siden den tidligere regering sad, og hvad er det i så fald, der er sket, som gør, at man nu kan regne de her penge med, som man altså ikke kunne for et år siden?

Kl. 22:25

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 22:25

Jesper Petersen (SF):

Jeg vil love hr. Jakob Ellemann-Jensen så meget, at vi ikke bruger de penge, før vi ved, om vi har dem. Det er stadig væk et åbent spørgsmål; der bliver forhandlet om, hvordan midlerne skal fordeles. Jeg kan love så meget, at vi ikke bruger dem, før vi har dem – det er det forsigtighedsprincip, vi kører frem efter.

Men det, jeg kan høre i den offentlige debat, er jo, at Venstre allerede er gået i gang med at bruge dem på at give skattelettelser. Så hvis man synes, det er så uforsigtigt, skulle man måske holde sig en kende tilbage med at love folk dem i skattelettelser, inden man har dem i hånden – det ville jeg gøre.

Kl. 22:25

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Anni Matthiesen for en kort bemærkning.

Kl. 22:25

Anni Matthiesen (V):

Tak. Jeg vil gerne tage fat på at stille ordføreren et spørgsmål omkring god regeringsførelse. Her på det seneste har vi jo her i salen faktisk behandlet nogle lovforslag, der har været vigtige, men hvor der har været nogle høringsfrister, der har været utrolig korte. Man har jo bl.a. valgt at skrive ind i sit regeringsgrundlag, at det er vigtigt, at vi har tid til lovarbejdet, og at det er vigtigt, at der er tid til at afgive hørings svar. Der ville jeg spørge SF's ordfører, om han så mener, at det er god regeringsførelse, når det nu er sådan, at vi f.eks. er nede på nogle høringsfrister, der faktisk er på få timer og få dage.

Kl. 22:26

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 22:26

Jesper Petersen (SF):

Vi vil altid tilstræbe, at vi overholder de tidsfrister, vi har sat op, og vi vil altid tilstræbe, at vi sørger for, at det er sådan, at høringsfristerne har den relevante længde. Der er så også nogle tidspunkter, hvor det ikke kan lade sig gøre, og det er beklageligt, når det sker. Heldigvis er det så ofte sådan, at der efterfølgende er tid til en diskussion, til en yderligere granskning, inden et forslag kommer i mål. Jeg kan ikke love, at vi bliver perfekte – det kan jeg ikke – men vi vil tilstræbe, at vi lever op til de frister, vi giver os selv, og til de normer, der bør være i forhold til, hvordan lovarbejdet er. Det er noget, vi ser med alvor på.

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Anni Matthiesen.

Kl. 22:27

Anni Matthiesen (V):

Tak. Jeg kan oplyse SF's ordfører om, at det faktisk er under 20 pct. af de lovforslag, som vi har behandlet, for hvilke man har overholdt høringsfristerne. Det er noget, som jeg synes er bekymrende i forhold til demokratiet. Og jeg synes egentlig, at det, når det netop var noget, som man havde valgt at skrive ind i sit regeringsgrundlag at man ville overholde, så er bekymrende, at man ikke vælger at leve op til det. Der vil jeg gerne spørge, endnu en gang, om det ikke er noget, man vil forsøge at leve mere op til, også i forhold til at sikre de demokratiske rettigheder.

Kl. 22:27

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 22:27

Jesper Petersen (SF):

Det korte svar på det er: Jo, det vil vi. Og der er det jo en ren tilståelse, nemlig at det er sådan, at vi vil forsøge at gøre det bedre. Som jeg siger, kan vi ikke love, at vi bliver perfekte. Der er andre tidspunkter, hvor vi får skældud for, at vi ikke gennemfører nok, og at det ikke er hurtigt nok. Men fru Anni Matthiesen har ret i, at det er noget, der er meget væsentligt, og det er som sagt et punkt, vi konstant vil tilstræbe at vi overholder, altså de frister, vi har sat op. Nogle gange er der jo også tale om, at det er mere end det; så er det ikke bare denne frist, det handler om, men så handler det også om, hvordan det bør være i forhold til det med ordentligheden. Der er jeg helt på linje med fru Anni Matthiesen.

Kl. 22:28

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Jens Henrik Thulesen Dahl for en kort bemærkning.

Kl. 22:28

Jens Henrik Thulesen Dahl (DF):

Jeg vil egentlig gerne følge lidt op på det der med den ene milliard funny money, som blev omtalt af den forrige spørger, for jeg kunne ikke helt finde ud af, om det var mulige penge, eller hvordan man egentlig vil skaffe dem.

Som jeg husker det, var det jo planen i den forrige regerings plan, at man ville kræve at få den ene milliard, og man ville sådan set gå så vidt som til at nedlægge veto mod budgettet, hvilket jo faktisk vil være et ret virksomt middel, da man så kan være sikker på at få dem, så jeg vil gerne høre ordføreren, om det også er den nuværende regerings plan at kræve at få den rabat, alternativt at nedlægge veto mod EU's budget.

Kl. 22:29

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 22:29

Jesper Petersen (SF):

Det er fortsat regeringens ønske at opnå den her milliard i rabat, det er fortsat et krav, vi gør gældende. Den konkrete forhandlingsstrategi med at nedlægge veto osv. vil jeg ikke gå ind i her.

Kl. 22:29

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Jens Henrik Thulesen Dahl.

Kl. 22:29

Jens Henrik Thulesen Dahl (DF):

Det kunne selvfølgelig være rart at få klare nogle svar på sådan nogle spørgsmål. Da ordføreren indledte sin ordførertale med at sige, at den, der har en ambitiøs plan, virkelig kan udrette noget, og det kan vi jo nok alle sammen være enige i, kom jeg til at tænke på, at der forud for det sidste valg var en plan, der hedder »Fair Løsning 2020«, som ordførerens parti var en del af, og i forbindelse med den står der, og jeg læser op fra SF's hjemmeside:

»Et regeringsskifte er et opgør med illusionen om, at Danmarks problemer kan løses med skattelettelser ... og forringelse af efterløn og folkepension.«

Jeg erindrer, at man har lavet om på efterlønnen, den er nok blevet lidt ringere, og nu står vi med et oplæg til en skattereform, hvor der i hvert fald står noget om skattelettelser, der står også noget om folkepensionen, og hvis nu ordførerens parti var i opposition i dag, kunne jeg jo forestille mig, at man måske ville skrive de samme argumenter igen. Hvordan er det at have en plan, som måske ikke engang er ens egen?

Kl. 22:30

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 22:30

Jesper Petersen (SF):

Hr. Jens Henrik Thulesen Dahl læser jo den tidligere plan, der blev lagt frem i valgkampen, meget dårligt, hvis han mener, at det, at vi nu kommer med et forslag til ændringer af skattepolitikken, er fuldstændig på månen, i forhold til hvad vi også tidligere har ønsket at gøre. Det indgår jo også i den plan, at man gerne vil lave om på skattesystemet. Det gør det jo. Efter et valg forhandler vi jo der, hvor der kan dannes flertal om, hvordan regeringen skal laves – der bliver højere beskæftigelsesfradrag, de fattigste pensionister bliver løftet, bankerne bidrager mere – jamen altså, sådan er det. Så forhandler vi en anden skatteplan. Der var flertal for at lave en efterløns- og folkepensionsændring, og det indgår jo i en aftale, som Dansk Folkeparti selv står bag, og sådan er vilkårene bare.

Nu kommer der så en regering, der har sat adskillige skibe i søen, lægger en klar 2020-plan frem, kommer med en ambitiøs skattereform, og som på en stribe punkter laver forandringer og har klare planer for, hvad vi skal, og det er vi så de eneste, der har. Heller ikke hr. Jens Henrik Thulesen Dahls parti kan levere det.

Kl. 22:32

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der var flere korte bemærkninger, men vi når ikke mere i denne runde. Tak til SF's ordfører. Herefter er det hr. Per Clausen som ordfører for Enhedslisten.

Kl. 22:32

(Ordfører)

Per Clausen (EL):

Alle folketingsdebatter har jo deres højdepunkter. Det er ganske ofte fru Pia Kjærsgaard, der står for dem, og sådan var det også i dag, da hun meddelte, at debatten var gaskak. Det var en kommentar til, at hun ikke ønskede at svare på et konkret spørgsmål. Og hvad kan man så lære af det? Man kan lære, at det ligesom ligger uden for Dansk Folkepartis forståelse af debatter i Folketinget, at man stiller konkrete spørgsmål, og at der bliver svaret på dem. Det er måske et meget godt udtryk for, hvordan debatten har været i dag, men det er alligevel usædvanligt, at man udtrykker det så tydeligt.

Jeg bemærkede også, at fru Pia Kjærsgaard var meget optaget af forholdet mellem Enhedslisten og regeringen. Jeg tror nok, at stats-

ministeren fik at vide, at nu skulle hun sørge for at opdrage de uvorne unger i Enhedslisten noget bedre. Ved andre lejligheder har Dansk Folkepartis medlem af Folketinget belært mig om, at jeg skulle være noget mere håndfast over for regeringen. Men kunne næsten få det indtryk, at Dansk Folkeparti havde en særlig interesse i, at der skulle opstå stridigheder mellem Enhedslisten og regeringen. Og der vil jeg bare sige, at hver gang fru Pia Kjærsgaard opfordrer til det, så bliver min tålmodighed med regeringen en lille smule større, og det er der sådan set ingen grund til at arbejde videre med, synes jeg.

Realiteten er jo bare den helt almindelige, at vores forhold til regeringen er det, at regeringen siger, hvad de mener, og fremlægger deres forslag. Det gør vi også. Så vi siger til hinanden, hvad vi mener om hinandens forslag, og så prøver vi at blive enige. Og det er vi blevet rigtig, rigtig mange gange i det her år, der er gået. Og det er jo det andet sådan lidt sjove ved debatten i dag, at flere af oppositionspartierne har brugt et tema, som har handlet om, at de siger: Der er ikke sket noget; der er ikke blevet gennemført noget. Og herefter er de så gået i gang med at fortælle om alle de ulykker, vi har nået at lave. Og igen må jeg sige, at det i politik er en god idé, hvis man finder ud af, om man vil klage over, at der ikke er sket noget, eller over, at der er sket en masse ulykker. Altså, det der med at bruge flere forskellige argumenter, hvis de slet ikke hænger sammen, er ikke nogen god idé, vil jeg sige.

Så har der også været synspunkter om, hvad debatten handlede om, og hvad den skulle have handlet om, og det kan man jo altid have en mening om. Der er én ting, som jeg alligevel synes er en lille smule bemærkelsesværdig, og det er, at den rigtige udfordring, vi står over for i Danmark, nemlig hvordan vi håndterer det, at naturressourcerne i de kommende år bliver mindre i omfang og væsentlig dyrere, bruger vi ingen tid på at diskutere. Og der må man sige at der er fælles fodslag fra regeringens og oppositionens side: Det, der virkelig er udfordringen, det, der virkelig burde få hr. Joachim B. Olsen op i det røde felt og kræve, at man lavede nogle planer og tog nogle initiativer, diskuterer vi ikke. Og det er rigtig ærgerligt, for hvis man var i stand til at håndtere den opgave, som handler om at omstille vores produktion, sådan at vi kan klare os med færre ressourcer i fremtiden, så ville vi både økonomisk og miljømæssigt stå rigtig, rigtig meget bedre.

Der er dog én positiv ting, man kan sige om regeringen sammenholdt med den tidligere regering og sammenholdt med oppositionen, og det er, at regeringen har indset, at vi ikke får den udvikling, vi gerne vil have i vores samfund, udelukkende ved at give skattelettelser og så satse på, at markeds kræfterne nok løser det hele. Man arbejder faktisk på at skaffe nogle penge og bruge dem til at investere i udvikling og arbejdspladser. Og der synes jeg bare, man skulle være lidt mere opmærksom på, at grøn omstilling skal være andet end læbebeholdelser og noget, man snakker om ved festlige lejligheder. Det skal være en integreret del af den økonomiske politik, og det er vel også vores budskab til regeringen, altså at det ville være rigtig godt, både når man snakker om kommunaftaler, kommunaløkonomi, og når man snakker om skattereformer, hvis den grønne del er en inkluderet del af det. Det vil jeg i hvert fald bare opfordre regeringen til at inddrage.

Så var der nogle, der talte om funny money lige før. Jeg vil bare sige, at jeg synes, det var lidt sjovt, at der var nogle Venstrepolitikere, der tog det i deres mund, for i dag har vi da vist fået et ganske præcist indtryk af, hvad funny money er, når de er allermost funny, og det var de 13 mia. kr. fra Venstres side.

Jeg vil bare sige afslutningsvis til hele diskussionen om overførselsindkomster og at nogle mener, at vi nok allerede har lavet en aftale med regeringen, så det hele er på plads, at jeg ville ønske, det var rigtigt. Jeg har spurgt dem, der er højere på strå i mit parti, om det passer, og om de bare har holdt det skjult for mig for at holde min galde flydende, men det har de desværre dementeret – ærgerligt.

Jeg vil bare sige én ting: Overførselsindkomsterne i dag reguleres sådan, at forskellen på løn og overførselsindkomst hvert eneste år bliver større. Hvert eneste år taber førtidspensionister, arbejdsløse og kontanthjælpsmodtagere indtægter i forhold til de mennesker, der er i arbejde. Sådan er systemet i dag. Det vil man så gøre endnu værre, og realiteten er, at man næste år vil give mennesker, som er pensionister, arbejdsløse eller kontanthjælpsmodtagere mindre forbrugsmuligheder, end de har haft i år, og disse mindre forbrugsmuligheder vil man opretholde frem til 2020, hvor de så får de samme forbrugsmuligheder, som de har nu. Jeg tror, man må erkende, at det er at gøre mennesker, der har en dårlig økonomi, fattigere hver eneste dag, og det vil Enhedslisten selvfølgelig ikke være med til.

Kl. 22:37

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Karsten Lauritzen for en kort bemærkning.

Kl. 22:37

Karsten Lauritzen (V):

Jeg vil godt spørge hr. Per Clausen om den sukkerafgift, som også Enhedslisten lægger stemmer til i finanslovaftalen for 2012. Det er jo sådan, at virksomheden Fynbo Foods, som ligger i det nordjyske, hvor hr. Per Clausen jo også har rødder, der producerer marmelade og syltetøj, er meget bekymret, fordi det betyder, at over 50 arbejdspladser sandsynligvis flytter til udlandet, når afgiften træder i kraft 1. januar 2013.

Hvordan har hr. Per Clausen det med, at den politik, som hr. Per Clausen fører frem, som skulle fremme vækst og udvikling, i virkeligheden fører til, at man begrænser arbejdspladser? Marmelade er måske usundt, men det er dog alligevel noget, som ganske mange nordjyder ernærer sig ved at producere hos Fynbo Foods, så hvordan har hr. Per Clausen det med, at de arbejdspladser sandsynligvis bliver nedlagt, når man får realiseret den politik, som Enhedslisten lægger stemmer til?

Kl. 22:38

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 22:38

Per Clausen (EL):

Jeg tror, det vil være rigtig klogt og rigtig fremtidsorienteret, hvis vi satser på, at Danmarks fødevarerproduktion fremover fokuserer på sunde fødevarer.

Så vil jeg bare sige til hr. Karsten Lauritzen, at jeg godt ved, at nogle i Venstre og i erhvervslivet ved, hvordan sukkerafgiften kommer til at se ud, men vi, der skal forhandle om den med regeringen, ved det ikke, men vi arbejder på, at den bliver klogere indrettet end den fedtafgift, som VKO indførte.

Kl. 22:39

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 22:39

Karsten Lauritzen (V):

Der er jo ikke kun tale om nogle arbejdspladser ved en tilfældig, marmeladefabrik i Nordjylland, som ikke betyder noget for Enhedslisten og hr. Per Clausen. Faktisk siger erhvervet, at 1.200 arbejdspladser i fødevarerindustrien er i fare som følge af den sukkerafgift, som bliver udvidet og skal give 1 mia. kr. i statskassen. Det må dog gøre indtryk selv på et medlem af Enhedslisten, særlig når vedkommende har nordjyske aner. Det ville være rart, hvis Enhedslistens ordfører ville indrømme det.

Vi kan jo godt skabe et fantastisk samfund, hvor vi lever, til vi bliver over 100 år, og hvor vi ikke spiser en række usunde ting, men er det kun sundhedsdagsordenen, der skal være afgørende for, hvor man lægger afgifterne? Kan Enhedslistens ordfører ikke acceptere, at danskerne om søndagen får lidt marmelade oven på deres ostemad? Hvad er det, der ligger bagved det her sundhedshysteri, som fører til, at man som sagt bringer 1.200 arbejdspladser i fare ved at beskatte danskerne lidt hårdere?

Kl. 22:40

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 22:40

Per Clausen (EL):

Jeg deltager i hvert fald mindst en gang om ugen i samtaler med erhvervsfolk, der forsøger at forklare mig, hvordan vi skal indrette sukkerafgiften, så den ikke bliver helt så dum som den fedtafgift, hr. Karsten Lauritzen stemte for, og det arbejder vi seriøst på.

Så tror jeg sådan set, at hr. Karsten Lauritzen er gået lidt galt i byen, når han begynder at spørge mig, om jeg mener, at man altid skal leve sundt. Jeg tror bare, vi må erkende, at der har jeg meget at lære, men jeg synes sådan set ikke, der er noget galt i, at vi indretter afgifterne på vores fødevarer på en sådan måde, at vi fremmer de sunde valg. Det arbejder vi sådan set hele tiden på, og jeg er sikker på, at hr. Karsten Lauritzen både med Folketingsydelsen, eftervederlaget og pensionen nok skal få råd til sin marmelade.

Kl. 22:41

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Sophie Løhde for en kort bemærkning.

Kl. 22:41

Sophie Løhde (V):

Nu har jeg jo spurgt statsministeren her tidligere i aften om regeringens 2020-plan, hvor det fremgår, at der nu skal ske en måltretning af sundhedsydelse. Man kalder det med et fint ord, at der nu skal prioriteres. Og det lyder jo rigtig, rigtig pænt, men kan hurtigt blive meget grimt, når man begynder at snakke om, hvilke patienter det skal handle om. Derfor vil jeg bare høre noget om de eksempler, som regeringen henviser til i sin 2020-plan. Statsministeren vidste godt nok ikke noget om dem, for statsministeren var tydeligvis ikke nået til side 79 i 2020-planen, men det er også fair nok, at man ikke er nået så langt, men kun har nået forordet. Vil Enhedslisten lægge stemmer til, at man ser på en øget brugerbetaling inden for en række sundhedsydelser? Det, der kan undre, er, at alle de eksempler, regeringen nævner, på såkaldte prioriteringer, som statsministeren snakkede om, uha, nu skal vi prioritere, jo alle er ydelser, som danskerne betaler for allerede i dag – bortset lige fra brystkræft hos kvinder. Hvis man f.eks. har hængende øjenlåg, der gør, at man ikke kan se ordentligt, kan man få hjælp fra det offentlige i dag. Vil Enhedslisten lægge stemmer til, at man siger: So sorry, det er ikke længere en offentlig opgave, det er noget, danskerne skal betale for fremadrettet? Er Enhedslisten enig med regeringen i det punkt i 2020-planen?

Kl. 22:43

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 22:43

Per Clausen (EL):

Jeg tror, jeg er enig med fru Sophie Løhde i, at vi skal prioritere. Det mente fru Sophie Løhde i hvert fald før valget, så det mener hun sikkert stadig væk, da jeg tit er blevet kritiseret af fru Sophie Løhde for ikke at ville prioritere. Så lad os bare være glade for, at vi nu alle

sammen vil prioritere. Jeg hørte godt det eksempel, fru Sophie Løhde nævnte i sin dialog med statsministeren, og jeg mindes godt, at fru Sophie Løhde var enig med statsministeren i, at det nok var en rigtig, rigtig dårlig idé, hvis man lige pludselig begyndte at sige, at kvinder, der har fået gennemført en brystoperation i forbindelse med, at de har haft kræft, skulle til at betale for, hvad der var af ting i forlængelse af det. Det ligger i hvert fald langt uden for min opfattelse af, hvad der kunne være Enhedslistens politik, altså at vi skulle kunne stemme for, at der skulle komme brugerbetaling på det område.

Kl. 22:43

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Peter Skaarup ... undskyld, fru Sophie Løhde for endnu en kort bemærkning.

Kl. 22:43

Sophie Løhde (V):

Det må være overskægget, der gør det.

Den prioritering er jeg fuldstændig enig i. Problemet er jo bare, når man snakker om, at der skal prioriteres, at de områder, hvor man så nævner, at der skal prioriteres, er de områder, hvor danskerne allerede betaler selv i forvejen. Det virker i hvert fald i min optik en lille smule sølle, for det kan man jo ikke kalde for prioritering.

Det er jo derfor, vi har stillet os det grundlæggende spørgsmål i Venstre: O.k., når danskerne i forvejen betaler for de ydelser, selv om statsministeren ikke er klar over det, fordi hun ikke har været ude i sundhedsvæsenet, hvad er det så, der ligger derudover? Det er så de kvinder, der bliver opereret efter en brystkræftoperation. Det er fint nok. Jeg er glad for, at Enhedslisten er enig med Venstre i, at det ikke er her, vi skal sige, at der er nogle kvinder, der skal til at betale for en operation med rekonstruktion efter brystkræft.

Men der er jo en række andre eksempler i regeringens 2020-plan. Er det noget, Enhedslisten støtter? Man kunne også stille et andet spørgsmål om noget, som nogle danskere måske vil synes er fint nok, og som de er villige til at lade være noget, vi diskuterer: Hvis vi nu indførte en brugerbetaling i forhold til rekonstruktion af stritører, mener Enhedslisten så, at alle forældre f.eks. har lige adgang til at tilbyde deres børn en operation for stritører, eller er det noget, der efter Enhedslistens opfattelse også fortsat skal være omfattet af den lige og frie adgang til sundhed?

Kl. 22:45

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 22:45

Per Clausen (EL):

Altså, Enhedslisten har ikke nogen planer om at støtte forslag om, at der er ting, som i dag håndteres gratis i sundhedsvæsenet, som man skal betale for fremadrettet. Men nu har vi heller ikke nogen andel i forslaget om, at der skal afsættes 13 mia. kr. til skattelettelser. Hvis nu regeringen laver en aftale med Venstre om at gøre det, kan det godt være, man får hårdt brug for en prioritering, der kommer til at være langt mere brutal end det, fru Sophie Løhde overhovedet har været inde på i dag.

Kl. 22:45

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Peter Skaarup for en kort bemærkning.

Kl. 22:46

Peter Skaarup (DF):

Nu er det jo ikke så lang tid siden, at den røde regerings støtteparti Enhedslisten har haft landsmøde, og det var meget interessant at føl-

ge, hvordan et støtteparti har det med sit bagland. Der var et vist pres på folketingsgruppen, kan man godt sige, og derudover var det også interessant at se, hvad det egentlig er, Enhedslisten mener om forskellige ting. For nogle gange ser det herinde ud, som om Enhedslisten er et meget tilforladeligt, ikke lille parti, men større parti efterhånden, der har nogle meget fornuftige meninger om nogle ting. Der er i hvert fald nogle, der har den opfattelse. Men jeg vil godt lige komme med et citat fra partiets program – og det blev også fremhævet under landsmødet – som hr. Per Clausen sikkert kender, hvor man bl.a. siger, at det er nødvendigt at gennemføre en revolution. Man vil have et gennemgribende systemskifte. Et andet sted siger man:

Man må frem for alt opløse politiet og militæret, der gang på gang har vist sig som kapitalmagtens sidste alt for effektive allierede.

Jeg vil bare lige spørge hr. Per Clausen: Er det stadig væk sådan, at Enhedslisten vil opløse militæret og politiet?

Kl. 22:47

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 22:47

Per Clausen (EL):

Nu troede jeg et kort øjeblik, at hr. Peter Skaarup havde haft en eller anden oplevelse af, at vi på vores årsmøde havde truffet nogle nye, vidtrækkende beslutninger, som han gerne ville gøre sig interessant over, eller at hr. Peter Skaarup havde et konkret eksempel på, at vi havde været under pres på årsmødet. Hvis det kan blive mellem mig og hr. Peter Skaarup, sådan at vores medlemmer ikke opdager det, vil jeg sige, at jeg ikke oplevede, at jeg var under pres på det her årsmøde – men det er kun, hvis det kan blive mellem os.

Så vil jeg bare i al stilfærdighed sige til hr. Peter Skaarup: Nej, Enhedslisten har ikke nogen planer om at opløse militær og politi – i hvert fald ikke politiet. Vi tror nok, at vi sådan har den grundopfattelse, at man kan spare, rigtig, rigtig mange penge på militæret. Så det kan nok komme tæt på det, hr. Peter Skaarup vil kalde opløsning, inden vi færdige.

Kl. 22:48

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Peter Skaarup.

Kl. 22:48

Peter Skaarup (DF):

Det var næsten lige så uklart som de tidligere svar, vi har fået fra Enhedslisten i dag. Men sådan som jeg forstod det, skulle vi måske bevare politiet – det må jo så være i strid med Enhedslistens partiprogram – men måske nok opløse militæret. Jeg synes, det i virkeligheden er meget tankevækkende, at et parti, som får en del stemmer, og som jo altså også er støtteparti for den siddende regering, går ind for sådan nogle ting, hvor de fleste mennesker, der følger debatten ude i fædrelandet, tænker: Nå, det var da interessant, mener de virkelig det? For har man tænkt det helt igennem? Hvis vi nu forestillede os, at man fjernede vores forsvar eller militær, og hvis man nu skar politiet ned med x antal tusind mand, hvad ville det så betyde? Ville man få mulighed for at gennemføre den her revolution? Jeg ved så ikke, om det er en væbnet revolution, men den tanke kunne man jo næsten få, for hvordan skulle den ellers gennemføres? Er det sådan nogle tanker, man går med hos Enhedslisten, eller hvor langt er vi ude, altså væk fra almindelig sund fornuft, som den almindelige dansker vil sige det skal være, og som det, som Enhedslisten mener her, ikke er?

- Kl. 22:49 Kl. 22:51
- Anden næstformand** (Søren Espersen):
Ordføreren.
- Kl. 22:49
- Per Clausen** (EL):
Jeg tror faktisk, jeg er nødt til at indrømme, at det godt kan være, at Enhedslisten går ind for noget, der ligger uden for det, hr. Peter Skaarup kalder sund fornuft. Det tror jeg faktisk jeg må erkende at man ikke kan udelukke. Det er da rigtigt, at vi gerne vil lave samfundet radikalt om, sådan at det bliver mere demokratisk, og sådan at beslutninger, som i dag træffes af nogle ganske få mennesker, dem, der har pengene, træffes på demokratisk vis. Det er jo fuldstændig rigtigt.
- Med hensyn til det med at bruge ordet revolution vil jeg sige, at den tidligere statsminister, der vistnok nu er generalsekretær i NATO, på et tidspunkt talte om, at han ville gennemføre en grøn revolution i Danmark, og det viste sig at være ingenting, så det var måske et lidt voldsomt ord at bruge om ingenting. For det er rigtigt, at revolution jo betyder, at man skal lave noget om.
- Så vil jeg bare i al stilfærdighed sige til hr. Peter Skaarup, at han godt kan påstå, at det er uklart, når jeg siger, at vi sådan set går ind for, at det danske militær skal reduceres drastisk, men at der selvfølgelig skal være en eller anden form for politi i vores samfund; at det er uklart, kan godt være, men hvad er det for nogle af ordene, hr. Peter Skaarup ikke forstår?
- Kl. 22:50
- Anden næstformand** (Søren Espersen):
Hr. Martin Geertsen for en kort bemærkning.
- Kl. 22:50
- Martin Geertsen** (V):
Dengang jeg var ung eller i hvert fald yngre, end jeg er i dag, var der et dansktop-hit, som hr. Per Clausen måske kan huske, og som gik noget i retning af dette: Hvor længe vil du lade dig ydmyge, hvor længe vil du finde dig i det? Og den tekst kom jeg sådan set til at tænke på her under debatten, for hvis det nu meget imod hr. Per Clausens vilje, kan jeg forstå, rent faktisk lykkedes for Venstre at få overbevist regeringen om, at vi skal have markante skattelettelser ud af det økonomiske råderum, vil det så have nogen parlamentariske konsekvenser, eller hvordan ser hr. Per Clausen i virkeligheden på den situation, hvordan analyserer hr. Per Clausen den situation? Hvad tror hr. Per Clausen Enhedslisten vil foretage sig?
- Kl. 22:51
- Anden næstformand** (Søren Espersen):
Ordføreren.
- Kl. 22:51
- Per Clausen** (EL):
Også det troede jeg faktisk jeg havde svaret på med helt almindelige ord, som skulle kunne forstås også i Folketinget. For det, jeg sådan set meget klart har sagt, er, at hvis regeringen gennemfører en række aftaler med borgerlige partier, som fører til voldsomme forringelser for mennesker, som vi ikke synes skal udsættes for forringelser, så får det den konsekvens, at det er umuligt at forestille sig, at vi kan lave en finanslovaftale sammen. Det tror jeg regeringen har forstået, og det er sådan set vigtigere for mig, at regeringen har forstået mine ord, end at hr. Martin Geertsen har forstået dem.
- Kl. 22:51
- Anden næstformand** (Søren Espersen):
Hr. Martin Geertsen.
- Martin Geertsen** (V):
Jo, jo, men det med min tungnemhed skal jeg jo leve med, det behøver hr. Per Clausen jo ikke bekymre sig om.
- Jeg vil sige, at vi i forbindelse med Folketingets behandling af finansloven sådan set kan ende i en situation med, at Enhedslisten stemmer imod finansloven.
- Kl. 22:52
- Anden næstformand** (Søren Espersen):
Ordføreren.
- Kl. 22:52
- Per Clausen** (EL):
Nu tror jeg faktisk ikke, at hr. Martin Geertsen er helt så tungnem, som han lader som om at han er. Jeg tror, det er sådan en professionel attitude, man skal have for at gøre karriere i Venstres folketingsgruppe, at man helst skal fremstå lidt tungnem.
- Men lad mig bare sige helt klart til hr. Martin Geertsen: Ja, det er da klart, at hvis regeringen fører en politik, som er fuldstændig uspiselig for os, og laver et finanslovsforslag, som er uspiselig for os, så stemmer vi imod det. Det har regeringen vidst fra første dag. Så igen må jeg sige: Det er ikke noget nyt for regeringen.
- Vi – Enhedslisten og regeringen – har jo den respekt for hinanden, at regeringen fremlægger sin politik, vi fremlægger vores, vi diskuterer det undertiden ret heftigt og forsøger at blive enige, og så satser vi på at blive enige, men det er klart, at hvis regeringen foretrækker at være enig med hr. Martin Geertsen i stedet for at være enig med mig, så er det jo regeringens valg. Det er et dumt valg, og det er et dårligt valg, men det er deres eget valg.
- Kl. 22:53
- Anden næstformand** (Søren Espersen):
Hr. Flemming Damgaard Larsen for en kort bemærkning.
- Kl. 22:53
- Flemming Damgaard Larsen** (V):
Helt nye tal fra Økonomiministeriet viser, at for 151.000 mennesker på overførselsindkomster kan det ikke betale sig at tage et arbejde, det kan ikke betale sig rent økonomisk. Jeg vil godt spørge Enhedslistens ordfører, om Enhedslisten ikke er enig i, at vi skal have et skattesystem, hvor det kan betale sig for folk på overførselsindkomster at tage et arbejde.
- Kl. 22:53
- Anden næstformand** (Søren Espersen):
Ordføreren.
- Kl. 22:53
- Per Clausen** (EL):
Jeg tror, at det siger noget om hr. Flemming Damgaard Larsens forhold til de økonomiske realiteter i rigtig mange familier i det her land, at han mener, at det der med, om man har 1.000-2.000 kr. ekstra om måneden, ingenting betyder. Jeg kan forsikre hr. Flemming Damgaard Larsen, at jeg kender rigtig mange mennesker i Danmark, som det betyder rigtig meget for.
- Kl. 22:53
- Anden næstformand** (Søren Espersen):
Hr. Flemming Damgaard Larsen.
- Kl. 22:53
- Flemming Damgaard Larsen** (V):
Jeg kan altså konstatere, at det spørgsmål vil ordføreren ikke svare på. Men så vil jeg spørge om noget helt andet.

Regeringen har slået sig op på, at man skal have en god regeringsførelse, og det indebærer også sådan noget som, at høringsfristerne bare skal være i orden, og også, at alt omkring betjening af Folketinget skal være i orden og i top. Men nu har det, gennem de 8 måneder, der er gået, den ene gang efter den anden vist sig, at det kan regeringen overhovedet ikke leve op til, eller også vil regeringen ikke leve op til det. Jeg vil godt spørge Enhedslistens ordfører, om Enhedslisten som parlamentarisk grundlag for regeringen vil gøre en effektiv indsats for, at regeringen lever op til god regeringsførelse.

Kl. 22:54

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 22:54

Per Clausen (EL):

Nu ved vi jo i hvert fald, at Venstre, Dansk Folkeparti og Det Konservative Folkeparti ikke ville gøre noget for det, dengang de var regeringspartier eller udgjorde et parlamentarisk grundlag for den tidlige regering.

Lad mig bare sige helt klart, at vi over for Folketingets formand har gjort det klart, at vi ikke synes, at det er acceptabelt, at man har de her meget korte høringsfrister. Og formanden har, vistnok også på baggrund af en henvendelse fra de borgerlige partier, som jo er blevet optaget af den slags efter valget, henvendt sig til statsministeren, og jeg er sikker på, at når hr. Mogens Lykketoft henvender sig til statsministeren og siger, at det her skal man bringe i orden, har det en vis effekt. Det går jeg i hvert fald ud fra.

Kl. 22:55

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Hans Christian Schmidt for en kort bemærkning.

Kl. 22:55

Hans Christian Schmidt (V):

Tak for det. Jeg tror i virkeligheden, at jeg kender hr. Per Clausen så godt, at jeg ved, at et af hr. Per Clausens stærkeste våben er hans gode humør. Det kan man jo også mærke i dag, og jeg synes, at når man har været mange år i Folketinget, så har Enhedslisten også brug for at have et godt humør. For når man sådan bliver taget fusen på i tide og utide, så skal man alligevel kunne smile af det, og det kræver sin mand eller sin kvinde. Derfor vil jeg bare spørge hr. Per Clausen om noget, for nu har vi jo lejlighed til at spørge Enhedslisten, ellers kan der jo ikke sådan spørges om det, men det kan vi i dag. Hvis det nu er sådan, at man har skældt meget ud på regeringen – og det har det jo ikke skortet på i weekenden, altså tænk, hvis der kom noget ud af al den skældud, som regeringen har fået, men det er jo, som om det overhovedet ikke rører regeringen – hvorfor tror hr. Per Clausen så i grunden, at regeringen har valgt at behandle en så dårligt, når man er parlamentarisk grundlag for regeringen?

Kl. 22:56

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 22:56

Per Clausen (EL):

Jeg er enig med hr. Hans Christian Schmidt i, at mit humør nok er bedre end gennemsnittet i Venstres folketingsgruppe. Måske endda også bedre, end det var før valget. Det siger heller ikke så meget, vil jeg sige. Det kræver ikke nogen stor humoristisk sans at overgå det.

Men pointen er jo, at Enhedslisten sådan set har lavet en finanslov sammen med regeringen. En finanslov, som er den første finanslov i rigtig, rigtig mange år, der øger ligheden. En finanslov, der – og det kunne vi jo forstå på Dansk Folkepartis indlæg her i dag – in-

deholder en række aftaler om, hvordan man skal føre en mere fornuftig og anstændig udlændingepolitik, som giver flere penge til uddannelsesområdet, som gør noget ved aktiveringen, så man på en række områder har fået bedre forhold.

Altså vi har faktisk opnået en række resultater, og så har vi hørt meget om, at regeringen meget gerne vil lave nogle aftaler med Venstre om at lave nogle ulykker. Det går bare enormt langsomt, og det må jo enten være, fordi de udspil, regeringen kommer med, ikke er helt så dårlige, som vi selv tror, eller det bare er, fordi Venstre slet ikke har evnen til at indgå aftaler mere. Men det skal man bare blive ved med. Det er vi glade og taknemmelige for, og derfor har dagen i dag været rigtig, rigtig god set fra Enhedslistens synspunkt.

Kl. 22:57

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Hans Christian Schmidt.

Kl. 22:57

Hans Christian Schmidt (V):

Jamen jeg bliver jo glad, når hr. Per Clausen taler om Venstre, for jeg er fuldstændig enig i, at det navn kan man ikke nævne for tit fra talerstolen. Det er fuldstændig rigtigt. Nu var det bare noget helt andet, vi i grunden snakkede om.

Men jeg tillader mig at forstå det sådan, vil jeg sige til hr. Per Clausen, at når hr. Per Clausen ikke kan forstå eller har vurderet eller har overvejet, hvorfor regeringen mon behandler Enhedslisten, som den gør, så er det dybest set, fordi Enhedslisten skylder regeringen noget. Det er sådan pay back time, hvilket man har lov til, når man har givet så meget ved en finanslovaftale. Så har man lov til at behandle partiet på den her måde. Anderledes kan jeg jo ikke forstå det, for hr. Per Clausen siger, at hans parti har fået så mange gode ting ved finanslovaftalen, og så må man også lide lidt. Jamen der er ikke mere i mit spørgsmål. Jeg har fået konstateringen.

Kl. 22:58

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 22:58

Per Clausen (EL):

Altså, jeg kan ikke erindre, at jeg har sagt, at vi har fået så meget ved finansloven, at vi nu skulle være villige til at lide. Igen må jeg sige, at oppositionen måske skulle have en studiekreds om, hvad der er galt med forholdet mellem Enhedslisten og regeringen, for vi kunne forstå på fru Pia Kjærsgaard, at nu måtte regeringen tage sig sammen og sætte os på plads. Det er sådan set fint nok for mig, det klarer vi nok. Nu kan jeg forstå på hr. Hans Christian Schmidt, at jeg skal holde op med at lade mig blive ydmyget.

Jeg vil bare sige, at jeg tror, at hvis regeringen har den idé, at de vil ydmyge mig, så er det helt i orden med mig. Personlig stolthed og den slags kan man ikke slæbe rundt på i politik. Men hvis de har tænkt sig at gennemføre borgerlig politik sammen med hr. Hans Christian Schmidt og hr. Hans Christian Schmidts parti, så kommer de til at betale for det i forhold til os.

Kl. 22:58

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Pia Kjærsgaard for en kort bemærkning.

Kl. 22:58

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg bad om ordet, da hr. Peter Skaarup ikke fik svar – nu skulle jeg lige have ham til at hjælpe mig her på iPhonen – i forhold til politiet og militæret. Jeg bliver lige nødt til at læse det hele op, for jeg synes, det er helt uhyrligt, og jeg synes, at den danske befolkning skal vide

meget mere om, hvad Enhedslisten i virkeligheden står for – at det ikke bare er en kamp for at bevare økonomien for folk på overførselsindkomster osv.

»Frem for alt opløsning af politiet og militæret, der gang på gang har vist sig som kapitalmagtens sidste, alt for effektive allierede. Et socialistisk samfund kan ikke bare »overtage« den nuværende stat, som fundamentalt set er indrettet til at organisere og forsvare netop et kapitalistisk samfund«.

Det var dog utroligt, og jeg vil sige til hr. Per Clausen, at med den rolle, som Enhedslisten har nu, bliver vi bare nødt til at have... (*Per Clausen kommenterer fra salen*) ... jo, det gælder stadig væk, det står i partiprogrammet, og man vil ikke ændre det, altså en opløsning af politiet og militæret i Danmark, og ikke bare en reduktion af militæret, men en opløsning af politiet og militæret.

Kl. 23:00

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 23:00

Per Clausen (EL):

Jeg kan forstå, at fru Pia Kjærsgaard synes, at det er meget problematisk at ville lave vores samfund grundlæggende om. Det har fru Pia Kjærsgaard jo lov til at mene. Ytringsfriheden giver jo mulighed for at udtrykke det synspunkt.

Men den giver også mulighed for at udtrykke det synspunkt, at vi faktisk synes, at den måde, vi har indrettet vores samfund på i Danmark, skal ændres radikalt, fordi vi faktisk har den opfattelse, at man på mange områder kunne give befolkningen langt større indflydelse på, hvordan man organiserer tingene både på arbejdspladser og i lokalområder osv. – en omfattende demokratisering af vores samfund. Jeg har sådan set lidt vanskeligt ved at se, at det skulle kunne ophidse nogen så meget.

Så er det rigtigt, at historisk har vi faktisk i en række lande set, at socialistiske partier, der har overtaget magten efter demokratiske valg, er blevet slået ned af kup, som er gennemført af militær og politi. Det er jo en kendsgerning. Chile er et eksempel, og der kan nævnes flere. Den kendsgerning forholder vi os til. Fru Pia Kjærsgaard synes åbenbart, at det er ligegyldigt.

Kl. 23:01

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Pia Kjærsgaard.

Kl. 23:01

Pia Kjærsgaard (DF):

Er det i Danmark, man ønsker at opløse politiet og militæret – ja eller nej?

Kl. 23:01

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 23:01

Per Clausen (EL):

Som sagt er det min klare opfattelse, at vi i Danmark har brug for at have et politi, men vi må da også kunne diskutere det politis rolle. F.eks. hvordan PET arbejder, registrerer folk ulovligt osv. – altså registrerer lovlig politisk aktivitet – og hvilken rolle politiet spiller i vores samfund. Det må vi da have lov til at diskutere. Det, vi snakker om, er, at vi nok på nogle områder gerne ser, at politiets rolle bliver ændret. Og så synes vi nok, at Danmark fremadrettet skal satse lidt mindre på at føre krige og lidt mere på at hjælpe tredjeverdenslande til en fredelig udvikling.

Kl. 23:01

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Joachim B. Olsen for en kort bemærkning.

Kl. 23:01

Joachim B. Olsen (LA):

Tak. I en artikel i Børsen den 24. februar 2011, sagde fru Johanne Schmidt-Nielsen:

»Der er alt for lidt fokus på diskussionen, om vækst virkelig er vejen frem? For de rigeste lande mener jeg ikke, at vi nødvendigvis har behov for vækst, men for omfordeling af den velstand, der er«. Var det ud fra det princip, at Enhedslisten stemte ja til regeringens finanslov?

Kl. 23:02

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 23:02

Per Clausen (EL):

Nej. Vi må nok se i øjnene, at vi på det område har en lille uenighed i forhold til regeringen. Det var det, jeg forsøgte at argumentere for to gange i dag, både i mit første og i mit andet indlæg, nemlig, at jeg mener, at hr. Joachim B. Olsen i sin meget spændende interesse for det lange perspektiv i politik både globalt og nationalt – som jeg synes det er rigtigt at have et langt perspektiv på – ser helt bort fra den banale kendsgerning, at en af de største udfordringer, vi står over for i fremtiden, faktisk er, hvordan vi håndterer det, at naturressourcerne på en række områder bliver en mangelvare og derfor enten bliver umulige at få fat i eller frygteligt dyre. Så af den grund bliver vi nødt til at omstille vores samfund, så vi får en udvikling, der i langt mindre udstrækning er baseret på materiel vækst.

Men det er faktisk ud fra en realistisk vurdering af, hvilke muligheder vi har. Og det der med, at ressourcerne bliver dyrere og knappe i fremtiden, kan hr. Joachim B. Olsen ikke melde sig ud af. Det vil han blive konfronteret med, uanset om han benægter det nu eller ej.

Kl. 23:03

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 23:03

Joachim B. Olsen (LA):

Forskellen på hr. Per Clausen og mig er måske, at jeg har lidt større tillid til, at menneskeheden nok skal overkomme de udfordringer, menneskeheden står over for, og at det sagtens kan gøres på en måde, så stadig flere mennesker kan få del i den velstand, som markedsøkonomien jo har været langt mere effektiv til at bidrage til end den socialisme, som hr. Per Clausen er fortalende for – men det er jo en anden diskussion.

Men jeg vil bare lige gerne have helt på det rene – for Enhedslisten er jo et støtteparti for en regering, som har vækst som dagsorden – om Enhedslisten også synes, at det er vigtigt, at vi får økonomisk vækst i Danmark?

Kl. 23:04

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 23:04

Per Clausen (EL):

Jeg synes ikke, at hr. Joachim B. Olsen skal forsøge at bilde folk ind, at han tror mere på mennesker, end jeg gør. Han tror mere på marke-

det og markedøkonomien og kapitalismen, end jeg gør. Det er ikke helt det samme.

Så vil jeg bare sige: Det er vores opfattelse, at der skal skabes økonomisk udvikling, arbejdspladser i det her land, både på den korte og på den lange bane, ved at løse den udfordring, der handler om, at vi skal være i stand til at opretholde et godt liv i Danmark, samtidig med at vi bruger mindre af jordens ressourcer og forurener mindre. Og hvis man ikke vælger at indrette sig, så vi kan klare os med en mindre anvendelse af jordens ressourcer, så betyder det ikke, at vi kan blive ved med at bruge løs – nej, så betyder det, at vi kommer til at stå i en ganske alvorlig økonomisk og social krise om ganske få år.

Det er det, hr. Joachim B. Olsen og – desværre – det store flertal i Folketinget nægter at forholde sig til, og det er rigtig ærgerligt.

Kl. 23:05

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere bemærkninger. Så er det Liberal Alliances ordfører, hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 23:05

(Ordfører)

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Så har vi diskuteret primært skat i 14 timer, og det ser ikke ud til, at vi har reddet landet i denne omgang. Ikke meget nyt er kommet frem, men det var måske også for meget at forvente og forlange.

Derfor vil jeg gerne nævne nogle ting, som det her land kunne have gavn af: færre forbud, mindre bureaukrati, en bedre balance mellem privat og stat, en styrkelse af kvaliteten i den offentlige sektor gennem udbud og valgfrihed, en sænkelse af skattetrykket, et mere simpelt skattesystem, en god erhvervs politik, da det er den bedste form for socialpolitik, bekæmpelse af arbejdsløsheden ved at forbedre erhvervslivets vilkår og fokusere på en vækstorienteret beskæftigelsespolitik, et opgør med gældspolitikken og mere vækst, da det skaber frihed og sikrer fremtiden.

Det er det, der i Danmark bliver betegnet som ekstremt højreorienteret, outreret, farligt, tæt på det kriminelle, har en minister endda vist karakteriseret det, og senest i dag: som i opposition til virkeligheden.

I Tyskland er alle disse synspunkter repræsenteret af regeringspartiet FDP – et tysk midterparti, der har siddet i regering stort set det meste af forbundsrepublikkens historie på nær 16 år. Der er det mainstream, i Danmark er det outreret og i opposition til virkeligheden.

Det er sådan set en meget god grund til, at Danmark står i de problemer, som vi står i, nemlig at Danmark er i opposition til den økonomiske virkelighed, og derfor har vi igennem årtier ikke taget de økonomiske udfordringer alvorligt. Vi har ikke sørget for at gøre de ting, der kunne forbedre vores konkurrenceevne, øge vores produktivitet, sørge for, at der var reelle arbejdspladser, frihed og velstand til den danske befolkning. Men der er jo muligheder endnu.

Vi har diskuteret meget skat her i dag. Fra Liberal Alliances side har vi sagt, at vi er glade for, at man endelig vil diskutere skat. Vi har sagt, at vi er meget villige til at komme til forhandlinger med regeringen. Vi vil meget gerne forbedre det forslag, som regeringen har lagt frem. Vi har – også i skarpe vendinger – problematiseret, at man går så hårdt efter pensionisterne, fordi vi synes, at det er helt, helt urimeligt, at folk skal betale en særlig høj strafskat alene på baggrund af deres cpr-nummer. Det er en uretfærdighed, og det er en hån imod de mennesker, som bliver ved med at arbejde også i en høj alder.

Vi har også problematiseret den ændring, man laver i forhold til folkepensionens grundbeløb og tillæg, hvor man straffer dem, der tager ansvar for eget liv. Man straffer dem, der tager ansvar for at spare op, i stedet for at belønne dem, der sørger for at gøre noget

gavnligt, både ved at tage ansvar for sig selv og dermed også for andre.

Jeg synes faktisk, at vi i lighed med de øvrige borgerlige partier rækker hænderne ud til regeringen og siger: Vi vil gerne diskutere skat. Men man kan ikke forvente, at vi bare ville sige ja tak, og så var det det. Men jeg må sige, at jeg er noget skuffet over, at regeringen ikke tydeligere kvitterer for de hænder, der bliver rakt ud mod den. Vi får nærmest ikke engang et svar fra de fleste af dem, vi spørger, for man vil overhovedet ikke forholde sig til de problemer, som vi prøver at påpege.

I Liberal Alliance mener vi – lige meget om der bliver lavet en skattereform eller ej – at man desværre kun kratter i overfladen, altså at man kun laver småtingene. Derfor har Liberal Alliance også her i afslutningsdebatten fremsat sit eget forslag til vedtagelse, som jeg gerne vil have lov til at læse op:

Forslag til vedtagelse

»Danmark har de seneste år mistet over 170.000 arbejdspladser og står i de kommende år over for massive udfordringer med fortsat flere uden for arbejdsmarkedet, fortsat ringe vækstudsigt og fortsatte offentlige underskud.

Danmark er de sidste par årtier blevet relativt fattigere. Produktiviteten er lav, det offentlige forbrug fortsætter med at stige, og Danmark har et af verdens højeste skattetryk.

Regeringens politik med øgede skatter og afgifter for op mod 10 mia. kr. forbedrer ikke fremtidsudsigterne.

Den økonomiske krise burde have været en øjenåbner for den nuværende og forrige regering. Imidlertid har man ikke benyttet sig af mulighederne for at løse de kort- og langsigtede udfordringer for dansk økonomi, og derfor står Danmark fortsat med ringe fremtidsudsigter.

Folketinget pålægger derfor regeringen at udvise politisk mod og rette op på de negative fremtidsudsigter ved at sænke det samlede skattetryk, mindske det offentlige forbrug og øge arbejdsudbuddet for at sikre mere økonomisk vækst.«

(Forslag til vedtagelse nr. 72).

Så let kan det gøres.

Kl. 23:11

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Simon Emil Ammitzbøll har nu på vegne af Liberal Alliance fremsat et forslag til vedtagelse, som jeg vil lade indgå i den videre debat. Jeg fik det oven i købet i to eksemplarer – det er rigtig fint.

Der er nogle korte bemærkninger. Hr. Ole Hækkerup for en kort bemærkning.

Kl. 23:11

Ole Hækkerup (S):

Tak. Det befriende, kan man sige, ved Liberal Alliance er, at det jo er liberalisme, så det er til at tage og føle på. Det er jo den rene vare: Det er markant lavere ydelser, det er markant lavere skat. Og det er jo ikke ligesom med de andre borgerlige partier, for her kan man virkelig få rene ord for pengene.

Mit spørgsmål til ordføreren er: Hvis nu man forestillede sig, at man faktisk havde gennemført større eller mindre dele af Liberal Alliances program, gennemliberaliseret den danske økonomi, ville det så ikke have betydet, at når den økonomiske krise kom, så havde krisen slået meget voldsommere igennem, end den ellers havde gjort? Er det ikke sådan alt andet lige, at hvis man har en mere liberal økonomi i en global verden og den globale verden er udsat for en krise, så vil den økonomiske krise jo også slå stærkere igennem i ens eget land? Så derfor har jeg bare det spørgsmål: Hvis man i Danmark havde gennemført Liberal Alliances politik, havde den økono-

miske krise så ikke også slået igennem med en meget større effekt end det, vi hidtil har set?

Kl. 23:15

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 23:12

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Hvis vi havde været i en situation, hvor vi havde haft en markant højere produktivitet, en markant bedre konkurrenceevne, en markant fordel i forhold til de lande, som vi skal konkurrere med på det internationale marked, så havde vi da klart stået os bedre og ikke værre. Det er jo den sædvanlige socialdemokratiske medicin, at man tror, at offentligt overforbrug er den eneste løsning på alt. Man kan spørge sine græske partifæller, om det har været en god vej. Det er der ikke meget der tyder på.

Kl. 23:13

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Ole Hækkerup.

Kl. 23:13

Ole Hækkerup (S):

Jeg er jo faktisk enig med hr. Simon Emil Ammitzbøll i anmeldelsen af VKO-årene med hensyn til den voldsomt forringede konkurrenceevne. Jeg er også enig med hr. Simon Emil Ammitzbøll i anmeldelsen af VKO-årene med hensyn til faldet i produktivitet, altså at der er en række ting, man burde have gjort anderledes. Men det, mit spørgsmål handlede om, var situationen, hvis man gennemførte Liberal Alliances politik og gennemliberaliserede hele den danske økonomi, så enhver meget mere var sin egen lykkes smed, for så ville det jo være sådan, når samfundet blev ramt af en økonomisk krise, at det ville slå voldsommere igennem, end det vil gøre, hvis man har en skandinavisk velfærdsmodel. Derfor er mit spørgsmål: Ville krisen ikke have ramt Danmark hårdere, hvis man havde gennemført Liberal Alliances politik?

Kl. 23:14

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 23:14

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Altså, jeg tror, man skal være meget socialdemokrat for at mene, at det havde været værre for Danmark, at vi havde stået os bedre. Det er jo det, spørgsmålet dybest set går ud på. Det giver jo ingen mening at stille det spørgsmål.

Så siger hr. Ole Hækkerup, at vi kan være enige om, at meget skulle have været anderledes under VKO-årene. Joh, så langt er vi vel enige, men nu husker jeg jo godt, hvad det var for forslag, Socialdemokrater og folkesocialister harcelerede med her i Folketingsalen i de år. De handlede jo om et endnu større offentligt forbrug, endnu flere offentlige udgifter. Det var ikke noget, der havde været godt for de mennesker, der i endnu større tal end i dag ville have været i økonomisk ulykke og været arbejdsløse, hvis man havde fulgt hr. Ole Hækkerup og hans partifæller. Så ja, vi er enige om, at man skulle have gjort noget anderledes, men jeg kunne jo så spørge: Hvorfor fortsætter man så stort set bare linjen, hvis vi nu skal være ærlige?

Kl. 23:15

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Julie Skovsby for en kort bemærkning.

Julie Skovsby (S):

Tak for det. Fra den 8. februar til den 10. april i år, altså 2 måneder og 2 dage, har Liberal Alliance fremsat beslutningsforslag om skattelettelser, der koster op mod 34 mia. kr. Man fristes helt til at spørge, om Liberal Alliance har hjulpet Venstre med at skrive Venstres skatteudspil

Det er sådan set også partiets forhold til Venstre, som jeg vil spørge ind til. Liberal Alliance ønsker jo en meget mindre offentlig sektor, som vi har hørt, og hvis de her skattelettelser skal finansieres krone for krone, skal de penge vel findes via nedskæringer i velfærd. Men Venstre vil jo derimod have en vækst på 0,8 pct. i den offentlige sektor, og så er finansieringen til skattelettelserne væk. Det er derfor, jeg vil spørge Liberal Alliance: Hvor meget kan Liberal Alliance købes for af en fremtidig borgerlig regering – er det 1 mia. kr. i skattelettelser, er det mere i retning af 10 mia. kr., eller hvor meget er det?

Kl. 23:16

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 23:16

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Nu tror jeg, at fru Julie Skovsby som socialdemokrat om nogen vil give mig ret i, at man skal passe på med på forhånd at sige, hvad man tror man kan lave af kompromiser.

Jeg vil love fru Julie Skovsby, at hvis Liberal Alliance får de afgørende mandater, vil vi kræve af en borgerlig regering at få indflydelse og forlange lavere skat, højere vækst, en mere effektiv offentlig sektor og mere personlig frihed. Og det skal vi nok få, for al erfaring viser, at det parti, en statsminister er afhængig af, er det parti, der får mest indflydelse. Sådan var det, da fru Marianne Jelved var leder af De Radikale i 1990'erne, sådan var det med fru Pia Kjaersgaard i spidsen for Dansk Folkeparti i 00'erne, og sådan er det nu med økonomi- og indenrigsministeren i den nye regering – det er jo radikal skattepolitik, vi diskuterer, og ikke så meget andet – og sådan er livet jo. Det tror jeg at fru Julie Skovsby kender ret godt til indefra og har lært på den hårde måde.

Kl. 23:17

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Julie Skovsby.

Kl. 23:17

Julie Skovsby (S):

Jamen så vil jeg spørge på en anden måde: Hvor meget tror Liberal Alliance der skal til, for at politikken skal komme til at virke efter hensigten? Er det 1 eller 2 mia. kr., vi taler om, er det over 10 mia. kr., eller er det de her 34 mia. kr.? Hvor meget skal det være, før det kommer til at virke efter Liberal Alliances hensigt?

Kl. 23:18

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 23:18

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Nu ved jeg godt, at spørgerens parti hele tiden finder på ny politik og ændrer, hvad man vil, og hvad man mener, og derfor kan man godt blive forvirret over, at der er nogle, der stadig mener det, de mente før valget. Derfor vil jeg bare anbefale, at man går ind på www.liberalalliance.dk og læser vores udmærkede politik, som er gennemregnet af uafhængige økonomer, og hvor vi fortæller, hvordan vi vil finde besparelser for over 70 mia. kr. og finde skattelettelser og nye ud-

gifter for ca. 50 mia. kr. Vil vi være mere ambitiøse til næste valg?
Det vil jeg ikke afvise.

Kl. 23:21

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Jens Joel for en kort bemærkning.

Kl. 23:18

Jens Joel (S):

Tak til Liberal Alliances ordfører. Jeg forstår, at man i Liberal Alliance har sat FDP, altså det tyske liberale parti, op som sit store og egentlige forbillede. Det vil jeg i al ydmyghed advare imod med henvisning til deres nuværende situation. Liberal Alliance har jo fremsat en syndflod af urealistiske forslag om ufinansierede skattelettelser, og man forstår, at det hele skal betales med nedskæringer i den offentlige sektor. DREAM-on-modellen hedder den rettesnor, man lægger sig efter.

Men det er også klart, at når man på den måde jo synes, man selv er et ambitiøst parti, falder det en for brystet, at andre partier i den samme borgerlige blok laver væsentlig mindre. Og det har fået en af Liberal Alliances ordførere, nemlig hr. Ole Birk Olesen til at kritisere Venstre for ikke at være ambitiøse nok. Og der er mit spørgsmål til hr. Simon Emil Ammitzbøll i al sin enkelhed: Præcis hvor er det, man mener, at Venstres skattepolitik er useriøs?

Kl. 23:19

Kl. 23:19

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 23:20

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Det var mange forskellige synspunkter og spørgsmål. Først vil jeg gerne oplyse spørgeren om den seneste udvikling i tysk politik. Det gik jo meget bedre for FDP i Slesvig-Holsten end forventet; målingerne sagde, de ville ryge ud, og de endte på over 8 procentpoint, så vidt jeg husker. I Nordrhein-Westfalen, hvor der senest har været valg, endte de endda med at få en fremgang og ikke en tilbagegang, og derfor er Nordrhein-Westfalen nu den tredjebedste landdag for FDP. Så der er altid fremgang efter tilbagegang. Men det er nu indholdet, vi går op i, og ikke meningsmålinger. Det skulle Socialdemokraterne måske skrive sig bag øret.

Så blev der sagt noget om DREAM-on-modellen; det var der også en af ordførerens partikolleger, der talte om. Der vil jeg bare sige, at det jo er de økonomer, som regeringen læner sig op ad *efter* valget. Jeg ved godt, man ikke troede på dem før valget, da fagbevægelsen bestemte, men efter valget, hvor man er blevet mere seriøs, bruger man de økonomer, som Liberal Alliance brugte før valget.

Kl. 23:21

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Jens Joel.

Kl. 23:21

Jens Joel (S):

Jeg skal så afholde mig fra at gå ind i drøftelserne af de to landdagsvalg, da det åbenbart leder til, at ordføreren ikke svarer på det egentlige spørgsmål: Præcis hvad er det, man betragter som useriøst og utilstrækkeligt i Venstres skattepolitik? Det var faktisk det, jeg spurgte om.

Kl. 23:21

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg er glad for, at der denne gang kun var et spørgsmål, for hvis der først er en masse faktuelle fejl, er man jo nødt til at rette dem. Jeg vil jo sådan set gerne svare.

Det er sådan, at vi mener, at Venstre burde være mere ambitiøse. Det er der sådan set ikke nogen hemmelighed i. Det er jo lidt sådan, det politiske spektrum er bygget op. Jeg er sikker på, at Enhedslisten også ønsker, at Socialdemokratiet skulle gå endnu mere amok i afgifter og statsstørrelse, og sådan er det jo med forskellige partier. Hvis Liberal Alliance var helt enig med Venstre, havde vi meldt os ind i Venstre i stedet for at have vores eget parti. Det var der så 176.585 danskere, der var rigtig glade for vi valgte at have, og vi håber selvfølgelig på, der er endnu flere, der vil være glade for det næste gang.

Men vi mener jo, at man skal afskaffe topskatten, halvere selskabsskatten, fjerne en række af de tåbelige afgifter og afgiftsstigninger, som både denne og den tidligere regering har gennemført. Det er der ikke nogen hemmelighed i, fordi vi forklarer vores politik; vi forsvare vores politik, fordi vi er stolte af det, vi mener.

Kl. 23:22

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Trine Bramsen for en kort bemærkning.

Kl. 23:22

Trine Bramsen (S):

Nu roste jeg jo hr. Simon Emil Ammitzbøll tidligere på dagen for vores glimrende samarbejde om udlændinge- og integrationspolitikken. Og der skal virkelig ikke herske tvivl om, at det er noget, vi i regeringspartierne værdsætter rigtig meget.

Men jeg bliver lidt bekymret, når hr. Simon Emil Ammitzbøll bliver ved med at erklære sin store kærlighed til partiet Venstre, der efter min klare overbevisning lige nu dyster med Dansk Folkeparti om at være det mest højreorienterede parti her i Folketinget.

Jeg skal holde mig til et spørgsmål, for jeg kan forstå, at hr. Simon Emil Ammitzbøll kun kan håndtere et ad gangen. Derfor vil jeg rigtig gerne høre hr. Simon Emil Ammitzbøll, der lige har talt om at være i opposition til virkeligheden, hvordan hans kærlighedsforhold til Venstre ser ud, når det kommer til dansk udlændingepolitik.

Kl. 23:23

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 23:23

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Når en socialdemokrat er bekymret, er der vel grund til at være rolig som liberal.

Jeg forstår, at Socialdemokraterne mener, at Liberal Alliance er et farligt parti, og det er vel, fordi vi vil ruske op i den socialdemokratiske beton, som desværre hersker i det her land. Vi er helt ubekymrede og glade ved at skulle være flertal med Venstre efter næste valg. Vi har en klar politik, der handler om åbne grænser og lukkede kasser. Og selv om vi har lavet nogle minimale ændringer med den nuværende regering, er det stadig vores målsætning at gennemføre det, der er vores egen politik.

Til det med, hvem det så måtte være med, vil jeg sige, at der har vi det i virkeligheden sådan, at det er indholdet, der tæller. Og det kan jeg sådan set kun anbefale, også til Socialdemokraterne. Gå dog efter indholdet, find ud af, hvad man selv mener, så kan vi andre forholde os til det. Det ville være meget mere spændende, hvis dansk politik var på den måde.

- Kl. 23:24
Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Trine Bramsen.
- Trine Bramsen** (S):
Som bekendt udvikler vi mennesker os hver eneste dag. Derfor vil jeg prøve at putte lidt ekstra på, så nu kommer der to spørgsmål efter hinanden.
Kan hr. Simon Emil Ammitzbøll hjælpe mig med at opfriske min hukommelse? Lagde Liberal Alliance stemmer til VKO's forslag om pointsystemet sidste år? Og vil hr. Simon Emil Ammitzbøll stemme for et pointsystem, hvis Venstre skulle finde på at foreslå et nyt af slagsen eller et tilsvarende det, der blev skabt sidste år?
- Kl. 23:24
Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.
- Kl. 23:24
Simon Emil Ammitzbøll (LA):
Vi ønsker os ikke noget pointsystem, og Liberal Alliances stemte imod det ene og blankt ved det andet.
- Kl. 23:25
Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Marianne Jelved for en kort bemærkning.
- Marianne Jelved** (RV):
Tak. Jeg vil gerne kvittere for Liberal Alliances budskaber i løbet af dagen, også opsummeret her til sidst af hr. Simon Emil Ammitzbøll. Og jeg tænker på det telegram, der kom ud ...
- Kl. 23:25
Anden næstformand (Søren Espersen):
Jeg må bede fru Marianne Jelved tale lidt højere og lige starte forfra.
- Kl. 23:25
Marianne Jelved (RV):
Jeg tænker på det telegram, der kom ud i løbet af dagen, hvor Liberal Alliances leder, hr. Anders Samuelsen, stillede forslag om, at Det Konservative Folkeparti og Liberal Alliance gik sammen til forhandlinger med regeringen om en skattereform for at kunne spille en afgørende rolle.
Det vil jeg gerne kvittere for. Det synes jeg er rigtig interessant og i virkeligheden også smart set. Hr. Anders Samuelsen bliver citeret for at sige, at de to partier så vil kunne, og jeg citerer sådan efter hukommelsen, pille tidsler ud af regeringens forslag – man må forstå, at han mener det, Liberal Alliance ikke bryder sig om. Kunne vi få et par eksempler på, hvad det er for tidsler?
- Kl. 23:26
Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.
- Kl. 23:26
Simon Emil Ammitzbøll (LA):
Man kan sagtens få eksempler på, hvad Liberal Alliance mener er tidsler. Og i øvrigt tak for, at man lægger mærke til de ting, som vi siger.
For det første synes vi jo, at det er en klar tidsel, at folk skal betale en særlig skat, alt efter hvilken alder de har; for det andet er vi meget bekymrede over den ændring, man vil lave i folkepensionen, hvor vi synes, at man straffer dem, der sparer op til egen pension,
- Kl. 23:24
altså den måde, man rokerer rundt på grundbeløbet og tillægget på; og for det tredje vil jeg nævne de markante afgiftsstigninger, som jeg er lidt forundret over hr. Jesper Petersen benægtede der var, men som dog tæller med over 2 mia. kr. i finansieringen i det forslag, regeringen har fremsat, bare for at nævne tre eksempler.
Der er altså også gode elementer: reguleringen af overførselsindkomsterne, og at man vil gøre noget ved dele af skattesystemet. Altså, der er jo noget, der er positivt, og noget, der er negativt, og sådan vil det være. Men vi har altid den tilgang til forhandlinger, at vi altid vil se, om vi kan trække politikken i en Liberal Alliance-retning. Kan vi det, er vi interesserede, kan vi ikke det, må vi lade vejene skilles.
- Kl. 23:27
Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Marianne Jelved.
- Kl. 23:27
Marianne Jelved (RV):
Tak for eksemplerne. Jeg vil bare kommentere det første, der blev nævnt, nemlig det med alderen.
Altså, der er jo, har det vist sig, rigtig mange eksempler på, at der allerede i dag er regler, der afhænger af alder. Nu kan jeg desværre ikke huske dem så sent på aftenen, og det er også ligegyldigt, men det er der altså. Så det er ikke i sig selv et argument, at der er noget med en alder, der er afgørende, for det er der også på mange andre forskellige områder inden for skattesystemet.
Men det, jeg gerne vil kvittere for i den her omgang, er, at hr. Simon Emil Ammitzbøll formulerer sig på den måde, at han siger bare det trækker i den rigtige retning. Så vil jeg bare høre, om jeg har forstået det rigtigt, nemlig at der ikke bliver stillet ultimative krav, men at Liberal Alliance vil gå sammen med De Konservative for at skabe nogle kompromiser.
- Kl. 23:28
Formanden:
Ordføreren.
- Kl. 23:28
Simon Emil Ammitzbøll (LA):
Jeg har på grund af mit tidligere skæbnefællesskab med spørgeren lært, at man aldrig – aldrig! – skal stille ultimative krav. Og det er der sådan set ikke noget nyt i.
Men vi har den politik, som vi har fremlagt. Vi vil gerne have, at der kommer et lavere skattetryk. Vi vil gerne have, at der ikke er en dansker, der skal betale mere i skat i morgen end i dag. Vi har påpeget nogle tidsler. Jeg kunne finde på flere. Men det betyder jo ikke, at man ikke kan tale om tingene og se, om man kan finde en løsning. Men det må vi se i forhandlingerne om kan lade sig gøre.
- Kl. 23:29
Formanden:
Fru Sophie Løhde for en kort bemærkning.
- Kl. 23:29
Sophie Løhde (V):
Til det der med, at hvis man kunne trække noget i en Liberal Alliance-retning, var man med, vil jeg sige, at så er der måske et par forhandlinger eller andet, hvor man er udeblevet eller ikke rigtig sådan har hørt indholdet.
Det, jeg godt kunne tænke mig at høre om, var noget i forbindelse med regeringens 2020-plan. Den har Liberal Alliance jo også gransket og kastet sin dom over og kigget på. Der kunne det bare være interessant at vide, hvad man ud fra de skøn, regeringen kommer med, vurderer at der er af råderum for at kunne kigge på nye,

friske reformmilliarder i forhold til skattelettelser. Hvad er vurderingen fra ordføreren der? Er det noget, man har kigget på?

Kl. 23:32

Kl. 23:29

Formanden:
Ordføreren.

Formanden:

Hr. Jonas Dahl for en kort bemærkning.

Kl. 23:32

Kl. 23:29

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Der vil jeg sige til fru Sophie Løhde: Godt forsøgt. Men som jeg også sagde til en socialdemokrat tidligere i dag, ønsker jeg ikke at være medie for diskussionen mellem Venstre og Socialdemokraterne, den må partierne sådan set klare for sig selv.

Vi synes i Liberal Alliance, at der er brug for noget meget mere ambitiøst end det, regeringen lægger op til. Det er derfor, vi foreslår, at man skal halvere selskabsskatten, at man skal afskaffe topskatten, for at tage to gode eksempler på, hvor man kunne starte. Og det nytter jo ikke noget, at man bliver ved med at have et ønske om, at det offentlige forbrug bare skal stige og stige, både fra den ene og den anden side af salen. Man burde have et ønske om, at det skulle falde i stedet for.

Kl. 23:30

Formanden:

Fru Sophie Løhde.

Kl. 23:30

Sophie Løhde (V):

Det var jo mange vise og kloge ord at komme med. Det er også den lette del af det at sige noget om alle ønskerne. Men man må jo også forholde sig til, at man, inden for den 2020-plan, der så er lagt frem, skal komme med sin vurdering og svare på: O.k., hvad er der så af råderum inden for den?

Det er let nok at sige, at den er for uambitiøs. Det er vi sådan set enige i, altså, det er jo der, vi deler mange ting med Liberal Alliance. Regeringen er grundlæggende uambitiøs på mange punkter.

Men når vi så kommer ud over det, hvad er der så af plads til mere? Hvor er det så, vi i fællesskab kan trække i samme retning og sige til regeringen: I har leveret et uambitiøst forslag til en skattereform på trods af den historiske chance, der er for at levere noget mere. Hvor er det så, vi kan hive den hen fremadrettet? Hvad er det for et råderum, Liberal Alliance forholder sig til?

Man kan jo ikke bare blive ved med at sige: Jamen vi vil have det og det og det, og det er de tre ting, der står på den øverste hylde eller står øverst på ønskelisten for vores vedkommende. Man må også have nogle konkrete bud på, hvad det er for et råderum, man ser det finansieret inden for i forhold til det råderum, der er til rådighed i regeringens 2020-plan.

Kl. 23:31

Formanden:

Så er det ordføreren.

Kl. 23:31

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg kan love spørgeren for, at man kan blive ved med at fortælle, hvad det er, dansk økonomi har brug for, selv om de store partier lader, som om det er en vigtig diskussion, de har gang i. Det kan jeg love ordføreren.

Jeg vil gerne kvittere for, at Venstre endelig efter mere end et årti er vågnet op og taler om skattelettelser. Tak for det. Så skal vi nok presse på for, at ambitionsniveauet bliver endnu højere, det er vores opgave i Liberal Alliance.

Jonas Dahl (SF):

Jeg vil egentlig indledningsvis korrigere lidt, hvad hr. Jens Joel sagde tidligere. Han snakkede om Liberal Alliances dream on-model, men jeg vil egentlig kalde det en keep on dreaming-model, for det er jo det, den rent faktisk er. Når man ser på Liberal Alliances politik, kan man se, at hver gang der kommer nye forslag, bliver der sagt keep on dreaming. Altså, det er lidt en drømmeverden, Liberal Alliance befinder sig i.

Alene i sidste uge fremsatte man her i Folketingssalen forslag, der ville koste ca. 25 mia. kr. Det var de tal, som kom frem under debatten, både fra skatteministeren og sådan set også til sidst fra Liberal Alliance selv. Når Liberal Alliance alene i sidste uge kunne klare at fremsætte forslag for 25 mia. kr., så er det bare, man har lidt svært ved at forstå det, vi hører blive sagt i debatten i dag.

Jeg vil dog godt give Liberal Alliance en lille smule kredit for, at man i det mindste kommer med forslag her i salen. Indtil videre har vi i de seneste 8 måneder her i salen behandlet et enkelt forslag fra det såkaldt store oppositionsparti Venstre, og der vil jeg da give Liberal Alliance kredit for, at de i det mindste kommer med deres egne forslag.

Men jeg undrer mig ærlig talt over, hvordan man egentlig vi finansiere det her, for hvis man på en uge kan bruge 25 mia. kr., så synes jeg også, man skylder skatteyderne en forklaring på, hvor penge skal komme fra.

Kl. 23:33

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 23:33

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Liberal Alliance har tydeligt og klart fortalt, hvordan vi vil finansiere vores forslag: Det kan f.eks. ske via en højere tilbagetrækningsalder; et andet eksempel kan være, at vi skal have mere udlicitering, og et tredje eksempel kan være, at der skal være 40.000 færre offentligt ansatte.

Hvis der er noget, som hr. Jonas Dahl burde rose Liberal Alliance for, så er det faktisk, at vi både har forslag til den ene og den anden side, om både udgifter og indtægter. Det er faktisk i orden.

Så vil jeg faktisk godt give hr. Jonas Dahl ret: Liberal Alliance drømmer. Vi drømmer om et helt andet Danmark – et Danmark, hvor den enkelte borger har meget mere at sige om sin egen tilværelse, hvor den enkelte ved at gå på arbejde og tjene sine penge kan tage sig af sig og sine. Vi drømmer om et samfund, der ikke er tynget af bureaukrati og regler. Vi drømmer om et samfund, der er friere og rigere. Så ja, vi drømmer i Liberal Alliance.

Kl. 23:34

Formanden:

Hr. Jonas Dahl.

Kl. 23:34

Jonas Dahl (SF):

Man må sige, at så bliver vi også i keep on dreaming-kategorien. Vi er jo efterhånden ude på en ø, hvor hr. Simon Emil Ammitzbøll og kompagni må befinde sig, og jeg vil da sådan set gerne kvittere for, at hr. Simon Emil Ammitzbøll indrømmer, at det er en drømmeverden, man befinder sig i. Så er vi da kommet så langt.

Men i sidste uge kunne man klare at bruge 25 mia. kr., og i dag er svaret så, at vi bare skal arbejde noget længere. Jeg kunne godt tænke mig at høre, hvor lang tid ekstra vi skal blive på arbejdsmarkedet. Jeg tror, vi er nogenlunde jævndrende, så det kunne egentlig være rart at vide, hvad vi skal regne med. Det kunne da også være meget godt at vide for en dansker i starten af 30'erne, om vi skal arbejde, til vi er 75 eller 80 år. Hvor længe påtænker man at det skal være?

Hvad angår de her 40.000 i den offentlige sektor, der nu skal finde et andet arbejde, kunne hr. Simon Emil Ammitzbøll så ikke ønske, om det er folkeskolelærere eller social- og sundhedsassistenter, der er tale om? Man må jo have haft tanke på nogle grupper inden for den offentlige sektor. Når man skal af med 40.000, må man da trods alt have et svar på, hvem det er, der i givet fald ikke skal løfte nogle opgaver. Er det på plejehjemmene, er det på vores folkeskoler? Hvor skal de her 40.000 mennesker forsvinde fra?

Kl. 23:36

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 23:36

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Det fornøjelige ved de her debatter er ikke alene, at der ikke kommer noget nyt frem i løbet af 14½ time, det er også, at det er de samme spørgsmål, man får til åbningsdebatten, som man får til afslutningsdebatten, ligemeget hvad man i øvrigt måtte svare. Det er jo et eller andet sted ret morsomt.

Der er jo ingen tvivl om – det har jeg i øvrigt også svaret til spørgsmål til min første ordførertale i dag – at de 40.000 færre offentligt ansatte bl.a. skal findes ude i kommunerne; de skal bl.a. findes ved, at kommunerne selv finder ud af, hvordan man kan klare sig bedre, også ude i institutionerne, med færre hænder, hvis vi alle sammen arbejder lidt længere. Vi ved, at modellen allerede bliver praktiseret i Horsens Kommune ved en socialdemokratisk borgmester; vi ved, at modellen allerede bliver praktiseret i Ringsted Kommune ved en Venstreborgmester. Og kan det lade sig gøre både i borgerlige og socialdemokratiske kommuner i dag, kan man nok også godt skalere det op og gøre det i hele den offentlige sektor.

Det handler om at lade være med at slukke for drømmene om et bedre Danmark, men i stedet for tænde for drømmene om, hvad det er for et samfund, man gerne vil have.

Kl. 23:37

Formanden:

Tak til Liberal Alliances ordfører. Så er det fru Benedikte Kiær som konservativ ordfører i anden runde.

Kl. 23:37

(Ordfører)

Benedikte Kiær (KF):

Som ventet har dagens afslutningsdebat stået i skattens tegn, hvilket er ganske naturligt, efter at regeringen i går præsenterede sit udspil til en skattereform. Det er en reform, som er blevet slået meget stort op, men jeg må lige i al stilfærdighed nævne, at baggrundstæppet er, at regeringen i sin 8-måneders-levetid har hævet skatter og afgifter med godt 6 mia. kr., og det har for vores kendte LO-familie betydet 3.400 kr. mindre til rådighed om året. Det kan godt være, at regeringen synes, det er rimeligt; skatteministeren har i hvert fald givet udtryk for, at vi har et rimeligt skattetryk. Det er jeg og Det Konservative Folkeparti fuldstændig uenige i. At være europamester i skattetryk er ikke en medalje, jeg er stolt af, for det betyder mindre råderum til familierne, ligesom det lægger en tung dyne over væksten.

For nogle timer siden undrede statsministeren sig i sin tale over, at Det Konservative Folkeparti ikke bare finder det store smil frem og siger »yes« til regeringens udspil til skattereform. Jeg vil da gerne

indrømme, at vi smilte lidt over udsigten til, at færre skal betale topskat, ligesom udspillet med et højere beskæftigelsesfradrag gør det mere attraktivt at arbejde. Ja, det er sød musik i konservative ører. Men vores smil stivnede, da vi blev præsenteret for finansieringen af skattereformen, for der er meget, vi bestemt ikke er glade for.

Når det drejer sig om indtægtsgraduering af børnefamilieydelsen, synes vi, det er absurd, at der er forskel på, om man er gift eller ej. Vi kan tage to familier; i den ene familie er forældrene gift, og i den anden er de samlevende. De to familier tjener nøjagtig det samme og ligger over den grænse, som regeringen har sat, i forhold til hvornår der skal skæres i børnechecken. Så er det da absurd, at der bliver skåret i børnechecken hos den ene familie, mens den familie, der blot er samlevende, ingenting mærker. I debatten har der været noget usikkerhed om, hvad Det Konservative Folkeparti mener om børnechecken. Det kan jeg ikke forstå, for hvis der er noget, Det Konservative Folkeparti ikke bryder sig om, så er det, at marginals-katten stiger. Og det er netop derfor, at vi har foreslået, at børnechecken bør laves om til et skattefradrag i stedet for en kontantydelse, som det er i dag.

Den nye standard, aldersdiskriminationen, har også været debatteret godt, og jeg må sige, at vi ikke har fået nogen særlig gode og klare svar fra regeringspartierne eller for den sags skyld statsministeren. Vi skal løfte i flok, lød det fra den socialdemokratiske ordfører, men det gælder bare ikke for borgere, der har nået pensionsalderen. Dem sender regeringen på pension. Regeringen regner ikke med, at de har noget at bidrage med på arbejdsmarkedet. Jamen har regeringen ikke opdaget, at vi ikke bare bliver ældre og ældre, men også holder længere og længere? Vi er sundere, og ja, min egen far slap først arbejdsmarkedet, da han blev 78 år. Og der er rigtig mange, som, trods de har nået pensionsalderen, stadig er friske, og som faktisk gerne vil deltage fuldt ud på arbejdsmarkedet eller fortsat drive deres egen virksomhed. Men hvorfor skal *de* ikke have glæde af den højere topskattegrænse? Hvorfor skal de opleve, at de kommer til at betale en højere skat? Det har vi ikke fået et klart svar på. Men det er nok, fordi det er svært at forsvare diskrimination.

Derudover undrer det mig meget, at regeringspartierne i dagens debat ikke er mere bekymrede over grænsehandelen. De er faktisk så ubekymrede, at skatteudspillet lægger op til, at afgifterne kan stige, og det endda på et tidspunkt, hvor det er kommet frem, at hver fjerde øl, som drikkes i Danmark, er hentet syd for grænsen. Grænsehandelen har et langt større omfang, end man egentlig har regnet med. De seneste afgiftstigninger vil virkelig kunne mærkes på den øgede grænsehandel, for det at handle syd for grænsen er ikke kun et fænomen, man kender i Sønderjylland; det er noget, der er ganske udbredt over hele landet. I regeringens udspil står der også, at forslaget vil påvirke arbejdsudbuddet negativt, så det er en rigtig dårlig idé, hvis man gerne vil have noget mere vækst. Det er blot nogle af de få finansieringselementer, som vi kalder for tidsler, og som vi mener der skal luges godt ud i.

Vi går til skatteforhandlingerne med åbent sind, men jeg lægger ikke skjul på, at vores ambitioner er større end dem, som regeringen har fremlagt i sit udspil. For os Konservative er det helt afgørende, at det samlede skattetryk bliver sænket. Vi kvitterer da for, at regeringen har taget hul på skattelettelser, men vi mener ikke, de er ambitiøse nok. Vi er enige i, at skatten på arbejde skal sænkes, men der er altså også brug for, at marginals-katten bliver lavere for alle. Og der er brug for, at selskabsskatten bliver sat ned, for vi ved, at landene omkring os, dem, vi konkurrerer med, er i fuld gang med at sænke selskabsskatten. Og så mener vi, at der også er behov for, at der bliver taget fat på en række punktafgifter, f.eks. fedtafgiften, som vi erkender ikke var verdens bedste idé. Alt det vil være med til at bane vejen for øget vækst, så der kan blive skabt nogle flere arbejdspladser, og det betyder mere tryghed for den enkelte familie.

Kl. 23:42

Formanden:

Der er foreløbig fem medlemmer, der har bedt om korte bemærkninger. Først fru Pernille Rosenkrantz-Theil.

Kl. 23:42

Pernille Rosenkrantz-Theil (S):

Tak. Man har jo rigtig god tid til at dykke ned i hinandens politik, når man sidder her i så mange timer, og det har jeg så også gjort med De Konservative. For jeg kan jo forstå, at De Konservative på 1 år har skiftet holdning fra at ville have 0,8 pct. vækst i den offentlige sektor og øremærke 1,5 til 2 mia. kr. til sundhedsvæsenet. Nu går man så ind for nulvækst i stedet for.

Så tænkte jeg: Nå, o.k., det betyder jo så, at de der 1,5 til 2 mia. kr. til sundhedssektoren er røget, så lad mig da gå ind og se, hvad Konservative så har gjort ved deres sundhedspolitik, for det må jo betyde, at man så på en eller anden måde enten har fundet noget ny finansiering eller i hvert fald har skåret ned på ambitionsniveauet i forhold til, hvad vi skal gøre med sundhed.

Men nej, på den konservative side står der så: Etablering af sundhedshotlines, bedre hygiejne på hospitalerne, flere opsøgende mobile psykoseteam, lighed i sundhed, kræftbehandling, genoptræning og rehabilitering, fokus på idræt, mere undervisning i forebyggelse, forebyggelse målrettet de svageste grupper, øget forskning, øget anvendelse af teknologi, pulje til aktiv byplanlægning og forebyggelsespris. Jeg ved ikke, om det er ordføreren bekendt, at den slags koster penge.

Kl. 23:44

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 23:44

Benedikte Kiær (KF):

Jeg synes, det er ærgerligt, at spørgeren ikke var med tidligere på dagen, hvor jeg fik et noget lignende spørgsmål om, hvad det er, der har ændret sig, siden VK-regeringen kom med 2020-planen for omkring et års tid siden.

Jamen der er sket rigtig meget. Vi har bl.a. fået en ny regering, vi har oplevet øgede skatter og afgifter, og vi står også i en situation, hvor der virkelig er behov for, at der bliver taget fat. Noget af det, som jeg også fremhævede, var, at vi er et land, som har et kæmpe offentligt forbrug – faktisk har vi verdens højeste offentlige forbrug.

Det, vi blot i al stilfærdighed siger, er: Er det så slemt, hvis det offentlige forbrug kommer ned på det samme niveau, som det var under Nyrup? Det mener vi ikke. Vi mener faktisk, at der er brug for at holde de offentlige udgifter i ro nogle år og så sørge for, at der bliver mere plads til det private initiativ og dermed også til at give flere skattelettelser og få sat gang i væksten. På den måde bliver vi alle sammen rigere, og så vil der ad den vej være mere til velfærd, fordi samfundskagen bliver større.

Kl. 23:45

Formanden:

Fru Pernille Rosenkrantz-Theil.

Kl. 23:45

Pernille Rosenkrantz-Theil (S):

Jo, det er jo meget fint, at alle de der ting så har forandret sig, men så er det bare mærkværdigt, at De Konservative stadig væk har de her ting liggende på sin hjemmeside. Altså, hvorfor er det så, at man ikke går ind og fjerner de her ting? På mig virker det jo, som om De Konservative har alle mulige fine forslag til en sundhedspolitik – man har bare lige fjernet finansieringen til dem.

Så er det jo, at det undrer mig meget, når man oppe i toppen af De Konservatives hjemmeside ser, at der står, at en af De Konservatives stærke værdier er sund økonomi. Altså, det er jo bare at slå et hul i statskassen, det er jo seriøst bare at slå et hul i statskassen.

Jeg kan godt lave hele remsen igen. Hvis det eneste, der har forandret sig, er, at der er kommet ny regering, så må det, at man går fra 0,8 pct. til nulvækst og man stadig væk har så meget liggende herinde, jo betyde, at De Konservative ikke går ind for, at der skal være en sund økonomi, for man har jo tydeligvis lagt op til en meget ambitiøs stribe af forslag, men uden skyggen af finansiering til dem.

Det synes jeg måske alligevel er lige flot nok på et tidspunkt, hvor vi har krise, og hvor den tidligere VK-regering jo efterlod et ret stort hul i statskassen. Der er vel ikke nogen grund til at slå det hul endnu større?

Kl. 23:46

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 23:46

Benedikte Kiær (KF):

Jeg kan høre, at spørgeren egentlig ikke har fulgt ordentligt med, for hver gang, vi kommer med et konkret forslag, kommer vi også med finansieringen. Det vil vi også gøre fremadrettet, det kan jeg fuldstændig berolige spørgeren om. Det er der overhovedet ikke ændret noget ved. Så når vi kommer med nogle forslag, når vi kommer med nogle udspil, kommer vi også med finansieringen til dem.

Derudover har vi nogle holdninger, vi har nogle mål, og vi har nogle principper – og ja, de står på vores hjemmeside, ligesom det står på alle mulige andre partiers hjemmesider, at man har nogle holdninger og principper og nogle veje, man gerne vil gå, uden at man behøver direkte at skrive, hvad hver enkelt ting koster. Det har jeg altså ikke set på nogle af de andre af Folketingets partiers hjemmeside.

Kl. 23:47

Formanden:

Hr. Lennart Damsbo-Andersen for en kort bemærkning.

Kl. 23:47

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Tak. Nu sad jeg og lyttede til ordførerens tale både her i anden og også første omgang, og det, jeg kan forstå på det hele, er, at De Konservative er meget optaget af børnechecken og af den måde, den indgår i det nye skatteforslag på. Jeg er helt sikker på, at der er mange her i salen og også mange ude blandt den almindelige befolkning, der interesserer sig for det her forslag.

Det, som jeg bare synes ville være interessant at få ordføreren til at forklare mig, er, at for mindre end et halvt år siden – faktisk den 31. december – udtalte De Konservatives formand, som er til stede her i aften, i BT, at han var parat til at fjerne børnechecken fra de mest velhavende familier. Ordføreren har så i går udtalt til Ritzau og har også i dag fra talerstolen sagt, at De Konservative – eller i hvert fald ordføreren – åbenbart har en anden holdning og har talt imod regeringens forslag om at fjerne børnechecken fra de mest velhavende familier.

Hvad mener De Konservative egentlig?

Kl. 23:48

Formanden:

Ordføreren.

Benedikte Kiær (KF):

Jeg kan tydeligt høre, at spørgeren ikke var til stede, da jeg svarede på spørgsmålet tidligere i dag. For det første har vi altid sagt, at vi altså ikke går ind for, at marginalskatten stiger. Så hvis man fjerner noget, som betyder, at marginalskatten stiger, så skal man gå ind at kompensere for det.

Så kan jeg fortælle spørgeren, at vi faktisk har været ude den 10. januar i Berlingske Tidende og fortælle, hvad vi egentlig mener der skal ske med børnechecken stedet for. Vi har foreslået, at det hele bare laves om til et rentefradrag, og det har vi sådan set sagt lige siden den 10. januar, hvor vi præsenterede vores udspil til ændring af børnechecken.

Kl. 23:48

undrede sig lidt over, at der ikke var en tredje og en fjerde streg, for facit lå i hvert fald fast. Det gjorde det så ikke helt. Hullet var større, og udfordringen var endnu større, og det viser sig så med al tydelighed nu.

Men jeg har lidt svært ved i dag så egentlig at blive helt klar over, hvad der sker, for der er jo lidt splittelse oven på højrefløjen – det kan man jo godt forstå. Fru Pia Kjærsgaard har konsekvent ikke villet svare på noget som helst i dag, og hr. Lars Løkke Rasmussen har slet ikke taget ordet. Det har fru Ellen Trane Nørby, men der kan vi ikke helt finde ud af, hvor mange skattelettelser, man egentlig vil have – om det 8 eller 13 milliarder, eller hvad man egentlig har tænkt sig? Jeg vil egentlig gerne give kredit til Liberal Alliance, som så siger, at vi bare skal have en flad skat, og at skatten bare skal meget, meget længere ned.

Kl. 23:48

Så er det også, man hører, at der er sådan et partnerskab på vej – det er også så populært i de her tider – mellem De Konservative og Liberal Alliance. Jeg vil bare høre: Er De Konservative mest enig med Dansk Folkeparti, Venstre eller Liberal Alliance?

Formanden:

Hr. Lennart Damsbo-Andersen.

Kl. 23:48

Kl. 23:51

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Nu hørte jeg faktisk ordførerens svar i første omgang; det var nøjagtig det samme, som ordføreren sagde nu, og det er sådan set godt nok. Da sagde ordføreren så ikke noget om den anden del af forslaget om at ændre på rentefradraget, men det kunne vi jo så have haft taget lidt tidligere.

Uanset hvad kunne jeg alligevel godt tænke mig at få ordføreren til at definere for mig: Hvad er en velhavende familie?

Kl. 23:49

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 23:49

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 23:51

Benedikte Kiær (KF):

Det er et skattefradrag, vi vil lave det om til. Vi vil lave det om til, at det er et fradrag.

Men med hensyn til den velhavende familie er det, vi lægger mærke til i det her skatteudspil, at marginalskatten stiger for nogle grupper, og der er faktisk flere økonomer, der er ude at sige, at det er en rigtig dårlig idé, at marginalskatten stiger, for det betyder, at det for nogle mennesker faktisk kan betale sig, at de sidder og tæller på knapper.

Det, som jeg også har fremhævet ved det her forslag, er, at det er absurd, at der er forskel på, om man er samlevende eller om man er gift. Det må spørgeren da også være enig i er fuldstændig absurd, altså at man har to familier, hvor den ene består af samlevende og den anden af gifte, som tjener nøjagtig det samme beløb og ryger over den grænse, som regeringen nu har sat. Den ene familie oplever at blive beskåret i børnechecken – det er dem, der har giftet sig – mens den anden familie, de samlevende, ikke oplever det.

Prøv så også lige at tænke på den næste øvelse: Man har sammenbragte familier i dag, og så vil man jo opleve, at børn lige pludselig flytter adresse på kryds og tværs, alt efter hvad der bedst kan betale sig, i forhold til hvem af de nye familier der består af samlevende eller af gifte. Det bliver jo noget værre rod.

Kl. 23:50

Benedikte Kiær (KF):

Spørgeren ved jo udmærket godt, at underskuddet sidste år blev endnu mindre, end det var for et halvt år siden, netop på grund af pensionsafkastet, så spørgeren skal jo ikke begynde at sige, at det så meget, meget slemt ud. Faktisk er vi stadig væk meget fint krediteret, fordi vi har en god og sund og stabil økonomi. Det er jo nok også derfor, at vi har så lav rente, som vi har i Danmark.

Med hensyn til hvem vi er mest enige med, kan jeg sige, at vi faktisk er mest enige med os selv. Vi har vores egen selvstændige politik, vi har vores egne forslag, og vi kommer også med vores forslag til, hvad vi synes der skal luges ud, og hvad vi har af ønsker til de her skatteforhandlinger, som er begyndt.

Kl. 23:52

Formanden:

Hr. Jonas Dahl.

Kl. 23:52

Jonas Dahl (SF):

Det svar vil jeg egentlig gerne kvittere for, for det illustrerer meget godt den splittelse, der er på højrefløjen. Der er ingen, der er enig med nogen som helst, og man er heller ikke enig med hinanden. Dansk Folkeparti vil én ting, Venstre vil sænke skatten nu – det har man pludselig fundet ud af, men man har så glemt finde ud af, hvor man skal hente pengene – og Liberal Alliance vil bare sænke skatten og fyre nogle offentligt ansatte, og De Konservative mener så det, de selv mener. Det er jo meget tydeligt, at det alternativ, der er på højrefløjen, er ikkeeksisterende. Det er jeg glad for, at vi nu får bekræftet, også af den konservative ordfører.

Så bare til det underskud, der nu var. Jeg medgiver gerne, at det er blevet mindre, end det så ud til at blive, men det er stadig væk et underskud, som ligger på den forkerte side af 70 mia. kr. Synes De Konservative nu ikke, at det er et problem? Synes De Konservative, at det er helt fint? Altså, betyder det bare, at vi sejler skuden videre med underskud hele vejen? Hvornår rammer vi så isbjerget? Hvad er De Konservatives forslag?

Kl. 23:53

Formanden:

Hr. Jonas Dahl for en kort bemærkning.

Kl. 23:50

Jonas Dahl (SF):

Jeg synes, det er lidt interessant at høre den konservative ordfører, når man tænker et års tid tilbage, for da lancerede den daværende VK-regering sin 2020-plan, som hed »To streger under facit«. Man

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 23:53

Benedikte Kiær (KF):

Nu er det jo ligesom de partier, der sidder på regeringsmagten, der, hvis vi rammer isbjerget, i høj grad har ansvaret for det. Med hensyn til at det er fire partier med hver deres politik, er jeg meget overrasket over, at spørgeren først har opdaget det nu. Det er fire forskellige borgerlige partier, som har ting, vi er enige om, og ting, vi er fælles om, og nogle ting, hvor der er forskelle og hvor der er nuancer. Det er da meget naturligt – vi er ikke et stort parti. Men vi skal nok finde ud af det sammen – det kan jeg berolige spørgeren fuldstændig om.

Med hensyn til underskuddet vil jeg blot sige, at det i 2011 var på 35 mia. kr., og at det i år er højere. Det er bl.a. på grund af efterlønsreformen – efterlønsudbetalinger – og tilbagetrækningsreformen plus nogle af de ting, som regeringen har foretaget sig gennem de sidste 8 måneder.

Kl. 23:54

Formanden:

Fru Lisbeth Bech Poulsen for en kort bemærkning.

Kl. 23:54

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Tak. For en måned siden udtalte ordføreren, at nu ville Konservative igen – det sker jo med jævne mellemrum – foreslå at fjerne topskatten helt, altså nærme sig en flad skat, som Liberal Alliance har foreslået. Det er noget, som fru Lene Espersen ellers tilbage i 2010 kaldte den ultraliberalistiske vej at gå. Og på den måde ville vi også få en lavere skat end bl.a. i USA.

Men jeg kunne godt tænke mig at høre ordføreren fortælle lidt om, hvor de her besparelser skulle findes henne. For tidligere på dagen spurgte min kollega om lidt det samme og fik at vide, at der skulle effektiviseres i kommunerne, altså for åbenbart 16 mia. kr. Så jeg er meget interesseret i at høre nogle konkrete områder, hvor man i dag efter at have sammenlagt skoler og sparet på ældrepleje osv. kan effektivisere i kommunerne for 16 mia. kr.

Kl. 23:55

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 23:55

Benedikte Kiær (KF):

Det, at Det Konservative Folkeparti gerne vil have sat topskatteprocenten ned og egentlig gerne vil have fjernet topskatten, er sådan set en gammel nyhed. Det var Det Konservative Folkeparti også ude at sige i 2008. Så jeg er lidt overrasket over, at spørgeren er faldet over det som noget helt nyskabende. Det er sådan set ikke noget nyskabende i Det Konservative Folkeparti, at vi gerne vil have marginalskatten sænket.

Måden, hvorpå vi kan sørge for at få skabt et større råderum i vores økonomi, er bl.a. at vi holder det offentlige forbrug i ro. Jeg synes ikke, det er så farligt, at vi holder det offentlige forbrug i ro nogle år og måske kommer hen på det niveau, der faktisk var i Nyrup-tiden. Jeg mener faktisk ikke, at det var så slemt dengang.

Når vi ser på det offentlige forbrug og hvor man kan hente pengene, jamen så kan man jo bare kigge i regeringens egen 2020-plan. Der er der også et forslag til, at man faktisk kan gå ind med effektiviseringer og modernisering og finde 5 mia. kr. Og vi har en lang række andre måder, hvorpå man også kan sørge for at finde det. F.eks. kunne man jo bruge udbud mere effektivt.

Formanden:

Fru Lisbeth Bech Poulsen.

Kl. 23:56

Kl. 23:56

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Det var i 2008, og det var i 2004, så det er jo næsten sådan en 4-årig tradition. Det er jo rigtig spændende, at Konservative melder ud på den her måde, også fordi vi har haft diskussionen her i salen i dag om de tre oppositionspartier, i hvert fald Liberal Alliance og Konservative og Venstre, og vi har talt om de forskellige syn på, hvordan den offentlige sektor skal se ud, og hvordan skattetrykket skal være. Så når fru Benedikte Kiær siger, at den offentlige sektors udgifter skal holdes i ro, bliver der dermed ment, at det skal holdes på rent nulvækst. For vi ved jo, at det koster en stigning på ca. 0,8 pct., hvilket den her regering har lagt frem, at bibeholde det velfærdsniveau, som vi har i dag. For der er en helt naturlig stigning i det. Der er stigende udgifter osv. Så en nulvækst vil jo betyde besparelser. Og hvis man helt skal fjerne topskatten, kan man sige, at det kan koste sygedagpengene, det kan koste ungdomsuddannelserne, det kan koste ældreplejen eller mange af de andre ting, som koster nogenlunde det beløb.

Kl. 23:57

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 23:57

Benedikte Kiær (KF):

Jeg vil lige korrigere spørgeren, for der er forskel på offentlige udgifter og offentligt forbrug. Og når vi taler om at holde det offentlige forbrug i ro, så er det der, der er fokus, og ikke på den samlede offentlige sektor. Vi har fokus på det offentlige forbrug. Det mener vi faktisk godt vi kan gå ind og kigge på. Hvis man ser på, hvad den demografiske udvikling er, vil man opdage, at den er på 0,3 pct. Det er jo sådan set det, man skal have fokus på. Og det bliver jo reguleret med pris- og lønudviklingen, hvilket betyder, at man kan have den samme størrelse i morgen, som man egentlig har i dag. Så det, man skal ind og finde i forhold til den demografiske udvikling, er 0,3 pct. Det er der, hvor vi siger: Det må kunne lade sig gøre, ved at man er mere effektiv, man bruger mere udbud, og ved at man i det hele taget sørger for at modernisere den offentlige sektor. Det er noget, som regeringen selv har præsenteret i sin 2020-plan.

Kl. 23:58

Formanden:

Hr. Simon Kollerup for en kort bemærkning.

Kl. 23:58

Simon Kollerup (S):

Jeg vil gerne følge lidt op på det, hr. Jonas Dahl konstaterede, da han stillede sit spørgsmål for kort tid siden, nemlig at det egentlig ikke rigtig virker, som om der er så meget, der binder oppositionen sammen. Man er ikke enig om ret meget og da slet ikke om, hvordan væksten i det offentlige forbrug skal være. Venstre har så lagt frem, at man gerne vil have skattelettelser for 13 mia. kr. Man glemmer så lige at finansiere en stor del af dem.

Det tiltror jeg ikke De Konservative. Jeg er sikker på, at man finansierer alt det, man foreslår, med de besparelser, der skal til. Derfor hæfter jeg mig ved, at De Konservative jo havde en plan om, at det offentlige forbrug skulle stige med 0,8 pct. Da man havde den plan, havde man råd til, sagde man, at udgifterne til sundhed kunne vokse med op til 2 mia. kr. om året. Nu går man så ind for nulvækst. Så er mit spørgsmål: Skal udgifterne til sundhedsvæsenet stadig væk

stige med op til 2 mia. kr. om året? Og hvis de skal det, og der er nulvækst i kongeriget, er der kun et sted tilbage, hvorfra pengene kan komme, nemlig fra kommunerne. Så spørger jeg bare på borger-nes vegne: Hvor skal de penge så spares ude i kommunerne?

Kl. 23:59

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 23:59

Benedikte Kiær (KF):

Jeg er sådan set lidt overrasket over, at det kan komme som en kæmpe overraskelse for flere af medlemmerne af regeringspartierne, at der faktisk er fire forskellige partier i oppositionen. Hvis vi alle sammen mente det samme, burde vi jo bare fusionere til et parti, men vi er altså fire forskellige partier, og jeg kan berolige spørgeren med, at vi nok skal finde ud af det. Der er masser, vi kan finde sammen om. Bl.a. kan vi sagtens finde sammen om, at vi egentlig ønsker at køre Danmark i en mere borgerlig retning. Så man kan være helt rolig, vi skal nok finde ud af det. Men tak for bekymringen.

Med hensyn til det offentlige forbrug, må jeg blot sige, at regeringen jo også selv har lagt op til, at man kan sætte gang i nogle reformer, som også giver et afkast. Og der kan man jo bruge noget af afkastet på at sørge for at prioritere nogle forskellige områder, hvilket regeringen jo selv lægger op til. Det, vi blot siger, er, at vi synes, man skal prøve at stoppe den automatik, der er i, at der er en bestemt vækstprocent hvert år frem til 2020.

Kl. 00:00

Formanden:

Hr. Simon Kollerup.

Kl. 00:00

Simon Kollerup (S):

Nu kan jeg så forstå, at ordføreren er vældig rolig på borgerlighe- dens vegne her i landet. Jeg kan godt forstå, hvis borgerne til gen- gæld ikke er helt så rolige, når det gælder de fire partier, der mener at kunne danne en regering, hvis der skulle komme et valg, og de får stemmer nok til det. For politikken stritter jo i alle retninger.

Lad mig bare tage et eksempel, vi har behandlet i Folketinget for ganske få dage siden, nemlig et beslutningsforslag fra Det Konserva- tive Folkeparti om at fastfryse grundskylden. Det er et forslag, der vil koste penge for staten og kommunerne. Så er vi tilbage ved det, som det første spørgsmål også handlede om, nemlig svaret til de bor- gere, der sidder derude nu og ikke kan finde ud af, hvad de borgerli- ge mener om grundskyldens fastfrysning, for det er man ikke enig om i de borgerlige partier.

Men hvad koster det at fastfryse på 2012-niveau, som partiet har foreslået, og hvor skal de penge spares henne? Eller er det ufinansie- rede skattelettelser? Jeg tror, der er mange borgere, der er meget i tvivl om, hvad De Konservative og det øvrige borgerlige Danmark egentlig vil på det her område.

Kl. 00:02

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 00:02

Benedikte Kiær (KF):

Det hedder fastfrysning, og det vil sige, at niveauet ligger der, hvor niveauet ligger, også fremadrettet, så det er jo ikke sådan, at der skal til at findes penge, med mindre man rundtomkring har kalkuleret med, at man virkelig skal lade tingene stige og stige. Vi taler om, at der skal være en fastfrysning.

Med hensyn til det der med, at det er fire forskellige partier, der mener noget forskelligt, og jeg ved ikke hvad: Ja, vi er fire forskelli- ge partier. Men vi har kunnet finde ud af det i 10 år, så man kan væ- re rolig, vi skal nok kunne finde ud af det fremadrettet efter næste valg. Så spørgeren behøver slet ikke at være så bekymret. Ja, vi er forskellige på nogle punkter og har nogle forskellige holdninger, men der er også meget, der samler.

Det bør spørgeren kunne genfinde på sin egen side, når man har et støtteparti, der i den grad ikke altid er enig med regeringen.

Kl. 00:03

Formanden:

Hr. Jacob Bjerregaard for en kort bemærkning.

Kl. 00:03

Jacob Bjerregaard (S):

Tak for det. Vi kan jo så konkludere, at Det Konservative Folkeparti ikke længere har finansiering til deres sundhedsløfter med den nul- vækst, de nu lægger op til – de har skiftet politik. Jeg skal høre, om det samme gør sig gældende på afgiftsområdet, som de jo har harce- leret over en hel del her i dag. Tilbage i 2009, hvor de lavede den her berømte forårspakke, var der flere af deres ypperste repræsentanter, der udtalte, at afgifter var fornuftige, og deres tidligere skatteordfø- rer sagde, at tingene selvfølgelig skulle ses i en helhed, men at man gerne ville lade afgifterne stige så meget som muligt – det var den 30. april 2009. Daværende økonomiminister Lene Espersen sagde:

Derfor er det nødvendigt, at vi bruger afgifter til at sørge for fore- byggende, at vi får et sundere samfund. Vi lægger op til at indføre en forhøjelse af afgifterne på en lang række varer – is, chokolade, suk- kerholdige sodavand osv. Det mener jeg er sund fornuft.

Jeg skal bare i al sin enkelhed høre ordføreren, om hun er enig i de udtalelser: Var det sund fornuft, og er det stadig væk sund for- nuft?

Kl. 00:04

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 00:04

Benedikte Kiær (KF):

Først kan jeg berolige hr. Jacob Bjerregaard med, at hver gang vi fremlægger et forslag eller et initiativ og offentliggør noget, skal der nok følge finansiering med. Det kan jeg berolige spørgeren med, fuldstændig. Det skal vi nok gøre. Vi skal nok kunne finde ud af at prioritere midlerne, så vi sørger for, der er penge til de tiltag, som vi gerne vil sætte i verden. Så bare rolig på det plan.

Med hensyn til det med afgifter bliver man også lige nødt til lidt at huske, hvad det er for en kontekst, det er i. Det, der også blev sagt, var, at vi ikke kunne lade f.eks. cigaretpriserne stige så meget, som en lang række interesseorganisationer gerne ville have at de steg, fordi vi sagde, at grænsehandelen ellers ville eksplodere på det her område – plus at der ville være, f.eks. på tobaksområdet, masser af illegal handel. Derfor fandt vi frem til det niveau, som vi mente at afgifterne kunne stige til, og vi sammenlignede bl.a. med, hvordan det så ud i Tyskland.

Det har regeringen jo også selv erkendt, efter at den er kommet til. Den havde da et ønske om at lade afgifterne på tobaksvarer stige endnu mere end det, som de egentlig kommer til, netop fordi rege- ringen er løbet ind i den samme øvelse, som vi gjorde, nemlig at man skal finde det rette niveau.

Kl. 00:05

Formanden:

Hr. Jacob Bjerregaard.

Kl. 00:05

Jacob Bjerregaard (S):

Tak for det, formand. Så det var altså sund fornuft at hæve afgifterne tilbage i 2009. Jeg skal høre, om det også var udtryk for sund fornuft at indføre det såkaldte pointsystem, som man jo lavede, og som var et udtryk for uddannelsessnobberi af den allerværste skuffe. Det har vi jo heldigvis nu afskaffet med andre partiers hjælp, og vi kan nu se, at Dansk Folkeparti gerne vil have pointsystemet tilbage – no surprise. Venstre har sagt, at de gerne vil have et nyt pointsystem – de siger selvfølgelig så meget, men det er i hvert fald det, vi har kunnet konkludere.

Hvad med De Konservative? Jeg skal spørge, om de er kedede af, at pointsystemet er væk, og om de vil genindføre det eller have et nyt.

Kl. 00:05

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 00:06

Benedikte Kiær (KF):

Vi står selvfølgelig ved de ting, som vi har gennemført gennem tiden. Og jeg må lige korrigere: Der er ikke tale om uddannelsessnobberi, hr. Jacob Bjerregaard må simpelt hen til at læse det gamle pointsystem igen. Men vi står selvfølgelig ved de ting, som vi har været med til at vedtage. Og ja, regeringen har fjernet det, men vi mener stadig væk, at der lå nogle gode intentioner og nogle gode ting bag det, at der skulle laves et pointsystem, som bl.a. åbnede op for, at man faktisk kunne komme til landet, hvis man var under 24 år, hvis man opfyldte en række krav.

Så jeg synes da, det er helt fornuftigt, at man ser på, om man kan finde en anden løsning.

Kl. 00:06

Formanden:

Hr. Torben Hansen for en kort bemærkning.

Kl. 00:06

Torben Hansen (S):

Tak. Noget af det, der prægede den tidligere regering, Lars Løkke Rasmussen-regeringen, som den konservative ordfører selv var minister i, var, at der forsvandt 130 job om dagen. Vores skattereform, regeringens skattereform, som er blevet fremlagt, har vi netop kaldt »Danmark i arbejde«, fordi vi simpelt hen skal have skaffet flere job i det her land.

I sin ordførertale gennemgik ordføreren alle de ting, som man kunne lide i vores forslag til skattereform, og alle de ting, som man ikke kunne lide. Men jeg hørte faktisk ikke den konservative ordfører sige noget om iværksætterskatten, som man selv tidligere var med til at indføre, og som vi vil afskaffe med den her skattereform, og jeg hørte heller ikke den konservative ordfører sige noget som helst om det investeringsvindue, som rent faktisk også vil skaffe tusindvis af nye arbejdspladser. Hvor står Det Konservative Folkeparti i forhold til at afskaffe iværksætterskatten og i forhold til at åbne et investeringsvindue med forhøjede afskrivningsmuligheder?

Kl. 00:07

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 00:07

Benedikte Kiær (KF):

Nu ved spørgeren godt, at når jeg står heroppe i anden runde, er der begrænset taletid, så jeg kan jo ikke nå at gennemgå et oplæg på 53 sider minutløst, i forhold til hvad vi synes er o.k., hvad vi synes er godt, og hvad vi synes er direkte skidt. Men til det, som bliver nævnt

om iværksætterskatten, vil jeg sige, at det er en af de skatter, som vi ikke var særlig glade for, og jeg tror også, at jeg på et eller andet tidspunkt i dag har nævnt, at den ser vi gerne afskaffet. Med hensyn til det her med investeringsvinduet har jeg det sådan lidt svært med en sådan en stop and go-politik. Jeg ville egentlig hellere se på, hvordan vi generelt set kunne sørge for nogle bedre rammevilkår for vores erhvervsliv, sådan at det ikke kun lige går halvandet år frem, men går mange år frem, så man virkelig kan se mange år frem som virksomhed og foretage nogle ordentlige investeringer.

Kl. 00:08

Formanden:

Hr. Torben Hansen.

Kl. 00:08

Torben Hansen (S):

Jeg synes da, at det er positivt, at den konservative ordfører indrømmer, at iværksætterskatten, som man indførte i 2009, og som resten af Folketinget har slået regeringen oven i hovedet med var fuldstændig tåbelig, var en fejl, og at man nok ikke var så glad for det. Det er sådan, at man også elsker folk, der angrer, og det er jo fint.

I forhold til afskrivningsmulighederne kan man eksempelvis se en artikel i Avisen.dk i dag, hvor bl.a. Dansk Industri er ude at sige, at det her rent faktisk vil betyde forøgede investeringer i maskiner. Kunne man ikke forestille sig, at den konservative ordfører, hvis nu hun lagde alt det der med stop and go og alle mulige andre ting væk, sagde, at det her rent faktisk også var noget, der kunne være med til at sætte gang i den danske industri, og noget af det, der kunne være med til at skabe nogle af de arbejdspladser, som vi alle sammen så frygtelig gerne vil have? Vi siger rent faktisk, at det forsøger vi at sætte i gang med skattereformen. Så var der også mulighed for at være med til at rette op på, at man tidligere var med i en regering, hvor der rent faktisk forsvandt 130 arbejdspladser hver evig eneste dag inklusive om søndagen.

Kl. 00:09

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 00:09

Benedikte Kiær (KF):

Nu er det, som jeg står og siger her om iværksætterskatten og vores holdning til den, jo sådan set ikke noget nyt. Det har vi været ude med på andre tidspunkter. Jeg tror endda, at vi så sent som for et par uger siden i Børsen var ude med vores holdning til iværksætterskatten. Vi vil da gerne erkende nogle af de ting, som vi ikke var glade for, men til gengæld også, hvad vi synes var rigtig, rigtig godt. Det ser vi overhovedet ikke noget problem i.

Med hensyn til det konkrete forslag om et investeringsvindue må jeg sige, at jeg er interesseret i, at vi ser samlet på, hvordan vi kan sørge for at forbedre rammevilkårene for vores erhvervsliv, ikke kun i forhold til det her, men mere bredt, så vi sikrer os, at der også i årene frem, efter at investeringsvinduet så lukker, er nogle rigtig gode rammevilkår for vores erhvervsliv. Det er også det, som erhvervslivet sukker efter. Man bliver bare nødt til at forholde sig til, at konkurrencen rundt omkring os er rigtig hård, og når landene, som vi konkurrerer meget tæt og meget hårdt med, faktisk begynder at overveje at sænke selskabsskatten, så synes jeg også, at vi bør gøre det.

Kl. 00:10

Formanden:

Tak til den konservative ordfører. Jeg var en overgang bange for, at vi ikke skulle nå at bruge hele den halve time, men det lykkedes også her.

Så har fru Doris Jakobsen bedt om ordet som ordfører. Jeg forstod, at der var en trafikforsinkelse fra Grønland. Værsgo.

Kl. 00:15

Kl. 00:11

(Ordfører)

Doris Jakobsen (SIU):

Først vil jeg gerne sige, at min Folketingsperiode indtil nu har været meget spændende og udfordrende. Jeg har været politiker i 10 år i Grønland, og nu også her i Danmark. Som grønlandsk folketingsmedlem er det vigtigt at fokusere på de grønlandske mærkesager. Derfor vil jeg gerne sige et par ord.

Som sagt er jeg også grønlandsk landstingsmedlem. Der har været stor diskussion om vores råstoffer, mineraludvinding i fremtiden, social dumping, udenlandsk arbejdskraft og meget mere.

De grønlandske huse har mistet deres bevillinger til deres sociale projekter. De sociale projekter er meget vigtige for de grønlandske boende her i Danmark, for de giver mere ansvar og vilje til at arbejde. Derfor har jeg kontaktet Socialministeren for at sikre indsatsen i håb om at løse problemerne.

For at støtte fangerne i Grønland på grund af sælskindsforbuddet i EU-landene og Inuitundtagelsen har jeg talt ved demonstrationen foran Magasin, opfordret Udenrigsministeriet og den arktiske ambassadør til at gøre mere i EU og sørget for, at Dansk Industri er åben for at Great Greenland deltager i deres pr-rejser. Nu planlægger jeg en forelæggelse i Folketinget omkring sælfangstens betydning i håb om, at det møder stor interesse hos de danske politikere.

Som bekendt har den danske regering lavet projekt Money Transfer, der efterfølgende har givet flere milliarder kroner i kassen. For at sikre vores land mod skatteflugt har jeg fået tilsagn fra den danske skatteminister om ekspertstøtte, hvis vi vil lave en undersøgelse af pengeflugt fra Grønland til skattelylande. Derfor håber jeg på et godt samarbejde mellem Grønland og Danmark.

Den store risiko i vores farvande er vores beredskab. For at sikre den bedste viden om beredskab har jeg deltaget i Socialdemokraternes besøg hos det danske beredskab. Dette besøg har været inspirerende, især med hensyn til de frivillige, der altid er klar til at hjælpe, hvis der sker en katastrofe. Desuden håber jeg på, at Danmark og USA vil forbedre samarbejdet om søopmåling omkring Grønland og forbedre beredskabet i samarbejde med militæret på Thulebasen.

Vi har store problemer med vores anstalter på grund af vores lange venteliste. For at kunne bidrage med andet end klager over ventelisterne til fængslerne har jeg studeret de løsninger, der anvendes med mere samfundstjeneste i Danmark, og foreslået tilsvarende nyordninger indført i Grønland. Vores lovgivning om kriminalitet er bagud. Jeg vil derfor opfordre justitsministeren til, at han skal være opmærksom på det. Alle forbedringer ved lovgivning i Danmark skal også kunne blive fulgt op i Grønland.

Jeg mener, at DIIS-rapporten vedrørende CIA-flyvningerne viser, at der er et problem, hvad angår fælles fortolkning af tingene i den danske regering. Justitsministeriet og Udenrigsministeriet har to forskellige fortolkninger af, hvad man gør, og dette kan vi fra Siumuts side ikke finde betryggende. Tværtimod. Det skaber unødigt uro og ubetryggende rammer, når det er Danmark, som står for sådanne aftaler, og Grønland ikke har egne kompetencer til at varetage disse. Danmark må stå sammen om sådanne vigtige emner – for og med Grønland.

Til slut vil jeg gerne sige, at Siumut står til rådighed for at sikre, at forholdet mellem Grønland og Danmark foregår på et godt grundlag baseret på vores lange historie sammen med stor respekt for vores forskelligheder og vores fælles historie – med respekt for hver vores politikere og politiske målsætninger.

Jeg ønsker alle en rigtig god sommer, og jeg glæder mig til at se jer igen efter sommerferien.

Formanden:

Ønsker hr. Thomas Danielsen en kort bemærkning? Ja, værsgo.

Kl. 00:15

Thomas Danielsen (V):

Nu er det jo sådan, at regeringen er afhængig af de nordatlantiske stemmer, for at den har sit flertal, og i den forbindelse var der noget, jeg godt kunne tænke mig at spørge ordføreren om. For et par måneder siden blev ordføreren taget til indtægt for en udtalelse, som hr. Sjúrdur Skaale fra det socialdemokratiske parti på Færøerne kom med, hvor han udtalte: Skaf os nogle ordentlige makrelkvoter, ellers kan vi blive nødt til at gå imod regeringen. Der var det sådan, at han også tog ordføreren til indtægt for det. Kan vi regne med, at det er noget, som ordføreren har en aftale med det socialdemokratiske folketingsmedlem om?

Kl. 00:16

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 00:16

Doris Jakobsen (SIU):

Jeg ved, at der på Færøerne er et stort problem. Jeg mener, at man må spørge, hvad de vil. Det er vigtigt at sikre, at regeringen skal stå sammen, og jeg vil være med til at støtte regeringen; den skal være sikret.

Kl. 00:16

Formanden:

Hr. Thomas Danielsen.

Kl. 00:16

Thomas Danielsen (V):

Jeg forstår, at ordføreren siger, at hun under alle omstændigheder vil sikre regeringens flertal. Så kan jeg af det udlede, at det er sådan, at ordføreren ikke har givet det færøske socialdemokratiske medlem noget tilsagn om, at hun vil gå imod regeringen, såfremt den ikke sikrer nogle ordentlige makrelkvoter for Færøerne?

Kl. 00:17

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 00:17

Doris Jakobsen (SIU):

Vi har på grund af vores samarbejdsaftale med Socialdemokraterne opnået støtte til mange vigtige emner på Grønland, f.eks. med hensyn til hvalfangst, præstesituationen og mange andre vigtige emner. Jeg vil derfor forsvare vores regerings arbejde. Jeg vil ikke være med til at nedgøre vores regering her i Danmark på grund af en makrel-sag.

Kl. 00:18

Formanden:

Hr. Christian Juhl for en kort bemærkning.

Kl. 00:18

Christian Juhl (EL):

Nu har DIIS jo offentliggjort en rapport om CIA-flyvningerne, som også har meget stor betydning for Grønland, og jeg vil høre, om Siumut er enig i de meget, meget afdæmpede konklusioner, der er i den efter min mening lidt overfladiske rapport.

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 00:18

ne. Befolkningen forventer, at vi leverer svar i form af en skattereform, som bidrager til løsningen af Danmarks udfordringer.

Doris Jakobsen (SIU):

Jeg har lige nævnt, at det ikke er helt betryggende for os, at der har været nogle begrænsninger i at få besvaret nogle spørgsmål, og derfor ...

Kl. 00:18

Nu er det så op til os – de ansvarlige partier her på Christiansborg – at levere varen. Det er nu, at ord skal følges op af handling. Debatten om skattereformen i dag har været nyttig, fordi der er kommet mange tilkendegivelser, og det vil jeg gerne kvittere for. Det er jo rigtigt, at vi ikke er enige om alt. Sådan må det også være. Men jeg tror egentlig, at vi alle kan være enige om, at vi selvfølgelig ikke her i dag skal foretage egentlige forhandlinger om reformen. Det må ske under forhandlinger i Finansministeriet. Men jeg synes også, at der er meget, der samler Folketingets partier.

Formanden:

Lige et øjeblik. Må jeg godt bede om lidt mere ro i salen. Tak.
Værsgo.

Kl. 00:18

Jeg vil gerne holde fast i, hvad formålet med den her skattereform er. For jeg mener, at det er et formål, som alle Folketingets partier stort set må kunne blive enige om. Vi vil bringe Danmark videre, og sigtet er jo fuldstændig klart: Vi skal sætte gang i økonomien, vi skal skabe nye arbejdspladser. Det er det, vi er her for.

Doris Jakobsen (SIU):

Jeg mener, at DIIS-rapporten vedrørende CIA-flyvningerne viser, at der er et problem, hvad angår en fælles fortolkning af tingene i den danske regering. Og der har været begrænsninger med hensyn til at få oplysninger. Derfor er det ikke betryggende. Men alligevel vil jeg ikke kræve en ny undersøgelse på grund af det. Jeg har været med til Europa-Parlamentets høring om CIA i Bruxelles, og derfor vil jeg også gerne høre de andre landes kommentarer til det, inden man kræver mere. Men jeg har alligevel også stillet spørgsmål til udenrigsministeren.

Kl. 00:18

Den skattereform, som regeringen foreslår, er markant, og det er en reform med store perspektiver. 250.000 danskere slipper for at betale topskat og får nedsat skatten på den sidst tjente krone med 14 procentpoint. Det synes jeg, der er store perspektiver i. Det øger gevinsten ved at levere en ekstra arbejdsindsats. 3 millioner danskere får fordoblet beskæftigelsesfradraget. Det er der også store perspektiver i. For det øger gevinsten ved at være i beskæftigelse, så flere er i arbejde og færre fastholdes på overførselsindkomster. Og der er jo heller ikke nogen tvivl om, at hvis vi gør det her, så vil hele det danske samfund blive rigere, for det svarer til, at vi øger beskæftigelsen med næsten 15.000 flere i job. Det er også perspektivrigt. De offentlige finanser vil blive styrket med 3 mia. kr. – 3. mia. kr. til vores velfærdssamfund. Det er der også perspektiv i. Regeringens reformudspil vil øge arbejdsindsatsen, gøre danskerne rigere, og gøre hele det danske samfund mere velstående og mere i stand til at varetage de udfordringer, vi står overfor. Så vidt skattereformen. Den har vi talt meget om, men den står jo ikke alene.

Formanden:

Jeg er nødt til at bede om, at der er mere ro ovre i Grebningen. Hvis der er nogen, der skal tale sammen nu, må de gå udenfor.

Hr. Christian Juhl.

Kl. 00:19

Kl. 00:19

Christian Juhl (EL):

Tak.

Regeringen er også i gang med andre vigtige beslutninger. Vi er også i gang med trepartsforhandlinger. De har ikke fyldt så meget i debatten i dag, hvilket nok er naturligt, for de har ikke ramt Folketingets bord endnu. Men en trepartsaftale vil formentlig også skulle udmøntes her i Folketinget – i hvert fald noget af den. Trepartsforhandlingerne er en krumtap i regeringens politik, og derfor vil jeg godt give dem et ord med på vejen.

Formanden:

Så siger vi tak til Siumuts ordfører, som nåede det. Det var godt.

Så vil statsministeren gerne have ordet. Jeg har tænkt mig at administrere den efterfølgende debat som korte bemærkninger. Statsministeren.

Kl. 00:19

Kl. 00:19

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Tak for ordet. Jeg vil igen indlede med at sige tak for debatten. Jeg siger igen, for det er jo anden runde, og jeg må sige, at genhørets glæde var stor, når man sådan hørte debatten for anden gang. For debatten har understreget, at der er et oprigtigt engagement i diskussionen og de beslutninger, der er foran os, og jeg oplever et Folketing, der er parat til at være i arbejdstøjet i noget tid endnu.

Det er gode ting, vi har diskuteret i dag. Det er vigtige ting. Og det, vi må konstatere efter dagens debat, er jo, at det stadig er skattereformen, der er i centrum. Den optager selvfølgelig befolkningen, og den optager selvfølgelig også os her i Folketinget. Detaljer og teknik flyver igennem luften, men jeg tror også, at når debatten har lagt sig, så forventer befolkningen af os her på Christiansborg, at vi finder sammen om løsninger, der kan bringe Danmark videre.

Jeg tror, de forventer, at vi finder sammen om en skattereform, som betyder, at færre danskere betaler topskat, og at alle lønmodtagere får en skattelettelse, så det bedre kan betale sig at arbejde. At virksomheder får en håndsrækning, så de kan investere i maskiner og produktionsanlæg, så der kommer mere aktivitet og gang i hjule-

Kl. 00:24

Et vigtigt mål med trepartsforhandlingerne er, at vi øger den samlede arbejdstid, så vi kan finde penge til alt det, vi gerne vil i det danske samfund. Hvad skal vi så bruge de penge til? Jo, vi vil finde konkrete løsninger på en række konkrete problemer – for den unge, der mangler en praktikplads, for den ufaglærte, der ønsker et kompetenceløft til et faglært arbejde og for den ledige, der ønsker at blive mødt med en mere målrettet beskæftigelsesindsats.

De unge har ikke fyldt så meget i debatten i dag, selv om de er den gruppe, som vel nok er hårdest ramt af krisen. På få år er antallet af unge, der lever af offentlig forsørgelse steget til mere end 100.000. Det skal vi gøre noget ved, og det skal bl.a. ske i de trepartsforhandlinger, vi nu har startet. Her skal vi forhandle om regeringens ungepakke, om flere praktikpladser i virksomhederne og om bedre uddannelse.

Tak også til fru Doris Jakobsen, som tog ordet her i den sidste del af debatten. Fru Doris Jakobsen rejser naturligvis nogle vigtige spørgsmål om råstoffer og den måde, man udvinder dem på og de sociale omstændigheder, der kan være ved det. Om kritikken af fanterne, som man synes er blevet for voldsom, og også om de anstalter, som man er bekymret for i forhold til kapaciteten. Jeg er fuld af forståelse for, at man gør sig mange tanker om hele råstofudviklingen i Grønland. Der er mange perspektiver det, og det er godt, at vi

delers det med hinanden, og derfor har vi også tydeligt signaleret, at hvis der er noget, vi kan gøre, så bidrager vi gerne.

I forhold til anstalterne har justitsministeren sagt, at han vil påtage sig en udredning af hele området, så det kommer vi også nærmere tilbage til i vores samarbejde. I det hele taget vil jeg godt kvittere for det samarbejde, vi har med fru Doris Jakobsen og de nordatlantiske folketingsmedlemmer. Det er godt, at vi siger tingene til hinanden, men vi løser også mange problemer.

Jeg sætter pris på det, der blev sagt om DIIS-rapporten. Jeg kan forstå, at man ikke er enig i alle dele af den, men at man ikke vil bede om, at der bliver foretaget en ny udredning. Jeg synes, at det, som Doris Jakobsen fik sagt, var meget præcist. Så også tak for bidraget til debatten.

Jeg skal til at slutte. Vi er jo kommet vidt omkring i dagens debat. Fra surdej i rugbrød til mystikken om Venstres 13 milliarder, som jeg kan forstå må bruges til lidt af hvert. Både til skattelettelser og bedre uddannelse frem mod 2020.

Men bag de her forskelle, vi har haft i dag – bag de mange polemiske morsomheder – mærker jeg, at der også gemmer sig en alvor og en fælles ambition om at gøre det rigtige for Danmark. Derfor vil jeg også slutte af med at gentage den opfordring, som jeg havde i min tale for snart mange timer siden, da vi mødtes her kl. 09.00.

Jeg vil opfordre til, at vi her i Folketinget rækker ud efter det, der samler os, og at vi nu lægger en til tider ophedet debat bag os. Man kan ikke beskylde Folketingets partier for at stikke noget under stolen. Tonen har som sædvanlig været fri, fordomsfri og ligefrem, og det er godt.

Men der kommer også en dag i morgen, og jeg vil opfordre til, at vi bruger den dag til at komme videre til et bredt og konstruktivt samarbejde om helt nødvendige beslutninger for Danmark. Jeg vil opfordre til, at vi bestræber os på at nå resultater sammen, for det er det, Danmark har brug for.

Kl. 00:29

Formanden:

Så er der en række medlemmer, der har bedt om korte bemærkninger. Vi er uden for, hvad der har været lavet nogen form for regulering af tidligere, men jeg har forestillet mig, at vi først giver ordførere og gruppeformænd ordet for korte bemærkninger. Først fru Ellen Trane Nørby, værsgo. (*Ellen Trane Nørby (V)*: Jeg troede, det var på en anden måde). Ja, men det er, fordi vi ikke har haft lejlighed til at samtale så meget.

Kl. 00:29

Ellen Trane Nørby (V):

Jamen det er helt fint. Jeg havde bare lige fået det modsatte at vide, da jeg var oppe at spørge sekretæren, men sådan kan det jo gå.

Jeg synes jo, at det er en lidt mere forsonlig tone, der kommer fra statsministeren her til sidst, og det er svært at se den store polemik i det, statsministeren sagde. Statsministeren forsøger også at gøre det her til en teknisk diskussion, og det kan man selvfølgelig godt gøre, hvis man gerne vil tale sig væk fra hinanden, men hvis man sådan set er en mindretalsregering, der gerne vil forsøge at skabe nogle brede aftaler, kunne det jo være befriende her sidst på aftenen at få en melding fra statsministeren om, hvorvidt statsministeren ser nogen mulighed for, at man kan diskutere skattereformen samlet, så man ikke bare laver en skattereform med en hånd og så hæver skatter og afgifter med den anden hånd sammen med Enhedslisten på et senere tidspunkt. Så jeg vil egentlig bare spørge, om regeringen og statsministeren vil give tilsagn om, at reformmilliarderne er i spil, og at vi kommer til at kigge på skattereformen samlet og ikke isoleret set.

Kl. 00:30

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 00:30

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg skal først og fremmest sige, at det ikke har været mit ærinde at være polemisk, faktisk overhovedet ikke. Jeg har egentlig heller ikke, synes jeg selv, bidraget til en teknisk diskussion af de her spørgsmål. På mange måder har vi jo egentlig haft en god diskussion om fremtidens skattepolitik i Danmark, og det skal man vel sætte pris på.

Så til det spørgsmål, fru Ellen Trane Nørby stiller: Det vil jeg gerne svare meget klart på, og det synes jeg også at jeg gjorde tidligere på aftenen, og det synes jeg også finansministeren har gjort både i forhandlingslokalet og uden for og alle steder: Jeg har ingen problemer med at forstå, at de partier, som er med til at reformere og derved også skaffe ekstra milliarder, også vil have indflydelse på, hvad de milliarder skal bruges til. Jeg synes, det er naturligt. Jeg har også hørt Venstres krav i forhold til det, og det må vi jo tage videre inde ved forhandlingsbordet. Jeg kan næsten ikke sige det meget tydeligt. Jeg forstår sådan set godt, det budskab, som Venstre har givet på det her punkt, nemlig at de milliarder, man er med til at skaffe, vil man også have indflydelse på hvad skal bruges til.

Kl. 00:32

Formanden:

Fru Ellen Trane Nørby.

Kl. 00:32

Ellen Trane Nørby (V):

Tak. Men skal det så forstås sådan, hvis vi siger, det er 13 mia. kr. – vi kunne også sige, det var et større tal; statsministeren må jo sådan set selv om, hvor store ambitioner statsministeren har i forhold til, hvor meget provenu man kan skabe i fællesskab ved reformer – at det betyder, at det, statsministeren sagde før, for det første er et tilsagn om, at de partier, der leverer de penge, også er med til at definere, hvad pengene skal gå til, og for det andet, at statsministeren ser en mulighed for, at de penge kan gives tilbage til danskerne set i lyset af, at statsministeren jo indtil videre har hævet skatter og afgifter med over 6 mia. kr. og afskaffet skattestoppet, så vi jo ikke taler om, at en skatteomlægning reelt set kommer til at kompensere danskerne for det, de betaler mere i skatter og afgifter nu? Kort sagt: Kan de 13 mia. kr., hvis det er 13 mia. kr., eller 15 mia. kr. – eller hvad det nu er for et tal – bruges til at sænke skatten for danskerne?

Kl. 00:33

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 00:33

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg skal i al fredsommelighed gøre opmærksom på, at det er meget svært at finde 13 mia. kr., hvis man samtidig gerne vil leve op til det, man tidligere har sagt, om, at man gerne vil have en vækst på 0,8 pct. i den offentlige sektor. Jeg er bange for, at regnestykket ikke hænger sammen, men det må man jo også tage ved forhandlingsbordet.

Mit budskab synes jeg egentlig er ganske klart: Jeg kan sagtens forstå det budskab, som Venstre har haft, nemlig at man tydeligt og klart siger, at hvis man er med til at reformere og skaffe nogle midler, vil man også være med til at have indflydelse på, hvad de midler skal bruges til. Det synes jeg er et klart budskab fra Venstre. Det har

vi noteret ned, og det må vi jo forhandle videre om ved forhandlingsbordet.

Kl. 00:34

Formanden:

Hr. Simon Emil Ammitzbøll for en kort bemærkning.

Kl. 00:34

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Tak for opsamlingen. Jeg har bare først et teknisk spørgsmål, hvis man kan sige det på den måde. Der er jo en del af ordførerne for S og SF, som ikke rigtig forstår, hvad DREAM-modellen er, og derfor vil jeg gerne bede statsministeren om at bekræfte et par ting. For det første, at den finansminister, som statsministeren har været så venlig at udnævne, har sagt, at DREAM-modellen er en troværdig økonomisk model. Citat slut. For det andet, at regeringen selv bl.a. i sin 2020-plan bruger DREAM-modellen til at beregne nogle af forudsætningerne. Kan statsministeren bekræfte disse to ting?

Kl. 00:35

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 00:35

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg er simpelt hen nødt til at stole på hr. Simon Emil Ammitzbøll her, når han siger, at finansministeren har sagt, at DREAM-modellen er en troværdig økonomisk model. Jeg er sikker på, det er rigtigt, når hr. Simon Emil Ammitzbøll siger det, jeg kender ikke selv citatet, men det kunne finansministeren sagtens have fundet på at sige, så det er formentlig helt rigtigt. Det er også rigtigt, at vi bruger DREAM-modellen i vores beregninger.

Kl. 00:35

Formanden:

Hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 00:35

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg kunne ikke selv have svaret de mange spørgere fra S og SF smukkere, og jeg vil gerne takke statsministeren for at sætte de mange folketingsmedlemmer fra regeringspartierne på plads og fortælle dem, hvad der er op og ned i den debat, og så håber jeg, vi slipper for den til de fremtidige åbningsdebatter og afslutningsdebatter.

Når det så er sagt, vil jeg gerne vende blikket mod førtidspensionisterne og stille et spørgsmål om dem. Hvis man tager DREAM-modellen, som vi så også har fået regnet vores tal igennem på, kan man se, at hvis man gennemfører hele den politik, som vi gik til valg på, ville førtidspensionisterne jo faktisk være økonomisk bedre stillet, end hvis vi gennemfører den nuværende regerings politik. De ville nemlig ikke have fået reguleret deres førtidspension på samme måde, de ville ikke have fået stigende afgifter, og i øvrigt ville de have fået en lettelse i bundskatten. Vil statsministeren ikke med disse tre forudsætninger bekræfte, at førtidspensionister ville have haft mere til rådighed med en fuld gennemførelse af Liberal Alliances plan end med den reform, som regeringen nu lægger op til?

Kl. 00:36

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 00:36

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg vil gerne stå på mål for utrolig meget og særlig hele regeringens politik, men jeg kan ikke stå på mål for Liberal Alliances politik og deres beregninger. Jeg kender dem ikke, og jeg vil ikke stå på mål

for dem. Liberal Alliance må selv forklare sin egen politik. Det, jeg har forstået, er, at man ikke vil have så høj vækst i den offentlige sektor, at man leger med tanken om, at man kan leve uden 40.000 offentligt ansatte – jeg ved ikke, hvem det skulle være. Liberal Alliance må altså selv stå på mål for deres egen politik, så skal jeg nok stå på mål for regeringens politik.

Kl. 00:37

Formanden:

Hr. Per Clausen for en kort bemærkning.

Kl. 00:37

Per Clausen (EL):

Jeg skal gerne fortsætte den meget spændende og inspirerende debat om DREAM-økonomeerne, ikke mindst fordi forskningschefen for disse fremragende forskere jo her i lørdags til dagbladet Information sagde, at når nu det udviklede sig meget anderledes med arbejdsstyrken, end man havde forventet, burde man måske overveje, om det var rigtigt at prioritere det at øge arbejdsstyrken som det absolut vigtigste, altså om man skulle fastholde den prioritering. Betyder det, som statsministeren har sagt om troværdigheden blandt disse fortræffelige mennesker, også, at når forskningschefen dér siger det, kunne statsministeren godt overveje, om det var rigtigt at lægge den der meget store vægt på at øge arbejdsudbuddet?

Bare til allersidst: Hørte jeg rigtigt? Sagde statsministeren, at hvis man øgede afstanden mellem arbejdsløshedsdagpenge og løn, så ville vi få flere i arbejde? Og hvis jeg hørte rigtigt: Hvad er det for en mekanisme, som statsministeren tror på her?

Kl. 00:38

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 00:38

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Det var mange spørgsmål i et. Jeg skal se, hvad jeg kan gøre på mine 2 minutter, eller hvad jeg har.

I forhold til det her med arbejdsstyrken tror jeg, man skal være meget forsigtig og ikke afmelde eller aflyse hele den debat, vi har, om, at vi kommer til at mange flere hænder. For tallene taler deres eget tydelige sprog. Hvor vi i starten af 00'erne var fire mennesker på arbejdsmarkedet, for hver gang der var en folkepensionist, så kommer vi i 2020 til at være tre mennesker på arbejdsmarkedet, for hver gang der er en folkepensionist. Det, vi så også har konstateret, er, at vi heldigvis lever længere. Det vil sige, at efter 2020 får vi sådan set lidt større udfordringer med de prognoser, der ligger på nuværende tidspunkt. Det er jo godt, at vi lever længere, men vi bliver også økonomisk nødt til at tage højde for det. Så derfor vil jeg fraråde, at man begynder at afblæse den målsætning, vi har, om, at vi skal have flere mennesker, der arbejder, og have flere mennesker i arbejdsstyrken. Jeg tror, det vil være rigtig, rigtig trist for dem, der skal overtage velfærdssamfundet frem mod 2020.

Kl. 00:39

Formanden:

Hr. Per Clausen.

Kl. 00:39

Per Clausen (EL):

Jeg synes jo, at det, der i de her diskussioner er en lille smule bekymrende, er, at man først når frem til, at noget er meget, meget vigtigt ud fra nogle forudsigelser om, hvordan det vil gå. Så kommer man nogle år frem i tiden, og så viser det sig, at det ikke gik, som man havde forudset. Men i stedet for at gøre sig den overvejelse, at det kunne betyde, at man skulle korrigere kursen, så siger man bare,

at man fortsætter, som man hele tiden har gjort. Jeg vil bare i al stilfærdighed sige, at det synes jeg ikke nødvendigvis lyder vældigt klogt.

Det andet spørgsmål, jeg stillede, var: Er det rigtigt forstået, at statsministeren mener, at det at øge afstanden mellem arbejdsløshedsdagpenge og løn øger beskæftigelsen? Og i givet fald: Hvordan fungerer den mekanisme efter statsministerens opfattelse?

Kl. 00:40

Formanden:
Statsministeren.

Kl. 00:40

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg troede egentlig, at vi var enige med Enhedslisten i, at det var godt, hvis der kom mere arbejde, og også godt, hvis der kom flere mennesker i arbejdsstyrken. Det må da være en god ting, at vi hver eneste dag kæmper for, at flere mennesker bliver i stand til at være på arbejdsmarkedet. Det er forskellige ting, der skal til. Men det er jo det, vi alle sammen er optaget af, nemlig at flere mennesker kan blive en del af arbejdsfællesskabet. Det troede jeg også jeg var enig med Enhedslisten i.

I forhold til det andet spørgsmål må jeg sige, at jeg har den grundholdning, at det skal kunne nytte noget at gå på arbejde. Det skal også kunne nytte noget økonomisk at gå på arbejde. Det er bl.a. derfor, at vi er så optaget af, at lavtlønsgrupperne også skal have en reel skattelettelse, så de virkelig kan se, at det gør en forskel at være på arbejdsmarkedet.

Jeg synes, det er fint, at vi får mulighed for at løfte 55.000 ud af det gab, der handler om, at der er så mange mennesker, der ikke får en gevinst ved at gå på arbejde, i hvert fald ikke en gevinst, der ligger over 2.000 kr. For mig at se er det en gevinst, at det er sådan for lavtlønsgrupperne, og jeg tror også, man kan spørge næsten en hvilken som helst person, som ligger i gruppen af lavtlønnede, om de ikke synes, at det egentlig er i orden, at de kan mærke, at det gør en økonomisk forskel for dem, at de er på arbejdsmarkedet frem for ikke at være det.

Kl. 00:42

Formanden:
Hr. Lars Barfoed for en kort bemærkning.

Kl. 00:42

Lars Barfoed (KF):

Tidligere på dagen var der en passage i statsministerens tale, som jeg hæftede mig lidt ved, nemlig der, hvor hun sagde: Når vi giver penge ét sted, så finder vi dem et andet sted. Det var noget, som jeg filosoferede lidt over, for jeg synes jo egentlig, at statsministeren, når vi ser på, hvad der er i oplægget til skattereformen, så lige så godt kunne have sagt: Når vi finder penge ét sted, bruger vi dem et andet sted. For det er jo ligesom det, der er filosofien bag det. Tanken om, at man jo egentlig også kunne reducere det offentlige forbrug og så bruge det, som man sparede, på skattelettelser, er en tanke, der er lidt fremmed for regeringen.

Jeg kan godt forstå, at statsministeren her i løbet af dagen har haft paraderne oppe, men da var det dejligt befriende nu at høre statsministeren sige: Skulle vi ikke lægge alt det med den hårde debat til side, og skulle nu vi ikke åbne os for hinanden, åbne armene og prøve at finde hinanden, være lidt åbne? Det synes jeg da det var befriende at høre. Man kan sige, at vi, da journalisterne er gået hjem (*munterhed*) – næsten! – og seerne har lagt sig til at sove og vi nu sådan set her bare er os selv, måske så kunne få en snak om det, der var sådan lidt åben og fortrolig. Kunne man dermed forestille sig – nu spørger jeg bare forsigtigt – at vi, i denne atmosfære, under de forhandlinger, der skal være om en skattereform, der kunne nå frem

til, at regeringen i det, der er verdens største offentlige sektor, ville være med på at spare nogle penge, nogle penge, som vi så kunne bruge til skattelettelser, sådan at vi reelt sætter skattetrykket ned i Danmark? Var det en mulighed, og er det noget, der overhovedet er til diskussion?

Kl. 00:43

Formanden:
Statsministeren.

Kl. 00:43

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jamen det er jo et synspunkt, som det er fuldstændig legitimt at man kan have som parti i Folketinget – det er fuldstændig legitimt. Det, som jeg bare bemærker, er, at der her er tale om et spørgsmål, hvor det holdningsskifte, der over de sidste måneder har været fra Det Konservative Folkepartis side, har været markant. For man var, dengang man sad i regering, enig – det må vi formode at man var – i den 2020-plan, som der dengang var, hvor der var et offentligt forbrug på 0,8 pct. Det er et synspunkt, som jeg tror at Venstre stadig deler, og som jeg også tror at Dansk Folkeparti stadig deler, men det er et synspunkt, som De Konservative har forladt.

Men så er det vel ikke en tanke, der er helt fremmed for De Konservative, at man, for at man sådan set kan følge med tiden, og for at borgerne får det tilbud, de forventer, skal have en vis vækst, en beskeden vækst, i den offentlige sektor. Det var noget, Det Konservative Folkeparti mente for, ja, det er 8-9 måneder siden, og i den sag er det så Det Konservative Folkeparti, der har skiftet holdning.

Kl. 00:44

Formanden:
Hr. Lars Barfoed.

Kl. 00:44

Lars Barfoed (KF):

Se, nu synes jeg ligesom at statsministeren igen begynder at blive polemisk; det troede jeg ellers var noget, som man mente vi skulle forlade, at det var noget, vi skulle lægge til side, og at vi i stedet for skulle være åbne og prøve at finde ind til hinanden, se, hvor vi kunne finde hinanden, bevæge os lidt, og derfor vil jeg gerne stille spørgsmålet på en anden måde.

Hvis vi f.eks. nu sagde, at vi kunne finde 5 mia. kr. i besparelser i den offentlige sektor, fordi vi kan modernisere, og fordi vi kan effektivisere – lad os sige, at det blev 5 mia. kr., det er et tiltældigt tal, vi gør sådan set det samme i den offentlige sektor, som vi har gjort før, vi kan bare gøre det billigere, og det er nogle penge, vi har sparet – kunne man så forestille sig, at vi lod borgerne beholde de 5 mia. kr., og at det var nogle penge, som vi ikke længere behøvede at opkræve i skat, fordi vi altså havde fundet ud af at gøre tingene på en smartere måde, og vi nu lettede skatten og borgerne ikke behøvede betale de penge? Var det en tankegang, der ville være helt fremmed for regeringen?

Jeg vil bare sige, lidt alvorligt, at det, der jo er lidt afgørende, i hvert fald for nogle af os, er, at vi kan se, at der er noget, der mere ligner skattelettelser, end det, som der indtil nu er blevet lagt op til.

Kl. 00:46

Formanden:
Statsministeren.

Kl. 00:46

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg har godt bemærket, at man er lidt optaget af at sige, at det, der her er tale om, bare er en omlægning, og at det ikke er nogen rigtige skattelettelser. Men det er det jo rent faktisk. Det er formentlig no-

get, der vil sænke skatte trykket i Danmark, og jeg håber derfor også på, at Det Konservative Folkeparti vil være tilfredse. Man vil måske ikke synes, at det er det bedste forslag, der er – for det er selvfølgelig noget, man synes om de forslag, man selv har – men jeg håber, at man i hvert fald vil kunne synes, at der her er noget, der er så interessant, at det er noget, man egentlig gerne vil være med til. Det er da interessant, at man kan få løftet 250.000 danskere ud af topskatten, altså nogle helt almindelige lønmodtagere, nogle med helt almindelige job, som egentlig ikke skulle være inden for topskatgrænsen; dem har vi nu muligheden for at få løftet ud, fordi vi har fundet finansieringen til det, og det oven i købet på en måde, som er socialt afbalanceret.

Det må da være noget, som også Det Konservative Folkeparti måtte kunne synes det ville være fristende at være med til, ligesom jeg jo egentlig også synes, at nogle af de ting, som vi har fremlagt, der vedrører erhvervslivet, måtte være noget, der burde kunne friste Det Konservative Folkeparti. Der er iværksætterskatten, som vi gerne vil afskaffe. Jeg ved godt, at det var noget, Det Konservative Folkeparti var med til at indføre, men jeg tror, der er mange virksomheder, som ville synes, at det ville være spændende at komme af med den.

Så der er her en invitation til Det Konservative Folkeparti – med én lang liste over ting – om at være med. Vi tror egentlig også, at der i vores oplæg til en skattereform er en del, som burde kunne friste De Konservative.

Kl. 00:47

Formanden:

Se, det er min agt kun at sætte ½ time af til det her, og jeg vil måske mene, da mange har meldt sig, at en anvendelig form kunne være, at hver havde en kort bemærkning, og så fik alle ordet. Så det er det, jeg vil gennemføre det efter, og hr. Kristian Jensen er den første i den omgang. Værsgo.

Kl. 00:47

Kristian Jensen (V):

Jeg kan forstå, at statsministeren, hvis statsministeren har tid, oplevede en slags genhørsglæde under debatten, og som den blev udråbt, var det en gensynsglæde med en del af statsministeren egen tale; det var genbrug af den første tale for snart mange timer siden her i Folketingssalen. Jeg synes alligevel, at statsministeren under debatten var en lille smule mere imødekommende her til sidst, end hun var tidligere. Og nu har der været meget snak om en forstilt uenighed om, hvorvidt der skal være en vækst på 0,8 pct. i det offentlige forbrug. Det synes vi i Venstre og det synes regeringen der skal være.

Jeg vil bare gerne spørge statsministeren, for det kan godt for nogle lyde, som om alle offentlige udgifter henregnes til det, der kaldes for offentligt forbrug, og finansministeren har lige lavet en ny budgetoversigt for maj måned, og da det er ikke et quizshow, kræver det ikke, at man giver et præcist tal, men bare sådan et her sent på aftenen slag på tasken-tal: Hvor stor en andel af de offentlige udgifter henhører til det, man reelt kalder for et offentligt forbrug og derfor er det, vi er enige om skal vokse med 0,8 pct.?

Kl. 00:49

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 00:49

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Nu har fru Ellen Trane Nørby beskyldt os for at være for tekniske og for ikke at ville diskutere de politiske muligheder her, og jeg vil egentlig opfordre ordføreren til at stille et spørgsmål skriftligt for at få et skriftligt svar. Jeg synes, det er den bedste måde at få svar på. Men jeg vil gerne sige noget, som er principielt i forhold til det der,

og lige præcis det, jeg siger nu, er det, fru Ellen Trane Nørby har sagt bliver for teknisk til debatten:

Det er meget, meget vanskeligt at kræve skattelettelser for 13 mia. kr., samtidig med at man siger, at man vil have 0,8 pct. i udgiftsvækst, og at de 5 pct. af de 13 mia. kr. så udgøres af omprioriteringer i den offentlige sektor. Det regnestykke hænger simpelt hen ikke sammen. Men jeg har egentlig en opfordring til Venstre, som synes, at vi er dumme, fordi vi ikke forstår det. Måske ville det være en god idé, at Venstre i stedet for at lægge sin skattepolitik frem som en YouTube-film så skrev det hele ned, sådan at man kan se, hvordan tallene passer sammen, og det siger jeg faktisk ikke engang polemisk. Jeg tror, det vil være nyttigt for alle, hvis Venstre skrev sin skattepolitik ned. Det var i hvert fald det, der blev forlangt af os, dengang vi sad i opposition.

Kl. 00:50

Formanden:

Hr. Mads Rørvig for en kort bemærkning.

Kl. 00:50

Mads Rørvig (V):

Regeringen skriver i sit regeringsgrundlag, at man vil hæve ulandsbistanden til 1 pct. af BNI. Det fremgår ikke nogen steder, at det er en prioritet i 2020-planen, så vil statsministeren ikke redegøre for, hvornår man kan forvente, at regeringen fremlægger finansieringen for, hvordan man får ulandsbistanden op på 1 pct. af BNI?

Kl. 00:50

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 00:50

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Det er fuldstændig rigtigt, at det er vores ambition. Det har vi skrevet i regeringsgrundlaget. Det er også klart, at vi er i en tid, hvor vi må vende hver eneste krone for at få tingene til at passe. Så vi har stadig den ambition, at vi gerne vil op på 1 pct. Vi er ikke nået derop endnu, men vi gør det dog lidt bedre end den tidligere regering.

Kl. 00:51

Formanden:

Hr. Thomas Danielsen for en kort bemærkning.

Kl. 00:51

Thomas Danielsen (V):

Statsministeren redegjorde for sin holdning til det særlige EU-spørgsmål om makrel sagen på Færøerne i sin redegørelse. Det var for at tage hensyn til rigsfællesskabet og for at tilgodese de store økonomiske interesser, man har deroppe i sagen. Et andet stort EU-spørgsmål er tobissagen. Vil statsministeren ikke redegøre for det logiske i regeringens ageren i makrelspørgsmålet kontra tobisspørgsmålet?

Kl. 00:51

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 00:51

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg tror, at ordføreren henviser til den finansielle transaktionsskat, der har været diskuteret i ganske lang tid i EU. Der må man jo sige, at det er rigtigt, at vi er optaget af at regulere bankerne. Vi har ikke noget ideologisk problem med at regulere bankerne, og vi er sådan set også gået klart til opgaven i EU for yderligere at regulere bankerne. Det har vi også haft godt held med. Vi har fået gennemført et ka-

pitalkravsdirektiv, og vi har også fået gennemført et direktiv om derivater. Det er vi sådan set meget tilfredse med.

Kl. 00:52

Formanden:

Hr. Peter Juel Jensen for en kort bemærkning.

Kl. 00:52

Peter Juel Jensen (V):

Tak. Nu vil jeg lige komme min gode kollega hr. Thomas Danielsen lidt til undsætning, for det, han spurgte om, var ikke Tobinskatten, men tobis. Det er en fisk. Men statsministeren fik i hvert fald svaret.

Jeg har et helt andet spørgsmål. Statsministeren sagde i sin tale, at alle lønmodtagere kommer til at opleve en skattefordel med den skattereform, som regeringen har lagt frem. Det er jo ikke helt i overensstemmelse med sandheden, for det hører også med til virkeligheden, at der er nogle arbejdstagere, som er meget afhængige af det såkaldte rejsefradrag. Det går man jo ind og halverer.

Jeg er valgt et sted, hvor der er mange håndværkere, folk, der spiser rugbrød og har blåt Kansastøj på, murere, tømrere osv., der rejser frem og tilbage, de vil nu ikke længere kunne have et arbejde i København og bo på Bornholm. Er det også til gavn for lønmodtagerne?

Kl. 00:53

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 00:53

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Det er rigtigt, jeg må meget beklage min Tobinskat, jeg tror, jeg har problemer med det hjørne dernede med at forstå, hvad der bliver sagt. Jeg beklager. Men det kommer ikke det her spørgsmål ved.

Jeg vil sige, at det jo er rigtigt, at regeringen har lagt sig i selen for at finde nogle gode løsninger på problemet med social dumping. Et af de forslag, vi har lagt frem, er, at man skærer i det fradrag, som særlig udenlandske lønmodtagere kan få. Det betyder, at de kan arbejde på nogle andre vilkår i Danmark end danske lønmodtagere. Derfor har vi set på det her fradrag. Det er selvfølgelig min forhåbning, at danske lønmodtagere stadig vil bruge det her fradrag. Danmark har brug for mobiliteten, og derfor fastholder vi også et pænt fradrag, men det er rigtigt, at vi i vores forsøg på at gå imod social dumping på en rimelig effektiv måde er inde at diskutere det her fradrag.

Kl. 00:54

Formanden:

Hvis statsministeren føler trang til at kommentere tobisproblemet, vil jeg ... (*Statsministeren (Helle Thorning Smith):* Nej).

Hr. Martin Geertsen for en kort bemærkning.

Kl. 00:54

Martin Geertsen (V):

Tobis, Tobin, potato. Jeg synes sådan set, at det var et tankevækkende indlæg, som statsministeren holdt her i anden runde, som jo var, som flere har været inde på, langt mere imødekommende end i første runde, da statsministeren var på. Det bringer jo sådan mindelser tilbage fra min egen ungdom, Nannas store hit »Sammenhold, du«, men det ændrer sådan set ikke ved, at der jo stadig væk udstår nogle politiske forskelle også i relation til de skattereformforhandlinger, som vi skal i gang med – nogle skal i gang med.

Jeg hørte hr. Per Clausen tidligere her i aften sige, at hvis det var sådan, at regeringen indgik en aftale med Venstre om markante skatlettelser, kunne Enhedslisten ikke garantere at stemme for finansloven. Vil det forhold på nogen måde påvirke statsministeren og re-

geringen i sine forhandlinger med Venstre? Vil det have nogen betydning? Vil det ligge som en ånd, ond eller ej, over de forhandlinger, som vi skal i gang med nu – ja eller nej?

Kl. 00:55

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 00:55

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg skal først takke hr. Martin Geertsen for den lille appetizer, vi får her i løbet af aftenen på firserhits. Det er altid godt at få det med.

Men jeg må sige, at nu forhandler vi, og det giver ikke mening for mig at sige hvis og hvis og hvis. Jeg er glad, hvis det er blevet taget med af Venstre, at vi gerne vil forhandle. Det har vi sagt igennem nogle dage. Vi vil gerne forhandle, og vi tror på, at en skattereform, som bliver vedtaget bredt i Folketinget, er en rigtig god ting for Danmark, fordi en skattereform, der bliver vedtaget bredt, er noget, der kan skabe tillid i dansk økonomi, lige præcis det, vi har brug for. Derfor kan en skattereform muligvis være mere værd end det slutresultat, der er, fordi det netop er noget, der kan skabe ny tillid og optimisme i Danmark.

Enhedslisten er vores parlamentariske grundlag, og jeg vil gerne endnu en gang takke Enhedslisten for de mange gode resultater, vi har skabt i fællesskab. Jeg vil anbefale, at man læser regeringens resultater. Meget af det er skabt med Enhedslisten, meget af det er også skabt med andre partier. Jeg tror, at det, vi skal gøre nu, er stille og roligt at sætte os ned, komme i gang med forhandlingerne og så koncentrere os om at finde det, der samler os til gavn for Danmark.

Kl. 00:57

Formanden:

Fru Birgitte Josefsen for en kort bemærkning.

Kl. 00:57

Birgitte Josefsen (V):

Tak for det. Statsministeren bruger flere gange udtrykket ord følges op af handling, og det skete så sent som i den ordførertale, som statsministeren holdt her til sidst. I Jyllands-Posten den 7. oktober 2011 udtaler statsministeren: »Jeg har givet to klokkeklare løfter i valgkampen. Det ene er, at vi vil fastholde 24-årsreglen og tilknytningskravet, det andet er, at der ikke vil blive rørt ved boligskatterne. Og det fastholder vi fuldstændigt«. Jeg gentager: at vi ikke vil røre ved boligskatten, og det fastholder vi fuldstændigt.

Jeg vil gerne spørge statsministeren, om statsministeren bare en gang i den tid, der er gået i regeringen, nu vil lade ord følge handling.

Kl. 00:58

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 00:58

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Vi har jo bevaret 24-års-reglen og tilknytningskravet. Vi har jo stadig et tilknytningskrav i Danmark. I forhold til boligbeskatningen foreslår vi en ændring af rentefradraget med virkning fra 2017. Derfor skulle jeg tage meget fejl, hvis det ikke er sådan, at der inden 2017 har været et valg, så vælgerne kan tage stilling til det. Så det er jo egentlig meget klart. Vi har fuldstændig ro om boligskatterne i den her valgperiode. Det er også det, vi har skrevet i vores regeringsgrundlag, og så foreslår vi så en ændring af rentefradraget fra 2017, i øvrigt en ændring af rentefradraget, der bygger videre på de ændringer af rentefradraget, som VK-regeringen selv gennemførte. De starter bare allerede næste år, vores starter først i 2017.

- Kl. 00:59 ken, antallet af personer med det dobbelte af det, som regeringen nu lægger op til. Kl. 01:02
- Formanden:**
Hr. Karsten Lauritzen for en kort bemærkning.
- Kl. 00:59 **Formanden:**
Statsministeren. Kl. 01:02
- Karsten Lauritzen (V):**
Jeg kunne forstå, at statsministeren havde problemer med hjørnet dernede før, og som en, der sad dernede i den tidligere folketingsperiode, kan jeg fortælle, at det er det uartige hjørne, så det skal statsministeren ikke være ked af. Sådan har det altid været.
Statsministeren blev tidligere spurgt om udviklingsbistanden, og vi kunne forstå – jeg spurgte den socialdemokratiske ordfører om det, der står i regeringsgrundlaget – at man ville øge udviklingsbistanden til 1 pct. over en årrække. Hvorfor står der ikke noget om det i regeringens 2020-plan? Der er svaret så, at det er, fordi det har man ikke nogen aktuelle planer om. Man har kastet nogle håndører efter målet i finanslovforhandlingerne for 2012, og så må det i øvrigt vente. Så vil jeg bare spørge statsministeren i al stilfærdighed:
Når det nu er regeringens politik, at man ikke ønsker at leve op til det, der står i regeringsgrundlaget og må øge udviklingsbistanden over en årrække, men først gør noget efter 2020, er det så ikke mere rigtigt at ændre ordlyden i regeringsgrundlaget fra over en årrække til over en række årtier? Ville det ikke være mere ærligt over for de udviklingslande, som berettiget har en forventning om, at regeringen på det her område – måske som det eneste – lever op til de løfter, der bliver givet?
Kl. 01:00
- Formanden:**
Statsministeren. Kl. 01:00
- Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):**
Situationen er jo den, at vi er i gang. Vi har øget udviklingsbistanden, som vi har sagt vi gerne vil. Vi har en ambition om, at vi gerne vil nå op på 1 pct. Det er regeringens ambition, men vi må også erkende, at vi har en vanskelig økonomisk situation, og hvis man skal op på den ene procent, bliver man nødt til at gøre det i den rækkefølge, det økonomisk kan lade sig gøre. Det synes vi er det mest ansvarlige, men det ændrer ikke ved, at det er regeringens ambition at komme så højt op, og at vi har taget det første skridt allerede.
Kl. 01:01
- Formanden:**
Hr. Jan E. Jørgensen for en kort bemærkning. Kl. 01:01
- Jan E. Jørgensen (V):**
Tak. Jeg skal nok lade være med at recitere dansktopsange, og jeg skal nok også lade være med at spørge om fisk og bræmmer. Jeg vil i stedet for spørge til det, som statsministeren sagde på sit pressemøde, og det var altså ikke i går, men nu må det være i forgårs, hvor statsministeren sagde følgende:
Denne skattereform er netop en skattereform, som også vil øge deltagelsen på arbejdsmarkedet. Det, der er det særlige ved denne skattereform, også når man sammenligner med VK's skattereform, er, at deltagelsen på arbejdsmarkedet vil øges markant.
Når det særlige ved regeringens skattereform er, at den ifølge statsministeren øger deltagelsen på arbejdsmarkedet, modsat VK's skattereformer, kunne man spørge, hvor meget regeringens skattereform øger deltagelsen på arbejdsmarkedet, og hvor meget VK's skattereformer øgede deltagelsen på arbejdsmarkedet. For ifølge mine oplysninger forøgede det, som VK gjorde med genopretningspak-
- Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):**
Jeg tror, det er rigtig vigtigt at være præcis i den her diskussion. Uden igen at ville være polemisk vil jeg sige, at jeg tror, at fru Inger Støjberg kløjes lidt i det tidligere, fordi hun ikke var tilstrækkelig præcis. For man skal skelne imellem arbejdsudbudseffekten af reformerne og deltagelsen på arbejdsmarkedet. Det, der er det særlige ved vores måde at bygge vores skattereform op på, er, at deltagelsen på arbejdsmarkedet er meget stor, også sammenlignet med VKO's reform. Deltagelsen på arbejdsmarkedet i vores plan er faktisk 10.000 personer, og det er 15 gange så højt. Deltagelsesfrekvensen er altså 15 gange så høj som det, VKO kunne præstere. Det er rigtigt, at arbejdsudbuddet var højere med VKO, men deltagelsen er 15 gange højere med vores plan, og det gør den jo kun meget bedre, for det betyder, at arbejdsudbuddet ikke kun skaffes ved, at dem, der er på arbejdsmarkedet, arbejder mere, men også skaffes ved, at nogle mennesker rent faktisk flyttes fra passiv forsørgelse ind på arbejdsmarkedet. Så deltagelsesfrekvensen og -effekten er meget vigtig.
Kl. 01:03
- Formanden:**
Der er nu seks tilbage på listen for korte bemærkninger. Jeg tillader mig at gå ud fra, at der ikke bliver tilmeldt flere.
Hr. Erling Bonnesen. Kl. 01:03
- Erling Bonnesen (V):**
Tak. Statsministeren taler meget og længe om jobskabelse. Det er jo et godt emne, som vi alle sammen er interesseret i, så derfor er mit spørgsmål: Hvor mange arbejdspladser forventer statsministeren at der vil blive skabt i fødevarerektoren på grundlag af de reformer, som statsministeren har fremlagt?
Kl. 01:03
- Formanden:**
Statsministeren. Kl. 01:03
- Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):**
Jeg tror ikke, at jeg kan give et bud på, hvor mange det er i forhold til at bryde det ned på forskellige sektorer – det tror jeg ikke der er nogen der kan. Men jeg tror godt, jeg kan give et bud på, hvor mange flere man kan forvente at der kommer i arbejde med vores reformer, og hvis man lægger det hele sammen – de ting, vi har gjort – bliver det til, at vi faktisk er oppe på over 19.000 flere, der kan få et arbejde. Det er rigtig mange mennesker, og jeg synes jo, det er værd at tage med, at når man lægger vores kickstart, energiaftale, renovering af den almene sektor og skattereform sammen, er der faktisk over 19.000 flere i beskæftigelse.
Kl. 01:04
- Formanden:**
Fru Sophie Løhde for en kort bemærkning. Kl. 01:04
- Sophie Løhde (V):**
Man må jo hellere allernådigst takke for, at man må få lov at være med i den her papegøjedebat, hvor man må stille ét spørgsmål, og hvor statsministeren kan komme med et talepapir og så levere et

svar. Og jeg vil gerne over til talepapiret om sundhed. Regeringen vil jo gerne nu sørge for, at patienterne skal vente længere på at kunne komme i behandling, og så siger man en hel masse flotte ord om, at det er en lægefaglig vurdering, hvor længe patienterne skal vente. Men vi kan forstå, at de alle sammen skal vente lidt længere. Men jeg tror, at der er rigtig mange danskere, der sidder derude og siger: Jeg sidder med en konkret sygdom, hvor meget længere skal jeg vente på at få lov at få behandling?

Jeg sidder med en række henvendelser fra en række gigtpatienter. Kunne statsministeren ikke give mig et svar på, hvad jeg skal skrive til de gigtpatienter? Og med den lov, som statsministeren nu synes er helt fantastisk, og hvor danskerne åbenbart bliver mere raske af at få lov til at stå på venteliste, hvor længe er det, at de gigtpatienter skal vente længere i fremtiden og stå på en venteliste? For det er jo åbenbart det, de bliver mere raske af ifølge den her regering. Det er jo det, der bringer dem tilbage på arbejdsmarkedet. Det er ventelister frem for behandling for at vende tilbage til arbejdsmarkedet. Hvor lang ventetid for en gigtpatient betyder det i statsministerens optik? Og jeg forventer bare en lillelillebitte anelse af et konkret svar.

Kl. 01:06

Formanden:

Jeg skal måske citere en, der tidligere har siddet her i formandsædet: Man diskuterer ikke med formanden.

Statsministeren.

Kl. 01:06

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Først vil jeg sige til fru Sophie Løhde, at nu er det jo ikke mig, der har bestemt, hvordan debatformen skal være, og den forandrer sig også hele tiden, så jeg har heller ikke helt overblik over det. Men jeg gør, som formanden beder mig om i den henseende.

Det er jo rigtigt, at regeringen er meget optaget af, at befolkningen får en udredningsgaranti – det havde man ikke tidligere – og at man får en differentieret behandlingsgaranti. For vi mener, at man dybest set skal behandle de mest syge først. Det giver en mulighed for at prioritere; selvfølgelig skal dem, der er akut syge, behandles her og nu, men de mest syge skal også behandles først, og derfor har vi lavet en differentieret behandlingsgaranti, sådan at der for nogle patienter vil gå 1 måned, og at der for andre patienter vil gå 2 måneder. Det synes jeg er en rimelig og ordentlig måde at gøre det på, når man samtidig også har en udredningsgaranti, som vi har lagt ind i vores lovgivning.

Kl. 01:07

Formanden:

Fru Inger Støjberg for en kort bemærkning.

Kl. 01:07

Inger Støjberg (V):

Nu sagde statsministeren jo selv, at der kunne være lidt problemer med at forstå debatformen her i Folketinget, og det tror jeg da nok lige kom til udtryk her i eftermiddags, og jeg vil blot sige, at ethvert folketingsmedlem faktisk har ret til at anmode en anden minister om at komme op på talerstolen. Og det kunne jo netop være i det tilfælde, at man ikke fik svar på sit spørgsmål, og det er jo det, der var kendetegnende for hele eftermiddagens debat, altså ingen svar, men masser af spørgsmål.

Mit spørgsmål til statsministeren nu skal være helt simpelt: Hvor mange lempelser er regeringen parat til at gennemføre i udlændingepolitikken?

Kl. 01:07

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 01:08

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg skal sige til fru Inger Støjberg, at hun har fået svar hele dagen på de ting, hun har spurgt om.

I forhold til udlændingepolitikken vil jeg sige, at jeg ikke tror, det giver mening, at tælle hvor mange lempelser man er i gang med at lave. Det er fuldstændig rigtigt, at den her regering har skabt en ny balance i udlændingepolitikken, og vi har på mange måder bragt den tilbage til der, hvor den var for nogle år siden, inden man virkelig begyndte at kræve nye stramninger på udlændingeområdet. Det må jeg sige at vi har det rigtig godt med. Vi har det også rigtig godt med, at det er ændringer, vi har lavet sammen med Liberal Alliance, og sådan som jeg ser det, har vi fundet en ny balance i udlændingepolitikken. Og en stor del af det er noget, vi har bragt tilbage til den måde, det var på for bare nogle ganske få år siden.

Så vi er tilfredse. Vi er meget stolte af, at vi har gjort det nemmere for børn at være sammen med deres familier, hvis de ellers hører til i Danmark. Det synes vi er et godt forslag, som kigger på barnets tarv. Det er vigtigt for regeringen.

Kl. 01:09

Formanden:

Hr. Joachim B. Olsen for en kort bemærkning.

Kl. 01:09

Joachim B. Olsen (LA):

Jeg er også glad for, at statsministeren anerkender, at DREAM er en troværdig model at bruge. Det ville være underligt andet, når flere ministerier bruger den selv.

Statsministeren sagde en ting omkring Liberal Alliances politik, nemlig det her med, at vi vil fyre 40.000 ansatte. Det vil vi altså ikke. Vi vil have, at det skal ske gennem naturlig afgang over 10 år, men det er jo ikke bare for sjov, at vi vil det; der er jo en baggrund for det.

Fra 1993 til 2010 brugte man 90 mia. kr. mere i den offentlige sektor end planlagt. Havde man ikke gjort det, havde der været 100.000 flere beskæftiget i den offentlige sektor i dag, en LO-familie ville have haft 16.000 kr. mere i disponibel indkomst om året, og vores BNP havde været 3 pct. højere. Vi havde altså været et rigere land.

Er det egentlig ikke rationelt nok, når der har været et overforbrug gennem næsten to årtier, hvor den offentlige sektor er vokset mere, end politikerne havde budgetteret med, at der så er et parti, der kommer ind og siger: Nu prøver vi at rette op på det her, for det vil gøre Danmark til et mere velstående land?

Faktum er jo, at vi lige nu står til at blive det fattigste land i Nordvesteuropa. Det skal vi da have rettet op på, og der er den offentlige sektors størrelse et problem.

Kl. 01:10

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 01:10

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Liberal Alliance er i deres gode ret til at mene, at vi skal have en mindre offentlig sektor; at der er for mange offentligt ansatte, og at vi sådan set godt kan leve uden dem. Det er et legitimt synspunkt, som man har lov til at have. Vi er bare ikke enige. Jeg er helt overbevist om, at vi bliver nødt til at have en offentlig sektor, som så at sige følger med de borgere, som bor i Danmark. Det vil sige, at i takt med, at vi bliver rigere og mere velstående i Danmark, må vores offentlige sektor også følge med. Det er derfor, at vi i regeringen og også andre partier i Folketinget har den opfattelse, at vi bare for at

følge med tiden skal have en vis vækst i den offentlige sektor, en vækst, som er beskeden, men som dog sikrer en vis udvikling i den offentlige sektor. Alt andet ville sådan set også være i modstrid med, hvad der er sket igennem mange, mange år i Danmark, for der har man jo år for år haft en vis vækst i den offentlige sektor. Nogle år har det været mere, andre år har det været mindre. Nu lægger vi op til en beskeden og betalt vækst i den offentlige sektor, som selvfølgelig vil tilgodese de mange borgere, som har store forventninger til den offentlige sektor.

Kl. 01:11

Formanden:

Hr. Mike Legarth for en kort bemærkning.

Kl. 01:12

Mike Legarth (KF):

Statsministeren efterlyste i sin tale tidligere i dag lidt imødekommenthed over for skatteudspillet – især fra De Konservative – og et lille smil som kvittering. Jeg kan berolige og forsikre statsministeren om, at når vi ser resultatet af den kovending, som statsministeren og den nye regering har taget, hvor Socialistisk Folkeparti og selv nogle af vores borgerlige venner har skiftet holdning og nu støtter det, der har været en kendt konservativ mærkesag, nemlig ønsket om lavere skatter, så kvitterer vi med glæde og et smil. Årsagen til, at smilet ikke fylder hele billedet, er jo, at et af finansieringselementerne er de øgede afgifter på forbrugsvarer og den grænsehandelsekspllosion, det vil medføre.

Her vil jeg spørge statsministeren, om statsministeren vil være indstillet på at tage ned og se, hvor meget grænsehandel der egentlig er i dag. Jeg anerkender, at vi i 2009 indførte nye skatter og afgifter på grænsehandel. Vi lagde dem efter de anbefalinger, vi fik, men vi kan se, at det i praksis er til kanten, og vi er nødt til at gøre noget for at bevare arbejdspladser og afgifter i Danmark. Det nytter ikke noget at hæve de afgifter.

Kl. 01:13

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 01:13

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg er helt enig i, at man, når man sætter afgifter op, bliver nødt til at vurdere, hvilken betydning det har for grænsehandelen. Jeg må bare konstatere, at det altså var den tidligere regering, som virkelig gik til den i forhold til afgifter – selv svinekoteletten ville det gamle parti Venstre sætte nye afgifter på. Så vi er nødt til at være enige om, at det var den tidligere regering, der sådan set startede nogle af de her afgifter, som selvfølgelig også kan have en betydning for grænsehandelen. Jeg synes ikke, at det lyder sandsynligt, at de ændringer, der er kommet efter 1. januar 2012, ligesom er dem, der vælter læsset fuldstændig, mens de afgiftsstigninger, som den tidligere regering pålagde danskerne, ikke har nogen betydning for grænsehandelen. Jeg vil nok sige, at VK har et stort ansvar her. Vi skal nok påtage os vores ansvar, og derfor har vi også undtaget nogle af de mest grænsehandelsfølsomme varer.

Kl. 01:14

Formanden:

Hr. Esben Lunde Larsen for den sidste korte bemærkning.

Kl. 01:14

Esben Lunde Larsen (V):

Tak. Min kollega hr. Thomas Danielsen spurgte til tobissagen, hvilket jeg gerne vil følge op på. Jeg vil gerne bede statsministeren svare helt enkelt på: Hvorfor er der forskel på regeringens holdning til

ICES' anbefalinger, når det gælder makrelstriden på Færøerne og tobisstriden på Vestkysten?

Kl. 01:14

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 01:14

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg må ærligt indrømme, at jeg ikke er så bekendt med den sag, som jeg er med makrelsagen. Makrelsagen er en sag, som betyder meget for vores rigsfællesskab og for færingerne. Det er en sag, som har været uløst i ganske lang tid, og derfor har budskabet fra os til færingerne været, at særlig når vi er et formandskabsland, bliver vi nødt til at have respekt for vores formandskab, og derfor har vi lagt den linje i forhold til makrelsagen, at vi har undladt at stemme for det sanktionsinstrument, som man gerne ville indføre i EU. Vi har ikke stemt imod, vi har undladt at stemme for det. Det bringer jo også en vis indflydelse i forhold til hele det her spørgsmål fremadrettet, og så har vi også sagt, at hvis der bliver behov for det, vil vi gerne bistå Færøerne i WTO-sagen.

Jeg kender ikke så meget til den anden sag, men makrelsagen har en helt særlig betydning for Færøerne. Det er vi nødt til at lytte til, det tror jeg en hvilken som helst regering ville have gjort. Det har vi gjort i godt samarbejde med netop Færøerne.

Kl. 01:16

Formanden:

Tak til statsministeren.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet, så forhandlingen er ganske overraskende sluttet her, og der skal stemmes om forslag til vedtagelse.

Kl. 01:16

Afstemning**Formanden:**

Der stemmes om forslag til vedtagelse nr. V 71 af Magnus Heunicke (S), Marianne Jelved (RV), Jesper Petersen (SF) og Per Clausen (EL), og der kan stemmes nu.

Vi slutter afstemningen.

For stemte 58 (S, RV, SF og EL), imod stemte 51 (V, DF, LA og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Forslag til vedtagelse nr. V 71 er vedtaget.

Herefter er forslag til vedtagelse nr. V 70 af Ellen Trane Nørby (V), Pia Kjærsgaard (DF) og Benedikte Kiær (KF) og forslag til vedtagelse nr. V 72 af Simon Emil Ammitzbøll (LA) bortfaldet.

Hermed er forespørgslen afsluttet.

Kl. 01:17

Meddelelser fra formanden**Formanden:**

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i dag, torsdag den 31. maj 2012, kl. 10.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside.

Mødet er hævet. (Kl. 01:17).
